

ஜீ ம ஹா ப ர த ம்

வ ன ப ர் வ ம் .

(முதற்பாகம்.)

தி ரி சி ர பு ர ம

காட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸிம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்
ஹாவிதவான, ஸாரஸ்வதஸாரஜஞா, கவிசிகாமணி,
ரீ- உ. வே தடடை. V. ஸ்ரீநிவாஸாசாராயா
அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

தம்பகோணம் காலேஜ் ரிடயாட் தமிழ்ப்பண்பிதா
மணலூர் வீரவல்லி,

இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS

ரூபா 3—8—0

தபாற்கூலி வேறு

1930

(All Rights Reserved)





ஸ்ரீ:

மு க வு ரை.

ஸ்ரீ மஹா பாரதத்தின் பாவ வரிசையில் முனராவதும் அளவில் இரண்டாவதுமாகிய வன பாவத்தின் முதற் பகுதி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் பெருங்கருணையால், பூர்த்தியாகி வெளிவந்ததில், ஸ்ரீ மஹாபாரத அபிமானிகள் பெரு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் முன் புஸ்தகம் வெளிவந்து ஒன்றரை வருஷமான பின் இது வெளிவந்தாலும், வராமலே நின்றபோவதைக் காட்டிலும் தாமதித்ததாகிலும் வெளிவந்ததில் பெரியோர்கள் திருப்தி அடைவார்களென்பது நிச்சயம் பல வருஷங்களின் முன்னரே செய்துவைத்திருந்த மொழிபெயர்ப்பு, பல இடங்களில் மாற்றியும் விளக்கியும் எழுதவேண்டியிருந்தமையாலும் அப்படிச் செய்வதில் பலவகை ஸரமங்களிருந்தமையாலும் புதிதாகவே மொழிபெயர்த்து அச்சிட நேர்த்து மற்றப் பாவங்களை வெளியிட்டதிலிருந்த பொருள் முட்டுப்பாடு முதலிய ஸரமங்களுடன் இந்த ஸரமமும் சேர்ந்தமையால், இந்தப் புஸ்தகத்தை வெளியிட்டதில் ஸரமம் பல மடங்கு அதிகமாயிற்று எப்படியானாலும், கடவுள் கிருபையால், இது பூர்த்தியாகி வெளிவந்ததில் எல்லா ஸரமங்களையும் மற்றது பரம திருப்தி அடைகிறேன்

விபாகரண வேதாந்த சாஸ்திர பாரங்கதரும், பாகுவத் பகவத கீதோபந்யாஸகரும், சோதிட மந்திர சாஸ்திர விதவானும், ஆரயமத் ஸமவாததன் பத்திராதிபருமான பரமஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகளவர்கள், ஸ்ரீ மஹா பாரதத்திலுள்ள பேரபிமானத்தினால், வனபாவ மொழிபெயர்ப்பு லேலையைப் பரமதிருபதியோடு ஏற்றுக்கொண்டு விரைவில் மொழிபெயர்த்துப் பதினாறு வருஷங்களுக்கு முன்னரே கொடுத்ததுமன்றி, 77-வது அத்யாய முடிய இரண்டாமுறை பாரததுச் செய்யவேண்டுமென்றதைச் செய்தும் கொடுத்தார்கள் அவர்கள் இப்பொழுது பெருங்காரியத்தை மேற்கொண்டு நடத்திவருகிறார்களாகையால் அதனோடு இந்த வனபாவத்தில் மேலுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துச் செய்ய அவர்களுக்கு ஸௌகரியப்படவில்லை அவர்கள் நடத்திவருகிற

மு க வு ரை.

ன இந்த மஹாபாரதத்திலுண்டாகிற் ஸந்தே
 சில விளக்கக்கூடிய பண்டிதர்கள் இக்காலத்துச் சில
 பல பண்டிதர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக்
 ருள நிச்சயம் செய்வதில் மிகக் காலதாமதம் உண்ட
 ரணமாக, இந்தப்பாவத்தில் அஷ்டாவகரோப
 ரூப பொருள நிச்சயம் செய்வது அதிகஸரமமாய்
 ழிபெயாததவர்கள் திருமபத திருமப மூன்றுமுன்
 ரத்தனுப்பினார்கள் வழக்கப்படி மற்றும் சில
 ஓப்புநோக்கினா பின்னும் சில ஸந்தேகங்கள்
 பகோணம், மதவசாஸ்திர ஸமபூணா, பாரதலிமம்
 சந்திராசாரியரவர்களிடமும் கேட்டேன் இவ்
 ர்மையை ஆரவமேதிகபாவம் முகவுரையில் தெரி
 ன இவர்கள் வழக்கம்போல முகமலாச்சியுடன்
 அழைத்து ஸந்தேகங்களைக் கேட்டு இனிது விளக்
 ரபாரதத்தில் மிகப்பரிஸரமமுடையவர்களும், அ
 ர பிரஸங்கம் செய்திருப்பவர்களுமான இவர்களோ
 ராபாகயானத்தில் சில விஷயங்கள் நிச்சயிக்கக்க
 று சொல்லுவார்களானால் அதன் கடினத்தன்
 ல்லவும் வேண்டுமோ? அந்த உபாகயானத்தில் அ
 தம் வந்திக்கும் நடந்த வாதமான பதினமூன்று
 க்கும் அவற்றின் முன்னும் பின்னமுள்ள சில சில
 க்கும் பொருள நிச்சயம் செய்தற்குச் சில மாதங்
 புமெனன்? சில இடங்களில் சொல்லுக்குப் பொ
 டிருப்பதைத் தவிர, உள்ளுறைப் பொருளான
 ததுக்கள் நன்கு விளக்கக்கூடவில்லை இப்படியாக
 ங்களில் பலபல மாதங்கள் தாமதிகக் நோகி
 மதமேற்பட்டால் பொருட்செலவு அதிகமாகிறது
 கப்படி உதவி கிடைப்பதில்லை ஆதலின், எனக்கு ந
 ிவதான காலதாமதத்தை நானே விருமபிச செ
 தயும், எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலுள்ள ஸரம
 மூதும் காரணமென்பதையும் வருத்தத்துடன் தெரி
 ரியோர்கள் கூழிக்கவேண்டும

காலத்தையும், அவைகளுக்கு அமைந்துள்ள ஸ்னாரியங்களுக்கும், அவைகளில் இதுவரையில் நடந்திருக்கிற அளவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த மஹாபாரதத்தில் இவ்வளவு நடந்திருப்பதும் சிலாக்கிகத் தக்கதே

இன்னும் வெளிவரவேண்டிய பகுதியையும் விரைவில் வெளியிட என்னால் இயன்றவரை முயல்வேன் அதற்குவேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் அமைத்துக் கொடுத்து எல்லாம் வல்ல ஸாவேஸுவரன் இனிது தலைகசட்டிவைக்கவேண்டும்

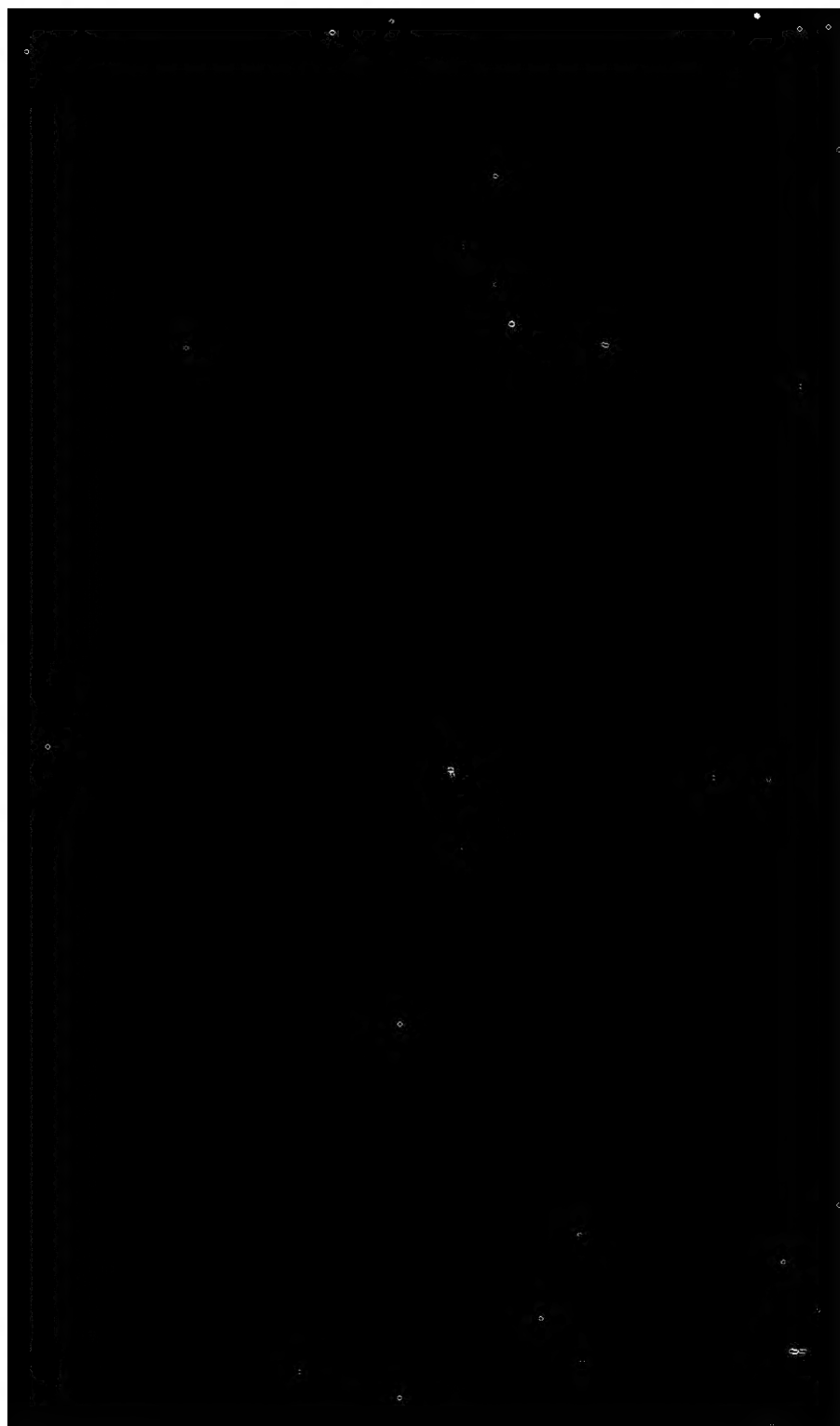
இந்த மஹாபாரதப் பதிப்பை நான் மேற்கொண்ட காலமுதல், இந்த அரிய பெரிய நற்காரியத்தை மனமுவந்து ஆதரித்து வருகிற பரமோபாரிகளுடைய பேருதவிகளையும் பிறவற்றையும் இந்தப்பாவம் இரண்டாமபாக முகவுரையில் விவரமாகத் தெரிவிப்பேன்

இந்த மஹாபாரதத்தை மிக்கஊக்கத்துடன் படித்துவருகிற பல பெரியோர்கள், வனபாவத்தை விரைவில் வெளியிடவேண்டுமென்றும் அதிலுள்ள கதைகளைப் படிப்பதில் தங்களுக்கு விருப்பம் மிகுதியாயிருக்கிறதென்றும் அடிக்கடி கடிதமெழுதி என் மனத்துக்கு மிக்கஊக்கத்தை அளித்துவருகிறார்கள் வேறு சிலர், வலங்கைமான ஜோதிஷம், கோவிந்தசெட்டியார் இந்த மஹாபாரத பூர்த்திவிஷயமாக எழுதிகொடுத்திருக்கிற ¹ ஆளுடத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதில் தங்களுக்குள்ள விருப்பத்தைக் காட்டி எழுதுகிறார்கள் எப்படியாவது, ஸ்ரீ மஹாபாரதம் விரைவில் பூர்த்தியாகவேண்டுமென்று விருமபுகிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்களென்பது வெளிப்படுகிறது அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இரங்கியாவது, ஆஸாரிதரக்ஷகனை எம்பெருமான இதனை விரைவில் நிறைவேற்றியருளவேண்டும்

மணலூர்,
நரசிங்கனபேட்டை, S I R
1-10-80

இங்ஙனம்,
ம. வீ இராமா னுஜாசாரியன்.

¹ இதன் விவரத்தை உத்தியோகபால முகவுரையிற் பார்க்க



ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வ ன் ப் ரீ வ ம்.

வி ஷ் ய ஸூ சி கை.

கீ ரீ மீ ர வ த ப ரீ வ ம்.

அந்நியாயம்

பக்கம்

1 கடவுள் வாழ்த்து

1

ஜனமேஜயா பாண்டவர்களின் வனவாஸ முதலியவற்
றைப்பற்றி வைசம்பாயனரை வினவியதும், அவர்
சொல்லத் தொடங்கியதும்

1 - 2

பாண்டவர் முதலியோர் பிரமாண கோடிக் குப புறப்
பட்டதும், நகரவாஸிகள் கௌரவரை நிரந்தித்துப்
பாண்டவரைப் பின்தொடர்ந்ததும்

2 - 3

நகரவாஸிகள் பாண்டவர்களுடன் தாமும் கூட
வருவோமென்றது

3 - 4

நல்லோர் தீயோரின் சோகை அதன் பயன் முதலியன
யுதிஷ்டிரா நகரவாஸிகளைத் திருப்பி அனுப்பி ஸகோ
தரா முதலியவருடன் பிரமாணகோடியில் தங்கியது

4

4 - 6

2 யுதிஷ்டிரா உடன் வந்த பிராமமணர்களைக் காகக் முடி
யாமையைச் சொல்லி அவர்களைத் திருமபிச செல்ல
வேண்டினது

6 - 7

பிராமமணர்கள் தம்மைத் தாமே போஷித்துக்கொள்வ
தாகச் சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரா பொருளின்மைக்கு
வருந்தியதும்

7

உடன் வரும் அநாதணரைக் காக்கும் விஷயத்தில்
சென்னகருக்கும் யுதிஷ்டிராருக்கும் ஸம்பாஷணை
புத்தியின் எட்டுகருணைகள்

7 - 14

8

உடலுக்கும் மனத்துக்கும் நோயுண்டாவதும் அவற்
றைப் போக்குமுறையும்

8 - 9

ஆசைமுதலியவற்றின் உற்பத்தி தீமை அவற்றை
ஒழிக்கமுறை முதலியன

9 - 10

பொருளுள்ளவர்களுக்கு யார யாரிடமிருந்து பயமுண்
டென்பது

10

அத்யாயம்

பக்கம்

பொருளால் வரும் துன்பமும் ஆசையை விடவேண்டுமென்பதும்	10 - 11
அதிதிபூஜை, அடைந்தாரை ஆதரித்தல் முதலியன தனக்கென்று சமைத்தலும் தனியே உண்ணலும் தகா எனபது	11 - 12
வைஸுவதேவமும் விகஸமும் அமருதமும்	12
அதிதிபூஜைக்குரிய ஐந்து தக்ஷிணைகள்	12
அஜ்ஞானிகளின் வழியும் ஞானிகளின் வழியும் பயனில் பற்றில்லாமல் தாமதங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதும் தாமததின எட்டு வழிகளும்	12 - 13
சித்த சுத்திக்குரிய எட்டு வழிகள்	18
சென்னகா தவத்தால் வித்திபெற்றுப் பிராமமணரைப் போஷிக்கும்படி யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது	14
3 யுதிஷ்டிரா உடன் வந்தவரைக் காக்க உபாயங் கேட்டதும், தெளமயா ஸ்ராயணேத துதிகக்ச சொல்லியதும்	14 - 15
பசித்த பிராணிகளை ஸ்ராய சந்திரா காப்பாற்றியது	15
தெளமயா மந்திரோபதேசம் செய்ததும், யுதிஷ்டிரா தவஞ்செய்து ஞரியணேத துதித்ததும்	15 - 19
ஸ்ராயண யுதிஷ்டிரருக்குப் பிரதயக்ஷமாகி அக்ஷய பாதரமும் வரங்களும கொடுத்தது	19
யுதிஷ்டிரரும் திரௌபதியும் அக்ஷய பாதரத்தைக் கொண்டு யாவருக்கும் அன்னமளித்ததும், நான் தோறும் அதில் போடப்படும அன்னம் எல்லாரும் உண்ணுமவரை வளர்ந்துகொண்டே வந்ததும்	19 - 20
பாண்டவர்கள், தெளமயா முதலியோருடன் காமயக வனம் சென்றது	20
ஐனமேஜயா வினவ, வைசம்பாயனா யுதிஷ்டிரா துதித்த ஸ்ராயாஷ்டோத்தர சத நாமத்தைச் சொல்லியது	20 - 21
ஸ்ராயாஷ்டோத்தரம் உலகில் வந்த முறையும், அதனைப் படித்தல் கேட்டல்களின் பயனும்	21 - 22
4 திருதராஷ்டிரான் ஆலோசனை கேட்டதும், விதூரா யுதிஷ்டிரரை அரசராகித் துச்சாஸனன மன்னிப்புக கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்றதும்	22 - 25
திருதராஷ்டிரான் விதூரைக் கோபித்ததும், விதூரா பாண்டவரிருக்குமிடம் சென்றதும்	25

அத்யாயம்

பக்கம்

- 5 பாண்டவர்கள் காமயகவனத்தில் வலித்ததும், விதூரா வரவும் 25 - 26
- பாண்டவர்கள் விதூரை வரவேற்று உபசரித்ததும், விதூரா திருதராஷ்டிரன் ஸபையில் நடந்ததைச் சொல்லித் துணைவரைச் சோகஞ்ம்படி உபதேசித்ததும் 26 - 28
- 6 திருதராஷ்டிரன் விதூரா பிரிவால் வருந்தி அவரை அழைத்து வரும்படி ஸஞ்சயனை அனுப்பியது 28 - 29
- ஸஞ்சயன் போய் அழைத்ததும், விதூரா திருதராஷ்டிரனிடம் வந்ததும் 29
- 7 விதூரா திருமபிவரக கண்ட துரியோதனன் காணாமுதலியோருடன் ஆலோசித்துப் பாண்டவரைக் கொல்லப் புறப்பட்டதும், வியாஸா வந்து தடுத்ததும் 30 - 32
- 8 வியாஸா, பாண்டவரைப் பகைத்தலால் தீமை விளைபு மெனப்பதையும் அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டுமெனப்பதையும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது 32 - 33
- 9 திருதராஷ்டிரன், புத்ரஸநேகத்தை விடக்கூடவில்லை என்றது 34
- வியாஸா மக்களிடத்தனபு விடற்கரிதெனப்பதற்கு உதாரணமாகக் காமதேனுவின கதையைக் கூறியது 34 - 35
- காமதேனு அழுத்தும், இந்நிரன் காரணங்கேட்டதும் 34 - 35
- காமதேனு இளைத்த புத்திரனைக் குறித்துத் துயரப்படுவதாகச் சொல்லியதும், இந்நிரன் உழவைத்தடுப்பதற்கு மிகுமழை பெய்வித்ததும் 35
- வியாஸா, மக்களிடத்தனபு பொதுவாகவும் கஷ்டப்படுகிறவரிடம் அதிகமாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றும் துரியோதனன் பாண்டவருடன் ஸமாதானம் அடைய வேண்டுமென்றும் சொல்லியது 35 - 36
- 10 திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனுக்கு உபதேசிக்கும்படி வியாஸரை வேண்டினதும், வியாஸா மைதரேயா உபதேசிப்பவரென்று சொல்லிப்போனதும் 36 - 37
- மைதரேயா வந்ததும், திருதராஷ்டிரன் கௌரவர்களின் ஸகோதர ஸநேகம் நிலைக்குமா என்று வினவியதும் 37
- மைதரேயா திருதராஷ்டிரனைக் கடிந்து பேசித் துரியோதனனிடம் பாண்டவா பெருமையைக்கூறி அவர்களுடன் ஸமாதானமடையச் சொல்லியது 37 - 38

- துரியோதனன தொடையைத் தட்டியதும், மைதரேயா
சுபித்ததும் 38 - 39
- திருதராஷ்டிரன் சாபத்தை நீக்க வேண்டினதும், மைத
ரேயா ஸமாதானம் வந்தாலன்றிச் சாபம் நீங்கா
தென்றதும் 39
- 11 திருதராஷ்டிரன் வினவ விதுரா கிரமீரவதத்தைச்
சொல்லியது 39 - 45
- பீமனுக்கும் கிரமீரனுக்கும் யுத்தமும் பீமன் கிரமீரனைக்
கொன்றதும் 42 - 44
- 12 கோவிந்தா முதலியோர் பாண்டவர்களிடம் வந்தது
அாஜுனன கோவிந்தருடைய அருஞ் செயல்களைக்
கூறியது 46 - 49
- மாதவா அாஜுனன தமமைவிட வேறல்லெனன்றது
திரௌபதி கிருஷ்ணனைத் துதித்தது அவரிடம் தன் துய
ரத்தைச் சொல்லி அழுத்ததும், அவர் அவளைத் தேற்
றியதும் 49 - 56
- ஜாயை என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் 51
- 13 கோவிந்தா ரூதாட்டக்காலத்தில தாம் துவாரகையில்ல
லாமையைச் சொல்லி யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றியது 57 - 58
- 14 கோவிந்தா ஸாலவயுத்தத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறியது 58 - 60
- 15- 22 யுதிஷ்டிரர் வினவியதும், கோவிந்தா ஸாலவயுத்
தத்தை விரிவாகச் சொல்லியதும் 60 - 83
- ஸாலவன் துவாரகையை எதிர்த்ததும், உக்ரஸேனன்
முதலியோர் காதத்தும் 60 - 62
- யுத்தகாலத்தில் நகரைக்காக்கும் சில முறைகள் 61 - 62
- ஸாமபனுகளும் க்ஷேமனாததிகளும் சண்டையும், க்ஷேம
னாத்தி தோற்றேடியதும் 63 - 64
- ஸாமபன வேகவாளை வீழ்த்தியது 64
- சாருதேஷ்ணன் விவரித்தியனைக் கொன்றது 64 - 65
- ஸாலவன் வந்ததும், பிரத்யுமனன் பயந்த சேனையைத்
தேற்றியதும் 65
- பிரத்யுமனனுக்கும் ஸாலவனுக்கும் சண்டையும், ஸால
வன் மயங்கி விழுந்ததும் 65 - 67
- ஸாலவன் தெளிந்த போர் செய்ததும், பிரத்யுமனன்
மயங்கியதும் 67
- தாருகனம்கள் தேரை வேறிடவகொண்டு போனதும்,
பிரத்யுமனன் களைதெளிந்தது அவனுடன் பேசினதும் 68 - 71

அத்யாயம்

பக்கம்

பிரத்யுமன்னு ஸாலவன சேனையை இடமாகச் சுற்றியது	71
பிரத்யுமன்னு ஸாலவனை வென்றதும், தேவர்கள் ஸாலவன கிருஷ்ணனால் கொல்லப்பட வேண்டியவனென பதைப் பிரத்யுமன்னுக்குச் சொல்லியதும்	71 - 72
கோவிந்தருக்கும் ஸாலவனுக்கும் யுத்தம்	75 - 82
மாயாயுத்தம்	75 - 79
ஸாலவன மாயையால் வஸுதேவரை வெட்டிக் காட்டியது	-
தாருகன் ஸாலவனைக் கொல்லும்படி கோவிந்தரை வேண்டினதும், அவர் ஸௌபததைப் பிள்ளை ஸாலவனை யுத கொன்றதும்	78 - 79
கோவிந்தர் யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றி ஸுபதரையை அழைத்துக்கொண்டு துவாரகைக்குச் சென்றது	81 - 82
திருஷ்டத்யுமன்னு திரௌபதிபுத்ரர்களை அழைத்துக் கொண்டு தன்னகம் சென்றது	88
திருஷ்டகேது ஸகோதரியை அழைத்துக்கொண்டு சுகத்ரிமதி நகருக்குச் சென்றது	88
கேகயர் விடைபெற்றுச் சென்றது	88
23 நகர ஜனங்கள் வருந்தியதும், அராஜகனான அவர்களைத் தேற்றியனுப்பியதும்	85 - 86
24 பாண்டவர்கள் தவைதவனம் சென்றது	86 - 88
25 மாரககண்டேயர் வர யுதிஷ்டிரர் பூஜித்ததும், அவர் நகைத்ததும்	89
யுதிஷ்டிரர் காரணங்கேட்டதும், மாரககண்டேயர் பூர்விக அரசர்களை உதாரணங்கூறித் தாமோபதேசஞ் செய்ததும்	89 - 90
26 தாலபியர் ஷத்திரியரின வளர்ச்சிக்குப் பிராமமணர் காரணமென்றதும், மஹரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரைக் கௌரவித்ததும்	91 - 93
27-28 திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் அவருக்குக் கோபம் வராமையைப்பற்றித் துயரத்தோடு முறையிட்டது	93-100
ஷத்திரியனென்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்	96
காலத்துக்கு ஏற்றபடி கோபத்தையும் பொறுமையையும் அடைய வேண்டுமென்பதற்கு உதாரணமான பஸி பரஹஸாத சமவாதம்	96 - 99
கோபத்தினு னுன்றியமையாமை	97 - 98

வி ஷ ய ஸ லி சி னை க.

மகமூம கோபததிக்குமுரிய இடங்கா

தி திருதராஷ்டிர புதராக்ள விஷயத
ததுகஞரிய காலமெனறது

ரா கோபததின இழிவையும் பொ
வயும் திரௌபதிகஞ்ச சொல்லியது
தி--தாம முதலியவற்றைத் தாட்டித்
பெரிதெனறது

ரா தாமததுக்குப் பயனுண்டென்று
ஞ்சு கூறியது

பதி ஒரு பிராமமணனிமிருந்து கேட்ட
தியை யுதிஷ்டிராக்குஞ்ச சொல்லியது

சண்டைசெய்து ராஜ்யத்தைப் பெ
பதை நீதியுடன் யுதிஷ்டிராருக்குக் கூ

ரா தாம செய்த பிரதிஜ்ஞையை விட
பதையும் பிரதிஜ்ஞா காலத்தின் முடி

திருக்கவே வேண்டுமென்பதையும்
லலியது

உன்வாஸத்தை நின்றவேற்றாமலே
வெல்ல வேண்டுமென்பதை யுகதியு

டம் கூறியது

ரா துரியோதனத்தியரைத் துணையி
ஸ்ராமமென்பதையும் காணனுடைய

ணித தாம உறங்குவதில்லை யென்ப
ஞ்சு சொல்லியது

ரா வந்து யுதிஷ்டிரரைத் தவ்வதவன
மிடம் செல்லச் சொல்லி அவருக்குப்

விதத்தை உபதேசித்துச் சென்றது
ரா காமயகவனஞ் சென்று வணிதத்

ரா அரஜன்னை அஸ்திரம் பெறுதற்
பேரயவ்ரச் சொல்லி பரதிஸமருதி

தேசித்தனுப்பியது
ஸகதேவர்கள் அரஜன்னுக்கு அனு

அத்யாயம்

பக்கம்

திரௌபதி அாஜுனனது க்ஷமததுககாகக கடவுளரை வணங்கி அவனுக்கு அனுமதி கொடுத்தது	188-140
அாஜுனன இரதிரகீமலைகருச சென்று கிஷ்கடயி விருந்தது	141
இரதிரன அரதண வடிவததுடன் வந்தது அாஜுனனைச் சோதித்தது	141
இரதிரன வரங்கொடுப்பதாகச் சொல்லியதும், அாஜுனன அஸ்திரங்களை வரமாக வேண்டினதும்	141
இரதிரன புணயலோகங்களை அளிப்பதாகச் சொல்லியதும், அாஜுனன அவங்னம் செயதால் அபகோத்தி வருமென்றதும்	141-142
இரதிரன, மஹாதேவரை வணங்கி வித்திபெற்று ஸவாககம் வருமபடி அாஜுனனுக்குச் சொல்லிச் சென்றது	142

கைராத பரீட்சம்

38 ஜனமேஜயா அாஜுனன அஸ்திரம் பெற்ற வரலாற்றை விரிவாகச் சொல்லும்படி கேட்டதும், வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கியதும்	142-148
அாஜுனன தவஞ்செய்தது	144-145
முனிவர்கள் அாஜுனன தவத்தைக் கண்டு அஞ்சி முறையிட்டதும், மஹாதேவா அவர்களைத் தேற்றி அனுப்பியதும்	145
39 மஹாதேவா வேட வடிவததுடன் வந்த பன்றி வடிவத் துடன் வந்த மூகாஸூரனைக் கண்டது	146
அாஜுனன பன்றியை அடிக்க விரும்பியதும், ஈஸ்வர வேடன தடுத்ததும்	146-147
இருவரும் ஒரே காலத்தில பன்றியை எய்தது	147
பன்றி ராக்ஷஸ வடிவடைந்தது உயிரிவிட்டது	147
அாஜுனனுக்கும் வேடனுக்கும் வாகருவாதம்	147-148
அாஜுனனுக்கும் வேடனுக்கும் யுத்தம்	148-150
அாஜுனன மலாமாலையால் சிவபெருமானைப் பூஜித்ததும், அந்த மாலே வேடன தலையிலிருக்கக் கண்டதும்	150-151
அாஜுனன வேடனை ஈஸ்வரரென்றறிந்தது வணங்கியதும், அவா அவனைத் தேற்றி அஸ்திரங்களை அளிப்பதாகச் சொல்லியதும்	151

அ

வி ஷ ய ஸூ சி கை.

அத்யாயம்

பக்கம்

- அாஜுன்ன ஈஸ்வரரைத் துதித்துத் தனது குற்றத்
தைப் பொறுக்க வேண்டினதும், அவா பொறுத்த
தாகச் சொல்லியதும் 151-152
- 40 மஹாதேவா அாஜுன்னுக்குப் பாசுபதாஸ்திரத்தையும்
தாம் பறித்துக்கொண்ட வில் முதலியவற்றையும்
கொடுத்தது 153-155
- பாசுபதாஸ்திரத்தின் மகிமை முதலியன 154
- அாஜுன்ன உடம்பிலிருந்த தோஷங்கள் நீங்கினது 155
- 41 வருண்ணும குபேரனும் யமனும் இரதிரனும் அாஜுன்ன
னிடைம வந்தது 156 157
- யமன, பீஷமா முதலிய யாவரும் அாஜுன்னால் வெல்
லப்படத்தக்கவரென்பதை அவனுக்குச் சொல்லித்
தண்டாயுத்தத்தைக் கொடுத்தது 157-158
- வருண்ண பாசங்களை அாஜுன்னுக்குக் கொடுத்தது 158
- குபேரன தனது அஸ்திரத்தை அந்தாததாஸ்திரத்
துடன் அாஜுன்னுக்குக் கொடுத்தது 158-159
- இரதிரன அாஜுன்னை ஸவாககத்துக்கு வரச் சொல்
லியது 159
- இந் கீ ர லோ கா பீ க ம ன ப ர் வ ம்
- 42 மாதவி தோ கொணர்ந்து அாஜுன்னை ஏறச் சொல்
லியதும், அாஜுன்ன மலையினிடம் விடைபெற்றுத்
தேரேறியதும் 160-162
- அாஜுன்ன தாமே பிரகாசமும் உலகங்களைக் கண்டது 162
- 43 அாஜுன்ன இரதிரனை வணங்கியதும், அவன் அா
ஜுன்னைத் தன் ஆஸனத்தில் உட்காத்திக்கொண்
டதும் 164-165
- தேவர்கள் அாஜுன்னைப் பூஜித்ததும், அாஜுன்ன
இரதிரனிடம் அஸ்திரங்களைக் கற்றதும் 165-166
- அாஜுன்ன தேவலோகத்தில் இத்தனை வருஷம் வலித்
தானென்பது 166
- இரதிரன அாஜுன்னைச் சிதரஸேனனிடம் ஆடலபாடல்
களைக் கற்கச் சொல்லிச் சிதரஸேனை அவனுக்கு
நண்பனாகியதும், அாஜுன்ன கற்றதும் 166
- அாஜுன்ன ஸவாககத்திலும் ஸுகமடையாமலிருந்தது 166-167
- 44 இரதிரன ஊராவசியை அாஜுன்னிடம் அனுப்பும்படி
சிதரஸேனுக்குச் சொல்லியது 167

விஷய ஸூசி கை.

க

அத்யாயம்

பக்கம்

- சிதரஸேனன போயச்சொல்லியதும், ஊாவசி அஜுன
னிடம் வந்ததும் 167-170
- அஜுனன ஊாவசியை வணங்கியதும், அவள சிதர
ஸேனன சொல்லியதையெல்லாம் அஜுனனிடம்
சொல்லியதும் 170-171
- அஜுனன, ஊாவசியைத் தாயபோன்றவளாகவும்,
குலத்திற்கேதாயென்னும் எண்ணத்துடன் பூர்த்த
தாகவும் அவளுக்கரசு சொல்லியது 171-172
- ஊாவசி வேண்டியும் அஜுனன மறுத்ததும், அவள
அவனைச் சபித்து வீடுசென்றதும் 172-178
- ஊாவசி சபித்ததை அஜுனன சிதரஸேனுக்கும்
அவள இரதிரனுக்கும் சொல்லியது 178
- இரதிரன், 'அலித்தனமை அஜ்ஞாதவாஸத்திலமடமே
வருக' என்றதும், அஜுனன மகிழ்ந்ததும் 178
- அஜுனன ஊாவசியை மறுத்ததகையைக் கேட்டலின்
பலன் 178-174
- 45 லோமசா இரதிரஸ்பைக்கு வந்து அஜுனன இரதிரா
ஸனத்தில் வீற்றிருக்கக் காரணத்தை ஆலோசித்தது 174
- இரதிரன் அஜுனனது மகிமையை அவருக்ககூறி,
அஜுனனுடைய வரலாற்றை புதிஷ்டிரருக்குத்
தெரிவித்துத் தீர்த்தயாதரை செய்யச் சொல்லும்படி
சொல்லியது 174-176
- இரதிரன் லோமசரை புதிஷ்டிரா தீர்த்தயாதரையில்
உடனிருந்து காக்கவேண்டினதும், லோமசா புதிஷ
டிராநிடம் வந்ததும் 176
- 46 திருதராஷ்டிரன், அஜுனன பாசுபதாஸதிரம் பெற
றது முதலியவற்றைக் கேட்டுத் துரியோதனாதிய
ரைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் புலம்பியது 177-180
- ஸஞ்சயன் பாண்டவரின் பெருமையைக் கூறியது 178-179
- திருதராஷ்டிரன் தன் புதிராகளைப்பற்றி வருந்தியது 179-180
- 47 பாண்டவர்களுக்குக் காட்டில் உணவுப்பொருள் இன்ன
தென்பது 181
- பாண்டவர்களைத்தொடர்ந்து வனத்தில் வலித்தவருள்
நோயாளர் முதலியோரிலலை யென்பது 181
- புதிஷ்டிரரும் திரௌபதியும் உடனிருந்தவர்களை எந்த
முறையில் போஷித்தனென்பது 181
- பாண்டவர்கள் அஜுனனைப்பிரிந்து இதனை வருஷங்
கள் சென்றனவென்பது 181

விஷயஸூசிகை

புழைநாள் பாண்டவர்களின் பராகரம்
தன பிள்ளைகளைப்பற்றி வருந்தினது
நா முத்தவியோரா துரியோதனாகியரைக
பிரதிஜனஞ் செயததை ஸஞ்சயன திரு
கஞ்ச சொல்லியது

புழைநாள் சண்டைவருவது திண்ணமென
ந ளோ பாக்யான ப்ர வம்

தாமபுத்ரரை இடித்துக்கூறிப் - பிர
தைப் பிரதிநிதியால தழித்து உடனே
கவேண்டுமென்றது

பிரதிஜனாகாலத்தை உள்ளபடி க
துரியோதனாகியரைத் - துணைமனை
ல்லாமென்றது

ஸவா வந்ததும், தாமபுத்ரா பூஜித்ததும்
பிரதிஜனாகாலம் தம் நிலைமை
கியதும், அவா - நாளோபாக்யானத்தைச்
கக கூறியதும் -

குணம் பெருமை முதலியன
தமனைப்பு - பூஜித்ததும், - அவா அ
காடுததும்

யின குணம் பெருமை முதலியன
தமயந்தியும் ஒருவரை ஒருவா தாதலித்த
னனப்பறவைவையப் பிடித்ததும், அது
பற்றிச் சொல்லி விடைபெற்றதும்

தமயந்தியிடமும் நாளனப்பறந்திசு
கருத்தை மீண்டும நன்னிடம் தெரிவி
காதலரல தனவசமற்றிருந்ததும்,
ரிமார் பீமராஜனுக்குத் தெரிவித்ததும்
தமயந்தியின் ஸவயம்வரத்துக்கு அ
த்ததும், அவர்கள் வந்ததும்

ம பாவதரும் இரதிராணிம சென்றதும்,
களைப் பூஜித்து கூத்திரியர்கள் தேவ

நளன ஸ்வயம்வரததுக்கு வந்ததும், தேவர்கள் அவனைத் தமயந்தியிடம் துதுசெல்ல வேண்டினதும்	197
52 தேவர்கள், செயயவேண்டிய வேலைபாசுசொல்லித் தவகளைபும் நன்னுகுத் தெரிவித்தது	197-198
நளன தமயந்தியின் மாளிகைசென்றதும், அவளுடைய தோழிமாரா கண்டு வியந்ததும்	198-199
தமயந்தி வினவ, நளன தனையும் தான் காணப்படாம லும் தடுக்கப்படாமலும் வந்ததையும் வந்தகாரியத் தையும் தெரிவித்தது	199
53 தமயந்தி நளனையே விரும்பியதும், நளன தேவரையே மணக்கச்சொல்லியதும்	199-201
நளன தமயந்தியின் கருத்தைத் தேவர்களுக்குத் தெரி வித்தது	201-202
54 அரசர்கள் ஸ்வயம்வரமண்டபத்தில் வீற்றிருந்ததும், தமயந்தி ஐந்துபோ நளவடிவத்துடனிருப்பதைக் கண்டு ஆலோசித்ததும்	202-203
தமயந்தி தேவர்களைச் சரணமடைந்ததும், அவர்கள் இருந்த வடிவத்திலேயே தமமை விளக்கியதும்	203-204
தமயந்தி தேவர்களையும் நளனையும் அறிந்து நளனை வரித்தது	204
தமயந்தியும் நளனும் ஒருவரிடத்தொருவா உடன்பாடு சுறித் தேவர்களைச் சரணமடைந்தது	204-205
இந்திரனும் அகநிபும் யமனும் வருணனும் நளனுக்கு இரண்டிரண்டு வரன கொடுத்ததுசென்றது	205
பீமராஜன தமயந்திக்கும் நளனுக்கும் விவாகம் நடத்தி யதும், அவர்கள் தம் நகாசென்று இனிது வாழ்ந் ததும்	205-206
நளன வேளவிகள் செய்ததும், இந்திரஸேனனும் இந்திர ஸேனையும் பிறந்ததும்	206
55 இந்திரன் முதலியோர் கவியையும் தவாபரனையும் வழி யிற கண்டது	206
சலி, தமயந்தி நளனை வரித்ததுகேட்டு அவளைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்றது	206
இந்திரன் முதலியோர் நளனது பெருமையையும் அவனைச் சபிக்கவிரும்புகிறவனுக்குத் தீமைவருமென பதையும் கவிகளுக்குசொல்லிச் சென்றது	206-207

- கவி நளனைத் துன்புறுத்தத் தவாபரனைத் துணைவேண்டி
னது , 207
- 56 கவி காத்திருந்து நளனை அடைந்தது 207-208
கவி புஷ்கரனை நளனுடன் சூதாடச்சொலவித் தானும்
பாசிகையாகி உடன்வந்தது 208
நளனுகரும் புஷ்கரனுகரும் சூதாட்டமும், நளன்
பொருளகளைத் தோற்றதும் 208
நகரவாஸிகளின் விருப்பப்படி தமயநதி நளனைத் தடுத்த
தும், அவன் கேளாமல் ஆடித்தோற்றதும் 208-209
- 57 நகரமாதா இரண்டாமுறைபும் வந்ததைத் தமயநதி
தெரிவித்ததும், அரசன் கேளாமற்போனதும் 210
தமயநதி தன்மக்களை வாராஷ்ணையனுடன் குண்டின்
புரத்துக்கனுப்பியதும், அவன் கொண்டுபோய்விட்டு
அயோதகிமன்னனிடம் தோப்பாகளுனதும் 210-211
- 58 புஷ்கரன் தமயநதியைப் பந்தயமாகவைக்கச் சொல்லி
யதும், நளன் ஆபரணம் மேலாடை முதலியவற்றை
பும் தோற்றதும் 211-212
நளனும் தமயநதியும் ஒவ்வோர் ஆடையுடன் வெளியே
சென்றது 212
புஷ்கரன் நளனை உபசரிப்போரைக் கொல்வதாகப்
பறையறைவித்ததும், நளன் நகரருகில் மூன்றுநாள
வலித்ததும் 212
நளன் பறவைகளைப்பிடிக்க அரையிலிருந்து வஸ்திரத்தை
வீசியதும், அவை வஸ்திரத்துடன் பறந்து சென்றதும் 212-213
நளன் விதாப்பதேசத்துக்கு வழிகாட்டியதும், தமயநதி
நளனைப் பிரிய மறுத்ததும் 213-214
மனைவியே சிறந்த மருந்தென்பது 214
நளன் தமயநதியைக் கைவிட்டுநென்றதும், தமயநதி
விதாப்பநாடு செல்லோமென்றதும் 214
- 59 நளன் விதாப்பதேசமவர மறுத்தது 214-215
நளன் தமயநதியை ஒரேவஸ்திரத்துடன் உறங்கியதும், நளன்
தமயநதியைப் பிரியநிச்சயித்ததும் 215-216
நளன் பாதியாடையைக் கிழித்துக்கொண்டு தமயநதிக்கு
தெய்வங்களைக் காவலவைத்துச் சென்றது 216-217
- 60 தமயநதி நளனைக்காணாமல் புலம்பியதும், கலியைச்
சுபித்ததும் 217-218

	அவளை விழுங்கியதும் அலைந்ததும், மலைப்பாம்பு	பக்கம்
	தமயந்தி புலம்பியதும், மிருகவேடன அவளை விடுவித்ததும்	218
	வேடன தமயந்தியை விருமபியதும், அவள் அவனைச் சபித்துக்கொன்றதும்	218-219
61	தமயந்தி, ஒரு கற்பாற்றையை அடைந்து புலம்பியது	219-220
	தமயந்தி புலியையும் மலையையும் வினவிப் புலம்பியது	221-222
	தமயந்தி ஆசிராமமண்டலத்தைக்கண்டு அவருள்ள முனிவர்களை வணங்கியதும், அவர்கள் அவளை யாரென்றுவினவியதும்	222-225
	தமயந்தி தனையும் தனதுயரையும் தெரிவித்ததும், முனிவர்கள் அவளைத்தேற்றி ஆசிராம மண்டலத்துடன் மறைந்ததும்	225-226
	தமயந்தி அசோகமரத்தைக்கண்டு புலம்பியது	226-227
	தமயந்தி ஜனக்கூட்டத்தினிடம் சென்றதும், ஜனங்கள் அவளை வினவியதும்	228
	தமயந்தி நள்ளைப்பற்றிக் கேட்டதும், கூட்டத்தலைவன் மறுமொழியும்	229
	தமயந்தி கூட்டத்துடன் சென்றதும், கூட்டம் குளக்கரையில் தங்கியதும்	280
	தமயந்தி கூட்டத்தைப் பெருமபாலும் கொன்றது	281
	கூட்டத்தில் மிச்சமிருந்தவர்கள் தமமவா அழிவுக்குத் தமயந்தியே காரணமெனக் கருதி அவளைக் கொல்வாமைன்றது	281-282
	தமயந்தி தனளைப்பற்றி அழுத்தது	282-283
	தமயந்தி கொல்லப்படாமைக்குக் காரணமும், அவள் கூட்டத்தைப்பற்றி வருந்தியதும்	283
	தமயந்தி சேதிக்காரடைந்ததும், அவளை அரசனதாய் நினைத்து வினவியதும்	284
	தமயந்தி தான் ஸைந்தரி யெனப்பதையும் கணவனைப் பற்றி வருந்துவதையும் சொல்லியதும், அரசன் அவளைத் தன்னிடமிருக்கச் சொல்லியதும்	284-285
	உடனப்பாட்டுடன் வணிகக்கவிருமபியதும், அரசன் அவளை ஸுந்தரத்தைக்குத் தோழியாக்கியதும்	285-286
	தமயந்தி அலங்காரக் காககோட்கள் நள்ளை அழைத்ததும்	286-287
	தமயந்தி அருகிறசென்றதும்	287

காக்கோடகன தனனைக்காககும்படி நனனைவேண்டித் தனகருசு சாபம் வந்ததையும் சொல்லியது	237-238
காக்கோடகன கட்டைவிரலளவானதும், நளன் துக்கிசு சென்றதும்	238
காக்கோடகன நனனைக் கடித்ததும், நன்னுருவம் மாறி னதும், காக்கோடகன தன்னுருவடைந்ததும்	238
காக்கோடகன, கலி நன்னிடம் கஷ்டத்தாடன வலிப்ப னென்று சொல்லி வரமும் ஆடையுங்கொடுத்த மறைந்தது	238-239
64 நளன் அயோத்தி சென்றதும், ருதுபாணன் அவனை ஸாரதியாககி வாஷ்டணையனையும் ஜீவலனையும் அவ னுக்குக் கீழிருக்கச்செய்ததும்	239-240
நளன் தமயந்தியைப்பற்றி ஸ்லோகம் சொல்லி வருந்தி யதும், ஜீவலன் வினவ, அவன் மறைத்தது சொல்லி யதும்	240-241
65 பீமராஜன் நளதமயந்தியரைத்தேட அநதணரை அனுப பியதும், ஸுதேவன் தமயந்தியைக் கண்டதும்	241 242
ஸுதேவன் தமயந்தியிடம் பேசியது	242 244
தமயந்தி அழுத்தும், ஸுநநதை தனதாய்கருத தெரி வித்ததும்	244-245
ராஜமாதா தமயந்தியைப்பற்றி ஸுதேவனிடம் வின வியது	245
66 ஸுதேவன் தமயந்தியின் வரலாற்றையும் நெற்றியில் மறுவீருப்பதையும் தெரிவித்தது	245-246
ஸுநநதை அழுகைத்ததுடைக்க மறுத் தெரிந்ததும், ஸுநநதையும் அவளதாயும் வருந்தியதும்	246
ராஜமாதா தமயந்தியைத் தன் உடன்பிறந்தாள மக னென்றதும், தமயந்தி தாயவீடுசெல்ல விரும்பியதும்	246-247
அரசன் தாய, தமயந்தியை அனுப்பியதும், அவள் தாய வீடுசேர்ந்ததும்	247
பீமன் ஸுதேவனைப் பூஜித்தது	247
67 தமயந்தி நனனைத் தேடிப்படி சொல்லியதும், அரசன் அநதணரை அனுப்பியதும்	247-248
தமயந்தி நளன் தனனைப் பிரிந்ததைப்பற்றிச் செல்லு மிடந்தோறும் சொல்லும்படி அநதணருக்குச் சொல் லியது	248-249
--அநதணர்கள் நனனைத் தேடியது	249

- தமயந்தி, தனக்கு இரண்டாரு சுயமவரம் என்று குது
பாண்ணிடம் சொல்லுமபடி ஸுதேவனை அனுப்பிய
தும், அவன் சென்று சொல்லியதும் 251-252
- 69 குதுபாணன் ஸவயமவரத்துக்குப்போக விரும்பியதும்,
பாருகன் ஒரோநாளில் குண்டின்புரிகுத தோசெலுத
துவதாகச் சொல்லியதும் 252-253
- பாருகன் குதிரைகளைத் தோந்தெடுத்ததும், குதுபா
ணன் அவை இளைத்திருந்ததைக் கண்டு கோபித
த்தும் 253
- பாருகன் குதிரைகளின் லக்ஷணங் கூறியது 253-254
- குதுபாணன் தேரேறியதும், குதிரைகள் கீழேவிழுந
த்தும் 254
- பாருகன் குதிரைகளைத் தேற்றி ஓட்டியதும், வராஷ்ணே
யன் பாருகனை நன்னென்று ஸந்தேகித்ததும் 254-255
- 70 குதுபாணன் மேலாடை விழுந்ததென்றதும், பாருகன்
ஒருயோஜனை சென்றுவிட்டதென்றதும் 256
- குதுபாணன் தனக்குக் கணக்கில் திறமையிருப்பதைச்
சொல்லி, ஒருமாததின இலையாகக் கண்டிக் காட
டியதும், பாருகன் அவற்றை எண்ணத் தொடங்கி
யதும் 256-257
- குதுபாணன் விரைவுபட்டதும், பாருகன் வராஷ்ணேய
னைப் பாகனாகக்கொண்டு செல்லச் சொல்லியதும் 257
- குதுபாணன் பாருகனைச் சரணமடைந்ததும், பாருகன்
எண்ணின் பின்பே போவோமென்றதும் 257
- பாருகன், அக்ஷலிததையையும் கணக்கையும் அஸ்வ வித
தைக்கு மாற்றும்படி குதுபாணனைக் கேட்டது 257
- குதுபாணன், அக்ஷஹருதயத்தைப் பாருகனுக்குச்
சொல்லி அஸ்வஹருதயத்தைப் பின்பு பெற்றுக்
கொள்வதாகச் சொல்லியது 257-258
- கலி நன்னுடம்பினின்று வெளிவந்த தன்னுரு
வடைந்தது 258
- நான் கலியைச் சபிக்க விரும்பியதும், கலிதனைத்தம்
யந்தி சபித்ததைச் சொல்லி நன்னுக்கு வரங்கொ
டுத்தது ஒளிந்ததும் 258

கக

விஷய வஸூசி கைக.

அத்யாயம்

பக்கம்

கலியும் னன்னும் பேசினதைப் பிறன்றியாமலிருந்தது	258
தானறிமரம் விலக்கப்படுவதானது	259
கலி வீட்டைநதது	259
71 ருதுபாணன் குண்டினபுரத்தில றுழைந்ததும், தமயநதி யும் னன்னது குதிரைகள் முதலியனவும் தேரோலி யைக் கேட்டதும்	259-260
தமயநதி ருதுபாணன் முதலியோரைக் கண்டது	260
ருதுபாணன் பீமராஜனிடம் சென்றதும், அவனை அவன் வரவேற்றதும்	260 261
ருதுபாணன் அவனே ஸ்வயம்வரக்குறிப்பு ஒன்றையும் காணுமற் போனது	261
பீமராஜன் வினவியதும், ருதுபாணன் அவனை வணங்க வந்ததாகச் சொல்லியதும்	261
பாருகன் குதிரைகளைக் களைப்பாற்றியதும், தமயநதி தேரோலியைப்பற்றி ஆலோசித்ததும்	261-262
72, 73 தமயநதி னனைப் பலவிதமாகப் பரீக்ஷித்தறிந்தது	262-267
74 தமயநதி பாருகனைத்தருவித்தது அவனுடன் பேசினதும், அவன் தான் னன்னென்பதைத் தெரிவித்ததும்	267-269
தமயநதி தேவர்களைச் சரீக்ஷிக்கிறியதும், வாய்புகவான் தமயநதி குற்றமற்றவனென்றதும், மலாமாரி பெயத் தும், தேவதூதர்பி முழங்கியதும்	270-271
னன்ன பழைய உருவடைந்ததும், தமயநதி னனைத்தழு விகொண்டு அழுத்ததும்	271
னன்ன மனைவிமக்களைத் தழுவியது	271
தமயநதியின் தாய் நடந்தவரலாற்றைப் பீமராஜனுக்குத் தெரிவித்தது	271
னன்னும் தமயநதியும் அளவளாவி மகிழ்ந்தது	271-272
75 ன் தமயநதியார் பீமனைப் பார்த்ததும், அவன் நகரை அலங்கரிப்பித்தது ஆலயங்களுக்குப் பூஜை நடத்தி யதும்	272-273
ருதுபாணன் னனைக் கடிமிகுமபடிவேண்டி அரசவ ஹருதயம் பெற்றுத் தன் ஊர்சென்றது	273
76 ன்ன வந்து புஷ்கரனைச் சூதுக்கழைத்ததும், அவன் ஆடித் தோற்றதும்	274-275
ன்ன புஷ்கரனை மன்னித்தது நாடு கொடுத்ததும், அவ னும் னனை வணங்கிச் சென்றதும்	275-276

வாழ்ந்தது	பக்கம்
யா யாசை சொல்வது கலியைப் போக்குவதாருமென	277-278
பது	278
நள சரித்திரத்தைப் படித்தல்கேட்டல்களின் பயன	278
பிருஹதஸ்வா யுதிஷ்டிரருக்கு அக்ஷஹருதயத்தை உப	278
தேசத்தது	279-280
பிருஹதஸ்வா ஹரிச்சந்திரன் கதையையும் சுருக்கமாகக்	279
கூறிச் சென்றது	279
அரிச்சந்திரன் பிறப்பும மணமும்	279-280
லேரஹிதாஸ்வன் பிறப்பும அரிச்சந்திரன் யாகங்களை	279
செய்ததும்	279-280
இந்திர ஸபையில் ஹரிச்சந்திரன் புகழ்ப்பட்ட போது	280
வலிஷ்டா மகிழ்ந்ததும், விஸ்வாமிதரா பொருமையும்	281
வலிஷ்டாருக்கும் விஸ்வாமிதரிருக்கும் பந்தயமும்	281
அரிச்சந்திரன் துன்பப்பட்டதும்	281
திஷ்டிரா அரஜுனனைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டது	281
தீரீ தீ யா தீ ரா பீ லம்.	282-285
வரளபதி முதலியோர் காமயக்வனத்தில் வலிக்	285-286
விருப்பமினமையை யுதிஷ்டிரரிடம் சொல்லியது	286
தாவந்ததும், யுதிஷ்டிரா அவரைப் பூஜித்தது தீர்த்த	286-287
தரையில் பூபரதக்ஷிணம் செய்வதனபயனைக் கேட்	288
தும்	288
ரா புலஸ்தியருக்கும் பீஷ்மருக்கும் தீர்த்தயாதரை	289
ஷயமாக நடந்த ஸமவாதத்தைச் சொல்லத் தொடங்	289-291
து	291
ரா விரதமியற்றியதும், புலஸ்தியா வந்ததும்	291
ரா புலஸ்தியரைப் பூஜித்தது	291
தீர்த்தயாதரையின் பயனைக் கேட்டதும், புலஸ	291
சொல்லத்தொடங்கியதும்	291
ரா தீர்த்தபலனை அடைவரென்பது	291
ரா தரையின் நெப்பு	291
நகப் பிறக்கக் காரணம்	291
தீர்த்த மகிமை	291
கத்தின் மகிமை	291
லகாஸ்ரமத்தின் மகிமை	291

வி ஷ ய ஸு சி கை க.

தியஸரவின் மகிமை
 ஸரமத்தின் மகிமை
 பதனத்தின் மகிமை
 தீர்த்த மகிமை
 டீர்த்த மகிமை
 தயின் மகிமை
 லின் மகிமை
 ரவதியின் மகிமை
 டாஸரமத்தின் மகிமை
 ரீர்த்த மகிமை
 ஸதீர்த்த மகிமை
 வதீஸாகரஸங்கம மகிமை
 னதீர்த்த மகிமை
 ராகதீர்த்த மகிமை
 தீர்த்த மகிமை
 ரணேஸ்வர மகிமை
 தத மகிமை
 ராததாராதீர்த்த மகிமை
 ததமதீர்த்த மகிமை
 தீர்த்த மகிமை - -
 ருமாரீர்த்த மகிமை
 காதீர்த்த மகிமை
 த மகிமை
 ராதத மகிமை
 ருசதீர்த்த மகிமை
 ரீர்த்த மகிமை
 தாதீர்த்த மகிமை
 தீர்த்த மகிமை
 ருதீர்த்த வரலாறும், மகிமையும்
 த மகிமை
 ன எனகிற தீர்த்த மகிமை
 ராதீர்த்த மகிமை
 ராதத மகிமை ,
 ம, யாஜனம், பிரமமவாலுக்கம், புஷ்பாமபஸ எ

அத்யாயம்

பக்கம்

விநசனதீர்த்த மகிமை	297
சமஸோதபேத தீர்த்த மகிமை	297
சிவோதபேத தீர்த்த மகிமை	297-298
நாகோதபேத தீர்த்த மகிமை	298
சசயான தீர்த்த மகிமை	298
ருமாரகோடி தீர்த்த மகிமை	298
ருதரகோடிதீர்த்த வரலாறும், மகிமையும்	298
ஸாஸவதிஸங்கம மகிமை	298-299
81 குருஷேந்தர மகிமை	299-300
மந்தாகீன வணங்குவதன் பயன்	300
ஸத்தத்தின மகிமை	300
பரிபல்வதீர்த்த மகிமை	300
பருதிவீர்த்த மகிமை	300
தசாஸ்வமேததீர்த்த மகிமை	300
ஸாபபதாவீர்த்த மகிமை	300
கோடிதீர்த்த மகிமை	300-301
அஸ்விநீதேவதீர்த்த மகிமை	301
வாராகதீர்த்த மகிமை	301
ஸோமதீர்த்த மகிமை	301
ஏகஹமஸ்தீர்த்த மகிமை	301
சதசௌசதீர்த்த மகிமை	301
முருசவட மகிமை	301
ராமஹரதங்குளின் வரலாறும், மகிமையும்	301-303
வமசூழலகதீர்த்த மகிமை	303
காயசோதனதீர்த்த மகிமை	303
லோகோத்தாரதீர்த்தத்தின் வரலாறும், மகிமையும்	303
பூதீர்த்த மகிமை	303
கபிலாதீர்த்த மகிமை	303
ஸூர்யதீர்த்த மகிமை	303
கோபவனதீர்த்த மகிமை	303
சங்கினீர்த்த மகிமை	303
யக்ஷராஜதீர்த்த மகிமை	303
பிரமமாவாததீர்த்த மகிமை	303-304
ஸூதீர்த்த மகிமை	304
கோசேஸ்வரதீர்த்த மகிமை	304
மாத்தருதீர்த்த மகிமை	304
சீதவனதீர்த்த மகிமை	304

பரவானலோமாபஹதீரத்த மகிமை	304-305
தசாபரவமேததீரத்த மகிமை	305
மானுஷதீரத்த மகிமை	305
ஆபகாதீரத்த மகிமை	305
ஸபதரிஷிசுண்டங்கள் கபிசுலகேதாரம் ஆகிய இவற்றின் மகிமை	305
சங்கரதீரத்த மகிமை	305-306
சுத்தாஸபததீரத்த மகிமை	306
கிரதானதீரத்தம் கிருசபயதீரத்தம் ஆகிய இவற்றின் மகிமை	306
கலசீதீரத்த மகிமை	306
அஜானந்தாதீரத்த மகிமை	306
புண்டரீகதீரத்த மகிமை	306
வைதரணி நதியின் மகிமை	306
தருஷ்தவதீ நதியின் மகிமை	306
ஸாவதேவதீரத்த மகிமை	307
பாணிகாததீரத்த மகிமை	307
மிபுரகதீரத்த வரலாறும், மகிமையும்	307
மனோஜவதீரத்த மகிமை	307
மதுவமதீரத்த மகிமை	307
கௌசிகீதருஷ்தவதீஸங்கம மகிமை	307
வியாஸஸதலியின் வரலாறும், மகிமையும்	307
கிரதத்தகூப மகிமை	307-308
வேதீரத்த மகிமை	308
அஹஸ, ஸுதினம் ஆகிய தீரத்தங்களின் மகிமை	308
மிருகதூமத்தில கங்கையின் மகிமை	308
தேவீதீரத்த மகிமை	308
வாமனதீரத்தம் வீஷ்ணுபததீரத்தம் இவற்றின் மகிமை	308
குலம்புனதீரத்த மகிமை	308
பவனஹரதம், மருதனுககளின் தீரத்தம் இவற்றின் மகிமை	308
அமரஹரத மகிமை	308
சாலிசூரபததீரத்த மகிமை	308
ஸ்ரீகுருசுதீரத்த மகிமை	308
நாமீஷகுருசு மகிமை	308
ஸரஸவதீகுருசு மகிமை	308-309
கையாதீரத்த மகிமை	309

அத்யாயம்

பக்கம்

பிரமமதீர்த்த மகிமை	309
ஸோமதீர்த்த மகிமை	309
ஸபதஸாரஸவததீர்த்த மகிமையும், மங்கணகாகதையும்	309-310
ஒளசனஸதீர்த்தம், கபாலமோசனதீர்த்தம் இவற்றின் மகிமை	310-311
அகநிதீர்த்த மகிமை	311
வீரவாமிதரதீர்த்த மகிமை	311
பிரமமயோனிதீர்த்த மகிமை	311
பிருதாதக மகிமை	311-312
எது எதைவிட எது எது புணயமானதென்பது	311
மதுஸரவதீர்த்த மகிமை	312
ஸரஸவதயருணஸங்கம மகிமை	312
அவதீர்த்ததீர்த்த மகிமை	312
சுதஸஹஸரகம ஸாஹஸரகம ஆகிய தீர்த்தங்களின் மகிமை	312 318
ரேணுகாதீர்த்த மகிமை	318
விமோசனதீர்த்த மகிமை	318
பஞ்சவடியின் மகிமை	318
தைஜஸதீர்த்த மகிமை	318
குருதீர்த்த மகிமை	318
ஸவாககதவார மகிமை	318
அநரகதீர்த்த மகிமை	318-314
ஸாவதேவதீர்த்தங்களின் மகிமை	314
ஸவஸ்திபுரமகிமை	314
பாவனதீர்த்தமகிமை	314
கங்காஹரதம் கூடம் இவற்றின்மகிமை	314
ஆபகாநதியினமகிமை	314
ஸதாணுவதீர்த்தமகிமை	314
வவ்விஷ்டாஸரம் மகிமை	314
இந்திரமாரகமகிமை	314
ஏகராதரதீர்த்தமகிமை	314-315
ஆதிதயதீர்த்தமகிமை	315
ஸோமதீர்த்தமகிமை	315
ததீசதீர்த்தமகிமை	315
கட்யாஸரம்மகிமை	315
ஸநநிஹநிதீர்த்தமகிமை	315-316
கோடிதீர்த்தமகிமை	316

அத்யாயம்

பக்கம்

கங்காஹரத மகிமை	816
எங்கெங்கே எது எது சிறந்ததென்பது	816
குருக்ஷேத்ரமகிமை	816-817
82 தாமதீர்த்தமகிமை	817
ஞானபாவனமகிமை	817
ஸௌகந்திகவனமகிமை	817
பலக்ஷாந்தியினமகிமை	817
கவேராதயுஷித்தீர்த்தமகிமை	818
ஸுகந்தை, சதகுமபை, பஞ்சயகை, எனனும் நதிகளின் மகிமை	818
தரிஞலகாதீர்த்தமகிமை	818
சாகம்பரியின வரலாறும், மகிமையும்	818
ஸுவாணதீர்த்தமகிமை	818-819
தாமாவதியினமகிமை	819
ரதாவாததபாவதமகிமை	819
தாராதீர்த்தமகிமை	819
கங்காதவாரகோடித்தீர்த்தமகிமை	819
ஸபதகங்கை, தரிகங்கை, சகராவாததம் எனனும் தீர்த்தங்குளினமகிமை	819
கனகலதீர்த்தமகிமை	819
கபிலாஷ்டமகிமை	819
கபிலநாகதீர்த்தமகிமை	820
லலிதகதீர்த்தமகிமை	820
கங்காயமுஞ்ஸங்கமம் த்யமகிமை	820
ஸுகந்ததீர்த்தமகிமை	820
ருத்ராவாதததீர்த்த மகிமை	820
கங்காஸரஸவதிஸங்கம மகிமை	820
பதரகாணேஸ்வர மகிமை	820
குபஜாவதிதீர்த்த மகிமை	820
அருந்ததிவட்டத்தில ஸாமுத்ரகதீர்த்த மகிமை	820
பிரம்மாவாதத மகிமை	820
யாமுனதீர்த்த மகிமை	820
தாவீஸங்கிரமணதீர்த்த மகிமை	821
விரதாபததியின மகிமை	821
வேதியின மகிமை	821
வாவிலிஷ்டையின மகிமை	821
ரிஷிஞலயாதீர்த்த மகிமை	821

மஹாலக்ஷ்மி மகிமை	821
வேதவிகாதித மகிமை	821
ஸ்ரீநாதிகாதித மகிமை	821
பிரம்மதீர்த்த மகிமை	821
நைமிஷ மகிமை	821-822
கங்கோதபேத மகிமை	822
ஸ்ரீரஸ்தீர்த்தியின் மகிமை	822
பாருதாநதியின் மகிமை	822
ஸ்ரீரவதீர்த்தியின் மகிமை	822
விமலாசோக மகிமை	822
கோபரதாரதீர்த்த மகிமை	822-823
ராமதீர்த்த மகிமை	823
தஸாஹஸரகதீர்த்த மகிமை	823
ரத்ருஸ்தான மகிமை	823
நாமதீர்த்த மகிமை	823
நிலாஹரத மகிமை	823
பிருகத மகிமை	823
ககண்டேயதீர்த்த மகிமை	823
பயின் மகிமை	823
யவட மகிமை	823
நதியின் மகிமை	823-824
ஸ்ரீரவின் மகிமை	824
கதீர்த்த வரலாறும், மகிமையும்	824
வடத்தில பஸமஸநான மகிமை	824
ரவத மகிமை	824
ன மகிமை	824
ஸ்ரீநாதியை விருமபக காரணம்	824-825
யின் மகிமை	825
த மகிமை	825
ரம் மகிமை	825
ரானதீர்த்த மகிமை	825
மகிமை	825
	825-826

விஷயவாசிகை.

கோதீரத்த மகிமை

கோவன மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோவன மகிமை

கோப மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோவன மகிமை

கோவன மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோவன தாரையின மகிமை

கோபுரநிணியின மகிமை

கோபத்தோதத மகிமை

கோதீரத்தின வரலாறும், மகிமையும்

கோவனஸ்தான மகிமை

கோவன ஸ்தானத்திலுள்ள கோபமகிமை

கிஸமர தீரத்த மகிமை

கோவர புர மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோபுரம் மகிமை

கோதீரத்தின மகிமை

கோபுரணய மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோவனஸ்தானத்தோதத மகிமை

கோதீரத்த மகிமை

கோவனஸ்தான மகிமை

கோதீரத்தின மகிமை

கோபுரம் மகிமை

கோதீரத்தின மகிமை

கோவனஸ்தானத்தோதத மகிமை

கோபுரம் மகிமை

கோதீரத்தின மகிமை

கோவனஸ்தான மகிமை

கோதீரத்தின மகிமை

கோவனஸ்தான மகிமை

காளிகா ஸங்கம மகிமை	"	329
உவசீ தீர்த்தம், ஸோமாஸாரமம், குமபகாணுஸாரமம்		
இவற்றின் மகிமை	.	329
கோகாமுக தீர்த்த மகிமை		329-330
பராகு நதியின் மகிமை	.	330
நிஷ்பதவீபம், ஸாஸவதி தீர்த்தம் இவற்றின் மகிமை	.	330
ஒளத்தாலக தீர்த்த மகிமை		330
தாமதீர்த்த மகிமை	.	330
பம்பை, பாகேதி, தண்டாராததம் இவற்றின் மகிமை		330
லேவலிகா நதியின் மகிமை		330
83 ஸமவேதய தீர்த்த மகிமை		330
லௌலிதய தீர்த்த மகிமை		330
கரதோயா நதியின் மகிமை	.	330
கங்காஸமுத்ர ஸங்கம மகிமை		331
கங்கையின் அக்கரையின் மகிமை	.	331
வைதரணிரதி, விரஜாதீர்த்தம் இவற்றின் மகிமை	..	331
சோணம், ஜயோத்ராதயை இவற்றின் ஸங்கம மகிமை		331
வம்சஞலம் தீர்த்த மகிமை	.	331
கோஸலையில் நிஷ்ப தீர்த்த மகிமை		331
கோஸலையில் கால தீர்த்த மகிமை	..	331
புஷ்பவதி தீர்த்த மகிமை	.	331
பதரிகா தீர்த்த மகிமை	..	331
சம்பை, பாகேதி, தண்டம் இவற்றின் மகிமை	.	331
லபேடிகாதீர்த்த மகிமை	..	331
மஹேந்திர மலையில் ராமதீர்த்த மகிமை	.	331-332
மதங்ககேதாரதீர்த்த மகிமை		332
ஸ்ரீபாவதரதீர மகிமை	..	332
தேவஹாத மகிமை		332
நிஷ்பமலையின் மகிமை		332
காவேரியின் மகிமை		332
கனயா தீர்த்த மகிமை	.	332
கோகாண மகிமை		332
காயதீஸ்தான மகிமை		332-333
ஸமவாததவாவியின் மகிமை	.	333
வேணையின் மகிமை		333
கோதாவரியின் மகிமை		333
வேணுஸங்கம மகிமை	..	333

வி ஷ ய ஸி சி கை க

தியின ஸங்கம மகிமை

ஸதான மகிமை

வன தீர்த்த மகிமை

ராதம், ஜாதிஸமரஹாதம் இவற்றின் மகிமை

ராத மகிமை

ணயவாவி, பயோஷ்ணிநதி இவற்றின் மகிமை

காரணய மகிமை

காஸரமம், சுகாஸரமம் இவற்றின் மகிமை

ராகம், ராம தீர்த்தம் இவற்றின் மகிமை

காதாவர தீர்த்த மகிமை

த மகிமை

காரணய வரலாறும், மகிமையும்

விக தீர்த்த மகிமை

சரம், தேவஹாதம் இவற்றின் மகிமை

டத்தில மந்தாகினியின் மகிமை

ஸதான மகிமை

தீர்த்த மகிமை

தடஸதானம், அங்குள்ளகடபம் இவற்றின் மகிமை

கபேரபுரதீர்த்த மகிமை

ஸநான பலன்

வட மகிமை

கையின் மகிமை

தேவரின் யாகவேதிகள் இவையெனபது

வதீதீர்த்த மகிமை

பரபதனம், தசாஸுவமேதிகம் ஆகிய தீர்த்த

ன மகிமை

லம், பிரயாகம் இவற்றின் மகிமை

ஸநான மகிமை

ர இன்ன யுகத்தில் இதுஇது புணயமானதெனபது

தங்கே எனெனென நற்கருமங்கள் செய்யவேண

னபது

ரம், குருக்ஷத்தரம், கங்கை, மகதங்கள் இவற்றி

மை

ற மூன்றுபொருள்கள்

பாபகாரணங்களை சொல்லுகல் மதலியவற்ற

புலஸ்தியா தீர்த்தயாதரையின் பயனைச் சொல்லிமுடித
துப் பீஷ்மரை வாழ்த்திச் சென்றது 339-340

பீஷ்மா தீர்த்தயாதரை செயததும், தீர்த்தயாதரை முடியு
மிடமும் 340

நாரதர் புலஸ்திய பீஷ்மஸம்வாதத்தையும் அதனைப்
படித்தல் கேட்டல்களின் பயனையும் கூறி யுதிஷ்ட
ஹரரை வாழ்த்தித் தீர்த்தயாதரை செய்யச் சொல்லிச்
சென்றது 340-341

84 யுதிஷ்டிஷா அர்ஜுனைப் பிரிந்ததனால் தமக்குக் காம
யகவனத்தில் வலிக்க விரும்பமில்லாமையைக் கூறி
வாஸததுக்காக வேறு இடத்தைச் சொல்லும்படி
தெளமயரை வேண்டினது 341-344

85 தெளமயர் யுதிஷ்டிஷருக்குக் கீழ்த்திசையிலுள்ள தீர்த்தம்
களையும் மலைகளையும் ஆயதனங்களையும் சொல்லியது 344-346

86 தெளமயர் தென்திசையிலுள்ள தீர்த்த முதலியவற்றை
யுதிஷ்டிஷருக்குச் சொல்லியது 347-349
நருகன் யாகம்செய்ததும், இரதிரன் முதலியோர் களித்
ததும் 347

பயோஷ்ணியின் மகிமை 347-348

விஷ்ணு மகிமை 347

உஜ்ஜயந்தகிரியின் மகிமை 349

கிருஷ்ணன் மஹிமை 349

87 தெளமயர் மேற்றிசையிலுள்ள தீர்த்த முதலியவற்றை
யுதிஷ்டிஷருக்குச் சொல்லியது 349-351

88 தெளமயர் வடதிசையிலுள்ள தீர்த்தமுதலியவற்றை
யுதிஷ்டிஷருக்குக் கூறியது 351-354

89 லோமசர் பாண்டவர்களிடம் வந்ததும், யுதிஷ்டிஷர்
தேசாடன முதலியவற்றைப்பற்றி வினவியதும் 355

அர்ஜுனன் பாசுபதம் பெற்றது முதலிய செய்திகளை
லோமசர் யுதிஷ்டிஷருக்குச் சொல்லியது 355-357

90. அர்ஜுனன் பாண்டவர்களுக்கு உடனிருந்து தீர்த்த
யாதரை செய்விக்கும்படி சொல்லியதை லோமசர்
யுதிஷ்டிஷருக்குச் சொல்லியது 357-358

லோமசர் முன்னரே இரண்டுமுறை தீர்த்தயாதரை
செய்தனரென்பது 358

யுதிஷ்டிஷர் தாமும் தீர்த்தயாதரைக்கு வித்தமாயிருப்
பதை லோமசருக்குத் தெரிவித்தது 358

விஷய-ஸூசி கை.

ரிவாரங்களைக் குறைத்துக்கொள்ளச்
யுதிஷ்டிரா - பிஷையெடுப்பவா மு
ருதராஷ்டிரனிடமாவது பாஞ்சால
லலச சொல்லியதும்

ரா திருதராஷ்டிரனிடம் சென்றதும்
ஆதரித்ததும்

மிச்சமிருநதீவாகளுடனும் - லோமச
ள காமயுகவனத்தில வணித்தது

லோமசாமுதலியவாகளுடன் - தீ
புறப்பட்டதும், வழியில் பிராமமண
ருவதாக்ச சொல்ல - யுதிஷ்டிரா ஸ

ந்தலியோர் வந்து தீர்த்தயாதரைக்கு
மென்றதும், யுதிஷ்டிரா முனிவர்களை
தயார்தரைக்குச் சென்றதும் -
கை விரதங்கள்

அதாமம் வறுமைக்கும் தாமம் செ
ரணமெனப்பதை விளக்க அஸுரா
ரின வரலாற்றைக் கூறியது -

முதலியவர்கள் அடைவில் பிரம
ததும், அங்கே சமடா கயனுடைய
வர்களுக்குச் சொல்லியதும்

யுதிஷ்டிராருக்கு அகஸ்தியருடைய
சொல்லத் தொடங்கியது -

வாதாபி இவர்களின் வரலாறு -
ஒரு பிராமமணரை வரங்கேட்க அவ்

வன பிராமமணரைக் கொல்பவர
வாதாபியை - ஆட்க்கி உண்பித்தது

ளைக் கொன்றது -
பிதருக்களைக் கண்டதும், அவர்களை

ண்பெண்ணும்படி அவருக்குச் சொல்
தரையின் பிறப்பு -

ருக்கும் லோபாமுதரைக்கும் விவாக
தரை சிறந்த படுகைக் முதலியவற்றை

அத்யாயம்

பக்கம்

- 97 இலவலன அகஸ்தியரை வாதாபியின் மாமஸ்ததை உண
பிததுப பினபு அவனை அழைத்ததும், அகஸ்தியா
தாம அவனை ஜ்ஞாணமாகியதைச் சொல்லியதும் 875
இலவலன பொருள கொடுத்த அகஸ்தியரைக் கொல
லத தொடாந்ததும், அவா அவனை எரித்ததும் 876
தருடஸ்யுவின் பிறப்பும், அவன இதமவாகனென்னும்
பெயா பெற்றதும் 877
- 98 பரசுராமா விருப்பப்படி தசரதராமா அம்பு தொடுத்த
தும், அது பரசுராமருடைய தேஜஸைக் கவாந்ததும் 879-881
பரசுராமா பிதருக்களின் கட்டளைப்படி பிருகு தீர்த்தத
தில் நீராடி மறுபடியும் தேஜஸைப் பெற்றது 881
- 99 தேவாகள் விருதரனைக் கொல்ல முயன்றதும், பிரமம்
தேவா உபாயம் கூறியதும் 882-883
தேவாகள் ததிசரை யாசித்தது எழும்புபெற்றதும், தவஷ
டா அதனை வஜ்ராபுதமாகச் செய்து கொடுத்ததும் 883-884
- 100 இரதிரணுகும் விருதரணுகும் போகடந்ததும், பயந்த
இரதிரணுகு விஷ்ணு முதலியோர் பலத்தைக் கொ
டுத்ததும் . 884-885
இரதிரன் விருதரனைக் கொன்றதும், அஸுராகள் தவசி
களை அழிக்க நிச்சயித்தது கடலில் வசித்ததும் 885-886
- 101-102 காலையாகள் இரவுதோறும் முனிவர்களைக் கொன்
றதும், தேவாகள் நாராயணரைச் சரணடைந்ததும் 887-890
விஷ்ணு கடலை வற்றச் செய்ய வேண்டுமென்றதும்,
பிரமத்தேவா அகஸ்தியரை வேண்டுமென்படி தேவா
களுக்குச் சொல்லியதும் 890-891
தேவாகள் அகஸ்தியரைத் துதித்தது 891
- 103 வீரதியமலை தன்னையும் சுற்றும்படி ஸூராயணுகுச்
சொல்லியதும், அவன் மறுமொழியும் 892
வீரதியமலை வளர்ந்ததும், அகஸ்தியா அதனைத் தடுத்ததும் 892
தேவாகள் கடலைக் குடிக்கும்படி அகத்தியரை வேண்
டினது . 893
- 104 அகஸ்தியா கடலைக் குடித்ததும், தேவாகள் அவரைத்
துதித்ததும் 894
தேவாகள் அஸுரர்களைக் கொன்றது 894-895
தேவாகள் குடித்த நீரை வெளிவிடுமென்படி அகஸ்தியரை
வேண்டினதும், அவா அதனை ஜ்ஞாணமாகிவிட்டதா
கச் சொல்லியதும் 895

விஷய ஸூசி கை.

மதேவா கடலைப் பகீரதன நிரப்புவானெ

குப் பிள்ளைகள் பிறந்தது

நா உலகங்களைத் துன்புறுத்தியதும், பிரம்
ஸாகரங்கள் தம் குற்றத்தாலேயே அழிவரெ

பட்ட யாகக் குதிரை காணாமற்போனதும், ஸா
லைத் தோண்டி அதனைக் கண்டதும்

பிலரை எதிர்த்ததும், அவா அவர்களை எரித்

அஸமஞ்சனை விலக்கியது

குதிரையைத் தேடிவருமபடி அமசுமானுகு
வியது

நா கபிலரை வணங்கியதும், அவா வரங்களை
ரையையும் கொடுத்ததும்

பாகத்தைமுடித்து ஸாகரத்தைத் தனக்கு
கக்கிக் கொண்டது

பிறப்பு

யின் வாணனை

கங்கையைக்குறித்ததுத் தவஞ்செய்ததும், க
னனைத் தாங்க ஈஸ்வரரை வேண்டச்சொல்ல

கங்கையைத்தாங்கச் சமம்தித்தது

பிறங்கியதும், ஹரா தாங்கியதும்

நிரம்பியதும், கங்கை பகீரதன மகளானதும்
ஜலதாபபணம் செய்தது

னிவா, நகதை, அபரநகதை இவர்களின் மகி
நங்கா பிறப்பு

ட்டில் மழையிலலாமற் போனதும், அர
ஸ்ருங்கரை அழைத்ததுவருமபடி தாவிக்களுக்
ளையிட்டதும்

ட்டத்துடன் வனமவநது தனமகளை ரிஸயஸ்ரு
அனுப்பியதும், அவள் அவரை மயக்கிச் செ

ருங்கா மயங்கியதும், விபாண்டகா காரணங்

அந்நியாயம்

பக்கம்

- மனம் அவனிடமேபற்றியதையும் பிதாவுக்குச் சொல்லியது 417-419
- 114 வேசியா நியாயருகுகரை ஓடத்தில் ஏற்றிவந்ததும், மழை பெய்ததும் 421
- ரோமபாதன நியாயருகுகருகுப் பெண்ணைக் கொடுத்தது 421
- விபாண்டகா கோபித்து வந்து அறுகரகித்துச் சென்றது 421-422
- 115 கலிகதேசம், வைதரணியின் வடகரை இவற்றின் மகிமை 423-424
- ருதாருக்கு ஹவிரப்பாகம் ஏற்பட்டது 423-424
- வேதியின் வரலாறும் மகிமையும் 424-426
- 116 அகருதவரணா பரசாரமா சரிதரத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியது 427
- காராததவீரயன் உலகங்களைத் துன்புறுத்தியது 427
- நிகேகா காதியின் மகளைச் சுலகங்கொடுத்து மணந்தது 427-428
- அஸ்வ தீர்த்த வரலாறு 428
- பிருகு முனிவா சருவளித்ததும், நிகேகரின் மனைவியும் மாமியும் அவற்றை மாற்றியுண்டதும் 429
- ஜமதகனி முனிவரின் பிறப்பு 429-430
- 117 ஜமதகனியின் மணமும் ரேணுகையின் கற்பழிவும் 430-431
- ஜமதகனி தமது புதரர்களைத் தாயைக் கொல்ல ஏவியதும், முதல நாலவா சாபம் பெற்றதும் 431
- பரசாரமா தாயைக் கொன்றதும், ஜமதகனியிடம் தாய் பிழைத்தல் முதலிய வரன்களைப் பெற்றதும் 431-432
- காராததவீரயன் ஜமதகனியின் ஆஸ்ரமத்தை அழித்துக் கன்றைத் திருடியதும், பரசாரமா அவனைக் கொன்றதும் 432
- காராததவீரயன் புதரர்கள் ஜமதகனியைக் கொன்றது 432
- 118 பரசாரமா ஜமதகனிமுனிவரைக்குறித்துப் புலம்பியதும், கூத்தரியரைக் கருவறுத்ததும் 433
- பரசாரமா பிதரு தாபபணம் செய்தது 433-434
- 119 புதிஷ்டிரா பிரபாஸதீர்த்தம் வந்ததும், கோவிந்தா முதலியோர் அவரைப் பாரக்க வந்ததும் 436
- 120 பலராமா, பீஷமா திருதராஷ்டிரன் முதலியவர்களை நிரித்ததுப் பாண்டவர்களைக் குறித்து வருந்தியது 437-440

வி ஷ ய ஸ்ரீ சி

துரியோதனாதியரைத் தாங்
 டவர்களின் வனவாஸ முடியு
 அரசனாகுவோமென்றது
 தா பாண்டவாகள பிறா வலி
 யாரொனப்தையும் அவர்களுட்
 பும சொல்லி, ஸாதயனியைத் த
 றாகவகள செயதது
 ய பாவதம, நாமதை இவற்றின
 ரயாதி சயவ்னராஸரமம் வந்த
 னா கணகளைக் குத்தியதும்
 ர அரசன சேனைக்கு மலஜலங்க
 ன ஸுகனனியை அவருக்குக்
 தேவாகள ஸுகனனியை மனை
 ம, அவள மறுத்ததும்
 தேவாகள சயவ்னருக்கு இள
 ம கொடுத்தது அவருடன் ஒத்த
 அபபொழுதும் ஸுகனனி
 நத்தும்
 ர அஸ்விநீ தேவர்களுக்கு
 ம செயவிப்பதாகச் சொல்லிய
 யாகம் செய்ததும், சயவனா
 காக ஸோமத்தைக் கரகித்ததும்
 ன வஜ்ராயுதத்தை எறிந்ததும்,
 னய ஸதம்பிககச் செய்ததும்
 ர கிருதயையை உண்புண்ணிய
 த தினன் ஓடியதும்
 ன வேண்டினதும், சயவனா ம
 லியவற்றில் புகுத்து வைத்ததும்
 ரவன் ஸந்ததிககாக வைத்திரு
 ரவன் மரியாமலே சூழ்நதையை
 தா எனனும் பெயாக காரணம்
 தாவின மகிமை
 கனுக்கு ஒரே பிள்ளை பிறந்தத

விஷய ஸூசிதைக

நாடா

அத்யாயம்

பக்கம்

- 29 புரோகிதா யாகஞ் செய்வித்ததும், ஸோமகனுக்கு நூறு பிள்ளைகள் பிறந்ததும் 463-464
- புரோகிதா நாகத்தில உழன்றதும், ஸோமகன தானும் அந்நாகத்தை விரும்பியதும் 464
- ஸோமகனும் புரோகிதரும் சோமது நாகத்தை அனுபவித்தது ஸவாககஞ் சென்றது 464-465
- 30 மாகக்ஷணேயா தவம் செய்ததும், பிராணிகள் மாகக்ஷணேயரைச் சரணமடைந்ததும் 466-467
- மாகக்ஷணேயா பிராணிகளைக் காப்பாற்றியதும், ஈஸுவரா அவருக்கு வரமளித்ததும் 467-468
- 81 லோமசா பல தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சொல்லியது 469-472
- பலக்ஷாவதரண தீர்த்த மகிமை 471
- ஸரஸவதி நதியின் மகிமை 471
- 82-188 பல தீர்த்த மகிமை 472-474
- ஸவேனகபோதோபாகயானம் 474-477
- எது எதற்குப் பாவம் ஸம்மென்பது 475
- காமலக்ஷணம் 475
- 84-186 ஸவேதகேது ஸரஸவதியை நேரில் கண்டது 477-478
- அஷ்டாவகரோபாகயானம் 478-492
- உத்தாலகா கஹோளருக்குக் கலவி கற்பித்துப் பெண்ணையும் கொடுத்தது 478
- ஸுஜாதை காப்பந்தரித்ததும், அது பிதாவை இகழ்ந்து சாபம் பெற்றதும் 478-479
- ஸுஜாதை பொருளுக்காகக் கவனற்றதும், கஹோளர் ஜனகனிடம் சென்றதும் 479
- கஹோளர் வந்தியினால் வாதத்தில் வென்று ஜலதநிலமிழ்த்தப்பட்டதும், உத்தாலகரும் ஸுஜாதையும் அதனை அஷ்டாவகரருக்குத் தெரிவியாமலிருந்ததும் 479
- அஷ்டாவகரா தமது பிதா ஜலதநிலமிழ்த்தப்பட்டதை அறிந்து ஸவேதகேதுவுடன் ஜனகனுடைய யாகத்துக்குச் சென்றது 480
- யார யாருக்கு வழிவிடவேண்டுமென்பது 480
- அஷ்டாவகரருக்கும் வாயில் காப்பவனுக்கும் வாகு வாக்கும் உதாரணமாகப் பெரியவரென்பதும் 481-483
- அஷ்டாவகரா அரசனோடு பேசி யாகசாலையில் துழைய அனுமதி பெற்றது 483-485
- அஷ்டாவகரருக்கும் வாதிகளும் வாதமும், வாதி தோற்றதும் 486-490
- அஷ்டாவகரா வந்தியை ஜலதநில அமிழ்தத்ச சொல்லியதும், வந்தி தன்னைத் தெரிவித்து அவரைப் புகழ்ந்ததும் 490
- அஷ்டாவகரா ஜனகனை இடித்துரைத்ததும், ஜனகன் அவரைப் புகழ்ந்ததும் 490-491

ஆத்யாயம்

பக்கம்

பிராமமணாகள வருண லோகத்திலிருந்து வந்ததும், கஹோனா தம் புதரரைப் புகழ்ந்ததும்	491-492
வந்தி விடைபெற்றாசு சென்றதும், அஷ்டாவகரா முதலி யோர தமதாஸ்ரமம் வந்ததும்	492
அஷ்டாவகராரின் கோணல் நிமிர்ந்தது	492
ஸமஸ்கா நதியின் மகிமை	492
187-140 யவகரீதோபாகயானம்	494-506
ரைபயரும் அவா புதராகளும் மதிக்கப்பெற்றதும், பரத வாஜா மதிக்கப்படாமலிருந்ததும்	494
யவகரீதா தவஞ்செய்ததும், இந்நிரனுகும் அவருக்கும் வாகஞவாதமும்	494-497
யவகரீதா வரம்பெற்று வந்ததும், பரதவாஜா அகங்கா ரம் தகாதென்னும் விஷயத்தில் பாலதியின் கதையைச் சொல்லியதும்	497-498
மனிதன் விதியைக் கடக்க முடியாதென்பது	498
யவகரீதா பராவஸூவின் மனைவியை அழைத்ததும், அவள் அதனை ரைபயருக்குத் தெரிவித்ததும்	499-500
ரைபயா பிசாசையும் ராக்ஷஸனையும் உண்பெண்ணி யவ கரீதரைக் கொல்ல ஏவியது	500
பிசாசு யவகரீதரின் கமண்டலுவைப் பறித்துக்கொண்ட தும், அரசுகள் அவரைத் துரத்தியதும்	500
காவற்காரன யவகரீதரைத் தடுத்ததும், அரசுகள் அவ ரைக் கொன்றதும்	500
பரதவாஜா புதரரைப்பற்றிப் புலம்பியதும், ரைபயரைச் சபித்ததும்	502
பரதவாஜா புதரரைத் தகனஞ்செய்து தாமும் தீக்குளித் தது	502
பராவஸூவும் அவாவஸூவும் பிருஹதயுமன்ன யாகத் துக்குப் போனது	508
பராவஸூ தந்தையைக் கொன்றதும், அவாவஸூ பிரா யசசித்தஞ் செய்துகொண்டதும்	508-504
பிருஹதயுமன்ன பராவஸூவின் தூண்டெலால் அவா வஸூவைத் துரத்தச் செய்தது	504
அவாவஸூ ஸூராய மந்திரத்தை அறிந்ததும், தேவா கள் வரமளித்ததும், ரைபயா முதலியோர் பிழைத் தெழுந்ததும்	505
யவகரீதா தம்மை ரைபயா கொல்லக் காரணங் கேட்ட தும், தேவர்கள் கூறியதும், யவகரீதா பிராமமசரிய மனுஷ்டித்ததும்	505-506
141 லோமசா, உசிரபீஜ முதலிய மலைகளைப்பற்றி யுதிஷ்டிர ருக்குச் சொல்லி வருணன் முதலியோரை யுதிஷ்டிர ருக்கு மக்கள்ததைச் செய்யவேண்டியது	506-507

அத்யாயம்

பக்கம்

- புதிஷ்டிரா பீமன முதலியோரை ஜாகரதையாயிருக்கச் சொல்லியது . . . 508
- 142 புதிஷ்டிரா நடந்து செல்லமுடியாத இடங்களில் திரௌபதி முதலியவர்களை வரவேண்டாமென்று தடுத்ததும், பீமன அவர்களைத் தான் தூக்கிச் செல்வதாக ஒப்புக் கொண்டதும் 508-510
திரௌபதி தான் நடந்துவருவதாகச் சொல்லியது 510
பாண்டவர்கள் பரிஜனங்களை ஸுபாகுவினிடமவைத்து விட்டு இம்யமலை சென்றது 510-511
- 48 புதிஷ்டிரா அாஜுனனைக் காணுமைக்கு வருநதி அவனைப் புகழ்ந்து பீமன முதலியோருடன் கந்தமாதன மலையில் ஏற நீசயித்தது 511-518
- 44 பாண்டவர்கள் மந்தரகிரியில் ஆகாச கங்கையை வணங்கியது 515
பாண்டவர்கள் நாகாஸுரனுடைய எலும்புக் குவியிலைக் கண்டதும், லோமசா விஷ்ணு நாகாஸுரனைக் கொன்றதையும் முழுகின பூமியை மேலே தூக்கியதையும் சொல்லியதும் 515-519
பூமி விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்தது 517
- 45 பாண்டவர்கள் செல்லும்பொழுது வழியில் கடுங்காற்று மழையடித்ததும், அவர்கள் மாமுதலியவற்றில் ஒதுங்கியிருந்து மறுபடியும் புறப்பட்டதும் 519-521
- 46 திரௌபதி நடக்கமாட்டாமல் களைத்து விழுந்ததும், புதிஷ்டிரா முதலியோர் அவளைத் தேற்றியதும் 521-528
புதிஷ்டிரா கவலைப்பட்டதும், பீமன தாளுவது கடோதகசூருவது அவர்களைத் தூக்கிச் செல்வதாகச் சொல்லியதும் 528
- 47 பீமன நினைத்ததும், கடோதகசன வந்ததும் 524
பீமன கட்டளையிட்டதும், கடோதகசன திரௌபதியையும் மற்ற அரசர்களை பாண்டவர் முதலியோரையும் தூக்கிச் சென்றதும் 524-525
பதர்வீருக்கும், அங்குள்ள ஆஸ்ரமம் இவற்றின் வாணனை 526 527
புதிஷ்டிரா முதலியோர் நரநாராயணஸ்ரமத்தை அடைந்து வலித்தது 526-528
- 48-153 திரௌபதி ஸௌகந்திக மலர்களை விரும்பியதும், பீமன அவற்றைக் கொணரச் சென்றதும் 529-530
அனுமான பீமனுடைய வழியை மறைத்துக்கொண்டிருந்ததும், அவன் அவரைக் கண்டதும் 534-535
அனுமானுக்கும் பீமனுக்கும் ஸமவாதம் 536-552
அனுமான தம் வாலே நகாததச் சொல்லியதும், பீமன நகாததமாட்டாமற் போனதும் 538-539

அத்யாயம்

பக்கம்

- அனுமான தம் வரலாற்றைக் கூறி ராமகதையைச் சொல்லியது 539-541
- அனுமான வரம்பெற்றது 541
- பீமன் கடலைத்தாண்டிய உருவத்தைக் காட்டிமபடி அனுமானே வேண்டினதும், அவர் அவவுருவம் தற்கால மனிதர் பாகக் முடியாததென்றதும் 542-543
- பீமன் வினவியதும், அனுமான யுக தாமதங்களைச் சொல்லியதும் 543-545
- அனுமான கடல் கடந்த உருவத்தைக் காட்டியதும், பீமன் அதனைச் சுருக்கவேண்டினதும் 546-547
- அனுமான ஜாதி தாமதங்களைப் பீமனுக்குச் சொல்லியது 548-550
- அனுமான பீமனைத் தழுவியதும், அவனுக்கு ஸரமம் நீண்கிப் பலமுண்டானதும் 551
- அனுமான பீமனுக்கு வரங்கொடுத்து ஓடைக்கு வழியுஞ் சொல்லி மறைந்தது 552
- பீமன் நதியையும் ஸௌகந்திக மலாகளையும் கண்டது 553
- 154 பீமன் ஸௌகந்திக ஓடையைக்கண்டு அதில நீர் பருகியதும், அதனைக் காகரும் அரக்கர்கள் அவனை யாரென்று வினவியதும் 554-555
- 155 பீமன் தான் மலாக்களுக்காக வந்ததைச் சொல்லியதும், அரக்கர்கள் தடுத்ததும் 555-557
- பீமன் அரக்கர்களைக் கொன்றதும் அடித்துத் தூரத்தியும் மலா பறித்தது 557 558
- அரக்கர்கள் குபேரனிடம் முறையிட்டதும், அவன் பீமன் மலா பறித்தலை ஸமமதித்ததும் 558
- 156 புதிஷ்டிரா அபசகுனங்களைக் கண்டு பீமனைப்பற்றி வினவியதும், திரௌபதி அவன் மலாபறிக்கச் சென்றதைச் சொல்லியதும் 558-559
- புதிஷ்டிரா முதலியோர் ஸௌகந்திக ஓடைக்கு வந்ததும், புதிஷ்டிரா பீமனை, 'ஸாஹஸம் செயயாதே' என்றதும் 560-561
- புதிஷ்டிரா முதலியோர் அர்ஜுனை எதிர்பார்த்துக் கந்தமாதன் மலையில் வணித்தது 561
- 157 புதிஷ்டிரா குபேரனுடைய இருப்பிடஞ்செல்ல விரும்பியதும், அசரீரி திருமயிச்செல்லச் சொல்லியதும், மலாமாரி பெய்ததும் 561-563
- புதிஷ்டிரா முதலியோர் திருமயிப்பதரிகாஸரமம் வந்து வணித்தது 563

ஸ்ரீகுமாரபாரதம்

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

* வனபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.
கிர்மீரவதபாவம்.

நாராயணம் நமஸ்குரு நமஸ்குரு நமஸ்குரு ||
தேவீ ஸாரஸ்குரு வ்யாஸம் ததொ ஜயமஹீரயெசு ||

சீடவர்கள் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டுத் தீரோபதீபுடன்
காட்டுக்குப் புறப்பட்டதும், பட்டணத்து ஜனங்கள்
பின்தொடர யுதிஷ்டிரர் அவர்களை நன்மொழி
கூறித் தீருப்பிவிட்டு ஸாயங்காலம்
கங்கைக்கரை சேர்ந்து அன்
றிரவு அங்கே தங்கியதும்.)

மேஜயா வினவலானா “பிராமமண ஸரேஷ்டரே!
மதலிய) மந்திரிகளுடன் கூடினவாகளும் கெட்ட மன
சுருமான திருதராஷ்டிரபுதராகளால இவ்விதம் கபட
ரட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டவாகளும் மிகப்பெரிய உண்டு
த அரண்ய பாவமென்றும், ஆரண்ய பாவமென்றும் ஆரண்யக
ம பெயர்கள் வழங்குகின்றன.
உரை விசேஷத்தை ஆதிபாவம் முடிபககம் குறிப்பில்

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

அம் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லக் கேட்வார்களும்
பட்டவர்களும் குருவமசத்திலுதித்தவர்களும் என்
பரீகூழ்த்தின் பாட்டனாகளுமான பாரததாதகள் என
மிகச் செல்வமுள்ளவர்களும் திடீரென்று துக்கத்தை
என்றும் இரத்தினங்கு ஒப்பான வல்லமை பொருந்திய
பாரததாதகள் வனத்தில்-எவ்விதம் சூஞ்சரித்தனர்? சு
த அவர்களை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள்? மே
றாளள் அவர்களுடைய ஆசார்மேனன்? ஆகாரமெ
உளவோ? பராமமணஸ்ரேஷ்டரே! சூரர்களும் புறந்
என்றும் மகாதமாகளுமான அவர்களுக்கு வனத்தில் எ
ரண்டு வருஷங்கள் சென்றன? எப்பொழுதும் இனிமை
தனமையுள்ளது என்றும் எல்லாஸ்திரீகளும் மிக
மிகக் மகிமையுள்ளது என்றும் துக்கத்தை அடைக்கக் கூடா
ரதையும் அந்த ராஜபுத்திரியும் எவ்விதம் பயங்
ராஸத்தை அடைந்தாள்? தபோதனரே! இவை யாவற்
கள் எனக்குச் சொல்லுமா? பராமமணஸ்ரே ! உம்மால்
மே அதிக பராகரமும் சரீரகாரதியுமுள்ள அவர்க
யனைத் தைத்யம் கேட்க விரும்புகின்றேன் எனக்கோ
ருக்கின்றது” என்று கேட்டா

வைச்சம்பரியினர் - சொல்லலானார் - “(காணின் முதல்
நடன - சுமினுவா க்ளும் - கெட் டம்ஸ் முள்ளவா க்ளும்) -
புத்திரர்களால் இவ்விதம் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப் ப
கேர்ப்புப்பட்டவர்களான பாரததாதகள், இ
லிருந்து புறப்பட்டார்கள், அப்பொழுது, அவர்கள்
த தரித்துக்கொண்டு திரெளபதியுடன் அவாதத்
னம் கிராமத்துக்கு நேரேயுள்ள வாயிலால் வெள்
குழுகமாகச் சென்றார்கள் இந்திரசேன்ன முதலிய
கதிகமான வேலைக்காரர்கள் எல்லாஸ்திரீகளையும் அண்
னு வேதமாகச் செல்லும் தேர்களுடன் இவர்களைப் ப
னா பாரதரேபிறகு அந்தப் புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள்
றிச்சென்று கணைக்கையில் பரமானமேன்ற பெ
ய ஆலமரத்தைப் பாரததாதகள் படனாத்துஜன்

1. 'பரிசுதூதர்' எனப் பூ மூலம், 23-வது அதியாயத் தொகுதி
சேனன முதலிய வேலைக்காரர்கள் இருப்பினும், எனது க...

யும் அடிக்கடி நந்த துகள்கொண்டும் பரதஜனஞ்சையசெய்துகொண்
டும் ஒன்றுசேரது ஒருவரோடொருவா சொல்லிக்கொண்டார்கள்
'சகுனியாலும் காணான துச்சாஸனன முதலியோர்களாலும் காக
கப்பட்ட பாவியான துரியோதனன இந்த ராஜ்யத்தை நடத்த
வீரும்புகின்றனால்தலால் இந்தககுலம் முழுதும் இராது, நாழு
மிசோம, நமமுடைய மனைவிகளுமிரார பாவிகளின் சகாயத்தை
அடைந்த இந்தப் பாவியானவன ராஜ்யத்தை ஆளவீரும்புகின்ற
விடத்தில் அவனது குலமும் ஆசாரமும் தாமமும் அராதமுமிரா
ஸூகம் என்கிருநது உண்டாகும்? துரியோதனனோ, குருவைப் பகை
ப்பவன, தாமத்தை விட்டவன, பொய்யில் பிரியமுள்ளவன, பொரு
ளில் ஆசைகொண்டவன, காவமுள்ளவன, தாழ்ந்த ஸ்வபாவமுள்ள
வன, இயற்கையில் தயை அற்றவன, அந்தத் துரியோதனன
ஆளுகின்ற நாடுமுழுவதும் இராது தையுள்ளவர்களும் நல்ல ஸ்வ
பாவமுள்ளவர்களும் இந்திரியங்களையும் பகைவர்களையும் வென்ற
வர்களும், லஜைகையுள்ளவர்களும் சீர்த்தியுடையவர்களும் தாமா
னுஷ்டானத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவர்களுமான பாண்டவா
கள் என்குச் செல்லுகிறார்களோ அங்கு யாவரும் நன்கு செல்
வோம்' எனறனா அவர்கள் யாவரும் இவ்விதம் சொல்லி அந்
தப்பாண்டவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார்கள், குருதிமாதிரிகளின்
புத்திரர்களான அவர்களை அடைந்த கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு
சொல்லலானார்கள்

'உங்களுக்கு கேட்கமுண்டாகுக துகள்கதையடைந்தவாக
ளான எங்களைவிட்டு எங்கே போகின்றீர்கள்? எங்கு நீங்கள்
செல்லுகின்றீர்களோ அங்கே நாங்களும் வருகிறோம் தைய்யில்
லாத பகைவர்களால் அதாமமாக நீங்கள் ஐயிக்கப்படக்கொண்டு
கேட்டு எல்லாரும் மிக்க கவலை அடைந்திருக்கிறோம் (உங்களுக்
குப்) பணிசெய்பவர்களும் அன்புள்ளவர்களும் உபகாரத்தை எதிரா
பாராது உதவிபுரிக்கின்றவர்களும் எப்பொழுதும் பிரியத்திலும்
நனமையிலும் ஆசையுள்ளவர்களுமான எங்களை இங்கு விட்டுவிடு
வது தகுதியன்று கெட்ட அரசனால் ஆளப்பட்ட ராஜ்யத்திலிருந்து
எல்லாரும் நாசத்தை அடையாமலிருக்க வேண்டுகிறோம் ஆண்மை
யிற சிறந்தவர்களே! நல்லவா கெட்டவர்களின் சோககையாலுண

¹ லஜை = வெட்கம், ஆதிபாவம் 240-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க,

டாகும் குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறோம், கேளுங்கள் 1 புஷ்பங்களின் சோகையால் வாஸனையானது ஆடை, ஜலம், எள்ளு, பூமி ஆகிய இவைகளை எவ்விதம் வாஸனை உள்ளனவாகச் செய்யுமோ, அவ்விதமே சோகையாலுண்டாகும் குணங்களும் (செய்யும்) மூடாகளுடன் சோகையானது அதிக மோகத்திற்கே காரணமன்றோ? ஸாதுக்களின் சோகையானது ஒவ்வொரு நாளும் தாமதத்திற்கு காரணம் ஆகையால், நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும் மூடதோள்களும் நல்லஸவபாவமுள்ளவர்களும் தவம்செய்கிறவர்களும் மனவடக்கத்தையே கைக்கொண்டவர்களுமான ஸாதுக்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்யவேண்டும் கலவி, சூடிப்பிறப்பு, செய்கை (ஆகிய இம்) மூன்றும் எவர்களுக்குச் சுததமாயிருக்கின்றனவோ அவர்கள் அடுக்கத் தகுந்தவர்கள் அவர்களுடன் சோகையானது சாஸ்திரங்களைக்காட்டிலும் மேலானதன்றோ? நாய இவகே (அகநிஷோதர முதலிய) காமாவைச் செய்யாவிடும் புண்ணியசீலர்களான ஸாதுக்களிடத்தில் (சோவதால்) புண்ணியத்தையும் பாவிக்களுடன் சோவதால் பாவத்தையுடைய அடைவோம் துஷ்டர்களுடைய பாவையாலும் தொடுகையாலும் பேசுகின்றும் உடன் உட்காருவதாலும் தாமாதுஷ்டானங்கள் குறைந்தவிடம் (நீசர்களுடன் சோவதனால்) மனிதர்கள் சித்தசத்தியையும் அடையமாட்டார்கள் மனிதர்களுக்குப் புத்தியும் குறைந்தவிடுகிறது, நடுதரமானவர்களுடன் சோரதால் (அது) மத்திமத்தன்மையை அடைகிறது மேலோர்களுடன் சோரத்தவர்கள் மேனமையை அடைகிறார்கள் சிறந்தவர்களும் பரிசிதர்களாலும் மஹா தாமிஷ்டர்களாலும் உலகத்தின் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும் தாமராததகாமங்களாகக் காரணங்களும் ஜனங்களின் ஆசாரத்தில் ஏற்பட்டவைகளும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளும் சிஷ்டங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளுமான நற்குணங்கள் இவகே இப்பொழுது உங்களிடத்தில் தனித்தனியும் சோரதும் (காணப்படுகின்றன) அந்நன்மையை விருமபும் நாங்கள் குணவான்களினமத்தியில் வவிக் விருமபுகின்றோம்' என்றார்கள்

தாமபுத்திரா, 'பிராமமணர்கள் முதலியவர்கள் அன்பு தன்மை இவைகளால் கட்டப்பட்டு எங்களிடத்திலில்லாத குணங்களைச் சொல்லுதலால், நாங்கள் பாக்யவான்களானோம் ஆகையால், நா

தம்பிமார்களுடன் அனபினலும் அருள் பரட்டினாரன் படி
கிறேன் எம்மிடத்தில் அனபினலும் அருள் பரட்டினாரன் படி
மாகச் செய்கக்கூடாது அஸ்திபுரத்தில் பாட்டினாரன் படி
மரும் திருதரர்ஷ்டிரும் விதூரரும் எனதாயாரும் எனகளுடைய
அனேகம் ஸநேகிதர்களும் (இருக்கிறார்கள்) துக்கத்திலும் மன
வருத்தத்திலும் கலங்கினவர்களும் எமக்கு வேண்டிய நன்மை
யைச் செய்பவர்களுமான அவர்களெல்லாரும் நாங்கள் நன்மை
அடைவதில் (உங்களுக்கு) விருப்பமிருந்தால் உங்களாலே நல்ல
முயற்சியுடன் காப்பாற்றப்பட்டதகவர்கள் எனவரவை விரும்பி
நெடுந்தூரம் வந்துவிட்டார்கள் திருப்புகள் அடைக்கலம்போ
லான என பந்துக்கள் விஷயத்தில் மனத்தில் அன்புபாராட்ட
வேண்டும் இதவே (செய்யவேண்டிய) காரியங்களுள் நிறுத்தார்
என மனத்திலிருக்கின்றது அதனாலே எனக்கு மரியாதையும்
தோஷமும் செய்யப்பட்டனவாகும் என்றார் அந்த தாம்புத்தி
ரால் அவ்விதம் வேண்டப்பட்ட அந்த ஜனங்கள் துக்கத்தை
அடைந்து, அரசரே! எனது புகாரமானதனை ஸ்வரத்துடன் அ
தார்கள் பிறகு, தாம்புத்திரருடைய குணங்களை நினைத்துத் துக்
தால் பிடிக்கப்பட்டவர்களும் மிக்க விருப்பம் கொண்டவர்களும்
(ஜனங்கள்) தங்கனிஷ்டம் நிறைவேறு தவர்களாகிப் பாண்ட
ளித்ததில் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்புகள் பாண்ட
ளோ, பட்டணத்து ஜனங்கள் திருப்பினவுடன், தோக்கிடு
கொண்டு அந்தஸ்யங்கரத்தில் கங்கைக்கரையிலிருக்கும் புர
மென்னும் பெரிய ஆலமரத்தை அடைந்தார்கள் வீரர்களால்
தப் பாண்டவர்கள் பிற்புகலில் அவ்வாலமரத்தை அடைந்து
மான் ஜலத்தில் ஸநானம் செய்து அந்தராத்நி (முரு
அங்கு) வாஸம் செய்தார்கள் துக்கத்தால் இளைத்த அ
அந்தராத்நியை ஜலபானத்தாலேயே போக்கினார்கள்
ஜனங்களுள் பதனிகளுடன்கூடினவர்களும் ஸநாதத்
களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடினவர்களும் ஸநாதத்
சாரிகளுமான பிராமணர்கள் சிலர் இவர்களைச்
தால் பின்பொட்டாரார்கள் வேதபாராயணம் பண்ணு
வமுள்ள அந்த அந்தணர்களால் சூழப்பட்ட அந்த
வா பிரகாசித்தார் ? ரம்பியமாயும் பபங்கரமா

- 1 ஸபாபாவம் 12-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.
- 2 தாபயிலலாமையாலும் சந்தியாகாலத்தின் சிவப்பாலு
- 3 ராகுலாக பிசாசுக்களின் ஸஞ்சாரத்தால் பயங்கர

1 முகூதத்ததில், பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட அகனியுள்ள அந்தப் பிராமணர்களின் வேதபாராயணத்தை முன்னிட்ட ஸம்பாஷணையானது உண்டாயிற்று ஹமஸ்ததின்னுடையதுபோல மதுரமான கண்டதவனியுடன் கூடின அவ்வந்தன ஸரேஷ்டர்களும் குரு ஸரேஷ்டரான அரசரைச் சமாதானம் செய்துகொண்டு ராததிரி முழுதையும் போக்கினார்கள் அரசரே! துக்கசோகங்களுடன் கூடின தாமபுத்திரரோ தம்பிமாரகளுடனும் எல்லாச்சிநேகிகளும் கூட்டங்களுடனும் அந்த இரவுமுழுதும் படுத்திருந்தார்

இரண்டாவது அதயாயம்

கிரமீரவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரர் உடல்வந்த பிராம்மணர்களைக் காக்க முடியாமையைச் சொல்லித் தீரும்படி வேண்டினதும், அவர்கள் தம்மைத் தாமே போஷித்துக்கொண்டு உடல்வரவிற்குப்பியதும், யுகிஷ்டிரர் வருந்த, சௌகரீ தவத்தால் ஸித்தி பெற்று அந்தனரைப் போஷிக்கும்படி சொல்லியதும்.)

பொழுது புலர்ந்தவுடன், (சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய) கடமைகளை வருத்தமின்றிச் செய்கின்றவர்களும் காட்டைக் குறித்துச் செல்ல விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவர்களுக்குப் பிணைப்பெடுத்த உண்பவர்களான பிராமணர்கள் முன்னே நின்றார்கள் பிறகு குருதியின் புத்திரரும் அரசருமான யுகிஷ்டிரர், அவர்களைப் பார்க்கத் துடிக்கச் சொல்லலானார் 'நாங்களோ, செல்வமனைததையும் ராஜ்யத்தையும் ஒளியையும் இழந்து, பழம் கிழங்கு மாமிசம் இவைகளை ஆகாரம் செய்துகொண்டு துக்கத்தையடைந்து, காட்டைக் குறித்துச் செல்லுகின்றோம் காடோ அதிக தோஷத்துடன் கூடியது துஷ்ட மிருகங்களும் பாம்புகளும் மிகுதியாக உள்ளது அவ்விடத்தில் உங்களுக்குத் துக்கமும் நிச்சயம் உண்டாகுமென்று நினைக்கிறேன் பிராமணர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாகவிடில் அதேவதைகளையும் நாசமாக்குமென்றால், என்னைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? பிராமணர்களே! உங்களிடப்பட இரகிருகது திரும்பிவிடுங்கள்' என்றார்

பிராமமணர்கள், 'ஓ! அரச்சேரி உங்களுக்குள்ள கதி, எதுவோ அதனை நாங்களும் அடைய லிததமாயிருக்கிறோம் நல்ல தாமதத்தை அறிந்தவாங்களும் உங்களிடத்தில் பற்றுள்ளவாளுமான எங்களை விடுவது நியாயமன்று தேவாங்களும் பகதாங்களிஷயத்தில், சினேக காரியத்தைச் செய்கின்றனர் நல்ல ஆசாரத்தையுடையவர்களான பிராமமணர்களிஷயத்திலோ அதிகம் செய்கின்றனர்' என்று ராகள் தாமபுத்திரா, 'பிராமமணர்களே! எனக்கும் பிராமமணர்களிடத்தில் மேலானபகதி எப்போதும் உண்டு இப்போதுள்ள, ஸஹாயத்தின் குறைவோ என்னெனக் கஷ்டப்படுத்துகின்றது கனி, கிழங்குகளையும் மிருகங்களையும் கொண்டு வருகிற அந்த என்னுடைய எல்லாத் தம்பிகளும் சோகததாலுண்டான துககததால் மிகவும் மயக்கத்தை அடைந்திருக்கின்றார்கள் திரௌபதிகு ரோந்த த்னபததாலும் ராஜ்யம் கவரப்பட்டதாலுமுண்டான துககததால் சீடிககப்பட்ட இவர்களை இப்போது நான் துனப்பப்படுத்துதற்குத், துணியவில்லை' என்றார்

பிராமமணர்கள், 'ஓ! அரச்சேரி எம்மைக்காப்பாற்றும் விஷயமான கவலையானது உமது மனத்தில் உண்டாகவேண்டாம் நாங்களே காட்டிலுள்ளவைகளைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு உம்மைத் தோடாந்து வருகிறோம் உங்களுக்குக் கேட்கத்தக்க தியானம் செய்வதாலும், (மங்களாததமான) மந்திர ஜபத்தைச் செய்வதாலும் உமக்கு மங்களத்தைச் செய்வோம் அனுகூலமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு காட்டில் கூடவே சந்தோஷமாக வலிகின்றோம்' என்றார்கள் தாமபுத்திரா, 'இது இவ்விதமே ஆகுக, சந்தேகமில்லை நானும் பிராமமணர்களுடன் மகிழ்வேன ஆனால், செலவக்குறைவால் (இதனை) எனக்குக் குறைவுபோல நினைக்கிறேன் (துக்கத்தை) அடையத்தகாதவாங்களும் என்னிடத்தில் சினேகததால் கஷ்டப்படுகிறவாளுமான நீங்கள்னைவரும், நாங்களே சம்பாதித்துச் சாப்பிடுகிறதை எப்படிப் பார்ப்பேன்? பாவிளான திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை நிர்திககவேண்டும' என்றார், அரச்சா இவ்விதம் சொல்லித் துககித்துககொண்டு தரையில் உட்காராதார வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவரும் யோகத்திலும் ஸாங்கியத்திலும் ஸமாதததரும் செளனகரென்று பிரசித்திபெற்றவரும் விததுவானுமான பிராமமணர் அந்த அரச்சரைப் பாராததுப பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார்

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்.

வ்வொருநாளும், ஆயிரம் சோக்காரணங்களும் நூ
காரணங்களும் மூட்டி அடையும், பண்டிதனை
அனேக தோஷங்களுள்ளவையும், ஞான ததிறகு
வையும், நன்மையைக் கெடுக்கக்கூடியவையுமான்
மனம்போன்ற புத்திமான்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட
அரசரே! எல்லாக் குற்றங்களையும் போக்கக்கூ
ஸம்ருதிகளுக்கு நன்குத்ததும் எட்டு அங்கங்
கமாக உதப்பத்தியைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்த
உமமிடத்தில் இருக்கிறது கேடகவிருப்பம், கே
தல, தரிதல, ஊகிதல, தோஷத்தை விலக்குதல்
நன்கு அறிதல், உண்மையறிதல் ஆகிய இவையே
நன்கு - நன்நாசங்களிலும், தாண்டமுடியாத
களிலும், (ஸதீஸ்ய இழுத்தல்-முதலிய) தன்னுணங்க
ான, ஆபத்துக்களிலு முண்டாகும் சரீரம், மனம்
நன்கு துக்கங்களினால் உமமைப்போன்றவர்கள்
அடையமாட்டார்கள். முன்காலத்தில் மஹாதப
ால் சொல்லப்பட்ட முன்காலத்திற்குக் காரணமான ச
சொல்லுகிறேன், தேனும், (அவற்றின் பொருள்
முன்காலம் தேத்தலா முண்டான துக்கங்களால்
ள்ளது. அந்த துக்கங்களைக் குறைக்கத்தக்க உப
ச சருக்கமாயும் விஸ்தாசமாயும் சொல்லுகிறேன்,
முன முதலியவை தைத்தல, அலைதல், வேண்டிய
விட்டுவிடுதலாகிய இந்நான்கு காரணங்களால் சா
உண்டாகிறது அப்பொழுது, மருதுமுதலிய கிரி
யியாதின சமனமும், அதை எப்போதும் நினைபாம
யோகபலத்தால் ஆகியெனகிற மனோதுக்கத்தின் ச
ராகும், அறிஞர்கள் ஸம்பாட்டு இன்சொந்தளாலும்
இனியவற்றைக் கொடுத்தலாலும் மனிதர்களின் ம
முதலில் அடக்குகிறார்கள் காய்க்கின் இரும்புக்கட
ப்ப)தால் குடத்திலுள்ள நீர் வெப்பத்தை அடைவது
துக்கத்தால் சரீரம் மிகக் வெப்பத்தை அடைகிறது
ஜலத்தால் நெருப்பை அவிப்பதுபோல ஞானத்தால்
தை விலக்கவேண்டும மனத்திலுள்ள துக்கம் நீ

மெய்யின துககம் தணிதலையடையும் மனோதுக்கத்திற்கு மூலம் ஆசையென்று அறியப்படுகின்றது பராணியானது பற்றினால், (கர்மாவில்) செல்லுகிறது, துககத்தின் சோககையையும் அடைகிறது பற்றுதலாலேயே துககம், பயம், சோகம், மனக்களிப்பு, துன்பம் ஆகிய எல்லாம் உண்டாகின்றன எல்லாம் பற்றினாலேயே உண்டாகின்றன பற்றினால் கருணையும் அன்பும் ஜனங்களுடத்தில் அஸூயைமுதலியவையும் உண்டாகின்றன (ஸநேகம் அனுராகம்) இவ்விவரணமும் கெடுதலை விளைவிப்பவை அவற்றுள், முதலாவதான ஸநேஹமானது வலிதென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது பொருதிலுள்ள நெருப்பானது எப்படி மரத்தை வேருடன் மிச்சமில்லாமல் எரிக்கின்றதோ அப்படியே ஆசையாகிற தோஷம் சிறிதானாலும் தாமதத்தில் விருப்பமுள்ளவனைக் கெடுத்துவிடும் விஷயங்களில்லாதபோது தியாகி யெனப்படமாட்டான் (விஷயங்கள்) வரும்போது, (அவற்றில்) தோஷத்தைப் பார்ப்பவனே (தியாகி யெனப்படுவான்) அநதமனிதனே வைராக்கியத்தை அடைகிறான், வைரமில்லாதவனும் (துவேஷமில்லாததால்) ¹ பிரதிபரதங்களற்றவனுமாகிறான் ஆகையால், உறவினா, நண்பர், பெர்ருள் இவற்றிலிருந்து பற்றுதலை விலக்கவேண்டும் தன் உடம்பிலுள்ள அபிமானத்தையும் அறிவால் விலக்கவேண்டும் (நித்தியாரித்திய) ஜ்ஞானமுள்ளவர்களும் (நித்திய வஸ்துவை அடைவதற்கு) முயற்சி செய்பவர்களும் சாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்களும் சீரப்படுத்திய மனமுள்ளவர்களும் அநதப் (பெரியவர்களிடத்தில்) தாமரையில்களில் ஜலம்போல் ஆசை பற்றாது ² ராகத்தால் பற்றப்பட்ட மனிதன் ³ காமத்தால் இழுகப்படுகிறான் அவனுக்கு ⁴ இச்சை உண்டாகிறது பிறகு, ⁵ தருஷணை விருத்தியடைகிறது தருஷணையோஸ்கலப்பத்திற்கும் காரணம், மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் சஞ்சலத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது, அதாமம் நிறைந்தது, பயங்கரமானது, பாவத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது எந்தத்திருஷ்ணையானது, கெட்ட புத்தியுள்ளவர்களால் விடமுடியாததோ, (மனிதன்) ஜரையை யடைந்தாலும், எது ஜரையை அடை

1. வேறுபாடும் 2 அழகிய வஸ்துவைப் பார்க்கும்போது மனத்திற்கு உண்டாகும் மலாச்சி, ராகம் 3 அனை அடையவேண்டுமென்ற விருப்பம், காமம் 4 கிடைத்த பிறகு திருமயவும் அடைய விரும்புவது, இச்சை 5 அடிக்கடி கிடைத்தாலும் திருபதியினமை, தருஷணை எனப்படும்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

தா, எது ப்ராணனை அபகரிக்கக் கூடிய ரோகமோ
 ணையை விட்டவனுக்கே ஸ்கம் உண்டாகும்
 முமிலலாத அந்தத் திருஷ்ணையோ மனிதாக்களின் ப்
 துகொண்டு இருமபை அதனிடத்தினான் தீ அழிப்பது
 னிகளை நாசம் செய்கிறது தனனிடத்திலுண்டான
 விறகு எவவிதம் நாசத்தை அடைகின்றதோ
 மனத்தை அடக்காதவன் உடனபிறந்த லோப
 டுதினான அரசன், ஜலம், நெருப்பு, திருடன்,
 யாச்சன, காலன் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து பணமு
 கு எப்பொழுதும் பயமுண்டு பிராணிகளுக்கு மனித
 மூதும் பயமிருப்பதுபோலப் பணமுள்ளவர்களுக்கு
 ம்ப்புமுண்டு எவவிதம் ஆகாசத்தில் பகலிகளாலும்
 துஷ்டமிருக்கலாலும், ஜலத்தில் மீன்களாலும் ம
 ணப்படுமோ அவவிதம் (எவவிதத்திலும்) யாவராலு
 ரவன் உண்ணப்படுகிறான் சில மனிதாக்களுக்குப்
 ததமாகிறது பணத்தால் செய்யக்கூடிய ஜயோதி
 ல்விருப்பமுள்ள மனிதன் மோகத்தையுடைய மாபு
 யால்; அந்ததபராப்திகள் யாவும் மனத்திறகு விசே
 தத்தை, விருத்திசெய்யக்கூடியவை கார்ப்பண
 முப்பு, அகங்காரம், பயம், மனக்கலக்கம் முதலிய
 ன்கள் மனிதாக்களுக்குப் பொருளால் உண்டாகின்றன
 மான்கள் அறிகிறார்கள் பொருளைத் தேடுவதிலும் து
 ராதித்தின் ரக்ஷணத்திலும் துக்கமே, நாசத்திலும் து
 விலும் துக்கம், பொருளநிமித்தமாகவே கொலையும்
 ள் பொருள்களை விடுவதும் துக்கமே காப்பாற்றப்
 அவை சததுருத்களாகின்றன துக்கத்தால்தேய் அ
 னறன், அவற்றின் நாசத்தைச் சந்திக்கக்கூடாது
 சிருபதியற்றவர்கள் பணத்தாகச் சந்தேஷத்தை
 ள் ஆசைக்கு முடிவிலில் சந்தேஷம்மேலான
 யால், இவ்வுலகில் பணத்தாகச் சந்தேஷத்தையே
 எண்ணுகிறார்கள் யௌவனம், ரூபம், ஜீவனோபாய
 குவியல், ஐசுவரியம், இஷ்டவஸ்துவினுடைய சோகை
 ம அறித்தியம் பணத்தன் அவற்றில் ஆசைவைக்கக்கூ

ஆகையால், அராததங்களை விடவேண்டுமென கிலேசங்களைபும் சகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென பணமுள்ள ஒருவனும் கஷ்டமில்லாதவனாக காரணப்படவில்லையல்லவா? ஆனதுபற்றியே, தாரமிகாளான புருஷர்களால் விருமபாமற்கிடைத்த அராததம் புகழப்படுகின்றது தாமததுக்குவேண்டி எவனுக்குப் பொருளில் விருப்பமிருக்கின்றதோ அவனுக்கு ஆசையிலலாமை மேலானது சேற்றைப்பூசி அலம்புவதைக் காட்டிலும் தொடாமலிருப்பது மனிதர்களுக்கு மேலானதன்றோ? ஓ! யுதிஷ்டிரே! ஆகையால், செலவத்தை நீர் பற்றவேண்டாமென தாமததினால் உமக்குச் செய்பதக்கத்து இருக்குமானால் அராததத்தில் இசைசைப விட்டவராகிவிடுமென¹ என்றா

யுதிஷ்டிரா, 'ஓ! பிராமமணரே! விஷயானுபவத்தில் ஆசைகொண்டு பொருளை அடையவேண்டுமென்ற இந்த எண்ணம் எனக்கு இல்லை ஆனால், பிராமமணர்களைப் போஷிக்கவேண்டி ஆசைப்படுகின்றேன லோபத்தால் அனது ஓ! பிராமமணரே! கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்திலிருக்கிற நம்போன்றவன் பினதொடரது வருபவர்களைப் போஷிப்பதையும் காப்பாற்றுவதையும் எப்படிச் செய்யாமலிருப்பான்? 1 (பஞ்சமஹாயஜுருகங்களில்) எல்லாப் பிராணிகளுக்குமே பாகம் காணப்படுகின்றது சமையல் செய்யாதவர்களான ஸந்யாஸிமுதலானவர்களுக்கும் அப்படியே கிருஹஸ்தன் கொடுக்கவேண்டுமென தாப்பாஸனங்கள், இடம், தீர்த்தம், நாலாவதான ஸத்யமும் பிரியமுமான வாராததை ஆகிய இவைகள் ஸ்ரீதுக்களின் வீடுகளில் ஒருபோதும் அற்றுப்போகா நிறைவால் களைத்தவனுக்கு ஆஸனமும், தாகமுள்ளவனுக்கு உண்ணீரும், பசியுள்ளவனுக்குப் போஜனமும் கொடுக்கவேண்டுமென, கண்ணால் பாரக்க வேண்டுமென, மனத்திலினைக்கவேண்டுமென, பரியமான வாராததையைச் சொல்லவேண்டுமென, எழுந்து ஆஸனம் கொடுக்கவேண்டுமென, இதுவே, நெடுங்காலமாகுள்ள தாமம், எழுந்து பினதொடரதையும் நியாயமாகப் பூஜையையும் செய்யவேண்டுமென அகநிஹோததிரமும், காளைமாடும, ஞாதிகளும், அதிதிகளும், உறவினர்களும், மக்களும், பதனிகளும், வேலைக்காரர்களும் பூஜிக்கப்படாவிட்டால், எரித்து விடுவார்கள் தனக்காக அனனத்தைச் சமைப்பது கூடாது (யாகம் முதலிய) காரணமில்லாமல் பசுவைக் கொல்லக்கூடாது

¹ ஆதிபாவம் 559-ம் பக்கம் குறிப்பில் பாரக்க.

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம.

ஒருவனாகச் சாப்பிட்டு மகிட்டுத் து - விதிக்கு வில்
ததல்கூடாது - ஸ்வர்களுக்கும், ஸ்வபசாகளுக்கும்
தம் பூமியில் (அன்னத்தை) வைக்கவேண்டும் - இ
யிலும் காலை யிலும் - கொடுக்கப்படுவது 1 வைபு
று பிரஸித்தமான தனறோ - ஆகையால், எப்பொ
ததைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும் அமிருதத்தைச் சாப்பி
ம இருக்கவேண்டும் அதிதிகள் புஜிதது மிஞ்சினதை
றும், யஜ்ஞம் பண்ணி மிஞ்சினதை அமிருதமென்றும்
ரண்டு) கண்ணால் பாராக்கவேண்டும், மனத்தில் நினைக
டண்மையும் பிரியமுமான வார்த்தை பேசவேண்டும்
பாது வரவேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை
ண்டும் - இது ஐந்து தக்ஷிணையுள்ள யஜ்ஞமாகிறது
டக்கிறவனும் சிரமத்தையடைந்தவனும் முன்பார்க
யமானவனுக்கு மனக்களிப்புடன் அன்னத்தைக் கொ
ருபு பண்ணியமாகிற பலன் அதிகம் உண்டாகிறது
மன்றே 1 - கிருஹஸ்தா சிரமத்திலிருக்கிற - எவன் இ
து வருகின்றானோ அவனுடைய - தாமதத்த - மேலாக
லுகிறார்களா நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர் 2 - என்றா
செளனகா சொல்லுகிறார் - ஆ! ஆ! பெரியகஷ்ட
ம் விபரீதமாக இருக்கிறது - ஸாதுவான்வன் எத்
ய அடைகிறானோ அதனால் துஷ்டன் ஸந்தோஷமடை
யிலலாதவன் மோகம், ராகம், ஆசை, இவைகளால் மூம்
பங்களுக்குட்பட்டுப் - 2 போகத்திற்கும் உதரத்திற்கும்
ததை மேலானதாக நினைக்கிறான் - மனிதன் அறி
நந்தாலும் (விஷயங்களில்) இழுக்குந் - தன்மைபுள்ள
ளால் அறிவற்ற ஸாரதியான்வன் திசைமயக்கங்கொண்
குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவதுபோல் இழுக்கப்படுகிற
முது (மனமசோத) ஆறு இரத்திரியங்களும் விஷயத்த
றனவோ - அப்பொழுது இரத் - ஜன்மங்களுடைய மன
ய - ஸமஸ்காரத்துக்குத் - தக்கபடி - (விஷயத்தில்
ந் - எந்த - மனிதனுடைய மனமானது இங்கு இரதி
ய்களை அனுபவிக்கச் - செல்லுகிறதோ அவனுக்கு

டாகிதது, பிரவருததால் காமததால் (பழம் என்னும்) பிறகு,
 காரணமாகவுடைய காமததால் நெருப்பில் (பழம் என்னும்) பிறகு,
 அடிக்கப்பட்டு விட்டபிறகு நெருப்பில் விழுக்கிறான் பிறகு,
 யால் விழுவதுபோல லோபமாகிற நெருப்பில் விழுக்கிறான் பிறகு,
 மனைவிகளாலும், இஷ்டப்படி விளையாட்டினாலும், மோஹத்தை
 அடைந்து அஞ்ஞானத்தில் முழுகி ஆதமாவை அறிகிறதில்லை இவ்
 விதமாகவே ஸம்ஸாரத்தில் சககரம்போல அஞ்ஞானம், காமம்,
 காமம் ஆகிய இவைகளால் சுற்றும்படி செய்யப்பட்டவனாகிப் பிறவி
 களில் விழுக்கிறான் நீரிலோ நிலத்திலோ ஆகாசத்திலோ அடிக்கடி
 பிறவியை அடைந்து பிரமமாபுதல் துருமபுவரையிலுமுள்ள பிரா
 ணிகளில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான் இது அஞ்ஞானிகளினவழி
 (மோக்ஷத்தில் விருப்பமுற்று அதற்குரிய சிறந்த தாமத்தில் ஆகை
 யுள்ள) ஞானிகளின் வழியையும் சொல்லுகிறேன், கேள் 'காம
 வைசெய' என்றும், 'அதன் (பலன்) விட்டுவிடு' என்றும் வேதவா
 கியம் இருக்கின்றது ஆகையால், அபிமானத்தாடன் இந்தத் தாம்
 களை பெல்லாம் செய்தல் கூடாது யாகம், அததியயனம், தான
 தவம், ஸத்தியம், பொறுமை, ஐம்பொறியடக்கல், ஆசையின்
 பெய்கிற இந்த எட்டுவித மார்க்கங்கள் தாமத்திற்குச் சொல்
 பட்டிருக்கின்றன இவற்றுள், முன்சொல்லிய நான்கும் 1 பி
 யானமாகத்திற்குக் காரணமானவை அவசியம் செய்யக்கூட
 டிய எந்தக் காமாவையும் அபிமானத்துடன் செய்யக்கூட
 பின் சொல்லிய நான்கும் தேவயான மார்க்கம் (இவற்
 பொழுதும் ஸாதகங்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவை (இவற்
 பின்வரும் எட்டு அங்கமுள்ள மார்க்கத்தால் சித்தசு
 அடைந்தவனே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் நன்கு ஸங்கல்பத்
 குவதாலும் நன்கு இந்திரியத்தை அடக்குவதாலும், நன
 லாததேசங்களிலும் எல்லாச்சமயங்களிலும் எவ்வகையா
 யப்படும அஹிமனை முதலிய) விரத விசேஷங்களினாலு
 குருபணிவிடைசெய்வதாலும் நல்ல ஆகாரத்தை உட்கொ
 னாலும் நன்கு வேதாத்யயனம் செய்வதாலும் நன்கு
 ஸையாஸத்தாலும் நன்கு சித்தத்தை அடக்குதலாலு
 மரணத்தை ஜபிக்கவேண்டுமென்று எண்ணமுள்ள
 விதம் காமாக்களைச் செய்கின்றார்கள் விருப்பப்

1 பிதிருலோகம் செல்லும் வழிக்குப் பிதிருயானம்
 பெயர்.

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம.

ராகளும் ஐஸ்வரியத்தை அடைந்தவர்களான ருத்
ம ஸாத்தியர்களும் ஆதிதயர்களும் அஸ்வினீதேவதைக்
கைஸ்வாயத்தோடு கூடினவர்களாக இந்தப்பிரஜைகளைக் க
றுகின்றார்கள் ஒப்பாரதரே! குந்திபுத்திரரே! நீரும் அது
பூர்ணமான மனவடக்கத்தை அடைந்து தவத்தினால் (அஷ்
) யோகத்தினலிததியை அடையும் மாதாபிதாக்களால்
யதும் காமாலால் வரக்கூடியதுமான வித்தியோ உப
ரடாயிருக்கிறது தேவதையினதியானததால் பராமமணாக
பபாறுவதற்காக வித்தியை அடையும் வித்தாக்கள் எ
த விரும்புகின்றார்களோ அதை அதைத் தவத்தினமற்
ல செய்கிறார்கள் ஆகையால், தேவதாதியானததைச் செ
இஷ்டத்தை நிறைவேற்றும்' என்றா

முன்னுவது அத்யாயம்.

கிராடீரவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரா தேளமயர் உபதேசப்படி ஸ்ரீயிணந்தித்தித்தித்,
ஸ்ரீயிண அகஷயபாத்திரம் கொடுத்தும்)

சௌனகா இவ்விதம் சொல்லியதைக்கேட்ட குந்திபு
ன யுகிஷ்டிரா, பராமமணரேஷ்டரும் கௌரவிகத்தக்க
ததை யுடையவரும் இனசொல சொல்லுபவரும் புரோ
ன தெளமயருக்குச் சமீபத்திலவந்து நமஸ்கரித்து ஸ்கோ
ரின மத்தியில பின்வருமாறு சொல்லலானா ' (வனத்தைக்
ப) புறப்பட்ட எங்களை வேத்ததின்கரையை அடைந்த
னாக்கள் பின் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள் அதிக து
டன கூடிய நான் (இவர்களைப்) போஷிப்பதற்குச் சகதியு
க இலலை, விடுவதற்கும் சகதியுள்ளவனாகவில்லை தானசு
னக்கு இலலை ஒ! பகவானே! இந்த விஷயத்தில் என்னால்
சய்யத்தகுந்தது? அதனை எனக்குச் சொல்லும்' எ
பாகதாமானுஷ்டானம் செய்கிறவர்களுள் சிறந்தவரான அ
தளமயா ஒரு முகூர்த்தம் தியானம் செய்து யோகத்தால்

அவற்றின் ஸ்ஷயத்தால் தன்மயானால் உத்தராயணம் சென்று கரணங்களால் ஜலங்களை எடுத்துத் தக்ஷிணயனத்தைத் திருமபவும் அடைந்து ஜலத்தால் பூமியை நிறைத்தான் பிறகு, (சந்திரன்) க்ஷத்திரமான அந்தப் பூமியில் ஸூரியனுடைய தேஜஸைஎடுத்து ஜலத்தால் ஓஷதிகளை உண்டுபண்ணினான் சந்திரன்தேஜஸினால் (மேகத்தினால்) நீர்க்கப்பபட்ட ஸூரியன் ஜகத்தை உண்டுபண்ணினான் ஆகையால், பரிசுத்தமான ஆறுசுழிமுள்ள ஓஷதிகள் பூமியில் பிராணிகளுக்கு அன்னமாகின்றன இவ்விதம் ஸூரிய விகாரமான அன்னமன்றோ பிராணிகளுக்குப் பிராணதாரணமாகிறது இந்த ஸூரியன் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ரக்ஷகன் ஆகையால், அவனைச் சரணமடை பூரணமான தவத்தைச் செய்து பிறப்பாலும் செய்கையாலும் சுத்தியை அடைந்த எல்லாப் பிரஜைகளையும் மஹாத்மாக்களான அரசர்கள் காப்பாற்றுகிறார்கள் விரதானுஷ்டானத்துடன் கூடிய தியானத்திலிருக்கும் ¹ பெளமன், கார்த்தவீரன், வேனபுதரனான பிருது, நகுஷன் ஆகிய இவர்களால் பிரஜைகள் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டன பாரதரே! அப்படியே, தாமாதமாவான் நீரும் காமாவால் சுத்தி அடைந்து தவத்தைச் செய்து, தாமததால் பிராமமணாகளைக் காப்பாற்றும்' என்றாரா இவ்விதம் அந்தக்காலத்திற்கேற்ற வார்த்தையைத் தெளையா சொல்லக் கேட்ட புகிஷ்டிரா, அவரிடமிருந்து எல்லாப் புருஷராததங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்றாரா அஷ்டாக்ஷரமென்னும் சிறந்த மந்திரமானது ஸமஸாரங்களைத் அடைந்தவர்களுக்கு எப்போதும் பிரியமானது பிராமமணர்களுக்கு அன்னத்திற்காக நியமத்திலிருக்கிறவரும் மனத்தை அடக்கியவரும் உறுதியான வரதமுள்ளவரும் (ஸநானத்தால்) சுத்தமான சரீரமுள்ளவருமான தாமபுதரா மேலான தவத்தைச் செய்தாரா அந்த அரசர் புஷ்பமுதலிய பூஜைக்குரிய பொருள்களாலும் பசிகளாலும் ஸூரியனைப் பூஜித்து ஸூரியனுக்கு எதிர்முகமானா தாமாதமாவான் தாமபுத்திரா கங்கா ஜலத்தை ஆசமனம்செய்து இந்திரியங்களை ஜயித்துக் காற்றைப் புகித்து மனோவியாபாரத்தை நிறுத்தி பரஸூயாமம் செய்து

1 'பீமே' என்பது வேதபாடம் இதனைக் கார்த்தவீரனுக்கு அடைமொழியாகவுவது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம

டெனினறா பிறகு, சுததரான் அவர் சுததமான வ
 ஸதோததிரமசெய்ய ஆரம்பித்தார். பானுவே! நீர் ஜகததுககுக் கணபோன்றவர் எல்லா
 மநீரே ஆதமா ஆகாசமுதலிய எல்லாப் பூதங்களுக்கு
 நீரே கர்மானுஷ்டானம் செய்பவர்களுடைய ஆச
 எல்லா ஞானிகளாலும் அடையப்படுபவரும் நீரே ம
 கும யோகிகளுக்கும் நீரே முகயகதி கதவும தானும் இ
 க்வாயிலும் நீரே நீரே முமுக்ஷுத்களால் அன்பு
 உமமால் உலகம் தரிகதப்படுகிறது உமமால் உல
 பிக்கப்படுகிறது, உமமால் சுததமாகப்படுகிறது,
 கருதாமல் உமமால் காப்பாற்றப்படுகிறது ஓ!
 டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரே! வேதத்தின்கரைதண்ட
 கள் காலத்தில் உமமைத தொழுதுநின்று த
 ததிற சொல்லிய மந்திரங்களால் பூஜிக்கின்றார்கள்
 சார்ணரும் கந்தாவரும் யக்ஷரும் குஹயகரும் பன
 தை அடைய விரும்பி ஆகாயத்தில் போகின்ற உம
 ரதததைப் பினதொடருகின்றார்கள் முப்பத்துமூன்
 றும், விமானத்தோடு சஞ்சரிக்கும் கணவதரும், இந்
 ரதிரனும் உமமைப் பூஜித்து ஸ்தித்தியை, அடைந்தி
 வித்தியாதரர்களுள் சிறந்தவர்கள் திவ்யமான மந்த
 உமமைப் பூஜித்து (இம்மையில) சீக்கிரம் இஷ்டத்தை
 (மறுமையில) உமமையே அடைகிறார்கள் தேவ
 ள குஹயகர்களும் தேவஸம்பந்தமும் மஹுஷயஸ
 ள எழு பிதருக்ஷணங்களும் உமமையே பூஜித்துச் சி
 ரமைபை அடைகின்றார்கள் வஸுக்களும் மருத
 ரர்களும், ஸோதயர்களும் மரிசபாதளும் வால்கிலயா
 ரதர்களும் பிராணிகளுள் சிறப்பை அடைந்தவர்கள்
 கமுதலிய எழு உலகங்களிலும் மற்ற எல்லா உலக
 ராயனுக்கு மேற்படும் பிராணி இருப்பதாக நான் நினை
 பமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமான் வேறுபிரா
 ககின்றன ஆனால், பிரகாசமும் மஹிமையும் உம்க
 அப்படி அவைகளுக்கு இல்லை ஒளிதெள்ளலாம் உம
 க்கினமான் நீர் எல்லாத் தேஜஸ்களுக்கும் பத

விவகாரமாவனால் உமமுடைய தேஜவானால் வசயப்பப
 நீ கோடைக்காலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஸாரத
 எல்லா ஓஷதிரஸங்களுடைய ஸாரததையும் கிரணங்களால்
 துத திருமபவும் மழைக்காலத்தில் விடுகிறீர் உமமுடைய
 கிரணங்கள் கொளுத்துகின்றன, சில தாபத்தை உணடுபண்
 றன, மழைக்காலத்தில் சில அப்படியே மேகங்களாகக் கா
 றன, மினனுகின்றன, மழையையும் பெய்கின்றன குளிராது
 றாலும் பீடிககப்பட்ட பிராணிகளை உமமுடைய கிரணங்கள்
 தம் சுகப்படுத்ததுமோ அவ்விதம் நெருப்பும் போரவைகளு
 ளங்களும ஸுகப்படுத்துகிறதிலை 1 பதினமூன்று தீவுக
 கூடிய பூமியைக் கிரணங்களால் பிரகாசப்படுத்துகிறீர் மூன்
 கங்களின சேஷமத்திறகுமாக நீர் ஒருவரே பிரவிருத்திகிறீர்
 முடைய உதயமில்லாவிட்டால் இவ்வுலகமானது இருள
 விடும் தாமம் அராதம் காமம் இவைகளில் புத்திமான
 விருத்தியார் பிராமமண சூதரிய வைசியாக்களின கூட்டங்
 உமமுடைய அனுகரகத்தாலேயே, அகனிஷோதரம் ப
 இஷ்டி மந்திரம் யாகம் தவம் முதலிய காரியங்கள் செய்து
 கப்படுகின்றன பரமமாவின் எந்தப் பகலானது ஆயிர
 அளவுள்ளதென்று சொல்லப்படாதிருக்கிறதோ அதற்கு
 யும் கடைசியாயும் நீரே இருக்கிறீரென்று கால (தத்துவ)ம்
 தவாகளால் சொல்லப்படுகிறீர், மனுக்களுக்கும் மனுபுத்
 கும மனிதரில்லாத ஜகத்துக்கும் எல்லா மனவந்தரங்க
 அவற்றிலுள்ள ஈஸ்வரர்களுக்கும் நீர் ஈஸ்வரா பிரள
 வரதவுடன், உமமுடைய கோபத்தால் வெளிவரத் ஸம்
 மென்னும் நெருப்பானது மூவுலகத்தையும் சாமபலாககிவி
 கின்றது உமமுடைய கிரணத்தாலுண்டான அனேக நி
 பெரியமேகங்கள் 2 ஐராவதமென்னும் மேகங்களுடனும் இ
 னும் கூடிக் கொண்டு 3 நான்கு விதமான எல்லாப் பிராணி

1 'ஸுதாசனதீபம் முதலிய அவாந்தரதீபங்கள் சோக்த
 மூன்று' என்பது பழையவுரை

2 மேகங்களுக்கு மேலுள்ள மேகங்களுக்கு ஐராவதமென்று

3 அண்டஜம் = முட்டையிலிருந்துண்டானது, ஸவேதஜம்
 வையிலிருந்துண்டானது, உத்பிஜஜம் = பூமியைப்பிளந்துண்ட
 ஜராயுஜம் = கருப்பையிலிருந்துண்டானது, என்று கோனகுவித்யாபி

ஸ்ரீ ம ஹா பாரதம்

ல முழுச்செய்கின்றன-- 'சரீரத்தைப் பன்னிரண்டுகொண்டு பன்னிரண்டு ஸூரியராக இருக்கும்-தனை நதிருக்கும் நீர், ஒன்று சோநது, ஒரே ஸமுத்திரமானவறையும்-கிரணங்களால் உலாத்திவிடுகிறீர்- உமனை என்கிறார்கள், நீரே நுதர, நீரே விஷ்ணு, நீரே பிறகநி, ஸூக்ஷ்மமான மனமும் நீரே-புரபுவம் நீரே-நித்யமும் நீரே-நாசம் பண்ணுகிறவரும்-நீரே, உண்டுபண்ணுபிரகாசிப்பவரும்-கிரணங்களின் வரிசையுள்ளவரும்-புறமும்-ஐகததுக்கு இருப்பிடமானவரும்-மேகரூபமாகவரும்-போலிக்கிறவரும்-மிதரமும்-தாமரூபமானகிரணங்களுள்ளவரும்-அதிதியின் புத்திரரும்-தாபராக்ுகிறவரும்-கிரணங்களுக்குப் புதியும் நீரே மும் பூஜிக்கத்தக்கவரும்-ரவியும் ஸூரியரும் ரகசியச் செய்பவரும் பகலைப் பிரகாசமாக்குகிறவரும்-குதிரையையுடையவரும்-பிரகாசமான-கிரணமிகக பரீதியை புண்டுபண்ணுகிறவரும்-விசைவாகக் கெடும்-இருளைப் பேர்க்குகிறவரும் பசுசை நிறமுள்ள குதிரைபவருமாகச் சொல்லப்படுகிறீர்-ஸபத்மியிலோ-அயிலோ-எவன்-வெறுப்பும்-அஹங்காரமும்மில்லாதவர்தான்-(உமமைப்)-பூஜைச் செய்கிறானே-அந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறான்-ஏவாதன்-பூஜாகாலத்தில் வேறிபதைச் செலுத்தாமல் உம்முண்டிய பூஜையையும் நமனம்-செய்கிறார்களோ-அவர்களுக்கு-ஆபத்துகளும்-இதகளும் உண்டாகா-உம்முண்டிய தயானததில் பிரியமெல்லா வியாதிகளா தும்விடுபட்டவர்களும் எல்லாப்-புறமும்-விடுபட்டவர்களும்-ஸூகமுள்ளவர்களும் வெகுசினறவர்களும் ஆகிறார்கள்-ஓ! அன்னபதியான்-ஸூரியருக்கே-நிறைவேற்ற முடியாத நிலையிலிருப்பவனும-சி-எல்லாருக்கும்-அதிதிபூஜைச் செய்-விருப்பமுள்ளவகிற-எனக்கு-நீர்-அதிகமாக-அன்னத்தைக்-கொடுக்க-உம்முண்டிய பாதமுலத்தை அடுத்தவர்களும்-மின்ன-உண்டுபண்ணுகிறவர்களும் உமமைத் தொடரநது-வ

ம) மைதரியென்னும் தேவதை, மற்றுமுள்ள பூதமாத
ஆகிய அவர்கள் யாவரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன் சரணாக
தனைக் காப்பாற்றுக' என்றா

பிறகு, கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்று மந்திரங்கள்
சந்தோததிரங்களாலும் சந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவரும்
பாலத் தமது சரீரத்தால் பிரகாசிசகின்றவருமான ஸ்ரீ
திருடன தாமபுத்திரருக்குத் தரிசனம் அளித்ததா
ர, 'உனக்கு எது விருப்பமோ அது அனைத்தையு
டையாய் பன்னிரண்டு வருஷம் நான் உனக்கு அ
தத் தருகிறேன் ஒ! நராதிபனே! என்னால் கொடுக்கப
மரமயமான பரிமாறுகிற பாததிரத்தைப் பெற்றுக்கொ
ல விசத்தமுள்ளவனே! திரௌபதியானவள் இப்பாததிரத்த
வவளவுகாலமவரை அன்னமளிக்க விருமபுவளோ அது
தித்தம் செய்யப்பட்ட பழம், கிழங்கு, மாமிசம், கீரை, லே
சாஷ்யம், பக்ஷ்யம், பேயம் ஆகிய நான்குவிதமான உ
தாராததங்களும் சமையலறையில் உனக்குக் குறைவற்றிருக்
திலிருந்து பதினான்காவது வருஷத்தில் திருமபவும் ராஜ்ய
டையாய்' என்றா பூஜ்யரான ஸ்ரீராயா இவ்விதம் செ
வகேயே மறைந்துவிட்டார தாமததையறிந்த குர்திபுத்திர
ரத்தையடைந்து ஜலத்திலிருந்து கரையேறி, தெளமிய
தங்களில் வணங்கித் தம்பிகளையும் ஆலிங்கனம்செய்து செ
ரா அப்பொழுது பிரபுவான பாண்டுபுத்திரா திரௌபதியு
ரந்து (பாததிரத்தைப்) பாதத்துக்கொண்டு சமைக்கும்இ

1 'கௌரி, பதமை முதலியவர்கள்' எனபதும், 'பிராமமி' மா
முதலியவர்கள்' எனபதும் பழையவுரை சாநதி பாவம் 716-ம் ப
பில கானக

பிராமமி, மாஹேஸ்வரி, ஜகதரி, வாராஹி, வைஷ்ணவி, கௌ
மணடா, சாசிகா என எண்மர் என்றும், பிராமமி, வைஷ்ணவி, ஜ
ரதரி, வாராகி, கௌபேரி, கௌமாரி, என எழுவா என
ாரி, பதமை, சசி, மேதை, ஸாவிதரி, விஜயை, ஜயை, தேவனே
தை, ஸவாஹை, சாநதி, புஷ்டி, தருதி, துஷ்டி, ஆதமதேவ
இஷ்டதேவதை) குலதேவதை எனப் பதினாறுவா என்றும் முனற்
க கூறுவது சபத்கலப தரும்.

சென்று அன்னத்தைச் சித்தமசெய்தார சமையல செய்யப்பட்ட நான்குவிதமான சிறிது அன்னமும் வளாவதாயிற்று அன்னம் குறைவில்லாமலும் வளாரதது அந்த அன்னத்தால் பிராமமணர்களைப் போஜனம் செய்வித்தார தாமபுதர பிராமமணர்கள் சாப்பிட்டபிறகு தம்பிகளையும் போஜனம் செய்வித்து விகள மென்று பெயருள்ள மிஞ்சின அன்னத்தைப் பின்பு புஜித்தார தாமபுத்திரரை உண்பித்து மிஞ்சினதைத் திரெளபதி புஜித்தாள திரெளபதி சாப்பிட்டவுடன் அதில் அன்னம் இல்லாமற் போய் விடும் சூரியனுக்கு ஒப்பான காரதியுள்ள பிரபுவான தாமபுத்திரர் இவ்விதம் சூரியன்மீடுருதது (அப்பாத்திரத்தை) அடைந்தது மனத்தினால் எண்ணப்பட்ட ஸகலவஸ்துகளையும் பிராமமணர்களுக்குக் கொடுத்தார பாண்டவர்கள் உபாத்தியாயரை முன்னிட்டு, (விசேஷமான திதிகளிலும் நக்ஷத்திரங்களிலும் பாவங்களிலும் விதிவாசியங்களையும் மந்திரங்களையும் பரமாணமாகக் கொண்டு யாகம் செய்யவும் ஆரம்பித்தாராகள் பிறகு, பாண்டவர்கள் 1 கேஷமத்தை யுபயவர்களாகித் தெளமயருடன் பிராமமணக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுக் காமயகமென்னும் வனத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள் என்றார்.

ஜனமேஜயா, “பிரமமரிஷியே! புலன்களை அடக்கினவருப் பிரானைகளை அடக்கினவருமான அந்த யுதிஷ்டிர அரசர் பிராமமணர்களுக்காக மிகுதியான புஷ்பங்களாலும் காணிகைகளாலும் பவிகளாலும் முறைப்படி பூஜித்து ஸாவாதமாவும் ஆசசரியமாப் பராகரமமுள்ளவனுமான ஸ்ரீரீயனை எந்த ஸதோத்திரத்தால் ஆரதித்தார? பூஜயரான பிராமமணரே! என்னிடத்தில் ஸநே மிருக்குமானாலும் நான் அனுகரஹத்தை அடைந்தவனானாலும் மறைக்கக் கூடியதாக இல்லாவிடில் இப்பொழுது எனக்கு அதைச் சொல்லவேண்டும்” என்றார் வைசம்பாயனா, “அரசரே! சுதராயிருந்து ஒரே இடத்தில் மனத்தை நிறுத்தி ஸாவதானமாக கேளும் ராஜஸ்சேஷ்டரே! வேறு வேலைபில்லாமலிரும் உமக்கு நன்மையைத்தரும் ஒரு ரகஸ்யத்தைச் சொல்லுகின்றேன் பூதியே! நல்ல சிறந்த புத்தியுள்ள குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரருக்குத் தெளமியரால் சொல்லப்பட்ட புண்ணியமான 2 நூற்றெட்டு நாமாக்களைக் கேளும்

1 ‘ஆசாவாதம் செய்யப்பட்டவர்களாய்’ என்பதும் பொருள்

2 பின் வரும் நாமாக்களை எண்ண நூற்றிருபத்து நான்கு ஆகின்றன.

ஆபா, தேஜஸ், கம், வாயு, பராயணா, மஹாமா, பஞ்சஸக்தி,
புதா, அங்காரகா, இரத்திரா, விவீஸவான, தீபதாமசு, சுசி, செ
சனைஸசரா, பரமமா, விஷ்ணு, ருத்திரா, ஸகந்தா, வைஸர
யமா, வைத்யுதா, ஜாடரா, அகனி, ஐந்தனா, தேஜஸாமபதி
தவஜா, வேதகாததா, வேதாங்கா, வேதவாஹனா, க
திரேதை, துவாபரம, கலி, ஸாவாமராஸரயா, கலை, கா
முஹொததம, பக்ஷம், மாஸம், ருது, ஸமவதஸரகரா, அஸ
காலசகரா, விபாவஸு, புருஷா, சாஸவதா, யோகி, வயகதாவ
ஸநாதனா, லோகாதயக்ஷா, ஸுராதயக்ஷா, விஸ்வகாமா,
னுதா, வருணா, ஸாகரா, அம்சா, ஜீமூதா, ஜீவனா, அ
பூதாஸரயா, பூதபதி, ஸாவபூத நிஷேஷிதா, மணி, ஸு
பூதாதமா, காமதா, ஸாவதோமுகா, ஸரஷ்டா, ஸமவா
வஹி, ஸாவஸ்யாதி, அலோலுபா, அனந்தா, கபிலா,
காமதா, ஸாவதோமுகா, ஜயா, விசாலா, வரதா, ஸாவதா
சிதா, மனம், ஸுபாணா, பூதாதி, சீகரகா, பிராணதாரகா
வரதரி, தூமகேது, ஆதிதேவா, அதிதேஸஸுதா, துவாதச
அரவிந்தாக்ஷா, பிதா, மாதா, பிதாமஹா, பரஜாதவாரா,
தவாரா, ஸவாககதவாரா, தரிவிஷ்டபா, தேவகாததா,
தாதமா, விஸ்வாதமா, விஸ்வதோமுகா, சராசராதமா,
மாதமா, 1மைத்திரேயா, கருணாவிதாஎனபன துதிககததக்
அதிக தேஜஸுள்ளவருமான ஸுரியருடைய இரதப் புண
னாற்றெட்டு நாமங்கள் மகாதமாவான இரத்திரனால் சொ
டன இரத்திரனிடமிருந்து நாரதா அடைந்தார பிறகு, தெ
அடைந்தார தெளம்பரிடமிருந்து யுதிஷ்டிராடைந்துஎல்
பங்களையும் அடைந்தார தேவகணங்கள், பிதுருக்கள், ய
இவர்களால் வணங்கப்பட்டவரும் அஸுரர்களாலும் ர
களாலும் ஸித்தர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் மேல
கத்திற்கும் 'அக்னிககுமோப்பான காரதியுள்ளவருமான
நீரும் மனத்தில தியானம் செய்யும் எவன் ஸுலோயோதயக்
நன்கு மனத்தை அடக்கிக்கொண்டு இதனைப்படிப்பானே
எப்பொழுதும் புத்திரன், ஸ்திரீ, தனம், ரத்தினக்குவியல் இ
அடைவன் எப்போதும் முற்பிறப்பை அறியும் தன்னை

ஸ்ரீ ம ஹ்ராபாரதம்.

தந்தையும், மேதைதைய்யும், அடைவான் - எந்தம்
 ரேஷ்டரான ஸ்ரோயனுண்டிய இந்த ஸதோத்திர
 நாம நல்ல மனமுள்ளவனுமாகித் தியானம் செயது
 லுவானே - அவன் காட்டுத்திபபோன்ற துககலா
 து விடுபடுகிறான் - மனத்தால் விரும்பப்பட்டபடி இ
 யுடைவான் இந்த ஸதோத்திரத்தைய சத்தமுள்ள
 லும ஒருவனை விரும்பிக் கொண்டு தயானததுடன்
 டிப்பினாலுல சூரியனும் அவனுக்கு அவ்விரும்பத்தை
 ன அது கிடைப்பத்திர்தானும - அப்பொழுதே அவ
 றன் புருஷனே அல்லது, ஸதிரீயோ, எப்பொழுதும்
 தியச செய்வரும் அடிக்கடி கேட்பவரும் புத்திரனை
 புத்திரனை அடைவா, செல்வத்தை விரும்பினால் செல்
 வா, விததைதைய விரும்புகிறவா விததைதைய்யும் அவ
 னைத் யடைந்த ஸதிரீயோ, அல்லது, புருஷனே ஓவ
 ம இரண்டுசந்தியிலும் படித்தால் அந்த ஆபத்திலிருந்
 றா - கட்டுண்டவன் - கட்டிலிருந்து விடுபடுகிறான்
 எப்பொழுதும் ஜயத்தை அடைவன் அதிகமான
 ம அடைவன் எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும் - விடுபடு
 பிலோகத்தை அவன் அடைகிறான்

நான்காவது அதியாயம்

கிரமீரவதபாவம். (தோடர்ச்சி)

பாண்டவர்கள் வளத்து சென்றபின் திருதராஷ்டிரன் விதுர
 லுலோசனை கேட்டதும், விதுரர் பாண்டவர்களை
 அழைத்து ராஜ்யத்தில் ஸதாபிக்கச் சொல்லி
 யதும், திருதராஷ்டிரன் விதுரரை நிந்தித்த
 தும், விதுரர் பாண்டவர்களிடம்
 (சென்றதும்.)

பிறகு, பாண்டவர்கள் காட்டையடைந்தவுடன், அ
 ரகவுடையவனும் அம்பிகையின் புத்திரனுமான திருதர
 தாபதையடைந்து ஸுகமான் ஆசனத்தில் உட்க
 ரிட்டு உபயோகப்படுத்தியவன் உபயோகப்படுத்தியவன்

நான்தும் மேலானதுமான தாமததையும் நீ அறிவாய் குருவமசத்
 ல உதித்தவாகளுக்கு நீ பொதுவானவனென நுமண்ணப்பபட்ட
 ன விதுர! இவ்விதம் நடந்திருக்கையில், இப்பொழுது எதுசெய
 ததகது? இந்தப்பட்டினத்து ஜனங்கள் எவ்விதம் நம்மை அநு
 ரிப்பார்கள்? அநதப பாண்டவர்களும் நம்மை வேருடன் நாசம்
 செய்யாமலும் நானும் அவர்களை நாசம் செய்ய விரும்பாமலும்,
 அவர்களுக்கும் எனக்கும் நன்மையானதைச் சொல்லு க்ஷத்தாவே!
 நாயோதனனுக்கு நன்மையை விரும்பினவனும் பாவியுமான
 குனியாலேயே தீங்கு செய்யப்பட்டது அப்படிச் செய்யப்பட
 டது, எனக்கு விருப்பமில்லாதது ஆகையால், அவ்விதமே அங்
 ரிகப்பபட்ட அவ்விஷயத்தில் நீ பரிசாரம் சொல்லவேண்டும
 லத்தன்கேற்றவாறு வேறு எதை இனிமேல் உசிதமாக நினைக
 றாய்? எந்தத் தாமதவிஷயத்தில் பாண்டுபுத்திரர்கள் யாவரும்
 டடையடைந்து கஷ்டப்படுகின்றார்களோ (அநதத்) தாம் விஷ
 யத்தில் உதவுமபடி இல்லையே என்று எனமனம் வெடிகினறது
 னு கேட்டான

விதுர சொல்லுகிறார் 'நரேந்திரே! இந்தத் தாமதத்
 தாமங்கள் தாமதத்தைக் காரணமாகவுடையவை இந்த ராஜ்யத்துக்
 டம் தாமம் மூலமென்று சொல்லுகின்றார்கள் அரசரே! உமது
 கதிகேற்றவாறு தாமத்திலிருந்துகொண்டு உமமுடைய எல்லாப்
 புத்திரர்களையும் சூரதியின் புத்திரர்களையும் காப்பாற்றும் அந
 த¹தாமமானது சகுனியை முக்கியமாயுடைய தீயசிறதையுடைய
 ாகளால் ஸபையில் வஞ்சிக்கப்பட்டது உமது புத்திரன் சூதா
 ததிற்கு அழைத்துச் சத்தியசநதனை சூரதியின் புத்திரனைத்
 தாலஸ்யடைவித்தனை கௌரவரே! அரசரே! உமது புத்தி
 ன பாலத்திலிருந்து விடுபட்டு உலகத்தில் நன்கு நிலைபெறுமபடி
 மமால் கபடமாயுண்டுபண்ணப்பட்ட இந்தத் துவேஷ நிவிருத்
 யின் உபாயத்தை நான் நன்கு ஆலோசிக்கின்றேன், அரசரே!
 மமால் கொடுக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் பாண்டு புத்திரர்கள்
 டையுடும் 'அரசன் தன்னுடையதிலேயே சந்தோஷிக்க
 வனும், பிறர் செல்வத்தில் இசை வைக்கக்கூடாது' என்பது
 மலான தாமம் இவ்விதம் செய்யப்பட்டால் உமமுடைய புகழ்
 டியியாது ஞானிகளுள் கலக முண்டாகாது, தாமம் உண்டாகா

1 'ஸவை தாம்' என்பது மூலம், 'அந்தத் தாமரூபியான யுதிஷ்டிரா'
 னபது பழையவுரை.

தென்பதிலலை நீர் இதைச் செய்தால் எல்லாவற்றிலும் முக்கி
மான உமமுடைய இரதக் காரயமானது பாண்டவர்களுக்கு
சந்தோஷமாகவும் சகுனிககு அவமானமாகவுமாகும் இ
விதம் செய்தால் மிஞ்சின பாக்கியமே உமமுடைய புத்திராகனி
நிற்கும் அரசரே! இதைச் சீக்கிரமாகச் செய்யும் அரசரே
இதை இவ்விதம் செய்யாமலிருப்பீரானால் குருவம்சத்தாராகளுக்கு
'அழிவுவருமென்பது நிச்சயம் கோபம்கொண்ட பீடிலே அாஜ
னனோ பகைவார்களின் படையில் மிச்சம் வைக்கமாட்டார்கள்
எவர்களுள் அஸ்திரத்தில் தோச்சியுள்ளவனான அாஜுனன்
புத்தம் செய்பவனோ, எவர்களுக்கு லோகத்தில் சிறந்ததா
காண்டவமென்ற விலலானது (இருக்கின்றதோ), எவர்களு
தோளவலிமையுள்ள பீமன் புத்தம் செய்பவனோ, அவர்க
உலகத்தில் அடையத்தகாதது எனன இருக்கின்றது? முந
உமது புத்திரன் உதித்தவுடன், 'குலத்திற்குக் கெடுதலான இ
தப் புத்திரனைவிடும்' என்று மேலான ஹிதமானது எனன
உமக்குச் சொல்லப்பட்டது அதனை நீர் செய்யவில்லை இப்பொ
தும் உமக்கு அரத ஹிதம் உரைக்கப்பட்டது இவ்விதம் நீ
செய்யீராயின் பிறகு தாபத்தை அடைவீர் இவ்விதம் பாண்ட
வர்களுடன் ஸோநது ஒன்றாக அரசாட்சியெய் உமது புத்ர
சந்தோஷத்துடன் சமமதிப்பானானால் உமக்குத் தாபமுண்ட
காது (ராஜ்யத்தில்) ஆகைவைத்துச் சமமதியாவிடில் (வேறு
சகாயங்களால் அனுகூலனல்லாத புத்திரனை அடக்கிப் பாண்ட
புத்திரனை ஆதிபத்தியத்தில் நிலைநிறுத்தும் புத்திமானே! ராஜே
திரரே! ராஜலிமமமே! அரசர்களுடனும் உறவினாக்கட்டங்களு
டனும் புத்திரனுடனும் உமக்கு நாசம் நிச்சயம் பதினான்காவ
வருஷத்திலேயே குலத்தின் நாசத்தை அடைவீர் நரேந்திரரே
ஆகையால், தாமம் செய்பவர்களுள் சிறந்த தாமபுத்திரனை அ
சாட்சியில் நிலைநிறுத்தும் சிறிதும் ஆகையற்ற அஜாதசததுரு
இரதப் பூமியைத் தாமமாக ஆளட்டும் அரசரே! பிறகு, எல்ல
அரசர்களும் வைசியாகளபோல உடனே நமமுடன் சினேக
செய்து கொள்ளட்டும் அரசரே! துரியோதனன், சகுனி, காண்ட
இவர்கள் பாண்டு புத்திரர்களைப் பரீதியுடன் அனுஸரிககட்டும் து
சாஸனன் நடுச்சபையில் துருபதனபுதரியையும் பீமனையு
வேண்டிக்கொள்ளட்டும் நீரும் யுகிஷ்டிச சமாதானம் செ
யும் அவனைப் பூஜித்து ராஜ்யத்தில் நிலைநிறுத்தும். அரசரே

நீர் கேட்டதற்கு யான வேறு எதைச் சொல்வேன்? இதனைச் செய்து கிருதகிருதயராவீர்' என்றார்

திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! விதுரனே! இந்தச் சபையில் பாண்டவர்களையும் என்னையும் குறித்து உனனால் சொல்லப்பட்டதும் அவர்களுக்கு இதமும் என்னைச் சாரதவர்களுக்கு விரோதமுமான இந்த வாதத்தை முழுமையையும் என மனம் அங்கீகரிக்கவில்லை நீ பாண்டவர்களுக்கு அனுகூலமாகப் பேசியதால் நீ அவர்களைச் சாரதவனென்று இப்பொழுது நிச்சயித்தேன, நான்கு ஹிதனல்லவென்றும் எண்ணுகிறேன் பாண்டவர்களுக்காகப் புத்திரனை எவ்விதம் விட்டுவிடுவேன்? அவர்களும் என புத்திரர்களே எனபதில் ஸந்தேகமில்லை துரியோதனனே என தேகத்திலிருந்து உண்டானவன் பொது நிலைமையை எதிர்பாராக்கும் எவனதான், 'பிறனுக்காக உன் தேகத்தை விடு' என்று சொல்லுவான்? விதுரனே! நீ என்னைக்குறித்து எல்லாவற்றையும் கபடமாகச் சொல்லுகிறாய் உன் விஷயத்தில் நான் அதிக கவனத்தை அடைகிறேன் நீ இஷ்டம்போலப் போகலாம், அல்லது, இருக்கலாம் கெட்ட நடையுள்ள ஸதிரீயானவன் மிகக் நலமாததை சொல்லப்பட்டாலும் (நாயகனை) விட்டுவிடுகிறான்' என்றான் அரசரே! திருதராஷ்டிரன் இவ்வளவையும் சொல்லி விரைவில் எழுந்த நடுவீட்டினான் அடைந்தான் பிறகு, விதுரர், இந்தக் குலம் இராது' என்று சொல்லிக்கொண்டு, பாததாசுளிலிருக்கிற இடத்திற்கு விரைவாகச் சென்றார்

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

கிரமீ ரவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் கர்மியகவனத்தில் பாண்டவர்களிடம் வந்ததும், அவர் தம் வரலின் காரணத்தை அவர்களுக்குக் கூறியதும்.)

பரதஸுரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களோ உடனவந்தவர்களாடு வனவாஸத்தை உத்தேசித்துக் கங்கைக் கரையிலிருந்து நடுகேத்ததிரத்தைக் குறித்துச் சென்றார்கள அவர்கள் ஸரஸத்திபையும் திருஷ்தவத்திபையும் யமுனையையும் அடைந்து காட்டின பழியே எப்பொழுதும் மேற்றிசையிலேயே சென்றார்கள் பிறகு, ஸரஸத்திக் கரையில் ஸமமாயுள்ள தும் ஜலமில்லாததுமான காயந்த

தரைவெளியில் முனிஜனங்களுக்குப் பிரியமான காமயசுமென்னும் வனத்தைக் கண்டார்களா பாரதரே! அவ்வீரர்கள் முனிவர்களால் பின்தொடரப்படும் அவர்களால் தேறுதல் சொல்லப்படும் அனேக மிருகங்களும் பறவைகளுமுள்ள அவ்வனத்தில் வலித்தார்கள் பிறகு, விதுரரோ எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதில் ஆசைகொண்டு ஒரேரத்ததுடன் வளமுள்ள காமயசுமென்னும் வனத்தைக்குறித்துச் சென்றாரா பிறகு, வேகமான குதிரைகளால் (இழுக்கப்பட்ட) தேரினால் சுமக்கப்பட்ட விதுரர்களால் காமயசுமென்னும் அவ்வனத்தை அடைந்து, திரௌபதி, பிராமணர்கள், தம்பிமார்கள் இவர்களுடன் பரிசுத்தமான இடத்தில் உட்காரத்திருக்கும் தாமாதமாவான் (அவரைப்) பார்த்தாரா பிறகு, ஸதயஸந்தரான அந்த அரசர் வேகமாகத் தூரத்தில் வருப விதுரைப் பார்த்தாரா பிறகு, சகோதரனான பீமஸேனைப் பார்த்து, 'விதுரா நமஸிடமவந்து என்ன சொல்லப்போகிறாரோ' இவா சகுனியின் வார்த்தையைக் கேட்டுச் சூதாடுவதற்குக் கூப்பிட வராமலிருப்பாரா? (சூதாட்டத்தில்) தோந்து அழைவை (சகுனி) திருமபவும் சூதாட்டத்தில் நமது ஆயுதங்களைப் பிழிசுக்கப் போகின்றாரோ? பீமஸேன! ஒருவரால் யுத்தத்திற்கு அழைக்கப்பட்டால் யான் திருமபுவதற்குச் சக்தனல்லேன காண்டவம் நடப்பிடம் நிலைபபது 1 ஸந்தேகமாகிவிட்டால் நமக்கு ராஜ்யம் கிடைப்பதும் எப்படியும் ஸந்தேகமே ஆகும்' என்றாரா

ஓ! அரசரே! பிறகு, எல்லாப் பாண்டவர்களும் (ஆசனத்தில் இருந்து) எழுந்து விதுரை வழவேற்றார்கள் அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்த விதுரரும் அந்தப் பாண்டிபுத்திரர்களை அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்தாரா பிறகு, அந்த நரசுரேஷ்டர்கள் ஸரம்பரிகாசம் செய்துகொண்ட விதுரை நோக்கி வந்ததற்குக் காரணத்தைக் கேட்டார்கள் அவரும் அம்பிகாபுத்திரனை திருதராஷ்டிரனிடத்தில் நடந்தபடி அவர்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லலானா 'அஜாத சத்துருவே! திருதராஷ்டிரா (அவரால்) ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற என்னை அழைத்தது மரியாதைசெய்து, 'இவ்விதப் நடந்த விஷயத்தில் பொதுநிலையை அடைந்து அவர்களுக்குப் எனக்கும் ஹிதத்தைச் சொல்லு' என்று சொன்னா கௌரவர்களுக்கும் திருதராஷ்டிரருக்கும் தக்கதும் நன்மையான

1 'ஸம்சயிதே' எனபது மூலம், 'பந்தயம் வைக்கப்பட்டால்' எனபது பழையவுரை.

தம் அனுகூலமான துமான வாராததை எனனூல சொல்லப்பட
து அநத நனமையை அவாமனம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை
அதைவிட மறநெனறையும் நான யோக்யமாக நினைக்கவில்லை
பாண்டு புத்திராகளே ! எனனூல மேலான ஹிதம் சொல்லப்பட
து எனனுடைய அநத (நனமையையும்) அம்பிகாபுத்திரா
கட்கவிலலை வியாதியை அடைந்தவனுக்குப் பத்தியமான
ருநது ருசிக்காததுபோல இவருக்குச் சொல்லப்படும் அநத
வாராததை ருசிக்கவில்லை அஜாதசததுருவே! ஸ்ரோதரியனவிட
பல மிக்க தோஷமுள்ள ஸ்திரீயானவள் எவ்விதம் நல்ல காரியத்
தில் 1 சோக்கப்படமாட்டாளோ அவ்விதம் திருதராஷ்டிரா நல்
பழியில் திருப்பப்படக் கூடியவராயில்லை அறுபதுவயதான பதி
யானவன் இளம்பருவமுள்ள ஸ்திரீக்கு ருசியாததுபோலத் திருத
ராஷ்டிராருக்கு (என வாராததை) ருசிக்கவில்லை இது நிச்சயம்
புரட்சனே ! கௌரவாக்களுக்கு நாசமானது நிச்சயம் திருதராஷ
்டிரா கேஷமத்தை 2 ஆலோசியா தாமரை இலையில் விடப்பட்ட
லம் போல இவரிடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஹிதமும் 3 தங்காது
றகு, திருதராஷ்டிரா சினன்கொண்டு, 'எவ்விடத்தில் உனக்கு
ராததையோ அங்கே போய்விடு, நான் இப்பூமியையோ பட்ட
ராததையோ ஆளுவதற்கு உன்னை ஸகாயமாகத் திருமபவும் விரும
பன்' என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னா நரேந்திரனே !
ருதராஷ்டிரா ராஜரால் விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட நான் உனக்கு
பதேசிக்க வந்தேன் ஸபையில் எது எனனூல சொல்லப
ட்டதோ அது முழுமையையும், திருமபவும் எதைச் சொல்லப
பாகினறேனோ அஃதனைத்தையும், உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளு
கைவாகளால் கடுமைபான துன்பங்களுடன் சோக்கப்பட்ட
வன் சிறுநெருப்பை விருத்திபண்ணுகிறவன் போலப் பொறு
மையை அடைந்து காலத்தை எதிர்பார்க்கிறானோ புத்திமாலான
வன் ஒருவனாகவே பூமியை அனுபவிக்கின்றான் எவனுடைய தன
ரானது துணைவாக்களுக்குப் பொதுவானதோ அவனுடைய துணை
வர்கள் அவனுடைய துக்கத்தில் பாகத்தை அடைவார்கள துணை
வர்களைச் சோப்பதில் இது தக்க உபாயம் துணைவர்கள் கிடைத்
ரால் பூமி கிடைக்கும் என்கிறார்கள் பாண்டவர்களே ! உபயோக

1 வேறுபாடம் 2 'ந பராதி' எனபது மூலம், 'ந பராமருச தி
னபது பழையவுரை, அதற்கு, 'ஆலோசிக்கவில்லை' எனபது பொருள்
'திஷ்டேத' எனபது மூலம்

மற்ற வாரததையல்லாத ஸதயமே சிறந்தது ஒரே விதமான உணவைத் துணைவாக்குடன் சோரது உண்ணவேண்டும் தான் துணைவாக்குக்கு முன் முதன்மை வகிப்பதிலிருந்து தவறக்கூடாது இவ்விதச் செய்கையுள்ளவன் கிருத்தியை அடைகின்றான்' என்றா யுதிஷ்டிஷா, 'எவ்விதம் சொல்லுகின்றீர்களோ அவ்விதமே மேலான புத்தியை அடைந்து தவறுதலில்லாமல்செய்கின்றேன் தேசகாலங் களுக்கு ஏற்றவாறு மற்றும் எது உண்டோ அதனைச் சொல்ல வேண்டும், அது முழுதையும் செய்கின்றேன்' என்றா

ஆருவது அத்யாயம்

கி ர மீ ர வ த ப ர வ ம (தேடர்ச்சி)

(விதுரர் பிரிவால் வருந்திய திருதராஷ்டிரன் அவரை அழைத்துவர ஸஞ்சயனை அனுப்பியதும், ஸஞ்சயனாலழைக்கப்பட்ட விதுரர் திருதராஷ்டிரனிடம் வந்ததும்)

"அரசரே! விதுரரின்வா பரணடவாக்கின்றத ஆஸ்ரமத்தை அடைந்தவுடன், மிகக் புத்திமானான திருதராஷ்டிரன் மனக்கவலை யுற்றுத் தாபத்தை அடைந்தான் ஸந்தியிலும் சண்டையிலும் (நீதியை யறிகிறபுத்தால்) ஏற்பட்ட விதுரருடைய திறமையையுப் வருங்காலத்தில் பரணடவாக்குகளுக்கிடாகும் மேலான பெருநடையையும் நினைத்துக்கொண்டு மிகவும் தாபத்தை அடைந்தான் அவன் ஸபையின் வாயிலில் வந்து விதுரரின ! நினைவால் மயக்கங் கொண்டு ராஜ்யரேஷ்டாக்களுக்கு எதிரில் பிரஜைகளுற்றுப் பூமியின் விழுந்தான அவ்வரசன் சிலநேரத்தில் பரஜைஞ் அடைந்து தரையிலிருந்து எழுந்து சமீபத்திலிருக்கும் ஸஞ்சயனை நோக்கி வாரததைச் சொன்னான் 'என தம்பியானவன் உபகாரத்தை எதிர்பாராது நன்மை செய்பவன், நேரிலவந்த வேறு தாமம் போன்றவன் அவனை நினைத்து இப்பொழுது என மனமானது மிகவும் வெடிகிறதுபோலிருக்கின்றது தாமத்தை யறிகதவனும் என பிராதாமான அவனைச் சீக்கிரம் அழைத்துவா' என்றான் இவ்விதம் சொல்லி அவ்வரசன் தீனமாக அழுதான் அரசன் பச்சாததாபத்தால் வாடப்பபட்டவனாகி, விதுரை நினைத்துக்கொண்டு மோகத்தையடைந்து, பிராதாவினிடத்தில் சிநேகததால் ஸஞ்

1 'ஸமரா' என்பது மூலம், 'பகை' என்பது பழையவுரை.

ரீன நோக்கிப் பின்வரும் வாக்கியத்தைச் சொன்னான் 'ஸூரனே! போ பாவியான என்னால் சினங்கொண்டு துரத்தப்பட்ட என பராதாவான விதுரன் ஜீவித்திருக்கிறான் என்று நிரிந்துகொள் மிகவும் கற்றறிந்தவனும் அளவற்ற புத்தியுள்ளனுமான என பிராதாவினால் எனக்கு மிகச் சிறிதான ஓர் அபரியமும் முனபுசெய்யப்பட்டதில்லை அறிவிற சிறந்த ஸஞ்சயனே! மலான புத்தியுள்ள அவன் என்னிடமிருந்து அபரியத்தை டைந்து எவ்விதம் உயிரை விடாமலிருப்பான்? போ, அவனை டைத்துவா' என்றான் அப்பொழுது ஸஞ்சயன் அவ்வரசுடைய அந்த வாதத்தையைக் கேட்டு அவனைக் கொண்டாடி, 'புப்படியே' என்று சொல்லிக் காமயக் வனத்தைக் குறித்து வேகமாகப் புறப்பட்டான் பிறகு, அவன் எங்குப் பாண்டவர்கள் இருக்கின்றார்களோ) அந்த வனத்தை விரைவில் அடைந்து, மானநாலை உடுத்துக்கொண்டிருக்கும் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்தான் ஆயிரக்கணக்கான பிராமமணிகளுடனும் விதுரருடனும் உட்காரருப்பவரும் தம்பிகளால் நான்கு பக்கத்திலும் காக்கப்பட்டிருந்தேவதைகளுடனகூடிய இரத்திரன் போன்றவருமான யுதிஷ்டிரரை ஸஞ்சயன் சமீபத்தில் சென்று வணங்கினான் பீமனும் அரூனனும் இரட்டையர்களும் (அப்பொழுது) அவனால் செய்யப்பட்ட மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் அரசரால்கேட்கப்படாதாரிக்கப்பட்டவனும் ஸ்கமாக உட்காரந்தவனுமான ஸஞ்சயன், நவரவின் காரணத்தைப் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான் 'ஓ! விதுரரே! அம்பிகாபுத்திரரான திருதராஷ்டிர ராஜாமமை நினைக்கின்றா நீ சீக்கிரம் சென்று அவரைப் பாரும அரசரப்பிழைப்பியும் ஸாதுகளுள் சிறந்தவரே! குருவம்சத்திலுதித்வர்களும் ஆணாமையிற் சிறந்தவர்களும் பாண்டவர்களிடமிடையடைபெற்றுக்கொண்டு விரிமமமான திருதராஷ்டிரருடைய கட்டளைப்படி போகவேண்டும்' என்றான்

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டவரும் புத்திமான்ம உறவினர்களிடத்தில் அன்புள்ளவருமான விதுரா யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியின்மல திருமபவும் ஹஸ்தினாபுரத்தை அடைந்தார் மிக்க சுகதிபொருந்தியவனும் அம்பிகா புத்திரனுமான திருதராஷ்டிரன் அவரைக் நறித்து, 'தாமததை அறிந்தவனே! தோஷமில்லாதவனே! தெய்வசெயலால் வந்து சோந்தாய், தெய்வச் செயலால் என்னை நினைக்கின்றாய் பரதாசுரேஷ்டனே! நான் இப்பொழுது உன்னிமித்தம்

இரவும்பகலும் தூக்கமில்லாததால் எனதேகத்தைச் சோபையற்றதாகப் பாரகுகிறேன்' எனருன அவன் விதுரரை மடியில் வைத்துக்கொண்டு தலையில்மோர்ந்து, 'குற்றமற்றவனே! என்னுல் சொல்லப்பட்டதைப் பொறுத்ததுகொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்ன விதுரா, 'அரசரே! என்னுல் பொறுத்ததுகொள்ளவேபட்டது எனக்கு நீர் மேலானருந் அவ்விதமே நான் உமமையப் பார்ப்பதற்காகவே சீக்கிரம் வந்தேன் நரபரேஷ்டரே!' தாட்சிநதனையுள்ள மனிதர்கள் கஷ்டப்பட்டுகிறவார்களிடம் தையுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்களல்லவா? அரசரே! இந்த விஷயத்திலே ஆலோசனை வேண்டாம் எனக்கு இந்தப் பாணப்புத்திரர்கள் எவ்விதமோ, அவ்விதமே உமது புத்திரர்களும் இப்பொழுது கஷ்டத்தை அடைந்தார்களென்று என்னுடைய புத்தியானது அவர்களைக் குறித்துச் செல்லுகிறது' என்றா மிக்க காரதியுள்ளவர்களும் பிரதாக்களுமான விதுரரும் திருதராஷ்டிரரும் இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் ஸமாதர்னம் செய்துகொண்டு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள்

எழாவது அதயாயம்

கிரமீரவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் கீரும்பிவாக்கண்ட துரியோதனன் வநந்திக் கரீணன் முதலியோருடன் ஆலோசித்துப் பாண்டவர்களைக் கோல்லப் புறப்பட்டதும், வியாஸர் வந்து தடுத்ததும்.)

கெட்ட புத்தியுள்ளவனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான துரியோதனன் விதுரா வந்ததாகவும், திருதராஷ்டிரனில் ஸமாதர்னம் செய்யப்பட்டதாகவும் கேட்டு மிக்க மனவருத்தமடைந்தான் அவ்வரசன் சஞ்ஞியையும் காண துச்சாஸனாகளையும் வருவித்தது அறியாமையாலுண்டான மயக்கத்தையடைந்து வாராததை சொல்லான 'பாண்டவர்களுக்கு ஸஹ்ருததம் நனமையில் பற்றுள்ளவரும் விதவாஹம் திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடித்த மந்திரியுமாக இருந்த விதுரா திருமபி வந்துவிட்டார் விதுரா பாண்டவர்களை வலிக் கும விஷயத்தில் இவருடைய புத்தியைத் திரும்பவும் வசப்படுத்திக்கொள்வதற்குள் எனக்கு நனமையானதை ஆலோசனை

சயபுகள பிறகு, எவவிதமாவது திருமபவும் இங்கு வந்த பாண வாகளை நான் பார்ப்பேனாகில், ஒன்றையும் வேண்டாதவனும் யிரற்றவனுமாகி நாசமடைவேன்' விஷம் குடித்தலையோ தூசுப் போட்டுக் கொள்ளுதலையோ சஸ்திரம் பிரயோகித்துக்கொள்ளுதலையோ தீயில் குதிப்பதையோ செயவேன் திருமபவும் ஐஸ்வரி ததை யடைந்த அவர்களைப் பாரக்க இங்கு விரும்பேனன்றோ ?' என்றான்

சகுனி, 'ஓ! அரசனே! ஏன் அறியாமையை அடைந்தாய்? அவர்கள் பிரதிஜைஞ்செய்துகொண்டு போனார்கள் (அவர்கள் திருமபி ரமாட்டார்கள்) இது இவவிதமாகாது பரதஸரேஷ்டனே! ஸ்ரீபாண்டவர்களும் ஸ்தயத்தில இருப்பவர்களாதலால் உன தாவின் வராததையை ஒருபொழுதும் அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள் புல்லது, அவர்கள் யாவரும் அங்கீகரித்தாலும் பிரதிஜைஞ்செய்த ள்ளித திருமபவும் பட்டணத்தையடைந்தாலும் நமமுன் (அப டி வந்தது தக்கதா தகாததா என்னும்) ஆலோசனை வரும் எல றாரும் அரசரின் இஷ்டத்தை அனுஸரித்தவர்களும் நன்கு மறைக ப்பட்டவர்களும் பாண்டவர்களின் இடைவெளியை வெகுவாகப் பார்ப்பவர்களாகி மத்தியஸ்தாகளாயிருப்போம்' என்றான்

துச்சாஸனன், 'மஹா புத்திமானே! அமமானே! இது நீ எவ ிதம் சொல்லுகின்றாயோ அவவிதமே எப்பொழுதும் நீ பேசும் பாது உனபுத்தி எனக்கு மிகவும் பிடிக்கின்றது' என்றான் கா ணன், 'ஓ துரியோதனராஜனே! ஸ்ரீபாண்டவர்களும் உன்னிஷ்டத்தை திரிபார்களன்றோம் நாமெல்லோரும் ஒரேபுத்தியாயிருப்பதையும் பாண்கின்றேன் அந்தத்தீராகள பிரதிஜைஞ்செய்த காலங் கழித்த ல்ச செய்யாமல் வரமாட்டார்கள் மோகத்தால் வந்தால் திருமப டும் அவர்களைச் சூதினால் ஜபித்துவிடு' என்றான்

அப்பொழுது, இவவிதம் காணன் சொல்லியதைக்கேட்ட அரச றது துரியோதனராஜன், 'மனத்தில் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவ ராகிச் சீக்கிரம் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான் பிறகு, காணன் துரியோதனன் அபிப்பிராயத்தை) அறிந்த அழகிய கண்களைக் 'காபத்தால் பரக்கவிழித்ததுத தானே' தன் உடம்பை நிமிர்த்துக் கொண்டு மிகவும் கோபங்கொண்டவனாகித் துச்சாஸனனையும் அரச சகுனியையும் (பார்த்துச்) சொல்லத் தொடங்கினான் 'ஓ! அரசர்களே! எனது இஷ்டம் எதுவோ அதைத் தெரிந்துகொள றுங்கள் எல்லாரும் வேந்தனுக்கு விருப்பத்தைச் செய்ஷோம்,

(அரசரான திருதராஷ்டிரரின்கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டியவரல்லால்) நாம் என்னசெய்வோம்? சோமபலினறி எல்லாரும் இன்னுடைய பிரியத்திலிருக்கச் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறோம் நாம் ஒன்றுசோரது சஸ்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டும் கவசம் பூண்டு கொண்டும் ரதத்திலேறிக்கொண்டும், வனவாஸம் செய்யும் பாண்டவர்களைக் கொல்லச் செல்வோம் அவர்கள் யாவரும் அறியப்படாதகதியை அடைந்து நாசத்தை அடைந்தவுடன், திருதராஷ்டிர புத்திரர்களும் அவ்வாறே நாமும் கலகமற்றவர்களாவோம் (அவர்கள்) கஷ்டத்தை அடைந்தவர்களும் சோகத்தில் முழுகிவார்களும் சினேகிதரற்றவர்களும்மாயிருக்கையிலேயே செல்வோம் தாமதம் வேண்டாம்' என்றான் அப்பொழுது, காணாது அவ்வாராததையைக் கேட்டு யாவரும் மனத்தில் களிப்படைந்து அவர்களை அடிக்கடி புகழ்ந்துகொண்டு சொன்னார்கள் இவ்விதம் சொல்ல யாவரும் தனித்தனி ரதங்களுடன் யுத்தஸன்னததாகளாகி ஒன்று சோரது பாண்டவர்களைக்கொல்ல நிச்சயம்செய்துகொண்டு புறப்படார்கள்

சுததமனமுள்ளவரும் பிரபுவுமான வியாஸர் அவர்கள் கிளபினதாகத் திவ்யதிருஷ்டியால் அறிந்து (அங்கு) வந்தார் மகிளையுள்ளவரும் உலகத்தில் பூஜிக்கப்பட்டவருமான அவர், அவர்களுடையாவரையும் தடுத்தது, பிறகு, உட்காரத்திருக்கும் திருதராஷ்டிரனிடம் வேகமாயவந்து சொல்லலுற்றார்

எட்டாவது அத்யாயம்.

கிரமீரவதபாவம் (தோடீச்சி)

(வியாஸர், பாண்டவரைப் பகைத்தலால் தீமை விளையுமென்பதையும் அவர்களுடைய ஸமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதையும் கிருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

வியாஸர், 'மஹா புத்திமானான திருதராஷ்டிரனே! எவ்வாராததையை அறி குருவம்சத்திலுதித்த எல்லாருக்கும் மேலாவ்றுதித்தை உன்னை நோக்கிச் சொல்லுகிறேன் தோளவலியுள்ளவனே! துரியோதனன முதலியோர்களால் கபடமாய் ஜயிக்கப்பட்டு யாதுகாரணம்பற்றிப் பாண்டவர்கள் வனம் சென்ற

ளோ அது எனக்குப் பிரியமில்லை பாரதனே! அவர்கள், கஷ்டங்
களை நினைத்துக்கொண்டு, பதினமூன்றாவது வருஷம் நிறைந்த
புடன், கோபத்தையடைந்து, கௌரவர்களிடத்தில் விஷம்
போன்ற பாணத்தை விடப்போகின்றார்கள் ஆகையால், மிகக்
மந்தபுத்தியுள்ளவனும் பாவத்தில் மனமுள்ளவனுமான இந்த
உனது புத்திரன் எப்பொழுதும் மிகக் கோபங்கொண்டு ராஜ்யத்
திற்காகப் பாண்டவர்களை ஏன் கொல்ல விரும்புகின்றான்? இந்த
முடன் நன்கு தடுக்கப்படவேண்டும் உன்னுடைய புத்திரன்
ஸமாதானத்தை அடையடும் காட்டிலிருக்கும் அவர்களைக்
கொல்லவிரும்பினால் இவன் உயிரை இழப்பான புத்திமானான
விதுரனும் பீஷ்மரும் நாமும் கிருபரும் துரோணரும் எவ்விதம்
சொல்லுகின்றோமோ அவ்விதம் நன்கு செய்யப்படவேண்டும்
அரசனே! மிகக் அறிவுள்ளவனே! தன் ஜனங்களுக்கும் சண்டை
செய்வது நிரதிக்கப்படுகிறதல்லவா? அதாமத்தையும் அகோத்தி
யையும் கொடுக்கும் காரியத்தைச் செய்யாதே பாரத! அரசனே!
பாண்டவர்களின் விஷயத்தில் இவனுடைய விசாரப்பாவமான புத்தி
யானது உபேக்ஷிக்கப்பட்டால் பெரிய தீங்கைச் செய்யும் அர
சனே! அல்லது, மிகக் மந்தபுத்தியுள்ள இந்த உனது புத்திரன்
ஒருவனாகவே, சகாயமில்லாதவனாகக் காட்டையடைந்து பாண்ட
வர்களுடன் சேரடும் ஆணமையிற் சிறந்தவனே! பிறகு, உனது
புத்திரனுக்குப் பாண்டவர்களுடன் சேரக்கையாலுண்டான சினே
கம் நேருமானால் நீ காரயஸித்தி பெற்றவனாவாய் ஆனாலும், இது
வ்விதம் நேரானது மஹாராஜனே! ஒருவனுக்கு எந்தக் குணம்
உடன பிறக்கின்றதோ அது உயிருடனிருக்கிறவரையில் விலகாது
என்று கேட்கப்படுகின்றது பீஷ்மரும் நீயும் விதுரனும் துரோண
ரும் எப்படி நினைக்கிறீர்கள்? இவ்விஷயத்தில் எது சிறந்ததோ
அது முதலில் செய்யத்தக்கது, (இல்லாவிடில்) கருதிய பயன்
கொண்டது' என்றான்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

கிரமீ ர வ த பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(வியாஸர் மக்களிடத்தின்பு விடற்கரிதென்பதற்கு உதாரண
மாகக் காமதேனுவின் கதையைக் கூறித் துரியோ
தனாகியர் உயிராவாழ்தல் பாண்டவர்களின்
ஸமாதானத்தைப் பொறுத்துள்ள
தென்றது)

திருதராஷ்டிரன், 'பூஜ்யரான் முனிவரே ! நானும் இந்த
சூதாட்டத்தில் நடந்ததைச் சமமதிகசவில்லை ஆகையால், தெ
வததால் இழுத்து அதற்கு அனுமதிக்கும்படி செய்விக்கப்பட்டே
னென்று எண்ணுகின்றேன் இந்தச் சூதைப் பிஷ்மா விரும
வில்லை, துரோணரும் விருமபவில்லை விதூரனும் விருமபவில்லை
காரதாரியாலும் இச்சிக்கப்பட்டவில்லை அறியாமையால் செய்ய
பட்டது விரதங்களைச் செய்த பகவானே ! துரியோதனனை அ
வற்றவ் எனன்று அறியதிருந்தும் புத்திரசினேகததால் விடுவது
குச சகதியற்றவனாயிருக்கின்றேன்' என்றான் வியாஸர், 'விசித்தி
வீரயன் புத்திரனை அரசனே ! நீ சொல்வது உண்மையே 1 பு
த்திரனை மேலென்றும் புத்திரனைக்காட்டிலும் மேலிலையென்று
நன்கு அறிவோம் பரிபூரணமான அரத்தங்களை ஓகடினதா
லும் மறந்தைப் புத்திரனைக்காட்டிலும் மேலாக நினைக்கவில்லை
யென்று இந்திரனும் காமதேனுவால் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்
போதிகப்பட்டான ஜனங்களின் பதியே ! இவ்விஷயத்தில் இ
திரனுக்கும் காமதேனுவுக்கும் நடந்த ஸமவாதநம்பமானதும் சிற
ததுமான பெரிய கதையை உனக்குச் சொல்லுகின்றேன்

அரசனே ! முற்காலத்தில் கோக்களுக்கு மாதாவும் ஸவாககத
லுள்ள துமான காமதேனு அழுத்து இந்திரன் அதைப் பார்த்து
இரக்கமுற்றான் அவன், 'சுபமானவனே ! ஏன் இவ்விதம் அரு

1 இந்த வாக்யத்தில் 'பரம்' என்னும்சொல் இரண்டுமுறைவருகிறது
முதலிலுள்ளதற்கு 'வேறு, அல்லது, பக்கவன்' என்று பொருள் கொண்டு
'புத்திரனே பக்கவன்என்பதைக் கன்குஅறிவோம் அதாவது, கெட்டபுத்திர
யிருந்தால் அவனே பக்கயாகிருன்' என்றும், இரண்டாவதற்கு, 'நல்லபுத்தி
ராயிருந்தால் அதைக்காட்டிலும் சிறந்தபொருள் இல்லை' என்று
பழையஉரை கூறுகிறது

கிறாய்? தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் கோகளுக்கும்
 சேஷமமா? நீ இப்படி அழுகிறது அலப நிமித்தமாக இராத்
 எனறான ஸ்ரபி, 'தேவராஜனே! உங்களுக்குக் கஷ்டமொன
 றும் காணப்படவில்லை நாளை புத்திரனைக்குறித்துத் துக்கிக
 கிறேன் இந்திரனே! அதனால் அழுகின்றேன் ஸ்ராதிபனே!
 பலமற்றதும் தாற்றுக்கோலால் குத்தப்படுகின்றதும் கலப்பை
 பால் பீடிக்கப்பட்டதும் 'ஆகாரத்தில்' ஆசையுள்ளதும் கஷ்டப்
 படுகின்றதும் துன்புறுத்தப்படுகின்றதுமான இந்த என சினன்ப
 புத்திரனைப் பாரா ஸ்ராதிபனே! தேவேந்திரனே! ஹிம
 விககப்படுகின்றதும் மிக்க தளர்ச்சியை அடைந்ததுமான இதைப்
 பார்த்து இரக்கமுள்ளவளாயினேன் என மனமும் மிகவும்
 நடுங்குகின்றது அவைகளில் பலத்துடன் கூடிய ஒன்று அதிக
 பாரத்தைச் சுமக்கின்றது மறநென்று பலமும் பரணனும்
 குறைந்ததும் இளைத்ததும் நரம்புகளடாந்ததுமாகக் கஷ்டத்துடன்
 பாரத்தைச் சுமக்கின்றது அதைக் குறித்துத் துக்கிக்கின்றேன்
 இந்திரனே! அடிக்கப்படுகின்றதும் தாற்றால் அடிக்கடி குத்தப்படு
 கின்றதுமாகி அந்தப் பாரத்தைச் சுமக்கச் சகதியற்றிருக்கின்றது
 ந! இந்திரனே! பார ஆனதுபற்றி யான அதன் சோகத்தால்
 பீடிக்கப்பட்டவரும் மிகவும் துக்கத்தையடைந்தவரும்கண்களினால்
 சீரைப்பெருககுப்பவரும் இரக்கமுள்ளவளுமாகி அழுகின்றேன்' என
 ரது இந்திரன், 'அழகானவனே! உன் ஆயிரம் புத்திரர்கள் கஷ
 டப்படுததப்படுமபோது இங்கு ஒரு புத்திரன் கஷ்டப்படுததப்படு
 கிறதென்று ஏன் இரங்குகிறாய்?' எனறான காமதேனு, 'ஆயிரக்
 கணக்கான எல்லாப் புத்திரர்களும் எனக்குச் சமமே இந்திரனே!
 ஆனால், கஷ்டப்படும புத்திரன்விஷயத்தில் அதிக இரக்கம் (உண்டா
 கின்றது)' என்றது கௌரவனே! (அப்பொழுது) இந்திரன் சுரபி
 யின் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியத்தையடைந்து
 உயிரைக்காட்டிலும் புத்திரனை மேலாக நினைத்தான் பூஜயான
 இந்திரன் கிருஷ்ணசெய்கின்றவனுக்கு இடையூறறை விளைவிக்
 வேண்டிச் சீக்கிரம் அவ்விடத்தில் அதிக ஜலத்தைப் பெய்தான்
 அரசனே! ஆகையால், சுரபி எவ்விதம் சொல்லிறறே அவ்விதம்
 உனக்கு எல்லாப் புத்திரர்களிடத்திலும் கிருபை பொதுவாயும்,
 கஷ்டப்படுகிறவர்களிடம் அதிகமாயும் இருக்கவேண்டும் புத்தி
 ரனே! எனக்குப் பாண்டு எவ்விதம் புத்திரனே அவ்விதமே நீயும்
 இருக்கிறாய் மஹா புத்திமானான விதூரனும் (அவ்விதமே) நான்

இதனைச் சிநேகததால சொன்னேன பாரதனே ! வெருகாலமாக உனக்கு நூற்றொரு பிள்ளைகள் இருக்கின்றனா பாண்டிவுக்கு ஐந்த் போகளை காண்படுகின்றார்கள அவர்களும் கபடமில்லாதவர்கள், மிகவும் துக்கமடைந்திருக்கிறார்கள் 'எவ்விதம் ஜீவிப்பார்கள்' எவ்விதம் விருத்தியடைவார்கள்' என்று கஷ்டப்பட்டுப் பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் எனமனம் மிகத் தாபத்தை அடைகின்றது பாரத திவனே ! இங்கு கௌரவர்கள் ஜீவிக்க விரும்புவையானால் உனதுடைய புத்திரனான தூயோதனை பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானத்தை அடையவேண்டும்' என்றா

பததாவது அதயாயம்

கிரமீரவதபாவம். (தோடீச்சி.)

(கிருதராஷ்டிரனால் வேண்டப்பட்ட வியாஸர், மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்கு உபதேசிப்போன்று சொல்லிச் சென்றதும், துரியோதனன் மைத்ரேயர் சொல்லை அனுதரணை செய்து தோடையைத் தட்டியதும், மைத்ரேயர் அவனைச் சபித்ததும்)

கிருதராஷ்டிரன், 'அறிவிற சிறந்த முனிவரே ! என்னை நோக்கிச் சொல்லிய இது இவ்விதமுள்ளதே நானும் அறிகிறேன் இந்த எல்லா அரசர்களும் அறிகிறார்கள் ஓ ! முனிவரே ! நீங்கள் எதைக் கௌரவர்களுக்கு நனமையாகவும் நனகு ஸூகததைப்புண்டு பண்ணுவதாகவும் நினைக்கிறீர்களோ அதையே விதுரனும் பிஷ்யரும் துரோணரும் என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள் நான் அனுகூலிக்கத் தகுந்தவனாலும் குருவம்சத்திலுதித்தவர்களிடத்தில் உனக்குத் தையிருக்குமானாலும் கெட்ட எண்ணமுள்ள என புத்திரனான தூயோதனைக்குறித்து உபதேசிக்கக் கடவீர்' என்றான வியாஸர், 'அரசனே ! பூஜ்யரான இந்த மைத்ரேய ரிஷியானவர பராதாக்களான பாண்டவர்களைப் பாரததுவிட்டு நமமைப் பாரக வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இங்கேயே வருகின்றா அரசனே இந்தப் பெரிய ரிஷியானவர இந்தக் குலத்தின ஸமாதானத்திற்காக உனது புத்திரனான தூயோதனனுக்கு நியாயம் தவறாது உபதேசிப்பாரா, கௌரவனே ! இவர எதைச் சொல்லுவாரோ அது சந்தேகமின்றிச் செய்யத்தக்கது காரியத்தைச் செய்யாவிடில் கோபம்

நடன உனது புத்திரனைச் சபிப்பார' என்றா இவ்விதம் சொல்லி விட்டா விவாஸா சென்றனா மைத்திரேயா காணப்பட்டா அவரைப் புத்திரனுடன் கூடின அரசன் மரியாதையுடன் வரவேற்றான் அரக்கிய முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் செய்து சீனா நாற்றின் முனிஸ்சேஷ்டரைப் பார்த்து, அம்பிகா புத்திரனான திருநாஷ்டிர ராஜன் வணக்கத்துடன் சொல்லலானான் 'ஓ! பகவானே! மகன்கு நலவரவா? வீராகளும் பராதாக்களுமான ஐந்து பாண்டாக்களும் குருஜாங்கலத்தில் ஸௌக்கியமாயிருக்கின்றார்களா? பரத சேஷ்டாக்கள் பிரதிஜனையுடைய இருக்க விருமபுகின்றார்களா? களரவாக்களின் ஸஹோதர ஸநேகமானது குறைவற்றதாக இருக்குமா?' என்றான்

மைத்திரேயா, 'தீர்த்தபூத்திரைக்காக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு குருஜாங்கலத்தை அடைந்தேன் காமயசு வனத்தில் தற்சயலாகத் தாமபுத்திரரைப் பார்த்தேன் பிரபுவே! ஜடையையும் மான தோலையும் தரித்துக்கொண்டவரும் தபோ வனத்தில் வலிப்பவரும் சிறந்தகுணமுள்ளவருமான அவரைப் பார்ப்பதற்காக முனிவர்கள் வந்தார்கள் மஹாராஜே! அவ்விடத்தில் மது புத்திரர்களுக்குச் சண்டைக்குக் காரணமானதும் ரூதாட்டருவமாக வந்ததும் மஹா பயங்கரமுமான அநியாயத்தையும் கட்டேன் பிரபுவே! அதனால் கௌரவாக்களின் நன்மைக்காக நான் உமமை வந்தடைந்தேன் உமமிடம் சினேகமும் பிரீதியும் எனக்கு எப்பொழுதும் அதிகமன்றோ? அரசரே! உமது புத்திரர்கள் எவ்விதமேனும் ஒருவருக்கொருவா விரோதப்படுகின்றார்களா என்பதாகிய இது, நீரும் பிஷ்மரும் உயிருடனிருக்கும்போது, பாக்கியமன்று, அரசரே! நீர் களத்தில் தாமணிக்கயிறின் நடுவிலே போனவா தண்டிக்கவும் அணுகிரிக்கவும் தக்கவீர வரப்பாகிற பயங்கரமான அநியாயத்தை ஏன் உபேக்ஷிக்கிறீர்? ஓ! குருநாதனரே! திருடர்களின் நடைபோல ஸபையில் நடந்த நடையால் விக்ஷிபுத்திரத்தில் விளங்குகிறீரில்லை' என்றா பூஜ்யரான மைத்திரேய ரிஷியானவா, அங்கிருந்து திருமபி, பொறுமைகொண்ட துரியோதன ராஜனை நோக்கி, இனிய சொல்லால் சொல்ல ஆரம்பித்ததா 'பெரிய தோளுள்ளவனும் பேசுபவர்களுள் சிறந்தவனும் பருஞ்செல்வமுள்ளவனுமான துரியோதன! உனக்கு நன்மையான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறேன் அதனை என்னிடமிருந்து கள ரஸசேஷ்டனான ராஜனே! பாண்டவர்களை மோசம

செய்யாதே உனக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் உலகத்திற்கும் நன்மையைச் செய்வாயாக ராததிரியில் கிரமீ னென்னும் பெயர் பூண்டவனும் பயங்கரமான சரீரமுள்ளவனும் மாறான அரசுகள் அப்பாண்டவர்களை அடைந்து மலைபோல அமைவதற்கு வழியை மறைத்துக்கொண்டு நின்றான் யுத்தத்தில் புது பெற்றவனும் பலமுள்ளவர்களுள் சிறந்தவனுமான பீமன் ஒரு புது முயலைக் கொலவது போல, ஒரு மிருகத்தைக் கொல்லும் மாதிரியாக, பலத்தால் அவனைக் கொன்றுவிட்டான் அரசனே! திகவியத்தில, பீமனால், பெரிய விலலுள்ளவனும் பதினாயிரம்யானை பலமுள்ளவனுமான ஜராஸந்தன் எவ்விதம் யுத்தத்தில் நாசம் செய்யப்பட்டான்? பார கிருஷ்ணனும் பந்து, எல்லாத் துருபத் புத்திரர்களும் மைத்தூனாகள் நரசரேஷ்டராகளான அவர்கள் யாவரும் ஞராகள், பயங்கரமான யுத்தம் செய்யும் தன்மைபுமுள்ளவர்கள் யாவரும் பதினாயிரம்யானையின் பலமுள்ளவர்கள், வஜ்ரமபோல சரீரமுள்ளவர்கள், உறுதியுள்ளவர்கள், உண்மைபேசுதலையே விரமமாகக் கொண்டவர்கள் யாவரும் தாம் ஞரரென்னும் அபிமானமுள்ளவர்கள் இஷ்டப்படி உருவத்தை யெடுக்கக் கூடியவர்களுடைய தேவசத்துருக்களுமான ஹரிடிம்பன் பகன் முதலிய ராக்ஷஸர்களையும் கிரமீரென்னும் ராக்ஷஸையும் கொன்றவர்கள் ஜரையுமரணமுமுள்ள எந்த மனிதன் யுத்தத்தில் அவர்களை எதிர்த்தான்? பந்து பரதரேஷ்டனே! உனக்குப் பாண்டவர்களுடன் ஸபதானமே உண்டாகட்டும் அரசனே! என் வார்த்தையின்படி செய்மனுக்கு வசமாகாதே' என்றான் அரசரே! அந்த மைத்திரேய இவ்விதம் சொல்லும்போது அவன் யானைத் துதிகளை போல (தனது) தொடையைக் கையால் தட்டினான் கெட்ட புத்தியுள்ள அவன் புன்னகை செய்து காலால் பூமியைக் கீறிக் கொண்டு ஒன்று சொல்லாமல் சிறிது தலைகுனிந்து நின்றான் அரசரே! கேட்க விரும்பமில்லாதவனும் பூமியைக் கீறுகின்றவனுமான அந்தத் துயோதனனைப் பார்த்து மைத்திரேயருக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று கோபத்தை அடைந்த முனிர்ரேஷ்டரான அந்த மைத்திரேயர் தெவத்தால் ஏவப்பட்டு அவனைச் சபிக்க எண்ணுகொண்டான் பிறகு, அந்த மைத்திரேயர் கோபத்தால் கண் சிவந்து ஜலத்தைத் தொட்டுக் கெட்ட எண்ணமுள்ள அந்தத் துரியோதனனைச் சபித்தாலானா 'என்னை மதியாமல் என் சொற்படி செய்ய விரும்பாமையா இந்த அதிக காவத்தின் பலனை உடனே அடைவாய், பலமுள்ள

மன கதையின் அடிக்களால் உன தொடையைப் பிளந்து உன்னைக் காலலுவதற்கேற்ற பெரிய புத்தம உண்டாகும்' என்றா

இவ்விதம் வராததை சொல்லப்பட்டவுடன், பூபதியான திருதாஷ்டிரன், 'இது இவ்விதம் உண்டாகவேண்டாம்' என்று முனிசைப பிராத்தித்தான மைத்திரேயா, 'அரசரே ! உமது த்திரன் ஸமா தானத்தை அடைந்தால் அப்பொழுது சாபதன பயன உண்டாகாது ஐயா ! இல்லாவிடில் உண்டாகும்' என்றா அப்பொழுது துரியோதனனுக்குப் பிதாவான ராஜசுரேஷ்ண, மனக்குழப்பமடைந்து, 'கிாமீரன் பீமனால் எவ்விதம் கொல்பட்டான் ?' என்று மைத்திரேயரை வினவினான் மைத்திரேயாரானசொல்லேன, உமக்கோ ! அஸூயையிருக்கின்றது உமது த்திரனே கேட்க விரும்பவில்லை நான் போனபிறகு, இந்த விதுராவற்றையும் உமக்குச் சொல்லுவா' என்றா மைத்திரேயா இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு வந்தபடியே திருமபிசசெனரா கிாமீரவத்தால் கவலையையடைந்த துரியோதனன் பயத்தை அடைந்தான்

பதினேராவது அத்யாயம்.

கி ர மீ ர வ த ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் கிாமீரவத்ததைத் திருதாஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது)

திருதாஷ்டிரன், 'விதுர ! கிாமீரனுடையவதத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றேன் சொல்லவேண்டும் பீமனுக்கு ராசுஷணுடன்தாபபு எவ்விதம் உண்டாயிற்று?' என்றான் விதுரா சொல்லுந்ரா 'மனிதனால் செய்யமுடியாத செய்கையையுடைய பீமனுடைய இந்தச் செய்கையைச் சொல்லுகிறேன், கேளும அவர்களுன் வராததை சொல்லும்போது, நடுவில், அடிக்கடி என்னால் முன்டட்கப்பட்டது ராஜேந்திரரே ! சூதினால் ஜடிக் கப்பட்ட பாண்டர்கள் இங்கிருந்து புறப்பட்டு மூன்றுபகலிசவுகளில் பயங்கரமான தி ராததியிலி' ஜனங்கள் தூங்கும்பொழுது பயங்கரமான செய்கையுள்ளவாகளும் மனிதர்களைத் தின்பவாகளுமான ராசுஷணரின் சஞ்சாரகாலத்தில் காமயகமென்னும் அவ்வனத்தை அடை

1 பிறா குணங்களில் தோஷத்தை வெளியிடுதல், உத்தியோகபாவம்
3-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க 2 ஒரு சொல் விடப்பட்டது

நதாராகள் வனத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களான எல்லாத் தவசிகளு-
 ராக்ஷஸ்யத்தால் வெகுதூரத்தில் அவ்வனத்தை எப்பொழுது
 விலக்குகின்றார்கள் பாரதரே! அவ்விடத்தில் பாண்டவர்கள்
 வேசிக்ருமபோது பிரகாசிக்ரும கண்ணுள்ளவனும், குருநரேஷ்ட-
 கள் எவ்வழியால் செலுக்கின்றார்களோ அவ்வழியை மறைத்து
 கைகளைப் பெரியவைகளாகவும் முகத்தைப் பயங்கரமாகவும்செய-
 கொண்டு நிற்கின்றவனும், உதட்டைக்கடித்த தெற்றுப்பலன-
 ளவனும், சிவந்த கண்ணுள்ளவனும், பிரகாசிக்கின்ற மேலநோக்கி-
 தலைமயிருள்ளவனும், சூரியகிரணத்தாடனும் மின்னல் கூட்டத்த-
 னும் கூடியதும் கொக்குக்களுடனும் கூடியதுமான மேகம் போள்-
 வனும், ராக்ஷஸர்களுக்குரிய மாயையை வெளியிடுகிறவனும், பெர்-
 முழக்கத்தைச் செய்கின்ற நீருண்ட மேகம்போலச் சபதங்களை
 செய்பவனும், பயங்கரனுமான ராக்ஷஸன் எரிகொள்ளியுடன் வ-
 யை மறைத்துக்கொண்டுநின்றான் அவனுடைய சபத்திலு-
 பறவைகளும் நீர்ப்பிராணிகளும் ஸ்தலஜ்ஜனங்களும் பயந்து
 திதறுக்கொண்டு நாதறிசைகளிலும் ¹ ஒடின அவனது சத்த-
 தால் நன்கு ஓட்டம்பிடித்த மான், புலி, எருமை, கரடி (இவை
 ளால்) கலங்கின அவ்வனமானது கிளம்பிப்போவதுபோலாயிற்-
 அவனது தொடைக் காற்றினால் அடிக்கப்பட்டனவும், சிவந-
 தளிராகளாகிற கைகளுள்ளவனும் வெகுதூரத்தில் முனைத்தன-
 மான கொடிகளும் மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டன பிறகு, அந்-
 ஸம்பத்தில் மிக்க பயங்கரமான காற்று வீசிற்று அந்தக்காற்-
 னால் ஆகாயமானது புழுதிகளால் மறைக்கப்பட்டதாகி, ரக்ஷத்-
 ரங்கள் மறைந்ததாயிற்று ஒப்பற்ற சோகாவேசமானது, ஐந்-
 இரத்திரியங்களுக்கும் ² அறியப்படாததுபோல, பெரிய சத்து-
 வானவன் ஐந்து பாண்டுபுத்திரர்களுக்கும் ³ அறியப்படாதவ-
 யினன் அவன் மானதோலால் போர்த்தப்பட்ட பாண்டவ-
 னைத் தூரத்திலப்பார்த்து அவ்வனத்தின் வாயிலை மைனாகபாவத்-
 தோல மறைத்துக்கொண்டான் முன் பார்த்திராத அவனை
 பார்த்துக் கமலம்போன்ற கண்ணுள்ள திரௌபதியானவள் பயந-
 பயத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்டாள் துச்சாஸனனின் கைய-
 லிழைக்கப்பட்டு அவ்நித்த கந்தலுள்ள (அவன்) ஐந்து மலைகளுக்

¹ 'ஸம்பேது' எனப்பது மூலம், 'ஒன்று சொந்தன்' எனப்பது பழ-
 வரை 'துயரம்யிருந்தபோது இத்திரிபக்கள் விஷயங்களை அறியா' எ-
 பது ³ அறிய முடியாதபடி தோற்றினன் எனப்பது

வினா எண் 1 கலக்கத்தை அடைந்தனள் அப்பொழுது, பஞ்சபாண்டவர்கள், விஷயங்களிற்சென்ற இந்திரியங்கள் சூசையைப்பற்றி நிற்பதுபோல மயக்கத்தையடைந்த அவளை ஆத்ததாகத் தபோவீரமுள்ள தெளமயா, பயங்கரமான காட்சி உண்டான கிளம்பினதான அந்த ராக்ஷஸமாயையை, பாண்டவர்கள் மாராத்தாக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நன்றாக ஜபிக்கப்பட்டன ம ராக்ஷஸர்களை நாசம்செய்கின்றனவுமான அநேக மந்திரங்களால் நாசம் செய்தா மிக்க வலிமையுள்ளவனும குருநான அவன மாயையற்றவனும், கோபத்தால் நன்கு விழிகின்ற கண்களுள்ளவனும் இஷ்டப்படி வடிவத்தை எடுத்துக் காண்டவனும் யமனுகொப்பானவனுமாகக் காணப்பட்டான நகு, விசாலமான அறிவுள்ள யுதிஷ்டிரராஜன் அவனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான் 'நீ யார்' எவனைச் சொந்தவன்? உனக்கு என்ன காரியம் செய்யப்பட்டவேண்டும்? சொல்லலாம்' என்றான் நகு, அவ்வரகன்தாமராஜரையுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துச் சொல்லானான் 'நான் பகனுடைய சகோதரன், கிரமீரன் என்று பிரத்திபெற்றவன், ஜனமற்ற இக் காமயக்வனத்திலு பயமற்றவனாகி வினாக்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து எப்பொழுதும் ஆகாரமாகச் சாறுகொண்டு வலிக்கின்றேன் ஆகாரமாக என்சமீபத்திலவந்தவர்கள் யார்? உங்கள் யாவரையும் யுத்தத்தில் ஜயித்து அச்சமற்றவர்களைச் சாப்பிடுவேன்' என்றான் பாரதே! தாமயுத்திரன், கெட்ட எண்ணமுள்ள அவனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட பிறகு, மம பெயர் முதலிய எல்லாவற்றையும் சொல்லத் தொடங்கினான் நான் பாண்டு யுத்திரனை தாமராஜன் நீயும் காதலக் கேட்டிருக்காம பீமன் அராஜனன் முதலிய எல்லாத் தம்பிமார்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்துக் காட்டில் வலிக்க எண்ணாத காண்டு அங்கிருந்து உனக்குச் சொந்தமும் பயங்கரமுமான இந்த னத்தை அடைந்தேன்' என்றான் பயங்கரமான தோற்றமுள்ள மீரனென்னும் அரசகன், மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்து, அவனை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான் 'வெகு காலமாயுள்ள என் னுடைய இந்த மனோரதமானது இப்பொழுது என் அதிருஷ்டத்தி ல சம்பாதித்துக் கொடுக்கப்பட்டது பீமனென்கை கொல தற்கன்றோ எப்பொழுதும் ஆயுதத்தைத் தாங்கிப் பூமி முழுவ ம ஸஞ்சரிக்கின்றேன் நான் (இதுவரை) இவனை அடைந்த

1 'அவர்களுக்கு நடுவில் பதுங்கிக்கொண்டான்' என்பது கருத்து.

தில்லை வெகு காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டவனும் பிராதாஸை
கொன்றவனுமான அப்படிப்பட்ட இவன தெயவிகமாக இப்போ
கிடைத்துவிட்டான் அரசனே! பகனென்னும் எனது அருபை
தமையன் வேத்திரசீய வனத்தில் பிராமமணனெனக் கபட உரு
தரித்த இவனானன்றோ வித்தியா பலததைக்கொண்டு கொல்லப
ட்டான்? இவனுக்கு இயற்கையான சரீரபலமில்லையன்றோ? முன்கொ
கால, கெட்ட ஸ்வபாவமுள்ள இவனாலே எனக்குப் பிரியமுள்ள
னும் கரடடில் சுஞ்சரிப்பவனும் தோழனுமான ஹிடிமபனும் கொ
ல்லப்பட்டான் அவனது தங்கையும் அபகரிக்கப்பட்டான் அப
டிப்பட்ட இம்முடன, சரியானரொராததிரியில் எம்முடைய சுஞ்ச
காலம் வந்தவுடன், என்னுடையதான் பிரவேசிக்கமுடியாத இ
வனத்தையடைந்தான் இப்பொழுது வெகுகாலமாக வளாரதுவா
இவனவிஷயமான அந்த வைரத்தைப் போக்கிக்கொள்ளப் போ
றேன் இவனுடைய அதிகமான இரத்தத்தால் பகனைக்குறித்த
தாப்பணம் செய்யப்போகின்றேன் நான் இப்பொழுது தமைய
விஷயத்திலும் தோழனவிஷயத்திலும் கடனில்லாதவனாகி ராக்ஷ
கண்டகனைக் கொன்று மேலானசாரதியை அடையப்போகின்றே
யுதிஷ்டிரனே! முன் அந்தப் பகனால பீமனை விற்பட்டால்
இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே, இவனைச் ச
பிடுகிறேன் இப்பொழுதோ, மிக்கபலமுள்ள பீமனைக்கொன்
அகத்தியா மஹாஸூரனான வாதாபியைத்தின்று ஜரித்துக்கொ
டதுபோலத் தின்று ஜரிககச்செய்கின்றேன்' என்றான்

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டவனும் ஸத்தியஸுரதனும் தாம்
மாவுமானயுதிஷ்டிரன், கோபம்கொண்டு, 'இது நடவாது' என
ராக்ஷஸனை அதட்டினான் பிறகு, தோளவலிமையமைந்த பீம
அப்பொழுது வேகமாக ஒருமரத்தைப்பிடுங்கி, பத்துப்பாகம்
முள்ளதாக முறித்து, இலைகளில்லாததாகச் செய்தான் அ
போலவே, ஜயசிலனான அரஜுனன், அடுத்தநிமிஷத்தில் வத்
யுத்தத்தை நொறுக்கக்கூடிய வலிமைவாய்ந்த காண்டவத்
நானுடன் கூடினதாகச் செய்தான் பாரதனே! பீமன் அந்த
ஜுனனைத் தடுத்தது மேகம்போலச் சபதிகும் அந்தராக்ஷஸ
எதிர்த்தோடி 'நில,நில' என்றுசொன்னான் அப்பொழுது மரத்
ஆயுதமாகக்கொண்டவனும் பாண்டுபுத்திரனும் பலமுள்ள
மான பீமன் அவனை இவ்விதம்சொல்லி, மிக்ககோபங்கொன்
ஆடையை இறுக்கிக்கட்டிக் கையினால் கையைப் பிசைந்துகொ

ம உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டும் வேகமாக அவனை எதிர்த்துச் சென்றான் பிறகு, யமதண்டத்திற்கொப்பான அமமரத்தை அவனதலையில், இந்திரன் வஜராயுதத்தை எறிவதுபோல, வேகமாக எறிந்தான் அவ்வரசுக்கே யுத்தத்தில் பரப்பபிலலாதவனாக காணப்பட்டான் பிரகாசிகும இடிகொப்பான எரிகொளரியையும் விடவெறிந்தான் யுத்தமசெய்கிறவாகருள சிறந்தவனபிமன, எறியப்பட்டஅந்தக்கொள்ளியை இடக்காலால தள்ளிவிட்டு, அந்த ராக்ஷஸனைக்குறித்துத் திரும்பவும் ஒடினான் கிரேணும் வேகமாக மரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு கோபங்கொண்ட மனபோல யுத்தத்தில் பீரண்டவனைக்குறித்து எதிர்த்து ஒடினான் மரங்களை நாசமாக்கக்கூடிய அந்த மரயுத்தமானது, மனகாலத்தில் ஸ்திரீயை (அடைய) விரும்பின பிராதாககளான ராஜி சுகரீவர்களுக்கு உண்டானதுபோல உண்டாயிற்று அவர்களுடைய தலையில் விழுந்த மரங்கள் மதங்கொண்ட யானைகளின் தலையில் விழுந்த நீலோத்தபலு மலரிதழ்கள் எவ்விதமோ அவ்விதம் பலவாறாகச் சிதறின அந்தப் பெருங்காட்டில் அவர்களின் தலையில் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிக் கிடக்கும் அனேக மரங்கள், இறைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் மரவுரிகள் போல விளங்கின ரதஸரேஷ்டரே! ராக்ஷஸ ஸ்ரேஷ்டனுகும் நரசரேஷ்டனுகும் அப்பொழுது ஒரு முகாததம் அமமரயுத்தம் நடந்தது பிறகு, ராக்ஷஸன் கோபங்கொண்டு கற்பாறையைப் பிடுங்கி யுத்தத்தில் றகும் பிமனமீது எறிந்தான் பிமன கலகத்தை அடைந்தான் ராக்ஷஸன் கற்பாறையினடியால் அறிவற்ற அவனை, ராகுவானவன்களால் கிரணங்களைத் தள்ளிக் கொண்டு சூரியனை நோக்கிச் செல்துபோல எதிர்த்து ஒடினான் அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருாதழுவி ஒருவரையொருவா இழுத்து, கொழுத்த எருதுகளபோல ளங்கினார்கள் நகம் தெற்றுப்பல இவைகளை ஆயுதமாகவுடைய காழுத்த புலிகளுக்குச் சண்டை நடப்பதுபோல அவ்விருவர்க்கும் மிகவும் பயங்கரமும் நெருக்கமுமான யுத்தம் நடந்தது ரியோதனன் (செயத்) அவமானத்தாலும் தோளவலிமையாலும் காழுப்பமைந்தவனும் திரௌபதியின் கண்ணால் பராக்கப்பட்டனுமான பிமன் விருத்தியடைந்தான் கன்னங்களில் மதஜலம் பருகும் வழியையுடைய யானையை யானை அடிப்பதுபோல்கொபங்கொண்டு அடித்துக் கைகளால் பிடித்தான் பிறகு, வீரயாளன் அந்த ராக்ஷஸனும் இவனைப் பிடித்தான் பலமுள்ளவா

களுள் சிறந்த பீமன் பலததால் அவனை உதறினான் அப்பொழுது யுத்தத்தில் பலமுள்ள அவனிருவாகளுடைய கைகளினுரைதலாலும் மூங்கில் பிளந்ததிறகொப்பான பயங்கரமான சபதம் உண்டாயிற்று பிறகு, பீமன் அவனை வலிந்து இடுபீசில் பிடித்திழுத்துப் பெருங்காற்று மரத்தைச் சுழற்றுவதுபோல வேகமாகச் சுழற்றினான் யுத்தத்தில் பலமுள்ள பீமனால் பிடிக்கப்பட்ட அவன் பலமற்றுச் சிறிது சலித்தவனாகிச் சகதிககேற்றவாறு பீமனையும் இழுத்தான் பிறகு, பீமன், அவன் களைத்திருப்பதைக் கண்டு, பசுவைக் கயிறறினால் கட்டுவதுபோல அவனைக் கைகளால் கட்டினான் பலமுள்ள பீமன், உரக்க அடிக்கப்பட்ட பேரி சபதிப்பதுபோலப் பெரிய சபதம் செய்கின்றவனும் பிரஜைஞயற்றுத் துடிக்கின்றவனுமான அவனை நெடுநேரம் சுழற்றினான் அவவரக்கன அருவதைக்கண்டு, பாண்டிசுமாரன் வலிந்து கைகளால் பிடித்து (அவனை) மிருகத்தைக் கொல்லுவதுபோலக் கொன்றான் பீமன் முழங்காலால் அதமனான் ராக்ஷஸனை இடையில் மிதித்துக் கொண்டு கைகளால் அவனது கழுத்தைப் பிசைந்தான் பிறகு எல்லா அங்கங்களும் தளராதவனும், வெளிவந்த கண்களால் பயங்கரனுமான (அவனைப்) பூமியிலுபுரட்டிப் பின்வரும் சொக்கனையும் சொன்னான் 'பாவியே! நீ யமனவீட்டை அடைந்து ஹரிடிம்பன், பகன் இவர்களின் கண்ணீரைத் துடையாய்' என்றான் இவ்விதம் சொல்லிப் புருஷாகளுள் சிறந்த (பீமன்) கோபம் மூடியமன்முள்ளவனாகி வஸ்திராபரணங்கள் நழுவியவனும் சித்தக் கலங்கியவனும் துடிப்பவனும் உயிரிழந்தவனுமான அவவரக்கலை எறிந்துவிட்டான் மேகத்திற்கொப்பான உருவமுள்ள அவன் அடிப்பட்டவுடன், ராஜபுத்திரர்கள், திரௌபதியை முன்னிட்டிகொண்டு பல குணங்களால் பீமனைப் புகழ்ந்து சந்தோஷித்து, பிறகு, அக்கிருந்து தவைதவனத்திற்குச் சென்றார்கள்

அரசரே! கௌரவரே! அந்தத் தாமபுத்திரன் சொற்படி கிரமீரன் பீமனால் இவ்விதம் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் தாம அறிந்தவனும் வெற்றியடைந்தவனுமான யுதிஷ்டிரன் காட்டைப் பகைவாகன்றறதாகச் செய்து, திரௌபதியுடன் அங்கு வாஸம் செய்தான் பரதஸுரேஷ்டர்களான அவர்களெல்லாரும் திரௌபதியைச் சமாதானம் செய்து மனத்தில் களிப்புற்றுப் பிரீதியுடன் பீமனைப் புகழ்ந்தார்கள் பீமனதுதோளவலிமையால் ராக்ஷஸன் பொடிசெய்யப்பட்டு நாசமடைந்தவுடன், அவவீரர்கள் அங்

நந்து பகைவரற்ற காட்டில் கேஷமமாகப் பிரவேசித்தார்களென்று மனுடைய பலத்தினால் கொல்லப்பட்டு எறியப்பட்டவனுமாய் பந்த உண்டுபண்ணக்கூடியவனும்கெட்டமனமுள்ளவனுமான அவர்களை பெரிய காட்டில் போகும் எனனால் வழியில் பராகசப்பட்டான் பாரதசே! அந்த இடத்தில் வந்திருந்த பிராமமணர்கள் சாலலும்போது, நான் அங்குப் பீமனுடைய இந்தக் காரியத்தைக் கட்டேன்' என்றார் இவ்விதம் ராக்கூஸர்களுள் சிறந்த கிராமீரன்தத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு அரசன் கவலையுள்ளவனாகி, ருத்தத்தை அடைந்து, அப்பொழுது பெருமூச்சுவிட்டான்

கிரீமீரகபர்வம் முயற்றது

பன்னிரண்டாவது அதயாயம்

அ ர ஜ ன ன பி க ம ன ப ா வ ம்.

(கோவிந்தர் தம்மவர்களுடன் பாண்டவர்களிடம் வந்ததும், அரீஜுனன் அவரைத் துதித்ததும், திரௌபதி தன் துயரத்தைச் சொல்லி அழுத்ததும், கோவிந்தர் அவளைத் தேற்றியதும்)

போஜாகளும் வருஷணிகளும் அந்தகர்களும், பாண்டவர்களுக்கதால் வாட்டப்பட்டு நாட்டைத் துறந்து வெளிப்பட்டதைக் களவியுற்று, பெரியகாட்டில் வந்துசேர்ந்தார்கள் பாஞ்சால ராஜர்களுத் தாயாதனும், சேதிதேசத்திற்கு அகிபதியான திருஷ்டதனும், உலகத்தில் கீர்த்திபெற்றவர்களும் அதிகவீரமுள்ளவர்களும் பிரதாக்களுமான கேகயர்களும், கோபமும் பொறுமைபுமடைந்து பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதற்காகக் காட்டிற்குச்சென்றார்கள் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களை நிரந்தித்துக்கொண்டு, 'என்னையவோம்' என்றும் சொன்னார்கள் அந்தக் கூத்திரியரேஷ்டர்கள் யாவரும் கிருஷ்ணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு தாமராஜரான திருஷ்டிரைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்தார்கள் வாஸுதேவர் துக்கதடன தாமபுத்திரரை நமஸ்கரித்துச் சொல்லலானார்

'துரியோதனன, காணன், கெட்ட எண்ணமுள்ள சகுனி, நான்காணன் துச்சாஸனன் ஆகிய இவர்களுடைய உதிரத்தைப் பூமி

குடிக்கப்போகின்றது புத்தத்தில் அவர்களைக்கொண்டு அவர்களைத் தொடர்ந்துவருபவர்களும் துணைஅரசர்களும் அவர்களுக்கெதிரானமைபுரிபவர்களுமான அவர்களையாவரையும் ஜயித்தது, பிறகு, யவரும் தாமசாஜரான புதிஷ்டிசுரை அபிஷேகமசெய்வோம் 'கபடமாக நடப்பவன் கொல்லப்படத் தக்கவன்' எனலும் இது ஸ்ரீமாத்விமானதாமம்' என்றா பாண்டவர்களின் துக்கத்தால் பிரஸங்கனை எரிககவிரும்புகின்றவாபோல அவ்விதம் கோபங்கொண்டிருஷணரை அாஜுனன் ஸமாதானமசெய்தான் அாஜுனன் மாதவா கோபங்கொண்டதைக்கண்டு ஸத்தியகோத்தியுள்ளவருமஹாத்மாவும் அளவிடமுடியாதவரும் அழிவற்றவரும் அளவற்றேஜுஸுள்ளவரும் ¹ ஸருஷ்டிகாததாக்களுக்குப்பதியும் ஸாவஜுரும லோகநாதரும் புருஷருமான விஷ்ணுவினுடையவையான அஸுரர்களிடத்தில் நடந்த செய்கைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான் —

‘சோவிந்தரே! நீர் முன (ஒருகால) கந்தமாதன் பாரதத்தில் பதினாயிரம்வருஷகாலம் பொழுதுபோனஇடமேவீடாகக் கொண்ட முனிவராகிச் சஞ்சரித்தீர் கோவிந்தரே! நீர், முந் பதினோராயிரவருஷகாலம் புஷ்கரத்தில் நீரையடமும் பருகிகொண்டு வாஸம்செய்தீர் மதுஸூதனரே! விசாலமான பதரிசுவனத்தில் கைகளை உயரத்தூக்கிக்கொண்டும், காற்றைப் புசித்துக் கொண்டும் ஒரேகாலினால் நூறுவருஷம் நினமீர் மாதவரே கறுப்பு மானதோலை மேல் ஆடையாகச் செய்துகொண்டு இளைத்த நரம்புகள் அடர்ந்தவராக ஸ்ரீஸுவதீர்த்திகளையில் பன்னிரண்டவருஷம் செய்யவேண்டிய ஸதரம் எனலும் யாகத்தில் இருந்திருக்கருஷணரே! பிறகு, புனையஜனங்களால் பூஜிக்கப்பெற்ற பிரபாமெனலும் தீர்த்தத்தையும் அடைந்தது, அதிக காரதியுள்ளவராகி அவ்விடத்தில் ஆயிரம் தேவவருஷம் வரத்ததிலிருந்து லோக பரவருத்திக்கு வேண்டி ஒரே காலினால் நீரே நினமீர்வரன், வியாஸா எனக்குச் சொல்லியிருக்கின்றார் கேசவரே! வாஸதேவரே! நீரே ² கேஷதாஜனா, எல்லாப்பிராணிசங்குடும் முதலுமுடியும் ஆனவா (நீரே) தவங்களுக்கு இருப்பிடமும் அழிவற்ற யஜுமுமானவா யோகத்தைச் செய்தவரும் புலன்களை அடக்க

1 ‘பாஜாபதிபதே’ எனபதுமூலம் ‘ஸூதராத்மாவுக்கும் வீராடேசுக்கும் தலைவா’ எனபது பழையவுரை

2 சாந்திபர்வம் 1125-ம் பக்ஷத்தில் காண்க

ஹ்வரும் அழிவற்றவரும் ஸாங்கிய காததாவும் ஸநாதனரும் சீல
 நம் எல்லா பேயகங்களுக்கும் நியமத்திற்கும் உதவியும் நீரே
 க்ருஷ்ணரே! முன (உமமால்) உண்டுபண்ணப்பட்ட பூமிபுதர
 ன் நரகனைக்கொன்று மணிகுண்டலங்களை அபகரித்தது¹ யாகத்
 திற்குரிய குதிரையை விடுவித்தீர் லோகங்களில் கிறந்தவரும்
 லலா லோகத்தையும் ஜயித்தவருமான நீர் அககுதிரையை
 விட்டுப் போரில் வந்து எதிர்த்த தைதயதானவாகன யாவரையும்
 பாசம் செய்தீர் நீண்ட புஜங்களைபுடைய கேசவரே பிறகு, இந்த
 னுக்கு எல்லாருக்கும் தலைவனாயிருக்கும் தன்மையைக் கொடு
 நது, மனிதாக்களிடத்தில் அவதரித்தீர் பரந்தபரே! அப்படிப்பட்ட
 நீர் நாராயணராயிருந்து ஹரியும் பரமமாவும் சந்திரனும் ஸூ
 யனும் தாமமும தாதாவும் யமனும் அக்னியும் வாயுவும் குபேரனும்
 நத்திரரும் காலனும் ஆகாயமும் பூமியும் திக்குக்களும் ஆனீர்
 புருஷோத்தமரே பிறவாதவரும் சராசர(மான உலக)த்திற்குத்
 தலைவரும் (அவற்றைப்) படைப்பவரும் நீரே க்ருஷ்ணரே! சைத்ர
 த மென்ற வனத்தில் அதிக சகதியுள்ளவராக அதிக தக்ஷிண
 னுள்ள நாராயணம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தீர் ஜனாததனரே!
 அப்பொழுது, ஒவ்வொரு யாகத்திலும் நூறுலக்ஷம் பொன்னைக்
 குறைவில்லாமல் கொடுத்தீர் ஒயாதவநதனரே! க்ருஷ்ணரே! பரந
 தபரே! விபுவான நீர் அதிதிக்ரம புதராயிருப்பதை அடைந்து
 விஷ்ணுவென்று பிரஸித்திபெற்று இந்திரனுக்குப் பின்னுண்டான
 நழநதையாயிருந்து ஸவாககத்தையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும்
 மன்று அடிவைப்புகளால் சகதியால் அளந்தீர் பிராணிகளின்
 புரதாயாமியே! ஸூரய சரீரத்திலிருந்து ஸவாககத்தையும் ஆகா
 யத்தையும் நன்கு பரவி, ஸூராயமண்டலாபிமானிஜீவனை உமது
 ாந்தியால் பிரகாசிக்கவும் செய்தீர் விபுவே! க்ருஷ்ணரே! அந்த
 புரந்தப் பலலாயிரம் அவதாரங்களில், உமமால் அதாமத்தில் ருசி
 னுள்ள நூற்றுக்கணக்கான அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்
 மமினூல செய்யப்பட்ட பாசங்கள் அறுக்கப்பட்டன நிசும்ப
 வம் நரகனும் கொல்லப்பட்டார்கள் பிராகஜோதிஷ்பட்டணத்
 தக்குறித்துச் செல்லும் வழி திரும்பவும் செம்மைசெய்யப்பட
 து ஆகுதியெனப்பவன் ஜாருதிநகரத்திலும் கராதனும் அரசர்

1 'அது முதல் அஸ்வமேத முதலிய யாகங்களை கடைபெறச் செய்
 'ர' எனப்பது 2 'புருஷோத்தமரே! விஷ்ணுவும் ருதாரும் தக்ஷபாஜா
 தி முதலானவர்களும் நீரே' எனப்பது பழையவுரை

களுடனகடின சிசுபாலனும் ஜராஸந்தனும் சைபயனும்சத்தத்
வாவும் (மற்றிடங்களிலும்) கொல்லப்பட்டார்கள் அதுபோலவே
மேகசபதமுள்ளதும் ஸ்ரீயாகாந்தியுள்ளதுமானரத்ததாலபோரி
ருகமியை ஜயித்துப் பீஷ்மபுத்திரியான ருகமினியைக் கொண்டு
தீர உமமால் இந்திரதயுமனனும் யவனனும் கசேருமானு
கோபத்தால் கொல்லப்பட்டனா ஸௌப பதிபான ஸாலவனு
கொல்லப்பட்டான ஆகாயத்தில் ஸௌசரிகளும் ஸௌபமு
கிழே தள்ளப்பட்டது இவ்விதம் இவர்கள் யுத்தத்தில் கொல்ல
பட்டார்கள் திருமபவும் மற்றவைகளையும் கேளும் யுத்தத்தி
காரத்தவீரானுகு ஒப்பான போஜன இராவதியில் கொல்ல
பட்டான கோபதி தாலகேது என்ற இருவர உமமால் கொ
ல்லப்பட்டார்கள் ஜனாததனரே! ரிஷிகளுக்குப் பிரியமானது
புணயமானதும் ஸுகானுபவத்திற்குவேணமும் பொருள்க
நிரம்பினதுமான அந்தத்துவாரகையை உமமுடையதாகச்செய்
ஸமுத்திரத்தில் முழுகச்செய்யப்போகின்றீர் மதுஸூதனரே
தாசாரஹரே! உமமிடத்தில் கோபமில்லை, பொருமைமில்லை
பொய்யில்லை, தயையற்ற தன்மையுமில்லை, வககிரம் ஏது
அச்சதரே! எல்லா ரிஷிகளும் சைத்தியத்தின் நடுவிலிருந்
உமது தேஜஸால் பிரகாசிக்கும் உமமிடம் வந்துமோகூத்தை
யாசித்தார்கள் பகைவரை வாட்டுபவரே! மதுஸூதனரே
யுகமுடிவில் நீராகவே எல்லாபூதங்களையும் சுருக்கி உமமிடத்தி
அடக்கம்செய்துகொண்டு ஜகத்தாயினீர் வருஷ்ணிகுலத்தில்பிற
தவரே! இந்த எல்லா ஜகத்தையுமுடையவரும் ஸதாவர ஜங்கம்
பொருள்களுக்குக் குருவுமான பிரமமாவானவா யுகத்தின் ஆதியி
உமமுடைய நாபித்தாமரைபிலிருந்து உண்டானா பயங்கர
ளான மதுகைடபா என்ற அஸுரர்கள் அவரைக்கொல்ல முய
றார்கள் அவர்களின் அநியாயத்தைக்கண்டு கோபங்கொண்
ஹரியான உமமுடைய நெற்றியிலிருந்து மூன்றுகண்ணுள்ளவரு
சூலத்தைக் கையில் தாங்கினவருமான சம்புவானவா உண்டான
இவ்விதம் தேவேசர்களான அவர்களும் உமமுடைய சரீரத்
லிருந்து உண்டாயினர் இவர்கள் உமது கட்டளையைச் செ
கின்றவர்களென்று எனக்கு நாரதா சொன்னார் நாராயண
கிருஷ்ணரே! நீர் அவ்விதமே சைத்திரதமென்றவனத்தில் அந்
தக்ஷிணையுள்ள யாகங்களுடன் பெரிய ஸத்திரயாகத்தைச் செய்நீர்

தேவரே! புண்டரீகாக்ஷரே! அதிக பலமுள்ள நீர் குழந்தையா
பிருந்தனாகொண்டே பலராமரை உதவியாகக்கொண்டு செய்த இவ
விதச்செயல்களைப் பிரதினவாகனும் செய்யபாரா, முன்னுள்ளவாக
னும் செயததில்லை 'வைராஜபவனத்திலும் பரமமாபுடன் நீர்
வலித்தீர்' என்றான்

இவ்விதம், கிருஷ்ணருடைய ஆதமாவான ஆரஜுனன்
மஹாதமாவான அவரைக்குறித்துச் சொல்லிவிட்டு மௌனமா
பிருந்தான பிறகு, வாஸுதேவா ஆரஜுனனைப்பார்த்து
இவ்விதம் சொல்லலானான் 'நீ என்னையே சோதனவன் நான்
என்னையே சோதனவன் எவர்கள் என்னைச் சாராதவர்களோ
அவர்கள் உன்னைச் சாராதவர்கள் எவன் உன்னைப் பகை
கின்றானோ அவன் என்னை பகைக்கின்றவனே எவன் உன்னை
அனுஸரிகின்றானோ அவன் என்னை அனுஸரிகின்றான பிறரால்
நீறமுடியாதவனே! நீ நரனாயிருக்கின்றாய் நான் ஹரியான
ராயனானாயிருக்கின்றேன் நரராயணாகளென்ற நிஷிக்ஷாகி
யிரு சமயத்தில் இவ்வுலகத்தை அடைந்தோம் பார்த்து!
என்னைவிட வேறில்லை, அப்படியே, நானும் உன்னைவிட
வேறில்லை பரதரில் சிறந்தவனே! நமமிருவாகளுக்கும் பேதம்
அறிய முடியாதது' என்றான் இவ்விதம், தாமரைக் கண்ணரும்
லன்களுக்கு அசருமான அந்த மாதவா ஆரஜுனனை நோக்கி
யுக்க பிரியவாரத்தை சொல்லிச் சந்தோஷத்துடன் அப்பொழுது
மௌனமாயிருந்தான்

மஹாதமாவான கேசவரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட
பிறகு, அந்த வீரர்களின் அக்கூட்டத்தில் அரசர்கள் கோபத்தை
அடைந்தவுடன், திருஷ்டத்தியுமன்ன முதலியவீரர்களான சகோ
தரர்களால் சூழப்பட்டவரும் பாஞ்சாலராஜனபுத்திரியுமான
நெளபதியானவள், யாதவர்களுடன் வீற்றிருக்கும் ரக்ஷசரான
ராமரைக் கண்ணரை அடைந்து, ரக்ஷணத்தை விருமபினவளாகிச்
சொல்லலானான் 'வாஸுதேவரே! ஹருஷ்கேசரே! இந்திரனுக்குத்
மபியானவரே! அச்சத்தரே! தேவரே! (உமமைத்) தேவர்களுக்கும்
தவா என்று வியாஸர் சொன்னான் முன்னோர்கள், பிரஜைகளின்
ருஷ்டியில் உமமொருவரையே பரஜைகளுக்குப் பதியென்கிறார்
ள் எல்லா உலகங்களையும் படைப்பவராக, அவ்விதரும்
தவலரும் சொன்னார்கள் பகைவரால் மிஞ்சமுடியாதவரே!

1 'கைலாயமாகும் வீட்டிலும் பிராமமணருடன்' என்பது வேறுபாடும்

மதுஸூதனரே! நீர் விஷ்ணுவாகிறீர் நீர் யஜ்ஞமாகின்றீர் யாக்
செய்பவராயிருக்கிறீர், யாகததால பரீதியடைபவா நீரே எனது
ஜாமதகநியா சொன்னா புருஷோத்தமரே! உமமை ரிஷிக
பொறுமையென்றும் சத்தியமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள் சத்
யத்திலிருந்து உண்டான யஜ்ஞம் என்று உமமைக் கரையப்
சொல்லியிருக்கின்றா ஸாததியாகளுக்கும் தேவாகளுக்கும் 1 ரு
திராகளுக்கும் ஈஸ்வரேஸ்வரரே! லோகத்தை உண்டுபண்ணுகி
வரே! லோகேசரே! நீர் இவ்விதம் இருக்கிறீரென்று நாரதரு
சொன்னா நரசுரேஷ்டரே! நீர் பரமமா சங்கரா இரதிரன் மு
லிய தேவகூட்டங்களுடன், குழந்தை பாவைகளுடன் விளையா
வது போல, அடிக்கடி விளையாடுகிறீர் பிரபுவே! உமது சிசுஸா
தேவலோகமும் கால்களால் பூமியும் பரவப்பட்பிருக்கின்றன
2 உமது வயிறு இரத லோகங்கள் நீர் ஸந்தானரான புருஷர
கிறீர், விதையிலும் தவத்திலும் கஷ்டப்பட்டவாகளும், தவத்
தூல சத்தமான மனமுள்ளவாகளும், ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் திருப
அடைந்தவாகளுமான ரிஷிகளுள் சிறந்தவராயிருக்கின்றீர் பு
ருஷோத்தமரே! யுத்தங்களில் புறங்காட்டாதவாகளும் எல்லாத் த
மங்களுடனுங் கூடினவாகளும் புண்ணியம் செய்தவாகளுமான
ராஜரிஷிகளுக்கு அடையும் பொருளாயிருப்பவா நீரே பிரபுவே
நீரே, விபுவே நீரே, பிராணிகளுக்கு அந்தாயாமி நீரே, நீரே வே
செய்கிறீர் லோகபாலகாகளும் லோகங்களும் நக்சத்திரங்களு
பத்துத் திசுக்களும் ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் யாவரு
உமமிடத்தில் அடங்கியிருக்கின்றனா புஜபலமுள்ளவரே! (மறப
பிராணிகளுக்கு மரணமடையும் தனமையும் தேவாகளுக்கு அமர
தனமையும்) லோக கரையம் யாவும் உமமிடத்தில் அடங்
யிருக்கின்றன மதுஸூதனரே! ஸநேகததால அபபடிப்பட்ட
நான உமமிடத்தில் துககத்தைச் சொல்லுகின்றேன் மனுஷ்ய
களும் தேவாகளுமாகிய எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நீர் ஈஸ்வர
விபுவே! கிருஷ்ணரே! பாண்டவர்களுக்கு மனைவியும், உமக்கு
தோழியும், திருஷ்டத்யுமன்னுடைய தங்கையுமான என்னை
போன்றவள எவ்விதம் ஸபையைக் குறித்து இழக்கப்படலாம்
வீட்டுக்கு விலக்காயிருப்பவரும் நடுங்குகிறவரும் 3 ஒற்றைவஸ
ரத்தை யுடையவரும் துககத்தை யடைந்தவருமான (நான்) கெ

1 'சிவாராம்' எனபது மூலம்

2 வேறு பாடம்

3 'சோணிதேன ஸமுகிதா' என்னும் சொற்கள் விடப்பட்டன

வாகளின் ஸபையில் இழுககப்படேன் ஸபையில் அரசாசனங்கு
 டுவில், ¹பாவததில் மனமுள்ள திருதராஷ்டிரபுத்திராகள என்னைப்
 பாரததுச சிரிததாசுகள மதுஸூதனரே! பாண்டு புத்திராகளும்
 பாஞ்சாலாகளும் யாதவாகளும் ஜீவித்திருக்குமபோது அநதத
 துரியோதனதுதயா அடிமை யெனனும் எண்ணததுதன என்னை
 அனுபவிகக விரும்பினாசுகள கிருஷ்ணரே! பீஷ்மா, திருதராஷ்
 டிரா இருவருக்கும் முறைப்படி மருமகளாகினேனல்லவா?
 அப்படிப்பட்ட நான் பலாதகாசமாகத் தாலியாககப்பட
 டேன் நற்கீர்த்தியுள்ள தாமபதனி கஷ்டப்படப் பாரததிருந
 ராகளெனப்பதுபற்றி, யுத்ததததில் சிறந்தவார்களும் அதிக
 பலிமையுள்ளவாசுகளுமான் பாண்டவாகளையே நிரதிககினேன
 ஐரோததனரே! அறபாகளால் துன்பப்படுததப்பட்ட என்
 னப் பாரததுப் பொறுத்திருந்தவாசுகளான் அநதப் பீமஸேன
 னை பலத்தை நிரதிககவேண்டும், அராஜுனரின காணாடிவத
 நதயும் நிரதிககவேண்டும் கணவாசுகள, அறப் பலமுள்ள
 வாகளாயினும் மனைவியை ரக்ஷிக்கின்றாசுகள எனகிற இநதச
 ாஸவத் தாமமாரகசமானது எப்பொழுதும் ஸாதுககளால்
 டததப்பட்டது மனைவி காப்பாற்றப்படும்போது பிரஜை
 காப்பாற்றப் பட்டதாகின்றது பிரஜை காக்கப்படும்போது
 ஷ்மதமா ரக்ஷிக்கப்பட்டதாகின்றது அவ்விதத்தில் (பதி)
 னானே ஜனிப்பது பற்றியன்றோ ஜாயை ஆகின்றாள்? பாரியை
 னுல ரக்ஷிக்கப்படவேண்டிய பாததா (ஆகிய புதரன்) நான்
 ரக்ஷிக்கப்படாவிடில் எவ்விதம் என வயிற்றில் உண்டாவன?
 நதப் பாண்டவாகளோ சரணமடைந்தவனை ஒரு ஸமயத்திலும்
 டிரா அப்படிப்பட்ட இவாசுகள சரணமடைந்த என்னைக்
 காப்பாற்றவில்லையன்றோ? ஐரோததனரே! எனக்கு ஐரதுபதி
 னாலும் மஹா பலமுள்ள குமாராசுகள உண்டானாசுகள இவா
 னுக்காகவாவது காப்பாற்றப்பட வேண்டியவளாகினேன
 திஷ்டிரரிடமிருந்து உண்டான பரதிவிந்தியனும் பீமஸேனரிட
 இருந்து உண்டான ஸுதஸோமனும்! அராஜுனரிடமிருந்து உண்
 னான ஸருதகீர்த்தியும் நகுலபுத்தரனும் சதாநீகனும் ஸஹதேவ
 டமிருந்து உண்டான ஸருதகாமாஸுமான யாவரும் உண்மையான
 ராகரமமுள்ளவாசுகள கோவிந்தரே! பிரதயுமன்ன எவ்விதமோ
 அவ்விதமே அவாசுகள மஹாரதாசுகள, வில்லில் சிறந்தவாசுகள ,

1 'ரஜஸூ அபிபரிபலுதா' எனனும் சொற்கள் விடப்பட்டன.

புத்தத்தில் பகைவாகளால் வெல்ல முடியாதவர்களல்லரோ? இவர்கள் எல்லாரும், அறப பலமுள்ளவர்களான திருதராஷ்டிர புத்ரர்களுக்கு வேலைகாரர்களாகச் செய்யப்பட்டு அதாமமாக ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டதை எதற்காகப் பொறுக்கின்றார்கள்? ஒற்றை வஸ்திரம் உள்ளவனும் வீட்டுக்கு விலக்கானவனுமான நான் ஸபையில் இமுக்கப்பட்டேன் மதுஸூதனரே! கோவிந்தரே! (பலதிமைகளைச் செய்த) தூரியோதனன ஒரு முகூர்த்தம் உயிரோடிருக்கிறானுதலால் அரஜுனா, பீமஸேனா, நீர் ஆகிய உங்களைத் தவிர மற்றவனால நானேற்றுவதற்கும் முடியாத காரணமவததை நிர்திக்கவேண்டும் பீமஸேனருடைய பலத்தைப் பார்த்து அரஜுனருடைய ஆண்மையையும் நிர்திக்கவேண்டும் மதுஸூதனரே! முற்காலத்தில், தூரியோதனன, ஹிமஸைசெய்யாதவனாகவும் நியமத்திலிருக்கிறவர்களும் அத்தியயனம் செய்கிறவர்களும் பாலாருமான இவர்களை மாதாவுடன் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தினான் பாவியான அவன் பீமஸேனரின் ஆகாரத்தில் புதிதும் கொடியதும் ஸித்தஞ்செய்யப்பட்டதும் மயிராக கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான கால்கூட விஷத்தை அதிகமாகப் போடுவித்தான் ஜனூததன்ரே! புருஷோத்தமரே! மிகக் புகழ்பலமுள்ளவரே! பீமஸேனருக்கு (ஆயுள்) மிச்சமிருப்பதால் அன்னததுடன் அவ்விஷம் துன்பமில்லாமலே ஜீரணமாயிற்று கோவிந்தரே அவ்விதமே கங்கைக்கரையிலுள்ள பிரமாண்கோடி பென்னுமிடத்தில் நமஸ்கையடைந்து தூங்கும் இந்தப் பீமசேனரைக் கட்டிக் கங்கையிலெறிந்து பட்டணம் வந்தான், தோளவலிமையுள்ளவரு அதிக பலமுள்ளவரும் குரதீபுத்திரருமான பீமஸேனா விழித்த பொழுது கட்டை அறுத்துக்கொண்டு எழுந்தாரா பலலில் விழுமுள்ள கருநாகங்களைக்கொண்டு தூங்கும் இவரை எல்லா அங்கங்களிலும் கடிக்கவும் செய்தான் பகைவரைக் கொல்லும் (பீமஸேனா) மரணத்தையடையவில்லை இவா விழித்தது எல்லாப் பாகங்களையும் கொன்றா, அந்தத் தூரியோதனனுக்கு இஷ்டமான ஸாரதியையும் புறங்கையால் அடித்துக் கொன்றா திருமபவும், வாரஞ் வதமென்னுமிடத்தில் படுத்ததுத் தூங்கும் பர்லாகளை மாமியுடைய எரிக்க முயன்றான் எவனதான் அந்தக் கொடிய செய்கையைச் செய்யத்தக்கவன்? மாமியானவன் பயத்தையடைந்தும், அகனியாருழப்பட்டு, அதிக துக்கத்தை அடைந்தும், அழுதுகொண்டு 'அந்தோ! கெட்டுவிட்டேன் இப்பொழுது எவ்விதம் இவ்வகையினி

ருநதுநிவிருத்தியுண்டாகும்? பாலாகளான புத்திராகளுடன் காப
 ருபவாகளிலலாதவளாய நாசமடையபோகின்றேன்' என்று
 வவாரததையைப் பாண்டவாகளை (நோக்கிச்) சொல்லியபொழுது,
 பரிய தோளுள்ளவரும் வாயுவின வேகமும் பராககிரமமும்
 பானற வேகமும் பராககிரமமுமுள்ளவரும் செநநாயினுடைய
 பிறுபோன்ற வயிதுள்ளவருமான பீமஸேனா, 'விநதையின
 ததிரனும் பக்ஷிராஜனுமான கருடபக்ஷிபோலத் தாவிக் குதிக
 ன்றேன இதில் உங்களுக்குப் பயமிலலை' என்று சொல்லி,
 மியையும் பராதாககளையும் தேற்றினா மாமியை இடப்பக்கத்
 தும் அரசரான தாமபுத்திரரை வலப்பக்கத்திலும் நகுல ஸஹ
 தவாகளைத் தோள்களிலும் அராஜனரை முதுகிலும் வைத்துக்
 காண்டு, வியமுள்ளவரும் பலமுள்ளவருமான அவர யாவரை
 ம தூக்கிக்கொண்டு வேகத்துடன் சீக்கிரம் கிளம்பி ஸ்வேஹாதரா
 ளையும் மாமியையும் நெருப்பிலிருந்து விடுவித்ததா கோத்தி
 ளள அவர்கள் பாவரும் இரவில் தாயாருடன் கிளம்பிப் பெரிய
 ட்டில் சமீபத்திலுள்ள ஹிமப வனத்தை அடைந்ததாகள
 நத் இடத்தில் மிகவும் துக்கத்தை யடைந்து வாடின இவர்கள்
 ரயாருடன் தூங்கினார்கள தூங்கும் இவர்களை நோக்கி ஹிமபை
 னகிற ராக்ஷஸி வந்தனள் அவள், அவ்விடத்தில் தாயுடன்
 மியில் தூங்கும் பாண்டவர்களைக் கண்டு, காமமூல கலககப்
 ட்ட மனமுள்ளவளாயப் பீமஸேனரை விருமபினள் பிறகு,
 முகிய ஸதிரியான அவள் பீமஸேனருடைய காலகளைத் தன
 மியில் வைத்துக்கொண்டு சநதோஷமுள்ளவளாகி மெதுவாகக்
 கயால் பிடித்தனள் உண்மையான பராககிரமமுள்ளவரும்
 ளவற்ற சக்திபுள்ளவரும் பலவானுமான பீமஸேனா அவளை
 றிந்து, 'குற்றமற்றவனே! இங்கே என்ன விருமபுகின்றாய்?'
 னறு வினவினா இவ்விதம் பீமஸேனரால் சொல்லப்பட்ட
 ளம் இஷ்டப்படி உருவம் மாறக்கூடியவனும் குற்றமற்றவரு
 ளன் ராக்ஷஸியானவள், மஹாதமாவான் பீமஸேனரைப் பார
 து, 'இங்கிருந்து சீக்கிரம் ஓடிவிடுங்கள் பலமுள்ள இந்தச்
 கோத்தரன் உங்களைக் கொல்வதற்கு வருவான் ஆகையால், போய்
 டுங்கள் தாமதம் வேண்டாம்' என்று சொன்னாள் பிறகு,
 மஸேனா அகங்காரத்துடன் அவளை நோக்கிப் பின்வரும்
 ராததையைச் சொன்னா 'அவ்விடமிருந்து நான் பயப்படுேன்
 நதவனை நான் கொல்லுவேன்' என்றா பயங்கரமான உருவ

முள்ளவனும் பயமான தோற்றமுள்ளவனும் ராக்ஷஸர்களு இழிந்தவனுமான (அவன்) அவர்களின் வாராததையைக் கேட்டு பெரிய சபதத்தைச் செய்துகொண்டு வந்து சோந்தான் அவன் 'ஹிடிமபையே! எவனுடன் பேசுகின்றாய்? அவனை என் சமீபத்தி அழைத்து வா, பக்ஷித்தவிடுவோம் தாமதம் செய்யத் தக்க ளல்ல' என்றான் அப்பொழுது, குற்றமற்றவனும் நல்ல ம முள்ளவனும் அவன், கருணையால் பற்றப்பட்ட மனத்துட தையிலுல இவரை அவன் சொன்னபடி செய்வதற்கு இச்சிக விலலை மனிதர்களைத் தினனும் அந்த ராக்ஷஸன் பயங்கரமா சபதங்களைச் செய்துகொண்டு, அப்பொழுது பீமஸேனரை குறித்து வேகமாக ஓடிவந்தான் பலமுள்ள ராக்ஷஸன் கோப கொண்டு மிகுந்த வேகத்துடன் பீமஸேனரை எதிர்த்துச் சென், அவர் கையைக் கையால் பிடித்தான் இந்திரனுடைய வஜராயுத் திறகொப்பான தொடுகையுள்ளதும் வஜரம்போன்ற உருவமு ளதுமான கையை உறுதியாக மடக்கிப் பீமஸேனரைச் சீக்கிர க் குத்தினான் அப்பொழுது, தோளவலி மிகுந்த பீமஸேன தமது கை ராக்ஷஸனுடைய கையால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதை பொறுமல கோபங்கொண்டனா அப்பொழுது எல்லா அ திரங்களுடும் அறிந்த பீமஸேனருக்கும் ஹிடிமபனுக்கும், இந்த னுக்கும் விருத்திரனுக்கும் நடந்தது போல, பயங்கரமும் நெரு கியதுமான சண்டை நடந்தது குற்றமற்றவரே! அப்பொழுது அதிக வீரமும் பலமுமுள்ள பீமஸேனா அரசகனுடன் நெடுநே வியாயாடிப் பலமற்ற அவனைக் கொன்றா

பிறகு, பீமஸேனா ஹிடிமபனைக் கொன்று, கடோதகசனை பெற்றவனான ஹிடிமபையை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸகோத களுடன் கிளம்பினார் பகைவர்களை வாட்டுபவர்களான யாவரு அனனையுடன்கூட அந்தணர் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு அ கிருந்து ஏகசகர நகரத்தை நோக்கிப் போனார்கள் போல போது, இவர்களுக்குப் பிரியத்திலும் ஹித்தத்திலும் விருப்பமுள் வியாஸா ஆலோசனை சொல்பவரான கடுமையான விரதமுள் பாண்டவர்கள் அங்கிருந்து ஏகசகர நகரத்தை அடைந்தார்கள் அவ்விடத்திலும் ஹிடிமபனோடு ஒப்பானவனும் பயத்தை வி விக்கக்கூடியவனும் மனிதர்களைத் தினப்பவனும் அதிகபலமுள்ளவ மான பகனென்பவனை எதிர்த்தார்கள் யுத்தம் செய்பவர்களு சிறந்த பீமஸேனா பயங்கரனான அவனையும் கொன்று சகோதரரு

ரூடனும் துருபதனுடைய பட்டணம் செனறூ கோவிரதரே! ஷமகபுத்திரிபான ருகமணி உம்மாலஜபிககப்பட்டதுபோல அவ டத்திலேயே வவிகுகும் அரஜுனரால நானும் அடையப்பெற றன மதுஸூதனரே! இவவிதம் ஸவயமவரத்தில் பிறராலசெய்ய ரிதான பெரியகாரியத்தைச் செயது பெரியபுத்தத்தில் அரஜுன ல் நான ஜபிககப்பட்டேன் இவவிதம் அதிகமான கஷ்டங்களால் டடப்படுகிறவனும், அதிக துககத்தை யடைந்தவனும், மாமியை டடுப பிரிந்தவனும் நான, தெளமயரை முன்னிடிகுகொண்டு விகுகின்றேன் சிங்கமபோன்ற வலிமைபுள்ளவாகனும் வீரயத் தாலமேலானவாகனும் இவர்கள் அறபாகளான பகைவர்களால் ககங்களை அனுபவிகுகிறவர்களாக ஏன் எனனை அலக்ஷியம் செய னறாகள்? மிக அறப பலமுள்ளவாகனும், பாவமான செய்கை யச்செய்யவாகனும் பாவிகளின் இவவித துககங்களைப் பொறு துகுகொண்டு நீடித்த காலமாக எரிககப்படுகிறவளாகின்றேன் மனிதாக்குரிய முறையல்லாத முறையாலன்றோ பெரியகுலத்தில் னித்தேன் மாதவரே! மஹாதமாவான பாண்டுவின் மருமக டும், பாண்டவர்களுக்குப் பிரியமான பாராயபுமாகி, இரதிரனுக்கு ப்பான ஐரதுபோகனும் பாரத்திருக்குமபோது, தலைமயிரின் முப்பையடைந்து எனனைப்போன்றவள உயிருடனிருப்பாள்? னறுசொல்லி மிருதுவாகப் பேசும் திரௌபதி 2 தாமரைமலா பானற காரதியுள்ள மிருதுவான கையினால் முகத்தை மறைத்துக் காண்டு அழுதாள் - -

திரௌபதியானவள் பருத்தவைகளும் நனகு அமைந்தவை னும் அழகிய லக்ஷணங்களுள்ளவைகளும் சாயாதவைகளும் தனங்களைத் துககத்தால் உண்டான கண்ணீர்திவிலைகளால் னைத்தாள், கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டும் கோபத்துடன் டிககடி பெருமூச்சு விடுகுகொண்டும், கண்ணீர்மீரம்பித் தடைப்பட்ட) குரலுடன் வாரத்தைச்சொன்னாள் ‘மதுஸூத ரே! எனக்குப் பதிகளில்லை, புத்திரங்களில்லை, பந்துககளில்லை, கோதரங்களில்லை, பிதாவுமில்லை, நீருமில்லை ஏனெனில், நீங்கள் ற்பாகளால் துன்புறுத்தப்பெற்றஎனனைத் துககமற்றவாபோல லக்ஷியம் செயதீர்கள் அப்பொழுது, காணன் சிரித்தானென்

1 ‘வயிறுறுலிருந்து பிறவாமல் யாககுண்டத்திலிருந்து பிறநகை’ னபது 2 ‘பதமகோச’ எனபது மூலம், ‘மலரும் தருணத்திலிருப்பது’ னபது பொருள்.

பதுபற்றின துககமும் எனக்கு ஆறவில்லை கேசவரே ! ¹ஸ்ரீ பரதம் ²கௌரவம் ³கிருஷ்ணம் ⁴பிரபுத்தனமை ஆகிய நான்கு கண்ணங்களால் எப்பொழுதும் உமமால் சக்ஷிக்கப்பட்டதருந்தவளா நேன' என்றுகூறினா பிறகு, கிருஷ்ணா, அவவீரர்களின் கூட்டத்தில் அவனைநோக்கி, 'கோபமுள்ளவனே! எவாகளவிஷயத்தில் கோபம் கொண்டவளாகிறையோ அவர்களின் மனைவியரும் அராஜகப் பாண்டுகளால் மறைக்கப்பட்டவர்களும் இரத்தப்பெருக்காலனைக் கப்பட்டவர்களும் கொல்லப்பட்டபூதலத்தில் படுததவாகக் கமான பாததாக்களைப் பாரதது இவ்விதமே அழப்போகின்றார்களா பாண்டவர்களவிஷயத்தில் எது செய்யத்தக்கதோ அதைச் செய்கின்றேன் சோகப்படாதே உன்னிடம் உண்மையானபிரதிஷ்டை செய்கிறேன் அரசாக்கரசியாவாய் திரௌபதி! சொர்க்கம் விழுந்தாலும் ஹிமயமலை வெடித்தாலும் பூமி பொடியானாலும் கடல் வறறினாலும் எனவாரத்தை வீண்போகாது' என்றா

அந்தப்பாஞ்சாலகுமாரியான திரௌபதியானவள், கிருஷ்ணரிடமிருந்து அந்தச்சொல்லை மறுமொழியாக்கக்கேட்டு, அராஜகனைக் குறுக்காக்கப் பாரததாள மஹாராஜரே! அப்பொழுது, அராஜகனை திரௌபதியைநோக்கி, 'அழகிய சிவந்த கண்களுள்ளவளே சிறந்தநிறமுள்ளதேவியே! அழாதே கண்ணபிரான எதை சொன்னாரோ அது அவ்விதமே நடக்கும், மாறாது' என்றுசொன்ன திருஷ்டத்யுமனன், 'நான் துரோணரைக் கொல்லுவேன் சிசுண்டி பீஷ்மரையும், பீமன் துரியோதனனையும், அராஜகன கண்ணையும் கொல்லுவார்கள் தவகையே! ராமகிருஷ்ணாக்கள் அடுத்தது புத்தத்தில் இந்திரனாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களா யிருக்கின்றோம் புத்தத்தில் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களால் (ஜயிக்கமுடியாதவர்களென்பதில்) என்ன விருக்கின்றது?' என்றான் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடன், வீரர்கள் வாஸுதேவருக்கு எத்தமுகமாக ஸம்பதத்தில் உட்காராதார்கள் அவர்களுக்கருகில் நீண்ட கைகளுள்ள கிருஷ்ணா (பின்வரும்) வாரதத்தைச் சொன்னா

¹ அததையின் பிள்ளையின் பாராயை என்ற ஸம்பதம்,

² அகனிகுண்டத்திலிருந்துண்டானகௌரவம்

³ பகதியிருப்பது

⁴ உமது ஸாமாதியம்.

பதின்முனருவது அதயாயம்

அ ர ங் ன ஸ்ரீ க ம ன ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் தூதாட்டக்காலத்தில் தாம் துவாரகையிலலாமை
யால் யுதிஷ்டிராநகீதக் கஷ்டம் நேர்ந்ததென்பதைச்
சோல்லி அவரைத் தேற்றியது.)

வாஸுதேவா, 'பூபதியே! ஓ அரசரே! நான் துவாரகை
யில இருந்திருப்பேனேயானால் சமீபத்தில் வந்திருப்பேன், நீர் இர
க கஷ்டத்தை அடைந்தவராகமாட்டீர் ஓ! எதிராகப்பட முடி
வாதவரே! அம்பிகா புத்திரரான அரசராலும் துரியோதனனாலும்
கௌரவர்களாலும் அழைக்கப்பட்டாவனையினும், நான் வந்திருப்ப
பேன் அதிக தோஷங்களைக் காட்டி நான் குறைத்ததெதிருப்பேன்
ஷமா, துரோணா, கிருபர், பாஹலீகா இவர்களை அழைத்து உமக
ராக விசுதரவீரிய புத்திரரான அரசரை நோக்கி, 'கௌரவரே! ராஜேந
ரரே! பிரபுவே! உமது புத்திரர்களுக்கரசு சூதாட்டம் போதும்'
னது, நீர் துரத்தப்பட்டதற்குக் காரணமாயிருந்த தோஷங்களை
ம முன்பு வீரஸேனகுமாரனான நான் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்
ப்பட்டதற்குக் காரணமான தோஷங்களையும் அந்த விஷயத்தில்
தளிவாகச் சொல்லியிருப்பேன் அரசரே! சூதாட்டத்தினால்
திரபாராத நஷ்டத்தையும் (தோற்றலும் இனி வெல்லலாமென
வம் ஆசையால்) ஆட்டத்தின் இடையறுமையையும் உள்ளபடி
ரித்துரைத்திருப்பேன் ஸ்திரீகள், சூது, வேட்டை, குடி இந்நான்
ம் ஆசையாலுண்டாவன மனிதன் ஐ ரவரியத்திலிருந்து நழுவி
டிக் காரணமான இவை துக்கமென்றே சொல்லப்படுகின்றன
ராஸ்திரம் அறிந்தவர்கள் அவைஎல்லாவற்றிலும் தோஷத்தை எண்
றுகின்றார்கள் குதையறிந்தவர்கள் அதில் அதிகமான குற்றத்
தப பராக்கின்றார்கள் இவற்றில் ஒரே நாளில் பொருள் நாச
ம் நிச்சயமான துக்கமும் பொருள்களின் அனுபவமின்றி அழி
ம் மிகவும் கடினமான வாரததையும்டடுமே நேரும் கடுமை
ரான உதபத்தியுள்ளதும் தொடர்ந்து வரக்கூடியதுமான இதைப்பும்
ற்றதையும் அம்பிகையின் புத்திரரை அடைந்து சூது விஷயத்தில்
சாலலுவேன குருவம்சத்தை விருத்திசெய்பவரே! இவ்வி
ம் எனனால் சொல்லப்பட்டு என வாரததையை அங்கீகரிப்பாரா
ல குருக்களுக்குக் கேட்கமும் தாமமும் உண்டாகும் ஓ!

ராஜேந்திரரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவா பத்தியமான எனது இனிய வாராததையை அங்கீகரிப்பாவிடில் வலிமையால் அவன் அடக்கிவிடுவேன் ஸுஹருததுக்கள் எனனும் பகைவார்களால் ஸபைபிலுள்ளவர்கள் அநியாயத்துடன் அவரை அனுஸரிப்பார்களானால், சூதாடச்செய்கிற அவர்களுடும் கொல்லுவேன் கௌவரே! அப்பொழுது, எனக்கு ¹ ஆனாதத்தேசத்தில் வாஸமிலாமை நோநதுவிட்டது அதனால், நீங்கள் சூதால் ஏறப்பட்ட தீதத் துக்கத்தை அடைந்தீர்கள் பாண்டநரதனரே! குபஸ்ரேஷ்டரே! அப்படிப்பட்ட நான் துவாரகையை அடைந்ததுமீது துக்கமுள்ளவரானதை நடந்தபடி சாதயகியினிடமிருந் கேட்டேன் அரசரே! ராஜேந்திரரே! கேட்டவுடனேயே, நாமனத்தில் மிகக் துயரமடைந்து, உமமைப் பாரககவிருமபி, லேமாகவநதேன பரதரேறே! அநதோ! யாவரும் கஷ்டத்தையடைநவர்களாபிருக்கின்றோம் அப்படிப்பட்ட நான் உமமைத் தம்கருடன் துக்கத்தில் முழுகின்வராகப் பாரககின்றேனே! எனரு

பதினான்காவது அத்யாயம்.

அராஜுலபிகமனபாவம (தோடீச்சி)

(கோவீந்தர் தாம் வர முடியாமைக்குக் காரணமான ஸால்வ யுத்தத்தைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, ‘ஓ! வருஷணி நரதனரே! கிருஷ்ணரே! உங்களுக்கு (அங்கு) வாஸமில்லாமை எதனால் உண்டாயிற்று? உமக வெளியில் எங்கே செல்லவேண்டியிருந்தது? வெளியில் வலித்த என்ன செய்தீர்?’ என்றுவினவினார் மாதவா, ‘பரதஸ்ரேஷ்டரே! கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! ஸௌபமெனகிற ஸால்வனுடைய நகத்தை அழிப்பதற்கு நான் போனேன் அவ்விஷயத்தில் காரணத்தான் எனிடமிருந்து கேளும் பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிகக் ஒளிபுள்ளனும் பெரிய கையுள்ளவனும் அதிக கோத்தியுள்ளவனும் தம்கோனுக்குப் புத்திரனும் வீரனுமான அநதச சிசுபாலன், கெட்டஎன்ன முள்ளவனாகி, உமமுடைய ராஜஸூயமென்கின்ற யாகத்தில் நடப்பூஜையைக் குறித்தது கோபவசத்தை அடைந்து பொறுவிலையாதலால் என்னால் கொல்லப்பட்டான் ஓ! பாரதரே

¹ துவாரகை இருக்கிற தேசம்.

வன கொல்லப்பட்டது கேட்டு, ஸாலவன கடுமையான கோபத்
தன் நான் இங்கு இருக்கும்போது ஒருவருமில்லாத துவாரகை
ய அடைந்தான் அவன் இஷ்டப்படி செல்லும் ஸௌபமௌ
யம் (ஆகாய விமானத்தில்) ஏறிகொண்டு குரூர ஸவபாவமுள்
வனாகி அவ்விடத்தில் குழந்தைகளான வருஷணிரேஷ்டாக்
டன் சண்டைசெய்தான் பரமமாவின் அணுகுகிறததால் பல்
ரலம் ஜீவிப்பவனும் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனுமான அவ்வரசன்
பொழுது வருஷணிகளுள் சிறந்த வீரர்களான அந்த அநேகம்
ரலாகளைக் கொன்று, பிறகு, பட்டணத்துத் தோட்டங்களையெல்
ரம் நாசமாக்கினான் ஓ! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! அந்த ஸௌப
ரஜன், 'விருஷணிகுலத்தில் தாழ்ந்தவனும் வஸுதேவனுபுத்திர
ரம் அறப் புத்தியுள்ளவனுமான இப்படிப்பட்ட அந்தக் கிருஷ்
ரன் எங்குப் போயினன்? புத்தத்தில் விருப்பமுள்ள அவனுடைய
காழுப்பை புத்தத்தில் நான் நாசமாக்கப் போகின்றேன் ஓ!
னாததாகளே! உண்மையைச் சொல்லுங்கள், அவன் எங்கே
ருக்கின்றானே அங்கே போகின்றேன் கமஸீடும் கேசியையும்
கான்ற அவனைக் கொன்று திருமபிவருவேன், கொல்லாமல்
ருமபேன் ஆணையுடன் ஆபுத்ததைத் தொடுகின்றேன் அவன்
ங்கே? அவன் எங்கே?' என்று சொல்லிக்கொண்டு போரில்
ன்னுடன் புத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகத் திருமபவும்
ங்கங்கு ஓடினான் 'பாவச் செய்கையுள்ளவனுமீ நம்பிக்கைத்
ரேகம் செய்வனும் அறபனுமான அவனை இப்பொழுது
சபாலனைக் கொன்ற கோபத்தால் யமன் வீட்டை அடையச்
சயவேன் கெட்ட ஸவபாவமுள்ள எவனால எனபிராதாவான்
சபாலராஜன் கொல்லப்பட்டானே அவனைப் பூதலத்தில் கொல்லு
வன் பிராதாவும் பாலனும் புத்தத்திறமையிலலாதவனும் அவ
ரன்மில்லாதவனும் வீரனுமான ராஜன் எவனால கொல்லப்பட
ானே அந்த ஜனாததனைக் கொல்லுவேன்' என்றான்

ஓ! மஹாராஜரே! குரூரநதனரே! இவை முதலிய சொற்
பித்தறிகொண்டு அவன் இஷ்டப்படிசெல்லும் ஸௌப
மனனும் பட்டணத்துடன் என்னை நிரதித்துக்கொண்டு ஆகா
தத்தில் நின்றான் கௌரவரே! மாததிகாவதகமென்ற தேச
ரலியும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் கெட்டஸவபாவமுள்ள
னுமான அந்த அரசன் எனவிஷயத்தில் நடந்துகொண்டதை

நான் சென்று கேளவியுறறேன கௌரவராஜரே ! பிறகு நானும் கோபுததாலகலங்கின கண்களுள்ளவனாகி மனத்தால் நிச்சயித்து இவனுடையவதத்தில் மனங்கொண்டேன கௌவரே ! ஆனாததேசத்தில் நடந்த சண்டையையும் எனிடத்தில் வைத்த அவமதிப்பையும் கெட காரியமுள்ள அவனுடை மிருந்தகாவததையும் (அறிந்து) பிறகு, ஸௌபததை அழிப்பதற்கு நான் கிளம்பினேன் நானுபகங்குளிலும் தேடுகின் எனால அவன் கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு தீவில் பராகக பட்டவனாயினன் அரசரே ! பிறகு, நான் பாஞ்சஜனயமென்னு சங்கத்தை ஊதி ஸால்வனை அழைத்து புத்தகளத்தில் சண்டைக் கிறேன் அவவிடத்தில் எனக்கு அஸுராகந்ருன் அந்த புத்தமானது ஒரு முகூர்த்தகாலம் நடந்தது அவர்களாயாவரும் எனால பூமியில் வீழ்த்தப்பட்டுப் பிணமாயினா ஓ ! மிகப் புஜப் ப்மைந்தவரே ! அஸ்திபூமியில் சூது அநியாயமாய உண்டா தாகக் கேட்டும் அப்பொழுது நான் வராமெகக்கு காரணம் மிருந்த காரியம் இதுவே மிகவும் துக்கமடைந்த உங்களைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு வேகமாக வந்தேன்' என்று கூறினா

பதினேந்தாவது அத்யாயம்

அரஜுனா நிகமன பாவம் (தோடீச்சி)

(கோவிந்தர், ஸால்வன் எதிர்த்தபோது உக்ரஸேனர் முதலியோர் துலாரகையைக் காத்ததைச் சொல்லியது)

புதிஷ்டிரா, 'மிகத் தோளவலிமை அமைந்தவரே ! பேரவாளரே ! வாஸுதேவரே ! ஸௌபனுடைய வதத்தை விரிவாகச் சொல்லும் நீர் சொல்லும்போதே திருபதியடையாதவனாயிருக்கின்றேன்' என்று

வாஸுதேவா, 'ஓ ! அரசரே ! பரத ஸரேஷ்டரே ! சிசுபாலன் எனால கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, ஸால்வன் துவாரகையை குறித்து வருந்தின் பானுநந்தனரே ! மிகவும் கெட்ட என்முள்ள அவன், ஆகாயத்தாலசெல்லும் அந்த (ஸௌப) புரத்தை அணிவருத்து நின்று, துவாரகையை நான்கு பக்கங்களிலும் முறுக்கையிட்டான் பிறகு, அவன் அங்கிருந்துகொண்டு அந்த

வாரகா பட்டணத்தினுள் சண்டைசெய்தான அப்பொழுது, னகு பககத்திலும் எல்லா (ஆயுத) வருஷத்தாலும் சண்டை நடந்து பரதஸரேஷ்டரே! அரசரே! துவாரகா பட்டண னது கொடிமரத்தினுள் கூடியதும், வெளிவாசலுடன் கூடிய ம, (புத்தம் செய்பவர்களின்) கூட்டத்தினுள் கூடியதும், (அவாக ருக்கும்) இடங்களுடன் கூடியதும், (பிரங்கி) யந்திரங்களுடனும், ரங்கவழியாக ரகஸ்யவழியைச் செய்கிறவர்களுடனும் கூடியதும், ரூபபுமுனையுள்ள முளைகளுடனும் தோவீதிகளுடனும் கூடியதும், னனத்தினுள் கூடிய உபரிகைகளையும் கோபுரங்களுமுடைய ம, சைனியத்தைச் சிறையிடுமிடத்தினுள் கூடியதும், எரிகின்ற ரதங்களுள்ளதும், எந்திரத்தில் கட்டப்பட்ட (கலமுதலிய) பகை ரை நாசம்செய்யும் பொருள்களுள்ளதும், மண்ணால் அல்லது தாலால் ஓட்டகைமுதுகுபோலச் செய்யப்பட்ட பாதிரங்களுள் தும், பேரீ பணவம் ஆனகமென்னும் வாதியங்களுள்ளதும், தாமரங்களும அங்குசங்களுமுள்ளதும், சதகநியுடனும் கலப்பை டுங்கூடியதும், புசுண்டுகளும் உருண்டைக்கற்களுமுள்ளதும், புத்தங்களுள்ளதும், கோடாலிகளுள்ளதும், இரும்பினாலும் தோலி லும் செய்யப்பட்ட கேட்கங்களுள்ளதும், வெடிமருந்துகளுள்ள ம, கவணக்கற்களும் கவணகங்களுமுள்ளதுமாகச் சாஸ்திரத்தில் சாலலியமுறைப்படி நான்குபககத்திலும் நனகமைந்ததாகச்செய் ப்பட்டிருந்தது குரு ரசேஷ்டரே! அந்தத் துவாரகை மத்யம் நலமத்திலை காப்பாற்றுகிறவர்களான வெவ்வேறுவிதமான பல தாவீரர்களாலும், கதன, ஸாமபன, உத்தவன முதலானவர்களா ம போரில் எதிர்த்துத் தடுக்கவல்லவர்களும், (முனப் நடந்த) னையில் காணப்பட்ட வீரமுள்ளவர்களும், பிரவித்தகுல ன்ளவர்களும், வீரர்களுமான காலாட்களாலும், பிறா குலமத் தத் துரத்துகிற கொடிபிடித்த குதிரைவீரர்களாலும், நனகு ப்பாற்றப்பட்டது அஜாகரதையைத் தடுக்கிறவர்களான உக்கிர ஸன்ன, உத்தவா முதலியோர்களால் களகுழக்கக்கூடாதென்று ட்டணத்தில் முரசறைவிககப்பட்டது 'சாலவராஜன மதியங் னவர்களை அடித்துவிடுவானன்றோ?' என்று ஆலோசனைசெய்து ந்த எல்லா விருஷணிகளும் அந்தகர்களும் ஜாகரதையாக இருந் ார்கள அவ்வாறே, பணக்குவியலைக்காப்பாற்றுகிறவர்களால், னாதத்தேசத்தார்களான நடா, நாதகா, காயகாளயாவரும்

1 சீதகிரம் வெளியில் துரத்தப்பட்டார்கள் எல்லாப்² பாலங்களும் உடைக்கப்பட்டன கப்பல்கள் தடுக்கப்பட்டன ஓ! கௌரவரே அகழ்களும் சூலங்களால் நன்கு அடர்ந்தவைகளாகச் செய்யப்பட்டன ஓ! குருநரேஷ்டரே! கிணறுகளும் அம்பர்ஷ்கமென்னும் மறைக்கப்பட்ட நெருப்புக்களும் அமைக்கப்பட்டன ஒரு குரோசதூரம் விஷமமாக (இரும்புமுட்களடர்ந்ததாகச்) செய்யப்பட்டது பாலங்கள் உடைக்கப்பட்டன எல்லா மதில்களும் பழுதுபாக்கப்பட்டன குற்றமற்றவரே! நமது கோட்டையானது இயற்கையாகவே பிரவேசிக்க முடியாதது, இயற்கையாகவே நன்கு காப்பாற்றப்பட்டது, இயற்கையாகவே ஆயுதங்களுடன் கூடியது, அப்பொழுது மிகவும் துழையமுடியாததும் மிகவும் கால்கப்பட்டதும் மிகவும் ஆயுதங்களுள்ளதுமாயிற்று ஓ! பரத நரேஷ்டரே! அப்பட்டன மானது எல்லா ஆயுதங்களுடனாகவும்தாக்கவும் நன்கு ரக்ஷிக்கப்பட்டதாகவும் மறைக்கப்பட்டதாகவும் இந்திரன்மாளிகைபோல இருந்தது அரசரே! ஸௌபன் வந்த அக்காலத்தில், வருஷனை அந்தக புரத்தில் (யாரும) முததிரையினறி வெளியே போகிறதில்லை, முததிரையினறி உள்ளே விடப்படுகிறதில்லை கௌவரே! ராஜேந்திரரே! எல்லா வீதிகளிலும் நாற்சந்திகளிலும் அதிமான யானைகளும் குதிரைகளுமுள்ள சேனை இருந்தது அப்பொழுது, சேனையானது சமபளமும் ஆகாரமும் கொடுக்கப்பட்டதும் ஆயுதங்களும் வஸ்திரங்களும் கொடுக்கப்பட்டதும் விசேஷ பொருளுதவி செய்யப்பட்டதுமாயிற்று ஒருவனும் பொருள் வெள்ளி யல்லாத நான்யததைச் சமபளமாயடையவில்லை கால்கடந்த சமபளம் வாங்கினவனுமில்லை ஒருவனும் சண்டைச் சயத்தில் புதிதாகச் சோக்கப்பட்டவனுமில்லை, பராகரமம் பராக்கப்படாதவனுமில்லை அரசரே! இவ்விதம் நன்கு அமைக்கப்பட்டதுவரையானது உகரஸேன ராஜரால் திறமைபுள்ள ஏராளமான வீரர்களைக்கொண்டு நன்கு ரக்ஷிக்கவும்பட்டது

பதினாறுவது அதயாயம்

அ ர ஜு ன பீ க ம ன ப ா வ ம். (தோடீர்ச்சி)

(கோவிந்தர் ஸால்வனுக்கும் யாதவர்களுக்கும் நடந்த சண்டையைச் சொல்லியது)

ர!ஜேந்திரே! அப்பொழுது வந்த ஸௌபபதியான ஸால்
ஸே மிகுதியான மனிதர்களும் யானைகளும் நிறைந்த சேனையுடன்
அப்பட்டணத்தில் பிரவேசித்தான் ஸால்வராஜனால் காப்பாற்றப்
பட்டதும் தோயானை குதிரை காலாட்களுடன் கூடியதுமான அந்
தச சேனையானது அதிகமாகக் குளங்களுள்ள ஸம்மான இடத்தில்
அமுததப்பட்டது சேனையானது, சமீகாடுகளையும் தேவாலயங்
களையும் கறையானபுறங்களையும் புண்ணிய விருக்கங்களுள்ள
மடைகளையும் விலக்கி, நன்கு அமாந்ததாபிறந்து அரசரே! சைனி
யர்கள அணிவருகக்கப்பட்டதனால் ஸால்வனுடைய பாசறையில்
வளரிப்படையான வழிகளும் மறைக்கப்பட்டன அவ்வாறே,
கஸ்யமான வழிகளும் இல்லையே இல்லை நரசரேஷ்டரே! கௌர
வரே! எல்லா ஆபுதங்களுடனும் கூடினதும், எல்லாச் சஸ்திரங்
களிலும் தோந்ததும், தோயானை குதிரைகளடாந்ததும், காலாட்
களடாந்ததும், மனமகிழ்ச்சியுடனும் நல்ல போஷணையுடனும்
கூடிய வீரர்களுள்ளதும், வீரர்களின் லக்ஷணங்களுள்ளதும், நாளு
பித்தமான கொடிகளும் கவசங்களுமுள்ளதும், பலவிதமான தோ
ள்களும் விறகளுமுள்ளதுமான (சைனியத்தை) நிறுத்தி அப்பொழுது
ருடனபோல வேகமாகத் துவாரகையில் புகுச் செய்தான்

எதிர்த்துவரும் ஸால்வபதியின் அந்தச் சேனையை அப்
பொழுது கண்டு, சிறுவர்களான வருஷணிபுத்திரர்கள் வெளிவந்து
சண்டை செய்தார்கள் கௌரவரே! ஸால்வனுடைய அந்த
ரதிராபபைப் பொறுதவர்களான சாருதேஷணன், ஸாமபன், மஹா
புத்தன பரதயுமன்ன ஆகிய அவர்கள் யாவரும் கவசமஅணிந்து
அழகிய ஆபரணமும் தவஜமுமுள்ளவர்களாய்த் தேசேறி ஸால்வ
ராஜனுடைய மிகுதியான வீரரேஷ்டர்களுடன் நன்கு எதிர்த்தார்
ளா ஸாமபன், புத்தத்தில் மிகக் ஊக்கத்தையடைந்து வில்லை
யியடுத்துக்கொண்டு ஸால்வனுடைய மந்திரியும் சேனாபதியுமான
லக்ஷ்மதூரத்தியுடன் புத்தம் செய்தான் பரதரேஷ்டரே!
அவனமீது ஜாமபவதியின் புத்திரன், இந்திரன் மழைபெயவது

போல, பெரிய அம்புமழையைப் பொழிந்தான் ஓ! மஹாராஜரே! சேனாபதியான அந்தக் கேஷமதூரத்தி இமயமலைபோல அசைவற்றவகை நெருக்கமான அந்த அம்புமழையைப் பொறுத்துக்கொண்டான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, கேஷமதூரத்தி, தானுஸாமப்னைக் குறித்து மாயையால் செய்யப்பட்ட அதிகமான சரக்கூட்டத்தைவிட்டான் பிறகு, அந்த ஸாமபன் மாயாமயமாக சரக்கூட்டத்தை மாயையாலேயே பிளந்தது, ஆயிரம் பாணத்தால் அவனுடைய ரதத்தின் மீது பொழிந்தான் ஸாமபனால் அடிக்கப்பட்ட சேனாபதியான அந்தக் கேஷமதூரத்தி, பிறகு, ஸாமபன் பாணங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு, வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் ஓடினான் ஸாலவனுடைய சேனாபதியான அந்தச் சூரன் ஓடிவ்வுடன், வேகவானென்னும் பலமுள்ள அஸூரன் என பிள்ளை எனத் திரைத்தான் ராஜேந்திரரே! எதிராகப்பட்டவனும் வருஷன்குலரேஷ்டனும் வீரனுமான ஸாமபன் வேகவானுடைய வேகத்தைப் பொறுத்ததுக்கொண்டு நின்றான் ஓ! கௌரதேயரே! உமையான பராக்ரீமமுள்ளவனும் வீரனுமான அந்தச் சாமபன் வேகவானமீது வேகமுள்ள கதையைச் சுழற்றிப் பலத்ததுடன் எதிர்த்தான் அரசரே! காற்றினால் தள்ளப்பட்டதும் (யானை முதல் வற்றால்) மிதக்கப்பட்டதும் வோ அதுந்ததுமான மரம்போல அந்தக் கதையால் அடிக்கப்பட்ட வேகவான பூமியில் விழுந்தான் கதையால் முற்றிய அடிக்கப்பட்ட அந்த வீரனான பெரிய அஸூரன் விழுந்தவ்வுடன், என புத்திரன் பெரிய சேனையில் துழைந்து சண்டை செய்தான் ஓ! மஹாராஜரே! மஹாரதனென்று அறியப்பெற்றவனும் பெரிய விலலுள்ளவனும் விவிரதியென்னும் பெயருள்ளவனுமான அஸூரன் சாருதேஷ்ணனுடன் எதிர்த்தான் பிறமுன்பு இரத்திரனுக்கும் விருத்திரனுக்கும் புத்தம் உண்டான போலச் சாருதேஷ்ணனுக்கும் விவிரதியனுக்கும் மிகநெருக்கமான புத்தம் உண்டாயிற்று மிக்க வலிமையுடைய சிங்கங்களை போலச் சபதித்துக்கொண்டு ஒருவாமேலொருவா மிகவும் கோபம் கொண்டு ஒருவரை ஒருவா பாணங்களால் அடித்தார்கள் பிறருக்கிடையேயுள்ள புத்திரன் அகனிகுகும் ஸூரியனுக்கும் ஒப்பாகாந்தியுள்ளதும் சத்தருவை நாசம் செய்வதுமான பாணத்தை மஹாஸ்திர மந்திரத்தால் ஜபித்தது தொடுத்ததான வேரத்தே மஹாரதனான அந்த என்னுடைய புத்திரன் கோபத்துடன் உக்கக் கூப்பிட்டு விவிரதியனைக் குறித்தது (அந்த அம்பை) விடுத்ததான்

வன உயிர்போயக கீழே விழுந்தான் விவிரதியன் கொலையுடையதும் அந்தச் சேனை மிகக் கலக்கப்பட்டதையும் பார்த்து, நதஸாலவன், இஷ்டப்படி செல்லுகின்ற ஸௌபததுடன் திரும்பும் சமீபம் வந்தான் ஒ! மிகக் கைவனமையுள்ளவரே! பிறகு, ஸௌபததிலிருக்கும் ஸாலவனைப்பார்த்துப் பூமியிலிருக்கும் துவாநகரிலுள்ள அந்தச்சேனையாலும் கலக்கமடைந்தன மஹாஜரே! கௌரவரே! பிறகு, பரதயுமன்ன வெளியிலவந்து ஆராதர்களின் அச்சேனையை நிலைநிறுத்தி வாராததையும் சொன்னார்களா யாவரும் நிலலுங்களை புத்தகங்களில் அரசனுடன்கூடிய ஸௌபததைப் போரில் வலிமையால் நான்தடுப்பதைப் பாருங்கள்! யாதவர்களே! பாம்புகள்போன்றவைபும் விலலிருந்து நன்குமுத்தவிடப்பட்டவைபுமான பாணங்களால் இப்படிப்பட்ட நான்பொழுது ஸௌபததியின் சேனையை நாசமாகக்கிறேன் இளைப்பாறுங்கள், பயப்படவேண்டாம் ஸௌபராஜன் இப்பொழுது சமடைகிறான் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் என்னால் எதிராகப்பட்டு ஸௌபததுடன் கூட நாசமடையப்போகிறான்' என்றான் ஸௌபதனரே! பரதயுமன்ன மிகக் ஊக்கமகொண்டு இவ்விதம் சாலலுமபோது போரமுகத்திலின்றும் அந்தச் சேனையானது கிழந்து சண்டை செய்தது

பதினேழாவது அத்தியாயம் -

அ ர ஜு ன பி க மு ன ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் ஸர்வனுக்கும் பிரத்யுன்னுக்கும் நடந்த யுத்தத்தைக் கூறியது)¹

¹ பரதயுரேஷ்டரே! ருகமிணியின் புத்திரன் யாதவர்களை நாககி இவ்விதம் சொல்லிக் கவசம் பூண்ட குதிரைகளுடன் கூடிய பாறறேரை அடைந்து திறந்தவாபுள்ளதும் அலங்கரிக்கப்பட்டது நான மகரக்கொடியை உயாததி ஆகாயத்தின்மேல் பறப்பன பானற அதிகப்பலமுள்ள அந்தக் குதிரைகளுடன் பகைவர்களை நருங்கினான் உயாந்த விலலைச் சுழற்றிக்கொண்டும் மிகக் பல விகளைப்பார்த்துக் காணிக்கச் செய்துகொண்டும் தூணீரம் கத்தி வைக்காத தரித்துக்கொண்டும், உடுமபுத்தோலாலாகிய விர

லுறையை அணிந்துகொண்டும், மின்னல அசைவதற்கொப்பாட விலலை ஒருகையிலிருந்து மற்றொருகையில் வாங்கி விளையாடி கொண்டும் சூரனான பரதபுமனன் ஸௌபத்தில் வலிகுதும் எல்ல அஸுரர்களையும் மோகிக்கச்செய்தான் விலலை இழக்கிறவனு அடிக்கடி (பாணங்களைத்) தொடுக்கிறவனும் போரில் பகைவ களைக் கொல்லுகிறவனுமான அவனுடைய (அச்செயல்களின்) இடைநேரத்தை ஒருவரும் பாராக்கவில்லை அவனுடைய முகத்தில் நிறம் பேதப்படவில்லை அவனுடைய அங்கங்களும் அசையவில்லை சிங்கத்திற்கு மேலாயிருக்கும்படி ¹ காஜிக்கும் அவனுடைய சிறந ஆசசரியமான வீரயததை உலகம் செவியுற்றது ஜலத்தில் சஞ்சரி பதும் ஸுவாணஸைமபத்திலிருப்பதும் திறக்கப்பட்டவாயுள்ளது சதருவின் பலத்தை அழிக்கக்கூடியதும் ஸாலவனின் சேனா முக தில் பயத்தை விளைவிக்கக்கூடியதுமான சிறந்த மகரக்கொடியான, சிறந்த தேரில் பிரகாசித்தது அரசரே! பிறகு, சதருவைக்கொ லுகிற பரதபுமனன் வேகமாய்க் கிளம்பிச் சண்டைசெய்ய விரும் ஸாலவனையே எதிர்த்துச்சென்றான் குருகுலஸரேஷ்டரே! பெரி யுத்தத்தில் வீரனான் பிரதபுமனன் எதிர்த்துவந்ததை மிக் கோபங்கொண்ட ஸால்வன் பெற்றுக்கவிலலை பகைவரது பட ணத்தை ஜயிப்பவனும் கேர்பததாலும் மதததாலும் கொழுத்த னுமான அந்த ஸாலவன், இஷ்டப்படி செல்லுகிற (ஸௌபத் லிருந்து) இறங்கி பரதபுமனனுடன் யுத்தம் செய்தான் ஸால வனுக்கும் வருஷணிகளுள் சிறந்த வீரனான பிரதபுமனனுக்கு மஹாபலிக்கும் இரத்திரனுக்கும் நோரத்ததுபோல, நோரத் த் நெருக்கமான யுத்தத்தைத் (அங்கு)கூடிய ஜனங்கள் பா ரதார்கள ஓ! வீரரே! அவனுடைய மாயாமயமான ரதமான தங்கத்தால் அல்லத்தரிக்கப்பட்டதும் கொடிமரத்துடன் கூடியது கொடியாடையுடன் கூடியதும் கீழுள்ள கடையுடன் கூடியது பாணப்பையுடன் கூடியதுமாக இருந்தது ஓ! பிரபுவே! மிக் பலமுள்ளவனும் காரதியுள்ளவனுமான அவன் அந்தச்சிறந ரதத்திலேறிகொண்டு பரதபுமனனைக்குறித்துப் பாணங்களை எ தான் பிறகு, பரதபுமனன் புஜவேகத்தால் ஸாலவனை நன் மோகிக்கச்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் அமபுமழையை மோ மாகப்பெய்தான் அந்த ஸௌபராஜன் அவைகளால் யுத்த தில் அடிக்கப்பட்டுப் பெற்றுக்கவிலலை, எரியும் அகனிககொ

¹ காஜனத்தைக் கேட்டு வீரயததையும் பார்த்ததென்பது கருத்து

ரான அம்புகளை என புத்திரனமேல விட்டான மிகவலிமை
ள்ள அந்தபரதபுமன்ன அந்தப் பாணக்கூட்டத்தை வெட்டி
யுள்ள பிறகு, பிரகாசிக்ரும வேறு அம்புகளை என புதரனி
ததில் பிரயோகமசெய்தான ராஜேந்திரரே! அந்த ருகமிணிபுத
ரன, ஸாலவனபாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வேகத்
தயடைந்து மாமததைப் பிளக்கூம் பாணத்தையிட்டான என
த்திரனூல விடப்பட்ட சிறகுள்ள அந்தப் பாணமானது அவனது
வசத்தை உடைத்து வேகமாக மாபில நுழைந்தது. அவன் மிக
ம அடிப்பட்டு விழுந்தான் அந்த வீரனான ஸாலவராஜன அறி
ற்று விழுந்தவுடன், சிறந்த அஸுரர்கள் பூமியைப் பிளக்கின்ற
ராகளாக வேகமாக ஓடினார்கள் ஓ! அரசரே! அப்பொழுது,
ஸளப்பதியான அரசன் அறிவற்று விழுந்தவுடன், அவனுடைய
சனையானது, 'ஆ! ஆ!' என்று அலறுவதாயிற்று அரசரே! மஹா
லமுள்ள (ஸாலவன்) பிறகு, பிரஜ்ஞையையடைந்து எழுந்து
ரதபுமன்னை நோக்கி வேகமாக அம்புகளை விட்டான யுத்தத்
தில் நிற்கிற பிரதபுமன்ன அப்பொழுது பெரிய அந்தப் பாணத்
தால் கழுத்தெலும்பில் மிகவும் அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தை
புடைந்தவனாகக் காணப்பட்டான மஹாராஜரே! அந்த ஸால
வன் அந்த ருகமிணி புதரனை அடித்து ஒலியால் பூமியை நிரம்பச்
செய்கிறவனாகிச் சிங்கநாதத்தைச் செய்தான பாரதரே! பிறகு,
கூட்ட மனமுள்ள அவன், மோகத்தையுடைய என புதரனமீது
வேகம்கொண்டு திருமபவும் வேறு பாணங்களை விட்டான கௌரவ
ரேஷ்டரே! அந்தப் பிரதபுமன்ன போரகங்களில் அந்த
அதிகமான அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு அதனால் மோகம்கொண்டு
கைகால) அசைவற்றவனான

பதினேட்டாவது அதயாயம்

அ ர ங் ன ன பி க ம ன ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(பிரத்யும்னன் மயங்க, ஸாகி அவனை வேறிடம் கொண்டு சென்ற
தும், அவன் கண்தேளிந்து ஸாகியிடம் வந்ததிக்
கூறியதும்)

பலமுள்ளவர்களுள் சிறந்த அந்தப் பிரதபுமன்ன, ஸாலவ
னுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டவுடன், சேனாமுகத்திலுள்ள

விருஷணிகள் எண்ணம் சிதறினவாகளாகி மிகவும் துயரமடை தார்கள் -அரசரே! பிறகு, பிரதயுமனன் மயக்கமடைந்தபொழுது விருஷணி அந்தக் சைனியம் யாவும், 'ஆ! ஆ!' என்று அலறியது ஸால்வன் மிகவும் களிப்படைந்தவனான அபபொழுது, அவன் அவ்வாறு மோகமடைந்ததைக்கண்டு பயிற்சியடைந்த தோப்பா னுன் தாருகபுதரன் வேகமுள்ள குதிரைகளால் போரிலிருந்து சீக்கிரமாக அவனை வெளியில் கொண்டுபோனான் ரதமானது சிறிது தூரம் கொண்டுபோகப்பட்டவுடன், சிறந்த தேராளியான பிரதயுமனன் அறிவை அடைந்த விலலை எடுத்துக்கொண்டு சார யைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்

‘ஸூத புத்திரனே! ஏனன் காரியம் செய்தாய்? எதற்காக திருமடப் போகிறாய்? சிறந்த வீரர்களான விருஷணிகளுக்கு யு தத்தில் இது தாமதமாகச் சொல்லப்படவில்லை ஸூத புத் தனக்குப் பெரிய யுத்தத்தில் ஸால்வனைப் பார்த்து மோகமாவது சண்டையைப் பார்த்துத் துக்கமாவது இல்லாமலிருக்கின்றதா உண்மையை நீ எனக்குச் சொல்’ என்றான் ஸூத புதரன், ‘ஓ ஜனாததன் குமாரனே! எனக்கு மோகமில்லை, பயமும் எனக்கு அடையவில்லை ஓ! கேசவநாதன்! ஆனால், ஸால்வன் உன்னை யுத்திக் முடிபாதவனென்று நினைக்கின்றேன் ஓ! வீர! பாவம்செய் வனும் பலமுள்ளவனுமான அப்படிப்பட்ட இவன் தொடர்ச்ச யாக எதிர்த்து வருகிறான் சண்டையில் மோகமடைந்த தூரனான தேராளியானவன் தோப்பாகனால் காகப்படுத்த தருந்தவன் ஆயுஷ்மானே! ‘சண்டையில் நீ எனனால் எப்பொழுதும் காகப் படுத்த தருந்தவன் நானும் உனனால் எப்பொழுதும் காகப்படுத்த தருந்தவன்’ என்று கருதி நான் விலகிச் செல்லுகின்றேன் மிகக் புயவலியமைந்தவனே! ருகமிணியின் புத்திர! நீயோ ஒரு னையிருக்கிறாய் அஸூரர்களோ அநேகர்கள் (யுத்தத்தில்) எதிர்ப் படுமனையிலலை யென்று எண்ணியே நான் விலகிச் செல்லுகின்றேன் என்றான்

கௌரவரே! அப்பொழுது, தோப்பாகன் இவ்விதம் சொல் கையில், மகரதவஜமுள்ள பிரதயுமனன், மதுபடியும் தேன திருபடி, ஸூதனை நோக்கிச் சொல்லுமாறு ‘ஓ! தாருகன் புத் திரனே! ஸூத புத்ர! நான் உயிருடனிருக்கும்போது ஒருசம யத்திலும் எக்காரணமற்றபடியும் இவ்விதம் போரிலிருந்து விலகிச் செ ல்வதன் திருமபவும் செய்யாதே யுத்தத்தைவிட்டுச் செல்லு

னும், கீழே விழுந்தது, 'நான் உன்னைச் சாராதவன்' என்று சொல்லு
றவனைக் கொல்லுகிறனும், ஸ்திரீயையும் பாலனையும் கிழவனையும்
தரற்றவனையும் தலைப்பிரவிழந்தவனையும் சஸ்திரமும் ஆயுதமும்
டிரதவனையும் கொல்லுகிறவனும் வருஷணிகுலத்தில் பிறந்தவரல
ர நீயும் ஸூத்ருலதகுலத்தில் பிறந்தவன், தேரோட்டுவதில் ஞானத்தை
டைந்தவன் புத்தங்களில் வருஷணிகளின் வழக்கத்தை அறிந
வனாகவுமிருக்கிறாய் போரமுனையில் வருஷணிகளின் செயலை
முமையும் அறிந்த அப்படிப்பட்ட நீ, இவ்விதம் விலகிச் செல
தை எக்காரணம் பற்றியும் திருமபவும் செய்யாதே பின்வாங்
னவனும் முதுகிலடிக்கப்பட்டவனும் மயக்கத்தை யடைந்தவனும்
தத்ததிலிருந்து ஒடினவனுமான என்னை, நெருங்கமுடியாதவரும்
தனுகுத தமையருமான மாதவா என்ன சொல்லுவாரா? க
சவருக்கு முன்னுண்டானவரும் நீலவஸ்திரமுள்ளவரும் மிகக்
தமுள்ளவரும் பெரிய தோளுள்ளவருமான பலதேவரும்
ந்து சோரதால் என்ன சொல்லவாரா? ஓ! ஸூத்ர! புத்தத்தில் சிங்
மபோன்றவனும் மஹாரதனும் சினியின் பேரனுமான ஸாதயகி
ம் சண்டையில் ஜயிப்பவனான ஸாமபனும் புத்தத்திலிருந்து பின்
ாங்கின (என்னை) என்ன சொல்லுவாரா? ஸாரதியே! ஜயிக்கமுடி
ாத சாருதேஷணனும் கதனும் ஸாரணனும் மஹா பாஹுவான
புகருநனும் என்னை என்ன சொல்லுவாரா? சூரனும் நன்குமதிக்கப்
ட்டவனும் சாரதனும் எப்பொழுதும் ஆணமையிற் சிறந்தவ
ன்னற செருக்குள்ளவனுமான என்னை வருஷணி வீரர்களின்
னைவியா ஒன்றுசோரது என்ன சொல்லுவார்களா? 'இந்தப்
ரதயுமன்ன பயந்து பெரிய சண்டையைவிட்டு வருகின்றான்
லனை நிரதிகக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுவார்களா, 'நன்கு செய
ான்' என்று சொல்லவாரா ஓ! ஸூத்ரபுத்திர! எனக்கோ
னனைப்போன்றவனுக்கோ, 'நிரதிகத்தக்கது' என்ற வாரததை
ரால் செய்யும் பரிகாஸமும் மரணத்தைவிட அதிகமானது
ப்படிப்பட்ட நீ திருமபவும் பின்போகாதே மதுவைக்கொன்ற
றியானவா பாரததை என்னிடம்வைத்துவிட்டுப் பரதஸுரேஷ்ட
நடைய யாகத்திற்குப் போயிருக்கிறார் இப்பொழுது நான்
பொறுத்திருத்தல் கூடாது ஓ! ஸூத்ருமார! வெளிக்கிளம்பப்
பாகிற வீரரான கருதவாமா, 'நான் சாலவனைத் தடுக்கப்போகின்
ற்றன் நீர் நிலனும்' என்று என்னால் தடுக்கப்பட்டார ஹருதி
ரின் புத்திரரான அவரும் என்னைப் புகழ்ந்துகொண்டே திரும்பி

ஸா யுத்தத்ததைவிட்டு அந்த மஹாரதரை அடைந்து என்ன சொல்வேன ? சங்கசகரகதாதாரியும் பகைவரால் மீறமுடியாத நும பெரிய கைகளுள்ளவரும் புருஷருமான புண்டரீகாக்ஷை நோக்கி என்ன சொல்வேன ? சாத்தியகியையும் பலதேவரையுள்ளனுடன் எப்பொழுதும் போட்டி போடுகின்ற மறறுமுள் அந்தக் விருஷணிகளையும் நோக்கி நான் என்ன சொல்லவேன ஓ ! ஸ-உதபுத்திர ! இந்த யுத்தத்ததைவிட்டுப் பாணாங்களால் முதுகி அடிபட்டவனும் ஸவாதீனமற்றவனும் உனளுலபினகொண்டுமே கப்பட்டவனுமாகி எவ்விதத்திலும் உயிருடன் இரேன தாருக தன ! மறுபடியும் தேருடன் வேகமாகத் திரும்பி ஆபத்துக்களிலு எககாரணமபற்றியும் இவ்வாறு பிறகும் செய்யாதே ஓ ! ஸ-உ புத்திர ! நான் யுத்தத்திலிருந்து பயந்து முதுகில் பாணாங்களை அடிக்கப்பட்டுப் பின்வந்து உயிரை எவ்விதத்திலும் பெரிதா நிரீனயேன ஓ ! ஸ-உதபுத்திர ! நான் பயத்தால் பீடிகக்கப்பட்டு சண்டையைவிட்டு இழிவானவனைப்போலப் பின் வாங்கியதை எககாலத்திலாவது அறிந்ததுண்டா ? ஓ ! தாருகபுத்திரனே சண்டையை விட்டுவிடுவதற்கு நான் தக்கவனல்லேன யுத்தத்தன மிக விருமபுகின்ற எனக்காக அப்படிப்பட்ட நீ யுத்தம் நடக்க இடத்துக்குப் போவாய்' என்றான்

பத்தோனபதாவது அதயாயம்

அராஜா ஸுபீக மனபாவம். (தோடீச்சி)

(ஸால்வன் பிரத்யும்னஸல் தோல்வியடைந்து
கீரும்பிச் சென்றது)

ஓ ! கௌரதேயரே ! இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட ஸ-உதபுத்திரன், பிறகு, யுத்தவிஷயத்தில் பரதயுமனை நோக்கிச் சாதாரணமான இனியதுமான வாக்கியத்தை உடனே சொல்லலானான் 'ஓ ! ருகமிணி குமாரா ! குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற எனக்கு யுத்தத்தில் பயமில்லை விருஷணிகளுடைய யுத்தத்ததை அறிந்ததாகவும் இருக்கின்றேன இவ்விஷயத்தில் இவ்வாறன்றி வேறுவிதம் ! செய்யத்தக்கதன்று ஓ ! ஆயுஷ்மானே ! தேரோடிகாரியத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களிலும் தேரளியைக் காப்பது முக்கியமென்பது உபதேசமாகக் கருது

ட்டது நீயும் மிகவும் பீடிககப்பட்டுக்கிறாய் ஒ! வீர! நீயோ
ராலவனால பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணத்தால் மிகவும் அடிககப்பட
ராய குழப்பங்கொண்ட நான் அங்கிருந்தும் வேறிடம்போனேன்
ராதவதாகளுட சிறந்தவனே! கேசவநந்தன்! அப்படிப்பட்ட நீ
ப்பொழுது தற்செயலாக அறிவை அடைந்தாய் குதிரையோட்டு
தில் எனனுடைய பயிற்சியைப் பாரா தாருகளுண்பாணவனும
றைப்படியே சுறபிககப்பட்டவனுமான நான் பயமற்றவனாக
ராலவனுடைய பெரிதான இரதச்சேனையில் பிரவேசிக்கின்றேன்
னான

இவ்விதம் சொல்லிய பிறகு, வீரனான ஸாரதி, அப்பொழுது,
திரைக்களைக் கடிவாளங்களால் இழுத்துத் தூண்டி வேகமாகப் போ
ல எதிர்த்துச் சென்றான் அரசரே! சவுக்கிலை அடிககப்பட்ட
வர்களும் கடிவாளங்களால் இழுக்கப்பட்டவைகளுமான அரதச்
சரத குதிரைகள் ஸமமானவைகளும் ஏற்றத் தாழ்வானவைகளு
ரான நானாவித மண்டலக்கதிகளையும் பலவிதமான வலசாரி இட
ரரிகளையும் எல்லாவிதத்தாலும் (செய்துகொண்டு) ஆகாயத்தில்
ரவ்வனபோல விளங்கின ஒ! அரசரே! அப்பொழுது அவை
ர தாருகபுத்திரனைக் கைதோர்தவனென்று அறிந்தது, (அவனால்)
யரத்தூக்கப்படுவனபோலக் காலங்களால் பூயியைத் தொடவில்லை
ரதஸரேஷ்டரே! அவன் சிறுமுயற்சியாலேயே அரத ஸாலவ
ரடைய சேனையை இடமாகச் சுற்றிவந்தான் அது ஆச்சரிய
ரயிருந்தது புத்தத்தில் பயங்கரான ஸாலவன் இடமாக வந்த
தப் பொருமல் அவனுடைய தோப்பாகளை மூன்று பாணங
ரால் சீக்கிரமாக நன்கு அடித்தான் ஒ! புஜபலமிககவரே!
ரருகனுடைய புத்திரனே, அரதப் பாணவேகத்தை மதியாமல்,
றுபடியும் இடப்பக்கமாகவே போனான் வீரரே! பிறகு, அரத
ஸளப ராஜன் பலவித பாணங்களை மறுபடியும் ருக்மிணி புதர
ன எனனுடைய மகனமீது விடுத்தான் பகை வீரர்களைக்
காலப்பவனான ருக்மிணியின் புத்திரன் புன்னகை செய்து கைத்
றமையைக் காண்பித்துக்கொண்டு அரதப்பாணங்களைத் (தன்னி
ம்) வருமுன்னரே கூாமையான பாணங்களால் துண்டாக்கினான்,
ஸளபராஜன் அரத அம்புகள் பரதபுமனனால் அறுக்கப்பட்ட
தக்கண்டு பயங்கரமான ஆஸூரமாயையை அடைந்து அம்புகளை
பதான். பிரதபுமனன், மஹாபலமுள்ள தைதேயாஸ்திரம் பிர
பாக்கிக் கப்படுதலை அறிந்தது, பிரமமாஸ்திரத்தினால் அதனை வரும்

வழியிலேயே துண்டாகுகி வேறுபாணங்களை விட்டான இரத்த தைக குடிகும அந்தப் பாணங்கள் அவனால விடப்பட்ட (வேறு அஸ்திரத்தைச் சீக்கிரம் தள்ளி (அவனைத்) தலையிலும் மார்பிலும் முகத்திலும் அடித்தன அவன் மயக்கத்தை அடைந்தான் (கீழேயும்) விழுந்தான் அந்த அறப்பனை ஸாலவன் பாணத்தால் நன்கு பீடிக்கப்பட்டு விழுந்தவுடன், பகைவரை வாட்டுகின்ற ஸ்ரீ மணிபுத்தரன் வேறு பாணத்தைப் பூட்டினான் கூட்டமாக தாசாஹரனைவராலும் ஆசீர்வாதங்களால் பூஜிக்கப்பட்டது சூரியனுக்கும் அகனிகும ஒப்பான காரதியுள்ளதும் நானிய பூட்டப்படுகின்றதுமான அந்தப் பாணத்தைக்கண்டு ஆகாசமானது 'ஆ! ஆ!' எனற ஒலியுள்ளதாயிற்று

பிறகு, இரத்திரனுடனும் குபேரனுடனும் கூடின தேவகூட்டத்தாரனைவரும் நாரதரையும் மனோவேகமுள்ள வாயுவையும் அனுப்பினார்கள் அவர்கள் ருகமினி புத்திரனை அடைந்து, 'ஓ வீர! ஸாலவராஜன் உனனால எவ்விதத்திலும் கொல்லத்தகவனே யல்லன் திருமபவும் பாணத்தை இழுத்துக்கொள் யுத்தத்தில் உனனால இவன் கொல்லப்படான இந்தப் பாணத்தின்கும யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாத மனிதன் ஓரிடத்திலு மிலகை மிகக் பஜபலமுள்ளவனே! தேவகீபுத்திரனான கிருஷ்ணன் யுத்தத்தில் இவனுக்கு மரணத்தைச் செய்பவனென்று பிரம்மாவின் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான் அது பொய்யாகாது' எனனு தேவர்களின் வசனத்தைச் சொல்லினா பிறகு, பிரதயுமனன் மிகக் களிப்படைந்து மேலான பாணத்தைச் சிறந்த விலலிஷீருந் எடுத்தது அமப்புப்பெடியிலும் வைத்துவிட்டான ஓ! ராஜேந் ரரே! பிரதயுமன்னது பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸாலவன் மிக மனவருத்தமுற்று எழுந்து சேனைகளுடன் அங்கிருந்து வேகமாக விலகிச் சென்றான் ஓ! ராஜேந் திரரே! கிருஷ்ணிகளாற பீடிக் பெற்ற அந்தஸாலவன் தவாரகையை வீட்டு ஸௌபத்தை அடைந்து அப்பொழுது ஆகாயத்தை அடைந்தான்

இருபதாவது அத்யாயம்

அராஜு ஸுபிகமனபாவம் (தொடர்க்கி)

(மாதவர் காம் ஸால்வனுடன் போர்ச்சேய்ததை
யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

அரசரே! உமமுடைய ராஜஸூயமென்னும் பெரிய யாக
வானது முடிந்தவுடன், அங்கிருந்து, அப்பொழுது (அவனால்)
பிடிப்பெற்ற ஆனாததங்கரத்தை நான் அடைந்தேன் ஒ! மஹா
ராஜரே! நான், தவாரகையைக் காரதியிழந்ததும் வேதாததியயன்
மம் வஷ்டகாரங்களும் அற்றதும் அணியிழந்த சிறந்த ஸ்திரீ
ருள்ள துமாகக் கண்டேன் அறியமுடியாத (=சிதைக்கப்பட்ட)
ருவமுள்ள தவாரகையின் தோட்டங்களைக் கண்டு சங்கை
புடைந்த நான், கிருதவாமாவை நோக்கி, 'ஒ! ஆணமையிற் சிறந்
வனே! இந்த விருஷணிகளுடைய மாளிகையானது மிகவும்
புமைதியற்ற ஆண பெண்களுள்ளதா யிருக்கின்றது இஃதென்ன?
ஆணமையாகக் கேட்க விரும்புகின்றேன்' என்று கேட்டேன் ஒ!
அரசரிற் சிறந்தவரே! இவ்விதம் எனனால் வினவப்பட்டவனும்
மருதிகள புத்திரனுமான அவனும், ஸாலவன தகைந்ததும் விடுத
துமான இதனை விரிவாகச் சொல்லினன் ஒ! பரதஸுரேஷ்டரே!
ராவறையும் மிச்சமின்றிக் கேட்ட பிறகு, ஸாலவராஜனுடைய
ரசத்தில் நான் அப்பொழுதே புத்தியைச் செலுத்தினேன் ஒ!
ரதஸுரேஷ்டரே! பிறகு, நான் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களையும்
தறுதலசெய்து உக்கிரஸேனமஹாராஜரையும் ஆகுக்களையும் வஸு
தவரையும் எல்லா விருஷணி வீரர்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்திக்
காண்டு அப்பொழுது பேசினேன்

'ஒ! யாதவஸுரேஷ்டர்களே! ஏப்பொழுதும் பட்டணத்திலு
காரதையாக இருக்கவேண்டும் நான் ஸாலவராஜனைக் கொல்லு
தற்காகச் சென்றேனென்று அறியுங்கள் அவனைக் கொல்லா
ல தவாரகா பட்டணத்தைக் குறித்துத் திருமபேன அவனை
ள்ளிட்ட ஸௌப நகரத்தைக் கொன்று திருமபவும் உங்களைப்
ராபபேன பகைவரைப் பயமுட்டிம் இந்தத் தூதுபியானது
கீழ்மேல் நடுவென்ற) மூன்றுஸவமுள்ளதாக அடிக்கப்பட்டும்'
ன்றேன் ஒ! பரதஸுரேஷ்டரே! அந்த வீரர்கள் எல்லாரும் என
ல உள்ளபடி தேறுதல செய்யப்பட்டுச் சந்தோஷமடைந்து,

எசு

ஸ்ரீ ம ஹா பாரத ம

‘பகைவர்களை வெல்லும், போம்’ என்று எனனை நோக்கிச் சொன்னார்கள்

நான் பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்களை ஸ்வஸ்திவாசகங்களைச் சொல்லச் செய்து மிகக் மனக்களிப்புற்ற அந்த (யாதவ) வீரர்களாலும் ஆசீர்வாதங்களால் மகிழ்விக்கப்பட்டுச் சிவபெருமானைத் தலையாணி வணங்கிப் பாஞ்சஜனயமென்கிற சிறந்த சங்கத்தை ஊதித் திகழ்களைச் சபதிககச் செய்துகொண்டு சைபயம் ஸுகரீவமென்னு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ரதத்துடன், முயற்சியுள்ளதும் (தேயாரனை குதிரை காலாளாகிய) நான்கு அங்கங்களுள்ளதும் விரிதம் செய்யப்பட்டதும் ஜயத்தால் விளங்குகின்றதுமான பெரிசேனையால் சூழப்பெற்றுக் கிளம்பினேன் அனேக தேசங்களையு அனேக மரமடாந்த மலைகளையும் குளங்களையும் நதிகளையும் தாண்டி மாரத்திகாவதமென்னும் தேசத்தை அடைந்தேன் ஓ! புருஷபுலியே! அவ்விடத்தில் ஸமுத்திரத்திற்கருகில் ஸௌபதனை அடைந்து ஸாலவன போவதைக் கேட்டேன் அவனை நான் பிள்ளை தொடர்ந்து போனேன் ஓ! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஸாலராஜனை ஸமீபத்தில் பார்த்தேன் பகைவரைக் கொல்பவரே! அகிருந்து ஸமுத்திரத்தை அடைந்து பெரிய அலைகளுள்ள அனுடைய நடுவில் ஸமுத்திரத்தின் உள்ளே ஸாலவன் ஸௌபதனை அடைந்து இருந்தான் அவன் எனனைப் பார்த்துச் சண்டைக்காகத் தன்னுடைய சேனையை உடனே அனுப்பினான் யுத்திற் றிரரே! என்னுடைய கையினால் சேனையானது சிறிதே மிச்சமாகச் செய்யப்பட்டபொழுது, கெட்டஸைப்பாலமுள்ள அவர்காவமுற்று நன்றாகப் பார்த்து அடிக்கடி (எனனை) யுத்தத்திற்காகவே விரைந்து அழைத்தான் விலலிலிருந்து விடப்பட வைபும் உயிரினிலைகளைப் பிளக்கக் கூடியவையுமான அனேக பாணங்களாலும் அவனுடைய புரமானது நாசமபண்ணப்ப விலலை பிறகு, எனனைக் கோபம்வந்தடைந்தது அரசரே! அஸ்ராகளுள் இழிவானவனும் பாவத்தன்மையுள்ளவனும் நெருங்கமு யாதவனுமான அவனும் ஆயிரக்கணக்கான பாணவாஷங்களை எனமீது பெய்தான் அவன் என்னுடைய சேனையிலுள்ளவர்க மீதும் தோப்பாகனமீதும் குதிரைகளமீதும் அம்புகளை இறை தான் நாங்கள் பாணங்களைப் பொருட்படுத்தாதவர்களாக யுத்த

1. ‘பவம்’ என்பது மூலம், ‘ஹாம்’ என்பதும், ‘ஆஹாம்’ என்பது வேறுபாட்கள்

சயதோம பிறகு, ஸாலவனபினவந்த வீராகள, சண்டையில், ணங்கின கணுகளுள்ள பாணங்களுடைய நூறுயிரங்களை என்னி ததில் எறிந்தார்கள மாமங்களைப் பிளக்கின்ற அந்தப்பாணங ளால அந்த அஸுரர்கள் குதிரைகளையும் தேரையும் தவஜத்தை ம் தாருகளையும் மறைத்தார்கள் ஓ! வீரரே! என்னுடைய சேனை லுள்ளவர்களும் நானும் குதிரைகளும் பாணங்களால் மூடப்பட க காணப்படவில்லை கௌந்தேயரே! பிறகு, நானும் தேவர்களின் றையுடன் ஐபிக்கப்பட்ட பல பதியிரம் பாணங்களை விலலினால் ரயோகம் செய்தேன் ஓ! பாரதரே! அவ்விடத்தில் என்னுடைய சனைக்கு (ஒன்றும்) புலப்படவில்லை ஆகாயத்திலிருக்கும் அந்த ஸளபமானது ஒரு குரோச தூரத்திலிருப்பதுபோலக் காணப் ட்டது பிறகு, ஆகாயத்தையடைந்து பாரததுக்கொண்டிருக் ம் எல்லாத் தேவர்களும் உரத்த சிங்களத்ததாலும் கையொலியி றலும் என்னைச் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள் 1 என கை நுனியி ல் விடப்பட்டவைகளும் பலவிதமான புங்கங்களையுடையவைகளு ான அம்புகள் அஸுரர்களின் அங்கங்களில் விட்டிற் பூசிக்கள பால் நுழைந்தன பிறகு, கூரிய கணைகளால் ஸௌபமத்தியில் டிக்கப்படுகின்றவர்களும் பெரிய கடலில் விழுகின்றவர்களும்மாகிய வாகளுடைய ஹலஹலவென்ற சபதமானது அதிகரித்தது ாந்த அஸுரர்கள் தோள்களும் கழுத்துக்களும் அறுக்கப்பட்டுத் லையிலலாத முண்டங்களின் வடிவமாகக் காணப்படுகின்றவாக ாகிப் பயங்கரமாகக் கத்திக்கொண்டு விழுந்தார்கள் விழுந்த வர்களும் சமுத்திரஜலத்தில் வலிப்பவைகளால் தின்னப்பட ார்கள் பிறகு, நான் பசுவின பாலுக்கும் முல்லைப்பூவுக்கும் சந்திர வக்கும் தாமரைத் தண்டுக்கும் வெள்ளிக்கும் ஒப்பான காரதி ள்ள பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தை உரக்க ஊதினேன்

ஸௌபபதியான ஸாலவன, போரில் அந்தக்கடலில் விழுந்த வர்களைக்கண்டு, பிறகு, பெரிய கப்பலுத்தத்தால் என்னுடன் ணடைசெய்தான் பிறகு, கதாயுதங்களும், கலப்பைகளும், பரா ங்களும், சூலங்களும், சகதிகளும், கோடாலிகளும், கத்திகளும், ழறையே ஸுபரமமணயா, இரத்திரன், வருணன், யமன் இவா ளின் ஆயுதங்களான) சகதி குலீசம் பாசம் தண்டம் இவற்றை தத் அம்புகளும், பட்டஸங்களும், புச்சுண்டுகளும் என்னிடத்தில் பபொழுதும் விழுந்தன அந்த மாயையை நான் ஏற்று மாயை

என

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

யினாலேயே சீக்கிரமாக நாசம் செயதேன அந்ந மாயை நாச
செய்யப்பட்டவுடன், அவன் மலையின கொடுமுடிகளால் யுத்த
செய்தான் ஓ! பாரதரே! பிறகு, இருட்டுப்போலவும் வெளிச்ச
போலவும் மேகத்தால் மறைந்த தினம்போலவும் மேகமில்லா
தினம்போலவும் தோன்றின பாரதரே! குளிர்ச்சியும் உஷ்ண
மும் நெருப்புமாரியும் புழுதிமழையும் ஆயுதமழையும் உ
டாயின இவ்விதம், சதருவானவன் மாயையைச் செய்
கொண்டு என்னுடன் யுத்தம் செய்தான் அவை அனைத்தையு
நான் அறிந்தனுகொண்டு மாயையாலேயே நாசம் செயதேன கால்
கடவாமல் பாணங்களைக்கொண்டு சண்டையால் எல்லாவற்றையு
ஊதிவிட்டேன் ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, மாயையானது என்னு
யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டவுடன், அஸுரன், புத்தியை மோகி
கச்செய்யும் வேறு மாயையைச் செய்தான் ஓ! மஹாராஜரே
கௌரவதேயரே! பிறகு, ஆகாயமானது நூறு சூரியரை உடைய
போலவும் நூறு சந்திரரை உடையதுபோலவும் ஆயிரம் பதினா
ரம் நகரத்திரங்களைபுடையது போலவும் ஆயிரம் பிறகு, அபபெ
ழுது, பகலும் ராத்திரியும் திகளுக்களும் அறியப்படவில்லை நா
மோகத்தையடைந்தேன பிறகு, பரஜ்ஞாஸ்தரத்தைப் பிரயோக
செய்தேன் அவனுடைய அஸ்திரமானது என அஸ்திரத்தா
நாணற் பூப்போலச் சிதறாடிக்கப்பட்டு அழிந்தது அப்படி அந்
நெருக்கமான சண்டையானது மயிரக்கட்சத்தை உண்டுபண்ண
கூடியதா யிருந்தது. ஓ! ராஜேந்திரரே! மறுபடியும், வெளிச்சத்தை
அடைந்து திருமபவும் பகைவனுடன் யுத்தம் செயதேன

இருபத்தோராவது அதியாயம்

அர்ஜுன பிக்மனபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(கோவிந்தருக்கும் ஸால்வனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தில்
ஸால்வன் மாயையால் வஸுதேவரை வெட்
டிக்காட்டிக் கோவிந்தரை மயக்கியதும்,
அவரீ அது மாயை எஹ்நிந்து மறுபடி
யும் சண்டை தொடங்கியதும்)

இவ்விதம் ஆணமையிற் சிறந்தவனும் அரசர்களுக்கருப பெரு
பகைவனுமான அந்நஸால்வன் யுத்தத்தில் என்னுடன் சண்டை

சயகிறதற்காகத் திருமபவும் ஆகாயத்தை அடைந்தான ஓ! ஹாராஜே! பிறகு, மந்தபுத்தியுள்ள ஸாலவன, ஜயத்தை விரும க்கொண்டு, பிரங்குகளையும் பிரகாசிகும பெரியகதைகளையும் லங்களையும் உலகக்கைகளையும் கத்திகளையும் கோபத்தால என மல எறிந்தான் நான் ஆகாயத்திலிருந்து வருகின்ற அவைகளை ரைவில் விடப்பட்ட பாணங்களால் ஆகாயத்திலேயே சீக்கிரம் தெது இரண்டு மூன்றாக வெட்டினேன் பிறகு, ஆகாயத்தில பதம் உண்டாயிற்று பின்னர் அவன், வணங்கின கணுக்களுள்ள றாயிரம் பாணங்களால் தாருகனமீதும் குதிரைகளமீதும் தோ தும் நன்கு தூற்றினான்

ஓ! வீரே! பிறகு, தாருகன், மபங்கினவனபோல என்னை நாககி, 'ஸாலவ பாணத்தால நன்கு பீடிககப்பட்ேன் இருக்க வண்டுமே என்று இருக்கின்றேன் என்னுடைய அங்கம் மிகவும் சாரவை அடைகின்றது இருப்பதற்குச் சகதியற்றிருக்கின்ற ன' என்று சொன்னான் இவ்விதம் அந்த ஸாரதியினுடைய னமான வாரததையை நான் கேட்டு அந்த ஸாரதியை நன்கு ராத்து, அவன் பாணங்களால் பீடிககப்பட்டிருப்பதாகக் ண்ேன் பாண்டலாரேஷ்டே! அவனுடைய மாரபிலும் லையிலும் சரீரத்திலும் கையிரண்டிலும் அம்புகளால் நிரப்பப் டாத இடத்தைக் காணவில்லை மலையிலுண்டாகும் தாதுப பாடியுள்ள மலையானது மேகங்களால் பொழியப்பட்டு (ச வந்த ஜலத்தைப் பெருக்குவது போல) அவன் சிறந்த ாணங்களின் காயத்திலிருந்து அதிகமான இரத்தத்தைப் பருகவிட்டான் நீண்டகைகளையுடையவரே! கையில கடி ாளமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் ஸாலவ பாணத்தால் பீடிககப் டவனும் தளர்ச்சியடைந்தவனுமான அந்த ஸாரதியைப் பாரத் த தேறுதல் செய்ேன் ஓ! பாரதே! பிறகு, துவாரகையில் விக்கின்றவனும் ஆஹுகனுடைய வேலைக்காரனுமான ஒரு மனி ன விரைபவனாகி என்தேரிலேறி நடப்பினால் சொல்வதுபோல ருத்தமுற்று என்னை நோக்கி அந்த ஆருகனுடைய வாரததை யயே தழுதழுத்த குரலுடன் சொல்லின்ன வீரே! யுதிஷ்டி ரே! அதனை அறிந்த கொள்ளும் (அவன்), 'துவாரகாதிப்பதியும் றருமான ஆஹுகா உமக்குச் செய்திசொன்னா ஓ! கேச ரே! வாரும் உமது பிதாவின் தோழரான ஆஹுகா உமக் ச சொல்லிய செய்தியை அறிந்த கொள்ளும் ஓ! வருஷணி

எஅ

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்

நந்தனரே! யாராலும் எதிராக முடியாதவரே! நீர் (வேறு காயத்தில்) தலைபிடிருகருமபோது, துவாரகையை யடைநது ஸாவனால வஸுதேவா பலாதகாரமாய்க் கொல்லப்பட்டார் ஐஜனாததனரே! ஆகையால், சிறந்த யுத்தம் செயதது போது திருமபிஷிம துவாரகையையே காப்பாற்றும், உமக்கு இப்பெரிய காரியம் எனறான

இவ்விதமான அவனது வாராதையைக் கேட்டு நான் மிகக் மவருத்தமடைநது செய்யத்தக்கதும் செய்யத்தகாததுமான காயத்தின் நிச்சயத்தை அறியவில்லை ஓ! வீரரே! அந்தப் பெரி அப்பிரியத்தைக் கேட்டு மனத்தினால் சாதத்தியகியையும் பலதேரையும் மஹாரதனான பரதயுமனையும் நிரதித்தேன ஓ! குநந்தனரே! நானே துவாரகையின் பாதுகாவலையும், பிதாவிரக்ஷணத்தையும் அவர்களிடத்தில் வைத்து ஸௌபதத்தைத் தரும விஷயத்தில் கிளம்பினேன் பெரிய கையுள்ளவரும் பவரைக் கொல்லுபவருமான பலதேவரும் ஸாதயகியும் பரதயுமனும் வீரமுள்ள சாருதேஷ்ணனும் சாமபன் முதலானோர்களு உயிருடனிருக்கிறார்களோ (இல்லையோ) என்று நான் மிகக் மவருத்தமுள்ளவனானேன் ஓ! மனிதரிற் சிறந்தவரே! இவர்க உயிருடனிருக்கும்போது, வஸுதேவா, நேரில் வந்த இரதிரனது எப்பாடுபட்டும் கொல்லமுடியாதவா வஸுதேவா நிச்சயமாக கொல்லப்பட்டால் பலதேவாமுதலிய இவர்களயாவரும் நிச்சயம் உயிரையிழந்தார்கள் எனபது எனனுடைய உறுதியான எண்ண ஓ! மஹாராஜரே! அந்த எல்லாருடைய நாசத்தையும் அடிக் எண்ணிக் கொண்டு கலங்காமல் திருமபவும் ஸாலவனுடன் யுத்தம் செய்தேன ஓ! வீரரே! மஹாராஜரே! அப்பொழுது, அஸ்ௌபதத்திலிருந்து விழுகின்ற வஸுதேவரை நான் பார்த்தே பிறகு, என்னை மோகம் வந்தடைந்தது ஓ! நராதிரே! விழுகின்ற என்னுடைய அந்தப் பிதாவின ரூபமானது, புண்ணியமந் வனாக ஸவாககத்திலிருந்து பூதலத்தைக்குறித்தது விழுகின்ற யயா யினுடைய ரூபம்போல (இருந்தது) அவிழ்ந்துபோனதும் அருகடைந்ததுமான தலைப்பாகையும் அவிழ்ந்த உடையும் தலையிரு உள்ளவராக விழுகின்ற அவா புண்ணியமந்ருவிழும் கிரகம்போல காணப்பட்டார் ஓ! கௌந்தேயரே! பிறகு, விறகளுள் சிறந்த சாங்கமானது என்னுடையகையிலிருந்து நழுவிற்று நானுமோகத்தை அடைந்தவனாகித் தேரினதட்டில் உட்காராதேன

பாரதரே! நினைவுதவறித தேரினுள்ளிருக்கும் எனனை உயிரிழர்
வனபோலப் பாரதது, பிறகு, எனனுடைய சேனை முழுதும்
ஆ! ஆ! என்று அலறியது கைகளை நீட்டிக் கொண்டுமே காலகளை
அடிக்கொண்டுமே விழுகின்ற என பிதாவின ரூபமானது, விழு
வன பக்ஷியினுடைய ரூபம்போல விளங்கிறது

தோளவலியமைந்தவரே! வீரரே! சூலத்தையும் பட்டஸை
தையும் கையில் ஏந்தியவர்கள், விழுகின்ற அவரை மிகவும் அடிக
ளறவர்களாகி எனனுடைய மனத்தையும் கலக்கினார்கள் பிறகு,
என, அப்பொழுது, ஒரு முகூடத்தேரத்தில் நினைவையடைந்து
நதப் பெரிய சண்டையில் ஸௌபதத்தையும் பாரக்கவில்லை
கவனம் ஸாலவனையும் பாரக்கவில்லை வயது முதிர்ந்த
தாவையும் பாரக்கவில்லை பிறகு, இது மாயை யென்ற
சமயம் என மனத்திலுண்டாயிற்று பிறகு, மிகமனத
தளிவை அடைந்தேன, திருமபவும், நூற்றுக்கணக்கான பாணங்
ள இறைத்தேன

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்,

அாஜ்ஞாபிகமனபாவம் (தோடிக்சி)

(கோவிந்தர் ஸாலவதந்தைக்கூறி ஸுபந்ரையையும் அபி
மளியுவையும், கிருஷ்டத்யும்னன் தீரோளபகி புக்கிரர்களை
யும், கிருஷ்டகேது கன் தங்கையான நதலன்
மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு
தம் தம் ஊருக்குச்
சேன்றது)

ஓ! பரதரேஷ்டரே! பிறகு, நான், அழகிய விலைத்
துகி, பாணங்களால் ஸௌபத்திலிருந்து அஸுரர்களுடைய
லகளை வீழ்த்தினேன் பாம்புகொப்பான சரீரமுள்ளவையும்
பரப் போக்ககடியவையும் மிகக் கூாமையுள்ளவையும் நல்ல
னுகளுள்ளவையும் விலலிலிருந்து விடுபட்டவையுமான பாணங்
ள ஸாலவராஜனைக் குறித்துப் பிரயோகம்செய்தேன ஓ! குரு
ததை வகிப்பவரே! அப்பொழுது, பிறகு, ஸௌபம் காணப்பட
லலை மாயையால் மறைந்ததாயிற்று பிறகு, நான் ஆசசரிய
டைந்தவனுனை ஓ! மஹாராஜரே! பாரதரே! நான் தை

யததுடன் நிற்கும்போது அந்த அஸுரக்கூட்டத்தினர் விக்ரமமானமுகமும் தலையிருமுள்ளவாகளாகி உரக்கச் சபதம் செய்தார்கள் பிறகு, பெரிய சண்டையில் சபதத்தைக் குறிவைத்து அடிக்கும் அஸ்திரத்தை வேகமுள்ளவனாகி அவர்களைத் தொலைக்கவேண்டிப் பிரயோகம் செய்தேன் பிறகு, சபதம் ஓய்ந்தது அந்த சபதத்தை உண்பெண்ணின் அந்த அஸுரர்கள் யாவரும், சபதத்தையே குறியாகவுடையவையும் பரகாசிக்கின்றவையும் சூரியனு கொப்பானவையுமான பாணங்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் மஹாராஜே! அந்தச் சபதம் ஓய்ந்தவுடன், மறுபடியும், மறநீரிடத்தில் வேறு சபதம் உண்டாயிற்று அங்கும் பாணங்களா அடித்தேன ஓ! பாரதே! இவ்விதம் பததுத திகடுக்கள் முமையும் குறுக்கிலும் மேலும் அஸுரர்கள் சபதம் செய்தார்கள் அவர்களும் என்னால் கொல்லப்பட்டார்கள் ஓ! வீரே! என்னுடைய கண்களை மயக்கிக்கொண்டு இஷ்டப்படி செல்லும் ஸௌமானது அங்கிருந்து பராகஜயோதிஷம் என்னும் பட்டணத்தை அடைந்து மறுபடியும் காணப்பட்டது பிறகு, லோகங்களுக்க நாசத்தைச் செய்யும் பயங்கரமான சரீரமுள்ள அஸுரன் பெருகலமாரியால் சீக்கிரமாக என்னை முடினான் ஓ! ராஜேந்திரே! அப்படிப்பட்ட நான் கலமழையால் நான்கு பக்கத்திலும் பீடிக்கப்பட்டு மலைகளால் மறைக்கப்பட்ட கறையானபுறதுப்போல இருந்தேன் பிறகு, ¹ நான் குதிரைகளுடனும் தோப்புகளுடனும் கொடிமரத்துடனும் பாவத்ங்களால் மறைக்கப்பட்டுப் (பிறரால்) பாராக முடியாமையை அடைந்தேன் பிறகு, அப்பொழுது என் சேனையை அடைந்தவர்களான் விருஷணிரேஷ்டர்கள் யாவரும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுத் திகடுக்களை நோக்கி விரைந்து ஓடினார்கள் ஓ! அரசே! பிறகு, அவ்விதம் நான் காணப்படாதபொழுது ஸவாகம் பூமி ஆகாயம் யாவும், 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியுள் தாயிற்று ஓ! மன்னரே! பிறகு, என்னுடைய நேயமயிக்க ஜனங்கள் மனத்தளர்ச்சியுற்றுத் துக்கமும் சோகமும் அடைந்து அழுகுகுரலிட்டார்கள் பகைவர்களுக்குச் சந்தோஷமும் சினேகிதர்களுக்குத் துக்கமும் உண்டாயின ஓ! தவறுதலில்லாதவரே! வீரே! இவ்விதம் (ஸாலவன் என்னை) ஜயித்தான் என்பதைப் பிறகு (ஸூரியன்) தியிடமிருந்து கேட்டேன் பிறகு, நான் இந்திரனுக்குப் பிரமானதும் எல்லாக் கற்களையும் தொனீக்கக் கூடியதுமான வஜ்ர

புத்ததை உயரத தூக்கிக்கொண்டு அநத எல்லாப் பாவதங்கனையும்
நாசம் செயதேன ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, பாவதங்களின் பாரத
நால பீடிககப்பட்டு உயிரும் செயலும் ஒடுங்கினவைகளான என
னுடைய குதிரைகள் நடுங்குகின்றவைபோலாயின ஆகாயத்தில்
மிகக் கூட்டத்தை விலக்கி வெளிவந்த சூரியனைப்போலக் (கற்குவி
புலிவிருநது) வெளிவந்த என்னைப் பந்தக்கள் யாவரும் பாரததுத
நிரும்பவும் சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, பாவதங்
களின் பாரததால பீடிககப்பட்டவையும் உயிரும் செயலும் ஒடுங்
கின்றவையுமான குதிரைகளைக் கண்டு ஸ்ரீதேவ என்னையுறித்தது
அக்காலத்திற்குரிய வாரததையைச் சொல்லலானான்

‘வருஷணி குலத்தில் பிறந்தவரே! நிற்கின்ற ஸௌப்பதியான
ஸாலவனை நன்கு பாரும கோவிந்தரே! இவனை அலக்ஷியம் செய்
பது போதும் நன்கு முயற்சியைச் செய்யும் ஓ! மிகக் புஜபல
முள்ளவரே! கேசவரே! ஸாலவனிடம் மெதுவாயிருத்தலையும்
தாக்க்ஷியத்தையும் இப்பொழுதே விலக்கிவிடும் இவனை நாசம்
செய்யும் இவனை உயிருடன் விடாதீர் ஓ! பகைவரைக் கொல்லு
வோர் வீரரே! பகைவனை எல்லாவித பராக்ஷிரமத்தாலும் கொல்ல
வேண்டும் பலசாலியானவன், பகைவன் பலமற்றவனுயிருந்தா
லும் தனது காலடியிலிருந்தாலும் மதிக்கத்தகாதவனுயிருந்தாலும்
அவனை அலக்ஷியம் செய்யலாகாது, சண்டையிலிருப்பானாயின்
சொல்லவும் வேண்டுமா? ஓ! புருஷப் புலியே! விருஷணி குல
வருஷ்டரே! பிரபுவே! அப்படிப்பட்ட நீர் இவனை எல்லா முயற்
சிகளாலும் கொல்லும் நீர் திரும்பவும் காலதாமதம் செய்ய
வேண்டாம் கோடிககணக்கான மிகப் பலவருஷங்களில் பரசு
ராமரை ஜயித்த இவன் மற்றவரால் கொல்லப்படத் தகாதவன்
யன்றோ? உமமைத் தவிர (வேறு) ஒருவரும் (இவனைக் கொல்லக்
படியவா) இல்லை ஓ! வீரரே! உமமை அடித்தவனும் தவாரகையை
அழித்தவனுமான இவன் மெதுவாக ஜயிக்கப்பட்டதக்கவனென்று
நாண்ப்பட்டவிலை, உமகருச் சினேகிதனுமல்லன்’ என்றான்

ஓ! கௌரதேயரே! இது முதலிய ஸாரதியின் வாரததை
யைக் கேட்டு நான் இது உண்மையென்று அறிந்து சண்டையில்
ஸாலவராஜனைக் கொல்லுவதற்கும் ஸௌபததைத் தள்ளுவதற்கும்
புத்தியை உறுதிப்படுத்தினேன் வீரரே! தாருகனை, ‘ஒருமுகாத
நம் பொறு’ எனலும் சொன்னேன் பிறகு, தடுக்கப்பட்டதும்

‘ஸகிகாம’ என்பது மூலம் ² ஸபாபாவம், 161-ம் பக்கத்தில் காண்க

திவ்யமான தும் பிளக்கமுடியாத தும் மிக்க வீரமுள்ள தும் அதிக காரதியுள்ள தும் யாவரையும் தொலைக்கக் கூடிய தும் விருப்பமான தும் யுத்தத்தில் அஸுரநாசம் செய்யக்கூடிய துமான ஆகநேயாஸ் திரத்தை அப்பொழுது விலலுடன் சோததேன யுத்தத்தில் யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், மிலேசசுரர்கள் இவர்களைச் சாமபலாக்கக்கூடிய தும் பெரிதும் கூடாமையான முனைபுள்ள தும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்குமொப்பான தும் பள் பள்பான தும் குற்றமற்ற தும் ஒப்பற்ற தும் பகைவர்களை நாசமாக்கக்கூடிய துமான சகரத்தை நான் ஜபம்செய்து, 'எவர்கள் இப்பொழுது எனது சதருக்களோ அவர்களையும், ஸௌபதத்தைப் பன்னுடைய வீரயத்தால் நாசம்செய்' என்று சொல்லித் தோள் வலிமையால் அவனைக்குறித்துக் கோபத்துடன் பரயோகம் செய்தேன் அப்பொழுது, ஆகாயத்தில் போகின்ற ஸுதாசனத்தன்னுடைய உருவமானது யுகமுடிவில் மிக எரிககப்போகின்ற இரண்டாவது ஸூரியனுக்கொப்பாக இருந்தது அது காரதியற்ற ஸௌபநகரத்தை அடைந்து, வாளானது உயரத்தில் வைக்கப்பட்டகட்டையைப் பிளப்பதுபோல நடுவாகப் பிளந்துவிட்டது பிறகு, ஸுதாசனத்தின் பலத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஸௌபமானது இரண்டாகச் செய்யப்பட்டு, மஹேஸ்வர பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட தரிபுரம்போலவிழுந்தது அந்தஸௌபமானது விழுந்துவுடன், சக்கரமானது என்னுக்கையை அடைந்தது திருமபவுடவேகத்துடன் எடுத்து, 'ஸாலவனினபொருட்டுச் செல்' என்று நான் சொன்னேன் அது பெரிய யுத்தத்தில் பெரிய கதையைச் சூழ்ந்து அடிக்கின்ற ஸாலவனைச் சீக்கிரமாக இரண்டாகச் செய்து தேவஸுடன் பிரகாசித்தது அவ்வீரன் கொல்லப்பட்டவுடன், அஸுரர்கள், மனத்தில் பயமடைந்து என்று பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு 'ஆ! ஆ!' என்று சொல்லிக்கொண்டு திக்குக்களை நோக்கிச் சென்றார்கள் பிறகு, நான் ஸௌபத்தின் அருகில் தேரை நிறுத்திச் சந்தேகத்துடன் சங்கத்தை ஊதி ஸநேகிதர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தினேன் மேருவின் கொடுமுடிக்கொப்பான தும் நாசம் பண்ணப் பெற்ற உப்பரிகைகளும் கோபுரங்களுமுள்ள துமான அந்த ஸௌபம் எரிககப்படுவதைப் பார்த்து அந்த ஸ்திரீகள் நன்கு ஓட்டப்பிடித்தவர்கள் இவ்விதம் யுத்தத்தில் ஸௌபத்தைத் தள்ளி ஸாலவனைத் தொலைத்து ¹ ஆநாதத்தேசத்துக்குத் திருமபிவந்து சிறந்த

¹ ஆநாதத்தேசம் என்று திருத்தப்பட்டது

தாசனாகுச சநதோஷத்தை உணடுபண்ணினேன ஓ! அரசரே! ஆகையால், இந்தக் காரணம்பற்றி அஸ்திபாட்டணத்தை நான அடையவில்லை ஓ! பகைவாக்களைக் கொல்பவரே! வந்திருப்பேனில் துரியோதனன உயிருடனிருக்கமாட்டான் ஓ! வீரரே! அல்லது, யான வந்திருந்தால் அவ்விதம் சூது நடந்திராது இப்பொழுது நான் என்ன செயவேன்? உடைந்த அணையானது ஜலத்தைத் தடுக்க முடியாதன்றோ?'' என்றா

பெரிய கையுள்ளவரும் புருஷோத்தமரும் நித்திய ஸ்ரீபுடன் படியவருமான கேசவா இவ்விதம் தாம்புத்திரரை நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களிடம் அனுமதிபெற்றுப் புறப்படாரா பெரிய கைகளுள்ள அந்தக் கோவிந்தா தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை நமஸ்கரித்து அரசரான அவராலும் பீழனாலும் உச்சியில மகரப்படும் அராஜுனனால் ஆலிங்கனம் செய்யப்படும் இரட்டையரால் நமஸ்கரிக்கப்படும் தெளம்பரால் நன்குமதிக்கப்பெற்றும் திரௌபதியினால் கண்ணீருடன் பூஜிக்கப்பெற்றும் பாண்டவர்களால் பூஜிக்கப்படும் ஸூபதரையையும் அபிமானபுனையும் பாணமயமாந தேரில் ஏற்றிக்கொண்டு தாழ்ம அதில் ஏறினா அவா தாம்புத்திரரைச் சமாதானப்படுத்தி ஸூரியனுக்கு ஒபாந காரதியுள்ளதும் சைபயும் ஸூகரீவம் என்னும் குதிரைகள் டட்டப்பெற்றதுமீந் தேருடன் தவாரகையைக்குறித்ததுச் செனரா அவாபோனபிறகு, பாரஷதனான தருஷ்டதபுமனனும், திரௌபதியின் புத்திரர்களை அழைத்ததுக்கொண்டு, அப்பொழுது ந் பட்டணத்தைக்குறித்ததுச் சென்றான பிறகு, சேதிராஜனான ருஷ்டகேதுவும், பாண்டவர்களைப்பாராதுவிட்டு, ¹ ஸஹோதரிய அழைத்ததுக்கொண்டு அழகிய சுகதிமதி என்ற பட்டணத்தைக் குறித்ததுச் சென்றான் ஓ! பாரதரே! அந்தக் ² கேசவாக்களும் எவற்ற காரதியுள்ள தாம்புத்திரரால் விடை அளிக்கப்பெற்று லலாப பாண்டவர்களிடமும் சொல்லிக்கொண்டு போனார்கள் ராமமணாக்களும் வைஸயாக்களும் மற்றும் தம் தேசத்தில் வசிப்பவாக்களும் நன்கு அனுப்பப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும் பாண்டவர்களை விடவில்லை ஓ! ராஜேந்திரரே! பரதரிற் சிறந்தவரே! ராமயகவனத்தில் அந்த மஹாதமாகுகளின் கூட்டமானது மிகக்

1 'நகுலனின் மனைவி, கரோணுமதி என்று பெயருள்ளவன்' என்பது பழையபுரை இப்பெயரா ரோணுமதி என்றும் வழங்கும்.

2 'இவர்கள் ஸஹதேவனமைத்தனாகள்' என்பது பழையபுரை.

அச

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம

ஆசசரியமான காட்சியுள்ளதாக இருந்தது பெரியமனமுள்ள தாமபுத்தரரும் அந்தப் பிராமமணர்களிடம் அனுமதிபெற்று உரி காலத்தில, 'ரதத்தைப் பூட்டுங்கள்' என்று ஆட்களை உத்தர செய்தாரா

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அ ர ஜ ன னு பி க ம ன ப ர வ ம. (தே1டர்ச்சி)

(மாதவர் முதலியோர் தீரும்பிச் சென்றபின் யுதிஷ்டிரர் நகர ஜனங்களைத் தேற்றி அனுப்பியது)

அந்த யாதவபதியான மாதவா போனவுடன், பரமசிவனுக் குப்பான காரதியுள்ள வீரர்களான யுதிஷ்டிரரும் பீமஸேனனு அராஜுன்னும் இரட்டையரும் திரௌபதியும் புரோஹிதரும் நிஷ மென்னும் பொன்னுணையங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கோகங்களையு சினைக்ஷ வேதங்கள் பரணவம் ஆகிய இவற்றை அறிந்தவர்களுக்கு கொடுத்தது, ஒன்றுசேரது, சிறந்த குதிரைகளுடன் கூடிய மிக விலையுள்ள தோகளில் ஏறிக் காட்டைநோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். 1 இருபது வேலைக்காரர்களும் (மற்ற) யாவரும் முன்னரே ஆயுத் துபிடித்தவர்களாகி (பாண்டவர்களுடைய) விற்றங்களையும் சஸ்திரங்கள யும் பிரகாசிக்கின்ற 'சரங்கங்களையும் நாணகபிதிகளையும் யஸ்திரங் களையும் 2 ஸாயகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தொடர்ந்துசென்ற கள் பிறகு, செவிலித்தாய்களுடம் வேலைக்காரிகளும் ராஜபுத்ரி னுடைய ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண் தொடர்ந்துசென்றார்கள் இரதிரசேனன வேகத்துடன் கூடிய னாகி அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு தேருடன் தொடர் போனான் பிறகு, பெரியமனமுள்ள பட்டணத்து ஜனங்க தாமபுத்திரரை அடைந்து பிரதக்ஷிணம்செய்தாராகள், தெ வுள்ள பிராமமணர்களும் குருஜாங்கலதேசத்தார்களுள் பூ கியமான யாவரும் அந்த யுதிஷ்டிரரிடம் விடைகேட்டு கொண்டார்கள் அப்பொழுது, அரசரும் பெரியஸவபாவமுன் வருமான அந்தத் தாமராரூர் தெளிவுள்ளவராகித் தம்பிகளுட் சோரதே அவர்களுக்கு விடையளித்தாரா, குருஜாங்கல தேச தின ஜனக்கூட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிறகவும் நி

கௌரவர்களில் சிறந்தவரும் மஹாத்மாவுமான அவர், பிதா
ந்திரர்களிடத்தில் ஸநேகததைச் செய்வதுபோல, அவர்களிடத்
ல ஸநேகததைச் செய்தாரா அவர்களும் பரதநரேஷ்டரான
வரிடத்தில் புத்திரர்கள் பிதாவினிடத்திலிருப்பதுபோல இருந
ர்கள் பிறகு, மஹாஜனக கூட்டத்தினர் குருக்களுள் சிறந்த
ரான அவரை நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொண்டு இருந்தார்கள்
வரும், 'ஆ! நாத! ஆ! தாம்' என்று சொல்லுகிறவர்களும்
வெட்கத்தை அடைந்தவர்களும் கண்ணீருடன் கூடிய முகமுள்ள
ர்களுமாவார்கள் 'குருக்களுள் சிறந்தவரும் பரதனைக் கு
ரசருமான தாமராஜா, பிதா புத்திரர்களை விடுவதுபோலப் பட
ணத்திலுள்ளவர்களும் தேரத்திலுள்ளவர்களுமான இந்த நம
னைவரையும் விட்டு எங்குச் செல்லுகிறார்? ஓ! நரேந்திரே!
கூடியவர்களும், பாவினும், தாமமே என்றும் இருப்பதென்று
ந்தும் உமக்குக் கெடுதலை விரும்புகின்றவர்களுமான சிறிதும்
ககமற்றபுத்தியுள்ள துரியோதனையும் பாவத்திலுள்ள
னியையும் காண்பதும் நிரதிககவேண்டும் மஹாத்மாவும
னபோகாத செய்கையுள்ளவருமான தாமராஜா தாம் சிவ
டைய புரத்திற்கு ஒப்பானதும் ஒப்பற்றதுமான இந்திரபரஸ்த
னற பட்டணத்தை அமைத்தது அதனை விட்டுவிட்டு எங்கேயோ
ல்லுகிறாரே? தேவஸபைபோல விளங்குவதும் ஒப்பற்றதும்
மாத்மாவான மயன் செய்ததும் தேவர்களால் காப்பாற்றப
ட்ட தேவமாயை போன்றதுமான ஸபையைவிட்டுத் தாமராஜா
ங்குச் செல்லுகிறார்?' என்றார்கள்

அறம் பொருள் இன்பங்களை அறிந்தவனும் சிறந்த பராகரம்
ள்ளவ னுமான அரஜுனன், கூடியிருக்கிற அவர்களை நோக்கி,
ககச் சொல்லலான 'அரசர் இந்த வாஸ்தத்தைக் காடுகளில்
பித்துப் பகைவர்களின் கீர்த்திகளை (ததாம்) கவரத்துகொள்ளப
கிறார் பிராமமணநரேஷ்டர்களை! நீங்கள், சோதனம் தனித்
ம இருக்கிறவர்களும் அறம் பொருள்களை அறிந்தவர்களுமான
களை அடைந்து அருள்வரச் செய்து எங்களுடைய மேலான
நப்பம் நிறைவேறுமபடி பராததிககவேண்டும்' என்றான் ஓ!
ரசரே! இவ்விதம், அரஜுனனால வராததை சொல்லப்பட்ட
ன, அந்தப் பிராமமணர்களும் மற்ற எல்லாஜாதியார்களும்

1 'கெட்ட அரசனதானாகையிலிருக்க கோகிறதென்ற கவலைபால
டும்' என்பது பழைய வரை.

சுநதோஷத்தாடன அங்கீகரிததாராகள தாமததைச செயகிற
களுள சிறந்த தாமபுதரரை ஒன்று சோநது பிரதக்ஷிணம் வெ
தாராகள தாமபுதரரையும் பீமணையும் அராஜுண்ணையும் திரௌ
பையும் இரட்டையாகளையும் கேட்டுக்கொண்டு ஸநதோஷம்
வாகளாயும் தாமபுத்திரரால் விடைகொடுக்கப்பட்டவாகளா
தம் தம் ராஜ்யத்தைக குறித்துப் புறப்பட்டார்கள்

இருபத்து நான்காவது அத்யாயம்

அ ர ஜு னு பி க ம ன ப ர வ ம. (கோடீச்சி)

(பாண்டவர்கள் நெடுநாள் வஸிக்க நீச்சியிக்குத்
துவைதவனம் சென்றது.)

பிறகு, அவர்கள் போனவுடன் சூத்தியின புதரரும் ஸ
மான பரதிஜனையுள்ளவரும் தாமததில் மனமுள்ளவரும்
புதிஷ்டிரா எல்லாச் சகோதரர்களையும் பார்த்துச் சொல்ல
றா 'ஜன்மில்லாத வனததில் இந்தப் பன்னிரண்டு வருஷ
நாம் வலிக்கவேண்டும் பெரியகாட்டில் இந்தப் பன்னிரண்
வருஷமும் நாம் ஸுகமாக வலிக்கக்கூடியதும் அனேகமானக
பக்ஷிகளும் உள்ளதும் பலவகை மலர்களும் கனிகளுமுள்ள
அழகியதும் புண்ணியமானதும் புண்ணியசாலிகளுககுத் தக்க
மான இடத்தைப் பாருங்கள்' என்றா

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடன், அராஜுண்ண, நல்ல மனமுள்ள
வரும் மனிதர்களுட சிறந்தவருமான தாமபுத்திரரைக் குருவை
போலப் பூஜித்து விடைகூறினான் 'நீரே மஹரிஷிகளையும் வெ
யோர்களையும் உபாலிப்பவா மனிதலோகத்தில் உமமால் உ
யப்பட்டாது ஒன்றுமில்லை உமமாலோ என்றும் வேதத்த
கரையை அடைந்தவர்களான வியாஸா முதலிய அந்தணர்களு
மிகத்தவமுள்ளவரும் புலன்களை அடக்கினவரும் தேவலோகத்
லிருந்து பிரமமலோகம், கந்தாவ அபஸ்ஸுகளுடைய லோ
'ஆகிய எல்லா லோகவாயிலகளிலும் எப்பொழுதும் சஞ்சரிககி
வருமான நாரதரும் உபாலிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்
ராஜரே! பிரமமணர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் அறிவ
ஸநதேஹமில்லை எல்லாருடைய சக்திகளையும் நீரே அறிவ
ஓ! ராஜரே! நனமைக்குக் காரணத்தையும் நீரே அறிவீர்;

றாராஜரே! எந்த இடத்தில் வாஸம்செய்ய விரும்புகின்றீரோ தவிடத்தில் செய்கின்றோம் இந்த தவைதவனம் என்னும் ராகமோ புண்ணிய ஜனங்களால் வலிக்கப்பட்டதும் அதிக புஷ்ணம் பழமுமுள்ளதும் பலவிதமான பக்ஷிகளுள்ளதும் அழகியமாக இருக்கின்றது அரசரே! உமக்கு இஷ்டமானால், இந்த தத்தில் இந்தப் பன்னிரண்டு வருஷங்களை இனிதாகக் கழிப்போ என்று விரும்புகிறேன் நீர் வேறு எதை நினைக்கின்றீர்?' என்று யுதிஷ்டிரா, 'ஓ! பாரதத! உனனால் எது சொல்லப்பட்டதா அது எனக்கும இஷ்டமே புண்ணியத்தால் பிரசித்திபெற்ற வைதவனமென்னும் பெரிய தடாகத்தைக் குறித்துச் செலாம்' என்றா

பிறகு, தாமானுஷ்டானம் செய்யும் அந்த எல்லாப் பண்டவர்களும் அநேகம் பிராமமணர்களுடன்கூட தவைத மென்னும் புண்ணியமான தடாகத்தைக் குறித்துச் சென்றன அகனி ஹோததிரத்ததுடன் கூடிய பிராமமணர்களும் அப்பேயே அகனியிலலாதவர்களும் வேதாத்யயனம் செய்யும் பரமமணிகளும் ஸந்தியாலிகளும் வானபரஸ்தாகளும் தபஸவிகளும் பபேசுவதையே இயற்கையாபுடையவர்களும் கடுமையான விரதங்களவாகளுமான அநேகம் பிராமமணர்களும் அங்கே யுதிஷ்டிர நூற்றுக்கணக்காக வளைந்துகொண்டார்கள் பரதாரேஷ்டரான அந்தப் பாண்டவர்கள் அநேகம் பிராமமணர்களுடன் விடத்தில் போய்ப் புண்ணியமானதும் அழகியதுமான தவைதத்தை அடைந்தார்கள் வாஷாகாலத்தில் புஷ்பங்களைத் தரித கொண்டிருக்கும் ஸாலம், பனை, மா, இலுப்பை, அடம்பு, மபு, ஸாஜம், மருது, கோங்கு என்னும் மரங்களோடு கூடிய தப் பெரியவனத்தை அரசா பாரததாரா அந்தக் காட்டில் மயில், கோழி, சகோரம் ஆகிய இவைகளின் கூட்டங்களும் மயில் ம குயில்களும் பெரிய மரங்களின் உச்சிகளில் மனத்தை மகிழ்கும் குரலுடன் கூவிக் கொண்டிருந்தன அதிக மதமுள்ளவை ம, மலைபோன்றவைகளும், பெணயானைகளின் கூட்டங்களுடன் யவைகளும், கூட்டங்களுக்குத் தலைமையானவைகளுமான

1 'தவைதவனம்' என்பது ஒரு தடாகம் என்றும், அதனை உடைய கதகுகும் 'வைதவனம்' என்று பெயருண்டெனதும் தெரிகிறது =சோகமோகங்களாகிய இரண்டு, இதென =போய்விட்டன, அது ம, தவிதம் என்பது தவைதம் என்றாயிற்று வனம் =ஜலம், தவைதம் = ஜலமிருப்பது, அதாவது, அந்தத் தடாகம்

பெரிய யானைகளின் பெரிய கூட்டங்களை அவ்வனத்தில் அரபாததாரா அழகிய ஸ்ரஸ்வதீந்தியை அடைந்து பரிசு மனமுள்ளவாகளும் மரவுரியையும் ஜடையையும் தரிப்பவர்களுமான தாமம் செய்பவர்களுக்கு இருப்பிடமான அவ்வனத்தில் விதித்தபெற்ற அனேகக கூட்டங்களைப் பாததாரா பிறகு, மதத்தில் மனமுள்ளவர்களுள் சிறந்தவரான அந்த அரசா தேவிரந்து இறங்கித் தம்பிமார்களுடனும் ஜனங்களுடனும், அவ்வுசக்தியுள்ள இரதிரன் ஸ்வாககத்தை அடைவதுபோல, அந்நகாட்டை அடைந்தாரா ஸத்தியஸ்ரந்தரான அவரை விதித்தகணைக்கூட்டத்தினரும் பாராக விரும்பமுள்ளவராக ஒன்சோரது வந்தாராக நல்ல மனமுள்ளவரும் அரசருள் சிவபோனவருமான அவரைக் காட்டில் வலிப்பவர்களும் சூழ்நின்றார்கள் தாமம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவரான அவர் எல்ல பெரியோர்களையும் வணங்கித் தேவாபோலவும் அரசா போலப் பிரதிமரியாதை செய்பபெற்று எல்லாப் பிராமமணாரேஷ்களுடனும் கூடிக் கைகூப்பிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் புகுந்ததம் பிதாவைப்போலப் புண்ணியஸ்வபாவமுள்ளவரும் மஹ்மாவுமான அந்த அரசா, தாமத்தில் முப்பன்றவர்களான தர்களால் அருகிலவந்து பூஜிக்கப்பெற்றவராகப் புஷ்பமுள்ள பெமரத்தின் அடியில் உட்காராதார பரதாரேஷ்டர்களான பீமதாஜுனனும் இரட்டையரும் திரௌபதியும் அந்த வேலைக்காமானயாவரும்வாகனங்களைவிட்டு, (அரசருக்கு) அடங்கினவர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றார்கள் கொடிகள் படாந்திருத்தலால் வத்திருக்கிற அந்தப் பெரியமரமானது, வாஸத்தை அடைந்தனளும் மஹாதமாக்களும் வில்லாளிகளுமான பஞ்சபாண்டவர்கள் யானைக்கூட்டத்தின் தலைமை யானைகளால் பெரியமலை விளவதுபோல விளங்கிறது

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

அ ர ஜு ன ி க ம ன ப ா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(மார்க்கண்டேயர் பாண்டவர்களிடம் வந்து தர்மோபதேசம் செய்தவடக்கே சென்றது)

அந்தக் காட்டை அடைந்து, ஸுகமடையத் தகுந்தளான ராஜபுத்திரர்கள், கஷ்டமான வாஸத்தை அடைந்து, மந

மான அந்த ஸரஸ்வதீந்திரியின் ஸாலமரககாடுகளில் இந்திர கரு ஒப்பானவாகளாக பரீதிபுடன் வலிததார்கள குருஸரேஷ நம் மஹானுபாவருமான அந்த அரசா அவ்வனத்தில் அதிக ன் கனி கிழங்குகளால் முனிவர்களும் துறவிகளும் பிராமமண ரேஷ்டாக்களுமான யாவரையும் திருபதி அடைவித்ததா அந்தப் பரிய வனத்தில் வலிககின்ற பாண்டவர்களான அரசாக்களுக்கு மபின் தவமகிமையுள்ள புரோகிதரான தெளமயூ தந்தைபோல ஷடிகளையும் மிதிருக்களைக் குறித்த காமங்களையும் செய்தா ஜயத்திலிருந்து விலகி (வனத்தில்) வலிககின்ற ஸ்ரீமான்களான ரதப் பாண்டவாக்களுக்கு மிக நிறைந்த தேஜஸ் உள்ளவரும் புரா னருமான மாரகண்டேய ரிஷியானவா அதிகிரியாக அந்த ஆஸர னதைக் குறித்து வந்தா ஜவலிககின்ற நெருப்புக்கொப்பான ரதியுள்ளவரும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் மனிதர்களாலும் ிகப்பெற்றவரும் (அங்கே) வந்தவருமான அந்த மஹா முனி ற ஒப்பற்ற பலமும் வீரமுமுள்ளவரும் பெரியமனமுள்ளவரும் ருசுல ஸரேஷ்டருமான யுதிஷ்டிர பூஜையெய்தா அளவற்ற ஜஸ் உள்ளவரும் யாவும் அறிந்தவரும் மஹாத்மாவுமான அவா, றவருத்தமடைந்த தரேளபதியையும் தாமபுத்திரரையும் பீம ணனையும் அரஜுனனையும் பாரதது மனத்தினால் ஸ்ரீராமரை னத்துக்கொண்டு தவசித்திரை நடுவில் சிரித்தா

தாமபுத்திரா, மனந்தளர்ந்து, 'இந்த எல்லாத் தவசிகளும் ஸந ரசத்துடனிருக்கின்றார்கள் நீர், தவசிகள் பாரததுக்கொண்டிருக் ்பொழுது, என்னைப்பாரதது மகிழ்ந்து சிரிக்கிறீர் இது என்ன?' ாறு அவரைக் கேட்டா மாரகண்டேயா, 'ஐய! நான் ஸரதோ ப்படவுமில்லை, சிரிக்கவுமில்லை, களிப்பினாலுண்டான கொழுப்பும ணை அடையவில்லை ஆனால், இப்பொழுது உன்னுடைய ஆபத் ப் பாரதது ஸத்யமான வரதமுள்ள தசரத புத்திரரான ராமரை னகின்றேன் பாரததனே! அரசரான அவரும் (உன்னைப்போ வ) தந்தையின் கட்டளைப்படி விலலேந்தி (த தம்பியான) லக்ஷ னனுடன் காட்டில் வாஸத்தைச் செய்பவராகி முன்பு ரிஸயமுக வத்ததின் தாழ்வரையில் என்னாலேயே பாரகப்பபட்டா இந னுக்கொப்பானவரும் பெரிய மனமுள்ளவரும் யமனை அடக்குகிற ம் நமுகியைக்கொன்றவரும் குற்றமற்றவருமான (அந்த) ராமா

1 'ஸ்ரீமான்கள் = சேரபையுடையவர்கள்' 'வனத்தில் வலிககையிலும ரபைகுறையாடவர்கள்' என்பது

மிதாவின கட்டளையினால் காட்டிலசஞ்சரித்துக்கொண்டு தமது மத்தைச செயதார இந்திரனுக்கொப்பான வலிமைபுள்ளவரு மஹானுபாவரும் யுத்தநகரில் ஜயிக்கமுடியாதவருமான அ (ராமரும்) ஸுகங்களைவிட்டுக் காடுகளில் சஞ்சரித்தார ஆதலால் 'நான் மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைசசெய்யக்கூடாது குழந்தையி் நாபாகன பகிரதன முதலிய அரசர்களும் கடலை வாசவுடைய இந்தப் பூமியை ஜயித்துச் சத்தியத்தாலேயே நல்லோகங்களை ஜயித்தாராகள் 'மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைச செய்யக்கூடாது ஒ! நரசுரேஷ்டனே! காசி கருசங்களுந் அரசனும் பெரியோனுமான அலாகனை, ராஜ்யங்களையும் பொருள்களையும் இழந்தபோதும், வீரதம் தவறாமலிருந்தவனென்று சொல்கிறாராகள் 'மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைச செய்யக்கூடாது ஒ! நரசுரேஷ்டனே! பிரம்மாவிலைமுந்தின வேதவாகங்களினால் விதிக்கப்பட்டதை ஸாதுக்களான ஸபதரிஷிகள் கௌரவத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலவிளங்குகின்றாராகள் 'மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைச செய்யக்கூடாது ஒ! நரசுரேஷ்டனே! அதிக பலமுள்ளவையும் மலைகளின் கொடுமுடிகளும் கொப்பானவையும் தந்தங்களுள்ளவையுமான யானைகளும் ஈசன கட்டளையிலிருப்பதைப்பார 'மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைச செய்யக்கூடாது ஒ! நரசுரேஷ்டனே! அப்படியே, எல்லா பிராணிகளையும் பார ஈசனால் கட்டளையிடப்பட்டபடி தமது ஜாதிககேற்றவாறு எப்பொழுதும் செய்கையைச் செய்கின்ற 'மிக வலிமைபுள்ளவன்' என்று அதாமத்தைச செய்யக்கூடாது ஒ! பாரதத! சத்தியத்தாலும் தாமததாலும் தகுந்த நடையினு வெட்கத்தாலும் உனது புகழும் தேஜஸும், ஒளியையே பெ ளாகவுடைய ஸூரியனது காரதி பேரல், எல்லாப்பிராணிகளையும் மிஞ்சினவையாக விளங்குகின்றன ஒ! மஹானுபா அரசனே! பிரதிஜைஞ்செய்தபடி காட்டில் கஷ்டமான இவாஸத்தைச் செய்து, பிறகு, விளங்கும் (ராஜ்ய) லக்ஷமினை கௌரவர்களிடமிருந்து, அந்தத் தேஜஸால் அடையப்போகிறு எனறா அந்த மஹரிஷியானவா தவசிகளின் நடுவில் சினேகிதருடன் கூடிய அவரை (நோக்கி) இவ்விதம் வாராததை சொல்லிக் குத தெளமயசையும் கூடினவாகளான பாரததர்களைபும் கேட்கொண்டு அங்கிருந்து வடக்குத்திக்கை நோக்கிப் புறப்பட்டார்

இருபத்தாறுவது அதுயாயம்.

அ ா ஜ ு ன பி க ம ன ப ா வ ம் (தொடர்ச்சி.)

(தால்பியர், கடித்தீரியரின் வளர்ச்சிக்குப் பிராம்மணர் காண
மேள்பதை யுதிஷ்டிராருக்குச் சொல்லியதும், மஹ
ரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்ததும்)

தவைதவனத்தில் மஹாத்மாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் வலிக
மபோது, (அநதப) பெரிய காடானது பிராம்மணர்களால் நிரம
பபெற்றதாயிற்று எப்பொழுதும் என்கும் சொல்லப்படுகின்ற
வதகோஷத்தால் புண்ணியமான தவைதவனமென்னும் தடாக
னது பிரம்மலோகத்திற்கு ஒப்பானதாயிற்று நான்கு பக்கங
ரிலும் சொல்லப்படுகின்ற யஜுஸ், ரிக், ஸாமம், பிராம்மணம்
வற்றிலுடைய சபதமானது மனத்திற்கினியதாக இருந்தது
ராத்மாக்களுடைய நாண ஒலியும் புத்திமான்களான பிராம்மணாக
ன வேதகோஷமும் மனத்துக்கு இனியவையாயிருந்தன பிராம்
ணருடன் சோந்தக் கூத்திரியஜாதியும் மிகவும் விளங்கிற்று பிறகு,
தலபய குடுமபத்தைச் சோந்த 'புகரென்பவா (சந்தியைப்) பூஜித்
உட்காராதவரும், ரிஷிகளால் சூழப்பட்டவரும், குரதியின
ந்திரரும், தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துச் சொல்ல
னார்

‘ஓ! குரு நரேஷ்டரே! ஓ! பாரததரே! தவைதவனத்தில் தவசி
ரான பிராம்மணர்களுடைய அகனி நன்குஜவலிக்கின்ற வேறாம
யனையைப்பாரும் இரதப புணயவனத்தில் பிருகுவமசத்தினரும்
மகிசஸ் வமசத்தினரும் வலிஷ்டவமசத்தவரும் கஸ்யபவமசத்
தினரும் மிகப்பாகையசாலிகளான அகஸ்தியவமசத்தவரும் சிறந்த
ரதமுள்ள அதரிவமசத்தவர்களும், உலகமுழுமையிலும் சிறந்த
களுமான பிராம்மணர்கள் உமமுடன்சோந்து உமமாலகாகப்
புத தாமங்களைச் செய்கிறார்கள் ஓ! கௌரவரே! பாரததரே!
னாதேயரே! உமமையோடுகூடிச் சொல்லப்போகிற என்னுடைய
தவாராதையை ஒருவழிப்பட்ட மனத்தோடு தம்பிகளுடன்
னும் கூத்திரியஜாதிபுடன் கூடிய பிராம்மணஜாதியும் பிராம்

1 ‘கத்யா எம்’ என்பது மூலம், ‘பிராம்மணம்’ என்பது பழைய உரை
தம் அக்டம் இவற்றின் வரையறை யினறி யிருப்பது பிராம்மணம்

2 இவா தாலபயருடைய பாரதா என்று தெரிகிறது

மண ஜாதிபுடன் கூடிய கூத்ததிரியஜாதிபும் கிளம்பி, வனங்கு
நெருப்பும் காறலும் எரிப்பதுபோலப் பகைவர்களை எரிகரு
இவவுலகத்தையும் அவவுலகத்தையும் ஜயிக்கவிரும்பினவன் நெடு
காலம் பிராமமண்ணோடு சோந்திராதவனாக இருக்கவிரும்ப
கூடாது அரசன் அறம்பொருள்களையறிந்தவனும் கலக்கமு
வனுமான பிராமமண்ணையடைந்த பகைவர்களைக் கொல்லுகி
றான பரஜைகளைக் காப்பதால் செய்யப்படும் மோகூத்ததிற
வேறுவான தாமததைச்செய்கின்ற பலியானவன், பிராமமண்
விட வேறு சிறந்த உபாயத்தை உலகில் அறியவில்லை பிராமம
ரின் சோககையால் பூமியை அடைந்து அஸுரனுள் பலிசக
வாததிகஞ்ச செலவம் குறைவற்றதாயுமிருந்தது வேண்டிய வ
துக்களால் குறைவில்லாமைபும் இருந்தது அந்தப் பிராமமண்
ளிடத்தில் கெடுதலைச் செய்து, பிறகு நாசத்தை அடைந்தால்
ஐரவாயத்துடன் கூடின இந்தப் பூமியானது, பிராமமண்ணோடி
லாத இரண்டாவது வானமான (கூத்ததிரியனை) நெடுங்கா
அடைந்திராது நீதிநூல்களைக் கற்றவனும் பிராமமண்ணால் க
டனையிடப்படுகின்றவனுமான் அரசனுக்கு உலகம் வணங்குகி
றது சண்டையில் நடத்துபவன்றற யானையினுடைய பலம் கு
வதுபோலப் பிராமமணர்களுடன் சோந்திராத கூத்ததிரியனுடை
பலமானது குறைவடைகின்றது பிராமமண்ணுடைய பாவை
னது ஒப்பற்றது கூத்ததிரியனுடைய பலம் ஒப்பற்றது அவ்வி
மே சோந்த ஸஞ்சரிகுமபோது உலகம் தெளிவையடைகிற
நெருப்பானது காற்றுடன் கூடி மிகப் பெரிதாகிப் புதரை எரிப்ப
போல், கூத்ததிரியன் பிராமமண்ணுடன் கூடிப் பகைவனை எரிக
றான அடையாததை அடைவதற்கும் அடைந்ததை விருத்தி
வதற்கும் ஆலோசனையைப் பிராமமணர்களிடத்திலேயே செய
வேண்டும் அடையப்படாததை அடைவதற்கும், கிடைத்த
விருத்திசெய்வதற்கும், தக்க பாததிரத்தில் தானம் செய்வதற்
கோத்தியுள்ளவனும் வேதமறிந்தவனும் பண்டிதனும் பலநூல்க
கற்றவனுமான பிராமமண்ணையே (தன்னிடத்தில்) வலிக்கச்செ
வேண்டும் ஒ! யுதிஷ்டிரே! எப்பொழுதும் உமக்குப் பிராமம
களிடத்தில் உத்தமமான பகதியிருக்கின்றது அத்தனால, உமது
தியானது எல்லா உலகங்களிலும் பிரசித்தமாக விளங்குகின்ற
என்றா பிறகு, அந்தப் பிராமமணர்கள் யாவரும் தான்பய
பகரைப் பூஜித்தார்கள், யுதிஷ்டிரா ஸதோத்திரம் பண்ணப்ப

பூது, மிகக் மகிழ்ச்சியுற்றவரானார்கள் தவைபாயனா, நாரதா, ராமதகநியா, பருதாஸவஸ, இரதிரதபுமனா, பாலுதி, கிருத சதஸ, ஸஹஸரபாத, காணாஸவஸ, முஞ்சா, லவணாஸவா, காஸ்யா, ஹாரீதா, ஸதூணகானா, அகனிவேஸ்யா, செளனகா, கருதா, ஸுவாக, பருஹதஸவா, விபாவஸ, ஹாதவரேதஸ, பருஷாமிதரா, ஸுஹோதரா, ஹோதரவாஹனா ஆகிய இவாக நம் மறதும் கடுமையான விரதமுள்ள அனேக பிராமமணாகளும் இரதிரத ரிஷிகள பூஜிப்பதுபோலத் தாமபுதிரரைப் பூஜிதார்களா

இருபத்தேழாவது அதயாயம்.

அரஜு ஸ பி க ம ன பாவ ம (தோடரிச்சி)

(திருளபதி பீம ஸ்ரீமதலியவருக்கு எதிரில் யுகிஷ்டாரிடம் துயரத்தோடு முறையிட்டது)

பிறகு, துக்கசோகங்களுக்கு இருபபிடமானவாகளும் காடாட அடைந்தவாகளும் பாரததாக்கள் திருளபதியுடன் மாலைகாலத்தில் உட்காராது கதைகளைச் சொன்னார்கள் பிறகு, பரியானவரும் பாராகத்தருந்தவரும் கற்றறிந்தவரும் பதிவரையுள்ள திருளபதியானவள் தாமபுதிரரை நோக்கிப் பின்வருமாறு பாரததையைச் சொல்லினள்

‘கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் குரூரனும் பாவியுமான அவர்தம் ரியோதனனுக்கு நாம் (கஷ்டப்படுமபோது) சிறிதளவேனும் கசுமிலலை, நிச்சயம் ஒ! அரசரே! துஷ்டஸவபாவமுள்ளவனும் கட்ட புத்தியுள்ளவனுமான அவன், தோலாடை உடுத்த உமமை னனுடன் காட்டுக்கனுப்பிய பின்னும் தாபத்தை அடையவில்லையே? தாமபரும் உயரந்தவருமான உமமை அப்பொழுது ஸபைல் சொல்லக்கூடாத குரூரவாரததைகளைக் கேட்கச் செய்தானே? அவசெய்கையுள்ள அவனுடைய மனமானது இரும்பினாலாதே, நிச்சயம் கெட்ட மனமுள்ளவனும் பாவியுமான அவன், னபாகூட்டத்துடன் கூடி, துக்கம் அடையத் தகாதவரும் ஸுக்கையத்தக்கவருமான (உமமை) இவ்வித துக்கத்தை அடையச் செய்து ஸந்தோஷிக்கின்றான் ஒ! பாரதரே! அரசரே! நீர் தோலையாகக்கொண்டு காட்டிற்குக் கிளம்பினபோது பாவிகளான ரியோதனன், காணன், கெட்ட எண்ணமுள்ள சகுனி, கெட்ட

ஸகோதரனும் குருரனுமான அந்தத் துச்சாஸனன் (ஆகிய இந்த நான்குபோகளுக்கு மாததிரமே அப்பொழுது கண்ணீர் விழலை ஓ! கௌரவரிற் சிறந்தவரே! துக்கத்தால் முற்று சூழப்பட்ட மற்ற எல்லாக் கௌரவர்களுடைய கண்களிலிருந்தும் ஜலம் விழுந்தது ஓ! மஹாராஜரே! முன்னிருந்த உம்படுகையையும் இந்தப் படுக்கையையும் பார்த்துத் துக்கத்திற் உசிதமில்லாதவரும் ஸுகத்திற்கு உரியவருமான உமமைக் குறித்துத் துக்கிக்கின்றேன் ஸபையின் நடுவிலிருந்ததும் தந்தத்தினால் செய்யப்பட்டதும் ரதனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக ஆஸனத்தையுடைய இந்தக் குச்சாஸனத்தையுமப்பார்த்து இந்தச் சோக என்னையிளக்கின்றது ஓ! அரசரே! ஸபையில் அரசர்களால் சூழப்பட்ட உமமைப்பார்த்தபடி, (இப்பொழுது) பாராதவளையிருக்கிற என்னுடைய மனத்திற்கு ஆறுதல் ஏது? ஓ! பாரதே! ஸ்வியனுக்கு ஒப்பானகாரதியுள்ளவரும் சந்தனத்தினால் பூசப் பெற்றவருமான உமமைப்பார்த்த நான், சேற்றாலும் அழககாலும் பூசப்பட்ட உமமைப்பார்த்து மயக்கத்தை அடைகின்றேன் ராஜேந்திரரே! உமமை முந்தி வெணமையான பட்டாடைகளை அணிந்தவராகப் பாராதவளான நான் இப்பொழுது மரவுரிதரித் தவராகப்பாக்கின்றேன் அரசரே! பிரபுவே! விருமபக்கடிய எல்லாப் பொருள்களுமுள்ளதாகச் சமையலசெய்யப்பட்ட அன்னம் உமுடைய வீட்டிலிருந்து பொறபாத்திரங்களால் அப்பொழுது ஆரக்கணக்கான பராமமணர்களுக்காகக் கொண்டுபோகப்பட்டதையும், ஸநியாவாலிகளுக்கும் பிரமமசாரிகளுக்கும் கிருஹஸ்தாக்களுக்கும் மிக்க சுவையுள்ள ஆகாரம் உமமால் கொடுக்கப்பட்டதையுமுந்தி, வீட்டில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் கொடுத்தலால் பூஜிக்கப்பட்டதையும், நன்கு ஸித்தம் செய்யப்பட்டவையும் விருமப்படுகின்றவையுமான எல்லாப் பொருள்களாலும் நீ பராமமணர்களைப் பூஜித்ததையும் (இப்பொழுது) பாராதவளையிருக்கிற என்னுடைய மனத்திற்கு ஆறுதல் ஏது? சுத்தம் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களினிந்த யுவாக்களால் சமையற்காரர்கள், நன்கு சமையல் செய்யப்பட்ட சுத்தமாக அன்னங்களால் உமமுடைய ஸகோதரர்களைப் போஜனம் செய்வித்தாராசன் துக்கத்தை அடையத் தகாதவர்களால் அவர்கள் யாவரும் இப்பொழுது காட்டிலுள்ள (ஆகாரத்தால்) காட்டில் ஜீவிகின்றதைப் பாக்கின்றேன் என மனம் ஆ

அடையவில்லை வனத்தில் வலிப்பவரும் துக்கத்தை அடைந்தவருமான இரதப பீமஸேனரை நினைக்கின்ற உமக்கு சித்காலத்தில் கோபமானது ஏன் விருத்தி அடையவில்லை? அரசரே! காரியங்களைத் தாமே செய்கிறவரும் தவறுதலில்லா வரும் ஸுகமடையத் தக்கவருமான பீமஸேனரைத் துக்கத்தை அடைந்தவராகப் பார்த்தும ஏன் உபேகைச் செய்கின்றீர்? புனேகவிதமான வாகனங்களாலும் பலவிதமான வஸ்திரங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட அவர் காட்டை அடைந்திருப்பதைக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தி அடையவில்லை இரதப பிரபு யானவா புத்தத்தில் எல்லாக் குருக்களையும் கொல்லுவதற்கு வுக்கமுள்ளவா உமது பிரதிஜைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு இவா பாறுத்திருக்கின்றா இரண்டு கைகளுள்ளவராயிருந்தும், பாணங் னை வேகமாக விடுவதால் ஆபிரம கைகளுள்ள காரத்தவீரியா ானனுக்கொப்பானவரும், காலனுகரும் அந்தக்கனுகரும் யம வகரும் ஒப்பானவரும், உமது யாகத்தில் தமது ஆபுதவல்லமை ல எல்லா அரசர்களும் வணங்கிப் பிராமமணர்களைப் பூஜிக்கச் செய்வாரும், தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட றும், சுவலைப்படுகின்றவரும், புருஷஸ்ச்ரேஷ்டருமான இரத அா ானரைப் பார்த்தும் நீர் ஏன் கோபமடையவில்லை? பாரதரே! ஸுகத்திற்கு உரியவரும் துக்கத்திற்குத் தகுதியில்லாதவருமான புராஜனார் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ிருத்தியடையவில்லையே? அத்தலை மதிமயக்கத்தை அடைகின்றன எவா ஒரே தேருடன் தேவர்களையும் மனிதர்களையும் ரகர்களையும் வென்றாரோ அவர் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தி அடையவில்லை? கைவர்களை வாட்டுபவரே! எவா ஆசசரியமான வடிவமுள்ள ரகனங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டு அரசர்களிடமிருந்து பொருள்களை வலிந்து கவாந்தாரோ, எவா ரே முறையில் ஐந்து பானங்களை விடுவாரோ அவர் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்கு ஏன் கோபம் விருத்தி டையவில்லை? புத்தத்தில் கேட்கங்களுள்ளவர்களுள் சிறந்தவரும் பளவனமுள்ளவரும் பருத்தவரும் கரியகிறமுள்ளவருமான நகு ரைக் காட்டில் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தியடைய லலை? ஓ! அரசரே! புதிஷ்டிரரே! அழகிய தோற்றமுள்ளவரும் றரும் மாதரியின் புத்திரருமான ஸஹதேவரைக் காட்டில் கண்

மெ ஏன பொறுக்கினதீர் ? ஓ ! வேந்தரே ! துக்கத்தை அடைய
தகாதவர்களான நகுல ஸஹதேவா இருவரையும் துக்கத்தையனை
நதவர்களாகப் பாராததும் ஏன உமக்குக் கோபம் விருத்தியடை
வில்லை ? துருபதனுடைய குலத்தில் பிறந்தவனும், மஹாதப
வான பாண்டுவின் மருமகனும், தருஷ்டதபுமன்னுக்குத் தன
யும், வீராகளுடைய பத்னியும், அவர்களை அனுஸரித்தவளுமா
நான காட்டையடைந்ததைக்கண்டுமெ ஏன பொறுத்திருக்கினதீர்
ஓ ! பரதருள சிறந்தவரே ! தம்பிமாராகளையும் என்னையும் பார
தும் உமமுடைய மனம் கஷ்டப்படாத காரணத்தால், உமக்கு
கோபமெனப்பது சிறிதும் இல்லை, இது நிச்சயம் உலகத்தில் கோ
மில்லாத க்ஷத்திரியனில்லை க்ஷத்திரிய னென்னும் சொல்லுக்
ஹிமவிப்பவனெனப்பது உறுப்புப்பொருளென நிச்சயிக்கப்ப
டிருக்கிறது க்ஷத்திரியரான உமமிடத்தில் அதனை இப்பொழு
மாறுபாடுள்ளதாகக் காண்கின்றேன ஓ ! பாராதரே ! எந்த க்ஷ
த்திரியன், காலமவந்தபோதும், கோபத்தைக் காண்பிக்கவில்லையே
அவனை எல்லாப் பிராணிகளும் எப்பொழுதும் அவமதிக்கின்ற
ஆகையால், பகைவாக்களுக்கறித்தது எவ்விதத்திலும் நீர் பொறு
லாகாது அவர்கள் சக்தியினாலேயே கொல்லப்படத்தகுந்தவாக்க
இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேகமில்லை அப்படியே, எந்த க்ஷத்திரிய
பொறுமைக்குரிய காலத்தில் பொறுக்கவில்லையோ (அவ
எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெறுக்கத்தக்கவனாகி இம்மையிது
மறுமையிலும் கேட்டை அடைகின்றான

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

அ ர ஜு ன பி க ம ன ப ர வ ம (தோடீச்சி.)

(காலத்திக்கு ஏற்றபடி கோபத்தையும் பொறுமையையும்
அடையவேண்டுமென்பதற்குப் பலிப்பாஷ்லாதீர்களுடைய
ஸம்வாதத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி, அந்ந
ஸமயம் கோபத்தை அடையவேண்டு மென்று
தீரோளபகீ யுதிஷ்டிராருக்குச்
சொல்லியது)

இந்த விஷயத்திலும் விரோசனனது புத்திரனான பலிகுரு
பரஹலாதனுக்கும் நடந்த ஸமவாதரூபமான இந்தப் பழைய இ
ஹாஸத்தைச் சொல்லுகின்றாராகள அஸுரரோஷ்டனும் மஹ

ததிமானும் தாமங்கனின் ரகஸ்யத்தை அறிந்தவனும் பிதாவின தாவும் அஸுரர்களிலும் தைத்யங்களிலும் சிறந்தவனுமான ரஹஸ்யத்தைப் பலியானவன் கேடகலானான் 'ஓ! ஐயா! பொறுமை மேலானதா? அல்லது 1 கோபம் மேலானதா? இந்தச் சந்தேகத்தைக் கேட்கின்ற எனக்கு உளபடி சொல்லும் தாம தெரிந்தவரே! இந்த விஷயத்தில் எது மேலானதோ அதை நகருச் சந்தேகமற் சொல்லும் அந்த உபதேசத்தை முழுமையும் கேட்டு அதன்படி செய்வேன்' என்றான் எல்லா நிச்சயத்தையும் அறிந்தவனும் மிகக் அறிஞனுமான பாட்டன், இவதம் கேட்கப்பட்டபொழுது, சந்தேகத்தை வினவுகின்ற அவருக்கு அவையாவற்றையும் சொல்லலானான் 'ஓ! குழந்தாய! கோபமானது எப்பொழுதும் மேலானதன்று, பொறுமை எப்பொழுதும் மேலானதன்று' என்று இந்த இரண்டை ம ஸந்தேஹமறத் தெரிந்துகொள்ளு 'ஓ! குழந்தாய! வன் எப்பொழுதும் பொறுக்கின்றானோ அவன் அனேக தாஷங்களை அடைக்கின்றான் அவனை வேலைக்காரர்களும் பகை ம நடபுமில்லாத பொதுவானவர்களும் பகைவர்களும் அவமதிக்கின்றார்கள் எல்லா ஜனங்களும் ஒரு ஸமயத்திலும் அவனை ணங்கரா ஓ! குழந்தாய! ஆனதுபற்றிக் கற்றோர்களாலும் எப்பாதுமே பொறுமையானது விலக்கப்பட்டிருக்கின்றது அறபத்தியுள்ள வேலைக்காரர்கள் (1 பொறுமையால்) ஹிதமாயிருப்பனை அவமதித்து அதிக தோஷமுள்ள தன்மையை அடைகின்றார்கள் அவனுடைய பொருள்களைக் கவாவதற்கும் விரும்புகின்றார்கள் புத்தியில்லாதவர்களான வேலைக்காரர்கள் எஜமானுடைய வாகனத்தையும் ஆடைகளையும் அலங்காரங்களையும் படுக்கைகளையும் ஆஸனங்களையும் போஜனங்களையும் பானங்களையும் ஸலாப பண்டங்களையும் இஷ்டப்படி எடுத்துக்கொள்வார்கள லமான உத்தரவிற்கிணங்க, கட்டளையிடப்பட்டுக் கொடுக்கத் தக்க (வஸ்துக்களையும்) கொடா யஜமானனை அவனுக்குரிய

1 'தேஜஸ்' என்பது மூலம், அதற்கு, சக்தி, அதாவது, பகைவரை அஞ்சும்வன்மை முதலிய பல பொருள்கள் உண்டு இந்த அதபாயத்தில் ஈபம் என்று வருமிடமெல்லாம், மூலத்தில், 'தேஜஸ்' என்று இருக்கிறது அதற்கு, 'குரோதம்' என்பது பழையவுரை

2 'அவனை அவமதித்து அதிக தோஷமுள்ள தன்மையை அடை யுருள்களன்றோ' என்றும் கொள்ளலாம்

பூஜைகளினால் ஒருபொழுதும் பூஜியார்கள் இவவுலகத்தில், அமதிப்பானது மரணத்தைப்பார்க்கிலும் நிரதிகப்பபட்டது குழந்தாய்! அப்படிப்பட்ட பொறுமையுள்ளவனை, வேலைகளுக்கும் புத்திரர்களும் பரிசாரகர்களும் பொதுநிலையிலிருப்பவர்களும் கடுமையான வாதத்தைகளையும் சொல்லுகின்றார்கள் பொறுமையுள்ள அவனுடைய மனைவியையும் (அவனை) அமதித்து விருமபுகின்றார்கள் அவனுடைய ஸ்திரீகளும் புத்தியிலாமல இஷ்டப்படி பரவிருத்திகின்றார்கள் யஜமானனிடமிருந்து அறபதண்டனையையும் அடையாமலிருந்தால், துஷ்டர்கள் எப்போதும் களிப்படைந்து தோஷத்தை அடைவார்கள், அபகாரத்தையும் செய்வார்கள் ஒருமனிதன் பெரியவனாயினும் பிறருக்கு தீங்கு செய்யாதவனாயின் அவன் பூஜிக்கப்படான மனிதர்களைப்பாங்களைப் பூஜிக்கின்றார்கள், நாகங்களைக் கொல்லுகின்ற கட்டளைப் பூஜிப்பதில்லை எப்பொழுதும் பொறுமையுள்ளவர்களுக்கு இவையும் மற்றும் பலதோஷங்களும் உண்டு ஓ! விதேசன் புத்திரனே! பிறகு, பொறுமையிலலாதவர்களுடைய இரத்ததோஷங்களை அறிந்துகொள் கோபமுள்ளவன் எப்பொழுதும் ரஜோகுணத்தால் சூழப்பட்டு (க கோபிக்கத்) தகாதவிடத்திலே அல்லது (கோபிக்கத்) தக்கவிடத்திலோ தனது சகதியால் அவிதமான சினைகளைச் செய்கிறான் கோபத்திற்கு வசப்படவன் சிநேகிதர்களுடன் விரோதத்தையும் அடைகிறான் உலகத்தாராலும் அப்படியே உறவினர்களாலும் பகையையும் அடைகிறான் அந்த மனிதன் அவமானத்தினால் பொருள் நாசத்தையும் நிரந்தரமையும் அனாதரவையும் மனக்கொதிப்பையும் பகையையும் மடகத்தையும் பகைவர்களையும் அடைகிறான் மனிதனுன்வன் கோபத்தால் மனிதர்களிடத்தில் அநியாயமாக அநேகம் சினைகளைச் செய்கிறான் ஐரவாயத்திலிருந்தும் பராணன்களிலிருந்தும் பரஜனங்களிலிருந்தும் சீக்கிரமாக நடுவிவிடுகிறான் எவன் தன்சாமுதலியவற்றைப் பெருக்குகிறவர்களையும் திருடர்களையும் கோபத்தாலேயே அணுகுகின்றானோ, வீட்டிலிருக்கும் பாம்பினிடம் நடுவதுபோல அவனிடமிருந்து உலகம் நடுங்குகிறது எவனிடமிருந்து உலகம் நடுங்குகிறதோ அவனுக்குச் செல்வம் எவ்விதம் உண்டாகும்? அவனுக்குச் சமயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு உலகமான அபகாரத்தைச் செய்கின்றது, இது நிச்சயம், ஆகையால், கோபத்தை அதிகம் வெளியிடக்கூடாது, எப்பொழுதும் மெனமையுள்ளவனாக

ம இருக்கக்கூடாது அந்த அந்தக் காலமவந்தபோது மென
மபுள்ளவனாகவோ அல்லது கோபமுள்ளவனாகவோ இருக்கவேண்
ம எவன (மெனமைக்குரிய) காலத்தில் மெதுவாகவும் (கோபத்
தக்குரிய) காலத்தில் கோபமுள்ளவனாகவும் ஆகிறானோ அவனே
மமையிலும் மதுமையிலும் ஸுகத்தை அடைகிறான் எப்பொழு
ம விடத்தகாதவைகளும் விதவான்கள் சொல்லுகின்றவைகளு
ரான பொறுமைக்குத்தக்க காலங்களை உனக்கு விரிவாகச் சொல்
லுகின்றேன் என்கின்றிருந்து கேள்

எவன் உனக்கு முன் உபகாரியாயிருந்தானோ அவன் பெரிய
குற்றம்செய்தவனாயினும், குற்றம்செய்த அவனுடைய அந்தக்குற்றத்
த உபகாரத்தால் பொறுக்கவேண்டும் அறியாமையை அடைந்த
குற்றவாளிகளுடைய குற்றத்தையும் பொறுக்கவேண்டும் எல்லா
விஷயத்திலும் மனிதனால் பாண்டித்தியமானது எளிதில் அடைய
முடியாததன்றோ? மேலும், புத்திபூர்வமாகச் செய்து அதைத் தெரி
ாமல்செய்ததாகச் சொல்வார்களானால், குற்றம் சிறிதானாலும், அவ
தேமகப்படமாபுள்ள அந்தப்பாலிகளைக் கொல்லவேண்டும் நீ எல்
ராப பிராணிகளும் ஒரு பிழை பொறுக்கவேண்டும் இரண்டாவது
குற்றம் சிறிதானாலும் (செய்தவன்) கொல்லப்படத்தக்கவனே அறி
ாதவனால் ஒருகுற்றம் செய்யப்பட்டதாயிருக்குமானால் பரிசீலனை
னால் நன்கு பரிகைச்செய்து அவன் விஷயத்தில் பொறுக்க
வண்டுமென்றே சொல்லுகின்றார்கள் ஸாமோபாயத்தால் குரு
ளைக் கொல்லுகிறான் ஸாமோபாயத்தால் நல்லவனையும் கொல்லு
கின்றான் ஸாமோபாயத்தால் ஸாதிகக்கூடாதது ஒன்றுமில்லை
ஆகையால், ஸாமோபாயமே மிக்க கடுமையானது காலங்களையும்
குற்றகு தன்னுடைய பலாபலத்தையும் நன்கு தெரிந்துகொண்டு
ாரணத்தையும் ஆலோசித்துப்பாராதுக கோபமோ அல்லது
பொறுமையோ செய்யத்தகுந்தது தேசகாலங்களை எதிர்பார்ப்ப
ாக்களுக்குத் தேசகாலமில்லாதபோது ஒன்றுமெனய இயலாது
புப்படியே, உலகப்பயத்தாலும் குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டும்
பொறுமைக்கு இவ்வாறான இரத்தக் காலங்கள் சொல்லப்பட்டன
குற்றகு வேறாக வருமிடங்களில் கோபத்திற்குச் சமயமென்று
சொல்லப்படுகிறது' என்றான் ஓ! நராதிரே! ஆகையால்,
பராசைகொண்டவர்களும் எப்பொழுதும் அபகாரிகளுமான
குந்தராஷ்டிரபுத்திரர்களிடத்தில் உமமுடைய கோபத்திற்கு(இது)
ரால்மென்று நான் நினைக்கின்றேன் இப்பொழுது கௌரவா

களைக் குறித்துப் பொறுமைக்குரியகாலம் ஒன்றும் இல்லையன்றோ கோபத்திற்குக் காலம் வந்தபோது, நீர் கோபத்தைச் செலுத்து வேண்டும் மெதுவாயிருப்பவன் அவமதிக்கப்பட்டவனாகிறான் கடுமையாயிருப்பவனிடமிருந்து உலகம் நடுக்கமடைகிறது காலம் வந்தபோது இரண்டையும் எவன் அறிகிறானோ அவனே பூமிக் கு அரசன்

இருபத்தோன்பதாவது அதயாயம்

அ ர ஜு ன பீ க ம ன பா வ ம (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் கிரேஸ்பகீபைப் பார்த்துக் கோபக்கீல்
பல துறவர்களிருப்பதை எடுத்துக் காட்டிக்
கோபத்தை நீர்கீத்தது)

இனிமையான அக்ஷரமும் பதமுமுள்ளதும் அழகியுமான திரௌபதியின் வாராததையைக்கேட்டு அரசரான யுதிஷ்டிரா, புன்னகைசெய்து, அவ்நீரோக்கிச் சொல்லலானா — 'மிக அறிவுள்ளவனே! கெட்ட புத்தி'புள்ள துரியோதனனரிமித்தத நீ கோபங்கொண்டாய அதனால், கோபத்தைப் பலவிதமாக கொண்டாடுகிறாய் எல்லாவற்றையும் வேரோடு நாசம்செய்யு கோபமென்கிற சததுருவைக் காரணங்களுடன் என்னிடமிருந் கேட்பாயாக கோபம் மனிதர்களைக் கொல்லுகின்றது அதுதே திருமபவும்(அடக்கப்பட்டால்)மேனமைப் படுத்துகின்றது ஒ! டேறிவுள்ளவனே! இவ்விதம் ஆகக்மும் கேடும் கோபத்தைக் காரணமாயுடையன என்று அறிந்துகொள் மிகக் மன்களமுள்ளவனே எவன் கோபத்தை அடக்குகின்றானோ அவனுக்கு ஐசுவரியம் உண்டாகிறது, எவன் கோபத்தை அடக்கவில்லையோ அவனுக்குக் கே உண்டாகிறது, நிச்சயம் மன்களமுள்ளவனே! ஆகையால், கோப கேடடிற்குக் காரணமாகிறது ஒ! சுபமானவனே! எப்பொழுதும் கோபத்தை வெளிவிடுகின்றமனிதனுக்கு, மிகக் பயகரமான அநதக் கோபமானது கேடடிற்கு ஏதுவாகின்றது இவ்வுலகத்தில் கோப மூலமாகவே பராணிகளுக்கு நாசகாணப்படுகிறதன்றோ? ஆகையால், என்னைப்போன்றவன் உகத்தை நாசம் செய்யும் கோபத்தை எவ்விதம் வெளிவிடுவன் கோபங்கொண்ட மனிதன் பாவத்தைச் செய்வான் கோபகொண்டவன் குருக்களையும் கொன்றுவிடுவான் கோபங்கொ

ன குருசரமான வாராதையால் பெரியோர்களையும் அவமதிக்க
 றுண கோபங்கொண்டவன் சொல்லத்தகுந்ததையும் சொல்
 தசாததையும் ஒருபோதும் அறியான கோபங்கொண்டவ
 கருசு செய்யத்தகாதது இல்லை, அதுபோல, சொல்லத்தகாதது
 லை கோபத்தால் கொல்லத்தகாதவர்களையும் கொல்லுவான்
 லத்தகவர்களை நனகு ஸ்ரீஜையும் செய்வான் கோபங்
 ண்டவன் தன்னையும் எமனவீட்டை அடையச் செய்வான்
 தத்தோஷங்களைப் பாராக்கின்றவர்களும் இம்மையிலும் மறுமை
 ம மிகச்சிறந்த ஸ்ரீபைண்ட விரும்புகின்றவர்களுமான கற்றறிந்த
 ரியோர்களால் கோபம் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது பண்டிதா
 ல விலக்கப்பட்ட அந்தக்கோபத்தை எவ்விதம் எனப்போன்ற
 செய்வன்? திரௌபதி! இதை எண்ணியே எனக்குக் கோபம்
 ததி அடையவில்லை கோபிக்கிறவனுக்குப் பிரதி கோபியா
 ன தன்னையும் பிறார்களையும் பெரிய பயத்திலிருந்தும் காப்பாற்
 றுண இவன் இருவருக்கும் தோஷத்தைப் போக்குகிறவன்
 கியற்றவனும் மூடனும் துன்பமடைந்தவனுமான மனிதன்,
 னிலும் வலியவர்களான மனிதர்களினமேல் கோபிப்பானாகில்,
 டசியில் தேகத்தை விடுகின்றான் மனதையடக்காதவனாகிச்
 ததைவிடும் அவனுக்கு உலகங்கள் நசிக்கின்றன ஓ! திரௌ
 ! ஆகையால், சகதியற்றவனுக்குக் கோபத்தை அடக்குதல்
 ரத்தென்று) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே, சகதனை
 த அறிஞன் துன்பம் செய்யப்பட்டவனாகிக் கோபிக்கின்றானே
 ன சதருவை நாசம்செய்து பரலோகத்தில் சந்தோஷத்தை
 டயான ஆகையால், பலமுள்ளவனானும் பலமற்றவனான
 , எப்பொழுதும், ஆபத்துக்களிலும் அறிவுள்ளவன் பொறுத்
 கொள்ள வேண்டும் ஓ! திரௌபதி! இங்கே ஸாதுக்கள்
 பத்தை ஜயிப்பதைப் புகழ்கின்றார்கள் பொறுமைபுள்ள ஸாது
 னவன் கோபத்தை ஜயித்தல் எப்பொழுதும் இவ்வுலகத்தில்
 துக்களுக்கு ஸம்மதமானது ஸத்தியமானது பொய்யைக்காட்
 ம மேலானது குருசுத்தன்மையைக் காட்டிலும், குருசுமில்
 ம மேலானது ஆகையால், இவ்விதம் அனேக தோஷமுள்ள
 ஸாதுக்களால் விலக்கப்பட்டதும் எல்லாலோகத்தையும்
 மசெய்யக்கூடியதுமான அந்தக் கோபத்தை என்னைப் போன
 ன விடவேண்டும் தீரக்கதாசிகளான பண்டிதர்கள், எவனைப்
 ககிரம்முள்ளவனென்று சொல்லுகின்றார்களோ, அவனுக்கு

கோபம்¹ விரும்பப்பட்டதாக ஆகாதென்பது நிச்சயம் என உணர்வான கோபத்தை அறிவால் தடுக்கின்றாலே அவனை உமைபற்றாத கற்றோர்கள் பராகரமமுள்ளவனாக அறிகின்றார்கள் அழகிய இடையுள்ளவனே! கோபமுள்ளவன் காரயத்தை உளபடியே பராக்கிறதில்லை, கோபமுள்ள மனிதன் அகாரயதலே ஆலோசித்துப் பாராப்பதில்லை, மரியாதையையும் நினைக்கிறதில்லை கோபங்கொண்டவன் கொல்லாத தகாதவர்களையும் கொல்லுகின்றான் கடுமையான (வாராததைகளால்) குருக்களையும் துன்புபடுத்துகின்றான் ஆகையால், பராகரமத்தைக் காட்ட வேண்டியபோது, கோபமானது நெடுநூரத்தில் விலக்கத்தக்கது விழுமுகும்திறமை, பகைவருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் உயததை ஆலோசித்தல், பகைவரை அடக்கும் திறமை, காரியத்தைச் சீக்கிரம் முடிக்கும் தன்மை ஆகியனானனும் தேஜஸின்குள்ளுள்ள இவைகள் கோபமுண்டவனாலுள்ளபடி அடையத்தக்கவை அல்ல மனிதன் கோபத்தைவிட்டாலன்றோ நன்கு பராகரமத்தை அடைவான்² மிகக் புத்தியுள்ளவர்களானாலும் கோபமடைந்த காலத்தே திறக்கேற்ற சக்தியானது நன்கு அடையமுடியாது உயாதவர்களால் கோபமானது பராகரமமென்று அடிக்கடி நிச்சயப்பட்டு லோகநாசத்திற்காக மனிதர்களைக் குறித்து ருணத்தின்காரயமான கோபமானது ஏற்படுத்தப்பட்டது ஆகையால், அடிக்கடி நற்காரியத்தைச் செய்யும் மனிதன் கோபத்தை விடவேண்டும் தன்னுடைய தாமதத்திலிருந்து விலகாதவன் சித்தவென்பதும் (தன் தாமதங்களை விட்ட) கோபங்கொண்டவன் சிறந்தவன்ல்லவென்பதும் நிச்சயம் நிரதிகத்தகாதவனே! புறமில்லாத மூடர்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் தவறுதல் ஏற்படுமா என்போன்றவனுக்கு எவ்விதம் தவறுதல் ஏற்படுமோ³ மனிதர்களுடைய மிகக்கொப்பான பொறுமையுள்ளவர்கள் இராகளானால் மனிதர்களுக்குச் சோகை உண்டாகாது பகையானது கோபத்தை உண்டாக்காமாக உடையதன்றோ⁴ துன்பம் செய்யப்பட்டவன் பிறருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுவான் குருவினால் துன்புறுத்தப்பட்டவன் (குருவையும்) துன்புறுத்துவான் இவ்விதமானால் பிராணிகளுக்கு நாசத்தை யுண்டுபண்ணும் அதாமம் பரவினதாகும் வல்லவையப்பட்ட மனிதன், பிறகு, யாவரையும் திருப்பி வைவான் அடிக்கப்பட்டால், திருப்பி அடிப்பான் துன்பம் செய்யப்

1 'அபயந்தா.' என்பது மூலம்.

ல் அப்படியே துன்பம் செய்வான் பிதாக்கள் புத்திராகளை
 உக்கினராகள்ளோ¹ அதுபோலப் புத்திராகள் பிதாக்களையும்
 உக்கினராகள் கணவாகள் மனைவிகளையும், மனைவிகள் கணவா
 ரையும் அடிக்கினராகள் அழகிய முகமுள்ள திரௌபதி² லோகம்
 விதம் மிகக் கோபத்தை அடைந்தபோது உத்பத்தியுண்டா
 து பரஜைகளின் பிறப்பை (த தம்பதிகளின்) பரீதியைக் காரண
 உடையதென்று அறிந்துகொள்ள ஒ! திரௌபதி அப்படிப்பட்ட
 ராபுகொண்ட எல்லா மனிதர்களும் சீக்கிரம் குறைவடைவாரா
 ஆகையால், கோபமானது பரஜைகளுக்கு நாசத்திற்கும்
 லவககுறைவிற்கும் (காரணமானது) உலகத்தில் பூமிக் கொப
 ன பொறுமையுள்ளவர்கள் காணப்படுகிற காரணத்தால் பரா
 களுக்குப் பிறப்பும் ஐசுவரியமும் உண்டாகின்றன கலயாண
 னமுள்ளவளே! இங்கே பொறுமையுள்ளவனிடமிருந்தே பராணி
 ன பிறப்பும் சொல்லப்படுதலால், எல்லா ஆபத்தாக்களிலும்
 நிதன பொறுத்தாக்கொள்ளவேண்டும் பலமுள்ளவனில் நிரதிக
 பட்டாலும், அடிக்கப்பட்டாலும், கோபிக்கப்பட்டாலும்
 சுகதன் பொறுப்பதுபோலப் பொறுத்தாக்கொள்கிறவனும்,
 பொழுதும் கோபத்தை ஜயித்தவனும் சிறந்த விதவானுமான
 ருமைவாய்ந்தவனுக்கு அழிவற்ற உலகங்கள் கிடைக்கின்றன
 ராபிப்பவன் அறிவு குறைந்தவனாகி இம்மையிலும் மறுமையிலும்
 சுகதையடைகிறான் ஏ! கிருஷ்ணேயே! இவ்விஷயத்திலும் பொறு
 யுள்ளவர்களில் சிறந்தவரும் மஹாதமாவுமான காலையபரால்
 ரல்லப்பட்டவையும் எப்பொழுதும் பொறுமையுள்ளவர்களைப்
 றியவையுமான ஸ்ரீலோகங்களைச் சொல்லுகின்றார்கள்

‘பொறுமையே தாமதம் பொறுமையே யாகம் பொறுமையே
 தங்கள் பொறுமையே சாஸ்திரம் எவன் அதை இவ்விதம்
 ரிகிறானோ அவன் யாவற்றையும் பொறுத்தாக்கொள்ளத் தக்கவ
 றான பொறுமையே¹ பரமமம் பொறுமையே ஸத்தியம்
 ருறுமையே செனற்தம் வருவதும் பொறுமையே தவம்
 ருறுமையே செளசம் பொறுமைபினாலேயே இந்த ஜகத்தானது
 க்கப்பட்டிருக்கின்றது பொறுமையுள்ளவர்கள் யஜ்ஞத்தையறி
 வர்களின் லோகங்களைத் தாண்டி அவைகளுக்கும் மேலான
 னானத்தை அடைகின்றார்கள் பரமத்தை அறிந்தவர்களின்
 கத்தையும் தபஸவிகளின் உலகங்களையும் தாண்டி மேலான

¹ ‘பரமம்’ என்பது மூலம், ‘பராமமணஜாதி’ என்பது பழையவுரை

உலகமடைகின்றார்கள் யாகம செய்கிறவர்களுடைய உலகங்க
வேறு (குளம் வெட்டுதல், தேவாலயம் கட்டுதல், தோட்டம்வை
தல் முதலிய) காமாவைச் செய்கிறவர்களுடைய உலகங்கள் வே
பொறுமைபுள்ளவர்களுக்கு¹ பரமமலோகத்தில் மிகப் பூஜிக்கப்பட
உலகங்கள் (உண்டு) பொறுமையே சக்தியுள்ளவர்களுடைய சக
பொறுமையே தவசிகளின் தவம் பொறுமையே சத்தியமுள்ள
களுடைய சத்தியம் பொறுமையே யாகம பொறுமையே ம
அடக்கம் ஓ! கிருஷ்ணையே! எந்தப் பொறுமைபில் வேதமு
சத்தியமும், யாகங்களும், லோகங்களும் இருக்கின்றனவோ அ
படிப்பட்ட அந்தப் பொறுமையை எனப்போனவன் எவ்வித
விடுவன்? யாகம செய்கிறவர்களுக்கு (வேறு) உலகங்கள் செ
லப்படுகின்றன அதுபோலவே, பொறுமைபுள்ளவர்களுக்கு
வேறு உலகங்கள் சொல்லப்பட்டன அறிவுள்ளவனான மனித
எப்பொழுதும் பொறுத்தனாகொள்ளவேண்டும் எப்பொழு
யாவற்றையும் பொறுக்கிறானே அப்பொழுது பிரம்மமாகிற
பொறுமைபுள்ளவர்களுக்கே இந்த உலகம் (உண்டு) பொறு
யுள்ளவர்களுக்கே பரலோகமும் உண்டு பொறுமைபுள்ளவர்க
இவ்வுலகத்தில் நன்குமதிப்பை அடைகின்றார்கள், பரலோகத்
லும் மேலான கதியை அடைகின்றார்கள் எந்த மனிதர்களுடை
கோபமானது எப்பொழுதும் பொறுமையால் தடைசெய்யப்பட
டதோ அவர்களுக்கு¹ மிகச்சிறந்த லோகங்களுண்டு ஆகையா
பொறுமை சிறந்ததென்று கருதப்பட்டது எப்பொழுது
பொறுமைபுள்ளவர்களின் பெருமைகள் இவ்விதம் காரியபர
சொல்லப்பட்டன ஓ! திரௌபதி! பொறுமைபின் பெருமைபை
கேட்டுச் சந்தோஷம் அடைவாயாக, கோபியாதே சந்தனு
குமாரரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மா நமது அடக்கத்தைப் பு
வார தேவகீபுத்திரரான கேசவரும் அடக்கத்தைப் புகழுவ
துரோணசாரியரும் க்ஷத்திரவான விதுரரும் அடக்கத்தையே
லாகச் சொல்லுவார்கள் கிருபரும் ஸஞ்சயனும் அடக்கத்தை
(மேலென்று) சொல்லுவார்கள் ஸோமத்ததனுமய்யுதஸுவும் அ
வத்தாமாலும் அப்படியே அடக்கத்தை மேலானதாகச் சொ
வார எங்கள் பாட்டனாரான வியாஸரும் எப்பொழுதும் அடக்
தைப் (புகழ்ந்து) சொல்லுகின்றார் துரியோதனரரசு இவர்கள்

1 ஸத்தியலோகத்தில் அனுபவிக்கத்தக்க பொருள்கள் உ
ளன்பது

மாதானத்தைக் குறித்து ஏவப்பட்டு, ராஜ்யத்தை நிச்சயமாய்க் காடுப்பானென்பது எனனுடைய எண்ணம் பேராசையால். காடாவிடில நாசத்தை அடைந்துவிடுவான் பரதாசனுடைய நாசத் தகாகப் பயங்கரமான இரத்தக் காலம் வந்திருக்கிறது எனனும் சயம் முந்தியே எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு பொறுமையா து துரியோதனன யோக்கியனல்லென்று எனனையே அடை ன்றது ஆகையால், அவ்விஷயத்தில் நானே தக்கவெனென்று வலிதம் பொறுமை எனனை அடைகின்றது இது விவேகிகளின ட இது ஸநாதனமான தாமம் ஆகையால், நான் பொறுமை யும் அஹிமையைமும் உணமையாக அனுஷ்டிக்கப்போகி னன்' என்றான்

முப்பதாவது அத்யாயம்.

அ ர ஜ ன ல பி க ம ன ப ர வ ம . (கோடீரீசி)

(கணவரீகளுடைய கஷ்டங்களைப் பார்த்துத் துன்பமடைந்த திரௌபதி தீர்த்த முத்தியுபவற்றைக் காட்டிலும் நேய்வமே பெரிதென்று கூறியது)

திரௌபதி, 'உமக்கு மோகத்தை உணடுபண்ணினவர்களான வரருக்கும் பூவகாமாவுக்கும் வணங்குகின்றேன் நீர் ஆளத் தந்ததும் தகப்பன் பாட்டன் முறையாகக் கிடைத்ததுமான ஜயத்தில் உமக்கு வேறான புத்தி உண்டாயிருக்கின்றது ஒவ வாரு பிறவியிலும் வெவவேறுவிதமான போகயவஸ்துவானது னக்குத் தக்கபடி ஏற்படுத்தப்பட்டது ஆகையால், காமாக்கள சயமான பயனுள்ளவைகள் மோகத்தால் காமபுலன்களை விட நம்புகிறான் இவவுலகத்தில் பொறுக்கமுடியாத இரத்தத் துக்க னது உமக்கு நோரதிருந்தால், தாமததாலும் அஹிமையா ம பொறுமையாலும் நோமையாலும் கருணையுள்ளவனாயிருப்ப லும் ஒருபோதும் ஐயவரியத்தை ஒருவன் அடையான் நீரும் தத்ததுக்கத்துக்குத் தக்கவரல்லீர், மிக்க பராக்கிரமமுள்ள உமது த்தப் பிரதாசங்களும் ஸஹிக்கத்தக்கவரல்லர் பாரதரே! அவா ர அக்காலத்திலும் இப்பொழுதும் ஒருகாலும் ஒன்றையும் தா ததைவிட மிக்க பிரியமாகக் கருதவில்லை (தாமததை) உயிரை விட மேலானதாக நீனைக்கின்றனர் 'தாமதத்திற்காகவே உம

முடைய ராஜ்யம் தாமததிறகாகவே உமமுடைய உயிரவாழ்கலை
 என்று பிராமமணாகளும் குருக்களும் தேவதைகளும் அறிவா
 கள பீமராஜனாகளையும் மாதரியின் புத்திரர்களான இருவாக்
 யும் என்னையும் நீர் விட்டுவிடுவீரென்பது எனலுடைய எண்ண
 ஆனால், தாமததையோ விடமாட்டா தாமதத்தைக் காப்பாற்றுகின்
 அரசனை அப்படி காககப்பட்ட தாமம் காப்பாற்றுகின்றதென
 பெரியோர்களிடமிருந்து நான் கேட்டிருக்கிறேன் உமமையே
 அது காப்பாற்றுகின்றது, நினைக்கின்றேன் ஒ! மனிதரிற் சிறந்தவ
 மற்றவர்களைவிட்டு நித்யமாக எப்பொழுதும் தாமதத்திலேயே உம
 டைய புத்தியானது மனிதனைத் தன்னுடைய நிழல்போல அ
 ஸ்ரிக்கின்றது ஸமமானவர்களையும் தாழ்ந்தவர்களையும் நீர் அ
 மதிக்கமாட்டா சிறந்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டும்
 எல்லாப் பூமியையும் அடைந்தும், பரபுவென்ற அபிமான
 உமக்கு விருத்தியடையவில்லை ஒ! பாரததே! ஸ்வாஹாகா
 களால் தேவதைகளையும் ஸ்வதாகாரங்களால் பிதிருக்களைய
 பூஜைகளால் பராமமணர்களையும் எப்பொழுதும் உபாஸிக்கின்ற
 ஒ! பாரததே! பாரததே! மோக்ஷத்தை அடைய விருப்பமுள்ள
 ஸர்வாவிகளும் கிருஹஸ்தருமான பராமமணர்கள் எப்பொழுது
 எல்லாப் பதாரததங்களைக்கொண்டும் உமமால் திருப்தியடை
 கப்பட்டார்கள் தங்கப்பாததிரங்களால் சூப்பிட்டார்கள் போ
 னம் செய்கிக்கும் விஷயத்தில் நான் வேலைக்காரியாக இருந்தே
 காட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் காட்டிலுள்ள போஜனங்களைக் கொ
 ின்றீர் பராமமணர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது உமமுடை
 வீட்டில் ஒன்றுமில்லை வைஸுவதேவத்தின் முடிவில் காலையி
 மாலையிலும் அதிதிகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடு
 யிடுகின் அன்னத்தைக்கொண்டு ஜீவிக்கின்றீர் ஒ! குற்றமற்றவ
 காமயங்களுந் நைமித்திகங்களுமான இஷ்டிகளும் பசுபந்தங்க
 பாகயஜ்ஞங்களுமான யஜ்ஞங்கள் எப்பொழுதும் நடக்கின்றன ர
 யத்தைவிட்டு ஜனமற்றதும் திருடர்களால் வலிக்கப்பட்டதும்
 இந்தப் பெரியகாட்டில் வலிக்கையிலும், வலிக்கின்ற உமக்கு
 தாமம் குறைவையடையவில்லை அரவமேதமும் ராஜஸூய
 பெளண்டரீகமும் கோஸவமும் மற்றுமுள்ள அநேக யஜ்ஞங்க
 தக்ஷிணையுடன் உமமால்செய்யப்பட்டன ஒ! பாரததே! த
 குள்ள தான் சூதின அபஜயத்தில் விபரீதமான புத்தியால் சினேகி
 களையும் எங்களையும் தனங்களும்தோற்றீர் கோணலில்லாதவரு

யையுள்ளவரும் மிகக்கொடுக்கிறவரும் புத்திமானும் உண்மைபேசு
றவருமான உமக்குச் சூதென்னும் வயஸனத்தில் செல்லும் புத்தி
ப்படி உண்டாயிற்று? ஓ! பாரததே! மிகவும் பொறுக்கமுடியாத
மமுடைய இந்தத் துக்கத்தைப் பாரதது மிக்கமயக்கமவருகிறது
னம் வருத்தத்தையடைகிறது உலகமானது ஈடவருடைய
சுததில் கட்டுப்பட்டிருப்பதுபோலத் தன் வசத்தில் கட்டுப்பட
ருக்கவில்லை என்பதைப்பற்றி இந்த இதிஹாஸத்தைச் சொல்லு
றார்கள்

மூர்தியகாமாவைப் பெரிதாக அனுஸரிககிறவரும் சிருஷ்டிப
வருமான ஈடவரே பிராணிகளுக்கு ஸுகதுக்கங்களும் பிரியாப
ரியங்களுமான எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறா அரச்சே! ஒரே
டத்தில் மனத்தை நிறுத்தினவனும் தீரனுமான மனிதன் கட
டயாலசெய்யப்பட்ட பெண்பதுமையை எவ்விதம் சரீரத்தையும்
வவோ அவயவங்களுடும் ஆட்டிவைக்கிறுனோ அவ்விதமே இந்த
ரஜகளை ஆட்டிவைக்கிறா பாரததே! ஈடவரா ஆகாயம்போல
ங்கு எல்லாப்ராணிகளையும் வயாபித்தானின்று கேட்பதையும்
கடுதலையும் செய்கிறா கயிறுநூல் கட்டப்பட்ட கிளிபோல
ந்த ஜீவன் தன் வசமில்லாதவனாக நடத்தப்படுகிறான், ஈடவர
டைய வசத்திலிருந்துகொண்டிருக்கிறான், ஆதலால், மறறவாக
க்கும் தனக்கும் யஜமானனல்லன் நூலில் கோக்கப
ட்ட மணிபோலவும், மூக்குக்கயிறுநூல் கோக்கப்பட்ட
ளைபோலவும், தன்மயனையும் அவருக்கு அடங்கினவனுயிருந்து
காண்டு ஈடவருடைய கட்டளையை அனுஸரிககிறான் நமூவி
மூர்து பரவாகத்தினுடைய நடுவையடைந்த கரையிலுள்ள மரம்
பால இந்த மனிதன் அஸ்வதந்திரனாகி ஈடவரை அனுசரிச
றான் அறிவற்ற இந்த மனிதன் ஈடவரால் ஏவப்பட்டுத் தன்
டைய ஸுகதுக்கங்களில் ஸ்வதந்திரமில்லாமல் ஸவாககத்தை
பா நரகத்தையோ அடைவான் ஓ! பாரத! புலகுனிகள் பல
ள்ள காரறினுடைய வசத்தை எவ்விதம் அடைகின்றனவோ
வ்விதம் எல்லாப்ராணிகளும் ஈடவருடைய வசத்தை அடை
ன்றன ஈடவரே பராணிகளை நல்காமாலிலோ கெட்ட
மாலிலோ சேர்த்துக்கொண்டு பரவியிருக்கிறா இவா இப்படிப்
ட்டவா என்று காணப்படவில்லை ஈடவரா சுபத்தையும் அச்

1 'காலம் பஜி' என்பது மூலம் 'பரமாத்மாவை அடைகிறான்'
என்பது பழையவுரை

பததையும் பயனாகவுடைய காமாக்களை எதனால் செயவிககிறாரோ கேட்கத்திறமென்று பெயரையுடைய அபபடிப்பட்ட இந்தச் சரீரம் னது ஈசருக்குக் காரணமாததிரமே எவா தம்முடைய மாயையா, பிராணிகளை மோகிக்கச்செய்து பிராணிகளைக்கொண்டே கொல் கின்றாரோ, அபபடிப்பட்ட ஈசரால் செய்யப்பட்ட இந்த மான யின மகிமையானது எவவிதமென்பதைப் பாரும் உண்மையை கண்டவர்களான முனிவர்களால் வேறுவிதமாகப் பாராகப்பட்ட வைகள் (மூடாகளுக்கு) 1 வாயுவின வேகம்போல வேறுவிதமாக சுறுகின்றன அந்த அந்த வஸ்துக்களைக் குறித்து மனிதாக வேறு விதமர்கவே கொள்ளுகிறார்கள் அவைகளை ஈஸ்வரா வே, விதமாக ஆக்கவும் அழிக்கவும் செய்கிறார் அசைவற்றதும் அ வற்றதுமான கட்டையைத் கட்டையாலும், கலலைக் கலலினாலும் இருமபை இரும்பினாலும் எவவிதம் வெட்டுவாடு அவவித தாமாயுண்டானவரும் பரமமாவின் பிதாவும் தேவருமான அந்த பகவான மாயையைச்செய்து, பிராணிகளைக்கொண்டுபிராணிகளை கொல்லுகிறார் பூலன் வினையாட்டுப்பொருள்களினால் வினையா வதுபோலத்-தாமவிரும்பியபடி செய்யும் பிரபுவான இந்தப் ப வான சோதனம் பிரித்தும் பிராணிகளால் வினையாடுகின்றார் ஈசரே ! ஈஸ்வரா மாதாபிதாவைப்போலப் பிராணிகளிடத்திலிருக் விலலை இந்த மற்றமனிதர்களைப்போலக் கோபத்தோடு பிரவிததித் து ரல்லொழுக்கமுள்ள மேலோர்கள் வெட்கமுள்ளவர்களும் ஜ் னத்திற்காகக் கஷ்டப்படுகின்றவர்களும்பிரித்ததலையும், துஷ்ட கள் மெய்மறந்து ஸுகமுள்ளவர்களாயிருத்தலையும் கண்டு ஆடு சனை செய்கின்றேன் ஒ! பாரத்தரே! உமக்கு நோந்திருக்கிற இர ஆபததையும் துரியோதனனிடத்திலிருக்கிற செல்வத்தையும் ப தது இந்த மாறான நிலைமையைப் பாரக்கிற அந்த ஈஸ்வரரை ஈ திக்கின்றேன் மேலோர்களின் சாஸ்திரத்தைக் கட்டுதவனு குருரனும் பேராசையுள்ளவனும் தாமத்தை அழிப்பவனுமா துரியோதனனிடத்தில் செல்வத்தைக்கொடுத்தது ஈஸ்வரா என பயனை அடைகிறார்? செய்யப்பட்ட வினையானது செயதவனை யன்றி மற்றவனை அடையாதானால், அந்தத் தீவினையால் ஈஸ்வ நிச்சயம் பற்றப்படுகிறார் செய்யப்பட்ட பாபகாமாவானது செ தவனையே அடையாவிடில் இவ்விஷயத்தில் (மனித) வலிஷம்

1 'வேகா இவ நபஸவத்' எனபது மூலம் 'சூரியகிரணங்கள் போ னனபதி பழையவுரை

ரணமென்று எண்ணி இங்கே பலமற்ற ஜனங்களைக் குறித்துத்
ககிகினேன்' என்றான்

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்

அ ர ஜு ன ல ி க ம ன ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரார் தர்மத்துக்கீழ் பயனுண்டென்று கிரேஸபதீர்த்தக்
கூறியது)

யுகிஷ்டிரா, 'ஓ! யஜ்ஞசேனன குமாரியே! சபமானதும்
முகிய சொல்லுள்ளதும் இனியதுமாக உனனால் சொல்லப்பட்ட
ததையானது எம்மால் கேட்கப்பட்டது ஆனால், நாஸ்திக
தைப் பேசுகிறாய் ஓ! ராஜபுத்ரீ! நான் தாமதத்தில் பயனை
நம்பிக்கொண்டு செய்யவில்லை, கொடுக்க வேண்டுமென்றே
கொடுக்கிறேன், யாகம் செய்யவேண்டுமென்றே யாகம் செய
ின்றன ஓ! கிருஷ்ணையே! இவ்விஷயத்தில் பயன இருக்கட்டும்,
ல்லது, இல்லாமல் போகட்டும் கிருஷ்ணதாஸரமத்திலிருக்கும்
நீதன எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் சக்திக்கேற்றவாறு
செய்கின்றேன் ஓ! அழகிய இடையுள்ளவளே! சாஸ்திரங்களை
மும் ஸாதுகங்களின் ஆசாரத்தைப் பார்த்தும் தாமதத்தைச்
செய்கின்றேனே யல்லாது தாமதத்திற்குவேண்டிச் செய்யவில்லை
! கிருஷ்ணையே! இயற்கையிலேயே என்னுடைய மனம் தாமத
லேயே நாட்பட்டிருக்கிறது தாம் வியாபாரம் செய்கிற
றபன் தாமவாதிகளுள் தாழ்ந்தவன் தாமத்தின் பயனை அடைய
நம்புகிறவனும் நாஸ்திக்யத்தால் பாவத்தில் மனமுள்ளவனையத்
மத்தைச் செய்து ஸந்தேகப்படுகிறவனும் தாமதத்தை
டையமாட்டார் மராகத்ததை விட்டுப் பேசுவதாலும் மத்ததி
லும் தாமதத்தைக் குறித்துச் சங்கையடையாதே தாமத்தில்
ரதேஹிக்கும் மனிதன் குறுக்கான கதியில் நோக்கமுள்ளவன்
றுதியற்ற மனமுள்ள எவனுக்குத் தாமமும் வேதத்திற்குசொல்லிய
சுயமும் சங்கிக்கத்தக்கவையோ அவன் வேதத்திலிருந்து ரூத
ரன் போல ஜராமரணமில்லாத லோகத்திலிருந்து விலகிவிடுவன்
ல்ல மனமுள்ளவளே! வேதாத்யயனம் செய்தவனும் தாமததை
கயமாகக்கொண்டவனும் நற்குலத்தில் பிறந்தவனுமான அவன்
ரமானுஷ்டானம் செய்கிற அரசர்களால் பெரியோர்களிடத்தில்

சோககத தருதவன சாஸ்திரத்தை மீறின அறப்புத்தியுள்
 எவன தாமதத்தைக் குறித்து அதிகமாகச் சங்கைப்படுகிறு
 அவன சூத்திரர்களைக் காட்டிலும் திருடர்களைக் காட்டிலும் மி
 பாவமுள்ளவன அறியமுடியாத ஸ்வபாவமுள்ளவரும் தா
 தால வெகுசர்லம் ஜீவிப்பவரும் மிகக் தவமுடையவரும் (திரு
 பிப) போகிறவருமான மாரக்கண்டேய நிஷியானவா நேராக
 உன்னுள் பாரக்கப்பட்டாரனரே? வயாஸா, வலிஷ்டா, பை
 திரேயா, நாரதா, லோமசா, சகா, மறறுமுள்ள நிஷிகள் ஆகிய
 லாரும் தாமததாலேயே நல்லமனமுள்ளவர்கள் திவ்யயோக சக
 யுடன் கூடினவாகளும் சபிக்கவும் வாழ்விக்கவும் வல்லவாக
 தேவர்களைக் காட்டிலும் மேலானவர்களுமான இவர்களை நேராக
 பாரக்கின்றாயனரே? குற்றமற்றவனே! சாஸ்திரத்தில் பி
 யக்ஷமான அறிவுள்ளவர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவாக
 மான இவர்கள் முதலில் தாமதத்தையே செய்யவேண்டுமென
 எப்பொழுதும் சொல்லுகின்றார்களனரே? ஓ! கலயாணி! ஆ
 யால, ஈஸ்வரரையும் தாமததையும், ரஜோகுணத்தால மே
 மடைந்த மனத்தினால், நிரதிப்பதற்கும் சங்கைப்படுவதற்
 தகவனல்லலை விவேகமில்லாதவன் ததவரிச்சயத்தை அடை
 யாவரையும் பித்தாக்களாக எண்ணுகிறான் தாமதத்தில் அ
 சங்கைகொண்டவன் வேறிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கமாட்டா
 (தன்) மனத்தையே பிரமாணமாயுடைய காவிஷ்டன் பெரியே
 களை அவமதிக்கின்றான், அவிவேகியானவன் புலன்களுக்கூப
 ரெயவதுடன் கூடியதும் லோகத்திற்குத் தெரிந்ததுமான (விஷ
 ஸுக்ஷதையே (இவ்வளவுதான் என்று) நினைக்கின்றான் வேறு வி
 யத்தில் அறியாமையை அடைகின்றான் எவன் தாமதத்தைக் குறி
 ஸந்தேகப்படுகின்றானோ அவனுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை (வி
 யங்களைச்) சிரத்திப்பவனும் கிருபண்ணுமான அநதப் பாவி ந
 லோகங்களை அடையமாட்டான் வேத சாஸ்திரங்களின் அ
 தத்தை நிரதிகிறவனும் பரமானத்தைவிட்டு விலகினவனுமா
 மூடன், காம லோபங்களுக்கு உடன்பட்டவனாகி நரகத்தையடை
 கின்றான் ஏ! கலயாணி! கற்றறிந்த எவன் சங்கைப்படாமல்
 பொழுதும் தாமதத்தையே அடைகின்றானோ அவன் சுததமான ப
 முள்ளவனாகி மறுமையில் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான் வேத
 மாணத்தை மீறித் தாமதத்தைச் செய்யாதவனும் எல்லாச் ச
 திரங்களுடும் விட்டவனுமான மூடன் பிறப்புகளில் ஸுக்ஷ

டையமாட்டான ஓ! பெண்ணே! எவனுக்கு ரிஷிகளின் வாககிய
ம சிஷ்டாசாசமும பரமானமில்லையோ அவ ஓகரு இருதலோசமு
லிலை, பரலோகமுமில்லை எனபது நிச்சயம் ஓ! கிருஷ்ணையே!
லலாவறறையும் பாரபவாகளும் எல்லாவறறையும் அந்நிதவா
நுமான ரிஷிகளால் செரலலப்படடதும் சிஷ்டாகளால் அனுஷ
தகப்படடதும் வெகுகாலமாபுள்ள துமான தாமததைச குறித்து
தேகப்படாதே ஓ! திரௌபதி! சமுத்திரத்தின் கரையை
(டைய) விருமபுகின்ற வியாபாரிகளுக்கு அநத ஓடம்போல ஸவாச
தையடைகிறவர்களுக்குத் தாமமே ஓடம், வேறில்லை ஓ!
றறமற்றவளே! தாமானுஷ்டானம் செய்கிறவர்களால் செய்யப
ட தாமம் பயனற்றதாயிருக்குமானால், இழிவான இருளில்
ஜனானத்தில்) இந்த உலகம் முழுகிவிடும் ஒருவரும் ஸுகத்தை
டையார பசவைப்போல ஜீவனம்செய்வவர்கள் கெடுத்துட
யே சோவார்கள், ஒரு பயனையும் அடையார்கள் தவமும்
மமசரியமும் யஜ்ஞமும் வேதாதயயனமும் தானமும் நோமைபு
ன இவைகள் பயனற்றவைகளாயிருக்குமானால், பின்னுள்ள
களும் அவரிலும் பின்னுள்ளவர்களும் தாமததைச செய்யார
கிரியைகள் பயனற்றவைகளானால் அது மிகவும் வஞ்சனைபா
ம ரிஷிகளும், தேவர்களும், கந்தாவர்களும், அஸுரர்களும்,
க்ஷஸர்களும், பெரியோர்களும் எந்தக்காரணத்திற்காக ஆதர
ன தாமததைச செய்வார்கள்? ஓ! கிருஷ்ணையே! அவர்களோ
வுளைப் பயனை அளிக்கிறவராக அந்நிதவாகொண்டு நனமைச
தத் தாமததைசசெய்தாராகொனபது நிச்சயம் அநதத் தாமம்
ன வெகுகாலமாபுள்ளது அநதத் தாமம் பயனுள்ளதே தாமம்
னற்றதென்று சொல்லப்படவில்லை விததைகளுக்கும் தவங்க
க்கும் பலன்கள் காணப்படுகின்றனவனறே? ஓ! கிருஷ்ணையே!
ர் விஷயத்தில் இந்தப் பிறவியைக் கேட்டபடி அந்நிதவொள
தாபமுள்ள திருஷ்டதயுமன்ன எவ்விதமஜனிததானெனபதை
ளபடிஅறிகிறாய் ஓ! அழகியசிரிப்புள்ளவளே! காமாக்களுக்கு
பயனுண்டெனபதற்கு உபமானம் இவ்வளவே போதுமானது
வான அறபத்தாலும் (அதாவது கிடைத்ததைக்கொண்டு) சந
ராஷிக்கிறான கற்றறியாத புத்தியினர்கள் அதிகத்தாலும் ஸந
ராஷத்தை அடையவேமாட்டார்கள் அவர்களுக்குத் தாமத்தா
னடான காமாவோ ஸுகமோ மறுமையில் சிறிதும் இல்லை ஓ!
ண்ணே! நலவினை தீவினைகளுடைய பயனையடைத்தலும், ஸருஷ்டி

பரளயமும், தேவரகஸ்யங்கள் ¹ இவைகளை எவனுமறியான இ
தப்பிராணிகள் இவ்விஷயத்தில் மோகத்தை அடைகின்றன ² இ
கள் தேவர்களால் இரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளத்தக்கவைகள்
ஏனெனில், தேவர்களோ மாயையை மறைத்துவைப்பவர்கள்
இளைத்த அங்கமுள்ளவர்களும் நல்ல வீரதமுள்ளவர்களும் தவ
னூல பாவத்தை எரித்தவர்களும் தெளிவான மனமுள்ளவர்கள்
மான பராமமணர்கள் இவற்றைப் பாராக்கின்றார்கள் பயன் தெரி
ததால், தாமம் ஸந்தேகிகப்படுத்தக்கதன்று தேவர்களும்
தேகிகப்படுத்தக்கவர்களல்லா முயற்சியுடன் யாக்கம் செய்
வேண்டும அஸு'யையிலலாதவனாகிக கொடுக்கவேண்டும இ
விஷயத்தில், 'காமங்களுக்குப் பயனிருக்கின்றது' என்று பரம
புத்திரர்களுக்குச் சொல்லிய தாமோபதேசத்தைக் காயப்பரிவி
னவா அறிவா ஓ! கிருஷ்ணேயே! ஆகையால், உன்னுடைய
தேகமானது பனிபோல நசிக்கட்டும் எல்லாம் இருக்கிறதென
ஆலோசனை செய்து, நாஸ்திக்யமான எண்ணத்தை விடு பரா
களை உணடுபண்ணுகிற ஈஸ்வரரையும் நிரதியாதே அவரை வே
டிகுகொள் அவரை வணங்கு இவ்விதமான புத்தி உனக்கு இ
உண்டாக வேண்டாம் ஓ! கிருஷ்ணேயே! எவருடைய அ
கிரகத்தால், அவருடைய பகதனை மனிதன், தேவதன்மை
அடைகின்றானோ (அந்த) மேலான தேவதையை எவ்விதத்தி
நிரதியாதே' என்றா

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

அ ர ஜு னை பி க ம ன ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(ஒரு பராமமணன்மீநீந்து கேட்ட பிருஹஸ்பதிநீதியைத்
தீரோஸபி யுதிஷ்டிராருக்குச் சொல்லியது.)

திரௌபதி, 'ஓ! பாராததரே! நான் தாமதத்தை எவ்வித
லும் அவமதிக்கவில்லை, நிரதிககவுமில்லை பரஜைகளுக்குப்
யான கடவுளை நான் என்கு அவமதிக்கப் போகிறேன்? ஓ! ப
தரே! நான் துக்கத்தை அடைந்தமையால் இவ்விதம் பிதற்றுகி
றேனென்று அறிந்துகொள்ளும் திருமபவும் பிதற்றப்போ

1 வேறு பாடம் 2 அதிகபாடமான அரைஸ்ரலோகம் விடப்பட்ட

ன நீர் நல்ல மனததுடன் என்கிடமிருந்து கேளும் ஒ! பகை
களை வாட்டுபவரே! இவ்வுலகில் பிறந்தவனான காமாவோ செய்து
வேண்டும் ¹ஸ்தாவரங்கள் காமாவில்லாமல் ஜீவிககின்றனவே
றி மறறவைகளும் மனிதர்களும் அப்படி ஜீவிககவில்லை ஒ!
ஷ்டிரரே! மாதாவின முலைப்பால் குடிப்பது முதல் (தளரந்து)
கையை அடையும் வரையில் அசையும் பிராணிகள் காமாவால்
முழப்பை அடைகின்றன ஒ! பரதரிற் சிறந்தவனே! அசையும்
ரணிகளிலும் விசேஷமாக மனிதர்கள் காமாவினாலேயே இம்மை
யும் மறுமையிலும் ஜீவனத்தையடைய விருமபுகின்றார்கள் ஒ!
ரதரே! எல்லா மனிதர்களும் தாம் மேனமையடையும் உபா
தை அறிகின்றார்கள், நேராகவே உலகத்தினர் பாரக்குமபடி
மங்களின் பயனை அனுபவிக்கின்றார்கள், ஜனங்கள் தமது
னமையடையும் உபாயத்தைப் பாராதுகொண்டே ஜீவிககின்
கள் கொக்கானது ஜலத்தில் தன வேலையைச் செய்வதுபோல
ரும் தாம்மும் தம்முடைய காமாவைச் செய்கிறார்கள் வேலை
ற பராணிகளுக்கு ஒருவிதப் பிழைப்பும் உண்டாகாதன்றோ?
தக் காமாவையே அடுக்கவேண்டும், ஒருபோதும் விடக்
ாது, காமாவைச் செய்யும், விடாநீர், காமாவினால் சூழப்பட்டி
செய்யத்தக்கதை அறிபவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன் இருப்பானோ
ரோ? அவனுக்கும் செல்வத்தைப்பெருக்குவதிலும் ரக்ஷணத்
யும்செய்யத்தகுந்தவேலைபுண்டு புதுவரும்படியில்லாமல் செல்வு
யப்படுமானால் இம்மயமலையானாலும் குறைந்துவிடுமன்றோ?
ஜனங்கள் காமாவைச்செய்யாமலிருக்குமானால் எல்லாம் நாசத்தை
டரதுவிடும் அதுபோலவே, காமாவானது பயனற்றதாயிருக்
ானால் அவைகள் விருத்தியடையா பயனைத் திர்பாராமல் கா
வைச்செய்யவாக்களையும் பாரக்கிறோம் பலனைத் திர்பாராதது
வைச்செய்யும் ஜனங்களையும் பாரக்கிறோம் அப்படியில்
பிடி, ஜனங்கள் ஜீவனத்தை எவ்விதத்திலும் அறியமாட்டார்
லோகத்தில் தெய்வத்தையே மோலானதெனறுசொல்பவனும்,
வாதமாகத் தெய்வமில்லையென்று பேசுகிறவனும் வஞ்சிப
கள் காமாவிலுத்திபுள்ளவன் புகழப்படுகிறான் எவன் வேலை
வனாக ஸுகமாயத்தூங்கிக்கொண்டு தெய்வமே மோலானதென
னோ அதிகக்கெட்புத்திபுள்ள அவன், பச்சைமண்குடம் ஜலத்தில்

¹ஸ்தாவரங்களும் மற ஜனங்களும் காமமின்றி ஜீவிககிறதில்லை' பது பழையவுரை

நாசமடைவதுபோல நாசத்தையடைகிறான் அதுபோலவே, ப
வாதபுத்தியுள்ளவன காமாவைச்செய்வதில் சக்தியுள்ளவனுயி
தும் காமாவைச்செய்யாதவனுயிருக்கிறானே அவன் காப்பவன
லாத தூப்பலன்போல நெடுங்காலம் ஜீவிககமாட்டான் ஒருக
ணமுமின்றி இவரு ஒருவன்பலீனாயடைந்தால் அதனைப் பிடிவா
தாலென்று நினைக்கின்றார்கள் ஏனென்றால், அந்தப்பயன்
வனுடைய முயற்சியினாலும் உண்டானதன்றன்றோ ஒ! பாதத
தேவபரீதிகரமானவிதியால் ஒருவன் அடையும்பயன் தெய்வச
லென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது மனிதன் எந்தப்பயனைக்
மாவினால அடைகின்றானோ, பிரதயக்ஷமாகக் கண்ணுலபாக
பட்டஅது மனிதமுயற்சியால் அடையப்பட்டதென்று கேள்வி
மனிதரிற்சிறந்தவரே! ஒருவன் ஸ்வபாவமாக பரவருத்தித்
காரணமின்றி அடைகிற பலனை ஸ்வபாவத்தாலுண்டானதென்
அறியும் இவ்விதம் பிடிவாதத்தாலும் தெய்வத்தாலும் ஸ்வபா
தாலும் காமாவினாலும் ஒருவன் அடையும் பயன் பூர்வகா
களின்பயன் தாதாவான் ஈசுவரரும் அந்தஅந்தக்காரணங்கள்
மனிதர்களுக்கு முன் செய்யப்பட்ட காமாக்களைப் பிரித்து இம்
யில் பயனை அளிக்கிறார் ஒருவன் நல்காரியத்தைச் செய்வத
கெட்ட காரியத்தைச்செய்வதும் ஈசுவரரால் ஏற்படுத்தப்பட
முனவினைப்பயனென்று அறிவீராக அந்த ஈசுவரா ஒவ்வொ
பயனையும் கொடுப்பதில் இந்தத் தேகமானது காரணமாயிருக்க
றது அவா எவ்விதம் இந்தச் சரீரத்தைப் பேரரணைசெய்கின்றானோ
அதற்குத்தக்கபடி இது தனவசமின்றிச் செய்கின்றது ஒ! குர்தி
திரரே! எல்லாப் பிராணிகளும் காராயங்களைச் செய்யச் சக்தியற்ற
களாயிருந்தாலும் மஹேசுவரா அந்த அந்தக் காராயங்களில் ஏ
செய்விக்கிறார் ஒ! வீரரே! ஒருவன் தானே மனத்தினால் பலன்க
நிச்சயம்செய்துகொண்டு, பிறகு, புத்திபூர்வமாகக் காமாவி
பயனை அடைகிற அவ்விஷயத்தில் மனிதன் காரணமாகிறான்
ஆணமையிற் சிறந்தவரே! காமாக்கள் கணக்கிடமுடியாதவைக
வீடு, பட்டனம் இவைகளின் லித்தியானது மனிதனைக் கார
மாகவுடையது எள்ளினுள் எண்ணெயையும் மாட்டில் பாலை
கட்டையினுள் நெருப்பையும் இவற்றை அடைவதற்குத்தக்க உ
யத்தைபுறம் தீரன் அறியவேண்டும் அதற்குப் பிறகு, இவற்ற
டைய லித்திகுத்தக்க காரணங்களில் பிரவிருத்திகின்றார்
இவரு பராணிகள் காமாவினுடை|| அந்தலித்தியை அடுத்த ஜீ

னறன் 'ஸமாததனா காததாவினா இநதகாமாவானது நனகு
 சயப்பபட்டது, மூடனா இது செயப்பபட்டது' எனபது வேறு
 ட்டினா அறியப்படுகிறது காமாவினா உணடுபண்ணக்கடிய
 னனகளில் இநத மனிதன காரணமில்லாவிட்டால் 1 இஷ்டம்
 பூததம் இவைகளின் பலன உண்டாகாது சிஷ்யன இரான குரு
 ம இருக்கமாட்டான் மனிதன காததாவாயிருப்பதினாலேயே கா
 ம வலித்தித்தால் புகழப்படுகிறான், வலித்திக்காவில இங்கு நிர
 தகப்படுகிறான் இநத விஷயத்தில் காமநாசம் எப்படி ஏற்படும்?
 வைபும சிலா பிடிவாதத்தாலென்றும், சிலா தெய்வத்தாலென
 ம சொல்லுகிறார்கள் மனிதனுடைய முயற்சியால் உண்டாகிற
 தனது சிலா சொல்லுகிறார்கள் தெய்வத்தால் உண்டாவது என
 த மேலானது இவ்வளவினா மாததிரம காரயம் (சித்தியா
 தனது) சிலா நினைக்கின்றார்கள் தெய்வமும் தற்செயலுமான
 வும் பாராக முடியாதனவாயிருக்கின்றன பிடிவாதத்திலிருந
 ம தெய்வத்திலிருந்தும் பயனினுடைய தொடர்ச்சியானது
 னப்படுகிறதன்றோ? மனிதன் சில பலனை தெய்வத்தாலும்
 லவற்றை பிடிவாதத்தாலும் சிலவற்றைத் தன்காமாவினாலும்
 டைகின்றான் இதில் நான்காவது காரணமில்லையென்று
 மாததாகளும் உண்மையற்றதவாகளுமான மனிதர்கள் உறுதி
 யுகிறார்கள் அதுபோலவே, ஜீவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்புக்
 றான பலன்களைக்கொடுக்கிற ஈசுவரா இல்லாமலபோனால் அவா
 நள ஒருவனும் எளியவனாக இருக்கமாட்டான் முந்தின் வினைப்
 பன இல்லாவிடில் மனிதன் எந்த எந்தப் பயனை அடையவேண்டு
 மன்ற விருப்பமுள்ளவனாக காமாவைச் செய்கிறானே அது அது
 பலமாகவே ஆகும் எந்த மனிதர்கள் காரயவலித்திக்கும் அநாதத்
 தித்திக்கும் (கீழ்ச்சொன்ன) மூன்றும் பரம்பராகாரணமென்று
 ரியவிலலைபோ அவர்கள் நாஸ்திகர்கள் போன்றவர்களே காமா
 னது செயப்பபட்டவேவேண்டுமென்றது மனுவினுடைய நிச
 யம் இப்பொழுது நமமிடத்தில் இநத முயற்சியில்லாமையானது
 சயமாயிருக்கின்றது ஒ! யுதிஷ்டிசரே! (காமாவைச்) செய்கிறவ
 க்கு அனேகமாக இங்கு (பலன்) அவஸ்யமுண்டாகும் சோமப
 ளளவன் ஒருபோதும் நிச்சயமான பல வலித்தியை அடையமாட்
 றன் (காமம் செயது) பயன்கிடைக்காவிடில் அதன் தேர்வுத்தை

1 யாகம முதலியன 2 குளம், கிணறு, தோட்டம், கோவில் முதலிய
பிற அமைததல்

விவகிரம் உபாயம் காணப்படுகிறது ராஜஸுரேஷ்டனே! அவ்வித
காமாவைச்செய்தால் கடனினமையை அடைகிறான் சோமபலா
படுத்திருக்கும் இந்த மனிதனை அமங்கலமானது அடைகிற
ஸமாததனானவன் ஸந்தேகமின்றிப் பலனையடைந்து ஐய
யத்தை அடைகிறான் சமசயமுள்ளவர்கள் எல்லாவற்றையும்
எற்றவைகளாகவும் ஸந்தேகமுள்ளவைகளாகவும் சொல்லுகிற
கள் தைரியமுள்ளவர்களும் ஸந்தேகமற்றவர்களும் காமா
முயன்றவர்களும் மனிதர்கள் ஒரு விஷயத்திலும் அ
டிச சொல்வதில்லை இப்பொழுது நம்மிடத்தில் இந்தக் கஷ்ட
னது நிச்சயமாக இருக்கிறது நீர் காமாவைச் செய்தால் ஸம
மின்றி அந்தக் கஷ்டம் இராது. அல்லது, (முயன்றும்) காரி
வித்திக்காமலே இருந்தால், அதுவே உமக்கும் பீமஸேனருக்கு
அராஜுனருக்கும் இரட்டையர்களான தம்பிகளுக்கும் மகிமை
கிறது காமாவைச் செய்தவன் முடிவில் பயனை அறிவதுபே
நமக்கோ பிறருக்கோ காமம் பயன்படுமென்பது விளம்பித்து உ
யப்படும் இவ்வுலகத்தில் பூமியைக் கலப்பையினால் உப
விதையை விதைக்கிறான் பிறகு, உழுகிறவன் சமமா இரு
றான் அவ்விஷயத்தில் மேகம் காரணமாகிறது மழை உ
செய்யாவிடில் அவ்விஷயத்தில் உழுகிறவன் குற்றமுள்ளவனல்ல
'வேறு மனிதன் எதைச் செய்வானோ அது எனனால் முழுவதும்
செய்யப்பட்டது அது இந்தப்பயனை உடையதாயிருக்கிற
ஒரிடத்திலும் என்னுடைய குற்றமில்லை' என்று தைரியமு
வன் ஆலோசனை செய்துகொண்டு, அவ்விஷயத்தில் தன்னை
திக்கக்கூடாது ஒ! பாரதரே! செய்கின்ற எனக்கு அாததவி
யானது உண்டாகிறதில்லையென்று வெறுப்பையும் அடை
கூடாது எந்தக் காரியங்களுக்கும் இரண்டுவித முடிவு உ
வித்தியோ அவித்தியோ உண்டாகட்டும் பிரவிருத்தியின
கூடாது அனேகம் பதாரததங்களின் சோகையிலிருக்கும்
தன்றோ காமாவானது வித்திக்கின்றது குணஸாதனமில்லாத
டால் பயன் குறைகிறது, அல்லது, பலனில்லாமலும் போகிற
செய்யாமல் போனால் ஒருவிஷயத்திலும் பலனும் காணப்படு
தில்லை, குணமும் காணப்படுகிறதில்லை தீரன் புத்தியாலும்
திறமும் தக்காடி நன்மைபுண்டாக வேண்டிய புத்தியால்
காலங்களையும் உபாயங்களையும் மங்களங்களையும் சோககிரு
பராக்ரமமே அக்காரியத்தை உபாயத்தால் உபதேசிக்கின்ற

தனை உபாயத்தாலும் செயயலாம் (ஆனாலும்) காராயன
 ில பராககிரமம் மிகமுககியமானது எல்லாமே பராககிரமத்
 ில் ஆவன ஏனென்றால், புத்திமான அதில் அனேக குணங்க
 டன கேசுமத்தைப் பராககிருன ஆதலால், அதிலிருந்து
 மாதானத்தாலேயே அாதத்ததையடைய விருமபவேண்டும.
 தற்குத்தகக் வேலையையும் செயய வேண்டும ஒ! புதிஷ்
 ரே! பகையானது கடலேயானாலும் மலையேயானாலும் அதற்
 ம தீனகையும் தேசத்தை விடுதலையும்¹ விருமபவேண்டும மனி
 ளவிஷயத்தில் சொல்லவும்வேண்டுமா? பகைவார்களின் இடை
 யளியைத் தேடும் விஷயத்தில் எப்பொழுதும் முயற்சியுள்ள
 ரிதன தனவிஷயத்திலும் பிறாவிஷயத்திலும் கடனற்றிருக்
 ம தனமையை அடைகிருன மனிதன ஒருபோதும் தனனை
 வமதிக்கக்கூடாது, தனனை அவமதித்தவனுக்கு நல்ல செல்
 ம உண்டாகாதன்றோ? ஒ! பராதரே! உலகத்தினுடைய இந்
 ிதத்தியானது இவ்வித நிலைமையுள்ளது காலம், அவஸ்தை
 வங்களின் பேதத்தால் விரித்தியின் ஸவரூபமானது அனேகவித
 மன்று சொல்லப்பட்ருக்கின்றது ஒ! பரதரிற்சிறந்தவரே!
 ன எனனுடைய பிதாவானவா பண்டிதரான ஒரு பராமமணரை
 ட்டில்) வலிக்கச்செய்தாரா (அவா) என பிதாவுக்கு இந்த
 ல்லா அாதத்ததையும் முன சொன்னா அவர் பிருஹஸ்பதி
 ல சொல்லப்பட்ட நீதியை எனஉனபிறந்தோர்களைக்குறித்து
 பதேசித்தாரா நான் அப்பொழுது வீட்டில் அவர்களின் பக்கத்தி
 ருந்து இதனைக் கேட்டேன் ஒ! அரசரே! புதிஷ்டிரே! ஒரு
 ரியத்தைக்குறித்துப் பிதாவினிடம் வந்து கேட்க விருப்பத்
 டன உட்காராதிருக்கும் எனக்கு அவா நனமொழி கூறி (இத்
 ரச) சொன்னா' என்றாள்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அ ர ஜு னு பி க ம ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீமன் சண்டைசெய்து ராஜ்யத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதை
 நீதியுடன் தீர்ப்புதார்த்தக் கூறியது)

திரௌபதியின் வாராததையைக்கேட்டுப் பீமஸேனன் பொரு
 வனாகிக் கோபமூண்டு பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸமீபத்தில்

வநது அரசரை நோக்கிச் சொல்லலானான் 'அரசே! ஸதபுருஷர்களுக்குத் தக்கதும் தாமதத்தைவிட்டுவிலகாததுமான நல்லவழி அடையும் தாமராதத காமங்களை யிழந்த நமக்குத் தபோவஸ்தில் வலிப்பதால் என்ன பயன்? தூயோதனனால் அநத ராமானது கபடமான சூதைக்கொண்டே கவரப்பட்டதேயன்றித், மததாலன்று, ஒழுங்கினாலும் அன்று, பராகிரமத்தினாலும் அன்று, பலமற்றதும் இதரபராணிகள் சாப்பிட்டு மிருகத்தைச் சாப்பிற்றுமான நரியினால் வலிமையுள்ள சிங்கங்களினிடமிருந்து மிகுந்த கவரப்படுவதுபோல நமது ராஜ்யம் கவரப்பட்டது ஒ! அரசே! பரதிஷ்டையாக காப்பாற்றுவதென்னும் சிறுதாமததால் மனக்கபட்டதனால் தாம் காமங்களுக்குக் காரணமான அரசாட்சியா! அதைத் தைவிட்டு ஏன் துக்கத்தால் வாடப்படுகிறீர்? காணவததை விலகாக்கூடைய அராஜகனனால் காப்பாற்றப்பட்டதும் திராஸ்தும் கவரமுடியாததுமான ராஜ்யமானது உமமுடைய அஜகிரதையினால் நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது எங்கள் அலக்ஷியம்செய்து கவரப்பட்டது கைநொண்டிகள் (பாத்திருக்கும்போது) பிலவப்பழம் கவரப்படுவது போலவும் கைநொண்டிகள் (பார்த்திருக்கும்போது) பசுக்கள் கவரப்படுவதுபோலவும், நாங்கள் உமக்காக ஜீவிக்கும்போது, ஐஸ்வர்யம் கவரப்பட்டது தாம் இசையில் நம்பிக்கையை அடைந்த உமப்பரியமென்று இப்படிப்பட்ட அதிக துக்கத்தை இவ்விதம் ஏற்படக்கொண்டோம் ஒ! பரதிற சிறந்தவரே! உமமுடைய கட்டையால் எங்களை அடக்கிக்கொண்டு நம் மித்திரர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறோம், பகைவர்களையும் சந்தோஷப்படுத்துகிறோம் உமக்கட்டையை ஏறுகக்கொண்டு நாங்கள் அப்பொழுதே இரத்திருந்தாஷ்டிரின் புத்திரர்களைக் கொல்லாமலிருந்த தெனது பாவமானது எம்மை வாட்டுகின்றது ஒ! அரசே! கிருஷ்ணராஜனும் அபிமனயவும் ஸருஞ்சயரும் நானும் நகுலஸந்தேவர்களும் சந்தோஷிக்காததும் வீரர்களால் நடத்தப்பட்டதும் பலமற்றவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டதுமான நம்முடைய இந்நடையை ஒரு மிருகத்தின் நடையைப்போலப் பாரும நீர் பொழுதும், 'தாமம், தாமம்' என்று விரதத்தால் இளைத்திருக்கிறீர் ஒ! அரசே! வெறுப்பினால், நபுமஸ்கனுடைய ஜீவனத்தால் அடையாமலிருக்கின்றீர்? தம்முடைய செல்வத்தைத் திருஅடைவதற்குச் சக்தியற்ற அறபமனிதர்களன்றோ எல்லாவற்றும்

நாசம செய்வதும் பிரயோஜனமற்றதுமான வைராக்யத்தைப்
 யமாகக் கொள்கிறார்கள், ஓ! அரசரே! கண்ணுள்ளவரும்
 திருள்ளவருமான நீர் எங்கனிடத்தில் பராகிரமத்தைப் பாரத்
 நுதும், குரூரமில்லாமலிருப்பதை மேற்கொண்டு, உமமுடைய
 யோஜனத்தை அறியவில்லை இந்தத் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள்
 தலியோர் துன்பம் செய்யாதவாகளும் பொறுதலுக்கொள்ளு
 வாகளுமான நமமைச் சுகநீயற்றவாகளாகவே எண்ணுகின்றார்
 அதுதான் துககம் சண்டையில் மரிப்பது துககம் அன்று
 விஷயத்தில் கபடமில்லாமல் சண்டைசெய்கின்றவாகளும் திரும்
 தவாகளுமான (நமக்கு) எல்லாவிதத்தாலும் மரணம் மேலான
 னரோ? சரீரத்தைவிட்டு (நல்ல) உலகங்களை அடைவோமன்றோ?
 பரதநிற சிறந்தவரே! அல்லது, நாமே இவர்களைக்கொண்டு
 லாபபூமியையுங்கொள்வோம் அப்படி யிருந்தாலும் நமக்கு
 ஷமமே வைரத்திற்குப் பிரதிசெய்ய விரும்புகிறவாகளும் அதிக
 ன கீர்த்தியை விரும்புகிறவாகளும் சொந்தத்தொழிலைச் செய
 வாகளுமான நமக்கு இது எவ்விதத்திலும் செய்யத்தகுந
 த செய்வதற்குநததாகவே இருப்பதும் உயிரவாழ்க்கைகளு
 யதுமான (புத்தத்தில்) தமக்காகச் சண்டைசெய்கிறவாகளு
 ய ராஜ்யம் பகைவரால் அபகரிக்கப்பட்டாலும் புகழேழ்நறி
 முச்சிபிலலை அரசரே! எந்தத் தாமமானது (=செய்கையானது)
 திராகளுக்கும் தனக்கும் சிரமத்தையே பயனாகவுடையதோ
 து துககமே அது தாமமன்று அது கெட்டவழி எவ்விதத்தி
 ம தாமத்தை நித்யமாயுடையவனும் தாமம்செய்து இளைத்தவனு
 ன மனிதனை, இறந்தவனைச் சுகதுக்கங்கள் விடுவதுபோலத்
 மாரத்தங்கள்விட்டுவிடுகின்றன எவன் தாமத்தைத் தாமத்திற
 கவேசெய்கின்றானோ அவன் கஷ்டத்தை அடைகிறவனே அவன்
 ரந்த அறிவுள்ளவன்லலன் குருடன் சூரியனுடைய கார்த்தியை
 ரியாததுபோல அவன் தாமத்தினுடைய பயனை அறியமாட்
 ன் அரத்தமானது எவனுக்கு அரத்தத்தையே பரயோஜனமா
 டையதோ அவன் அரத்தவிஷயத்தில் தெரிந்தவன்லலன் அவன்
 ட்டில் மாடுகளைக்காக்கும் வேலைக்காரன்போன்றவனே எவன்
 ரத்தத்தையே மிக விரும்பிக்கொண்டு மற்றவைகளை அனுஷ்டிக
 லையோ நிரதிகப்பபட்ட அவன் பரமமஹத்தி செய்வவன்போல
 லாப பிராணிகளாலும் கொல்லப்பட்டதற்குநதவன் எவன் எப

பொழுதும் காமததையே விருமபுகின்றவனாக மறறவைகளை அனு
 டிககவிலலையோ அவனுக்குச் சினேகிதர்கள் அறறுப்போகிறார்கள்
 அவன் தாமததாலும் அராதததாலும் விடப்படுகிறான் தாமராத
 மிலலாத காமததினால் விளையாடுகிற அவனுக்குக் காமததினமு
 வில், ஜலம் வறறுமபோது மீனுக்கு மர்ணம் நிசசயமாயிருப்ப
 போல, மரணம் நிசசயம், ஆகையால், பண்டிதர்கள் எப்பொழுது
 தாமராததங்களில்தவறுதலை அடையார ஏனெனில், அகனிக
 அரணி காரணமாவதுபோலக் காமததிற்கு அது காரணம் எ
 விதத்திலும் அராததமர்ந்து தாமததைக்காரணமாயுடையது தா
 மும் அராதததைப்பற்றியது மேகமும் ஸமுத்திரமும்போல, ஒன்
 மறறொன்றினால் நடத்தப்படுபவைகளென்று அறிந்துகொள் பே
 யவஸதுக்களை அனுபவிப்பதாலும் தனததைப்பெறுவதாலும் உ
 டாகும் பரீதியே காமம் அது மனத்தின் ஸங்கலபமே அதற்கு
 சரீரம் காணப்படவில்லை ஓ! அரசரே! அராதததை விருப
 கின்ற மனிதன் பெரிய தாமததைச் செய்ய விருமபுகின்றான்
 காமததை விருமபுகிறவன் அராதததை விருமபுகின்றான் காமத்
 விருந்து மறறதை விருமபுவதில்லை, ஏனெனில், 1 புத்திமான்களா
 அராதததின பயனாகக் காமம் அனுபவிகக்வே படுவதனால், க
 டையிலிருந்து உண்டான சாமபலிலிருந்து வேறுபொருள் உண்ட
 காததுபோல, ஒருகாமத்திலிருந்து வேறுகாமமவலித்திககிறதில்
 ஓ! வேரதரே! வேடன இரதப்பக்ஷிகளைக்கொல்லுவதுபோல
 பிராணிகள் விஷயத்தில் கொலவதெனனும் இதுவும் அதாமத்தி
 ரூபம் எவன் காமததாலும் லோபததாலும் தாமததினவழியி
 செல்லவிலலையோ அநதக் கெட்டபுத்தியுள்ளவன் இமமையிடு
 மறுமையிலும் எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொல்லப்படத்தகு
 வன் ஓ! அரசரே! செலவத்தால் ஸம்பாதிக்கப்படும் காப
 உமக்கு நன்குதெரியும் அநதச் செலவத்தின் தன்மையை
 அதிகமானவேறுபாடுகளையும் அறிவீர் அநதச்செலவம் 2 கிடை
 விடினும் (கிடைத்து) ஜரையினாலோ மரணத்தினாலோ அழிந்
 தும் அநாததமென்று கருதுகின்றனர் அநத அநாததம் நமமிட
 தில் இருக்கிறது, விஷயத்தில் பறறுகிற ஐந்துஇரதிரியங்கள் ம
 ஹருதயம் இவைகளுக்கு உண்டாகிற பிரீதியானது காமமென்ப
 எனனுடைய எண்ணம் அது காமங்களின் உததமமான பல
 இவவிதமே தாமராததங்களையும் காமததையும் வெவவேறாக

ார்த்து மனிதன தாமததிலேயே முயன்றவனாயிருக்கக்கூடாது; ஞானத்திலேயே முயன்றவனாகவும் இருக்கக்கூடாது, காமத்திலேயே முயன்றவனாகவும் இருக்கக்கூடாது, எல்லாவற்றையும் எப்போழுதும் செய்யவேண்டும், நாளின் முற்பகத்தில் தாமதத்தை மட்டுப்பாக்கத்தில் தனத்தையும் கடைசியில் காமத்தையும் செய்ய வேண்டும் இவ்விதம் இந்த விதியானது சாஸ்திரத்தால் செய்யப்பட்டது முந்தியவயதில் காமத்தைச் செய்யவேண்டும் நடுவயதில் தனத்தையே சமப்பாதிக்கவேண்டும் கடைசியான வயதில் தாமதத்தைச் செய்யவேண்டும் இவ்விதம் இந்த விதியானது சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது ஒ! பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரே! காலமறிந்த பண்டிதன் தாமம், அர்த்தம், காமம் இவைகளை உள்ளபடி பிரித்து, எல்லாவற்றையும் காலத்தில் அனுபவிக்க வேண்டும் ஒ! அரசரே! குருநாதனரே! (இவைகளை விட்டுவிடுவாது) மோக்ஷம் மிகமேலானது, ஸுகத்தை விருமபுகிறவர்களுக்கு (ஸாம் தான பேத தண்டமென்கிற) உபாயத்தோடுகூடிய ததியையடைந்து (அதனால்) அரசாட்சியையும் அடைவது மேலானது ஒ! வேந்தரே! மோக்ஷமாவது சீக்கிரமாய்ச் செய்யப்பட்டம, (ராஜ்ய) பரப்பதியாவது அடையப்பட்டம (இரண்டுகூடும்) விவிளாளவனுடைய உயிர்வாழ்க்கையானது ரோகியினுடைய பிரவாழ்க்கைபோலத் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது தாமமானது எனனால் அறியப்பட்டிருக்கிறது, உமமால் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அறிவுள்ளவர்களான அன்பர்கள் மயிதத்தில் காமாநுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் ஒ! அரசரே! தானம், யாகங்கள், ஸாதுக்களின் பூஜை, வேதத்தைத் தரிசல், கபடமறிந்ததல் ஆகிய இவை மேலான தாமம், இவ்ருமறந்தபிறகும பயன் தருவன ஒ! வேந்தரே! ஆணமையிற சிறந்தரே! மற எல்லாக் குணங்களும் இருந்தாலும், இந்தத் (தாமம்) ஞானத்திலல்லாதவனால் செய்யமுடியாது ஒ! அரசரே! ஜகத்தானது தாமத்தைக் காரணமாகவுடையது தாமத்தைக்காட்டிலும் மறது மேலாகாது அரசரே! தாமமும் அதிக அர்த்தத்தால் செய்யக்கூடியது அர்த்தமானது பிக்கையெடுப்பதால் அடையமுடியாதது, எளிமையால் ஒருபோதும் அடையமுடியாதது, அதுபாலத் தாமபுத்தியாலமாதிரிமும் அடையமுடியாதது எதனால் விஜன் லித்தியை-அடைவோ (அந்த) இந்தத்தலானது உமக்கு சாஸ்திரத்தால்) தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆணமையிற சிறந்த

வரே! சகதியினுலேயே அரத்தததையடையும் விருப்பத்தில் முயற்சியும், கூத்தரியனுக்குப் பிணை எடுப்பது (சாஸ்திரத்திவிதிககப்படவில்லை (கூத்தரியனுக்கு) வைசய சூத்திராகருடை ஜீவனவேறுதலும் விதிககப்படவில்லை சரீரபலமே விசேஷமாதாமம் ஒ! பாரததரே! ஸ்வதாமததை மேற்கொள்ளும் எதிரதவருகிற பகைவாககை நாசமசெய்யும் பாரததனலும் எனலும் தாராததராஷ்டிராகளாகிற வனததை அழியும் கற்றறிந்புத்திமானகள தலைவனாயிருத்தலையே தாமமெனகிறார்கள தமையை அடையககடவீர் நீர் தாழ்ந்த தனமையிலிருப்பதற்கு தககவரலவீர் ஒ! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஆலோசனை செய்யபழமையான தாமங்ககை அறிவீர் எதனிடமிருந்து பிராணியனது பயததை அடையுமோ அந்தஹிமஸாரூபமானதொழிதலுளவராகப் பிறந்திருக்கிறீர் ஒ! அரசரே! பிரஜைககைக காப்பதலுண்டான பயன உமக்கு இழிவானதனது இது உமக்குப் பழமையான தாமமாக ஈடவரலை விதிககப்பட்டது. ஒ! பாரததரே! அதிலிருந்து விலகினால், உலகத்தில் பரிஹாஸததை அடைவீமனிதாக்களுக்குத் தம் தாமத்திலிருந்து சலிப்பது புகழ்ப்படுவதறன்றோ? ஒ! கௌரவரே! அப்படிப்பட்ட (நீர்) மனததை கூத்தரியத்தனமையுள்ளதாகச் செய்துகொண்டு, இந்தத் தளர்மனததைவிட்டு, வீரயததையடைந்து காலைமாடுபோலப் பாரததைத் தாங்கும் ஒ! அரசரே! ஒரு வேந்தனும் தாமம் ஒனலேயே மனததைச் செலுத்தி ஒருபோதும் பூமியை ஜயித்ததில்மேனமையை அடைந்ததில்லை, அரசச்செலவததையும்ஜயித்ததில்வேடன மிருகங்களுக்கு விருப்பமான நல்ல ஆகாரததைக்கொடுத்த (நம்பச்செய்து) பிறகு (அவைககை) ஆகாரமாக அடைவதுபோ (அரசன்) ஆசைகொண்ட மனமுள்ள அனேகம் பகைவரின்பகத்தினை ஏமாற்றதுதலால் அரசாட்சியை அடைகிறான்.

ஒ! பாண்டவரிற் சிறந்தவரே! முன்னுண்டானவாக்களும் நன்னஸூவரியததை அடைந்தவாக்களும் பராதாக்களுமான அஸூராக (தேவாக்களால்) எல்லாவித்ததாலும் கபட்டமாகவே ஜயிககப்பட்டகள ஒ! பூமிக்கு அரசரே! புஜபலமமைந்தவரே! பலமுள்ளனுககே யாவு மென்னும் இதனை அறிந்துகொண்டு, மிகக் கபடதையுடையவாக்களான பகைவாக்கை அழிப்பீராக அாஜுனனுககொபாக யுத்தத்தில் விலவெடுத்தது சண்டைசெய்பவனும் எனக்குமான்மாகக் கதைஎடுத்தவனும் உண்டானதுமில்லை, உண்டா

பாகிறதும்பிலலை ஒ! அரசரே! மிககபலமுள்ளவன தன வலிமை
 னாலே யுத்தம் செய்கிறுனேயல்லாமல் கூட்டத்துடனாவது சதரு
 கியில சோரது பலாபலங்களைத் தெரிந்துகொண்டாவது செய்
 மதிலை ஒ! பாண்டவரே! வலிமையுள்ளவராயிரும் வன
 மயே அரத்தத்திற்குக் காரணம், மறந்து விண் ஹேமந்தருது
 னுள்ள மரத்தின் நிழல்போல அது பயனற்றதாகும் ஒ! கௌர
 வபரே! விதைபை விருமபுமவன முதலில் விதைபை விதைத்துச்
 சலவு செய்வதுபோல அதிகமான பொருளை விருமபுகின்றவன
 பாருளின் செலவும் செய்யவேண்டிவரும் உமக்கு இதில் சந்தே
 ஹவேண்டாம் என்கே பொருளின் செலவும் வரவும் ஸம்மாயிருப
 தனறி லாபமில்லையோ அங்கே வியாபாரம் செய்யக்கூடாது
 து! கழுதைக்குச் சொறிந்து கொடுப்பதாகும் ஒ! அரசரே!
 பயடியே ² அறமமான தாமதத்தைவிட்டுப் பெரிய தாமதத்தைச்
 செய்கிற மனிதன் புத்தியுள்ளவனென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்
 கிறது பண்டிதர்கள் தம்முடைய நண்பர்களைக்கொண்டு பகை
 களுடைய நண்பர்களைப் பிரிக்கிறார்கள் வேறுபட்ட மித்தி
 களால் விடப்பட்டுப் பலங்குறைந்தவனைத் தன் வசப்படுத்த
 கிறார்கள் ஒ! அரசரே! மிககபலமுள்ளவனும் பலத்துடன்
 நதம்செய்து எல்லா பராஜைகளையும் தனவசப்படுத்துகிறுனே
 யல்லாமல் முயற்சியினாலும் நனமொழிகூறி அழைப்பதாலும்
 பபடுத்தவதிலலை பகைவன் மிகக் பலமுள்ளவனுயிருந்தா
 ம வணிகர்களால் தேனெடுப்பவன் கொல்லப்படுவதுபோலத்
 தாபயலாகளால் ஒன்றுசோந்தே கொல்லப்படக்கூடியவனாகிறான்
 அரசரே! சூரியன் கிரணங்களால் எல்லாபராஜைகளையும் நீரைப்
 பயத்து காப்பதுபோலவும் நீரை வற்றச்செய்து அழிப்பதுபோ
 யும் நீரும் ஸூரியனுக்கு ஒப்பாகக்கடவீர் அரசரே! நமது
 னனோர்களால் விதிப்படி செய்யப்பட்ட பூமியின் பாலனம்
 னுதியான தவமென்று எனக்குக் கேள்வி அரசரே! கூத்தகிரி
 ர தன தாமமான யுத்தத்தைச்செய்து வென்றோ, மரித்தோ
 லல்) உலகங்களை அடைவதுபோலத் தவத்தால் அடையான
 த உமமுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து, ஸூரியனிடமிருந்து

1 பயனின்மையோடு பாவமும் உண்டாகுமென்பது

2 'பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பதாகிய அறபதாமதத்தைவிட்டு ராஜ்யலாபத்
 த செய்கக்கூடிய தானம் யாகம் முதலிய பெரிய தாமங்களைச் செய்
 ன' என்பது பழையவுரை

காரதியும் சந்திரனிடமிருந்து அழகும விலகிவிடுமென்று உல
நிச்சயித்திருக்கிறது அரசரே! தனித்தனிகூடின கூட்டத்தி
கள் உமமுடைய ஸ்தோத்திரங்களோடும் பகைவனுடைய நிந
களோடும் பேசிக்கொள்குகிறார்கள் ஒ! அரசரே! பராமம்
களும் குருக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷத்தாடன உமமுடைய
இந்தச் சொல்தவறுமையை மேலானதாகச் சொல்லுகிறார்கள்
உமமால் அறியாமையாலும் எளிமையாலும் பேராயையாலும் ப
தாலும் காமத்தாலும் பொருள் நிமித்தத்தாலும் சிறிதும் பெ
சொல்லப்பட்டதில்லை 'அரசன் பூமியை அடைவதற்காக எ
அறபமான பாவத்தைச் செய்கிறானே அதையெல்லாம், பிற
அதிக தக்ஷிணையுள்ள யாகங்களால் போக்குகிறான் ஒ! அரச
வீரரே! ஆயிரக்கணக்கான கோக்களையும் கிராமங்களையும் ப
மணாக்களுக்கு கொடுத்தது¹ இருட்டிலிருந்து சந்திரன் விடப
வதுபோலப் பாவங்களிலிருந்து விடப்படுகிறான் ஒ! குருந
னரே! யுதிஷ்டிரரே! பட்டணத்திலும் தேசத்திலுமுள்ள பிற
முதிர்ந்தவரும் பாலரும் உள்ளிட்ட யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்
பெருமபான்மையாக உமமைத் துதிகுகிறார்கள் பாரத
தூரியோதனனிடத்தில் ராஜ்யமிருப்பது நாயத்தோற்பையில்
லும், சூததிரனிடத்தில் வேதமும், திருடனிடத்தில் மெய்ய
ஸ்திரியினிடத்தில் பலமும் இருப்பது போன்றது என்று
கத்தில் நிச்சயவாரத்தை நடக்கிறது மேலும், இந்த ஸ
களும் பாலர்களும் (மேல் சொல்லிய நாயத்தோலில் பாடு
கிற பொருளுள்ள சுலோகத்தை) வேதமாகப் படிக்கின
கள் ஒ! பகைவரை அடக்குவரே! எங்களுடன் நீரும், இ
அவஸ்தையை அடைந்து உமக்குக் கஷ்டமடைவானபொரு
நான்கள் யாவரும் நாசமடைந்தவர்களானோம் அப்படிப்ப
நீர் எல்லாவிதமான போரக்கருவிகளுடனுங்கூடின ரத்த
அடைந்து பராமமணாக்களுக்கு அரத்தத்தைக் கொடுப்பத
விரைந்து (பகைவரை) எதிர்த்துச் செல்லக்கடவீர் பராமம்
களை ஆசீர்வதிக்கச் செய்து, - அஸ்திரமறிந்தவர்களும் உறுதிய
விலுள்ளவர்களும் ஸாப்பம்போன்றவர்களும் வீரர்களும்
ஸகோதரர்களால் இந்திரன் தேவர்களால் சூழப்படுவதுபோ

¹ சந்திரனைக்கண்ட இருள் விலகுவதுபோல இவனிடமிருந்து பர்
விலகுமென்பது, 'மேகங்களிலிருந்து சந்திரன் விடுபடுவதுபோல' என
ஆக்கில் மொழிபெயர்ப்பு.

முப்பட்டு அஸ்திபுரத்தையடைநது, அஸுரர்களை இந்திரன்
நாறுகுகுவதுபோலப் பகைவர்களைப் பராக்ரமத்தால் பொடி-
சயதுகொண்டு துரியோதனனிடமிருநது ராஜ்யத்தை மீட்டுக
நாளவீராக காண்டவத்திலிருநது விடப்பட்டவைகளும் கழுகி
து பூண்டவைகளும் ஸாபபம்போல விளங்குகின்றவைகளுமான
ரணங்களுடைய ஸபரிசத்தை ஒருமனிதனும் தாங்கமாட்டா
ன்றோ? பாரதரே! கோபங்கொண்ட என்னுடைய கதாயுத
பகத்தை யுத்தத்தில் பொறுக்கக்கூடிய வீரனுமில்லை, யானையு
மில்லை, குதிரையுமில்லை கௌந்தேயரே! ஸருஞ்சயாகளுடனும்
ககேயாகளுடனும் வருஷணிகளுளகிறந்த கோவிந்தருடனும்
(ருத்தலால்) ராஜ்யத்தை யுத்தத்தில் ஏன் அடையமாட்டோம்?
பரசரே! பெருஞ்சேனையுடன்கூடி இவ்விஷயத்தில் முயற்சியைச்
சயதால் சத்துருவின கையை அடைந்த பூமியை ஏன் அடைய
மாட்டோம்? என்றான்

முப்பத்தநான்காவது அத்யாயம்.

அரஜுனாபிக்ம னபாவம (தோடீச்சி)

(யுகிஷ்டிபார் தாம்செய்த பிரகிஜ்ஞையை விடமுடியாதென்பதையும்
பிரகிஜ்ஞையின் முடிவுக்காலத்தை எகிர்பார்த்திருக்கவேண்டு
மென்பதையும் பீமனுக்குச்சொல்லியது.)

ஸத்தியத்தையே விரதமாகவுடையவரும் அதிக மஹிமை
பெற்றவருமான அந்த அஜாதசதருவான அரசர், பீமஸேனனால்
வந்திதம் சொல்லப்பட்டு, பிறகு, தையதனுடன் பின்வரும்
பாத்தையைச் சொல்லலானார். 'ஓ! பாரத! இது உண்மை,
தேகமில்லை வாகையமாகிற பாணங்களால் ஏன் என்னைப்
புத்தது துன்புறுத்துகிறாய்? உன்னை நான் நிர்திகக்விலலை தகாத
புத்தது துன்பமானது என்னுடைய அநியாயத்தினாலன்றோ உங்க
குகுண்டாயிற்று? நான் திருதராஷ்டிரபுத்திரனிடமிருநது
சத்துடன் அரசாட்சியை அபகரிக்கவிருப்பங்கொண்டு சூதை
னுஸரித்தேன் அதில் வஞ்சகனும் ஸம்பலன குமாரனுமான
நீயிடம் துரியோதனனுக்காக எதிர ஆட்டம் ஆடினான் மஹா
யையுள்ளவனும் மலைநாட்டரசன் புத்திரனுமான சகுனி ஸபை
பாட்டுவில் கூட்டமான சூதுக்காயகளை உருட்டி, மாயையற்ற

எனனை மாயையால் வென்றுவிட்டான் ஓ! பீமஸேன! அ
 லிருநது துன்பத்தைப் பாரததேன சகுனியின் விருப்பத்த
 கேற்றபடி சூதுக்காய்கள் இரட்டைப்படைபும ஒற்றைப்படை
 மாக விழுவதைப்பார்த்து என்னால் மனம் அடக்கத்தக்கதாயிற்
 கோபம் மனிதனுடைய தைரியத்தைக் கெடுக்கும்னறே? கு
 தாய! பீமஸேன! பெருநுஷத்தாலும் அகங்காரத்தாலும் வீரி
 தாலும் கட்டப்பட்டமனமானது அடக்கமுடியாதது (அதன
 உன்னுடைய வராததைகளில் குற்றங்கூறவில்லை அது அவ்வி
 ஆகவேண்டியதாக இருந்ததென்று நினைக்கின்றேன் திருத்தராஷ்ட்
 ரின் புத்திரனான அந் அரசன ராஜ்யத்தைவிருமபிசுகொண்டு
 மைத் தூக்கத்தில் தள்ளினான், ஓ! பீமஸேன! நமமை அடிமை
 மாக்கினான் அதில் திரௌபதி நமமைக் காப்பவளானாள் திரு
 பவும் நாம் சூதாட்டத்திற்காக அந் ஸபையைநோக்கி வ
 போது, பரதார்களுக்கெதிரில் எனனை நோக்கித் திருத்தராஷ்ட்-
 ரின் ஒரே பந்தயத்திற்காக, 'ஓ! ராஜபுத்திர! அஜாதசதருஷே
 காட்டில் இஷ்டப்படி பன்னிரண்டு வருஷங்கள் பிறா அறியும
 பும, பிறகு மற்ற ஒருவருஷம் எல்லாத் தம்பிகளுடனும் உரு
 மறைந்து ஒருவராலும் அறியப்படாத படியும் ஸஞ்சரிக்கக்கடவா
 ஓ! ஐயா! நீ அவ்விதம் ஸஞ்சாரம் செய்வதைக்கேட்டுப் பார
 களின் ஒற்றாகள அறிவார்களானால் மற்ற அவ்வளவு வருஷங்கள்
 நீ அவ்விதமே ஸஞ்சரிக்கவேண்டும், ஓ! பாரத! அதை
 சயித்துப் பிரதிஜ்ஞை செய் ஓ! அரசனே! என்னைச் சாராத
 களை அறியமுடியாமற்செய்து ஸாவதானமுள்ளவனாக இக்கா
 முழுவதும் ஒற்றாக்களால் அறியப்படாவிட்டால் அந் (விதஸ
 முதலிய) ஐந்தாநதிகள் பாயும் தேசம் உன்னுடையதே இந்
 குருஸபையில் ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் பாரத! நீ
 களை ஜயித்துவிட்டால் நாங்கள்னைவரும் அவ்வளவுகாலம்
 கங்கனைவிட்டு ஸஞ்சரிப்போம்' என்று முன்பு குருக்களுக்கு நடு
 அந் அரசன சொன்னான் 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ந
 அவனுக்குச் சொன்னேன் இதையெல்லாம் நீயும் தன்ன
 னும் அறிவீர் அப்பொழுது கடைசியான சூதாட்டம் நடந்த
 அதில் யாவரும் ஜயித்துத் தூரத்தப்பட்டு, இவ்விதம் கஷ்டமடை
 உருவமுள்ளவார்களாகித் தேசங்களிலும் கஷ்டமான காடுகளி
 டுஞ்சரிகின்றோம் அந்நத் துரியோதனனும் ஸமாதானத்
 விருமபாதவனாகித் திருமபவும் கோபத்தின் வசத்தை அன்

ன , எந்தச் சிலருக்கள் அவனுடையவசத்தை அடைந்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாரையும் ராஜ்ய காரியங்களில் இருக்கச் செய்தான ஸாதுக்களின் முன்னிலையில் அந்த நிச்சயத்தை அடைந்து இங்கு ராஜ்யத்திற்காக எவ்வளவு தான் (அதை) விடுவன்? பரிபொருளுக்குத் தாமதத்தைவிட்டுப் பூமியை ஆளுகிறது மரணத்திற்காட்டிலும் கொடிதென்று எண்ணுகிறேன் பீம்! நீ சூதாடத்தில் பரிசுமென்னும் ஆயுதத்தைத்தொட்டு எனக்களை எரிக்கும் கருதி அராஜகனான தடுக்கப்பட்டபொழுதே வீரச்செய்கை (சண்டையைச்) செய்திருந்தால் என்ன தெயுதி வந்திருக்கும்? பவீதம் உடன்பாட்டைச் செய்வதற்கு முந்தியே உனது ஆணையை அறிந்த நீ ஏன் சொல்லவில்லை? வந்த மரணமேபோன்ற பதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பிறகு என்னைக் குறித்து இப்பொழுது ஏன் வரைகிறது பேசுகிறாய்? ஓ! பீம்! துன்புறுத்தப்பட்டு நிறைபதியைப் பார்த்தும் பொறுக்கப்பட்டதனால், அதிகம்கம் எனக்கு உண்டாகிறது ஓ! பீமேன! விஷத்தின் ரஸத்தை குடித்துவிட்டுப் பரிதாபத்தை அடைவதுபோல மிக்க பரிபத்தை அடைகிறேன், ஓ! பரதருட்சிறந்தவீர! குருவீரர்களின் வில் (பாதிஜை) செய்து சொல்லப்பட்டதை இப்பொழுது ஏற்றுவது முடியாது விதை விதைப்பவன் விளைச்சலின் முதிர்ச்சிய எதிர்பார்ப்பதுபோல ஸுகம் உண்டாவதற்குரிய காலத்த எதிர்பார 'முன் அவமதிக்கப்பட்டவன் பகைவாக்கட்டமலாக்களுடன் கூடியதாகவும் கனிகளுடன் கூடியதாகவும் இருப்பத அறிந்து பராக்கிரமத்தினால் எப்பொழுது நாசம்செய்யவே அப்பொழுது பராணிலோகத்தில் வீரனான அவன் பெரியனத்தையடைந்து உயிராவாழ்வனாகிறான், லோகத்தில் பூரணன் செல்வத்தையும் அடைகிறான் இவனைப் பகைவர்கள் வணக்கிறார்கள் சினேகிதர்களும் இவனை மிக்க பரியத்துடன் அடைவார்கள் தேவர்கள் இந்திரனை அடுப்பதுபோல (யாவரும் இவனை) 'ததுப் பிழைக்கிறார்கள்' என்று நினைக்கிறேன் எனனுடைய திஜைஞயை உண்மை என்றறி தேவத்தனமையையும் உயிபுகாட்டிலும் ஸத்தியத்தை விரும்புகிறேன் ராஜ்யம், புத்தி, ன, கோத்தி, தனம் ஆகிய யாவும் ஸத்தியத்தின் பதினாறிலுக்கும் ஈடாகா' என்றா

1 புதியவரும் பழையவருமான துணையாசருடன் இருப்பதை

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அரஜுனாபீகமனபாவம் (தோட்ச்சி)

(பீமன் வனவாஸத்தை நிறைவேற்றும்வே துரியோதனனை வேல்வ வேண்டுமென்பதை யுக்தியுடன் யுதிஷ்டிராடீம் கூறியது.)

பீமனேனன, 'காலததுகருக கடடுபபட்டவரும் துரைபே, ஸாரமறறவரும் பழம்போல விழக்கடியவரும் அப்படியே ம சூரதனமையுடையவருமான நீர் நாசமாக்குகிறதும் பாணமபே வேகமாகப் போக்ககடியதும் முடிவற்றதும் அளவிட முடியாதும் (எப்பொழுதும் போயக்கொண்டிருக்கும்) வெள்ளமபோ றதும் யாவற்றையும் அடித்துக்கொண்டு போவதுமான கால துல உடனபாட்டைச்செய்துகொண்டு காலத்தை பரதயகூட ம எண்ணுகிறீர் ஓ! கௌந்தேயரே! ஊசியால் குத்தி எடுக்கப்படு மைப்பொடிபோல் இமைக்கொட்டுதலாலும் ஆபுன குறைக படும மனிதன் எப்படி காலத்தை எதிர்பார்க்கலாம்? எவன் னிறகடங்காத ஆயுளுள்ளவனோ, அல்லது, ஆயுளின் பரமானது அறிந்தவனோ, யாவற்றையும் நேராக்கண்ட அவனன்றோ (தொ லைச்செய்தற்கு) காலத்தை எதிர்பார்க்கலாம்? ஓ! அரசரே! மால் எதிர்பார்க்கப்படும காலமோ பதினமூன்றுவருஷமாரு அது ஆயுளின் குறைவைச்செய்து மரணத்தைக்குறித்ததுக கொ டுபோயவிடும் தேகமுள்ளவர்களுக்கு மரணமானது எப்போ தேகத்தில் பற்றியிருக்கிறது ஆகையால், மரணத்திற்கு முந்தி ராஜ்யத்தைக்குறித்து முயற்சிசெய்வோம் பெரியோர் வரிசைய எண்ணப்படாத புகழற்றவன் பூமிக்ருப் பாரமாகிறான் அ ப்கைவரைப் போக்கமாட்டாமல் எருதைப்போலக் கஷ்டத் அடைகிறான் அறபமான பலமும முயற்சியுமுள்ள எ மனிதன் பகைவரை வெல்லவில்லையோ, தீயபிழைப்பு அவனுடைய பிறப்புப் பயனற்றதென்று நான் நினைக்கின்றே உமதுகைகள் பொன்னை வழங்கியவை உமது புகழ்¹ உலக ர தும் பரவியது யுத்தத்தில் சதருவைக்கொன்று புயவலி யால் ஜயிக்கப்பட்ட செல்வத்தை அனுபவியும் ஓ! அரச மனிதன் வஞ்சகனைக் கொன்று² உடனே² நரகத்தை அடை தும் அவனுக்கு அந்த (நரகமானது) ஸவாககத்திற்கொப்பான

--- 1-புருது சகாவாததிரியினுடையதுபோன்றது என்பது பழையவு

2 'அபக்தை' என்பது பழையவுரை

நல்ல வாட்டப்பட்ட நான் இரவும் பகலும் தூங்கவில்லையோ
 நானுமையாலுண்டான அநதததாபமோ நெருப்பைக்காட்டி
 மிக வெப்பமானது நாணையிழுப்பதில் சிறந்த பாரததனான
 த அரஜுனனும் குகையிலுள்ள சிங்கமபோல (அடங்கி) மிகக்
 பததை அடைந்தவனாயிருக்கிறான் ஓ! அரசரே! உலகத்தி
 ள எல்லா விலலாளிகளையும் ஒருவனாகவே நாசம் செய்யக்
 ய இவன் மனத்திலுண்டான தாபத்தைப் பெரியயானை
 ஈக்குவதுபோல அடக்குகிறான் நகுலனும் ஸஹதேவனும்
 ரையின்றவரும் வயதுமுதிர்ந்தவருமான தாயும் உமமுடைய
 பததையே விரும்பிக்கொண்டு மூடாபோலவும் ஊமையாபோல
 இருக்கின்றார்கள் ஸ்ருஞ்சயாகருடன்கூடின எல்லா உறவினா
 ம உமக்குப் பிரியத்தையே விரும்புகிறார்கள் பரதிவிநதி
 மாதாவான திரௌபதியும் நான் ஒருவனுமே தாபத்தை
 டந்தோம் மேலும், எதைச் சொல்லுகிறேனோ அது யாவ
 ரும் இஷ்டமானதே யாவரும் துன்பத்தை அடைந்திருக்
 றார்கள் யாவரும் சண்டையைக் கொண்டாடுகிறார்கள் ஓ!
 சரே! அறப்பலமுள்ள நீசர்களால் நமது ராஜ்யமானது கவரப்
 பி அனுபவிக்கப்படுகிறதென்பதைக்காட்டிலும் மிகக் கொடிய
 ஆபத்தும் வரப்போகிறதில்லை ஓ! பகைவரை வாட்டுப்
 பர! குருரத்தன்மை இல்லாமையாகிற ஸ்வபாவதோஷத்தால்
 பயுடன்கூடிக் கஷ்டங்களைப் பொறுக்கிறீர் இதனை மறற எவ
 ருக்குமீட்டான் அரசரே! மிகக் மந்தனும் அரத்தஜ்ஞான
 லாதவனுமான வேதாக்கூரத்தைக் கற்றவனுடைய குரு சொல்
 தத் திருப்பிச் சொல்வதால் கெட்டுப்போன புத்திபோல
 க் உமமுடைய புத்தியானது உண்மையான அரத்தத்தைக்
 டத்தன்று தையுள்ள பிராமமணருபியாயிருக்கிறீர், கூத்த
 பாகனிடத்தில் எப்படி ஜனித்தீர்? இந்த கூத்திரியப் பிறப்பில்
 நகமாசக் குருரபுத்திபுள்ளவாகளன்றோ ஜனிக்கின்றார்கள்?
 மனு எவ்விதம் சொன்னாரோ அவ்விதம் குருரமானவையும்
 டத்துடன்கூடியவையும் பொறுமையற்றவையும் விதிகப்பபட்ட
 புமான ராஜதாமங்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரா? ஓ! மஹாராஜரே!
 ட எண்ணமுள்ள தருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை ஏன் பொறுக்
 ி? செய்யவேண்டியகாரியத்தில் (முயற்சியில்லாமல்) மலைப்
 ப்போல ஏன் (சுமமா) இருக்கின்றீர்? புத்தி, வீரயம், படிப்பு,
 நலம் இவற்றுடன்கூடின நீர் எங்களை மறைக்கவிரும்புவது ஒரு

பிடி புலலிஞல இமயமலையை மறைக்க விரும்புவதுபோலும் பாரததேர் ஆகாயத்தில் சூரியனைப்போலப் பூமியில் கோத்திபெருமமால் மறைந்து அஜ்ஞாதவாஸமானது செய்யமுடியாது அஜ்ஞாபுள்ள இடத்தில் கிளைகளும் மலாகளும் இலைகளுமுள்ள பெருந்தேக்கமரம்போலவும் வெணமையான யானைபோலவும் அரண்னன அறியப்படாதவகை எவ்விதம் சஞ்சரிப்பான்? சிங்கத்திற் றுப்பானவாகளும் ஸகோதரர்களும் ஒன்றுசோந்தவர்களும் சிங்களுமான இந்த நகுலஸஹதேவர்களும் (அறியப்படாமல்) எவ்விதம் சஞ்சரிப்பார்கள? ஓ! பாரததேர்! புண்ணிய கோத்தியுள் வளரும் வீரரையீனறவரும் பிரலித்திபெற்றவரும் ராஜபுத்திரிய துருபதபுத்திரியுமான இந்தக்கிருஷ்ணையானவள் அறியப்பட வளாக எவ்விதம் சஞ்சரிக்கப்போகிறாள்? ஓ! அரசரே! இவ் ஜனங்கள் என்னையும் குழந்தைமுத்தல நன்கு அறிவார்கள் (ஆகவே நமது) அஜ்ஞாதவாஸத்தை மேருவினுடைய மறைவைப்பேர எண்ணுவார்கள் அப்படியே, நமமால் தேசத்திலிருந்து துரத்தப் பட்ட அனேகம் அரசர்களும் அரசகுமாரர்களும் தருதராஷ்டிர ரனை அனுஸரித்திருக்கின்றார்கள் துரத்தப்பட்டவர்களும் வஞ் கப்பட்டவர்களும் அவர்களும் சமனத்தையடையார்களானே அவனது பிரியத்தை விரும்பின அவர்களால் நமக்கு அவசிய அபகாரம் செய்யத்தக்கதாகும் அவர்களும் நம்மிடத்தில் மறை அனேகம் ஒற்றர்களை அனுப்புவார்கள், நமமையறிந்து சொல் யுமவிடுவார்கள் அதிலிருந்து நமக்கு அதிகபயமுண்டாவு நாம் காட்டில் பதினமூன்று மாஸங்கள் பூரணமாக வலித்துக் கோடும் அவற்றை ஓர் அளவினால் அவ்வளவு வருஷங்களா பாரும் ஸோமலதைக்குப் பூதீகங்கள் (=சீர்திறகொடி) பிரதிநிதி யிருப்பதுபோல (வருஷத்திற்கு) மாஸம் பிரதிநிதியாக இருக்க தென்று விதவான்கள் சொல்லுகின்றனர் அவ்விதம் இது செய்யப்பட்டும் அல்லது, நல்லதும் நன்கு பாரதத்தைச் சமக்கின்ற மான காளைக்குப் (புலலைக்கொடுத்து) தருபதிசெய்விப்பதால் தப் பாவத்திலிருந்து விடப்படுகிறாள் ஓ! அரசரே! ஆகையால் நீர் சதருவத்திலும் நிரசயத்தைச் செய்வீராக ஏனெனில், எல் லுத்ததியிருக்கும் சண்டையைவிட வேறான தாமயிலை' என்ற

முப்பத்தாறுவது அதயாயம்

அராஜுனாபிகமனபாவம் (தோடீச்சி)

யுதிஷ்டிராரும் பீமனும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் வியாஸர் வந்து
யுதிஷ்டிராருக்குப் பிரதீஸம்நிதிவீக்தையை உபதேசித்த
தும், யுதிஷ்டிரார் வியாஸர் கட்டளைப்படி பரிஜ
வங்களுடன் காம்யகவனம் சென்றதும்)

குதீபுத்திரரும் ஆணமையிறகிறதவரும் பகைவரை வாட்டு
நமான யுதிஷ்டிரா பீமனுடைய வாராததையைக் கேட்டுப் பெரு
விட்டுக்கொண்டு ஆலோசித்ததா 'என்னால் ராஜதாமங்க
வாணதாமங்களும தனித்தனியே கேட்கப்படாதிருக்கின்றன
வகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் எவன் (அவைகளைப்)
தது நடக்கிறதோ அவனே தெரிந்தவனாகிறான் அறிதற்கு
அருமையான தாமத்தினுடைய மேலான வழியை அறிந்தவ
நான மேருவைப் புரட்டுவதுபோலத் தாமதத்தைப் புரட்டு
ப பலாதகாரமாக எவ்விதம் செயவேண்டும்' என்று அவர் ஒரு
ரத்தகாலம் ஆலோசித்து இவ்விதம் செய்யவேண்டியதென
நன்கு நிச்சயித்தது தாமதமின்றிப் பீமஸேனை நோக்கி
வாக்கியத்தைச் சொல்லலானா 'தோளவலியமைந்தவனே!
நீ சொல்லுகிறது உண்மையே பேசுநதிறமையுள்ள
நீ! இந்த என்னுடைய வேறு வாக்கியத்தை ஏற்றுக்கொள்
பாரத! பீமஸேன! கேவலம் பிடிவாதத்தால் தொடங்கப்
பிக்க தீயசெயல்கள் துன்பத்தைத் தருகின்றன சிறந்த
ருளாவனே! காரியமானது நன்கு ஆலோசிக்கவும் நன்கு
பிக்கவும் நன்கு தொடங்கவும் நன்கு செய்யவும் பட்டபோது
வமும் அனுகூலமாகி விருப்பங்கள் நிறைவேறுகின்றன இந்
காரியத்தை மனவுறுதியில்லாமை ஒன்றினாலேயே பலத்தா
டான கொழுப்புள்ளவனாகி ஸவயமே ஆரம்பிக்கத்தக்க
து எண்ணுகிறாய் அவ்விஷயத்தில் என்னிடமிருந்து கேளு
ரவஸூம் சலனும் வீரயமுள்ள ஜலநந்தனும் பீஷ்மரும்
ரணரும் காணனும் வீரயமுள்ள அரவததாமாவும் அசைக்க
ராத துரியோதனன் முதலிய திருதராஷ்டிர புத்திரர்களு
பயாவரும் அஸ்திராபபியாஸம் செய்தவர்கள், எப்பொழுதும்
தாயிகள் நமமால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்ட சிறைச்சா்களும்
விராடபாவம் 175-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண்க

பேரரசர்களும் கௌரவபக்தத்தை அடுத்தது இப்பொழுது கததை அடைந்திருக்கிறார்கள் ஒ! பாரத! துரியோதனனு நனமையில் விருப்பமுள்ளவர்களும் நமது நனமையில் விருப் லாதவர்களும் நிரம்பின பொக்கசமுள்ளவர்களும் சைனியத் து கூடினவர்களும் அவர்கள் அவனைக் காப்பதில் முயற்சி வார்கள் புத்தரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் சேனைவீரர்களோ கூடின அவர்களெல்லாரும் கௌரவ சேனையினுடைய சமப் தோடும் உணவு முதலியவற்றோடும் எல்லாவிதத்திலும் ஒப் பகுத்துக் கொடுக்கப்பெற்றவர்களல்லவோ? துரியோதன விசேஷமாக ஸம்மானம்செய்யப்பட்ட அந்த வீரர்கள் யுத் தில் (அவனுக்காக) பரணையும் விடுவார்களென்பது எ டைய நிச்சயமான எண்ணம் சிறந்த கைகளுள்ளவனே! பீஷ் துரோணா மஹாதமாவான கிருபா இவர்களுக்கு நிலைமை மிடத்திலும் அவர்களிடத்திலும் ஸம்மாக இருக்கமுமானும் சன அளித்த சோறறுக்கடனைத் தீர்ப்பது அவசியமாகும் ஆ பற்றி, யுத்தத்தில், விடுவதற்கரிய உயிரையும் விடுவார்களென என கருத்து யாவரும் தீவயாஸ்திரம் அந்நிதவர்கள் யாவ தாமதத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவர்கள் இந்நிதனுடைய தேவர்களாலும் ஐயிக்கமுடியாதவர்களென்பதும் எனனுடைய ணம் அவர்களுள்ளும், எல்லா அஸ்திரங்களுக்கும் அந்நிதவ அசைக்கமுடியாதவனும் பிளக்கமுடியாத கவசத்தால் சூழப் டவனும் பொறுமைபுள்ளவனும் மஹாரதனுமான காண பொழுதும் முயற்சியுள்ளவனுயிருக்கிறான் உதவியில்லாத னால் யுத்தத்தில் இந்ந எல்லாப் புருஷஸரேஷ்டர்களுக்கும் ஐயி மல் துரியோதனன கொல்லப்படக்கூடியவனல்லன் ஒ! வரு தர! வில்லாளிகள் யாவரையும் அதிகரித்த காணனுடைய வததை ஆலோசனை செய்கிறதனால் நான் தூக்கத்தை அன திலில்' என்றா அதிக கோபமுள்ள பீமஸேனன் -இந்ந வ தையை அந்நிதன்கொண்டு தமையனருடைய வாரதையால் த கப்பட்டவனாகி அடக்கத்துடன் கூடியவனான அப்பொழு அந்த இரண்டு பாண்டவர்களும் இவ்விதம் பேசிக்கொண்டி கையில், ஸதயவதீபுத்திரரும் மஹாயோகியுமான வயாஸா தார பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரான அவர், பாண்ட களால் எதிர்பென்று முறைப்படி பூஜிக்கப்பட்டு யுதிஷ்டி நோக்கி இந்நவாரதையைச் சொல்லலானா

‘ஓ! மனிதரிற்சிறந்தவனே! யுதிஷ்டிர! உன்னுடையமனத்தி
 ருப்பதைப் புத்தியினால் அறிகிறேன் அதனால் சீக்கிரம் வந்தவ
 கிறேன் ஓ! பாரத! பகைவரைக்கொல்பவனே! பீஷ்மரிட
 ருந்தும் துரோணரிடமிருந்தும் கிருபரிடமிருந்தும் காணனி
 டருந்தும் அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்தும் ராஜபுத்திரனை துரியோ
 ணரிடமிருந்தும் துச்சாஸனனிடமிருந்தும் எந்தப் பயம் உன
 டைய மனத்தில் சுழலுகிறதோ உன்னுடைய அந்தப்பயத்தைச்
 ஸ்திரத்திலகண்ட காரணத்தால் போக்குகின்றேன் அதைக்
 டுத தைரியத்தையுடன்து செய்கையால் நிறைவேற்று
 ஜேந்திர! நிறைவேற்றி, பிறகு, சீக்கிரம் தாபத்தை விலக்கிக
 ள’ என்றா. பிறகு, வராததையில் ஸமாததரான வயாஸா
 ஷ்டிரரை ரகஸ்யத்தில் அழைத்துப்போய் யுகதியுகதமான
 ரத்ததையுடைய இரதவாரததையைச் சொல்லினா ‘ஓ! பரத
 ஸிறந்தவனே! உனக்கு, அரஜுனன் வில்லைத்தரித்து யுத்தத்
 ல பகைவர்களை ஜயிப்பதற்குரியதும் கேஷ்மத்திற்குரியதுமான
 யறு காலமானது வந்திருக்கின்றது சரீரமெடுத்துவந்த வித்தி
 பப்போனதும் பரதிஸமிருதியென்று பெயாபெற்றதுமான
 ததையைச் சரணமடைந்த உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் எதை
 டைந்து மஹாபாகுவானாரஜுனன் (கராயத்தைச்) சாதிப
 னு எனனால் உபதேசிக்கப்பட்ட அத்தனைப் பெற்றுக்கொள்
 யுத்தினாலும் பராக்ரமத்தினாலும் தேவர்களைப்பாரப்பதற்குச்
 தியுள்ளஇவன் அஸ்திரத்திற்காக மஹேந்திரனையும் ருதரையும்
 ரணனையும் குபேரனையும் தாமராஜனையும் அடையக்கடவன்
 திகதேஜஸுள்ளவனும் நாராயணரிஷியை, ஸஹாயமாயுடையவ
 ம வெகுகாலமாயுள்ளவனும் அழிவற்றவனும் அச்சதனும் ஜயிக்க
 டியாதவனும் தேவரிஷியும் பெரியகையுள்ளவனுமான இரத
 ரஜுனன், இரதிரனிபமிருந்தும் ருத்திரரிடமிருந்தும் லோக
 லாகனிபமிருந்தும் அஸ்திரங்களையடைந்து பெரியகாரியத்தைச்
 யவான் ஓ! பருதிவீபதியே! கெள்நதேய! உங்களுடைய வாஸ்த
 ர்கு இரத வனத்தைவிடச் சிறந்ததான வேறுவனத்தை ஆலோ
 கக்கடவாய ஓர் இடத்தில் நெடுங்காலவாஸமானது பரீதியை
 னடுபண்ணுகிறதாகாது வேதவேதாங்கங்களின் கரைகண்ட
 னேகம் பராமமணாகளையும் காப்பாற்றுகின்றாய் ஆதலால், சாந
 களான தவசிகளுக்கு வெறுப்பை உணர்பண்ணுகிறதாகும்
 னகள் (கிடைப்பதில்) தடையும், கொடிக்கும் பச்சிலைக்கும் நாச

மும உண்டாகும்' என்றா யோகத்தின் உண்மையை அறிந்தவரு
பரபுவும் பூஜயருமான (வயாஸா) இவ்விதமசொல்லிச் சரணமனை
ந்தவரும் சுதந்தருமான தாமபுத்திரருக்கு ஒப்புயாவற்ற யோகங்
தையை உபதேசித்தாரா புத்திமானும் ஸத்தியவதியினபுத்திர
மான அந்த வயாஸா தாமபுத்திரரிடம் அனுமதிபெற்று அவ்விட
திலேயே மறைந்தவிட்டாரா தாமததிலமனமுள்ளவரும் அட
கினவரும் மேதாநியுமானதாமபுத்திரா அந்தமந்திரத்தைக் கா
தோறும் ஆவிரத்திசெய்துகொண்டு எப்பொழுதும் மனத்தினு
தரித்தாரா அவர் வயாஸா வாகயத்தால் ஸந்தோஷமடைந்
அந்தத்தைவனத்திலிருந்து ஸரஸ்வதிரத்தியினகரையிலுள்ள கா
யகமென்பபெயர்பெற்றகாட்டை அடைந்தாரா ஓ ! மஹாராஜே
வேதாங்கமானசிகைக்கூடியிலும் வேதத்திலும் வல்லவாகளும் தவத
டன கூடினவாகளுமான பிராமமணாகள தேவேந்திரனை ரிஷிக
தொடாவதுபோல அவரைப் பின்தொடாந்தாராகள பரதரில் சிற
தவரே ! மஹாதமாவான அவர்களும் மந்திரிகளுடனும் காலா
களுடனும் அங்கிருந்து திருமபவும் காமயகத்தையடைந்தது இட
அமைத்துக்கொண்டாராகள அரசரே ! விலவித்தையில் தோந
வாகளும் நல்லமனமுள்ளவர்களுமான அந்தவீராகள, மேலா
வேதத்தைச்சொல்லுகிறவர்களும் எப்பொழுதும் மாணவிரும்ப
கிறவாகளுமாகிச் சுதந்தமான பாணங்களால் வேட்டையாடி
கொண்டும் பிதருக்களையும் தேவாக்களையும் பராமமணாக்களையு
விதிப்படி திருப்திசெய்துகொண்டும் அவ்விடத்தில் சிலகால
வாஸம் செய்தாராகள .

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

அ ரா ஜ ஃ ஸ பி க ம ன ப ர வ த். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் பிராக்ஷிஸ்த்வித்தையை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்து அ
கிரம் பெறுதற்காக அவனை ஸ்வர்க்கத்துக்கனுப்பியதும், அவன்
இந்திராக்ஷிஸ்தியில் தவஞ்செய்கையில் இந்திரனைக் கண்டதும்,
இந்திரன் அஸ்திரம்பெறுதற்காகத் தவத்தால் ஈஸ்
வாராமகிழ்வித்தந்த அர்ஜுனை ஸ்வர்க்கம்
வாக் கட்டினாயிட்டதும்.)

ஆடவருட சிறந்தவரே ! சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, தாமஸ்
ரான யுதிஷ்டிரர் முனிவரின் உத்தரவை நினைத்துக்கொண்டு அ

ளியெனது பிரவித்திபெற்ற அராஜுனனை இனசொல்லை முன
டபெ புன்னகைசெய்து கையினால் தடவிககொண்டு தனிமை
ன இடத்தில் பின்வரும் சொல்லைச் சொல்லலாறா பகைவரை
கருகிறவரான அந்தத் தாமராஜா ஒரு முகூததசாலம் வனவா
கதைப்பற்றிச் சிந்தித்து அராஜுனனை நோக்கி ரகஸ்யத்தில்
ந்தச் சொல்லுற்றா 'பாரத ! பீஷ்மா, துரோணா, கிருபா,
ணன், அஸ்வத்தாமா ஆகிய இவர்களிடத்தில் 1 நான்கு பாதங்கள
ள்ள தனுவேதமானது இப்பொழுது நிலைதிருக்கிறது அம்பு
ராடுபபதுடனும் பிறா அம்புகளைத் தடுப்பதுடனாககூட இந்
ன முதலிய தேவர்களின் அஸ்திரததையும் பரமமாஸ்திரததை
ஆஸ்ரமாஸ்திரததையும் (மற்ற) எல்லா அஸ்திரங்களின் பிர
ாகததையும் முழுவதும் அறிகிறார்கள் அவர்கள் யாவரும்
ந்தராஷ்டிரனுடைய புத்திரனால் இனமொழி கூறப்பட்டவாக
நன்கு உபகரிக்கப்பட்டவர்களும் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களும்
ருக்கிறார்கள் அவனும் அவர்களிடத்தில் குருக்களிடத்திலிருப்
போலிருக்கிறான் எல்லா யுத்தவீரர்களிடத்திலும் இந்தத்
யோதனனுக்கு எப்பொழுதும் பரிதி அதிகம் பூஜிக்கப்
பட ஆசாயாகன மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகித் தோஷபரிகாரத்
(செய்வதற்கு) முயற்சிசெய்கின்றார்கள் காலத்தில் பூஜிக்கப்
பட அவர்கள் சகதியைக் குறையச் செய்யமாட்டார்கள் ஓ !
ரத்த ! கிராமங்களுடனும் நகரங்களுடனும் சோந்ததும் கட
னும் வனத்துடனும் ரதனமவினையுமிடத்துடனும் கூடினது
ன இந்தப் பூமி முழுவதும் இப்பொழுது துரியோதனனது வசத்
அடைந்திருக்கின்றது பகைவரையடக்குபவனே ! எங்களுக்கு
பபரியமானவன் உன்னிடத்தில் பாரம் வைக்கப்பட்டிருக்
து இவ்விஷயத்தில் காலத்திற்கேற்ற ஒரு காரியத்தைப்பாரக்
றன் ஐயா ! வயாஸரிடமிருந்து என்னால் ரஹஸ்யவித்தை
ரது கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிறது கிரகிக்கப்பட்ட அதனால் எல்லா
கமும் நன்குபிரகாசிக்கின்றது ஓ ! ஐயா ! நீ அந்தமந்திரத்துடன்
னவனாகி மனத்தை நன்குஅடக்கித் தருந்தகாலத்தில் தேவ
களின் அனுகிரகத்தை அடைவாயாக ஓ ! பரதநிற சிறந்த
ன் ! உக்கிரமான தவத்துடன் உன்னைச் சோப்பாயாக குழந்
1 ! விலலுள்ளவனும் கவசமுள்ளவனும் கத்தியுள்ளவனும் பெரி

1 'அம்புகளை எடுத்தல், தொடுத்தல், விடுத்தல், திருப்பியழைத்தல்'
புது பழையவுரை.

யோகனின் வீரத்திலிருப்பவனும் வேறெந்த விஷயத்தாக
 இடங்கொடாமல்(இதனையே)தியானிப்பவனுமாகி வடக்குத்திசை
 நோக்கிச் செல்லு ஒ! தனஞ்சய! இந்திரனிடத்தில் திவ்யம்
 எல்லா அஸ்திரங்களும் இருக்கின்றனவன்றோ? விருத்திரன்
 மிருது பயந்த தேவர்களால் (எல்லா அஸ்திரங்களுமான)
 மானது அப்பொழுது இந்திரனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்க
 றது அந்த இந்திரனிடமிருந்து ஒரேயிடத்திலிருக்கின்ற அ
 யாவற்றையும் நீ அடைவாய் அப்பா! அந்த மந்திரத்தி
 லேயே யாவற்றையும் அடையப்போகிறாய் இந்திரனையே சரண்
 அடைவாய் அவன் உனக்கு அஸ்திரங்களைக் கொடுப்பான்
 பொழுதே தீக்ஷயடைந்த நீ தேவேந்திரனைப் பாப்பதற்
 போவாயாக' என்றா அம்முறைப்படி தீக்ஷயடைந்தவன்
 மனமொழி மெய்களை அடக்கியவனுமான அந்த அாஜுண்
 நோக்கி இவ்விதம் சொல்லிப் பிரபுவான தாமராஜா உபதே
 செய்தார் அப்பொழுது, முன்பிறந்த ஸ்ஹோதரா, வீரஞ்
 ஸ்ஹோதரன்கு(ச செல்ல) அனுமதி அளித்ததா தாமர
 ருடைய உததரவினால் இந்திரனைப் பாராக விருப்பமுள்ளவனா
 காணாமலெனனும் விலையும் அப்படியே இரண்டு பெரிய அ
 ருத்தூணிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு கவசம் தரித்தும் உள்ளவ
 உறைபூணமே உடுமபுத்தோலால் செய்யப்பட்ட வீரலுறை கட
 கொணடும், அகனியில் ஹோமம்செய்தும் பராமமணாகளைத் த
 களைக்கொடுத்த ஆசீர்வதிககச் செய்தும், தோளவலிமைபு
 வனும் பெரிய கையுள்ளவனும் விற்பிடித்தவனுமாகிக் கிளம்பின
 திருதராஷ்டிர புத்திரர்களின் வதத்திறகாகப் பெருமூச்செறி
 உயரப் பார்த்தான் பராமமணாகளும் வித்தாகளும் மறைந்தி
 கும பூதங்களும், விற்பிடித்த அந்த அாஜுண்ணை அப்பொழு
 பார்த்து, 'ஒ! கௌந்தேய! மனத்தினால் எதை எதை விரு
 கிறாயோ அதை அதை விரைவில் அடையக்கடவாய் ஒ! கௌ
 தேய! நன்கு போய்வா உனக்கு ஜயமானது உறுதியாக உ
 டாகடும்' என்று சொல்லினா பிராமமணாகள் ஜயாசீர்
 வததைச் செய்து அாஜுண்ணை இவ்விதம் சொன்னார்கள் வி
 சாரணர்களின் கூட்டங்களும் கந்தாவர்களும், 'மஹாரததே
 கேஷமம் உண்டாகுக வீரத்ததை மேற்கொள் உன்னுன்
 எண்ணம் கைகூடுவதாக உன்னுடைய எல்லாவிருப்பங்களு
 நன்கு நிறைவேறுவனவாக' என்றனா இவ்விதம் சொல்லப்ப

ராஜனுன, இவர்களை வணங்கி, இருகைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு
 பாபோகததில் மனமுள்ளவனாகிப் புரோகிதரையும் வணங்கி
 ன பிறகு, அவன், பரீதியடைந்த மனமுள்ளவனாகி, அதி
 ராகளும் ஸ்வேந்தராகளுமான அந்த யுதிஷ்டிரா பீமன் இருவ
 ரையும் வணங்கினான் மிகவாடின மனமுள்ளவராகளும் மஹாரதா
 ருமான நகுலஸ்வஹதேவாகளிருவரும் அந்த அராஜனுனை
 டைந்து வணங்கினார்கள் அந்தவீரர்கள் அராஜனுனை வணங்கி,
 ! கௌரதேய! இரத்திரனிடமிருந்து அடையதக்க எல்லாத்
 வயாஸ்திரங்களைப் பற்றும் மனத்தினால் எதை எதை விருமபு
 ர்யோ அந்த அந்த அஸ்திரங்களைப் பூட்டியகடவாய் ஒ!
 ரஞ்சய! தவறாதவைகளும் குற்றமற்றவைகளும் பெரியோ
 ருக்கு ஸம்மதமுமான எல்லாச் சொற்களையும், இப்பொழுது,
 ண்டவர்களுள் நீ ஒருவனே அடைந்திருக்கிறாய் ஒ! கௌர
 ய! தேவர்கள் அதாமத்தை அடைந்தவனையும் லித்தியற்ற
 னையும் தவமற்றவனையும் சலித்தமுனமுள்ளவனையும் வஞ்சகனை
 பாரக்க விருமபுகிறதில்லை கடுமையாக இரைகிறவனும் அஸூ
 பபடுகிறவனும் கொடுஞ்சொற்சொல்லுகிறவனும் வஞ்சகனும்
 புகழ்ச்சி செய்கிறவனும் எறிந்து பேசுகிறவனும் கொல்லுகிற
 வும் ஸந்தேகப்படுகிறவனும் நம்பச்செய்து கொல்பவனும்
 யையுள்ளவனும் கோபமுள்ளவனும் பொய்பேசுகிறவனும்
 நிகபோஜனம் செய்கிறவனும் நாஸ்திகனும் ஈயாதவனும் மிதா
 ராகம் செய்கிறவனும் எல்லாவற்றிலும் பயமுள்ளவனும் பர
 தை செய்கிறவனும் அதிக அகங்காரமுள்ளவனும் புயங்கரமான
 வம் லோபியும் சஞ்சலமான மனமுள்ளவனும் திருடுகிறவனும்
 குடிக்கிறவனும் 1 காப்பதையழிப்பவனும் குருவின சய
 தை அடைந்தவனும் தன்னையதானே மிகப்புகழ்ந்துகொள்ளு
 வனும் பரஹிமனை செய்கிறவனுமாகிய இந்த மனிதர்கள் நல்ல
 கருணையடையார் தன்னஞ்சய! அவர்கள் லோகமற்றவர்கள் ஒ!
 குன! குருரமில்லாமை, பச்சாததாபம், ஸத்தியம், துக்கத்தை
 ியும் தன்மை, வெளியிலுள்ளபுலன்களையடக்குதல், மரியாதை,
 ிரியம், 2 தாமம், பொறுமை, சிறந்த நற்காரியம், தயை, மன
 டக்கம், குருபூஜை, நன்றியறிதல், நடப்பு, பராமமணபக்தி,

1 'பருணஹா' எனபது மூலம், ஸாங்க வேதங்கற்றவன் பருணன்,
 னைக் கொண்டவன் எனினுமாம்

2 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

நம்பிக்கை, எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயை, ஈதல், புத்
 ஞாபகம் ஆகிய இவை உன்னிடத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன
 கொளவய! தனஞ்சய! ஆனதுபற்றி, இந்திரனுடன் சேருவா
 தேவர்களுக்கு உன்போன்றவனுடன் சேரக்கையன்றோ புகழ்
 தருதது? ஐயா! பரதஸுரேஷ்ட! சினேகிதா சகோதராக
 யாவாகும், தேவர்களுக்கு இந்திரனபோல நீயே சிறந்தகதி மி
 பலவானே! அநதப்பதினமுன்றாவது வருஷத்தில் ஸகோதராக
 எல்லாச்சினேகிதாக்களும் உன்னுடையகைவனமையை அடிக
 போகின்றார்கள் ஒ! பாரதத! பகைவரை அடக்குபவனே
 அப்படிப்பட்ட நீயே பிதாவான் இந்திரனைக்குறித்துச் செல்வா
 எல்லா அஸ்திரங்களையும் இந்திரனிடமிருந்து கைவசப்படுத்தி
 கொள்வாயாக ஒ! மஹாபாகுலே! எல்லாப் பிராணிகளும் கேட
 போது, சதஸுருங்கமென்னுமிடத்தில் இந்திரன் உன்னை உச்சிமு
 நது, 'ஒ! ஐய! ஐயமுள்ளவர்களுள் சிறந்தவனே! எல்லாப் ப்
 ணிகளாலும் அறியப்பட்டவனாகித் தேவலோகத்தை அடை
 போகின்றாய், புணயம் செய்தவர்களுடைய உலகங்களை அடை
 வினாயாமொய் பாரதத! தேவர்களால் மரியாதைசெய்யப்பட
 மிகவும் ஸுகமாக ஸவாககத்தில் வினாயாடி உயரந்த அஸ்தி
 களை அடைநது திருமபவும் பூமியை அடைவாய்' என்று சொ
 னன் அப்பா! காண்டவவனத்தை எரித்தபோது, இந்திரன் உ
 ருணங்களை எல்லாப் பிராணிகளும் கேட்கும்படி திருமபத் திரும
 சொன்னான்- நரசுரேஷ்ட! இந்திரனுடையதான் அநதச்சொல
 நீ நிறைவேற்றக்கடவாய் இங்கிருந்து ஏதாவது ஓர் இடத்
 அடைநது தவத்தில் பற்றின் மனமுள்ளவனாகக்கடவாய் கொ
 வனே! நன்மையைத் தருவதான் இந்திரன்சொல்லிச் செய
 கடவாய் நீ இப்பொழுதே தீக்கையை அடைநது போவாய்
 திரனை நீ பாப்பாய்' என்றார்கள்

புருஷஸுரேஷ்டனான் அராஜுன்ன* அவ்விருவர்களுையும்
 வித் திரௌபதியிடமும சொல்லிக்கொண்டு எல்லாருடைய மக்
 களையும் சுவாநதுகொண்டு கிளம்பினான் அப்பொழுது, திரு
 பதியானவள், சிங்கமபோன்றதோளவலிமைபுள்ளவனும் அவன்
 புறப்பட்டவனும் வீரனுமான அநதப் பாண்டவனை நோக்கி
 கைகளையும் கூப்பித் தேவர்களுக்கு நமஸ்காரத்தைச் செய்
 மிகச் சத்தமானவையும் மங்களமானவையுமான வாரத
 களுடன் சொல்லினள் 'சுவரனுக்கும் காமாவுக்கும் நமஸ்கா

ஷம்மாக ஒருகாட்டிலிருந்து மறுகாட்டை அடைவீர் ஓ !
 ராததரே ! தனஞ்சயரே ! தாமம் உமமை அடையட்டும்
 ியனும் அகனியும் பரமமாவும் பிராமமணாகளும் உமமைக
 ககககடவா பரதஸ்ரேஷ்டரே ! தமையனருடைய சொல்லில
 பவரும் தமையனரைப் பூஜிப்பவருமான நீர் வஸுக்களையும்
 ததிராகளையும் தேவக்கூட்டங்களுடன் கூடின ஆதிதயாகளையும்
 ரவேதேவர்களையும் ஸாதயாகளையும் துன்பங்கள் நீங்குவதற்
 கச் சரணமடைவீராக ப்ரதாகளுட சிறந்தவரே ! ஆகாயத்தி
 ளளவைகளும் ஸலாககத்திலுள்ளவைகளும் பூமியிலுள்ளவை
 நம் மறற இடங்களிலுள்ளவைகளுமாகிய எல்லா இடையூறுகளி
 ருந்தும் உமக்குக் கேஷம்ம உண்டாகட்டும் பிறருக்குக் கட்டுப்
 ப்டிருப்பதைக்காட்டிலும் காட்டில் வலிப்பதைக்காட்டிலும்
 லாப பொருளும் கவரப்பட்டதைக்காட்டிலும் புத்திராகளை
 டுப் பிரிந்ததைக்காட்டிலும் இதனை மிகக் துக்கமாக நினைக்
 றன நமக்குத் திருமபவும் கூத்திரியகுலத்தில் ஒருபோதும்
 பபு வேண்டாம் எவர்களுக்கு ஆபுத்தததால் பிழைப்பிலையோ
 நதப்) பிராமமணாகளுக்கு வணங்குகிறேன் அநதப் பாவி
 ன துரியோதனன் சிரித்துக்கொண்டு ராஜஸபையில் என்னைப்
 ரத்து, 'பசு' என்று சொல்லியது மேலான துக்கம் அநதச் சபை
 ர நடுவில் தகாத சொற்கள் பலவற்றைப் பேசினது அநதத்
 கத்தைவிட மேலான துக்கமென்பது எனனுடைய எண்ணம்
 பரதஸ்ரேஷ்டரே ! உமமுடைய வீட்டிலிருந்தும் ராஜ்யத்தி
 ருந்தும் துரத்தப்பட்டு வனத்தில் வலிப்பவராகியும் சினேகத்
 ல நிறகிரீர் ஓ ! பரதரில் சிறந்தவரே ! எல்லாப் பகைவர்களை
 ஜயித்தவரும் அகனியைத் திருப்திசெய்தவருமான நீர் இப்
 ராபுது நடந்து செல்வதை ஜனங்கள் பாரக்கின்றனர் இநதப்
 ிரிய காட்டில் உமமுடைய ஸகோதரர்களும் சினேகிதர்களும்
 ரணர்களும் அப்படியே ரிஷிகளும் உமமுடைய கதைகளைச்
 ரல்லப்போகின்றார்கள் நிச்சயம் ஓ ! புஜபலம் அமைந்தவரே !
 ரஞ்சயரே ! கௌந்தேயரே ! நீர் பிறந்தபோது உமக்காகக்
 திதேவியார விரும்பினதும் நீர் ஸவயமே விரும்புகிறதும் முழு
 நம் உமக்கு உண்டாகுக ஓ ! பாராததரே ! வஸுதேவரின
 கையாரும் எனது மாமியாருமான குருதிதேவியார திரும்பி
 த உமமை, அத்தி இநதிரனைப் பாப்பதுபோலப் பாரக்கக்
 வா உமமுடைய ஸகோதரரெல்லாரும் விழித்திருக்கும்போ

தெல்லாம உமமுடைய கதைகளினால் அடிக்கடி உமமுடைய கதைகளையே சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்வார்கள நிச்சயம் ஒ! பாரதரே! நீர் நீண்டகாலம் வெளியில் போயிருக்கும்போது எருக்குப் போகங்களில் மகிழ்ச்சியும் தனத்தில் விருப்பமும் உடாகா உயிரிலும் எங்களுக்கு விருப்பம் இராது ஒ! பாரதரே! எங்கள் எல்லாருடைய ஸுக துக்கங்களும் வாழ்மரணமும் ராஜ்யமும் ஸுவாயமும் உமமிடத்தில் நிதிருக்கின்றன ஒ! கௌந்தேயரே! பாண்டவரே! எங்கள் கேட்டுக்கொண்டா கேட்காததை அடையக்கடவீர் அஸ்திகளை அடைந்து, கேட்காததுடன் திருமபிவந்த உமமைப் பார்பேன ஒ! குற்றமற்றவரே! மிக்க வலிமையுள்ளவரே! உமபு செயப்படவேண்டிய இந்தக்காரியம், பலவானகளுடன் எத்தனும் செய்யத்தக்கது சீக்கிரம் ஐயத்திற்காக இடையூறில்லா போம் தனஞ்சயரே! ஹரீ, ஸ்ரீ, கீர்த்தி, தருதி, புஷ்டி, உலக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி ஆகிய இவர்கள், வழியிற்போகின்ற உமன்காக்கக்கடவா' என்றாள்

திரௌபதியானவள் 1 ஆசீர்வாதங்களை இவ்விதம் சொல்லுவதென்றதான் பிறகு, தோளவலி மிக்க அராஜுன்னன், ஸதேவதராகளையும் தெளமயரையும் வலமவந்து அழகிய விலலையெடுத்துக்கொண்டு கிளம்பினை பரதஸுரேஷ்டரே! பாரதரே! அபலமுள்ளவீரன் பலத்தால் மரங்களையும் கொடிகளையும் செடியையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு மரங்களில் தடைப்பட்டாதவனாக வருத்த திக்கைநோக்கி மெதுவாகப் போனான் இந்திரனுடைய ததயானததுடன் கூடியவனும் பராக்ரமமுள்ளவனும் பலமுள்ளும் போகிறவனுமான அவனுடைய வழியிலிருந்து எல்லாப் பணிகளும் விலகின ஒ! ஸ்யா! பகைவரை வாட்டுபவனான அரதபோதனர்களால் வலிக்கப்பட்ட மலைகளைத் (தாண்டித்) தேவர்களால் அடையப்பட்டதும் புண்ணியமானதும் அழகுபொருளியதுமான இமயமலையை அடைந்தான் பெரிய மனமுள்ளவன் (இந்திரன்)தியானத்தோடு கூடியவனுமான அராஜுன்னன் காற போலவும் டனம்போலவும் விரைந்துசெல்பவனாகி ஒரேநாட புண்ணியமான அநதமலையை அடைந்தான் அவன் இமயமையையும் கந்தமாதனத்தையும் தாண்டி இரவும்பகலும் சோலிந்றி அடாந்த காடுகளைத் தாண்டி-னான் பிறகு, அராஜு-

1 'சேமமுண்டாகும்படி கடவுளரை வேண்டி' என்பது

கிருநது இரதிரகீலமலையையடைநது தங்கினான் அநதப்பாண
 ன ஆறுபகலும் இரவும் (நடநது)போய ஏழாவதுநாளில் அழ
 இரதிரகீலத்தின் தாழ்வரையில் தவயோகத்தில் பற்றுள்ளவ
 க இருந்தான கைகளை உயரத்தூக்கினவனாகி அங்கங்களைச்
 சூழ்ந்து அசைக்கவேயில்லை இரதிரபுத்திரனும் தவருதவனும்
 டங்கினவனும் அடக்கப்பட்ட மனமுள்ளவனுமான அரஜுனன்,
 'இப்பொழுது, 'நில்' என்ற வார்த்தையை ஆகாயத்தில் கேட்டான
 ன அதைக்கேட்டு நான்குபக்கத்திலும் பாலையைச் செலுத
 ன பிறகு, அவன் மரத்தடியில் பிரமமதேஜஸால் பரகாசிக
 ராவரும் பொன்னிறமுள்ளவரும் ஜடையுள்ளவரும் இதைத்
 தமையான ஒருதவசியைப் பார்த்தான் மிக்க தவமுள்ள அவர்
 விடத்திலிருக்கும் அரஜுனனைப் பார்த்துச் சொல்லலானார்
 டுந்தாய்! விலலுள்ளவனும் கவசமுள்ளவனும் பாணமுள்ள
 வும் கத்தியையும் உள்ளங்கையுறையையும் கட்டிக்கொண்ட
 வும் கூத்ததிரியதாமத்தை அனுசரித்தவனும் இங்குவந்தவனு
 ன நீ யார்? ஐய! இங்கு, சஸ்திரத்தால் செய்யவேண்டியது
 றுமில்லை கோபமும் ஸந்தோஷமும் அற்றவர்களும் தவசி
 நும் அடங்கினவர்களும் பிராமமணர்களின் ஆலயம் இது
 டு விலலினால் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை இவ்விடத்தில்
 தபோதும் சண்டையிலலை அப்பா! இரதவிலலை வைத்துவிட்டு,
 லானகதியை அடைந்தவனாக இருக்கிறாய்' என்று இவ்விதம்
 திக் சகதியுள்ள வீரனான அரஜுனனை வேறு ஸாமானியனைச்
 லவதுபோலவே பிராமமணர் அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு
 லலினார் நன்கு நிச்சயங்கொண்ட இவனைத் தைரியத்திலிருந
 ம அசைக்கமுடியவில்லை பிறகு, அநதப்பிராமமணர் ஸந்தோஷ
 ளளவராகிச் சிரிப்பவாபோல அநத அரஜுனனை நோக்கி,
 'பகைவரைப்பிளப்பவனே! நான் இரதிரன் உனக்குக் கேஷமம்
 னடாருக் வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளு' என்றான் குருகுல
 ிரஷ்டனும் சூரனுமான தனஞ்சயன் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட
 றுக்கி இருக்கையையும் கூப்பி வணங்கி, இரதிரனை நோக்கி, 'ஓ! பக
 னே! இப்பொழுது உமமிடமிருநது எல்லா அஸ்திரத்தையும்
 ரிய விருமபுகிறேன் இதுவே எனனால் விருமப்பட்ட விருப
 இரத வரனை எனக்குக் கொடுப்பீராக' என்று சொன்னான்
 மஹேந்திரன் பரீதி அடைந்த மனமுள்ளவனாகிச் சிரித்துக்
 ண்டு அவனை நோக்கி, 'ஓ! தனஞ்சய! இங்குவந்த உனக்கு

அஸ்திரங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? இஷ்டமான ¹ லோகங்களைக் கேட்குகொள நீ மேலானகதியை அடைந்திருக்கின்றன என்று மறுமொழி சொன்னான் இவ்விதம் சொல்லக்கேடும் அராஜகனான இந்திரனைப்பார்த்து, ‘ஓ! தேவராஜரே! லோபத்தாலும் காமத்தாலும் தேவத்தனமையையும் ஸூதரத்தையும் லாத தேவர்களின் ஐஸ்வரியத்தையும் விரும்பவில் (விரும்பினால்) அந்த ஸ்வேறாதரர்களைக் காட்டில் விட பகையையும் போககாமல் எல்லாலோகங்களிலும் பல லோகங்கள் அபகீர்த்தியை அடைவேன’ என்றான் எல்லாலோகங்களாலும் வணங்கப்பட்ட இந்திரன், அராஜகனான இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டு, இனியமொழியால் அராஜகனைத் தேற்றிக்கொன் ‘ஓ! ஐயா! எப்பொழுது மூன்று கண்ணுள்ளவரும் சூலதாரி பூதேசருமான சிவபெருமானைப் பாராப்பாரியோ அப்பொழுது யாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுப்பேன் மேல் ஸ்தானத்திலிருக்கிற மகாதேவருடைய தரிசனத்தில் முயற்சின செய ஓ! கௌரதேய! அந்தத் தேவருடைய தரிசனத்தினால் உத்தியை அடைந்தவனாகி ஸவாககத்துக்குவருவாய’ என்றான் திரன் இவ்விதம் பலருனைப்பார்த்துச் சொல்லித் திருமபமறைவை அடைந்தான் பிறகு, அராஜகனும் யோகத்துட்கூடினவனாகி அங்கேயே இருந்தான்” என்றார்

அராஜகனாகிய பர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கைராதபாவம்

(அராஜகனின் தவம்செய்ததும், முனிவர்கள் அஞ்சிப் பரமசிவனிடம் முறையிட்டதும், அவர் அவர்களைத் தேற்றியனுப்பியதும்)

ஜனமேஜயா சொல்லலானா “ஓ! பகவானே! அஸ்திரங்களையடைந்ததான் வருந்தாதசெய்கையுள்ள அராஜகனான இந்தக்கதையை விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் நீண்ட யுள்ளவனும் புருஷஸரேஷ்டனும் தேஜஸுள்ளவனுமான அராஜகனான மணிதஸஞ்சாரமில்லாதவனத்தில் பயமற்றவனாகி எவ்வி

1 ‘போகங்களை’ என்பது பழையவுரை

வசித்தான? ஒ! பரமமத்தை அறிந்தவர்களுட்கிறந்தவரே! விடத்தில் வவிககிறஇவன என்னசெய்தனன்? பகவானுனசிவ தேவராஜனும் எவவிதம் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டனா? ஒ! ஜோததமரே! உமமுடையஅனுககிரகததால நான இதனைக் கவிரும்புகின்றேன ஒ! ஸாவஜுரே! நீரோ தேவலோகத்தி ளதையும் மனுஷயலோகத்திலுள்ளதையும் அறிவீர் ஒ! அறிவாளரே! அடிககிறவர்களுள் சிறந்தவனும் சண்டைகளில் மபாதவனுமான அாஜுனன ஒப்பற்றதும் அதிக ஆசசரியகர ாதும் மயிரக்கசமுண்டாகக்கடியுதுமான சண்டையைச் ஸுடனகூட முன செய்தானன்றோ? எதைக்கேட்டு நரஸரேஷ்டா ம ரூராகளுமான பாததாக்களுடையமனங்களுகூட எளிமை லும் மகிழ்ச்சியாலும் மிக்கவியப்பாலும் நடுங்கினவோ, அாஜு மறறும் எதைச்செய்தானோ, அவையர்வற்றையும் சொல்லும் னான இந்த அாஜுன்னுடைய சரித்திரத்தை மிக்கசிறியஅளவுந ிரித்திக்கப்பட்டதாகக் காணவில்லை இவனுடைய அவையெல றறையும் எனக்குச் சொல்லுவீராக ” என்றா

வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினா “ஒ! ஐயா! கௌரவ புலிபோன்றவரே! ஆசசரியம்போன்றதும் பெரிதும் திவ்ய ாதும் பெரியசண்டையில் தேவதேவரான பரமேஸ்வரருடன லகட்டிப்புரண்டதைப்பற்றியதுமான மஹாதமாவான அாஜு றுடைய கதையையும், பிறகு, ஈஸ்வரா என்றறிந்தவுடன் நனகு ளங்கி அவரை அவன்) அடைந்ததையும் சொல்லுவேன, கேட க அளவிற்கடங்காதபலமுள்ள அந்த அாஜுனன யுதிஷ் ின கட்டளையினால் ஸுரேஸ்வரனான இந்திரனையும் தேவதேவ ரசங்கரையும் பாரக்கிறதற்காகப் போனான அரச்சரே! புருஷ ரஷ்டனும் அதிகபலமுள்ளவனும் நீண்டகையுள்ளவனும் கௌர னும் எல்லாலோகங்களிலும் மகாரதனும் இந்திரபுத்திரனுமான ஜுனன காரயலித்திக்காகத் திவ்யமான அந்த வில்லையும் கத யயுமஎடுத்துக்கொண்டு வடக்குத்திக்கைநோக்கி இமயமலையின் டுமுடியைக் குறித்து அசையாதமனமுள்ளவனாகியும் மேலான சத்துடனகூடினவனாகியும் தவமசெய்வதில் விசசயமுள்ளவனாகி ஒருவனாகவே முளநிரம்பினதும் பலங்கரமானதும் பலவித ா மலாக்களுடனும் கணிகளுடனுங்கடியதும் பலவிதபக்ஷிகளின் தமுள்ளதும் அனேக மானகூட்டங்களால் நிரம்பியதும் விதி ளாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான காட்டை

அடைந்தான பிறகு, மனிதரிலலாத வனத்தை அடை
 னன அடைந்தபோது ஆகாசத்தில் சங்கத்தினொலியும் படக
 னொலியும் உண்டாயின பூதலத்தில் அதிகமான மலாமாரி
 விழுந்தது மேகக்கூட்டமானது எப்பொழுதும் என்கும் மன
 தது அப்பொழுது அந்த அராஜுன்ன பெரிய மலையின்
 ளுள்ள அடாந்த காடுகளைத் தாண்டி இமயமலையின் சாரலில் வ
 கின்றவனாகி விளங்கினான் அதிரத்தனான அராஜுன்ன அந்த அ
 இடத்தில் மலாரதவைகளும் பசுக்களால் இனிமையாகக் கூ
 பட்டவைகளுமான மரங்களையும், பெரிய சுழல்களுள்ளவைகள
 வைபோய்த்துக்கும் நீலத்துக்கும் ஒப்பானவைகளும் அன
 களாலும் நீரகக்காக்கைகளாலும் ஒலிக்கப்பட்டவைகளும் அ
 டியே ஸாரஸங்களால் சபதிகப்பட்டவைகளும் ஆண் கு
 களால் கூவப்பட்டவைகளும் கரேளஞ்சங்கங்களாலும் மயில்களா
 சபதிகப்பட்டவைகளும் அழகிய வனத்துடன் கூடியவைகள
 புண்ணியமான குளிரந்த அழகுகற்ற ஜலமுள்ளவைகளுமான
 களையும் அந்த இடத்தில் பார்த்துக்கொண்டு மனத்தில் பி
 அடைந்தவனாயின பிறகு, அப்பொழுது அழகிய காட்டுப்பிர
 சத்தில் மகிழ்கின்ற அராஜுன்ன, உக்கிரமான தவத்திலிரு
 கொண்டு கடுமையான தேஜஸுள்ளவனும் நல்ல மனமுள்ளவ
 புல்லாலாகிய ஆடையைத் தரித்தவனும் தண்டத்தாலும் ம
 தோலாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவனுமாகி முதல மாதத்தில் ப
 துப் பூமியில் உதிராத இலையை மூன்று நாளுக்கொருந்ரம் ஆ
 மாகக்கொண்டான், இரண்டு மடங்கான காலத்தினால் (= ஆறுதி
 களுக்கொருந்ரம்) கனியைப் புசித்து இரண்டாவது மாஸ்தை
 போக்கினான் அவன் - பதினைந்துநாளுக்கொருந்ரம் ஆகா
 செயதுகொண்டு மூன்றாவது மாதத்தையும் கழித்தான் பி

* 'பஞ்சேண' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது 'துருவன் தவத்
 முடிமூன்று நாளுக்கொருமுறை பழங்கனையுண்டு முதல் மாதத்தை
 ஆறு ஆறு நாளுக்கொருமுறை, உதிராதபுல இலை முதலியவற்றையு
 இரண்டாவது மாதத்தையும், ஒன்பது ஒன்பது நாளுக்கொருமுறை நீ
 பருகி மூன்றாவது மாதத்தையும், பன்னிரண்டு பன்னிரண்டு நாளுக்க
 முறை காரையுட்கொண்டு எண்காவது மாதத்தையும், ஹரிக
 பூஜித்துக்கொண்டு கழித்து, ஐந்தாவது மாதத்தில் உணவில்லாமலே
 தன்ன' எனப்பன பூரீபாகவதம், 4 வது ஸகந்தம், 8 வது அத்யாயம்
 முதலிய சுலோகங்கள்

வாவது மாதம் வந்தவுடன், பரதஸரேஷ்டனும் தோளவலி
மந்தவனுமான பாண்டுபுத்திரன் காற்றைப் புசித்துக்
கொண்டும் கைகளை உயர்த்திக்கொண்டும் பிடிப்பற்றவனாக
மகடடைவிரலின் முனையால் நின்றன்கொண்டும் இருந
ன அளவற்ற வல்லமையுள்ளவனும் மஹாத்மாவும் இப்
பிருப்பவனுமான அவனுக்கு எப்பொழுதும் ஸநானமசெய
ரால் மின்னலுக்கும் தாமரைக்கும் ஒப்பான சடைகளுண்டா
பிறகு, எல்லா மஹரிஷிகளும், அராஜுனன் உக்கிரமான தவத்
ருப்பத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவர்களா
தேவரான பரமசிவனை நோக்கிச் சென்றார்கள் யாவரும் நீல
டரான மஹாதேவரை வணங்கி ஆசீர்வாதம்பெற்று அராஜு
வடைய அந்தச் செய்கையைத் தெரிவித்தார்கள், 'அதிக தேஜ
ள்ள அராஜுனன் ஒருவனாக இமயமலையின் சாரலையடைந்து
துக்கனைப் புகையடையச்செய்துகொண்டு கரைகடந்த உக்கிர
ன தவத்திலிருக்கிறான் ஒ! தேவேசரே! நாங்கள் யாவரும்
னது எண்ணத்தை அறியவில்லை (அவன்) எங்கள் யாவரையும்
பததையடையச் செய்கிறான் அவனைத் (தவத்திலிருந்து) நன்கு
மபச்செய்வீராக' என்றார்கள் பூதங்களுக்கு ஸஸ்வரரான பார
பதியானவா, பரமாத்ம தயானமசெய்யும் அந்த முனிவா
ன் அவவார்த்தையைக் கேட்டு, இந்த வார்த்தையைச் சொல்
தொடங்கினான் 'அராஜுனனைக்குறித்து நீங்கள் யாவரும் வருந்த
ண்டாம் மனம் மயங்காமல் வந்ததுபோலச் சந்தோஷம்
டந்து சீக்கிரம் போங்கள் நான் இவனுடைய மனத்திலிருக்கும்
ணத்தை அறிவேன் இவனுக்கு விருப்பம், சிறிதும் ஸ்வாசுத்த
மில்லை, ஐஸ்வரியத்திலுமில்லை, ஆயுளிலுமில்லை இவன் அடைய
மபியதை நான் இப்பொழுதே செயவேன்' என்றான் சத்திய
திகளான ரிஷிகள் அந்தப் பரமசிவன் வார்த்தையைக் கேட்டு
மகிழ்ந்து திருமபவும் தம் தமக்குரிய ஆஸ்ரமத்தை அடைந
கள்

முப்பத்தோன்பதாவது அதயாயம்
கைராதபாவம். (தோடர்ச்சி)

(ஈசுவரவேடனூல் அர்ஜுனன் தோற்றதும், அர்ஜுனனுடைய
பூஜையாலும் துதியாலும் மகிழ்ந்த ஈசுவர் அஞ்சிய
அவனைத் தேற்றியதும்)

மஹாதமாக்களான அநதத தவசிகளெல்லாரும் டே
வுடன, எல்லாப் பாவங்களையும் ஈசம்செய்கிறவரும் பிராகத
கையிலுடையவரும் பகவானுமான பரமசிவனா, தமகமரத்
கொப்பான வேடனவேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டும் டே
மேருமலைபோலச் சரீரத்தால் விளங்கிக்கொண்டும் காரதியு
விலையும் ஸாபபம்போன்ற அமபுகளையும் எடுத்தன்கொண்
புதரை எரிககின்ற மிகக் ஜவாலையுள்ள நெருப்புப்போன்றவர
புறப்பட்டார். அவர், ஸ்ரீமானும், (தமமோடு) ஒத்த விரதத்தை
வேஷத்தைமுடையவளான உமாதேவியுடன் இருப்பவரும்,
வித் வேஷம்பூண்டவர்களாயும் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாய்மிரு
பூதங்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளாலும் பினதொடரப்
பவரும், வேடவேஷத்தால் மறைக்கப்பட்டவருமாகி அப்பொ
வெளிக்கிளம்பினா ஓ! அரசரே! பாரதரே! அப்பொழுது
இடம் மிகவும் விளங்கிற்று அப்பொழுது அவ்வன்ம முழு
நொடிப்பொழுதில் சத்தமற்றதாயிற்று அருவியொலியும் பந
யொலியும் ஓய்ந்தன அவர், காரியங்களை எளிதில் செய்கின்ற
ஜுனனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து, ஆசசரியமான காட்சியுள்
னும் பன்றியின் உருவத்தை அடைந்து அர்ஜுனனை அத
வன்போன்றவனும் திதியின் புத்திரனுமான மூகனென்பவ
பாரததார பிறகு, கலக்கமற்ற மனமுள்ள அர்ஜுனன் அவ
கொல்லுவதற்கு ஸாபபம்போன்ற பாணங்களுக்கும் காண்டவ
னும் விலையும் எடுத்து அநதச சிறந்தவிலை நானோற்றி நானெ
யால் (காட்டை) ஒலிக்கச்செய்து (அவ்வஸுரனைப்பார்த்து), 'இ
வநத் குற்றமற்ற என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறாயாதலால், உ
முந்தியே நான் யமனவீட்டை அடையச்செயவேன்' என்ற
வேடனூருவங்கொண்ட சங்கரா உறுதியான விலுள்ளவ
அடிக்கப்போகின்றவனுமான அநதஅர்ஜுனனை, 'கரியமேகத்
கொப்பான இநதப் பன்றியானது என்னால் முந்தியே எதிர்

டது' என்றுசொல்லி, வேகமாய்த தடுத்தா பிறகு, அர்
 னன அந்த வாரதையை அலக்ஷியம் செய்து அடிககவே,
 நிக காரதியுள்ள வேடனும் அகனிஜவாலை போன்றதும்
 ககொப்பானதுமான பாணத்தை ஒரேகுறியான அந்தப்பன
 ல ஒரேகாலத்தில் விட்டான் அப்பொழுது, அவவிருவர்களா
 ம விடப்பட்ட அந்த இரண்டு பாணங்களும் மலையின முதுகுச
 ரப்பானதும் விஸ்திராணமாயுள்ளதுமான அந்த மூகனுடைய
 ரத்தில் ஒரேகாலத்தில் விழுந்தன அப்பொழுது மலையில் வஜ
 புத்ததின வீழ்ச்சிபோலவும் இடியின் வீழ்ச்சிபோலவும் அந்
 பனறியில் அந்தப் பாணங்களினவீழ்ச்சி உண்டாயிற்று அந்த
 கூஸன பாம்புகளபோன்றவைகளும் பிரகாசிக்கின்ற முனை
 வைகளருமான அனேகம் பாணங்களால் அடிககப்பட்டவனா
 திருமபவும் பயங்கரமான ராக்ஷஸ ரூபத்தை எடுத்துக்
 ண்டு இறந்தான் பிறகு, பகைவனைக் கொல்லும் அந்த அர்
 னன, ஸ்திரீயுடனிருப்பவரும் வேடனவேஷத்தால் மறைக்கப்
 டவரும் பொன்போன்ற ஒளியுள்ளவருமான ஒரு மனிதரைக்
 டான அர்ஜுனன் பிரியமான மனமுள்ளவனாகிச் சிரிக்கிற
 போல் அவரைநோக்கிச் சொல்லலானான் 'நீ யார்? ஸ்திரீக்
 டத்தால் சூழப்பட்டவனாகி ஜனமற்ற காட்டில் சஞ்சரிக்
 ள்! பொன்போன்ற மேனியுள்ளவனே! நீ இந்தப் பயங்கர
 னகாட்டில் பயப்படவில்லை எனனால் குறிவைக்கப்பட்ட இந்
 பனறியை நீ எதற்காக அடித்தாய்? இங்குவந்த இந்த ராக்ஷ
 முந்தியே எனனால் குறிவைக்கப்பட்டானன்றோ? எதிருச்சை
 வே! (எனின்) அவமதித்தோ (இவ்நம அடித்த) நீ பிழை
 என்னிடமிருந்து விடுபடமாட்டாய் இப்பொழுது என்னி
 தில் உனனால் செய்யப்பட்ட இது வேடடைக்குரிய முறை
 யு அதனால் மலையை இடமாயுடைய உன்னை உயிரிலிருந்து
 வச் செயவேன்' என்றான் இவ்விதம் அர்ஜுனனால் சொல்
 டட்டவேடன சிரித்துக்கொண்டு ஸவயஸாசியான அர்ஜுனனை
 க்கி மெதுவான வாரதையால், 'ஓ! வீர! காட்டினருகில் என
 பற்றி நீ கவலைப்படவேண்டாம் இந்தப் பூமியானது காட்
 வசிக்கின்ற எங்களுக்கு எப்பொழுதும் உரியது என்ன
 னத்தால் இங்குச் செய்தற்கரிய வாஸமானது உனனால் விரும
 டட்டது? ஓ! தபோதன்! நாங்களோ அனேகம் பிராணிக
 ள் இவ்வனத்தில் வசிக்கின்றோம் நீயோ அகனிகளுக்கு ஒப்

பான காரதியுள்ளவன, மெனமையானவன, ஸுகததிறகுரியவ்
 ஜனமற்ற இந்த இடத்தில் தனிமையாக ஏன சஞ்சரிககின்றாய்
 என்று கேட்டான் அராஜுனன, ‘அக்கினிககொப்பான நார
 பாணங்களைபும் காணாவததையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு இ
 டாவது ¹ அக்னிபோலப பெரிய காட்டில் வவிககினறேன
 னைக் கொல்லுவதற்கு இங்கு வந்ததும், பன்றியுருவத்
 அடைந்ததுமான இந்தப் பயங்கரமான ராக்ஷஸ ஜநதுவும்
 னால் கொல்லப்பட்டது’ என்று சொன்னான் வேடன் சொ
 லானான் ‘எனனால் இது முந்தியே விலலினீன்று விடப்பட
 பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டதும் அடிக்கப்பட்டு எமன வீட
 அடைவிககப்பட்டதுமாகப் படுத்திருக்கின்றதன்றோ? இது மு
 எனக்கே குறியாயிற்று, (ஆதலால்) எனனுடையதே, எ
 னுடைய அடியினாலேயே உயிரினின்றும் விடுவிககப்பட்டது.
 உன்பலத்தால் காவனகொண்டு உனகுற்றங்களைப் பிறாமீது
 றிச சொல்லலாகாது ஒ! மந்தபுத்தியுள்ளவனே! எதிர்த்த
 யிருக்கிறேன எனனால் உயிருடன் விடப்படமாட்டாய்
 யுள்ளவனாக இரு இடிகளபோன்ற பாணங்களை விடப்போக
 றேன நீயும் மேலான சகதியுடன் (சண்டைக்கு) முயற்சி செ
 நீயும் பாணங்களை விடு’ என்றான் அப்பொழுது அராஜுன
 அந்த வேடனுடைய அந்த வாராததையைக் கேட்டுக் கோபத்
 வருவித்துக்கொண்டான், பாணங்களாலும் அடித்தான் பிற
 பரமசிவன மனமகிழ்ச்சியுடன் பாணங்களை ஏற்றுக்கொண்ட
 ‘ஒ! மந்த! ஒ! மந்த!’ என்று மறுபடியும் மறுபடியும் சொன்ன
 ‘மாமததைப் பிளக்கக்கூடிய இந்த நாராச பாணங்களைப்
 யோகம் செய்’ என்றும் சொன்னான்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்த அராஜுனன விரைவில் பா
 மழைபெய்தான் பிறகு, அங்கு அவர்கள் பரபரப்புள்ளவர்கள்
 அடிக்கடி காஜித்துப் பாம்புபோன்ற வடிவமுள்ள பாணங்கள்
 ஒருவரை யொருவா சீவினார்கள் பிறகு, அராஜுனன வேட
 டத்தில் சரமாரியை நன்குபெய்தான் அதனைச் சிவன சந்தே
 முள்ள மனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டான். பிணுகியானவா
 முகூர்த்தகாலம் அம்புமழையைத் தாங்கிக்கொண்டு மலைபே
 அசைவற்றவராகிக் காயப்படுத்தப்பட்டாத் சரீரத்துடன் நின்ற

1 ‘பாவகி’ எனபது வேது பாடம் ‘ஸுபரமமணயா போல்’
 பது அதன் பொருள்.

ரத்த தனஞ்சயன சரமாரி வீண்போனதைக் கண்டு மேலான
சரியம் அடைந்தான், 'நல்லது! நல்லது!' என்றும் சொன்னான்
மலைய அங்கமுள்ள இவன் இமயமலையின் சிகரத்தை அடைந்து
நடைவந்திலிருந்து விடப்பட்ட நாராசங்களைக் கலக்கமற்றவனா
வ ஏற்றுக்கொள்கிறான், ஆசசரியம் இவன் யா? தேவரான
கூடாந்ருத்திரரோ? யக்ஷனோ? தேவனோ? அஸுரனோ?
தச சிறந்த இமயமலையில் தேவர்களின் கூட்டமிருப்பது பிரசித்
த ஆயிரக்கணக்காக விடப்பட்ட என பாணக்கூட்டங்களுடைய
கததைப் பொறுப்பதற்குப் பிநாகததையுடைய தேவரைத்
த மற்றவன் சக்தனல்லன்னனோ? (புத்த) முயற்சியடைந்த
ந்ருத்திரரைத் தவிர வேறான தேவனோ? அல்லது யக்ஷனோ?
இவனைக் கூாமையான் பாணங்களால் யமன் வீட்டை அடை
செய்கிறேன்' என்றான். ஓ! அரசரே! பிறகு, அராஜுன்ன
மகிழ்ச்சியுள்ளவனாகி மாமததைப் பிளக்கும் நாராசங்களைச்
யன கிரணங்களைச் செலுத்துவதுபோல நூற்றுக்கணக்காக
டான லோகத்தை விருத்திசெய்யும் சூலபாணியான பக
ந பிரஸன்னமான மனத்துடன் கலமழையை மலையானது ஏற
கொள்வதுபோல அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டார அப
ரமுது, அராஜுன்ன நொடிப்பொழுதில் பாணம் குறைந்தவ
றன், பிறகு, அந்தப் பாணத்தின் குறைவைக்கண்டு பயத்தை
அடைந்தான் அராஜுன்னனோ காண்டவ்வனத்தில் குறைவை
டயாத அம்புத்தூணிகளைத் தனக்கு முன்பு கொடுத்த அகனி
யானை நினைத்தான் அதிககாரதியுள்ள (அவன்), 'என்னுடைய
ணங்கள் செல்வாதிவிட்டமையால் (இனி) எதை விலலினால் விடு
ன்? இந்த யாரோ ஒருமனிதன் எல்லாப்பாணங்களையும்
ங்கிவிடுகிறான் சூலத்தின் முனையால் யானையைக் கொல்வது
ல் நான் இவனை விலமுனையால் தண்டதாரியான யமனுடைய
டை அடையச் செய்கிறேன்' எனறெண்ணி, பிறகு, (அவரை)
துனியாலும் நான்கயிறறலும் பிடித்திழுத்து வஜராயுதம் போ
முஷ்டிகளாலும் குத்தினான் பகை வீரர்களைக்கொல்லுகின்ற
ஜுன்ன விலதுனியால் சண்டை செய்தான் மலையில் வலிப
இவனுடையதிவயமான விலையும் பறித்துக்கொண்டார
பறிக்கப்பட்ட அராஜுன்ன, பிறகு, கத்தியைக் கையில் தாங்கி
றன், புத்தத்தின் முடிவை விரும்பி வேகமாக அவரை எதிர்த்
சென்றான் அராஜுன்ன மலைகளிலுமமழுகமடையாத கூாமை

யான கததியைத் தோளவலிமையால் ஓங்கி அவருடைய தலையெறிந்தான் அந்தச் சிறந்தகத்தியும் அவருடைய தலையைப்படைந்திற்று. பிறகு, அாஜுனன் மரங்களாலும் கற்களாலும் சணலைச் செய்தான் அப்பொழுது, பெரியசரீரமுள்ளவரான வேடனுருவகொண்ட பகவான், மரங்களையும் கற்களையும் ஏற்றுக்கொண்டா பிறகு, மிகப்பலமுள்ள அாஜுனன் வஜராயுதம்போலத் தாக்கு முஷ்டியால் முகத்தில் புகையைபுண்புண்ணிக்கொண்டு, அசை முடியாதவரும் வேடனபோன்ற உருவமுள்ளவருமான (சிவன்மீது) அடித்தான் பிறகு, வேடனுருவங்கொண்ட பகவான் இரதனுடைய வஜராயுதத்திற்கு ஒப்பானதும் மிகப் பயங்கரமுமான கைக்குத்துக்களால் அாஜுனனைத் துன்புறுத்தினான் பிறகு, யுத்தம் செய்கிற வேடன அாஜுனன் இவர்களின் கைக்குத்துக்களையால் மிகப்பயங்கரமான சடசடவென்ற ஒலி உண்டாயிற்று. அவ்விருவருக்கும் ஒருமுகூதத்தகாலம் மயிரக்கூச்சத்தையுண்பண்ணக்கூடியதும் கைகளால் அடித்துக்கொள்வதுமான யுத்தம் எனது, இரதிரதனுக்கும் விருத்திரதனுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்தது. ஓ! மஹாராஜே! பிறகு, பலவான அாஜுனன் வேடனையே வேடன சண்டைசெய்யும் அாஜுனனையும் மார்போடுமார்பு மாகத் தாக்கினார்கள் அவ்விருவாருடைய கைகளின் இறுக்கப்படுககளாலும் மார்புகளின் உரைதலாலும் அங்கங்களில் பெரிய புக்கையுமுள்ள நெருப்பானது உண்டாயிற்று பிறகு, மஹாதேவா முன்னரே துன்புறுத்தப்பட்ட அவனைத் தமது அங்கங்களால் இறுக்கக்கட்டி அவனுடைய மனத்தைக் கோபத்தால் மேமடையச் செய்துகொண்டு பலத்தால் மிஞ்சினான் ஓ! பாரதே! பிறகு, தேவதேவரால் சரீரத்தால்கட்டப்பட்ட அாஜுனன் இறுக்கப்பட்ட அவயவங்களால் உருண்டையாகச் செய்யப்பட்ட போல விளங்கினான் பெரியமனமுள்ள அாஜுனன் மூச்சுற்றவது அசைவற்றவனும் ஆனான், பிறகு, ஒன்றுநதெரியாமல் (மயங்கி) விழுந்தான் அதனால், சங்கரா சந்தோஷமுள்ளவராயினான் அந்தப்பாடவன், இரண்டுநாழிகை அவவிதமாக இருந்து திருமபவும் அறிவு தவனாகி எழுந்தது, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கமுள்ளவது மிகக்குயரமுள்ளவனுமாகி, ரக்ஷகரும் பகவானுமான பிண்கினைச் சரணமடைந்து மண்ணாலான மேடையைச் செய்துகொண்டு துச்சிவபிரானை மலாமாலையால் பூஜித்தான் அப்பொழுது, பாடவஸுரேஷ்டனான அாஜுனன், அந்தமாலையை வேடனுடைய

இருக்கக் கண்டான் ஸந்தோஷத்தால் மனத்தெளிவை
டைந்து அவருடைய கால்களில் விழுந்தான் பிறகு, சங்கரா,
வன விஷயத்தில் பரீதியுள்ளவராயினா பின்பு, அவா மேகம
ாலக கம்பீரமான குரலுள்ளவராகி, ஆச்சரியத்தை அடைந்தவ
ம சோவடைந்த எல்லா அவயவங்களுமுள்ளவனுமான இவனை
ராகிச் சொல்லத்தொடங்கினான்

‘ஓ! ஓ! அாஜுன! உனது ஒப்பற்றசெய்கையினால் மகிழ்ச்சி
டைந்தேன் தைரியத்தாலும் இரதப்பராகரமத்தாலும் உனக்கு
பானக்ஷத்திரியன் இல்லை ஓ! குற்றமற்றவனே! இப்பொ
து எனக்கும் உனக்கும் சகதியும் வீரபுமம் ஒப்பானவையே
! நீண்டகைகளுள்ளவனே! ப்ரதரேறே! உனவிஷயத்தில் பிரீதி
டைந்தேன் எனனைப்பாரா ஓ! விசாலமான கண்களையுடைய
னே! உனக்கு 1 ஞானகண்ணைக் கொடுக்கிறேன் நீ முந்தி
னியாக இருந்தாய யுத்தத்தில் பகைவர்கள் தேவர்களாயிருந்
தும் யாவரையும் வெல்லுவாய (பகைவரால்) தடுக்கமுடியாத
ஸ்திரத்தைப் பிரியத்தால் உனக்குக் கொடுப்பேன் நீயன்றோ
நரவில் என்னுடைய அந்தஅஸ்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்குச்
தியுள்ளவன்?’ என்றான் பிறகு, அவ்விடத்தில் அாஜுனன் பிர
சிப்பவரும் கிரிசரும் சூலத்தைக் கையில் தாங்கியவரும் மிகக்
நதியுள்ளவருமான மஹாதேவரைப் பாராவிழுந்து பாராதான்
கைவா பட்டணத்தைஜயிக்கும் அந்த அாஜுனன் 2 முழங்கால்
ரால் பூமியை அடைந்தும் தலையினால் வணங்கியும் சிவபெருமானை
ருளவரும்படிசெய்தான்

அாஜுனன், ‘ஓ! சடைமுடியுள்ளவரே! எல்லாப்பிராணிக
க்கும்பாஸ்வரே! பகனுடைய கண்களைக்கெடுத்தவரே! ஓ! தேவ
வரே! மஹாதேவரே! நீலகண்டரே! ஜடாதரே! முககண்ண
ன் உமமை எங்குமுள்ளவராகவும் காரணங்களுக்கும் மேலான
ராகவும் தேவர்களுக்கும் அடையவேண்டிய தேவராகவும் அறி
ற்றன் இந்த ஜகத்தானது உமமால் உண்டுபண்ணப்பட்டது
வரா அஸ்ரார மனிதா இவர்களுடனகூடிய மூன்று உலகங்களா
ம நீர் ஜயிக்கமுடியாதவா விஷ்ணுருபியானசிவனும் சிவருபி

1 ‘எனது தேஜஸைப் பாரக்கக்கூடிய சகதியைக் கண்ணுக்குக் கொடுக்க
ற்றன்’ எனினுமாம்

2 ‘முழந்தானை மணியிடடு வணங்குதல் வடதேசத்தில் இக்காலத்
ம் வழங்குகிறது

யானவிஷ்ணுவும் தக்ஷனயஜ்ஞத்தை நாசமாககினவரும் ஹரிநயும் நெற்றிககண்ணுள்ளவரும் சாவரும் வாஷிககினவரும் பாணியும் பிசுாகமென்னுமவிலலால் (உலகத்தைக்) காப்பவருருரியரும் மஹகததைக்கொடுப்பவரும் உண்டுபண்ணுகிறவருமாமககு நமஸ்காரம் ஓ! ஸாவபூதமஹேஸ்வரரே! பகவானே! லோககாரணத்திற்கும் காரணமானவரும் ஜகத்திற்குக்ஷேமத்தை, செய்கிறவரும் பூதகணங்களுக்கு நாயகரும் பரகிருதிகும் புருஷாகும் மேற்பட்டவரும் மிகுதுடபமானவரும் சிவனுமான உமகவேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் 'ஓ! பகவானே! சஹகரரே! எனடைய குறறத்தைப் பொறுக்கக்கடவீர் தேவேசரே! 1 பகனா (உமமைப்) பாகக விருப்பமகொண்டவகி, ரிஷிகளுருப்பிடமானதும் சிறந்ததும் உமககுப் பிரியமுள்ளதுமானதப் பெரியமலையை அடைந்தவகுகிறேன் ஓ! பகவானே! எலஉலகத்தாலும் வணங்கப்பட்ட உமமை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேமஹாதேவரே! அறிவினமையாலும் ஆலோசியாமையாலும் முடன எனனா செயப்பட்ட சண்டையான இதனை எனனுடைகுறறமாகக் (கொள்ளக்)கடாது சஹகரரே! இப்பொழுது சமடைந்த எனனைக்குறித்து அதனைப் பொறுத்துக்கொளவீரானறு பிராத்தித்தான மஹாதேஜஸுவியான விருஷபதவசிரித்துக்கொண்டும் அராஜுன்னுடைய அழகியகையைப் பிடித்துக்கொண்டும், 'பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டது' எனறே அவனை குறித்துச் சொன்னா விருஷபக்கொடியுள்ளவரும் பகவாபரீதியடைந்த மனமுள்ளவரும் கங்கையால் அடையாளம் செய்பட்ட ஜடையுள்ளவரும் சாவருமான ஹரா அதிககாரதியுள்ள ஜுன்னுடைய அழகியதும் சிவந்தள்ளங்கையும் விரலுமுள்ள உருண்டிருப்பதுமான கையைப்பிடித்துத் தமது இருகைகளாது அவனை தழுவிக்கொண்டு இனசொல்லலை முன்னிடிக் திருமப்சொல்லலானா

நாற்பதாவது அத்யாயம்

க ர ர த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(மஹாதேவர் அர்ஜுனனுக்குத் தாம் பறித்துக்கொண்ட காண்மவு
முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் பாகபதாஸகீர்த்தையும்
கொடுத்தது)

‘நீ முந்தியசீர்ததில நாராயணரைச் சகாயமாகவுடைய நர
பதரிகாஸரமத்தில் பல பதினாயிரமவருஷங்கள் உகிரிமான்
மசெயதாய புருஷோத்தமரான விஷ்ணுவின்னிடத்திலும் உன்னி
திலும் மேலான சகதியிருக்கின்றது புருஷஸரேஷ்டாதளான
களாலேயே சகதியினால் ஜகததானது தரிககப்படுகின்றது ஒ!
வே! இரதிரனுக்கு அபிஷேகமசெய்யும்காலத்தில் மேகசபத்
ள மிகப்பெரிய விலையெடுத்தது உன்னாலும் கிருஷ்ணனாலும்
ஸாராகள்கொல்லப்பட்டார்கள் ஒ! ஆடவருட்சிறந்தவனே!
ரதத்! அரதவில், எனனால் மரையைய அடைந்து கவரப்பட்டதும்
னுடைய கைகளுக்கே தகுந்ததுமான இந்தக்காண்டவமே
பாரதத்! உனக்கைகளுக்கேற்ற (இரதத்) தூணிகளும் திருமபவும்
றவற்றவையாகும் ஒ! குருநாதன்! சீரமும நோயற்றதா
ஒ! பாரதத்! பரீதியுள்ளவனாயிருக்கின்றேன் நீ உண்மை
பராகரமமுள்ளவன் ஒ! மனிதருட்சிறந்தவனே! விரும்
பட்ட வரனை நமமிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளு ஒ! பகைவரை
கருமபாரத்! மனிதாகளுள்ளோ தேவலோகத்திலோ உனக்கு
ான ஆண்பிள்ளை ஒருவனுமில்லை கூத்தரியஜாதியானது
னைத் தலைவனாகவுடையது’ என்றார்

அர்ஜுனன் சொல்லத்தொடங்கினான் ‘ஒ! வருஷபதவஜரே!
வே! மஹாதேவரே! எனக்குப் பிரியத்தான இஷ்டமான
னக கொடுப்பீரானால் திவ்யமானதும், கோரமானதும், பயங்கர
ர பராகிரமமுள்ளதும், பிரமம் சிரஸென்று பெயருள்ளதும்,
கரமான யுகத்தின் முடிவு வந்தவுடன் எல்லா ஜகததையும்
மாக்குகின்றதும், ¹ சண்டையில் தானவாக்ளையும் ராக்ஷஸா
யும் அரகாக்ளையும் பிசாசாக்ளையும் கந்தாவாக்ளையும் பன்ன
ளையும் ஜபிக்கக்கூடியதும், மந்திரிககப்பட்டால் ஆயிரம் ரூலங்
ம் பயங்கரமான தோற்றமுள்ள கதைகளும் பாம்புபோன்ற

¹ அதிக பாடமான ஒரு ஸ்லோகம் இடாடித்தலால் விடப்பட்டது

வடிவமுள்ள பாணங்களும் உண்டாகக்கூடியதும், பீஷ்மருடதுரோணருடனும் கருபருடனும் எப்பொழுதும் கடுமையாபேசுகின்ற காணனுடனும் சண்டைக்களத்தில் சண்டைசெய்கூடியதுமான பாசுபதாஸ்திரத்தை விரும்புகிறேன் ஒ! பகவநேதிரத்தை அழித்தவரே! பகவானே! உமது அனுககிரகத்தானான செயயவேண்டியதை நன்கு செய்தவனும் ஸமாததனுயிருக்க வேண்டுமென்பதே எனனுடைய முதனமையான விபம்' என்றான்.

சங்கரா சொல்லத் தொடங்கினா 'ஒ! விபுவே! பாண்டநான பிரியமான பாசுபதமென்கிற அஸ்திரத்தை உனக்கொடுக்கிறேன் தரிப்பதிலும், விடுவதிலும் மீட்பதிலும் நீ சக்திளவன் அதனை மஹேந்திரனும் அறியான், யமனும் அறியாருபேரனும் அறியான், வருணனோ அல்லது வாயுவோ அறிய மனிதர்கள் எவ்விதம் அறிவார்? ஒ! பாரததி! ஒரு மனிதனிடிலும் அவசரப்பட்டு இதனை நீ விடலாகாது அறப்பவலியுள்ளவனிடத்தில் விடப்பட்டதானால் எல்லா உலகத்தைச் சாமபலாக்கும் சராசரங்களுடன் கூடிய மூன்று உலகளிலும் இதனால் கொல்லக்கூடாதவன் ஒருவனுமில்லை மதினாலும் கண்ணினாலும் வாக்கினாலும் விலலினாலும் (இது அஸ்திரத்தால்) பண்கவன் கொல்லப்படுகிறான்' என்றார் பிஷ்மர். அந்த அராஜுனன் அதனைக்கேட்டு வேகத்துடன் சுத்தனாக மனத்தை ஒரேயிடத்தில் நிறுத்தினவனாகியும், உலகங்களுந் தாண்டவரான பரமசிவனைப் பாதங்களைப்பிடித்து வணங்கி, 'உட்கம் செயவீராக' என்று வேண்டினான் பிறகு, பரமபிரயோகமும் முறை திருப்பியழைக்கும் முறை இவற்றின் சகஸ்யங்களுக்கூடியதும் சரீரமுள்ள எமனபோன்றதுமான அந்த அஸ்திரத்தை அராஜுனனைக் கற்கச் செய்தார் (அந்த அஸ்திரமானது) மூலக்கணனுள்ள உமாபதியை அடைந்ததுபோலவே மஹாத்மாவ் அராஜுனனை வந்தடைந்தது அப்பொழுது அராஜுனனும் பிஷ்மருள்ளவனாக அதனைப் பெற்றுக்கொண்டான் பிறகு, மலைகளாகடிகளும் மரங்களுமுள்ளதும் கடலையும் கானகத்தையுமுள்ளதும், கிராமம், பட்டணம், ரதனமவிகோயுமிடம் இவைகளுக்கூடியதுமான பூமியானது அசைந்தது அந்த அஸ்திரம் அடியப்பட்ட முகூர்த்தத்தில், ஆயிரக்கணக்கான பேரிகளினமுடிகளும் சங்கதூரதுப்பிகளின் ஒலிகளும் பெரிய உத்பாதமும் உ

பின் பிறகு, அளவற்ற தேஜஸுள்ள பாண்டவனுடைய பக்கத்
நிற்கின்றதும் சரீரமுள்ளதும் பரகாசிக்கின்றதும் பயங்கர
னதுமான அஸ்திரத்தைத் தேவர்களும் அஸுரர்களும் பாரத்
தர்கள் பிறகு, முக்கண்ணரால் தொடப்பட்டவனும் அளவற்ற
லம்புள்ளவனுமான அாஜுன்னுடைய சரீரத்திலிருந்த தோ
ர்கள் யாவும் நீங்கின ஓ! அர்ச்சரே! அப்பொழுது, அாஜுன்ன
கண்ணரால், 'ஸவாககத்தையடை' என்று அனுமதிக்கொடுக்கப
டி அவரைத் தலையால் வணங்கிக் கைகூப்பிக்கொண்டு பாரத்
தர் பிறகு, ஸவாககத்தில் வலிப்பவர்களுக்குப்பதியும் ஜிதேந
பரும் ஸாவஜ்ஞரும் உமாபதியும் பவரும் கிரிசருமான சிவ
ரன் அஸுரர்களையும் பிசாசர்களையும் நாசம்பண்ணக்கூடியதும்
ரிதுமான காண்டவமென்ற விலலைப் புருஷஃரேஷ்டனான அவ
ருக்கொடுத்தாரா பிறகு, அப்பொழுது ஈஸ்வரா பாவதியுடன்
வணமையான மலைத்தடங்களுமும், தாழ்வரைகளும் குகை
யுமுடையதும் சுபமானதும் பக்ஷிகளாலும் மஹரிஷிகளாலும்
புடயப்பட்டதுமான அநதச் சிறந்த மலையைவிட்டுப் புருஷ
ரேஷ்டனான அாஜுன்ன பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
ரஸத்தை அடைந்தாரா

நாற்பத்தோராவது அதயாயம்.

க ரா த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

யமனும் வநனனும் துபேரனும் அர்ஜுனனுக்கு அஸ்கீரங்களைக்
கொடுத்ததும், இந்திரன் அர்ஜுனை ஸவர்க்கத்துக்கு
வாசீ சொல்லியதும்)

அாஜுன்ன பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பினாக
ன்ற விலலுள்ளவரும் விருஷபக்தொடியுள்ளவருமான சிவ
ருமான அஸ்தமயமடைந்த சூரியன் உலகத்திற்கு மறைவது
ல மறைவையடைந்தாரா ஓ! பாரதரே! பிறகு, பகைவீரா
அழிப்பவனான அாஜுன்ன, 'எனனால் மஹாதேவா நேரர்
பாரக்கப்பட்டாரா' என்று மேலான ஆச்சரியமடைந்தான்
கண்ணரும் பினாகியும் வநங்கொடுப்பவருமான ஹரா எனனால்
முள்ளவராகப் பாரக்கவும் கையினால் தொடவும் பட்டமையால்

1 'வித' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

பாக்யவானும் அருள செய்ப்பட்டவனுமாகிறேன் செய்யவே
டியதைச் செய்தவனாயினேன் எனனை மிகவும் கிருதாரத்தி
நானே மனத்தினால் எண்ணுகிறேன் பகைவாகன யாவரை
மெல்லப்பட்டவர்களாகவும் விரும்பியபயனைக் கைகூட்டினதாக
எண்ணுகிறேன்' எனறெண்ணினன பிறகு, அதிக காரதியு
பாராததன் இவ்விதம் ஆலோசனை செய்யும்போது வைரோயப
நிற்புள்ளவ்னும் எல்லாத் திகஞ்சுகளையும் விளங்கச் செய்பவ
ஜலஜநதுகளின் கூட்டத்தால் சூழப்பெற்றவனும் சோடையு
வனுமான வருணன் வந்து சோநதான் நாகாகளோடும் ¹ நத
ளோடும் ² நதிகளோடும் அஸுரர்களோடும் ஸாத்தியர்களோ
தேவககூட்டங்களோடும் ஜலஜநதுகளுக்குத் தலைவனும் ஜிதேந
யனுமான வருணன் அந்தஇடத்தை அடைந்தான் பிறகு, பெ
போன்ற மேனியுள்ளவனும் யக்ஷர்களால் பின் தொடரப்பட
னும் பிரபலமானகுபேரன் மிகக்காரதியுள்ள விமானத்துடன்
சோநதான் ஆகாயத்தைவிளக்குபவனும் ³ ஆசனியமானதோ
முள்ளவனும் தனங்களுக்கு அதிபதியுமான குபேரன் அரஜு
னைப் பராகவந்தான் அப்படியே உலகத்திற்கு நாசத்தைபு
பண்ணுகிறவனும், பராகரமமுள்ளவனும், மனிதசரீரங்கொண்ட
களும் லோகத்தை நிலைக்கச் செய்கிறவர்களுமான பிதருக்களு
கூடியவனும், தண்டத்தைக் கையிறகொண்டவனும், எல்ல
பிராணிகளையும் நாசமாக்குகிறவனும், யோசிக்க முடிய
ஸவருபமுடையவனும், சூரியபுத்திரனும், தாமதங்களுக்கு
னும், காரதியுள்ளவனுமான யமன் குஹயகாக்களுடனும் கந்த
களுடனும் பன்னகாக்களுடனுங் கூட்டின மூவுலகங்களையும்,
விமானத்தினால், புகத்தின் முடிவுவந்தபோது உண்டாகும் இ
டாவது சூரியன்போல், விளக்கிக்கொண்டு நேரிலவந்தான் இ
மலையின் பிரகாசமுள்ள விசித்திரமான கொடுமுடிகளை அடை
அவ்விடத்தில் தவத்துடன் கூடிய அரஜுனனைக் கண்டார்
பிறகு, ஒரு முகூர்த்தத்தினுள் பூஜயான இரத்திரன் தேவக
களால் சூழப்பட்டு இரத்திராணியுடன் ஐராவதத்தின்மீது ஏ
கொண்டு வந்துசோநதான் ⁴ யானைகளுள் சிரேஷ்டமான ஐ

¹ நதம் = மேற்கே செல்லும் ஆறு. ² நதி = கிழக்கே செல்லும்

³ 'அத்புதோபமதாசந' எனபது மூலம்

⁴ -4 வேறு பாடங்கொண்டு, 'வேணமேகத்தை அடைந்த சந்த
போல்' எனபது பழையவுரை.

நினை மேலிருப்பவன் தலையில் பிடிக்கப்படும் வெண்மையான
 கையினால் வெண்மேகத்தை அடைந்தவனபோல விளங்கினான்
 பாதனாகளான ரிஷிகளாலும் கந்தாவாகளாலும் நன்கு துதிக
 படுகிறவனாகி உதித்த சூரியனபோல மலையின் கொடுமுடியை
 அடைந்ததினனான பிறகு, தெற்குத்திக்கையடைந்தவனும் மேலான
 மமநிர்தவனும் நல்லபுத்தியுள்ளவனுமான யமன் மேகம்போன்ற
 வுள்ளவனாகி அழகியவாரத்தைச் சொல்லலானான் 'ஓ! அர
 ணன்! ஓ! அராஜன்! வந்திருக்கும் லோகபாலாகளான எங்களைப்
 பா உனக்கு இப்பொழுது பாராகும் திறமையைக் கொடுக்கின்
 றேம் நீ (எங்களைத்) தரிசிப்பதற்குரியவன் ஓ! ஐயா! அளவிடப்
 பாத புத்தியுள்ளவனும் அதிக பலமுள்ளவனும் நரனென்னும்
 யாபெற்ற பழைய ரிஷியுமான நீ பரமமாவின் உத்தரவினால்
 ரிதனாயிருத்தலை அடைந்தாய் ஓ! குற்றமற்றவனே! மிகவும்
 மத்தில மனமுள்ளவரும் அதிக வீரமுள்ளவரும் வஸு-வினி
 டந்த உண்டானவரும் (உனது) பாட்டனருமான பீஷ்மரும்
 னால் போரில் வெல்லப்படாத தஞ்சைவா குருநாதன்!
 ராணசாரியரால் சூழிக்கப்பெற்றதும் அகனிககொப்பான
 சமுள்ளதுமான கூத்திரிய ஜாதியும் மனிதப்பிறப்பையடைந்
 தாகளும் அதிக வீரமுள்ளவாகளுமான அஸுரர்களும் நிவாத
 சர்களும் ஜயிக்கப்படாததஞ்சைவர்கள் ஓ! தனஞ்சய! எல்லா
 கத்தையும் காய்கிறவனும் தேவனுமான என பிதாவான
 ரியனுடைய) அம்சமான மிகப் பெரிய வீரமுள்ள காணனும்
 னால் கொல்லப்படாததஞ்சைவன் ஓ! கௌரதேய! பகைவரை
 ிப்பவனே! பூமியை யடைந்த தேவா, கந்தாவா, ராக்ஷஸா
 களுடைய அம்சமானவர்களும், புத்தத்தில் உன்னால் கொல்
 லப்படவர்களாகித் தம் தம் செய்கையின் பயனாகச் சம்பாதிக்க
 லப்பட கதியை அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி அடையப்போகிறார்
 ஓ! பலகூன்! உலகத்தில் உன் கோத்தியானது அழிவற்றதா
 ற்க்கும் பெரிய சண்டையில் உன்னால் மஹாதேவா நேரிலேயே
 முடிக்கப்பட்டாரன்றோ? விஷ்ணுவுடன் கூடிய (உன்னால்) பூமி
 பாரமற்றதாகச் செய்யப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது புஜபல்
 கவனே! தடுக்க முடியாத தண்டமென்ற அஸ்திரத்தைப் பெற
 கொள்ள இந்த அஸ்திரத்தால் நீ பெரிய செய்கையைச் செய்
 ய அன்றோ?' என்றான் குருநாதனான பாரததனும் மந்திரத்
 தனும் (விதேற்கும் அழைத்தற்கும் முன்னும் பின்னும் செய்

யும்) ¹ உபசாரத்துடனும் விடுதலுடனும் திருப்புகலூட்டன்
(அந்த அஸ்திரத்தை) விதிப்படி பெற்றுக்கொண்டான் பிறகு
மேகமபோலக் கரியவனும் ஜலஜநதுக்களுக்குப் பதியும் பரட்
மான வருணன் மேற்குத் திக்கையடைந்து வாராததையைச் சொ
லுகிறவனாகி, 'ஓ! பாரதத! நீண்டு சிவந்த கண்ணுள்ளவனே
நீ கூத்ததிரியாகளுள் முக்கியமானவன், கூத்ததிரிய தாமதத்
நிலைபெற்றவன் எனனைப் பார ஜலத்திற்கு ஈஸ்வரனான வ
ண்ணை இரக்கிறேன் ஓ! கௌந்தேய! என்னால் பிரயோகிக்க
பட்டு (எவராலும்) தடுக்கப்படாதவைகளான வருண பாசனக்
(விடுதல்) அழைத்தல் இவற்றின் ரகஸ்யங்களுடன் பெற்று
கொள்ளு ஓ! வீர! அப்பொழுது தாரகாமயமென்னும் யுத்த
தில் என்னால் மஹா தையமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான அஸு
கள் இவைகளால் கட்டப்பட்டனா ஓ! மிக்க பலமுள்ளவனே
ஆகையால், என்று அருளுடன் வெளிவந்த இவைகளைப் பெற்று
கொள். இவற்றைக் கையிற்கொண்டு சண்டைசெய்யும் உன்ன
மிருநது யமனும் விடுபடானன்றோ? நீ இந்த அஸ்திரத்துடன் ய
த்ததில் சஞ்சரிக்ருங்காலத்தில் பூமியானது கூத்ததிரியாகளற்ற
கும, ஸந்தேகமில்லை' என்றான் பிறகு, அஸ்திரங்களையறிந்த
களுள் சிறந்தவனும் இந்திரகுமாரனுமான அரஜுனன் திவ்யமா
அந்த வானுண்ணதிரங்களை வருணனிடமிருந்து முறைப்படி பெ
றுக்கொண்டான் பிறகு, வருணனாலும் யமனாலும் திவ்யாஸ்தி
கள் கொடுக்கப்பட்டவுடன், கைலாஸத்தில் வலிக்கும் ருபேர
சொல்லலான 'ஓ! புத்திமாளே! பாண்டவா! மிக்க பலசாலியே
நான் கிருஷ்ணனுடன் சேரந்து மகிழ்வதுபோல உன்னுடன் சே
தும் உன்விஷயத்திலமகிழ்ந்திருக்கின்றேன் ஓ! ஸவயஸாசியே
மிகக் கைவனமையுள்ளவனே! நானே! ஸநாதந! முன்பு தேவரு
ருந்தவனே! நீ முந்தியக்கல்பங்களில் எப்பொழுதும் எங்களுட்
கூடத் தவஞ்செய்யவனாக (இருந்தாய்) ஓ! மனிதருட் சிறந்தவனே
இந்தத் திவ்யமான ஞானத்தை உனக்குத்தருகின்றேன் தோளவ
யமைந்தவனே! மனிதர்களல்லாத ஜயிக்கமுடியாதவர்களையும் ஜயி
ப்பாய நீ சீக்கிரமாக என்னிடமிருந்தும் மேலான அஸ்திரத்தைப்
பெற்றுக்கொள்வாயாக இதனால் நீ தூயோதன்னுடைய சை
யங்களை எரித்துவிடுவாய் இந்திரியபலம் மனோபலம் சரீரகார
இவைகளைக் கொடுக்கக்கூடியதும் பகைவருக்குத் தூக்கத்தல

னடுபண்ணக்கூடியதும் சதருக்களைக் கொல்லக்கூடியதும் எனது
ப பிரியமானதுமான அந்தாததானாஸ்திரததையும் எனனிட
நந்த நீ பெறுகுகொளவாயாக மஹாதமாவான சங்கரரால்
புரம அழிகப்படுககால இந்த அஸ்திரம விடப்பட்டது இத்
ல பெரிய அஸுரர்கள் எரிககப்பட்டனர் உண்மையான
ரகரமமுள்ளவனே! மேருவுக்கு ஒப்பான கௌரவமுள்ளவனே!
ளககென்று இது எனனலை கொடுக்கப்பட்டது இதனைத் தரிப
நற்கு நீ தக்கவனாகியு' என்றான் பிறகு, மிகப் பலமுள்ளவனும்
ரிய கையுள்ளவனும் குருநந்தனனுமான அரஜுனன் குபேர
டையதான திவ்யாஸ்திரததை விதிப்படி பெற்றுக்கொண்டான்
கு, திவ்யதூதபிசுக்குஒப்பான குரலுள்ள இந்திரன் ஸரம
ரறி வேலைசெய்யும் அரஜுனனை அழகியவாககினால் இன்மொழி
ரிககொண்டு, 'ஓ! குரதியைத் தாயாகவுடைய மஹாபாகுவே!
ரதனனும் பரபுவுமான நீ மேலான வித்தியையடைநது தேவா
நக்கு முக்கியமாயிருத்தலை நேரில் அடைந்திருக்கின்றாய் பகை
ர அடக்குபவனே! மிகக் காரதியுள்ளவனே! மிகப் பெரிதான
வகாராயம் உனனால் செய்யப்படவேண்டும் ஸவாககமானது உன்
ல அடையப்படவேண்டும் வித்தம் செய்துகொள்ளக்கடவாய
ரககாக மாதலியுடன் கூடின என்னுடைய ரதமானது ¹பூமிகு
பபோகிறது ஓ! கௌரவ! உனக்கு எல்லா அஸ்திரங்களையும்
ன அந்த ஸவாககத்தில் தருகிறேன்' என்று சொன்னான் குரதி
திரனும் புத்திமானுமான அரஜுனன் மலையின் கொடுமுடியில்
யிருக்கும் அந்த லோகபாலாக்கைப் பார்த்து ஆச்சரியத்தை
டைந்தான் பிறகு, ஒளிமிகக் அரஜுனன் வந்தவர்களான
ரகபாலாக்கைச் சொற்களாலும் ஜலங்களாலும் பழங்களாலும்
றப்பபடி பூஜைசெய்தான் பிறகு, பேரறிவுள்ளவர்களான
வாகளெல்லாரும் அரஜுனனுக்குப் பிரதிமரியாதை செய்து
ததுபோல இஷ்டப்படி மனோவேகமாகப் போயினர் பிறகு,
நஷ்டசேஷ்டனான அரஜுனன் அஸ்திரங்களைப் பெற்றுச் சந
ரஷ்டமடைந்தான் பிறகு, அவன் தன்னைப் பூரணமான மன
ளவனாகவும் கிருதாராதனாகவும் எண்ணினான்

கைராதபர்வம் முற்றிற்று

நாற்பத்திரண்டாவது அடியாயம்.

இ ந தி ர லோகாபிகமன பாவம்.

(அாஜுனன் மாதலிகோணந்த தேரேறி
ஸவர்க்கத்துக்குப் போனது)

ஓ! ராஜேந்திரசேரீலோகபாலாகள் போனவுடன், பகைவனை
கொல்லும் அாஜுனன் தேவராஜனது ரதத்தின் வரவைப்படி
ஆலோசித்ததான புத்திமானான அந்தக்¹ குடாகேசன் ஆஜே
சனை செய்யும்போது அதிக காரதியுள்ள ரதமானது மாதலியுட
கூடினதாகி ஆகாயத்தை இருளற்றதாய்ச் செய்துகொண்
பெரிய மேக ஒசைக்கொப்பான ஒலிகளால் திகளுக்களை நிரப்பி
கொண்டு மேகங்களைப் பிளப்பதுபோல வந்து சேர்ந்தது வ
வேகமுள்ளவையும் பொன்னிறமுள்ளவையுமான பதினாயிரம்
ரைகளால் இழுகக்கப்பட்டதும் கண்ணைக்கவாவதும் தேவலோக
தும் வியக்கத்தக்கதுமான அந்த ரதத்தில் கத்திகளும், பயங்
மான சக்திகளும், கொடியதோற்றமுள்ள கதைகளும், திவ்யமா
வல்லமையுள்ள பிராணைகளும், மிக்க காரதியுள்ள மின்னல்களு
அப்படியே அசனிகளும், சக்கரம் போடப்பட்டவையும் கா
னால வெடிப்பவையும் பெரிய மேகங்களின் முழக்கம் போ
முழக்கமுள்ளவையுமான² துலாகுடங்களும், பருத்த சரீரமு
வைகளும் ஜவலிக்கின்றவாயுள்ளவைகளும் மிக்க அச்சந்தருப
களும் வெண்மையான மேகக்கூட்டத்தை ஒத்தவைகளும்
கள் போலச் சேர்ந்திருப்பவைகளுமான நாகங்களும் இருந்த
அந்த ரதத்தில் நீலமணிமயமானதும் அதிக காரதியுள்ள
நீலோதபலம்போலக் கருமையானதும் பொன்னலங்காரமுள்ள
மான வைஜயந்தமென்னும் மூங்கிற்கொடிமரத்தைப்பாராததா
அந்த ரதத்திலிருக்கிற புடமிட்ட பொன்னால் அலங்கரிக்க
பட்ட தோப்பாகனை, புஜபல மிக்கவனான அாஜுனன் பாரத்
இந்திரனென்று எண்ணினான் பிறகு, அந்த அாஜுனன்
அவ்விதம் எண்ணும்போது, மாதலி(இறங்கி)வந்து வணங்கி,
ஜுனனைநோக்கி வராததை சொல்லத்தொடங்கினான் 'ஓ!
ஸ்ரீமானே! இந்திரபுத்திர! இந்திரன் உன்னைப் பாராகவிரும்பு
ருன நீ இந்திரனுக்குப் பிரியமான தேரில் சீக்கிரம் ஏறு 'இ

சுருதிபுத்திரனான அராஜுனனைத் தேவலோகத்தில் வலிபப்
பாக்கட்டும்' என்று தேவஸரேஷ்டனும் உன்பிதாவுமான
நிரன் எனினோக்கிச் சொல்லின்ன இரத்திரநிரன் உன
காணவிரும்பித் தேவாகளாலும் ரிஷிக்கூட்டங்களாலும் அவ
நகரதாவாகளாலும் அபஸ்ஸதிரீகளாலும் சூழப்பெற்றவ
எதிர்பாக்கிறான் இரத்திரனுடைய கட்டளைபின்படி இவ்வுல
கிலிருந்து எனனுடன்கூடித் தேவலோகத்தில் நீ ஏறு அஸ்
சுகளை அடைந்து திரும்பிவருவாய்' என்றான்

அராஜுனன் சொல்லலானான் 'ஓ! மாதலியே! நீ சீக்கிரம்
, சிறந்ததேரில் ஏறு, மிகப்பெரும்பாகமுள்ளவாகளும் மிகக்
கிணைகொடுப்பவர்களும் யார்களுசெய்தவர்களான அரசர்களா
நூற்றுக்கணக்கான ராஜஸூயங்களையும் அசுவமேதங்களையும்
பவதனாலும் அடையமுடியாததும் தேவர்களாலும் அஸ்ஸரா
களும் ஏறமுடியாததமான சிறந்தரத்தத்தில் (ஏறுவாயாக) இந்
கிவயமான சிறந்தரத்தமானது தவஞ்செய்யாதவனால் பாபப்
பகா, அல்லது, தொடுவதற்கோ முடியாதது, ஏறுவதற்கு எப்
முடியும்? ஓ! ஸாதுவே! நீ ரத்ததிலேறிக் குதிரைகளும் அசை
நிருந்த பின்பு, நானும், புண்ணியம்செய்தவன் நல்லகதியில்ஏறு
போலப் பின்னால் ஏறுகின்றேன்' என்றான் இரத்திரஸாரதி
மாதலி அவனுடைய அந்தவாரத்தையைக்கேட்டு விரைவாக
ரத்தில் ஏறினான், கடிவானங்களால் குதிரைகளைப் பிடித்தான்
து, குருநாதனனும் குருதிபுத்திரனுமான அராஜுனன் மன
ந்ரது கங்கையிலிஸநானம்செய்து சுத்தனாகி, ஜபிக்கவேண்டி
த முறைப்படி ஜபித்தான் பிறகு, பிதருக்களை நியாயந்தவறும்ல
றப்படி திருபதிஅடைவித்தது மந்தரமென்னும் அந்தப்பாவத்
னிடைம் விடைபெற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கினான்

'ஓ! சைலமே! ஸாதுக்களும் புண்புமானஸ்வபாவமுள்ளவா
ம் புண்ணியகாராயம்செய்கிறவர்களும் ஸ்வாககத்தின் வழியை
மபுகின்றவர்களான முனிவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நீ இருப்
ம் ஓ! மலையே! உனது அனுகரகத்தால் பிராமமணரும் சுத்த
நம் வைசியரும் ஸ்வாககத்தை அடைந்து தேவதைகளுடன்கூடி
பொழுதும் துக்கமற்றவர்களாகிச் சஞ்சரிக்கின்றார்கள் ஓ!
யரசே! பெருமலையே! முனிவாக்கிடமே! நீரத்ததுறைபுடையாய்!
னிடைத்தில் ஸுகமாக வலித்தவனாயிருக்கிறேன் உன்னிடம்
ல்லிக்கொண்டு போகிறேன், உன்னுடைய தாமவரைகளும்

கொடிப்பந்தல்களும் ஆறுகளும் அருவிகளும் நல்லபுணையமான தீ
தங்களும் பெரும்பாலும் என்னால் பாரக்கப்பட்டன ஆங்கா
ருநது நல்லவாசனையுள்ள பழங்களும் புஜிக்கப்பட்டன ந
உயாந்தவாசனையுள்ள தும் உனசீரத்திலிருந்து வெளிவந்த தும்
ருதம்போனறசுவையுள்ள தும் பெருகுவதுமான அருவியின்
மும் குடிக்கப்பட்டது ஓ! மஹாபரபுவே! மலையரசே! குழந
யானது தந்தையின்மடியில் ஸுகமாக உறங்குவதுபோல அப
ஸ்திரீகளின்கூட்டங்களால் நிறையப்பெற்றதும் வேதகோஷத்த
லையுள்ள துமான உன்னுடைய தாழ்வரையாகிறமடியில் நான் உ
யாடினேன் மலையே! உன்னுடைய தாழ்வரையில் எப்பெ
தும் ஸுகமே வசித்தலுயிருக்கிறேன்' என்றான் பகைவீராக
கொல்லுகின்ற அராஜுனன் இவ்விதம்சொல்லிவிட்டு மலையினி
விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரகாசப்படுத்தும் சூரியனபோலத் தி
ரத்ததில் ஏறினான் அந்தப் புத்திமானான அராஜுனன் ஸந்தே
முள்ளவனாகிச் சூரியனுடைய ரூபமுள்ள தும் தேவலோகத்திலி
பதும் ஆச்சரியமான செயலுள்ள துமான அந்த ரத்ததால் உய
கிளம்பினான் அவன் (அங்குத்) தாமாநுஷ்டானம் செய்யும் ப
தார்களுக்குப் பாரக்கமுடியாத மாரக்கத்தை அடைந்து ஆச்ச
மானரூபமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான விமானங்களைப் பாரத்தா
அவ்விடத்தில் ஸூரியனாவது சந்திரனாவது அக்கினியாவது பி
சுக்கிறதில்லை புண்ணியத்தால் அடையப்பட்ட தமது காரதி
லேயே அவ்விடத்திலயாவும் பிரகாசிக்கின்றன காரதியுள்ள எ
கள் மிகப்பெரியவைகளாக இருந்தாலும் ஆகாயத்தில் வெ
தூரத்திலிருப்பதால் சிறிய நகரத்திரூபங்களாகக் காணப்படு
றனவோ அவைகளை அராஜுனன் அவ்விடத்தில் மிக்ககாரதி
தம்வடிவமும் உள்ளவைகளும் தம்மிடங்களில் தம்காரதியால்
காசிக்கின்றவைகளும்மாக இருக்கக்கண்டான் அங்கே ராஜா
களும் வந்ததாகளும் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களும் த
தால் ஜயிக்கப்பட்ட ஸவாக்கத்தாக்குப் போயக்கொண்டிருந்த
ஸூரியனபோல ஜவலிக்கும் தேஜஸுள்ள ஆயிரக்கணக்க
கந்தாவார்களையும் குழையகாக்களையும் ரிஷிகளும் அபஸஸுகளும்
யவர்களின் கூட்டங்களையும் தாமாகவே பிரகாசிக்கின்ற லோகங்க
யும் அராஜுனன் பாரத்து ஆச்சரியமுள்ளவனாகி மாதலியைநோ
பார்த்துவிடின் வினவினன் அவனும் இவனைநோக்கி, 'ஓ! பாரத்
தமது ஸ்தானங்களிலிருக்கின்ற இவர்கள் புணயம்செய்தவாக

வ ன ப ர் வ ம்.

கீசாந்

விபுவே ! இவைகளை(ததான்) பூமியிலிருந்து நகத்திலிருந்து நகப் பாராததாய்' என்றான பிறகு, (ஸவாகக) வாயிலில் நிற்பதும், மதங்கொண்டதும், ஜயமுள்ளதும், கொடுமுடிகளுடன் கூடின லாயம போன்றதும், நான்கு தந்தமுள்ளதுமான ஐராவத என்ற யானையைக் கண்டான குருபாண்டவர்களுள் சிறந்தவனான முற்காலத்தில் அரசர்களுள்மேலான மாந்தாதா விளங்கியதுரால் வித்தமாராகத்ததை அடைந்து விளங்கினான் தாமரைமலர் என்ற கண்ணுள்ள அந்த அராஜனான அரசர்களின் லோகந்தத தாண்டினான் மிக்ககீர்த்தியுள்ள அவன் இவ்விதம் அந்த அரசர்களோகத்தில் போய்க்கொண்டு, பிறகு, இரத்தினமுடைய படமான அந்த அம்ராவதியைப் பாராததான்

நாற்பததுமுன்றுவது அதயாயம்

ந தி ர லோகாபிகமன பாவம். (தோடீச்சி)

(இந்நீரன் அராஜனான மரியாதை செய்து அவனைத் தன் அர்த்தாஸனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தது)

அந்த அராஜனான எல்லாருதுக்களின் புஷ்பங்களைப் பூண்ட புண்ணியமான மரங்களால் சமீபத்தில் விளங்கச்செய்யப் பற்றதும் வித்தார்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பெற்றது அழகிய பட்டணத்தைப் பாராததான் அவ்விடத்தில் பரிதமான வாஸனையுள்ள ஸௌகந்திக(=செங்கழுநீர்)மலர்களுடன் அந்த பரிசுத்தமான வாஸனையுள்ள காற்றினால் வீசப்படுகின்ற அபஸரஸன்களின் கூட்டத்தினால் அடையப்பெற்றதும் யமான புஷ்பங்களால் அழைப்பனபோலிருக்கிற மரங்களுடன் யதுமான திவ்யமான நந்தனவனத்தைப் பாராததான் புண்பம் செய்தவர்களுடைய அந்த உலகமானது தவம்செய்யாதவலும் அகனியாதானம் செய்யாதவனாலும் பாராகவும் முடியாது யுத்தத்தில் புறங்காட்டினவர்களாலும் விதிப்படியாகம் யயாதவர்களாலும் வீரதமற்றவர்களாலும் வேதாதயனலாதவர்களாலும்(புண்ணிய)தீர்த்தங்களில் ஸநானம்செய்யாத கமுள்ளவர்களாலும் யஜஞத்திலும் தானத்திலும் விலகப்பட்டுவர்களாலும் யாகத்தைக்கெடுத்த அறபர்களாலும் கடகுடிபர்களாலும் குருவினசயனத்தை அடைகின்றவர்களாலும் மாமி

சம தினனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களாலும் எவ்வித பாரக்கமுடியாதது திவ்யமானகானத்தால் ஒலியுள்ளதாகச் செய்ப்பெற்ற அந்தத் திவ்யவனத்தைக் கைவனமையுள்ள அவன் பதுக்கொண்டு இரத்திரனுக்குப் பிரியமான பட்டணத்தில் நுள் தான அவ்விடத்தில் இஷ்டப்படி செலலக்கூடிய தேவவிமாக்களை ஆயிரக்கணக்காக நிறகின்றவைகளாகவும் பதினாயிரக்கணக்கான பறபுறமும் செல்லுகின்றவைகளாகவும் அப்பொழுது பாரதது அராஜுன்ன கந்தாவர்களாலும் அபஸ்ரஸுகளாலும் நனகு தகப்பெற்றது புஷ்பலாஸையுள்ள புண்ணியமான காற்றுக்கல் வீசப்பெற்றது பிறகு, கந்தாவர்களுடன் கூடின தேவாக்ஷிததார்களும் சிறந்த ரிஷிகளும் சந்தோஷமுள்ளவர்களாகிய மஹா வேலைசெய்யும் அராஜுனனை நனகு பூஜித்தனா கைவன யுள்ள (அராஜுன்ன) தேவலோகத்திலுள்ள வாதயசபதங்களுக் கூடின ஆசீர்வாதங்களால் துதிககப்பெற்றுச் சங்கதூர களின முழக்கமுள்ளதும் ஸூரவீதி என்று பெயர்பெற்றதுப விரிவான நகரத்திரமாரக்கத்தை அடைந்தான் அவன் இ னுடைய கட்டளையால் நானகு பக்கங்களிலும் துதிககப்பெ ண்கிச் சென்றான் பிறகு, பகைவரையடக்குபவனும் குருநாத மான அந்த அராஜுன்ன, அவ்விடத்தில் ஸாதத்தியாகள், விச தேவர்கள், மருததுக்கள், அஸ்வினிதேவர்கள், ஆதிதயா வஸூக்கள், ருத்திரர்கள், குறமஹ பரமமரிஷிகள், அசே ராஜரிஷிகள், திலீபன் முதலிய அரசர்கள், துமபுரு, நாய ஹாஹா ஹ-ஓ ஹ-ஓ வென்ற இரண்டு கந்தாவர்கள் ஆகிய அவ யாவரையும் முறைப்படி அடைந்து, பிறகு, தேவராஜனான ஸ்ரீரணைக் கண்டான் பிறகு, வலிபதோளுள்ள அராஜுன்ன உய ரத்ததிலிருந்து இறங்கிப் பொற்காமபுள்ளதும் அழகியதும் ம மையானதுமான குடையுடனும் தேவலோகத்திலுள்ள வா யுடன்கூடிய அசைகிற விசிறியுடனும் (கூடினவனும்) விசுவாவ முதலிய துதித்துவணங்குகிறவர்களான கந்தாவர்களாலும் ரு யஜுஸை, ஸாமம் இவைகளின் துதிகளால் சிறந்த பிராமமண ளாலும் துதிககப்படுகிறவனும் தேவராஜனும் தந்தையுமான 'திரணை நேரில பாரததான் பிறகு, பலமுள்ள அராஜுன்ன அரு 'சென்று தலையாலவணங்கினான் அவனும், உருண்டு பருத்திருக் 'றகைகளால் இவனைத் தழுவிக்கொண்டான் பிறகு, இரத்திரன 'ரிஷிக்கூட்டங்களால் அடையப்பட்ட புண்ணியமான இரத்திரச

கைகளைப்பிடித்து இவனை உட்காரச்செய்தான பகைவீரர்
 கைகொல்லுகின்ற இரதிரன் வணக்கத்தால் தலைகுனிந்த இவனை
 சிமோந்து அப்பொழுது மடியில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான்
 பப்பொழுது இரதிரனுடைய உத்தரவினால் இரதிராசனத்தை
 டைந்தவனும் அறியமுடியாத மகிமைபுள்ளவனுமான அந்த அர
 ணன் இரண்டாவது இரதிரன்போலவீற்றிநுந்தான் பிறகு, இரதி
 இனசொற்கூறி அழகிய அராஜுன்னமுகத்தைப் பிரியத்துடன்
 மணமுள்ளகையால் தடவிகொடுத்தான் வஜ்ராயுதம்பிடித்த
 றும் ஆயிரமகணக்கையுடையவனும் விருத்திரனைக்கொன்றவனு
 ன இரதிரன் வஜ்ராயுதத்தைப்பிடித்து வடுப்புட்டகையினால்
 ணகயிறறையிழுப்பதால் கடினமானவையும் பொற்றாண்போன்ற
 யும் நீண்டவையுமான இந்த அராஜுன்னுடைய அழகியகைகளை
 துவாகத் தடவிகொடுத்துக்கொண்டும் அடிக்கடி இனசொற்
 க்கொண்டும் அராஜுன்னகைகளை மெதுவாகத்தட்டிக்கொண்
 புனசிரிப்புள்ளவனும் ஸந்தோஷத்தால்மலர்ந்த கண்ணுள்ளவ
 மாகிக் குடாகேசனான அவனைப்பார்த்து (பப்போதுமென்கிற)
 நபதியை அடையவில்லை ஒரேஆஸனத்திலுட்காரந்த அவவிரு
 நம் சதூரத்தசியிலுதித்த சூரியசந்திரர்கள் ஆகாயத்தை விளக்கு
 னபோலச் சபையைவிளங்கச்செய்தார்கள் அவவிடத்தில் சீதந்
 ிலும் ஸாமன்களிலும் தோந்தவர்களும் தும்புருவைத்தலைவனாக
 டையவர்களான கந்தாவர்கள் மிக்கஅழகான ஸாமவேதத்தால்
 தைக்கோப்பாடினார்கள் கருதாசி, மேனகை, ரம்பை, பூரவ
 தி, ஸவயம்பரபை, ஊர்வசி, மிஸ்கேசி, தண்டகௌரி, வரு
 ரி, கோபாலி, ஸஹஜனைய, குமபயோனி, பரஜாகரை, சிதர
 ணை, சிதரலேகை, இனிய்குரலுள்ள ஸஹ ஆகிய அழகிய புனசிரி
 ள்ள இவர்களும் மற்றவர்களும், அசைகின்றகொங்கைகளால்
 ததார்களினமனத்தையும் கலக்கவல்லவர்களும், தாமரையிதழ்
 ான்றகணக்கையுடையவர்களும், சிறந்தஇடையும் பினதட்டுமுள்
 பர்களும், அழகிய புன்னகைப்புள்ளவர்களுமாகிப் (பாரப்பவா
 ின்) எண்ணத்தைக்கவரும் கடைக்கண்பாராவையுடனும் உறுதி
 க்கவரும் சிருங்காரச்செயலுடனும் மனத்தைக்கவரும் இனிமை
 டனும் ஆங்காங்கு நாததனம்செய்தார்கள் பிறகு, கந்தாவர்களு
 ள்கூடின் தேவர்கள் இரதிரனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து
 றவில் சிறந்த பூஜாததிரவயங்களைக்கொண்டு வந்து அராஜுனைப்

பூஜிததாரகன் ¹ பாதயததையும் ஆசமனம் செயயக்கூடிய ஜதையும் ராஜகுமாரனான அாஜுனனைப் பெற்றுக்கொள்ளசெயயபிறகு, இரதிரன அரணமனையில் பிரவேசிக்கசெயயதாரகன் பாடவனான அாஜுனன் பிதாவானஇரதிரனுடையஅரணமனையில் விதம் நனகுபூஜிக்கப்பட்டவனாகி அவனுடையகையிலிருந்து திருமுறைபுடனகூடின பெரியஅஸ்தரங்கனையும் அவனுக்குப்பிரியமதும் பகைவரால் தாங்கமுடியாததுமான வஜராஸ்திரததைய அகிகா தமுள்ளவையும் ² மேகங்கனையும் மயிலகனையுங்கொள அறியக்கூடியவையுமான அசனிகனையும் கற்றுக்கொண்டு வவதான பாண்டவனான அாஜுனன் அஸ்திரங்களைப் பெறகொண்டு ஸகோதராகளை நினைத்தான இரதிரனுடைய உதவினபடி ஸுகியாக(அங்கே) ஐநதுவருஷங்களை வலித்தான பிறஇரதிரன காலமவரதபோது அஸ்திரங்களைக்கற்றுக்கொண்ட ஜுனனைநோக்கி, 'ஓ! கௌரதேய! நாததனததையும் பாடயும் சித்திரஸேன்னிடமிருந்து அடைவாயாக ஓ! கௌரதேயமனிதலோகத்திலல்லாததும் தேவாகளால் செயயப்பட்டதும் வாதயததையும் அவனிடமிருந்தே கற்றுக்கொள உனக்கு மையுண்டாகும்' என்று சொன்னான இரதிரன் இவனுக்கு நனனாகச சித்திரஸேனையும் கொடுத்தான அந்த அாஜுனன் அவனுடன் சோநது கவலையற்றவனாகி மகிழ்ந்திருந்தான

(சித்திரஸேனன்) சீதததையும் வாதயததையும் நாததனததையும் அடிக்கடி உபதேசமசெயதான அவ்விதமிருந்தாலும் முள்ள (அாஜுனன்) சூதாட்டத்தில் செயயப்பட்டதை (நினைத்துக்கொண்டு) ஸுபலபுதரனான சகுனியையும் துசசாஸனயும் நாசம் செயயவேண்டிக் கோபங்கொண்டு (மனத்திலு) ஸுகததையடையவில்லை பிறகு, அவனுடன் சிறசிலசமயத ஒப்பற்றபிரீதியையடைநது கானததையும் ஒப்பற்றநாததனததையும் வாததியததையும் கற்றுக்கொண்டான பகைவீராக் கொல்லுகின்ற அவன் அநேகம் நாததனகுணங்கனையும் வீரத்திதம் இவைகளின் அாததகுணங்களை யாவற்றையும் கற்பிக

¹ கால அலம்புமஜலம்

² 'அகாலத்தில் கிளம்பும் மேகங்கனையும் கூத்தாடும் மயிலகனை காண்போர் வேறிடத்தில் அசனியஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கமென்று அவற்றைக்கொண்டு ஊக்கிக்குமபடியிருப்பவை' எனபது

மறுச சகோதரர்களையும் மாதாவான சூரதியையும் நினைத்துக்
கொண்டு (மனததில்) ஸுகததையடையவில்லை

நாற்பததுநான்காவது அத்யாயம்

ந திர லே ர க டி க ம ன ப ா வ ம (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுக்கு விருப்பமிருப்பதாசுக்கருநீய இந்நீரின் சித்திர
ஸேவனைக்கொண்டு ஊர்வசியை அர்ஜுனனிடம்
அனுப்பியதும், அவன் அர்ஜுனன் இனங்காமை
யால் அவனைச் சபித்ததும், இந்நீரின் அந்தச்
சாபத்தை அஜநாதவாஸதீதில் உபயோகப்
படுத்தியதும்)

ஒருசமயம் தேவஸரேஷ்டனான அந்த இந்திரன் அர்ஜுன
னிடம் பாரவை ஊர்வசியினிடம் பற்றினதை அறிந்து, சித்திர
னை நோக்கி, ரகஸ்யத்தில், 'ஓ! கந்தாவராஜனே! இப்
பழுது எனனால் அனுப்பப்பட்டு அபஸரஸுகளுள் சிறந்தவ
ன் ஊர்வசியினிடம் போ அவன் புருஷஸரேஷ்டனான அர்
ஜுனன் அடையவேண்டும் ¹ அஸ்திரவிததையைப் பெற்றவனும்
புது கட்டையால் எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பட்டவனுமான அர்
ஜுனன் உனனால் (கந்தாவ) விததையில் ஸமாததனாகப்பட்டது
யால்வே ஸ்திரீகளை அடைவதிலும் ஸமாததனாகச் செய்யப்பட
வேண்டும்' என்று கூறினான்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்தக் கந்தாவராஜன், 'அப்
யே' என்று சொல்லி இந்திரனிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சிறந்த
ஸரஸான ஊர்வசியிடம் சென்றான் அவன் அவளால் அறிந்து
பெற்று மரியாதை செய்யப்பெற்று ஸந்தோஷமடைந்து ஸுக
த உட்காரந்து, ஸுகமாக வீற்றிருக்கும்அவனை நோக்கி, புன
ப்பைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, 'சிறந்தஇடையுள்ளவனே! உனக்கு
முச்சியுண்டாகக்குவதில் நாட்டமுள்ளவனும் தேவலோகத்துக்கு
சூரிய அரச்சனுமான இந்திரனால் நான் அனுப்பப்பட்டு இங்கு
தேவனென்பதை நீ அறியக்கடவாய் உடன்பிறந்த குணங்களால்
வாக்குள்ளும் மனிதர்களுள்ளும் கீததிபெற்றவனும், செல்வத்
திலும் ஒழுகுததாலும் அழகினாலும் கலவியினாலும் பலத்தாலும்
விரித்திபெற்றவனும், தேகவலிமையும்மனவலிமையும்அமைந்தவ

வனும், ¹பிரதிபுள்ளவனும், தேஜஸுள்ளவனும், நல்லொழு
முள்ளவனும், பொறுமைபுள்ளவனும், பொறுமையை வென்றவனும்
அந்நகருடனும் உபநிஷததுகளுடனுக்கடியவையும் இதிஹா
தைஜந்தாவதாகவுடையவையுமான நான்கு வேதங்களையும் ² உ
டுக்குணங்களை உண்பெண்ணுபவையான குருசுஸுநுஷதையு
³ மேதையையும் கற்றிருப்பவனும், பரமமசரியத்தாலும் ஸாம
யத்தாலும் குலத்தாலும் பிராயத்தினாலும் ஒருவனாகவே இரதி
போலத் தேவலோகத்தைக் காக்கத்தக்கவனும், தன்னைப் புக
தவனும், (பிறரை) மரியாதைசெய்பவனும், துட்பமான விஷயங்க
யும் ஸதூலமான விஷயங்களைப்போல எளிதில் அறிப்பவனும், பி
மாகப் பேசுகிறவனும், சினேகிதர்களுக்குப் பலவிதமான அந
பானங்களைப் பொழிகின்றவனும், மெய் பேசுகின்றவனும், ⁴ உ
யுள்ளவனும், நன்கு பேசக்கூடியவனும், நல்ல ரூபமுள்ளவனும்
அந்நகரமற்றவனும், அடுத்தவர்களிடத்தில் இரக்கமுடை
னும், ஸுகத்தைத் தருப்பவனும், பிரியமானவனும், சொல் தவ
வனும், விருமபத்தகுந்த குணக்கூட்டங்களால் இரதிரனுக்கும்
ணனுக்கும் ஒப்பானவனும், ஸவாககமாகிற பலனையடைந்
தனும், வீரனுமான அந்த அராஜுன்ன உன்னால் அறியப்பட்டவனே
இரதிரனால் உத்தரவுகொடுக்கப்பெற்று இப்பொழுது உ
டைய பாதங்களை அடையக்கடவன ஒ! கலயாணி! ஆகையால்
அவ்விதம் செயலாயாக அராஜுன்ன உன்னைச் சரணமடை
திருக்கிறான்' என்ற வார்த்தையைச் சொன்னான்

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட குற்றமற்ற ஊராவசியான
புன்னகை செயது தன்னையும் புகழ்நது பிரீதியுள்ளவளாகிச்
திரஸேனை நோக்கி மறுமொழி சொல்லலானான் 'ஓ! கு
மற்றவனே! நீ சொல்லிய இது உண்மையாக அவனுடைய குண

¹ ஸமயத்தில் தோன்றும் அறிவு

² 'பிரமமசாயம், ஸாமாதியம், காததல், தன்னைப் புகழ்நது
(பிறரை) மரியாதை செய்தல், ஸுகமான விஷயங்களைப்போல ஸதூலமான
விஷயங்களைப்போல எளிதில் அறிதல், பிரியமாகப் பேசுதல், நன்கு
நன்கு உணவு முதலானவற்றை மிகுதியாக அளித்தல் ஆகிய எட்டும் க
ருஷையின் குணம் மெய்பேசுதல், நன்குபேசுதல், நல்ல ரூபமுடை
அந்நகரமினமை, அடுத்தவர்களிடம் தயையுடைமை, ஸுகத்தைத்
தல், பிரியமுடைமை, சொல்தவருமை ஆகிய எட்டும் மேதையின் குண
என்பது பழையவுரை ³ கற்றது மறவாமை

⁴ 'பூஜித' என்பது வேறு பாடம்

ஒருபாகமே ஸ்திரீயானவள் அப்படிப்பட்ட அாஜுனனைப்
 றிகேட்டு அவனைவிட வேறொருவனைப் பிரியனாகவிரும்புவளா?
 வழியாக வந்த இருதிரனுடைய கட்டளையாலும் மிகக் காதலா
 அாஜுனனுடைய குணக்கூட்டத்தாலும் நான் அவனிடத்
 காமமுள்ளவளாக இருக்கிறேன் நீ போ ஏனெனில், நான்
 டப்படி ஸுகமாகவருவேன்' என்றாள் பிறகு, கந்தாவனை
 பபிவிட்டு விருப்பம் கைக்கூடினவரும் அழகிய சிரிப்புள்ளவளு
 இருக்கிற ஊவசியானவள் அாஜுனனை வேண்டுவதில் ஆசை
 ண்டவளாகி ஸநானம் செய்தனள் அாஜுனருபநகாரண
 மனமதனால் எய்யப்பட்ட பாணங்களினால் மிக அடிக்கப்பட்ட
 ததையுடையவரும் மனமதனால் எரிக்கப்பட்டவரும் திவ்ய
 மேலவிரிப்பினால் மூடப்பட்டதும் விரிவான துமான உயாத்
 கையில் மனத்தின் நினைவினால் அடையப்பட்ட அாஜுனனைத்
 து மனம் எண்ணியபடி, நல்லமனமுடையவரும் வேறிடத்
 மனத்தைச் செலுத்தாதவளுமாகித் தனது ஸநானத்தாலும்
 நகாரத்தாலும் வேஷத்தாலும் சிறந்த வாஸனையுள்ள மாலைக்
 லும் சந்தோஷிக்கச் செய்பவள் போன்றவளும் அழகிய இடை
 யுடையவளுமான அந்த ஊவசியானவள் பிரதோஷகாலந
 து சந்திரன் உதயமாவதைக்கண்டு அாஜுனனுடைய பெரிய
 டைக்க குறித்தது புறப்பட்டாள் போகின்றவளும் மகிழ்விக
 தனமையுடையவளுமான அவள் மெல்லியதும் சுருண்டதும்
 டதும் சிறந்த மலர்களை அணிந்ததுமான கூந்தலுடன்
 வத்தை அசைத்தலாலும் பேச்சினாலும் ஈருங்காரசேஷடை
 லும் காதலியாலும் அழகினாலும் முகச்சந்திரனால் சந்திரனைச்
 ண்டைக்கு) அழைப்பவள்போல விளங்கினாள் திவ்யமான பூச
 டயவையும் அழகிய துனியுள்ளவையும் திவ்ய சந்தனத்தால
 பபெற்றவையும் ஹாரத்தால அழகியவையுமான போகின்ற
 ண்டைய ஸ்தனங்கள் அசைந்தன அவள் ஸ்தனங்களைச்
 க்கும் கஷ்டத்தால அடிதோறும் அடிதோறும் ¹ துவளுகிறவ
 கி மூன்றாமடிப்புக்களாகிற அணிகளால் மிக அழகாக விளங்கு
 ற இடையுள்ளவளாக இருந்தனள் ² மலையின் தாமுவரைபோல
 னறதும், உயாததும் பருத்தமுள்ள நிதம்பத்தையுடை
 ம, சுத்தமானதும், மேகலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
 வலோகத்திலுள்ள நிஷிகளின் மனத்தையும் கெடுப்பதற்

¹ வேறுபாடும்

² வேறுபாடும்

குக் காரணமாவதும், மெல்லிய உடைதரித்ததும், குற்றம்தும், மனமதனுடைய வீடுமான ஜகனமும் பிரகாசித்தது ஓருடைய பாதங்கள், மறைந்த பரிகளுள்ளவையும் சிவந்த உளங்கால்களும் நீண்ட வீரல்களுமுள்ளவையும் ஆமைமுதுகுடு லுயராதவையும் சலங்கைகளின் வடுக்களுள்ளவையுமாக விளங்கி அவள் சிறிதான மதுபானத்தாலும் மனமதனாலும் சந்தோசத்தையடைந்தவளும் பலவகையான வினையாடுககளாலும் மிபாராகத்தக்கவளுமாயினள் ஊாவசியானவள் மிருத ஆசசமுள்ள ஸவாககத்திலும் விரித்தாகளாலும் சாணாகளாலும் கரவாகளாலும் ஸாதசியாகளாலும் பாரக்கத்தக்க வடிவமுள்ளவகச சென்றாள். மிக மெல்லியதும் மேகம்போன்ற நிறமுடதும் விளங்குகின்றதுமான மேலாடையால் ஆகாயத்தில் சிமேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரகலைபோலப் போனாள் பித்திவினைசெய்தவர்களால் மனத்தாலும் அடைய முடியாதவடி அழகிய புனன்கைபுள்ளவளுமான (அவள்) பாண்டு புத்திரன் அராஜுன்னுடைய வீட்டை அடைந்தான் ஓ! நரசுரேஷ்ட அழகிய கண்ணுள்ள ஊாவசியானவள், அவ்விடத்தே வாடி அடைந்து வாயில் காப்போரால் அராஜுன்னுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, நன்கு மனத்தைக் கவரக்கூடியதும் அழக்கற்றதும் அந்த வீட்டினுள் சென்றாள் அரசே! அந்த அராஜுன்னாயில் அந்த ஊாவசியைப் பார்த்து மனத்தில் ஐயத்தாடன செய்ததினால் கண்களை மூடிக் கொண்டு அவளை எதிர்கொண்டு ஓர்னாள், (அவளுக்கு) நமஸ்காரத்தைச் செய்து குருவினிடத்திற்பே மரியாதைசெய்தான்

அராஜுன்ன, 'உத்தமமான அபஸரஸ்களுள் சிறந்தவடெனனைத் தலையால் வணங்குகிறேன் நீ வந்த காரியம் எனயாவற்றையும் உள்ளபடி சொல்லுவாய் ஓ! தேவி! என்னடனையிடுகிறது? நான் உனக்கு வேலைக்காரனாகி வந்திருக்கிறேன்று சொன்னான் அப்பொழுது, குறிப்பற்ற ஊாவசியான அராஜுனனை ஆசையற்றவனாக அறிந்து கந்தாவன சொன்னபெல்லாம் அவ்விடத்தில் சொல்லாளுள்

ஊாவசி, 'ஓ! மனிதருடசிறந்தவனே! சித்திரஸேன எனக்கு என்னகாரணத்துடன் சொன்னான் என்பதையும் நஇங்கு என்ன காரணத்துடன் வந்தேனென்பதையும் உனக்கு ந சொல்லுகிறேன் மனிதருட சிறந்தவனே! இந்திர குமார

பாலமான கண்களையுடையவனே! குருகுலத்தைத் தாங்குபவனே! பாரதத! உன்னுடைய வரவின ஸந்தோஷத்தால ஸவாகத்தில் பெரிய உதஸவமானது நடக்கையில், அழகான இந்திரமவையில், ருத்ரரும் ஆதிதயருமாகிய யாவரும் வந்தும், அஸ்ரீ தேவதைகளும் வஸுகளும் வந்துசேர்ந்தும், மஹரிஷிகட்டங்கள் சிறந்த ராஜரிஷிகள் வரித்தா சாரணா யக்ஷா பெரிய நாகளின் கூட்டங்கள் ஆகிய யாவரும் ஸதானத்துக்கும் கௌரவத்திற்கும் மஹிமைக்கும் தக்கபடி உட்கார்ந்து அக்கினியும் சந்திரம சூரியனும்போன்ற சரீரங்களுடன் ஐஸ்வரியத்தால் பிரகாசிதம, கந்தாவாகளால் வீணைகள் வாசிக்கப்படும், தேவலோகத்திலுள்ள மனத்திற்குப்பிடித்த காமம்தொடங்கியும் முக்கியமானவல்லா அபஸ்ரஸுகளும் நாததன்ம செய்யும்போது, நீ அங்கே மகம்கொட்டிலலாதவனாகி என்னை ஒருத்தியையே பாரததாரோ? தேவலோகத்திலுள்ளவர்களின் அந்த ஸேவை முடிவாதபோது, தேவர்கள் உன் பிதாவிலை விடையளிக்கப்பட்டுத் து இருப்பிடங்களை அடைந்தார்கள் அப்படியே, சிறந்த அபஸ்ரஸுகளெல்லாரும் தமதம் வீட்டை அடைந்தார்கள் ஒ! பகைவர்களே! கொலப்பவனே! பின்னும் மற்ற அபஸ்ரஸுகளும் உன் பிதாவிலை அனுப்பப்பட்டார்கள் தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணுள்ளவனே! பிறகு, சிதரஸேனன் இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டு என் அருவந்து தானாகவே என்னேநோக்கிக கூறலானான் 'ஓ! ஸதிரீகளுள் நதவனே! நான் உன்சகாக இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டேன் திரனுக்கும் எனக்கும் உனக்குமே பரியத்தைச் செய்வாயாக முக்கிய பின்தட்டுள்ளவனே! இந்திரனுகொப்பானவனும் புத்தத்தருந்ரனும் ரூபம் உதாரத்தன்மை (முதலிய) குணங்களுடன் கூடிய பனுமான அரஜுனனை நீ பராரத்திப்பாயாக' என்று இவ்விதம் பொழுது சொன்னான் ஒ! குற்றமற்றவனே! பகைவரை அடக்குவனே! பிறகு, நான் அந்த உன் பிதாவிலை கட்டளையிடப்பட்டவாகி உன்னிஷ்டப்படி நடப்பதற்காக உன் சமீபம் வந்தேன் வீர! இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டும்படும் நான் இங்கு வந்தவனேன இரத விருப்பமானது என்னாலும் வெகுகாலமாக விரும்பப்பட்டதே' என்றான் தேவனுக்கு ஒப்பான அரஜுனன், அவளவ்விதம் சொல்லியதைக் கேட்டு, மிக்க லஜைபுள்ளவனாகிகளால் காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டு சொல்லலானான் 'அழ அங்கமுள்ளவனே! காரதியுள்ளவனே! சிறந்த முகமுள்ள

வளே! நீ எனனை நோக்கிச் சொல்லுகிறது எனக்குக் கேட்காததாகும் எனக்கு நீ குருபதனிகு ஒப்பானவள, நிச்சய அழகிய நீ எனக்கு அதிக பாக்யமுள்ள குருதியையும் சுததைய இரதிராணியையும் போன்றவளே இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனையுடையதக்கதில்லை ஒ! நல்லவளே! நல்ல சிரிப்புள்ளவளே நீ எனனால் விசேஷமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பாரகப்படுத்தகுரிய காரணங்களைத் ததையும் உண்மையாக என்னிடமிருந்தே கேள் 'நல்ல தந்தைகளுள்ள இவள் பெளரவ வம்சத்திற்கே தகுபதனிகு ஒ! நான ஆசசரியத்தால் மலாரத கண்ணுள்ளவளாகி உன்னைப் பார்த்தேன ஒ! அபஸரஸே! கலயாணி! எனவேறுவிதமாக எண்ணத்தக்கவளல்ல நீ எனக்குக் குருவுக்கு மேலான குருவாயிருப்பவள நீ என்னுடைய வம்சத்தை விருத்தி செய்தவள்' என்றான்

ஊரவசி, 'ஒ! தேவராஜன புத்திரனே! நாங்களனைவரும் கட்டுப்பாடில்லாதவர்களாயிருக்கிறோம் ஒ! வீர! நீ இப்பொழுது என்னைக் குருஸ்தானத்தில் வைப்பது தகாது தந்தைகளுடைய கோதராகளோ புத்திராகளோ பேரனமாரோ, தவத்தால் இவ்விதமாக எங்களைச் சேருகின்றார்கள அவர்களுக்கு (அருகுறமன்று மானத்தைக் கொடுப்பவனே! ஆகையால், தனையெழுதிக்கப்பட்ட என்னை விடுவது தக்கதன்று மனமதனால் மிக வலிப்பதென்றும் அடுத்தவருமான (என்னை) அடை' என்று சொல்லினான் அராஜுனன், 'ஒ! குருமற்றவளே! அழகிய தொடையுடையவளே! உன்னை நோக்கி உண்மையாகச் சொல்வதைக் கேட்டுத் தேவதைபுடன் கூடின திருக்களும் மூலத்திசைகளும் எனக்கு மிருது கேட்கக்கடவன எவ்விதம் எனக்குக் குருதியும் மாயும் இங்கு (உள்ள) சசியும் (தாயமுறையில்) ஸம்மோ அவ்விதம் நீயும் மேலும், வம்சத்திற்கே தாயான நீ இப்பொழுது எனக்கு மிகப்பெரியவருமாகிறாய் ஒ! உத்தமமானவளே! உன்னுடைய பாதங்களைத் தலையால் வணங்கினவனாயிருக்கின்றேன் பேரவையாக நீயோ எனனால் தாயைப்போலப் பூஜிக்கப்பட்டதற்கு வள நான் உன்னால் பிள்ளைபோல ரக்ஷிக்கப்பட்டதற்கு நான் என்றான் பிறகு, அராஜுனனால் அவமதிக்கப்பெற்ற ஊரவசிய வள கோபத்தால் கலங்கினவனும் துடிக்கிறவருமாகிப் புருவத்தைக் கோணலாக்கிக்கொண்டு, அராஜுனைச் சபித்தான். அவன் 'உனபிதாவினால் கட்டளையிடப்பட்டவனும், உன்விடையே நேர்

யவநதவனும்; காமபாணத்திற்கு வசமானவனுமான எனனை, மூன்று ஏற்றுக்கொள்ளாமையால், நீ மாதாக்களின் நடுவில் கௌநிலலாதவனும் நாததகனும் ஆணதனமையிலலாதவனென்று விதிதி பெற்றவனுமாகிப் பேடிபோலத் திரிவாய்' என்றான்

இவ்விதம் அராஜுனனவிஷயத்தில் சாபத்தைக் கொடுத்த கு, உதடுகள் துடிப்பவளாகிப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு ஊர்திரும்பவும் -தனவீட்டை நோக்கி விரைவாக வந்தனள் அராஜுனனும் அந்தச் சாபத்தையடைந்து சந்தோஷமில்லாதவனாக காலையில் எல்லாவற்றையும் சித்தரேனனுக்குச்சொல்ல விருப்பாளவனாகி அந்த இரவு முழுவதும் துயரத்தூடன் வலித்தான கு, அராஜுனன், காலையில் வெளிச்சமானவுடன், கந்தாவனான சித்தரேனனுக்கு (அவற்றை) உள்ளபடி அப்பொழுது தெரிவித்தான் சித்திரேனனும் நடந்தபடி அவையாவற்றையும் சாபத்தை முழுமையும் உண்மையாக இரத்திரனுக்குத் தெரிவித்தான பொழுது, இரத்திரனும் புத்திரனை ஏகாந்தத்தில் வருவித்து, கிய வராததைகளால் தேறுதல் செய்து புன்கிரிப்புள்ளவனாகி, யனே! மிகமேலானவனே! புத்திரனான உனனால் இப்போது திருல்லபுத்திரனை உடையவளானாள் ஓ! பெரியகையுள்ளவனே! இது தைரியத்தால் ரிஷிகளும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்ல்லரோ? ஈரவத்தைக்கொடுப்பவனே! ஐயா! ஊரவசி உனக்குக்கொடுத்த பழம் உனக்குப் பிரயோஜனத்தைச் செய்வதும் ஸாதகமுதம் குற்றமற்றவனே! வீர! பூதலத்தில், நீங்கள் (வனத்துக்குத்) பதினமூன்றாவது வருஷத்தில் அஞ்ஞாதவாஸம் செய்ய ண்டும் அப்பொழுது, இந்தச் சாபத்தை நீ போக்குவாய் த நட்டுவவேஷத்துடனும் அப்படியே அலித்தனமையுடனும் வருஷம்முழுவதும் திரிந்து, பிறகு, ஆணதனமையை அடைப்' என்று கூறினன இவ்விதம் இரத்திரனால் சொல்லப்பட்ட மும் பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அராஜுனன் லானசந்தோஷத்தை அடைந்தான் சாபத்தைப்பற்றியும் க கவலைப்படவில்லை அந்தப் பாண்புத்திரனான அராஜுனன் ததியுள்ள சித்திரேனன்கந்தாவனுடன்கூடி ஸவாககமானிகை மகிழ்ந்திருந்தான் இந்த அராஜுனனுடைய உறுதியை எப்பொ நம் கேட்பவனுக்குப் பாவத்தைத் தரக்கூடிய (தகாதவிடத்துக்) மங்களில் ஆசை உண்டாகாது இரத்திரபுத்திரனான அராஜுன் டைய இந்தக் கடுமையானதும் சுத்தமுமான சரித்திரத்தைக்

கேட்டு, அரசர்கள் மதம், காவம், ஆசை ஆகிய தோஷங்களற்ற
களாகி ஸ்வாககத்தை அடைந்து மகிழ்கிறார்கள்

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

இந்நீரலோகாபீகமனபாவம். (தொடர்ச்சி)

1 இந்நீரன் ஸ்வர்க்கத்துக்குவந்த லோமசருக்த ஷ்ரீஜுவனுடைய
மகிமையைக்கூறி அவனது வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குத்
தேர்விக்கும்படி அவரை வேண்டினது)

1 பிறகு, ஒருசமயம் (உலகங்களில்) ஸஞ்சரிக்ரும லோ
ரெனற மஹரிஷி இந்திரனைப்பாரசுகவிருப்பம்கொண்டு இந்தி
வீட்டை அடைந்தாரா அந்த மஹாமுனிவா வந்து தேவராஜ
வணங்கி இந்திரனுடைய பாதிஆசனத்திலிருக்கும் அாஜுனனை
பாராததாரா பிறகு, பிராமமணஸ்ரேஷ்டா மஹரிஷிகளாலபூஜி
படுகிறவராகி இந்திரனால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றுத் தாபப
னம் விரித்தானள் ஆசனத்தில் உட்காராதாரா இந்திரனு
ஆசனத்திலிருக்கும் அாஜுனனைப் பாராதது, 'க்ஷத்திரியனா
ஜுனன இந்திராசனத்தை எவ்விதம் அடைந்தான்? இவனு
புண்ணிய காமமென்ன? (இவனால்) எந்த லோகங்கள் ஜயிக்கப
ட்டன? தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தை அவன
விதம் அடைந்திருக்கின்றானே?' என்று அவருக்கு எண்ணமு
யிறுந்து வருத்திரனைக்கொன்றவனும சசியினபதியுமான இந்தி
லோமசருடைய கருத்தையறிந்து சிரித்துக்கொண்டு அவ
நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொல்லலானான் 'ஓ! தேவரிஷி
நீர் மனத்தில் அறிய விரும்பியதைக் கேளும் இவன் கேவலம்
தனலான மகரிஷியே! க்ஷத்திரியத்தனமையடைந்தவனும நீ
கைகளைபுடையவனுமான இவன் குருதியினிடத்தில் எனக்குப்
பந்த புத்திரன் வேறு ஒருகாரணத்தால் அஸ்திரத்துக்காக இ
வந்திருக்கிறான் பழைய சிறந்த ரிஷியான இவனை நீர் தெரி
கொள்ளவில்லை ஆசசரியம் இவன் யாரென்பதையும் இங்கு

1 முன் நாற்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயத்தில் 33-வதுஸ்ரீலோக
லுள்ள எட்டுஸ்ரீலோகங்களே இவ்வத்தியாயத்தின் முதலில் அதிக
மாகப் பேசப்பட்டிருந்ததல்லாமல் இவை வயாக்யான புத்தகத்தில்
இடத்தில் இல்லாமையாலும் விடப்பட்டன 165-ம் பக்கம் 32-வது
முதல் 166-ம் பக்கம் 21-வது வரிவரை பாராக

ரணம் யாதெனப்பதையும் சொல்லுகின்ற என்னிடம் கேளும்
 ராராயணாகளென்னும் போபெற்ற பழைய சிறந்த ரிஷிகளே
 தக கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்கள் என்று அறியக்கடவீர் மூவுலகிலும்
 பபெற்ற அந்த நரநாராயணரிஷிகள் காரியத்திற்காகப் புண்ணி
 திறகு இருப்பிடமான பூமியில் அவதரித்தனர் அந்தணரே !
 வாகளாலோ மஹாதமாகளான ரிஷிகளாலோ பராகமமுடி
 தும் வித்ததாகளாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பெற்ற
 தக பெருகுமிடமும் பதரியென்று பெயர்பெற்றதும் புணயமு
 ன ஆரம்பதம் விஷ்ணுவுக்கும் அப்படியே அாஜ்ஞானுக்கும்
 ிக்குமிடமாயிருந்தது ஒ ! பரமமரிஷியே ! அதிக வியமுள்ள
 னரும் மிகக் கார்தியுள்ளவாகளுமான அவர்கள் என்னுடைய
 ணடுகோளுக்கினங்கிப் பூமியில் பிற்து பூமியினது பாரததைக்
 றக்கப்போகின்றார்கள் வரங்களை அடைந்தமையால் மயங்கின
 னரும் நமக்குத் திருக்கிழப்பவாகளுமான நிவாதகவசாகளென்ற
 அஸுரர்கள் கெட்ட நடைபுடையவாகளும் பலத்தூடனும்
 முப்புடனுங் கூடினவாகளுமாகித் தேவர்களைக்கொல்ல எண்
 ிரர்களானரோ? பாதாளவாவிகளும் குரூரர்களும் அதிக பல
 ளவர்களும் தனுவின புத்திரர்களும் அப்படி வரம்பெற்றவா
 னான அவர்கள் தேவர்களை மதிக்கவில்லை உவர்களை எல்லாத்
 வர்களின்கூட்டங்களும் எதிரக்கச்சக்தியற்றவை விடுவே ! பூமி
 படைந்தவரும் லக்ஷ்மியுடன் கூடியவரும் மதுவைக் கொன்ற
 ம ஹரியும் ஜயிக்கப்பட்டாதவரும் பகவானுமான இந்த விஷ்ணு,
 ாளத்தைத் தோண்டுகிறவர்களும் மிகக் உறுதியுள்ளவா
 னான ஸகரபுத்திரர்களை முன்பு பாரவையினாலேயே கொன்ற
 ா என்று பெயர்பெற்ற தேவர்களிருக்கிறா ஒ ! தவிஜயரேஷ
 ! பெரியபுத்தத்தில், சோந்தவர்களான அந்தக் கிருஷ்ணா
 னா இருவராலும் நமக்குப் பெரியகாரயம் செய்யவேண்டியிருக்
 த ஸந்தேகமில்லை அந்த அாஜ்ஞான பரிவாரத்தூடன கூடின
 தகவசாகளென்கிற அஸுரர்களேவரையும் பெரியமடுவில்
 ற்களைக்கொல்லதுபோலப் பாரவையினாலேயே கொல்லச் சக்தி
 ளவன ஆதலால், பலம் மிகத்திரண்டிருக்கும் மதுஸூதனா
 பகாரியத்திற்காக அறிவிக்கப்பட்டதஞ்ஞந்தவரல்லா அறிவிக
 ட்டால் உலகத்தை நன்கு எரித்துவிடுவார அந்த எல்லா
 தகவசாகளையும் எதிர்ப்பதில் வல்லவனான இந்தச்சூரன அவா
 ச சண்டையில்கொண்டு திருமபவும் மனிதலோகத்தை அடை

வான நீர நமது உததரவினால பூதலததையடைவீராக காட வனத்தில் வலிக்கின்ற வீரனாயுதிஷ்டரனைப் பாரப்பிர தெவருதவனும் தாமததிலமனமுள்ளவனுமான அவனிடம் எவ்வாறாததையால், 'அராஜுன்னவிஷயத்தில் கவலைவேண்டாம், திரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிவருவான யுத்தத்தில், மா துரோணாமுதலியோர சத்தமான தோளவலிமையிலலாதலும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியிலலாதவனலும் பேராரில் எதிராநிற்கமுடியாதவாகன அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவனுய் லமனமுள்ளவனும் பெரியதோளுள்ளவனுமான அராஜுன்ன லோகத்திலுள்ள நாததனம், வாதயம், சீதம் இவைகளினகமை அடைந்தான மனிதர்களுக்கூர்வரனே! பகைவர்களை அடக்கிவனே! நீயும் எல்லாச் சகோதரர்களுடனும் புண்ணியமான தங்களைப் பராகக்ககடவாய கவலையற்றுப் புண்ணியதீரத்தங்க முழுகிப் பாவமற்றவனும் கலகமற்றவனும் ஸுகியுமாகித் தாமச ராஜ்யத்தை அனுபவிப்பாய்' என்று சொல்லவேண்டும். தவிஜ ஸ்ரேஷ்டரே! பிராமமணர்களில் முதனமையானவ தபோபலததுடனகடின நீரும் பூதலத்தில் ஸஞ்சரிகும அவ் காக்கவேண்டும் மலைகளில் செல்லமுடியாத இடங்களிலும் பள்ளமான இடங்களிலும் சூருராகளான ராக்ஷஸர்கள் எப்பெ ளும் வலிக்கின்றார்கள அவர்களிடமிருநது காப்பாற்றுவீர என்றான

இவ்விதம் இரதிரனால் சொல்லப்பட்டவுடன், அராஜுனது அடக்கமுள்ளவனாகி லோமசரைநோக்கி, 'தாமபுத்திரரைக் க பாற்றும் ஸாதுஸ்ரேஷ்டரே! மஹாமுனிவரே! உமமால் கபப்பட்ட அர்ச்சா தீரத்தங்களில் ஸஞ்சரிகுமபடியும் தானதன் செய்யும்படியும் செய்வீராக' என்ற சொல்லிச் சொன்னான் ம பெரியதவமுள்ளவரான லோமசா, 'அவ்விதமே ஆகு' என்று துக்கொண்டு காமயகவனம் (செல்லக்) கருதிப் பூதலத்தைஅன தாரா, அவ்விதத்தில் தவசிகளாலும் சகோதரர்களாலும் நாட பகத்திலும் சூழப்பட்டவரும் பகைவரை அடக்குகிறவரும் புத்திரருமான தாமசாஜரைப் பாரத்தாரா" என்றா

நாறபத்தாருவது அதயாயம்.

ந தி ர லே 1 க ர பி க ம ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றது
ஸவர்க்கலோகம் போனது முதலியவற்றைக் கேட்டுத்
துரியோதனஞ்ஞயரைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம்
புலம்பியது)

ஜனமேஜயா சொல்லலானா “அளவற்ற தேஜஸுள்ள அர
னனுடைய அதிக ஆசசிரியமான இந்தக்காராயத்தை அவவிடத்
ல மிககபலவான திருதராஷ்டிரன் கேட்டு எனன் சொன
ன்” எனறுகேட்க, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினா,

“அம்பிகா புத்திரனா திருதராஷ்டிரன், அர்ஜுனன் இந்திர
ராகம் சென்றதாக ரிஷிஸரேஷ்டரான வியாஸரிடமிருந்து
ட்டு ஸஞ்சயனேநோக்கி (பபின்வருமாறு) வாராதையைச் சொல
தொடங்கினான் ‘ஓ! ஸூதரி ஸாரதியே! புத்திமானாகிய அர
னனுடைய காராயம் முழுவதும் என்னால் கேட்கப்பட்டது
னமையாகவே உனக்கும் தெரிந்திருக்குமே கிராமய தாமஸ
ரில் மிகமயங்கியவனும் மந்தபுத்தியுள்ளவனும் பாவத்தில் நிச
முள்ளவனும் மிகக் கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமான எனபுத்திரன்
யை நாசம்செய்யப்போகிறான் எந்த மஹாதமாவினுடைய
ராதைகள் தற்செயலாகச் சொல்லப்பட்ட)பேரதும் எப
ராமுதும் ஸத்தியமாகவேயிருக்கின்றனவோ, எவனுககாகச
ன்டைசெய்பவன் அர்ஜுனனோ அந்தத் தாமபுத்திரனுடையதே
த மூவுலகமும் ஆகும் கூாமையான முனையுள்ளவையும் சாணை
திட்டப்பட்டவையுமான காணிகளையும் நாராசன்களையும் விடு
ர அர்ஜுனனுக்கு எதிரில் மூப்பிலலாத யமனும் நிறகமாட
ன் எவர்களுக்கு எதிராகப்படுதற்கரியவர்களான பாண்டவாக
ன் புத்தம் நோந்திருக்கின்றதோ அந்தக் கெட்டஎண்ண
ள் எனபுத்திரர்கள் யாவரும் யமனவசத்தை அடைந்த
களே புத்தர்கள்தில் காண்டுவதை விலலாகக்கொண்ட
ந்த அர்ஜுனனுடைய சண்டையில் அவனை எதிர்ப்பவனை
பொழுதும் ஆலோசனைசெய்தும் நான் காணவில்லை புத்தத்
துரோணகாணாகளோ அல்லது பீஷ்மரோ எதிர்ப்பாராக
னாலும் உலகத்தில் (உலகம் நிலைக்குமோ அழியுமோ என்ற)

பெரிய சந்தேகம் உண்டாகும் (ஆயினும்) நமக்கு ஜயதநான பாரக்கவேயில்லை காணன் அஜாகரதையும் தையுமுள்வன் குருவான் துரோணரும் முதியவா அாஜுன்ன கேமுள்ளவன், பலவான், சுறுசுறுப்புள்ளவன், உறுதியான பகிரமமுள்ளவன் ¹ எல்லாவிதத்திலும் அபஜயமற்ற மிக்க நெகமான சண்டை உண்டாகும் ஏனெனில், யாவரும் அஸ்திரமதவா, சூரா, யாவரும் மிக்க கீர்த்தியையடைந்தவர்கள், ² தோளெல்லாவற்றுக்குத் தலைவனாயிருக்கும் தன்மையையும் விருமபாளானோ? இவர்களுக்காவது அாஜுன்னுக்காவது வதம் நேகாலத்தில்தான் ஓயவு உண்டாகும், இதுநிச்சயம் ஆனால், அாஜுனைக்கொலலுகிறவன் இல்லை அவனை ஜயிக்கிறவனுமில்லை மந்தனைக்குறித்ததுண்டான அந்த அாஜுன்னுடைய கோபம் எவ்விதணியும்? தேவேந்திரனுக்கொப்பான அந்த வீரன் காண்டவனத்தில் அகனியைத் திருப்தி அடைவித்ததான் ராஜஸூயமென்பெரிய யாகவிஷயத்தில் எல்லா அரசர்களுடும் ஜயித்ததான் ஸஞ்சய! ஐயனே! மலையின தலையில விழுந்த வஜராபுதம் மிசைவகடும், அாஜுன்னால் போடப்பட்ட பாணங்கள் மிசைவையா சூரியனுடைய கிரணங்கள் இங்கு ஸ்தாவர ஜங்கமளான பொருள்களை எரிப்பதுபோல அாஜுன்னது கையாலவிடப்பட்ட பாணங்கள் என புத்திரர்களை எரிக்கும் ஸவயஸாசியா அாஜுன்னுடைய அந்தத் தேரின சபத்ததினனுண்டான பதால் பிடிக்கப்பட்ட பாரத சைனியமானது நான்குபக்கத்திலுபிளக்கப்பட்டதுபோலத் தோன்றுகின்றது புத்தத்தில் பாண்களை எடுத்து இறைப்பவனும் கொலலுதற்கு முயன்றவனும் அாஜுன்ன, பிரமமாவினால் யாவற்றையும் நாசம்செய்கிறவனுபடைக்கப்பட்ட யமன்போலத் தடுக்கமுடியாதவனாக நிற்பவன ஆவன்' என்றான்

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் 'ஓ! அரசரே! பூமிகுபதியே! நீ தூயேந்தனைக் குறித்து இவ்விதம் சொல்லியவையும உண்மையே, பொய்யல்ல அரசரே! மஹாராஜரே! கீர்த்தி பெற்ற தாமபதனியான திரௌபதி, ஸபையில் இழக்கப்படுதப பாரததும், கடுமையாகக் கிளம்பும் துச்சாஸனன் காண இவர்களுடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, கோபத்துடன்

¹ வேறு பாடம் ² 'எல்லாவற்றுக்கும் தலைவனாயிருக்கும் தன்மையையும், தோலவியை விருமபாணன்' என்பது

புனவாகளும் அதிக சக்தியுள்ளவாகளுமான பாண்டவர்கள்
 காடுகளில் என்னுடைய எண்ணம் ஒ! மகாராஜரே!
 ஒரு சரீரமுள்ளவரும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் ஈசரும் பக
 ணும் சடைமுடியுள்ளவருமான பரமசிவன் அரஜுனனை அறிந்து
 ளளவேண்டி வேடனவேஷத்தையடைந்து தாமே சண்டை
 பத்தையும் சண்டையில் அரஜுனன் ஈசுவரரை விலலால்
 முவித்ததையும் அதிக தாந்தியுள்ள அவன் பாசபதமேனனும்
 ரத் அஸ்திரத்தை அடைந்ததையும் அப்பொழுது அஸ்திரத்
 கு வேண்டித் தவத்தினால் முயன்ற கௌரவஸரேஷ்டனான
 த அரஜுனனுக்கு அந்த லோகபாலர்கள் காட்சியளித்ததை
 நீர் கேட்டிருக்கிறீர் உலகில் அரஜுனனைத் தவிர மற்ற மனி
 திரை ஈசுவரர்களுடைய பிரதயக்ஷ தரிசனத்தை அடைவ
 கு நினைக்கவுமாட்டான், ஒ! அரசரே! எந்த அரஜுனன்
 ஹஸவரால் விழுங்க (=கட்ட)ப் பெற்ற சரீரமுள்ளவனாகியும்
 ணத்தை (=முடிவை) அடையவில்லையோ அவனை யுத்தத்தில்
 லவதற்கு வீரனான எந்த ஆண்பிள்ளை உதஸாஹமுள்ளவனாவன்?
 ரளபதியை நான்குபக்கத்திலும் இழுக்கிறவர்களுமே பாண்டவா
 க கோபிக்கச் செய்கிறவாத்ருமான (உமது யுத்திராகளால்)
 ர பொடித்தலை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், நெருக்கமானதும்,
 யோதனனால் திரௌபதிக்கு (த தட்டி)த் தாட்டப்பட்ட
 ணுதொடைகளையும் கண்டு பீமன் துடிக்கும் உதடுள்ளவனாகி,
 வி! கபடமாகச் சூதாடுகின்ற உன்னுடைய தொடைகளை
 ரத்திற்கொப்பான கதையென்னும் ஆயுத்ததால் பதினமூன்று
 ஷங்களுடைய முடிவில் பிளக்கப்போகின்றேன்' என்று அரத்
 ள வாராததையைச் சொல்லியதுமான இந்தக் கோரமானது
 டயப்பட்டது யாவரும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவர்கள்,
 ரும் அளவற்ற பராக்ஷிரமுள்ளவர்கள், யாவரும் எல்லா அஸ
 ர்களையும் அறிந்தவர்கள், தேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவா
 வீரயத்துடனும் பகைவரைப் பொறுமையுடனும் கூடின
 ததாகள் கோபம் மூண்டவர்களாகி யுத்தத்தில் உமது
 ரர்களுடைய நாசத்தைச் செய்வார்களென்று எண்ணுகிறேன்'
 ருன

திருநராஷ்டிரன் சொல்லலானான் 'ஒ! ஸைசய! கடுமை
 ர வாராததையைச் சொல்லுகின்ற காணனால் என்ன செய்யப்
 டது? அந்தத் திரௌபதி ஸபையை அடைந்ததும் இவ்வளவு

பகையுமாகவே முடிந்தது எவர்களுக்குக் குருவான மூத்ததையன நியாயத்திலிருக்கவில்லைபோ அந்த மந்தபுத்தியுள்ள னுடைய புத்திரர்கள் இப்பொழுதாவது இருப்பார்களா? ஸூத! என்னைக் கண்ணிலலாதவனும் செயலற்றவனும் அந்நவனுமாகக் கருதி மூடாகனையடைந்த அவன் என்னுடைய வந்தையைக் கேட்கவும் விருமபவிலலை மூடாகளான காணன் சூதமூதலைய மந்திரிகள் விபரீத புத்தியுள்ளவார்களாகி அவனுடைய தோஷங்களை மிக வளரக்கிறார்கள் அளவற்ற சக்தியுள்ள அந்நனனால் தற்செயலாக விடப்பட்ட பாண்டங்களும் என புத்திரர்களாகிய எரிக்கும் கோபத்தினால் விடப்பட்டால் கேட்கவும்வேண்டுமே அராஜகனுடைய கைவனமையால் விடப்பட்டவைகளும் மெய்யிலிலிருந்து வெளிவந்தவைகளும் திவ்யாஸ்திரமந்திரத்தால் மகிழ்விக்கப்பட்டவைகளும் (அஸ்திரங்கள்) தேவர்களை நாசம்செய்யும்பலவா? மூவுலகத்திற்கும் நாதரும் ஜனாததமான அந்த ஹரியை நண்பரும் காப்பவரும் மந்திரிபுமாகவுள்ளவனுக்கு ஜயிக்கப்படாதது ஏது? ஓ! ஸஞ்சய! மஹாதேவருடைய கைகளால் கலந்தான் என்று கேட்ட அராஜகனுடைய இவ்வுலகை செய்கை இவ்வுலகில் மிகப் பெரிய ஆச்சரியமானது அகன் உதவிசெய்யவேண்டிக் கிருஷ்ணனாலும் அராஜகனாலும் காணவனத்தில் முன்னாசசெய்யப்பட்டது எல்லா உலகத்துக்கும் பரமபக்தமான்னதே அராஜகன், பீமன், ஸாதவதனான் கிருஷ்ணன் ஆகிய இவர்கள் கோபங்கொண்டபோது என்னுடைய புத்திரர்கள் பரிசுடல்களும் பந்துக்களுடனும் எவ்விதத்திலும் இரா' என்று என்று சொன்னான்

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

இந்திரலோகாபிக்மனபாவம் (தோடீச்சு)

(வைசம்பாயனர், பாண்டவர்களுக்குக் காட்டில் உணவுப்போரு இன்னதென்பதை ஜனமேஜயருக்குச் சொல்லியது.)

ஜனமேஜயா, வைசம்பாயனரைப் பார்த்து, “ஓ! முனிவர்களான பாண்டவர்களைக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் திராஷ்டிரராஜா இவ்விதம் துக்கித்ததெல்லாம் பயனற்றது மந்திரர்களான பாண்டபுத்திரர்களைக் கோபமுடிகின்றவனும் அபுத்தியுள்ளவனும் ராஜபுத்திரனுமான அந்தத் துரியோதன

விதம் உபேக்ஷிக்கலாம்? காட்டில் பாண்புத்திரர்களுக்கு
நான ஆகாரமிருந்தது? சொல்லவேண்டுமே காட்டிலுள்ள
நா? அல்லது, உழுது விளைந்த தானயமா? இதனை நீர் எனக்குச்
சொல்லும” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“மஹாரதர்கள் காட்டிலுள்ள காப கனி முதலியவற்றையும்
தமான் பாணங்களால் கொல்லப்பட்ட மானகனையும்
ராமமணர்களுக்கு முதலில் 1 தெரிவித்துவிட்டுப் புஜிததாரர்கள்
அரசரே! அப்பொழுது, வனத்தில் வலிகினிறவர்களும்
மரிய விலுள்ளவர்களும் சூரர்களான அவர்களை அகனியுடன்
உனவர்களும் (கிருகஸ்தர்களும், வானபரஸ்தர்களும்) அவ்வாறே
நனியற்றவர்களும் (பிரம்மசாரிகளும் ஸநயாலிகளும்) ஆன
ராமமணர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள் அவ்வாறு பின்தொடர்ந்த
நாதமாகளும் ஸநாதகர்களும் மோக்ஷமறிந்தவர்களான
ராமமணர்களுள் பதினாயிரவரை யுதிஷ்டிரா போஷிக்கிறார் ஒரு
நனும் மானகனையும் கருமையான மானகனையும் மனத்திற்குப்
பததி சததமான மற்றவைகளையும் பலவித பாணங்களால்
நந்து பிராமமணர்களுக்குத் 2 தெரிவித்தார் அவ்விடத்தில்
நவனும் நிறங்கெட்டவனாவது நோயுள்ளவனாவது இளைத்தவனா
ந பலங்குறைந்தவனாவது தீனனாவது பயந்தவனாவது காண்ப
விலலை கௌரவாரேஷ்டருட் தாமராமருமான யுதிஷ்டிரா,
நபுடையவர்களான தம்பிமார்களைப் புத்திரர்களைப்போலவும்
திகளை ஸகோதரர்களைப்போலவும் போஷித்தார் அப்பொ
து, கோத்தியுள்ள திரௌபதி எல்லாப் பிராமமணர்களையும் பதி
ராயும் தாய்போல முதலில் உண்பித்து மிஞ்சியதைத் (த நான்)
நடாள ஒவ்வொருநாளும், மாமிசத்துக்காகத் தாமப்புத்திரா
க்குத்திக்கையும் பீமன் தெற்குத்திக்கையும் நகுலஸக்தேவர்கள்
ற்குத்திக்கையும் வடக்குத்திக்கையும் விலலைத்தரித்தவர்களாகி
நடந்து மானகளை அடித்தலைச் செய்தனா அவ்விதம் காம்
வனத்தில் வலிகினிறவர்களும் அராஜுன்ன இல்லாதவர்களும்
வண்பபாரகக்) ஆசையுள்ளவர்களும் அத்தியயனம் செய்கின்ற
களும் ஜபிக்கின்றவர்களும் ஹோமம் செய்கின்றவர்களுமான
பர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்தன

1 ‘நிவேதய’ என்பது மூலம்

2 ‘நயவேதயத்’ என்பது மூலம்

நாறபததேட்டாவது அதயாயம்

இ ந தி ர லோகாபிகமனபாவம் (தோடீச்சி

(திருதராஷ்டிரன், பாண்டவர்களின் பராக்ரமத்தை எண்ணித்
தன் பிள்ளைகளைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் வருந்தியதும்,
கிருஷ்ணன் முதலியோர் வளத்தில் துரியோதனது
யரைக் கொல்வதாகப் பிரதீஜ்ஞை செய்ததை
ஸஞ்சயன் சாராலறிந்து திருதராஷ்டிர
னுக்குச் சொல்லியதும்)

ஓ! பரதாசரேஷ்டரே! மனுஷயாகளை அதிககிரமித்தது
ஆசசரியமானதுமான அவாகளுடைய அநதச சரித்திரத்தை
கேட்டு அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் கவலையா
சோகத்தாலும் மூடப்பெற்ற மனமுள்ளவனாகியும் கோபத்த
மிக நிறைந்தவனாகியும் நீளமாயும் உஷணமாயும் பெருமூசசெறி
ஸூதனான ஸஞ்சயனைக் கூப்பிட்டு வாராததை சொல்லலான
'ஓ! ஸூத! சூதாட்டத்தாலுண்டானதும் கோரமானதும் ப்
நடந்ததுமான அநத அநியாயத்தையும் பொறுக்க முடியாத வீ
முள்ள அநத பராதாகளுடைய செளரியத்தையும் மேலான உ
தியையும் தைரியத்தையும் ஒருவாமேல ஒருவாக்குள்ள ம
இயற்கைக்கு மேற்பட்ட அனபையும் நனகு ஆலோசித்தது,
விலோ அல்லது பகலிலோ க்ஷணமாவது நான் ஆறுதலையன
விலை ஸஞ்சய! தேவபுத்திரர்களும் மஹாபாகயவானக
தேவராஜனுக்கொப்பான கார்தியுள்ளவர்களும் பாண்டுபுத்த
களும் யுத்தத்தில் அடங்காத மதமுள்ளவர்களும் உறுதிய
ஆயுதமுள்ளவர்களும் தூரத்தில் விழுமபடி அம்பெயகிறவா
யுத்தத்தில் செய்யப்பட்ட நிச்சயமுள்ளவர்களும் சீக்கிரமாக (பு
திரங்களைப் பிரயோகிக்கும்) கையுள்ளவர்களும் நிலைத்த கே
முள்ளவர்களும் எப்பொழுதும் முயற்சியுள்ளவர்களும் தேரிலி
பவர்களும் சிங்கம்போன்ற நடையுள்ளவர்களும் (பிறர
பொறுக்கமுடியாதவர்களும் அஸுவினிதேவதைகளபோன்றவா
மான அநத நஞுலஸகதேவர்கள் எப்பொழுது போர்களைத்
பீமனையும் அராஜுனனையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்பார்க
அப்பொழுது என்னுடைய சேனை மிச்சமிராதென்பதை இப்
ழுது பார்க்கிறேன் மிக்ககோபமுள்ளவர்களும் பேராரில் எதிரிய
வர்களும் மஹாரதாக்களுமான அநதத தேவபுத்திரர்கள், திரெ

கு உண்டாககின் அநதக கஷ்டத்தைப் பொறுக்கமாட்டார்கள். லும், பெரிய விலலுள்ள விருஷணிகளும், மிகக் பராகரமமுள்ள ந்சாலாகளும், கருதியதைத் தவறாமல் முடிப்பவனான கிருஷ்ண காப்பாற்றப்பட்டவர்களான பாரததாக்களும் போரில் என் திராகளின் சேனையைச் சாமபலாகருவார்கள் ஓ! ஸ்ரீதநர ! பலராமனாலும் கிருஷ்ணனாலும் நடத்தப்பட்ட விருஷணிக டைய மலைகளாலும் தாங்கமுடியாத வேகமானது பொறுக்க யாதது அவர்களுள் பயங்கரமான பராகரமமுள்ளவனும் ரிய விலலுள்ளவனுமான பீமன், ¹ உறியிலிருப்பதும் பகைவீரா க கொல்லுகின்றதுமான கதைபுடன் ஸஞ்சரிககப்போகிறுன படியே, இடியின் முழக்கம்போன்ற காண்டவத்தின் சபத்ததை பீமனது கதையின் வேகத்தையும் அரசாக்கன தாங்குவதற்குச் சரலலா ஆகையால், துரியோதனன் வசத்தையடைந்த நான், தி எனனூல் செய்யப்பட்டாதவையும் நினைக்கத்தக்கவையுமான னகிதாக்களின் சொற்களை நினைக்கப்போகிறேன்' என்றான் ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் 'ஓ! அரசரே! அறியாமையால் திரன் உமமால் தடுக்கப்பட்டாமையால், ஸமாததராயிருந்தும் ரிய இந்தத் தவறுதலானது உமமால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டது ஸ்ரீதனரான இந்த அச்சதா சூகாட்டத்தில் பாண்டவர்கள் கதப்பட்டதைக் கேட்டு வேகமாக வந்து, காமயகவனத்திலிருக் பாண்டவாக்களைத் தேற்றினா அவ்விதமே தருஷ்டத்யும் ன முதலவனாயுடைய தருபத் புத்திரர்களும் விராடனும் தருஷ்ட னுவும் மஹாரதாக்களான கேகயாக்களும் தேற்றினார்கள் ஓ! சரே! தோல்லியடைவிககப்பட்ட பாண்டவாக்களைப் பாரதது ராக்கள் சொல்லியவறையெல்லாம் ஒற்றாக்கள் அறிந்துவந்தனர், லும் உமக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன் அவ்விடத்திலமதுஸ்ரீத பாண்டவாக்களோடு சேர்ந்து போரக்களத்தில் அராஜுனனுக் தேரோட்டும் விஷயத்தில் வரம் கேட்கப்பட்டார ஹரியும், படியே' என்று அவாக்களை நோக்கிச் சொன்னா அப்பொ ர, மானதோலை மேலாடையாயுடையவாக்களாகி வந்த பாண்ட களைப் பாரததுக் கிருஷ்ணரும் கோபங்கொண்டு தாமபுத் தை நோக்கிச் சொல்லலானா 'வேறு அரசாக்களால் அடைய யாததான பாண்டவாக்களுடைய அநத ஸுவாயத்தை இந்திர

1 'பூமியைப் பிளந்துகொண்டு போகுமோ என்ற பயத்தால் உயா கப்பட்டதென்பது பொருள்' என்பது பழையவுரை

பரஸுதத்தில ராஜஸூயயாகம் நடக்கும்போது நான பாரதே
இந்திரபரஸுதத்தில், வங்கா, அங்கா, பெளண்டரா, ஓடரா, சோ
தரவிடா, ஆந்தரா,¹ ஸாகராநாபகா, பட்டணத்தில் வலிகக்
வாகள, விமலஹா, பாபபரா, மிலேசசா, மறதும் லங்காவாஸி
மேற்கிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான ராஜ்யங்களிலும் கடலே
களிலும் மிருபபவாகள, பலலவா, தரதா, கிராதா, யவனா,
ஹாரஹ்ரணா, சீனா, துஷாரா, ஸைந்தவா, ஜாகுடா, ராப
முண்டா, ஸதிரீராஜ்யத்தில் வலிபபவா, தங்கணா, கேகயா,
வா, காஸமீரகா முதலிய எல்லா அரசாங்கமும், சஸ்திர சக்தி
பீடிககப்பட்டவர்களும் அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகி, உமதுய
தில் எல்லாரும் பரிமாறுகின்றவர்களாயிருந்ததை நான கண்டே
இழிவானவர்களை அடையும் தன்மையுள்ளதும் நிலைத்திரா
மான அந்த உமமுடைய ஐஸ்வரியமானது எவாக
சுலரப்பட்டதோ அவர்களுடைய உயிரைக் சுவாஸ்து
ஐஸ்வரியத்தை நான அபகரிப்பேன ஒ! கௌரவ
பாரதரே! பலராமா, பீமன், அாஜுனன், இரட்டைய
நகுலஸஹதேவா, அகநுரா, சுதன், ஸாமபன், பரத்யுமன், ஆ
கன், வீரனா தருஷ்டத்யுமன், சிசுபாலபுதன் ஆகிய இவா
டன கூடி புத்தத்தில் தூயோதனன், காணன், துச்சாஸ
சகூனி ஆகிய இவர்களையும் மற்றும் எதிராக்கிறவனையும் உட
கொண்டு, பிறகு, நீர் தம்பிகளுடன் அஸ்திபட்டணத்தில் வ
பவராகித் திருதராஷ்டிரனுடையதான ஐஸ்வரியத்தையடை
இந்தப்பூயியை ஆளுவீராக' என்றா

பிறகு, தாமபுத்திரா அந்த வீராகூட்டத்தில் தருஷ்ட
ன்ன முதலிய இந்த வீரர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பே
கிருஷ்ணரை நோக்கி, 'ஒ! தோளவலி அமைந்தவரே! ஜ
தனரே! இந்த உண்மையான உமமுடைய வாரததையைப் பெ
கொள்ளுகிறேன் பதினமூன்றாவது வருஷத்திற்குமேல் எ
டைய பகைவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களுடன் நாசம்
வீர் ஒ! கேசவரே! என்னை மெய்யாகச் செய்ககடவீர்
சாகளின் நடுவில் என்னால் இந்த வனவாஸமானது பிரதி
செய்யப்பட்டதன்றோ?' என்றா அந்தத் திருஷ்டத்யும
முதலிய ஸபையிலுள்ளோர் தாமபுத்திரரின் வாரததையைக்
டுக் கோபங்கொண்ட மாதவரை நோக்கிக் காலத்திற்கேற்ற இ

ராதைகளால், 'தகுதியானது' என்றாகள (அவர்கள்,) ஸுதேவா கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, குற்றமற்ற திரௌபைய நோக்கிச் சொல்லலாயினா 'ஓ! மேலானவனே! தேவி! ராது கோபத்தால் துரியோதனன் உயிரை விடப்போகிறான் தியமாக உனக்குப் பிரதிஜ্ঞை செய்கிறோம் நீ துக் பட்டாதே ஓ! கிருஷ்ணயே! அப்பொழுது உன்னைப்பாரத் சிரித்த அந்தக்கொளரவாசனின் மாமஸங்களைச் சொந்தாய்களும் ஷிகளும் தினனுகொண்டு இழக்கப்போகின்றன ஸபையில் னை இழுத்தவர்களின் தலைகளைக் கழுகுகளும் அவ்வாறே நரி டும் இழுத்ததுகொண்டு இரத்தத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன பாஞ்சாலி! பூதலத்தில் மாமஸத்தைத்தினனும் ஐந்துக்களால் டக்கப்படுகின்றவையும் அடக்கடி தினனப்படுகின்றவையுமான வர்களின் சரிசங்களுடும் பாரப்பாய அவ்விடத்தில் உன்னை டத்தவாசனும் அநாதரனை செய்தவாசனுமான அவர்களுடைய ல அறுக்கப்பட்டு ரகத்ததைப் பூமி குடிக்கப்போகிறது' என்று லாரும் புருஷாநரேஷ்டாகளும் சகதியுள்ளவாசனும் எல்லாரும் ாகளும் லக்ஷணத்தாடனக்ஷினவாசனுமான அவர்கள் இவ்விதம் விதவாரத்தைக்கொ்ச சொன்னார்கள் தாமராஜராலவேண்டப்பட ாகளும் பலராமா, கிருஷ்ணா, அராஜுனன், பரதயுமன், ஸாம ா, ஸாதயகி, பீமன், மாதரிபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவாசன, கயராஜபுத்திரா, விராடராஜனுடன் கூடிய பாஞ்சாலபுத்திரா வியமஹாரதாசனுமான அவர்கள் பதினமூன்றாவது வருஷத் குமேல வாஸுதேவரை முன்னிடிக் கொண்டு வரப்போகிறா லோகவீரர்களும் ஜயிக்கமுடியாதவாசனும் மஹாதமாககளும் வாரங்களுடன் கூடினவாசனும் சேனையுடன் கூடினவா டமான இவர்களையாவரையும், உயிரில் ஆசையுள்ள எவன், ரப்பன்கொண்டவையும் நேரேநிற்கும் பிடரிமயிருள்ளவையுமான கங்கை எதிர்ப்பதுபோல் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பான்?" என்றான் நதராஷ்டிரன் சொல்லத் தொடங்கினான் 'சூது நடக்கும் ராது, விதுரன், 'ஓ! நரேந்திரரே! நீ பாண்டவர்களை ஜயிப் ரையாகில் இந்த ஜயமானது குருக்களுக்கு அதிக பயத்தைபுடை தம் உதிரப்பெருக்கையுடையதுமான முடிவுக்காலமாகும் இது ண்ணம்' என்று என்னை நோக்கிச் சொல்லினன் ஸுத! னபு விதுரன், 'வரப்போகிறது' என்று என்னை நோக்கிச் சொல ப இந்த யுத்தமானது பாண்டவாசன்குப் பிரதிஜ்ஞாகாலம்

கஅக்

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்

கழிந்தவுடன், அவன் சொன்னபடி, வரப்போகிறது ஸந்தே,
மிலையென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான்'' என்றா

இந் தீ ர லோக ரபிகம ன பர்வ மழ ன் றி ன் று

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

ந ளோ பாக யா ன பர வ ம

(யுதிஷ்டிரரும் பீமனும் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலிருந்தஸவர்
வந்து யுதிஷ்டிரருக்கு நளோபாக்யாவத்தைச் சொல்லத்
தொடங்கியது)

ஜனமேஜயா, “ மஹாதமாவான் அராஜுனன் அஸ்திரத்த
காக இந்திரலோகமசென்றவுடன், யுதிஷ்டிரா முதலிய பாண்ட
கள் என்ன செய்தார்கள் ?” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா செ
ல்லாறா

“ மஹாதமாவான் அராஜுனன் அஸ்திரம் பெறுதற்கு
இந்திரலோகத்துக்குப் போனவுடன், பரதஸரேஷ்டர்கள் திவ
பதியுடன் காமயகவனத்தில் வவரித்தார்கள் பிறகு, ஒரு சம
பரதஸரேஷ்டர்கள், துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகவும்
ஜுனனைக்குறித்துச் சோகப்படுகிறவர்களாகவும் கண்ணீர்
தடைப்பட்ட குரலுள்ளவர்களாகவும் மிகக் துக்கத்தை அடை
வர்களாகவும், திரௌபதியுடன், சுததமாயும் ஏகாந்தமாயுமிருந்
தெதுவான் புலலுள்ள இடத்தில் உட்காராதார்கள் அவனுடை
பிரிவால் பிடிக்கப்பட்ட அவர்களைச் சோகம் சூழ்ந்துகொ
டது பிறகு, அராஜுனைப் பிரிந்ததாலும் ராஜ்யம் நடு
விட்டதாலும் ¹ துக்கிதத் புஜபலமுள்ள பீமன் யுதிஷ
ரைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினான் ‘ஓ ! மஹாராஜ
எவனிடத்தில் பாண்டுபுத்திரர்களின் பிராணைகள் நிலைந
றிருக்கின்றனவோ, எவன் நாசமடைந்தால் புத்திரர்களுட
பாஞ்சாலனும் அப்படியே நாழும் ஸாததியகியும் கிருஷ்ண
நாசமடைந்துவிடுவோமென்பதில் சந்தேகமில்லையோ இந்
பரதஸரேஷ்டனான அராஜுனன் உமமுடைய உத்தரவின
போனான் நாமெல்லாரும் எந்த மஹாதமாவின் கைகளை அழித்
யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவும் பூமி

1 ‘துக்கித’ என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

டையப்பட்டதாகவும் எண்ணுகிறோமோ, நாம் சபையின நடு
 ல் விலலாளியான எவனுடைய மகிமையால் சகுனியுடன் திருந
 ஷ்டிரபுத்திரர்கள் யாவரையும் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாக எண்
 னுகிறோமோ, எவனுடைய மகிமையின் நிமித்தம் சபையின நடு
 ல் அதிக பலமுள்ள தாராததராஷ்டிரர்கள் சகுனியுடன் என்னு
 ல் உலகத்தை அடைவிக் கப்பட்டவிலையோ இந்தத் தாமாதமா
 ன அாஜுனன அதிக கிலேசனகளை எண்ணிக்கொண்டு உம
 டைய உததரவினல் போனான அதைக்காட்டிலும் மேலான
 கம் எனன இருக்கிறது? தோளவனமையுள்ள அபபடிப்பட்ட
 வகை கோவிரதரால் காககப்பட்டவர்களாகி¹ உமமைக காரண
 கவுடையதும் உண்டானதுமான எங்கள் கோபத்தைப்
 பாறுகின்றோம் கிருஷ்ணருடன்கூடின என்னு ல் காரண முத
 பபகைவாகளைக் கொன்று என்கையால் ஜயிக்கப்பட்ட இந்தப்
 ப முமுமையையும் ஆளும் ஓ! மன்னரே! குறைவற்ற பௌருஷ
 ள் நாம் யாவரும் (உமமுடைய சூதாட்ட தோஷத்தால்)
 னபமடைந்தோம் கப்பங்களை வாங்குதலால், ¹ சிறுவர்களான
 கவர்கள் மிகப் பலமுள்ளவர்களாயினர் ஓ! மஹாராஜரே!
 ததிரியதாமத்தை நீ பார்க்கக்கடவீர் மஹாராஜரே! காட்டை
 டைவது கூத்ததிரியனுடைய தாமமில்லையன்றோ? அரசாட்
 ய கூத்ததிரியனுக்கு மேலான தாமமென்று விதவான்கள்
 னனுகிறார்கள் அரசரே! கூத்திரிய தாமமற்றத அபபடிப்
 ட நீ தாமவழியிலிருந்து (விலகி) நாசமடைய வேண்டாம்
 அரசரே! அாஜுனனை வனத்திலிருந்து திருப்பியழைத்தும்
 ரவிந்தரை வரவழைத்தும் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் முடியுமுன்
 நீ தாராததராஷ்டிரர்களைக் கொல்லுவோம் மனிதர்களுக்குத்
 லவரே! மஹாராஜரே! அணிவகுக்கப்பட்டசேனையுள்ள திருந
 ஷ்டிரபுத்திரர்களைப் பெரிய யுத்தத்தில் வேகமாகவே பரலோ
 கத்தை அடையச் செய்வோம் சகுனியுடன் கூடின தாராததராஷ்ட
 ர்களையும் துரியோதனையும காரணையும் மற்றும் எதிர்ப்
 பா யாவரையும் நான் கொல்லுவேன் ஓ! அரசரே! இவ்விதம்
 னால் அடக்கப்பட்டபின் நீ திருமபவும் காட்டையடையலாம்
 பவிதம் செய்யப்பட்டபோது உமக்குத் தோஷம் வராது பகை
 றயடக்குபவரே! மஹாராஜரே! ஐயா! செய்யப்பட்டபாவத்
 தப் பலவித யாகங்களால் போக்கிவிட்டு மேலான ஸவாககத்தை

அடைவோம் அரசரே! அரசன் சிறுவனபோல வீண பிடிவ
மில்லாதவனாயிருந்தால் இது இவ்விதமே நடக்கும் நீர் தா
தையே முக்கியமாகக் கொண்டீரானால், (வினாசத்து செய்வேன
யதைத் தாமதித்துச் செய்வதாகிய) தீராகஸூத்ரமென்னும்
றம் நமக்கு நேரும் கபட எண்ணமுள்ளவர்கள் கபடத்தால்கெ
லப்படத்தக்கவர்கள் எனபது நிச்சயம் கபடம் செய்பவனைக்
டத்தால் கொல்லுவது பாவமென்று சொல்லப்படவில்லையென
ஓ! பாரதரே! மஹாராஜரே! அப்படியே இவ்வுலகத்தில் தா
அறிந்தவர்களால் தாமானுஷ்டானங்களில் ஒரு பகலும் இர
சோரது ஒருவருஷத்துக்கொப்பாருமெனபது கர்ணப்படுகிற
ஓ! விபுவே! அப்படியே, எப்பொழுதும் வேதவாசனமும் கேட
படுகிறது மஹாராஜரே! வருஷமானது 1 கருசரத்தினு
பூணமாகிறது ஓ! தாமத்தினின்றும்வழுவாதவரே! வேதம்
உமக்குப் பிரமாணமானால் இன்றையிலிருந்து பதினமூன்
நாட்கள் சென்றால் பிரதிஜ்ஞாகாலமானது முடிவுபெற்றது
அறியக்கடவீர் பகைவரை அடக்குபவரே! பரிவாரங்களுட
கூடின துரியோதனனைக் கொல்ல (இதுவே) காலம் ஓ! அரச
(கொல்லாவிடின்) அவன் பூமி முழுமையையும் தன் ஒருவனுக்
உரியதாகச் செய்துவிடுவான் ராஜேந்திரரே! சூதிலபிரியமு
உமமால் அது அவ்விதம் செய்யப்பட்டது அஜ்ஞாதவாஸத்
நாம யாவரும் அனேகமாக நாசமடைக்கப்பட்டவராவே
மிகக் கொடியவனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனுமான அந
துரியோதனன் நமமைச் சாராகளால் அறியமுடியாததும் ந
வலிக்கக்கூடியதுமான இடத்தை நான் பாராகவில்லை

1 கருசரம் = பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாகச் செய்யப்படும்
தம் அது, பிராஜாபதய கருசரம், ஸாந்தபன் கருசரம், தபத் கரு
முதலாகப் பலவாம் அவற்றுள், முதல் மூன்றுநாள் இரவில் ஒருகே
மட்டும் இருபத்திரண்டு கவளமும், மறுமூன்றுநாள் பகலில் ஒருவேளை
மும் இருபத்தாறு கவளமும் பின் மூன்றுநாள் தானுக்கிடைத்தத்தில்
பத்துநாளாக கவளமும் புதிதூக்க கடைசி மூன்றுநாள் பட்டினியிருப்
பிராஜாபதய கருசரமெனப்பபடும் பிறா பிறவாறுங் கூறுவா விவரத்
ஸமிருதி முகதாபலம் முதலிய நூல்களில் கண்டுக்கொள்க 'முப
பிராஜாபதய கருசரங்களால் ஒருவருஷம் ஆகிறது இப்படி பத்து பர
பதய கருசரத்துக்கொப்பான மிதரவீரதேஷ்டி, பலிதரேஷ்டி, ம
ரேஷ்டி முதலியவற்றால் பன்னிரண்டு வருஷத்துக்கும் இப்பொழு
போக்கிலிடலாம் எனபது கருத்து' எனபது பழைய உரை

மும் பாவிபுமான அவன எவவிதமேனும் நமமை அறிவாணனான
பாவரையும் அறிந்து அங்கிருந்து பிறகும் இந்த வனவாஸத
க குறித்தது கபடமாகத் துரத்தவான ஓ! மஹாராஜே!
ஞாதவாசத்தையும் தாண்டின (நமமைக்) கண்டு திருமபவும்
பாட்டத்திற்குக் கூப்பிடுவான் உமக்குத் திருமபவும் சூதுச
ரடை உண்டாகும் திருமபவும் கூப்பிடப்பட்ட நீர் சூதின
மீயே (செலவத்தைப்) போக்கிவிடுவீர் மதிக்கெட்ட அவன
நக்காய விஷயத்தில் அவ்வளவு சமாததன என்று நிசரயிக்கப
டிருக்கிறான் ஓ! மஹாராஜே! என்களை உயிருள்ளவரையிலும்
பலற்றவராகச் செய்யவிருமபுவீரானால் திருமபவும் காடுகளில
நங்களைச் செய்வீர் வேததாமங்களை முழுமையையும் பாரும
டத்தில் புத்தியுள்ளவன் கபடத்தால் கொல்லப்பட்டதக்கவன்
பது நிசரயமானது உமமால் விடைஅளிக்கப்பெற்றுப் போய்,
யப்பட்டதும் காற்றை உதவியாக உடையதுமான தீயானது
ரை எரிப்பதுபோலச் சக்திக்ருத்தக்கவாறு மந்தனான துரியோ
னைக் கொல்லுவேன் எனக்கு நீர் விடைதருவீர்' என்றான்
இவ்விதம் சொல்லுகின்ற பாண்டவனான பீமனைத் தாமராஜ
ர யுதிஷ்டிரராஜா இனசொற்கூறி உச்சியிலமோந்து சொல்லத்
டாங்கினான் 'ஓ! மிக்க தோளவலிமைபுள்ளவனே! பதின
ரறு வருஷத்திற்குமேல் காண்டவவிலலையுடைய அராஜுன
னகூடித் துரியோதனனைக் கொல்லுவாய் ஸந்தேகமில்லை ஓ!
தத்! வல்லவனே! காலமவநதுவிட்டதென்று நீ சொல்லுகிறாய்
ந பொய்யைச் சொல்லுவதற்குத் துணிவற்றவனாயிருக்கின்
ந இப்படிப் பொய்சொல்வது என்னிடத்தில் இல்லையன்றோ?
கௌரதேய! (பகைவரால்) மீறமுடியாதவனே! பாவத்தில்
திபுள்ள துரியோதனனைத் 'தொடாநதுவந்தவர்களுடன் நீ
டமில்லாமலே கொல்பவனாக இருக்கின்றாய்' என்றார் தாமராஜ
ர யுதிஷ்டிரா இவ்விதம் பீமனுக்குச் சொல்லும்போது மகா
மைபுள்ள பருஹதஸ்வரேன்ற மகரிஷிபாணவா வந்தார் தாம
கியுள்ள தாமராஜா தாமாநுஷ்டானம் செய்கின்ற அவர் வந்த
ககண்டு சாஸ்திரப்படி ¹மதுபாக்கத்தால் பூஷைசெய்தார்

1 பெரியோர்களைவரு மபொழுது மரிபாஸதயாக்கக் கொடுக்கப்படுவது,
மகனுக்கு மணமகளின் தந்தையினால் விவாககாலத்தில் முதலில்
டுக்கப்படுவது இக்காலத்தம் வழங்குகிறது ஆதிபர்வம் 446-ம் பக்
திலும் ஸபாபர்வம் 76-ம் பக்கத்திலும் குறிப்புகளில் காண்க,

புஜபலம் மிகக் யுதிஷ்டிரா, இவா உட்காராது களைதீர்த
கொண்டதை அறிந்து அருகில் உட்காராது எளிமைபுடன்
வறறைச் சொல்லலானா

‘ஓ ! பகவானே ! சூதாட்டந தெரியாதவனான எனனு
தனமும் ராஜ்யமும் சூதாடுவதில் தோந்தவாகளும் மேலாத
எண்ணமுள்ளவாகளும் பாவத்தில் நிசசயமுள்ளவாகளுமான
சகாகளால் சூதாட்டத்தில் வலிய அழைத்தாக கபடமாகப் ப
கப்படன எனது உயிருக்கும் மேலான மனையாளும் சபை
இழக்கப்பட்டாள திருமபவும், சூதாட்டத்தால் என்னை ஜயி
மிகக் பயங்கரமான வனவாசத்தைக் குறித்துத் தோல்களை
கசசெய்து பெரிய காட்டை நோக்கித் துரத்திவிட்டார்கள 1
வனத்தில் கஷ்டமான வாஸங்களைச் செய்துகொண்டும், மிகக்
மடைந்து சூதாட்டத்தின் சம்பந்தத்தால் மிகக் கொடிய
களைக் கேட்டுக்கொண்டும், துக்கமடைந்தவாகளும் சூதா
தொடங்கியது முதல் சொல்லுகிறவாகளுமான சினேகிதா
டையசொற்கள் எனமனத்தில் பதிர்திருப்பவற்றை ராததிரி
வதும் நினைத்துக்கொண்டும் (இருக்கிறேன்) எந்த அாஜ
னிடத்தில் நாங்கள் எப்பொழுதும் அடங்கினவாகளோ
பலசாலியான அவன அஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக இந்திர
கம் போனான் மஹாதமாவான அவன இல்லாமல் உயிரோடு
வார்களபோல இருக்கின்றோம் ‘அஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொ
வனும் திருமபிவரத்வனுமான அாஜுனனை எப்பொழுது ப
பேன்?’ என்று பெரிய விலலுள்ள அாஜுனனை யாவரும் நி
கிறோம் பாவபுத்தியுள்ளவாகளும் சூதாட்டத்தில் பிரியபு
வாகளும் அதனை அறிந்தவாகளுமான அவர்கள் நான் தம்பிக
களுடன் வனவாஸத்திலிருந்து திருமபிவரத்தை அறிந்து
பவும் சூதுக்காய்கொண்டு ஆடும் சூதாட்டத்துக்கு வலிய அவ
பார்கள் திருமபவும் சூதாட்டத்தில் கூப்பிடப்பட்டாலும் ம
முடியாதவனாக இருக்கிறேன் பந்தய விஷயத்தில் என
பொருள் ஒரு சிறிதுமில்லை இந்தக் காரணத்தாலும் தம்பிகளு
நான் துக்கத்தை அடைந்தேன் இது முழுமையையும் பகலுப
வும் எண்ணுகிறவனாகிக் கவலைகொண்டேன் என்னைக்காட்ட
மிகக் துக்கமுள்ள மனிதன் இவவுலகில் ஒருவனுமில்லை, மிக
மான பாகியமுள்ள அரசன் ஒருவனும் பூமியில் எவ்விடத்

1 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

முன பாரககப்படவும் முன கேடகப்படவும் இல்லை
மால் எவவிடத்திலாயினும் முன பாரககப்பட்டவனாவது முன
கப்பட்டவனாவது உண்டா? என்னைவிட மிகக் துக்கமடைந்த
தன் இல்லையென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றார்

பகவானுன் ரிஷியானவா புத்திமானும் தாமராஜருமான அரசு
ய கோபத்தைப் போக்குகிறவராகி, துக்கத்தால் பீடிகைப்
பட்டு இவ்விதம்சொல்லுகிற (அவரைநோக்கிச்) சொல்லலானா
புத்திமான்களுள் சிறந்தவனே! நீ துக்கத்தில் மனத்தைச்
வலுத்தாதே அராஜகனான வந்துவிடுவான், பகைவர்களைபுற
ப்பான ஓ! மகாராஜ! பாண்டவ! 'ஓரிடத்திலும் என்னைக்காட்டி
மிகக் அறப்பாக்கியமுள்ள ஆண்பிள்ளை ஒருவனுமில்லை' என்று
வல்லுகிறாய் குற்றமற்றவனே! பூபதியே! ஒருவன் இருக்கிற
னனும் இவ்விஷயத்தில் நீ கேட்க விரும்புவாயானால் உன்னிலும்
துயரப்பட்டவனாயிருந்த அரசனை உனக்குச் சொல்லுகி
ரா' என்றார் பிறகு, அரசர், 'இந்த அவஸ்தையைப்படைந்த
னைப்பற்றிக் கேட்கவிரும்புகிறேன் பகவானுன் நீ சொல்ல
னமே' என்று அவரைக் கேட்டனா பருஹதஸுவா, 'ஓ!
சனே! சொல்தவருதவனே! பருதியீபதியே! உன்னைவிட
துயரமடைந்திருந்த அரசனைப்பற்றி ஸகோதரர்களுடன்
வதானமாகக் கேட்பாயாக நிஷத்தேசத்தில் வீரஸேனன்
ற பெயாபெற்ற ஓ! அரசன் இருந்தான் அவனுக்குத் தாமத
ந்தம் இவைகளில் ஸமாததனான் நன்னென்ற பெயருள்ளபுத்தி
ஒருவன் இருந்தான் அந்த அரசன் புஷ்கரனென்ற அரசனால்
டமாக ஜயிக்கப்பட்டானென்று நமக்குக் கேள்வி அவன் மிகக்
ந்ததால் பீடிகைப்பட்டவனாகி மனைவியுடன் வன்வாஸத்தைச்
சுத்தான ஓ! வேந்தனே! காட்டில் வவிகினை அவனுக்கு
பொழுதும வேலைக்காரர்களும ரதமும ஸஹோதரனும் பரதுக்
ம இருந்தார்களென்று கேட்கப்பட்டவிலை நீயோ வீரர்களும
வர்களுக்கொப்பானவர்களுமான ஸகோதரர்களாலும் பிரமமா
லகாப்பான சிறந்த பிரமமணர்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறாய்
லால், நீ துயரப்பட்டலாகாது' என்றார் புதிஷ்டிரா, 'ஓ! பேசு
வர்களுள் சிறந்தவனே! சிறந்த மஹாதமாவான் நன்னது சரித்தி
ந்த விரிவாக யான் (கேட்க) விரும்புகிறேன் அதனை எனக்
சொல்லக்கடவீர்' என்றார்

ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

ந ளோ பாக யா னபா வ ம (தோடீச்சி)

(தமயந்தியிடம் காதல்கொண்ட நளன் சோலையில் அளவமொன் ன பிடித்ததும், அது பிரகியுபகாரம்செய்வதாகச்சோல்லித் தன்னை வி தீத்துக்கொண்டு தமயந்தியிடம்போய் நளனுடைய சிறப்பைச் சோல்லி அவளிடம் அவளுக்தவிரும்பத்தை உண்டாக்கியதும்)

பிருஹதஸ்வா சொல்லலானா ‘ வீரஸேனனபுத்திர பல்முள்ளவனும் விருமப்பபட்ட குணங்களமைந்தவனும் ரூப ளவனும் அஸவவிதஸ்தயநிரதவனும் யாகம செய்கிறவனும் தா செய்கிறவனும் திறமைவாயந்தவனும் எப்பொழுதும் நல்லொ கத்தை முதனமையாகக் கொண்டவனுமான நளனென்னுய அரசன இருந்தான் நிஷத்தேசத்தில பிராமமணாகளுக்கு அனு மானவனும் வேதமநிரதவனும் சூரனும் சூதாட்டத்தில் பிரியமு வனும் உண்மைபேசுகிறவனும் பூஜிக்கத்தக்கவனும்¹ பெருஞ்சே ருத் தலைவனும் உத்தம ஸ்திரீகளால் விருமப்பபட்டவனும் உ குணமுள்ளவனும் புலனக்கீ அடக்கினவனும் பரஜைகளைக் பாற்றுகிறவனும் வில்லாளிகளுள் சிறந்தவனுமான (அரத்) அ தேவராஜனபோலவும் ஒளியால் எல்லாவற்றுகளும் மிகமேலே கிற சூரியனபோலவும் தானே, நேரில் வந்த மனுபேபோலவும் எ அரசாகளுக்கும் மேலானவனாக இருந்தான் அப்படியே, வித் தேசத்தில் பயங்கரமான பராகரமுள்ளவனும் சூரனும் எ குணங்களுமமைந்தவனும் பிள்ளையிலலாதவனும் பிள்ளையிலவி முள்ளவனுமான அரதப்பீமன (என்னும் ஓர் அரசன்) இருந்த அவன் புத்திரனை அடையும்விஷயத்தில் சித்தத்தை அடக்கி மே முயற்சியைச் செய்தான் பாரத! தமன்ரென்னும்பரமமரிஷி அ அடைந்தாரா ஓ! ராஜேந்திர! தாமமநிரத அரதப்பீமன மகே டன், பிள்ளையைவிருமபிக்கொண்டு, நல்ல காரதியுள்ள அவன் சரணையால் சந்தோஷப்படுத்தினான் மிக்க கோத்தியுள்ள த பிரீதியடைந்தவராகி மனைவியுடனிருக்கும் அவனுக்குக் கனயா மான தமயந்தியையும், எல்லாக் குணங்களுடனுட்கடினவா

1 ‘அக்ஷௌணிப்பதி’ என்பது மூலம் அக்ஷௌணியின் ணத்தை ஆதிபாவம் 31-ம் பக்கத்தில் காண்க

ஈகரமான பராகிரமமுள்ளவாகளும் பயங்கரமானவாகளும்
ராகளுமான தமன, தாரதன, நலலகாரதியுள்ள தமனன என
மூன்று குமாரர்களைபும் வரமாகக கொடுத்தார அழகிய
டயுள்ள தமயந்தியே ரூபத்தாலும், ஒளியாலும், சரீரத்தா
, அழகிலும், ஸௌபாக்கியத்தாலும் உலகங்களில் புகழை
டந்தாள பிறகு, பருவம் வந்தவுடன், அலங்கரிககப்பட்ட
றுககணககான வேலைக்காரிகளும் தோழிகளும் இந்திராணி
ச சூழவதுபோல அவளை அப்பொழுது நார்ப்புறத்திலும் சூழந
காணடிருந்தனா எல்லா ஆப்பிரண்டுகளாலும் அலங்கரிககப
ட பீமனபுத்திரியானவள் அங்கே தோழிகளின் நடுவில் குற்ற
ற அங்கமுள்ளவளாகி மாரிககாலமேகத்தின் மேலிருககும் மின
கொடிபோலவும் மிககஅழகுவாய்ந்தவளும் நீண்டகணகளுள்ள
மான லக்ஷ்மிபோலவும் விளங்கினாள் அழகுள்ளவளும் சிறுமி
தேவாகளுடைய மனத்தையும் கலகககடியவளுமான அவவித
முள்ளவள் தேவாகளுள்ளும் யக்ஷாகளுள்ளும் மறறமனிதாகளு
நம் ஓரிடத்திலும் முன்பாககப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட
மில்லை நரஸரேஷ்டனுள்ளன தானும் ரூபத்தால் சரீரமுள்ள
மதன போனறவனும் பூமியில் ரூபத்தால் ஒப்பறறவனுமாக
ந்தான

(உலக விருத்தாரதந தெரிவிப்பவா) அந்தத் தமயந்தியினிடம்
பாழலத்ததுடன் நள்ளைப் புகழ்ந்தார்கள், நள்ளிடமும் தம்
தியை அழககடி புகழ்ந்தார்கள் ஓ! கௌரதேய! ஒருவா மற
ருவருடைய குணங்களை எப்பொழுதும் கேட்கின்ற அவவிருவ
கும் (ஒருவரை ஒருவா) பாராமலே இச்சுஷயானது உண்டா
று மனத்திலுள்ள அந்தக் காமம் மிக வளர்ந்தது அப்பொ
ற, நளன் மனத்தால் தாமத்தை அடக்க இயலாதவனாகி அந்தப்
கதினருகிலுள்ள சோலையில் ஏகாரதமான் இடத்தை அடைந
ந்தான பிறகு, அவன் பொன்மயமான சிற்குள்ள அன்னங்
ப பாரத்தான, சோலையில் விளையாடுகின்ற அவைகளுள் ஒரு
தியைப் பிடித்தான பிறகு, (அந்தப்) பறவை அப்பொழுது
னை நோக்கி, 'ஓ! அரசனே! உனனால் கொல்லப்பட்ட தககவ
லேன உனக்குப் பிரியத்தைச் செயவேன ஓ! நைஷத்! குற்ற
றவனே! மனிதாகளுள் புலிபோனறவனே! தமயந்தியினிடம்,
யள் உன்னைத்தவிர வேறொரு புருஷனை ஒருபொழுதும் எண்
தபடி உன்னைப்பறறிச் சொல்லுவேன. (அவளை) உனககே

மனைவியாகும்படியும் செயவேன், அப்படிப்பட்ட நீ எனக்கு வி
கொடு' என்ற சொல்லைச் சொல்லிற்று இவ்விதம் சொல்
கேட்ட அரசன், பிறகு, அன்னத்தை விட்டுவிட்டான் பிற
அந்த அன்னங்கள் உயரக்கிளம்பி விதாபபதேசத்தை அடைந்த
அப்போது விதாபப நகரியையடைந்து அந்தப் பக்கிகள் தப
தியின அருகில இறங்கின பிறகு, அந்தப்பக்கிகளை அவள் பா
தாள அவள் ஆசசரியமான ரூபமுள்ள அன்னப்பறவைக்
கண்டு சந்தோஷமுள்ளவளாயும் தோழியா கூட்டங்களால் சூ
பட்டவளாயும் விஷப்பவளாயும் அவைகளைப் பிடிப்பதற்
தொடங்கிஞ்ள பிறகு, அன்னங்கள் ஸ்திரீகளுக்கூரிய உதயானவ
தில் நான்குபக்கத்திலும் ஓடின அப்பொழுது கன்னிகைகள் த
தனி அந்த அன்னங்களைப் பின்தொடர்ந்தார்கள் தமயந்தி
தொடர்ந்த அன்னமானது மனிதவாகைக அமைததுகொல்
பிறகு, அவளைப் பார்த்து, 'ஓ! தமயந்தி! நிஷத் தேசத்தில்
னென்னும் அரசன் ரூபத்தில் அரவினிதேவர்களுக்கொப
வன் அவனுகொப்பான மனிதர்களிலை தானே ரூபத்
உருவங்கொண்ட மனமதன்போலிருக்கிறான் மிகச்சிறந்தவ
அழகிய இடையுள்ளவளே! நீ அவனுகே மனைவியானால்
பிறப்பும் இரத அழகும் பயனுள்ளனவாகும் தேவர்களையும்
தாவர்களையும் மனிதர்களையும் உரகர்களையும் ராக்ஷஸர்களை
நாங்கள் பாரத்திருக்கிறோம் எங்களால் அந்த நளன் போன்ற
முன் பாரக்கப்பட்டதிலை நீயும் பெண்களுள் சிறந்தவள் நள
மனிதர்களுள் சிறந்தவன் சிறந்தவனாகுச் சிறந்தவனுடன்
கையானது குணமுள்ளதாகும்' என்று சொல்லிற்று ஓ! மனை
அவ்விடத்தில் அன்னத்தால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட தமய
யானவள், 'நீ இவ்விதம் நன்னிடமும் சொல்வாயாக' என்று
னத்தை நேர்க்கிச் சொன்னாள் ஓ! நரபதிபனே! பக்ஷியாக
'அப்படியே' என்று விதாபபனபுத்திரியிடம் சொல்லி விட்ட
டைத் திருமபவும் அடைந்து நன்னிடத்தில் எல்லாவற்றை
தெரிவித்தது

ஐமபததோராவது அதயாயம்.

ந ள ர பாக யான பாவம். (தோடர்ச்சி)

பாரதர் இந்திரன் முதலியோரிடம் தமயந்தியின் சிறப்பையும் அவள்
ஸவயம்வரத்திலிருப்பதையும் சொல்லியதும், ஸவயம்வரத்
துக்குவரும் இந்திரன்முதலியோர் வழியில் நன்குநீங்குண்டு
தமயந்தியினிடம் தங்களுக்காகத் தூது செல்ல.

(வேண்டினதும்)

ஓ! பாரத! அநதத தமயந்தியோ அனனத்தின அநதச
ராலகைகேட்டு அதுமுதல நாளையே எண்ணிகொண்டு தன
யறறவளாயின அப்பொழுது தமயந்தியானவள் அதுமுதல
லைகொண்டவளும் எளிமைபுறறவளும் நிறநுஞ்ன்றிய முகமுள்ள
நம் இளைத்தவளும் மிகக் பெருமூச்செழுகின்றவளுமாயினள்,
சூ, மனமதலை ஆகரமிக்கப்பெற்ற அறிவுள்ளவளும் நொடிப
ாழுதில் வெளுத்த நிறமுள்ளவளும் கவலைப்படுகிறவளும் உயரப
ரவையுள்ளவளும் பித்திபோன்ற தோற்றமுள்ளவளும் ஆயி
ர, படுகை, ஆஸனம், ஸ்காணபவம் இவைகளில் ஒருபோதும்
சையை அடையவில்லை, அடிக்கடி, 'ஆ! ஆ!' என்று அழுகின்ற
ராகி இரவிலும் புகலிலும் உறங்கவில்லை அநதத தோழிமாரகள்
வந்த ருபமுள்ள அவளைக் குறிப்புக்களால் தன் நிலையிலலாதவ
க அறிந்தாரகள் ஓ! நரேஸ்வர! பிறகு, தமயந்தியின் தோழி
அநதத தமயந்தி தன்னிலையிலலாமலிருப்பதை விதாபப
ஜனுகுத்த தெரிவித்தாரகள் அரசனான பீமன தமயந்தியின்
நாழிக கூட்டத்தினிடமிருந்து அதனைக் கேட்டுத் தன் பெண்ணைப்
றிய மிகக் பெரிதான அநதது காரியத்தைப்பற்றி, 'எதற்காக
ன் பெண் இப்பொழுது நல்ல நிலைமையிலலாதவளபோலக்
ணப்படுகிறாள்?' என்று ஆலோசித்தான அநத அரசன் தன்
பண யௌவனம் அடைந்ததைக் கண்டு அவளதுவிஷயத்தில்
வயமவரம் செய்யவேண்டுமென்று தானாக எண்ணினான் ஓ!
ரபுவே! அநத அரசன், 'ஓ! வீரர்களே! இந்த ஸவயம்வரம் (உங்க
ரல்) பாரக்கப்பட்டும்' என்று (எல்லா) அரசர்களையும் வர
தழைத்தான் பூமியை ஆள்கின்ற வீரர்களான அரசர்களையாவரும்
மயந்தியின் ஸவயம்வரத்தைக் கேட்டு, பிறகு, பீமன கட்டளையி
ல், யானை, சூதிரை, தோ இவைகளின் நாத்ததால் பூமியைஒலிக

கச செயதுகொண்டு, விசித்திரமானமாலிகளாலும் ஆபரணங்களாலும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பெற்றவையும் பராகத்தக்கவையுமாக சேனைகளுடன் வந்தார்கள் மிக தோளவலியமைந்த பீம மஹாதமாக்களான அந்த அரசர்களுக்குத் தகுதிபடி பூச செய்தான அவர்கள் உபசரிக்கப்பட்டவர்களாகி அவ்விடத்தில் வலித்தார்கள்

இதே காலத்தில், (எப்போதும் உலகங்களில்) ஸஞ்சரிகளின் வாகனம் பேரறிவாளர்களும் பெரிய விரதமுள்ளவர்களும் மஹாமாகளுமான் நாரதர் பாவதரேனகிற் சிறந்த இரண்டு தேவரிகள இவ்வுலகத்திலிருந்து தேவலோகத்தை அடைந்து நன் பூஜிக்கப்பெற்றவர்களாகித் தேவராஜனுடைய மாளிகையில் வேசித்தார்கள் பிறகு, பெருமைவாய்ந்த இந்திரன் அவர்களை பூஜித்து எல்லாவற்றிலும் சூறைவற்ற சேஷமததையும் நோயினையையும் அவர்களிடம் கேட்டான் நாரதர் சொல்லலானா 'தேவ! ஈஸ்வர! விபுவே! எங்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் சேஷமனது அடையப்பட்டிருக்கிறது ஓ! மகீவரீனே! எல்லா உலகங்களிலும் அரசர்கள் சேஷமமாயிருக்கிறார்கள்' எனறனா பஸுரனையும் வருத்திரனையும் கொன்ற இந்திரன்; நாரதர் சொல்பதைக் கேட்டு, 'தாமந்திரிந்தவர்களுமையிரைவிடும் சண்டை செய்கின்றவர்களுமே 'சண்டைக்கு' காலத்தில் புறங்காட்டாதவர்களும் சஸ்திரத்தால் மரணத்தையடைகிறவர்களுமான் அரசர்களுக்கு அகூயமான இந்த லோகமான்னு; எனக்குக் கொடுப்போலவே, இஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்றது அந்தச் சூரர்களா சூத்திரியர்கள் எனகே? எனக்கு விருப்பமுள்ளவர்களான அதிகளாக வருகின்ற அந்த அரசர்களை நான் பராகவிலையே?' என கேட்டான். இவ்விதம் இந்திரனால் வினவப்பட்ட நாரதர், 'மகவானே! அரசர்கள் காண்ப்படாமைக்குக் காரணத்தை என்னிடமிருந்து கேள் தமயந்தியென்று பெயாபெற்ற விதாபப ஜனமகள் ரூபத்தால் பூமியிலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளையும் அதிக மித்தவளாயிருக்கிறாள் ஓ! சகர்! அவளுடைய ஸ்வயமவரம் உபததில் வரப்போகிறது அவ்விடத்தில் அரசர்களும் ராஜபுத்தரர்களாகிய எல்லாரும் போகிறார்கள் ஓ! பலனையும் வருத்தினையும் கொன்றவனே! உலகத்துக்குச் சிறந்த ரதனமான அவ்வேந்தர்கள் மிக விருப்பத்துடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள்' என்று இது சொல்லப்படும்போது, அகனியுடன் கூடின அமரசிரேஷ்ட

ரான லோகபாலாகள தேவராஜனின் சமீபத்தில் வந்தார்கள
 று, அவர்கள் யாவரும் நாரதருடைய சிறந்த வார்த்தைகளைக்
 ட்டார்கள் கேட்டதுமே மகிழ்ச்சியுற்றவர்களாகி, 'ஆனால்,
 மும் போவோம்' என்று சொன்னார்கள் ஓ! மஹாராஜனே!
 று, யாவரும் பரிவாரங்களுடனும் வாகனங்களுடனும் அந்த
 ல்லா அரசாங்கமும் கூடியிருக்கும் விதாபபதேசத்தை அடைந்
 றார்கள் ஓ! கௌந்தேய! அரசனான நளனும் அரசர்கள் கூடுவ
 சக கேட்டு, தமயநதியினிடம் ஆசையுள்ளவனாகி, மனத்தில் ஊக
 துடன் வந்தனன் பிறகு, தேவர்கள் பூதலத்திலிருக்கின்றவனும்
 று நிரம்பியிருந்ததலால் சரீரத்துடன் நேரில் நிற்கும் மன
 னப்போனவனுமான நளனை வழியில் பார்த்தார்கள் அந்த
 றாகபாலர்கள், விளங்கும் சூரியனப்போன்ற அவனைக்கண்டு ரூபத்
 ன ஸம்பத்தால் ஆச்சரியம்கொண்டவர்களும் தமயநதியை
 டையும் எண்ணமற்றவர்களுமாகி நின்றார்கள் மன்னவ! பிறகு,
 றவர்கள் விமானங்களை ஆகாயத்தில் நிறுத்தி ஆகாயத்திலிருந்து
 றங்கி, நளனை நோக்கி, 'ஓ! ஓ! நிஷத்தராஜேந்திர! நளனே! மெய்
 சம விரதமுள்ள நீ எங்களுக்கு உதவி செய்யக்கடவாய்
 ராததம்! தூதனாகக் கடவாய்' என்று சொன்னார்கள்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ந ளோ பாக யா ன பாவ ம (தோடிக்சி)

(நளன் இந்திரன்முதலியவருடைய கட்டளையைத்
 தமயநதியிடம் நேர்வித்தது)

ஓ! பாரதி! நளன், 'செய்கின்றேன்' என்று அவர்களுக்கு
 றுதிசூறிப் பிறகு கைகூப்பி வணங்கி, 'நீங்கள் யாவா? நான் யாருக்
 த தூதுசெல்ல விரும்பப்பட்டேன்? அங்கு நான் என்னசெய்ய
 றண்டும்? உண்மையாகச் சொல்லுங்கள்' என்று அவர்களை வின
 னன் நளன் இவ்விதம் சொல்லியபோது, இந்திரன், 'எங்களைத்
 மயநதியை உத்தேசித்து வந்த தேவர்களாக அறிந்துகொள் ஓ!
 ரசனே! நான் இந்திரன், இவன் அக்கினி, அப்படியே இவன்
 நணன், இவனும் மனிதர்களின் சரீரத்தை நாசம் செய்கின்ற
 ன நீ, நாங்கள் வந்திருப்பதை, 'இந்திரன் முதலிய லோகபா
 ற்கள் பாரக்க விருப்பமுள்ளவர்களாகி வருகிறார்கள் தேவாக

ளான இந்திரனும் அகனிபும் வருணனும் யமனும் உன்னை அடை
விருமபுகின்றார்கள் அவர்களுள் ஒருவனைக் கணவனாக வரிப்
யாக' என்று தமயந்திகுருத் தெரிவிக்கக்கடவாய்' என்று சொ
னான இந்திரனும் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்த நளன்,
கூப்பிக்கொண்டு, 'ஒரே பிரயோஜனத்தைக்குறித்து வந்த என்
நீங்கள் அனுபபுவது தகாது ஓ! அமரேஸ்வர! ஒருஸ்திரீயினி
ஆசையுள்ள மனிதன் (அவனைப்பார்த்துப்) பிறனுக்காக இவ்வி
சொல்ல எப்படி உடன்படுவான்? அதனை ஆலோசனை செ
என்று சொன்னான நளனும் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட இ
ரன் திருமபவும், 'ஓ! நளனே! 'செயவேன' என்று முந்தின
ளிடத்தில் உறுதிகூறி எதனால் நீ செய்யாமல் போவாய்? ஓ!
ஷத்! போ தாமதம் வேண்டாம் அப்படிப்பட்ட நீ நாங்
வந்திருப்பதைத் தமயந்திகுருத் தெரிவிப்பாய் நீ தேவர்கள்
உத்தரவைச் செய்வாயா'னல் மேனமையை அடைவாய்' என்ற
அந்தத்தேவர்களால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்த நைஷத்
திருமபவும், 'நன்கு காவல் செய்யப்பட்ட மாளிகைகளுள் நுழை
எப்படித் துணிவேன்?' என்றான் இந்திரன், 'நுழைவாய்' என
அவனுக்கு மறுபடியும் சொல்லினன் அவன், 'அப்படியே ஆடு
என்று சொல்லித் தமயந்தியின் வீட்டை அடைந்தான் அ
டத்தில் தோழியின் கூட்டங்களால் சூழப்பெற்றவளும் சரீரத்
லும் சோபையாலும் மிகப் பிரகாசிக்கின்றவளும் சிறந்த நிறமு
வளும் மிக்க ஸ்குமாரச்மான அங்கமுள்ளவளும் சிறுத்த இ
யுள்ளவளும் அழகிய கண்ணுள்ளவளும் தன்காந்தியால் சந்திர
யும் பழிக்கிறவன்பேர்னவளுமான அந்தத் தமயந்தியைப் பா
தான் அழகிய சிரிப்புள்ளவளான அவளைப்பார்த்தவுடனே, உ
னுக்குக் கரமம் வளர்த்தது (தேவர்களின் கட்டளையை) உண்
யாக நிறைவேற்ற எண்ணித் தன் விருப்பத்தை அடக்கிக்கொ
டான் பிறகு, அந்தச் சிறந்த மன்கையர்கள் நளனைப்பார்த்த
பரப்பபுள்ளவர்களும் அவனது காந்தியால் மேற்கொள்ளப்பட
வர்களுமாகி ஆஸனங்களிலிருந்து எழுந்திருந்தார்கள் ஆச
யத்துடன் கூடியவர்களான அவர்கள், நன்கு பிரீதியுள்ளவர்கள்
நளனைப் புகழ்ந்தார்கள் இவனை நோக்கிப் பேசவுமில்லை 'இ
மஹாத்மாவின் ரூபம் ஆசரீயமாயிருக்கிறது காந்தி ஆச
மாயிருக்கிறது தைரியமும் ஆசரீயமாயிருக்கிறது இவ

1 'உதஸஹித' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது

ரா? தேவனாகவோ யக்ஷனாகவோ அல்லது கந்தாவனாகவோ
 நக்கவேண்டும்' என்று மனததாலேயே பூஜித்ததாகள் அவனு
 ய தேஜஸினை மேற்கொள்ளப்பட்ட அந்தச் சிறந்த ஸ்திரீகள்
 ஜெயுள்ளவர்களாகி அவனை எதுவும் சொல்லுதற்குச் சக்தியற
 ந்ததாகள் பிறகு, சிரிப்பவன்போலிருப்பவளும் புன்னகை
 ன முந்திப்பேசுகிறவளும் ஆச்சரியமடைந்தவளுமான தமயந்தி
 னுள் நள்ளிப்பார்த்துச் சொல்லலானாள் 'ஓ! குற்றமற்ற
 லா அங்கங்களுமுள்ளவனே! எனக்கு விருப்பத்தை விருத்தி
 ப்பவனே! வீர! குற்றமற்றவனே! நீ யா? தேவனபோல
 கிருக்கின்றாய் (உன்னை) அறிந்தனாகொள்ள விரும்புகிறேன்
 கு எப்படி வந்தாய்? (காவலர்களால்) எவ்விதம் காணப்பட்டா
 யிருக்கிறாய்? என வீடு நன்குகாப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்ற
 றே? அரசரும் கடுமையான ஆணைகளுள்ளவா' என்றாள் தம
 தியால இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நான் அவனைப் பார்த்து,
 'கலயாணி! என்னை நன்னென்றும், தேவதூதனாக இங்கு வந்
 நென்றும் அறிந்தனாகொள் தேவர்களான இரத்திரனும் அக்னி
 வருணனும் யமனும் உன்னை அடையவிரும்புகிறார்கள் ஓ!
 டுகியே! அவர்களுள் ஒரு தேவனைப் பதியாக வரிப்பாயாக
 ன அவர்களின் மஹிமையாலேயே பராக்கப்பட்டாதவனாகிப் பிர
 சித்தேன பிரவேசிக்கின்ற என்னை ஒருவனும் பராக்கவும்இல்லை,
 க்கவும் இல்லை. ஓ! சுபமானவனே! நான் இதற்காகத் தேவ
 ரஷ்டர்களால் அனுப்பப்பட்டேன் ஓ! நல்ல காரதியுள்ள
 ன! இதைக் கேட்டு விருப்பப்படி புத்தியைச்செலுத்துவாயாக'
 று மறுமொழி சொன்னாள்

ஐம்பததுமுனருவது அத்யாயம்

ந ளோ ப ர க யா ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(நளனும் தமயந்தியும் பேசியதும், நள்ளி தமயந்தியின் சொல்லு
 இந்திராகியாக்குத் தெரிவித்ததும்)

அவள், தேவர்களுக்கு நமஸ்கரித்தா (ச சிரித்துக்கொண்டு)
 னைநோக்கி, 'அரசனே! (என்னை) உள்ளபடி நம்பு உனக்கு
 ன என்னசெய்யவேண்டும்? நானும் மறறும் என்னுடைய பொ
 ர முழுமையும் உன்னுடையவையே ஓ! சுஸவர! உறுதியாக

நமபு ஓ! அரட்சனே! ஹமஸங்களினசொல எனனை எரிககிற
 ஓ! வீர! உனனை வருவித்தறகாகவனறே அரட்சாகள எனனால க
 டப்பட்டார்கள? ஓ! பெருமையையளிப்பவனே! நீ (உன்னிட
 அனபுவைத்த எனனை மறுப்பாயானால் உன்னிமித்தம் விஷத
 யோ அக்கினியையோ ஜலத்தையோ கயிறறையோ அடைவே
 என்றாள்

தமயந்தியால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நளன், அவ
 ரோககி, 'லோகபாலாகள இருக்கும்போது மனிதனை ஏன் வி
 புகிறாய்? நான், மஹாதமாக்களும் உலகத்தைப் படைக்க
 றவாகளும் ஈசுவராகளுமான அவாகளுடைய பாத தூளிக
 ஓப்பாக மாட்டேன் அவாகளிடத்தில் உன்னுடைய ம
 செல்வதாகுக தேவாகளுக்கு அபரியத்தைச் செய்கின்ற ப
 தன் மரணத்தை அடைகின்றானறே? குற்றமற்ற அ
 முள்ளவனே! எனனைக் காப்பாற்று தேவஸரேஷ்டாகளை வரிப
 யாக அழுககற்ற வஸ்திரங்கனையும் தேவலோகத்திலுள்ள சித்
 தமான மாலைகளையும் திவ்யமான பூஷணங்களையும் தேவாக
 அடைந்து அனுபவிப்பாயாக எவன் இந்தப் பூமி முழுமையை
 கருக்கித் திருமபவும் விழுங்குகின்றானே தேவாகளுக்கு ஈசன
 அநத அகனியை எவள் கணவனாக வரிககமாட்டாள்? எவனு
 தண்டப்பயத்தால் எல்லாப் பிராணிககட்டங்களும் ஒன்றுசோ
 தாமததையே அனுஸரிககின்றனவோ அநத யமனை எவள் பதிய
 வரிககமாட்டாள்? தாமத்தில் மனமுள்ளவனும் மஹாதமா
 தைதயரையும் நானவாகனையும் கொலலுகின்றவனும் எல்ல
 தேவாகளுக்கும் மேலானவனுமான அநத இநதிரனை எவள்
 யாக வரிககமாட்டாள்? எண்ணுவாயானால், லோகபாலாக
 வருணனைச் சங்கையற்ற மனத்தினால் (பாததாவாக்ச) செய்
 கொள் இந்த நண்பன் வாரததையைக் கேள்' என்று மறுமெ
 சொன்னாள்

நைஷதனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அநதத் தமயந்திய
 வள் பிறகு சோகத்தாலுண்டான ஜலத்தால் நனகு நனைக்கப்ப
 கண்களுடன், 'ஓ! பிருதிவீபதியே! நான் எல்லாத் தேவாக
 கும நமஸகரித்து உன்னையே பாததாவாக வரிககிறேன் இத்
 ஸதயமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றசொல்லைச் செ
 ளாள் பிறகு, நடுங்குகின்றவளும் கைகப்பிணவளுமான அவ
 நளன், 'ஓ! கலயாணி! நான் தூதனாக வந்து என பிரயோஜனத்

ருமபுவதற்குத் துணியவில்லை நான் விசேஷமாகத் தேவா
 க்கு உறுதி கூறி (அந்தப்) பிறாவிஷயத்தில் முயற்சிசெய்த
 னா¹ எவ்விதம் என பிரயோஜனத்தை இங்கு விரும்புவேன் ?
 (என சொல்லும்) இது தாமதமானால் எனக்கு அதிலிருந்து என
 யோஜனமும் கைகூடும் இவ்விதம் என பிரயோஜனத்தைச்
 செய்வேன் சுபமானவளே ! நீயும் அவ்விதம் செய்' என்றாள்
 கு, சுதந்தமான சிரிப்புள்ள தமயந்தி மறுமொழி சொல்லுபவ
 கிக கணனீரால் தடைப்பட்ட சொல்லை மெதுவாக நன்றாஜனை
 ரகிச சொல்லலானாள் 'ஓ ! நரேஸ்வர ! அரசனே ! எவ்விதத்தி
 ல் உனக்குத் தோஷமவரக்கூடாததும் அபாயமற்றதுமான உபா
 ரானது எனனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஓ ! நரஸ்ரேஷ்ட !
 ரனுடைய ஸ்வயம்வரம் நடக்குமிடத்துக்கு நீயும் இந்திரன்
 சலிய தேவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து வரரும்கள மனிதப்
 யே ! மனிதாக்கதிபனே ! பிறகு, நான் லோகபாலாக்களின்
 னனிலையில் உன்னை வரிப்பேன், இவ்விதம் (செய்தால்) தோஷமா
 ரது' என்றாள் ஓ ! வேந்தனே ! தமயந்தி இவ்விதம் சொல்லக்
 ட்ட அரசனான நான் தேவர்கள் கூடியிருக்குமிடத்துக்குத்
 நம்பவும் வந்தனன் முஹூஸுவராகளான லோகபாலாக்கள்,
 ப்விதம் வருகின்ற அவனைப் பாராததாக்கள் பிறகு, அவனைப்
 ரத்தது, 'ஓ ! அரசனே ! சுதந்தமான சிரிப்புள்ள தமயந்தி உன்
 ல் பாரக்கப்பட்டாளா ? பூமிபதியே ! குற்றமற்றவனே ! எங்க
 லல்லாரையும்பற்றி என்ன சொன்னாள் ? எங்களுக்குச் சொல்'
 ரறு அந்த எல்லா விருத்தாரத்தத்தையும் அவனைக் கேட்டா
 னான் சொல்லலானாள் 'நான் உங்களுடைய கட்டளையிடுப
 டு மிக விசாலமான கட்டுக்களுள்ளதும் கோலபிடித்த கிழவாக
 ல சூழப்பட்டதுமான தமயந்தியின் மாளிகையில் நுழைந
 ன அவ்விடத்தில் பிரவேசிக்கின்ற என்னை' அந்த ராஜகுமாரி
 த தவிர ஒருமனிதனும் உங்களுடைய சக்தியினாலேயே பாரக்க
 லலை இவளுடைய தோழிகளும் எனனால் பாரக்கப்பட்டா
 ர அவர்களாலும் நான் பாரக்கப்பட்டேன் ஓ ! தேவர்களுக்
 த தலைவர்களே ! யாவரும் என்னைப்பாராதது' ஆசசரியமுள்ள
 களுமானார்கள் ஓ ! ஸ்ரேஷ்டதாமர்களே ! நீங்கள் எனனால்
 ழுப்படுமபோதும் அழகிய முகமுள்ள அவள் வேறு எண்ணமற

1 'ஈபவிதம்' என்னும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது

2 இரட்டித்தவால், 'சுதமணி' எனப்பது விடப்பட்டது.

றவளாகி எனனையே வரிககிறாள் சித்ரமியான அவள், 'ஓ! மனித சிறந்தவனே! என ஸ்வயம்வரம் நடக்குமிடத்துக்கு உன்னுடைய கூடத்தேவர்கள் வரக்கடவா ஓ! நிடதநாடனே! மிக்க தோள மையுள்ளவனே! அவர்களுடைய முன்னிலையில் நான் உன்னை வ பேன இவ்விதமானால் உனக்குக் குற்றம் வராது' என்றும் னிடம் சொன்னாள் ஓ! தேவர்களே! என்னால் இவ்வளவு (செய்த) தான் நடந்தபடி கொண்டுவிடப்பட்டது 1 மிச்ச விஷயத் தேவேஸ்வரர்களான் நீங்கள் பிரமாணம்' என்றாள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ந ள ர யா க யா ன ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(ஸ்வயம்வர மண்டபத்தில் இந்திராஸ்தலியோர் நளனுந் கொண் அவன் பக்கத்திலேயே இருந்ததும், தமயந்தியீர் தனத் துங்கு மகிழ்ந்த இந்திராதியாஅருளால் அவன் நளனுக்கே மாலை சூட்டியதும்)

பிறகு, சுபமானகாலமும் புண்ணியமான திதியும் அப்படி கூணமும் வந்தபோது, பீமராஜன் ஸ்வயம்வரத்தில் அரசாச அழைத்ததான் எல்லா அரசர்களும் அதனைக்கேட்டுக் காமத்த பிடிக்கப்பட்டவர்களாகித் தமயந்தியை அடையவிருப்பவர்கள விரைவாக வந்தார்கள் அந்த அரசர்கள் பொன்னாலாகிய தூள ளால் அழகியதும் தலைவாயிலால் விளங்கப்பெற்றதுமான மன பத்தில் பெரிய சிங்கங்கள் மலையில் பிரவேசிப்பதுபோலப் பிர சித்தர்கள் நன்கு சுத்தம்பண்ணப்பட்ட ரதன்மயமான கு டல்மணிந்தவர்களும் வாஸிப்பள்ள மாலை தரித்தவர்களும் எல்லா அரசர்களும் அங்குப் பலவித ஆஸனங்களில் உட்கா தார்கள் நராதிப! நாகங்களால் நிறைந்த போகவதி எனது பட்டணம்போலவும் புலிகளால் நிறைந்த மலையின் குகைபோலவும் புருஷஸுரேஷ்டர்களால் நன்குநிறைந்த அந்தராஜஸபையில் 2 பு ணியஸுலோகனை நான் தேவர்களுடன் பிரவேசித்ததான் அங்கு பரிகாயுதம்போன்ற பருத்த கைகள், வடிவத்திலும் நிறத்தி

1 மிச்ச விஷயங்கள் உங்களைப் பொறுத்திருக்கின்றன என்பது

2 புணயத்தைத் தரும் சரித்திரத்தை உலலது புகழை உடையவ ளனும் யுதிஷ்டிரரும் கிருஷ்ணரும் ஸீதையும் திரௌபதியும் புல ஸுலோகா எனப்படுகா சபதகலபதரும் பாரகை.

க அழகிய ஐரதுதலையுள்ள நாகங்கள்போலக் காணப்பட்டன முகிய கேசத்தின் முனைகளையுடையவையும் அழகியவையும் நல்ல கருள்ளவையும் சுபமானவையுமான அரசார்களின் முகங்கள் நாயத்தில் நகூத்திரங்கள் போல விளங்கின பிறகு, அழகிய கழுள்ள தமயநதி, காதியர்ல் அரசார்களின் கண்களையும் மனந ளையும் கவருகிறவளாகி ஸ்பரம்மாடபத்தில் பிரவேசித்தாளா க்கினற அந்த மஹாதமாக்களுடைய பாவையானது அவ டைய அங்கங்களில் எக்கெங்கேவிழுந்ததோ அங்கங்கே பதிரது டது, அசையவே இல்லை ஓ! பாரத! பிறகு, அங்கே மன்னா ரின் போகள் சொல்லப்படுமபோது, ஒத்தவடிவமுள்ள ஐரது டவர்களைத் தமயநதி பராததாள் பிறகு, அவள் வேற்றுமையில் த வடிவத்துடனிருக்கிற் அவர்கள் யாவரையும் பாரததுச சர கத்ததால் அரசனான நள்ளை அறியவில்லை அழகிய அவள் அங்கு பற்றுமையில்லாத பிராயமும் வேஷமும் ரூபமும் உள்ள அவாக ள எவ்வெவ்வித பாரதநாளோ அவ்வெவ்வித நளராஜனாக எண் னினாள் பிறகு, அந்தப்பெண் ஆலோசிக்கின்றவளாகி, 'எவ்விதம் நவாகளை அறிவேன்? எவ்விதம் நளராஜனை அறிவேன்?' என்று நதியால் ஆராய்ந்தாள் பாரத! இவ்வனம் ஆலோசிப்பவளும் மிகக் யரடைந்தவளுமான அந்தத்தமயநதி முன் கேட்டிருந்த தேவா ரின் அடையாளங்களை நினைத்தாள் 'பெரியோரத்தரிடமிருந்து னால கேட்கப்பட்ட தேவர்களுடைய அடையாளங்களைப் பூமி ல நிற்கின்றவர்களுள் ஒருவருக்குாவது நான் தாணவில்லை' என்று பபடிப் பலவாறாக எண்ணியும் அடிக்கடி ஆராய்ந்தும் தேவா ளச் சரணமடைவதைத் தக்கத்தென்றெண்ணினாள் அவள் வாக்கி லும் மனத்தாலும் தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து கை பபிக்கொண்டு நடுங்குகிறவளாகிப் பின் வருமாறு சொல்ல லாள்:

அன்னங்களின் சொல்லீக்கேட்டு எனக்குப் பதியாயிருக்கும் ஶ்யத்தில் நான் வரிக்கப்பட்டானென்னும் ஶ்யத்தினால் நவாகள் எனக்கு அந்த நள்ளைக் காட்டக்கடவா நான் மனத் தாலும் வாக்கினாலும் தவறாமலிருக்கிறென்னென ஶத்தியத்தினால் நவாகள் அவளையே எனக்குக் காட்டக்கடவா தேவர்களால் நதி நிகழ்தராஜன் எனக்குப் பாததாவாகச்செய்யப்பட்டானென் னம் ஶ்யத்ததால்¹ தேவர்கள் அவளையே எனக்குக் காட்டக்கடவா

¹ மே எனனும் ஒரு சொல் வீடப்பட்டது

என்னுல நளனுடைய ஆராதன விஷயத்தில் இந்த விரதமால் தொடங்கப்பட்டதென்னும் என்னுடைய ஸ்தயத்தால் தேவா அவனையே எனக்குக் காட்டக்கடவா நான் புணயலோகஞ் சராதிபனை அறியும்படி மகேஸ்வரர்களான லோகபாலர்கள் உருவத்தையே விளக்கக்கடவா' என்றாள் தேவர்கள் தமயந்திய் அந்த மனதையுருக்கும் புலம்பலையும் நன்னிடத்தில் மேலநிச்சயத்தையும் உண்மையான அன்பையும் மனச்சத்தியை புத்தியையும் பக்தியையும் நன்னிடத்தில் ஆசையைப் புக (அவள்) சொன்னபடி அடையாளத்தைத் தரிப்பதில் (இருபத்திலேயே தேவர்க ளென்பதைக் காட்டுவதாகிய) திறமை செய்தார்கள் அவள், எல்லாத் தேவர்களையும் வோவையற்ற களும் கண்ணிமைபாதவர்களும் வாடாமலையுள்ளவர்களும் புரியிலலாதவர்களும் பூமியைத் தொடாமல் நிறகின்றவர்களும் பாரததாள் நிழலை இரண்டாவதாபுடையவனும் வாடின மாலே புழுதியும் வெயரவையுமுள்ளவனும் பூமியிலிருப்பவனுமான நள இமைக்கொட்டாலும் அறிவிக்கப்பட்டான் ஓ! பாரத! பாண்ட அந்தத் தமயந்தியோ அந்தத் தேவர்களுக்கும் புணயலோகஞ் நளனையும் நன்கு பார்த்து நளனைத் தாமமாக விரித்தாள் நீ கண்ணுள்ள அவள் மிகக் லஜையுள்ளவளாகி அவனது முன்தாயைப் பிடித்தாள், மிகக் அழகான மாலையை அவன் கழுது, போட்டாள் உத்தமஸ்திரீயான அவள் அவனையே பதியாக வந்தாள் பிறகு, அரசர்களால் ஷிரைவாக, 'ஆ! ஆ!' என்ற சபையையப்பட்டது ஓ! பாரத! அங்கே அரசனான நளனைப் புகின்றவர்களும் ஆச்சரியமடைந்தவர்களும் தோவர்களும் பரிஷித்களும், 'நன்று, நன்று' என்ற சொல்லைச் சொல்லினா

ஓ! கௌரவய! வீரஸேனன் மைந்தனுன அரசன், மனமகிசியுடன், சிறந்த இடையையுடைய தமயந்தியை நோக்கி, 'கலயாணி! அழகிய சிரிப்புள்ளவளே! நீ தேவா முன்னிலை என்னைக் கணவனாக அடைகின்றாயாதலால், என்னை உன் வாரதையில் கட்டுப்பட்டவனென்றும் பாததா (=போஷிப்பவன்) என்றும் அறிந்துகொள்' என்னும் இதனையும், 'என தேகத்தில் உருள்ளவரையிலும் உன்னிடத்திலேயே இருப்பேன்' என்னும் இதனையும் ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று இனசெகூறினான் அதுபோலத் தமயந்தியும், 'அப்படியே' என்று இசொற்களால் ஒப்புக்கொண்டு சைகப்பிளுள் அவளிருவாசு

வரிடதது ஒருவா பிரியமுள்ளவாகளாகி அகனி முதலிய தேவா
ரப்பராதது, அப்பொழுது அவர்களுையே மனத்தால சரணமடை
ராகள் தமயந்தியால நள்ள வரிககப்பட்டவுடன், அதிககாரதி
ள் எல்லாலோகபாலாகளும் முனமகிழ்ந்து நள்ளுகு எட்டுவரன
ரக கொடுத்தாரகள் சசிபதியான இரதிரன், பரீதியுள்ளவனகி,
தததில் (தனனை) நேரில் காண்பதைபும் மேலான நல்ல கதியை
நள்ளுகுக் கொடுத்தான ஹுதாசனனான அகனி நள்ள
மபுமிடத்தில் தனது உதபத்தியையும் தனபோன்ற ஒளியுள்ள
ரகனகையும அவனுக்குக் கொடுத்தான யமனே அன்ன 1 ரஸத
யும் தாமத்தில் மேலான நிலைமையையும் கொடுத்தான வரு
ன், நள்ள விரும்புகிறவிடத்தில் ஜலனகளின் உறபத்தியையும்
நத மனம் மிகுநத மாலைகளையும் கொடுத்தாரன் யாவரும் (தனித
ரி) இரண்டு இரண்டு வரனகளைக் கொடுத்தாரகள் அநதத தேவா
இவவிதம் வரனகளை இவனுக்குக் கொடுத்து ஸவாககத்தை
நடந்தாரகள் பாரத! மஹாராஜனே! இவை யாவற்றையும் நள்ள
தமயந்தியும் மற்ற ஜனனகளும் ஸவபுனம்போலப் பாரத
ரகள்

ஓ! அரசனே! பிறகு, பீமராஜன் எல்லாப் பூபாலாகளும்
ரந்திருக்கும்போது மனிதர்களால செய்ய முடியாத ஸவயம
கதைச் செய்தான ஓ! பாரத! பீமபுத்தரியான தமயந்தியும்
வரியமுள்ள அநத ராஜமண்டலத்தைப் பாரதது ஆலோசனை
பது தாமமாக நள்ளை வரித்தாரன் தமயந்தியால நள்ள வரிககப்
டு ஸவயமவரம் முடிந்தவுடன், எல்லா அரசர்களும் வரதது
ரலவே போயினா அரசர்கள் இவனுக்கும் தமயந்திகும
நத) விவாக (நிச்சய)த்தைப் பாரதது ஆசசரியமுள்ளவாக
கிச சந்தோஷமடைநது வரததுபோலப்போயினா ராஜ
ரஷ்டாகள் போனவுடன், பெரிய மனமுள்ள பீமராஜன் மன
ழநது தமயந்திகும நள்ளுகும விவாகத்தை நடத்தினான
ததரேஷ்டனான நைஷதன் அநகு இஷ்டப்படி வலித்ததுப்
னால விடையளிககப்பட்டவனகித தன் நகரத்தை அடைந்தான
அரசனே! புணயலோகனான நள்ளும் ஸதிரீ ரதனத்தை
டநது பலாஸுரனையும் விருதரனையும் கொன்ற இரதிரன் இர
ணியுடன் மகிழ்ந்ததுபோல அவருடன் மகிழ்ந்திருந்தாரன்

1 அவன் சமைத்தது எனன் அன்னமானாலும் அது சுவையுள்ளதா
ததலை என்பது

மிகக் சந்தோஷமடைந்த வீரனான ராஜன சூரியன்போல விளங்கு
றவனாகிய பிரஜைகளைத் தாமததுடன் காப்பாற்றிக் கொண்டு ம்
வித்தான புத்தியுள்ள அவன் நஹுஷபுத்திரனான யயாதிபே
அஸ்வமேதத்தாலும் பூரணதக்ஷிணையுள்ள மற்றும் அனேகயா
களாலும் தேவர்களைத் திருப்திசெய்தான திருமபவும் தேவ
கொப்பானனான தமயந்தியுடன் அழகியவனாகனிலும் தோட
களிலும் விளையாடினான் பிறகு, பெரியமனமுள்ள (அவன்)
யந்தியினிடம் இந்திரசேனனென்னும் புத்திரனையும் இந்திரசே
னனும் கன்னியையும் உண்பெண்ணினான்- இவ்விதம் அந்த
திபனான அரசன் யாகமசெய்யவனாகவும் விளையாடுவனாக
தனத்தால் நிரம்பின பூமியைக் காத்தவந்தான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ந றே ஸ் ர ப ர க ய ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(இந்நீரன் முதலியோர் கலியையும் துவாபரையும் வழியற்கண்ட
தமயந்தி நளினவரீத்ததைஅறிந்து கலி துவாபரனைத் துணைகொள்
நன்கு அவமானப்படுத்துவதாக உறுதிசூறியதும்)

தமயந்தியால் நன்ன வரிககப்பட்டவுடன், மிகக்ஷுனியு
லோகபாலாகள், போமபொழுது, கலியுடன்வருகின்ற துவாபர
பாரததாரகன் பிறகு, பலனையும் விருதரீனயும்கொன்றஇந்த
கலியைப்பார்த்து, 'ஓ! கலியே! நண்பனான் துவாபரனுடன் எந்
போகின்றாய்? சொல்' என்றுவினவினான் பிறகு, கலி (இந்தி
நோக்கி), ' தமயந்தியினஸவயமவரத்தை அடைந்து அவனை
கப்போகிறேன் எனனுடையமனம் அவனை அடைந்திருக்கிற
என்றுசொன்னான் இந்திரன் அவனைநோக்கிச் சிரித்துக்கொள்
'(அந்த) ஸவயமவரம் முடிந்ததுவிட்டது அவளால் எங்கள்சம்
தில் நளராஜன் பதியாகுவரிககப்பட்டான்' என்றுசொன்னான்
இவ்விதம் இந்திரனாலசொல்லப்பட்டகலி, கோபங்கொண்டு,
தத் தேவர்களையாவரையும் அழைத்து, அப்பொழுது, 'அ
தேவர்களுக்கருடுவில் மனிதனைப்பதியாக அடைந்தமையால்,
ளுக்குப் பெரியதண்டனைசெய்வது நியாயமாகுமன்றோ?' எ
இந்தச்சொல்லைச் சொன்னான் இவ்விதம் கலியாலசொல்லப்பட
வுடன், அந்தத்தேவர்கள், 'எங்களால் அனுமதியளிக்கப்பட

கே தமயந்தியால நளன வரிககப்பட்டான கலியே! விதிபபடி
நானுஷ்டானமசெயது எல்லாததாமங்களைபும் அறிந்தவனும்
லாக்குணங்களுடனுங்கடினவனுமான நளராஜனை எவளதான
ககமாட்டாளா? இதிஹாஸத்தை ஐந்தாவதாகவுடைய நான்கு
தங்களைபும் முழுமையும் அதயயனமசெயதவனும், தனவீட்டில
மமாக யாகங்களில் எப்பொழுதும் தேவர்களைத் திருப்திசெயப
ம, கொல்லாமையில் மிக்கபற்றுள்ளவனும், மெய்பேசுகின்றவ
ம, உறுதியானவிரதமுள்ளவனும், லோகபாலாகளுக்கருபுபான
ம புருஷஸரேஷ்டனும், தன்னிடம் ஸாமாததியமும் தைரிய
ம ஞானமும் தவமும் செளசமும் தமமும் சமமும் நிலைத்திருப்ப
ம, இவ்விதருபமுள்ளவனுமான நளராஜனை எவன சபிக்க
மபுகிறானோ அந்தமூடன தனனையே சபித்துக்கொண்டவனா
ன, தானாகவே தனனைக்கொலப்பவனுமாவான கலியே! எவன
படிப்பட்டகுணமுள்ளனானைச் சபிக்கவிரும்புகின்றானோ அவன
டமானதும் ஆழமுள்ளதும் விரிந்ததமான நரகமரகிற்றமடுவில்
குப்பவன்' என்றும்றுமொழிசொல்லினா. தேவர்கள் கலியை
துவாபரனையும் இவ்விதமசொல்லிவிட்டு ஸவாககத்தை அடைந
ரா

பிறகு, தேவர்கள் போனவுடன், கலி, துவாபரனேநோக்கி, 'ஓ!
பாபர! கோபத்தை அடக்கச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன், நள
ததில் வலிப்பேன், அவனை ராஜ்யத்தினின்றும் நழுவச்செய
ன (அவன்) தமயந்தியுடன் ரமிககப்போகிறதில்லை நீயும்
ககாயங்களில் துழைந்து உதவிசெய்யவேண்டும் எனனுடைய
பத்திற்காக இதில் நீயும் வேலைசெய்யவனாவாய்' என்று சொன

ஐம்பத்தாறாவது அத்யாயம்.

ந ள ர பாக யான பாவம் (தோடீச்சி)

கலியின் தூண்டுதலால் புஷ்கரன் நளனைச் சூதுக்கழைத்ததும்,
(ஒருவரும் சூதாடியதும்)

இவ்விதம் அந்தக் கலி துவாபரனுடன் உடனபாடுசெய்து
ண்டு, பிறகு, அந்த ரிடதராஜனிருக்குமிடத்திற்கு வந்துசோந
ள் அவன் தினந்தோறும் (நளனை அடைதற்கு அவன் தவறு
பவதான்), அவகாசத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிஷத்தே

சத்தில நெடுங்காலம் வணிததான் பிறகு, கலியானவன பன்னி
டாவது வருஷத்தில் இவனுடைய அவகாசத்தைக் கண்டான்
ஷதன் ஜலமோசனம்செய்து, காலகளைச் சுத்தம் செய்யாமல்
மனம்செய்து ஸந்தியை உபாவித்தான் அப்பொழுது அவனை
கலி பிரவேசித்தான் அவன் நளனிடம் பிரவேசித்தது (மற்ற
வடிவத்துடன்) புஷ்கர ராஜனது சமீபத்தை அடைந்து, 'வா,
னுடன் சூதாடு நீ எனனுடன் சோரது காய்களைக்கொண்டு ஆ
சூதில் நளனை வெல்வாய், நளராஜனையும் ராஜ்யத்தையும் ஜயி
நிஷ்ட தேசத்தை அடைவாய்' என்று புஷ்கரனை நோக்கிச் செ
னான் இவ்விதம் கலியினால் சொல்லப்பட்ட புஷ்கரன் நளனை அந்
தான் கலியும் ¹ பாசசிகை உருவங்கொண்டு அந்தப் புஷ்கர
பின் தொடர்ந்தான் பகைவீரரைக் கொல்லும் பிராதாவான்
கரன் வீரனான நளனை அடைந்து, நாம் ² பாசசிகைகளைக் கொ
சூதாடுவோம்' என்று அடிக்கடி சொன்னான் பிறகு, பெரிய
முள்ள அரசன் (அதனைப்) பொறுக்கவில்லை தமயநதி பாரத
கொண்டிருக்கையில், (தானும் அவனைச் சூதுக்கு) அழைப்ப
தக்கதென்று எண்ணினான் தெய்வத்தினால் ஆவேசிக்கப்பெ
அந்தப் புஷ்கரராஜன் தெய்வத்தினால் அவமதிக்கப்பெற்ற ப
தாவான் நளராஜனுடன் விரைந்து சூதாட நன்குதொடங்கின
அப்பொழுது, கலியினால் ஆவேசிக்கப்பெற்ற நளன் சூ
வெள்ளி, பெர்ன், வாகனங்கள், ஆடைகள் இவைகளை இழந்த
பகைவரை அடக்குபவனான அவன் சூதாடும் மத்ததால் மிக ம
கிச் சூதாடுகின்றதை நண்பருள் ஒருவரும் தடுப்பதில் சக்திபு
வராகவில்லை ஒ! பாரதி! பட்டணத்து ஜனங்கள் யாவரும், க
தையிலிருக்கிற அரசனைப் பாரப்பதற்கும் தடுப்பதற்கும் மந
கருடன் வந்தார்கள் பிறகு, ஸூதன், தமயநதியின் ஸமீபம் வந்
'ஒ! தேவி! இந்தப் பட்டணத்து ஜனங்கள் காரியமுள்ளவர்கள்
வாசலில் நிற்கின்றனர் 'எல்லா ஜனங்களும் அறம்பொருள்
அறிந்த அரசருடைய ³ விசனத்தைப் பொறுதவாகளாக

¹ 'வருஷ' என்பது மூலம் அதற்கு, காளை முதலிய பல பொரு
ளுண்டு நீலகண்ட வியாக்கானத்திலும், இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புக்
லும் பாசசிகை யென்று பொருள் செய்திருக்கிறது நளவெண்பாவி
டைத்ததிலும் காளை என்றே சொல்லப்படாமலிருக்கிறது

² 'வருஷேன்' என்பது மூலம், 'காளையைப் பந்தயமாக வைத்து'
பது வேறு பொருள்

³ சாந்திபாவம் 181-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண்க.

றாகள்' என அரசருக்குத் தெரிவிக்கக்கடவாய்' என்று
ரிவித்தான் பிறகு, அந்தத் தமயநதி சோகத்தால் அறிவு
க்கியவளாகவும் துக்கத்தால் பீடிகப்பட்டவளாகவும் கண்ணீர்
தழுத்தழுத்த குரலுடன் நைஷதனை நோக்கிச் சொல்ல
றாள்

‘ஓ! அரசரே! பட்டணத்து ஜனங்கள் ராஜபக்தியை முன்னிட
காண்டு எல்லா மந்திரிகளுடனும் பிராயமுதிரந்த சிறந்த
மமணர்களுடனும் வணிகர்களுடனும் கூடி உமமைப் பாரகச
பபத்துடன் வாயிலில் நிற்கின்றனர் ஓ! வேந்தரே! உமது
னை அடுத்தவர்களும் சோந்த வந்தவர்களுமான அந்த ஜனந
ப பாரகசுகடவீர்’ என்று இவ்விதம் அடிக்கடி சொல்லினள்.
பினால் ஆவேசிக்கப்பெற்ற மன்னன் அழகிய கடைக்கண்ணுள
ளும் அவ்விதம் புலம்புகிறவருமான அவனைப் பார்த்து ஒன்
சொல்லவில்லை பிறகு, அந்த எல்லாமந்திரிகளும் அந்தப்
ட்டண வாஸிகளும் துக்கத்தால் பீடிகப்பட்டவர்களாயும்
டகமடைந்தவர்களாயும், ‘இல்லை, இவன் இருக்கமாட்டான்’
று சொல்லிக்கொண்டு வீடுகளை அடைந்தார்கள் ஓ! புதிஷ்டி!
றுக்கும் புஷ்கரனுக்கும் பல மாதங்கள் அந்தச் சூதாட்ட
ரது அவ்விதம் நடந்தது புண்படலோகனான நளன் ஜயிக
ட்டான்

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ந ள ன் ப ர க ய ன் ப ர வ ம் (தோடாச்சி.)

(தமயந்தி, சூதில் நளன் தோற்றுவிடுவனென்றறிந்து மக்களைப்
பார்க்குடன் பீமன்நகருக்கு வனுப்பியது.)

ஓ! அரசனே! பிறகு, கலக்கமற்றவரும் பீமன்மகளுமான
ந்தி, புண்படலோகனான அரசன் பித்தாக்கொண்டவன்
லச சூதில் புத்தி செலுத்தினதைக்கண்டு அதிலிருந்து அரசு
துயரமும் மேற்கொண்டவளாகி அரசனைக்குறித்து அந்தப்
ய காரியத்தைச் சிந்திக்கலானான் அவன் அவனுக்குக் கெடு
பச சந்தேகித்து அவனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய எண்ணந்
ண்டு, அவனைப் பொருளனைத்தும் கவரப்பட்டவனாக அறிந்து,
புகழுள்ளவரும் செவிலித்தாயும் வேலைக்காரியும் அனுகூல்

மானவனும் எல்லாம் செய்ய வல்லவனும் அன்புள்ளவனும் அகப பேசுகின்றவனும் அந்த பருஹதஸேனை எனப்பவனை நோ 'ஓ! பிருஹதஸேனையே! போ, நளராஜரின உததரவினால மந்திரி வரவழைத்தது, பொருள்களில் எவ்வளவு கவரப்பட்டதெனையும், எவ்வளவு மிச்சமிருக்கிறதெனப்படையும் சொல்லாயாக' என சொன்னான் நரேஸ்வரனே! அந்தப் பிருஹதஸேனை இவன் கட்டகையிடப்பெற்றான் அவன் மந்திரிகளிடம் தேவ வராததையைச் சொன்னான் பிறகு, அந்த மந்திரிகள் யான நான் உததரவை அறிந்தது, 'நமக்கு கேஷமம் உண்டாகு' என்று சொல்லிக்கொண்டு திருமபவும் வந்தார்கள் அந்த எ ஜனங்களும் இரண்டாவது முறையும் வந்துசேர்ந்தார்கள் (வாகளைத்) தமயநதி தெரிவித்ததான் (நான்) அதையும் ஏற்கொள்ளவில்லை அந்தத் தமயநதி தனது கணவன் தனசொல்லி யுக்கொள்ளாததைப் பார்த்து வெட்கங்கொண்டவளாகித் தபவும் வீட்டை அடைந்தான். எப்பொழுதும் காய்கள் நானு விரோதமாயிருப்பதையும் நான் எல்லாப் பொருளுக்கவரப்பட வன்னதையும்கண்டு திருமபவும் செவிலித்தாயை நோ 'ஓ! பிருஹதஸேனையே! கலயாணி! திருமபவும் போ, நளர உததரவினால வராஷனேயனான ஸூதனை அழைத்துவா வெ காரியம் வந்திருக்கின்றது' என்றான்

அந்தப்பிருஹதஸேனையும், தமயநதியின் சொல்லைக் கே அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்களைக்கொண்டு வராஷனேயனை அழைத்தான் பிறகு, தேசகாலமறிந்தவனும் குற்றமற்றவனும் தமயநதி வராஷனேயனை மெதுவான வாக்கினால இன்சொற்க கொண்டு காலத்திற்கேற்றதைச் சொல்லலானான் 'அரசா எப முதம் உன்னிஷ்யத்தில நன்கு நடந்துகொள்ளுகிறா எனப்பன் அறிவாய கஷ்டத்திலிருக்கும் அவருக்கு நீ உதவியைச் செ கடவாய அரசா புஷ்கரனால ஜயிக்கப்பட்டபப அவருக்குச் ச ஆசையானது மிகவளாகிறது புஷ்கரனுகுக் காய்கள் ஸவா மாக இருந்துகொண்டு (அனுகூலமாக) விழுவதுபோல அரசருக் காய்களில் விபரீதமாக விழுவதும் காணப்படுகின்றது இ நளராஜா நண்பர்களின் சொற்களையும் உறவினர்களின் சொற் யும் கேளாததுபோலவே எனசொல்லையும் ஏற்கக்கொள்ளவில் ஓ! ஸாரதியே! இப்பொழுது மகாதமாவான் ஸேஷந்தராஜரு விளங்குகின்ற செலவங்களில் மிச்சமில்லையென்று உறுதி

ககினறேன ஓ! ஸாரதியே! மயககமடைந்த மன்னா என
லை ஏற்றுக்கொள்ளாமைபால் உன்னைச் சரணமடைகிறேன
சொல்வதைச்செய் பாகனே! (பொருள்களின்) அழிவைக்
தது எனது எண்ணம் தெளிவாயிலையன்றோ? ஆகையால்,
சருக்குப் பிரியமானவையும் மனோவேகமுள்ளவையுமான குதி
னைத் தேரில்பூட்டி இரண்டு குழந்தைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு
டினப்புரத்தை அடையக்கடவாய் என உறவினார்களிடத்தில்
ந்தைகளையும் அப்படியே தேரையும் இரந்தக் குதிரைகளையும்
டக்கலமாக வைத்துவிட்டு இஷ்டப்படி வலிப்பாய், அல்லது,
ரிடத்திலாவது செல்வாய்' என்றாள்

வாராஷ்ணையனான நளஸாரதி தமயந்தியின் அந்தச்சொல்லை
ரியமாக நளனுடைய மந்திரிகளிடம் முழுதும் தெரிவித்தான்
ஹீபதியே! அவன் அவாக்களால் ஒன்றுசொந்து நிச்சயித்து
யளிக்கப்பட்டவனாகி, குழந்தைகளைத் (தேரில்) ஏற்றிவைத்
கொண்டு அந்த வாகனத்துடன் விதாபபதேசத்தை அடைந்
ஸூதன் அவ்விடத்தில் குதிரைகளையும் அந்தச்சிறந்த
ரையும் இரதிரசேனையென்னும் அந்தக் கன்னிகையையும் இர
சன்னென்னும் சிறுவனையும் வைத்துவிட்டு, பீமராஜனிடம்
பெற்றுக்கொண்டு, நளராஜனைக் குறித்துத் துக்கித்துக்
மடைந்தவனாகி, 'எனக்குப் போவேன்?' என்று அடிக்கடி
ததால் சிரித்ததுக்கொண்டே அப்பொழுது அறகிருந்து
து அயோத்தி நகரத்தை அடைந்தான் அவன் மிக்கதுயர
ளவனாகி ருதுபாணராஜனை அடைந்தான், ஸாரத்தியத்தில்
கக்கப்பட்டான் அவனும் இவனுக்குச் சம்பளத்தைக்
டுத்தான்

ஐம்பதத்தேட்டாவது அதயாயம்

ந ள ா ப ர க ய ா ன ப ர வ ம் (தோடர்ச்சி.)

(நளன் தூதில் புஷ்கரனால் ஜடீக்கப்பட்டதீ தமயந்தியுடன்
காட்டுக்குப்போனதும் பறவைகள் நளனது ஆடை
யுடன் ஆகாயத்தில் சென்றதும்)

வாராஷ்ணையன் போனபிறகும், சூதாடுகிற நளனுடைய மிச
ந்த சிறிது தனமும் ராஜ்யமும் புஷ்கரனால் அபகரிக்கப்பட
ஓ! அரசனே! புஷ்கரன் நாட்டைப் பறிகொடுத்த நளனேநோக

கிச சிரிததுகொண்டு, 'திருமபவும் சூது நடக்கட்டும் உன
எதிர்ப்பந்தயம் என்ன இருக்கின்றது' உனக்குத் தமயநதி ஒரு
மிச்சமாயிருக்கிறாள் மற்ற எல்லாம் எனனால் பறிக் கப்பட்டு
நல்லதென்று எண்ணுவாயானால் தமயநதி பந்தயமாக இரு
ட்டும்' என்றான புஷ்கரன் இவ்விதம் சொல்லியதைக் கேட்ட
னுடைய நெஞ்சம் கோபத்தால் பிளக்கப்பட்டதுபோலாயி
(ஆயினும்) அவனை ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு, நளன் பு
னைப்பார்த்து மிக்க கோபமுள்ளவனாகி, 'ஓ! நராதம்! வேறு
மும் எனக்கு இருக்கின்றது' என்று சொன்னான் புண்யஸு
னான் அரசன், மிக்கதுயருற்ற மனமுள்ளவனாகி, (தனது) கே
டையையும் அப்படியே அவருடைய ஆபரணங்களையும் (தன்
ஆபரணங்களையும் எல்லா அங்கங்களிலுமிருந்து கழற்றிப் ப
மாக வைத்துத் தோற்றுவிட்டு, பிறகு, ஒரே ஆடையுள்ளவ
போததுகொள்ளாத்வனும் சினேகிதர்களுக்குத் துயரத்தைத்
வளர்ப்பவனுமாகி மிகப்பெரிதான செல்வத்தையிழந்து வெ
கிளம்பினான் பிறகு, தமயநதி, ஒரேவஸ்திர முள்ளவளாகி, பே
அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான் அந்த நளன் அவருடன்
ரத்திறக்கருகில் மூன்றுராதிரி வலித்தான் ஓ! மஹாராஜனே!
கரளே, 'நளனிடத்தில் எவன் நன்கு நடப்பதோ அவன் என்
கொலத்தக்க நிலைமைபை அடைவன்' என்று பட்டணத்தில்
சறைவித்தான் ஓ! புதிஷ்டி! பட்டணத்து ஜனங்கள் அ
புஷ்கரனுடைய சொல்லாலும் அவனுடைய விரோதம் வருடெ
எண்ணத்தாலும் அந்த நளனுக்கு உபசாரணையைச் செய்யவி
ழைக்கத்தக்கவனான அந்த அரசன் அப்படிப் பூஜிக்கப்பட
னாகப் பட்டணத்துக்கு ஸமீபத்தில் ஜலத்தையெட்டும் குடித்
கொண்டு மூன்றுராதிரி வலித்தான்

அரசன் அங்கே பசியால் வருத்தமுற்றுப் பழங்கனையும் உ
ருகளையும் 1 தேடுதற்கு அங்கிருந்து கிளம்பினான் தமய
யும் அவனைப் பின்தொடர்ந்தான் நளன் பசியால் பீடிக்கப்
கின்றவனாகிப் பலநாள சென்றபின் பொன்போன்ற சிறகுகளான
பக்ஷிகளைக் கண்டான் அப்பொழுது, பலசாலியான அந்த
தாதிபதி, 'இப்பொழுது எனக்கு ஆகாரமுமிருக்கின்றது
தனமுமாகும்' என்று ஆலோசனை செய்தான் பிறகு, அ
அவைகளை அரையிலிருந்த வஸ்திரத்தால் நன்கு மூடினான் (அ

வும அவனுடைய அநத ஆடையை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாய
 ராகமமாகச் சென்றன பிறகு உயரக்கிளம்பின பக்ஷிகள்
 ான திகை வஸ்திரமாயுடையவனும் தலைகுனிந்து தீன்னுமாகிப்
 மியில நிற்கக்கண்டு, 'ஓ! மிகக் கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! நாங்கள்
 துக்காய்கள் உன் ஆடையைக்கவர விருப்பங்கொண்டு வந்தோம்
 வஸ்திரத்துடன் போவதில் எங்களுக்கு விருப்பமில்லையன்றோ?'
 ன்று இரதச்சொல்லைச் சொல்லின அப்பொழுது, புண்படலோக
 ன அரசன் அநதக் காய்கள் போவதையும் தான் வஸ்திரமற்றி
 ப்பதையும் பார்த்து, பிறகு, தம்மநதியை நோக்கி, 'ஓ! குற்றமற்ற
 னே! நான் எவைகளுடைய கோபத்தால் ஐயவரியத்தினின்றும்
 ழுவினவனும் பசியுடன் கூடித் துக்கத்தை அடைந்தவனுமாகி
 காரத்தை அடையவில்லையோ, எவைகளுக்காக நிஷததேசத்
 ளுள்ளவர்கள் எனவிஷயத்தில் உபசரணசெய்யவில்லையோ அப்
 ப்பட்ட இரதக்காய்கள் பறவைகளாகி ஏன் ஆடையையும்
 பாரதன் மிகக் விபரீதநிலைமையை அடைந்தவனும் அறிவற்றவ
 ம் துக்கத்தை அடைந்தவனுமான் நான் உன்பாததா (=போஷ
 ன) இரதவார்த்தையை உனக்கு நல்லதென்று அறிந்துகொள்ளு
 ரதப் பலவழிகள் தக்ஷிணுபத்ததைக்குறித்து அவநதீரகரத்தை
 ம ரிக்ஷவானஎன்ற மலையையும் தாண்டிப் போகின்றன இது
 ரதியமென்னும் பெரியமலை (இரதப்) பதீபாஷணிரதியும் ஸமுத்
 ரத்தை அடைகின்றது மஹரிஷிகளுடைய ஆசிரமங்களும் பல
 மங்குகளுடனும் கனிகளுடனும் கூடினவையாயிருக்கின்றன
 து விதாபபதேசத்தினவழி இரதவழி கோஸலதேசத்திற்குச்
 சல்லுகின்றது இதற்குமேல் தெற்கிலுள்ள இரதததேசம் தக்ஷி
 ர்பதமென்பது' என்றுசொன்னான்

ஓ! பாரத! நளராஜன் மனத்தை அடக்கிப் பீழ்புதரியான
 மயந்தியை நோக்கித் துக்கத்தை அடைந்தவனாகி அடிக்கடி
 நதவாக்கியத்தைச் சொன்னான் பிறகு, துக்கத்தால் வாட்ட
 டைந்த அநதத் தமயந்தியானவள் கண்ணீரால் தழுதழுத்த
 சாலலால் அநத நைஷதனை நோக்கி மனத்தை உருக்கும் வாரத்
 தையைச் சொல்லினள் 'ஓ! பாரத்திவரே! உமது எண்ணத்தை
 டிக்கடி ஆலோசிக்கின்ற என மனம் மிக நடுங்குகிறது எல்லா
 றுங்களும் தளர்ச்சியடைகின்றன நாடிழந்தவரும் பொருளைப்
 றிகொடுத்தவரும் வஸ்திரமற்றவரும் பசியுடனும் சிரமத்துடனும்
 டியவருமான உமமை ஜனமில்லாத காட்டில் விட்டு நான் எவ

விதம் போவேன? ஓ! மஹாராஜரே! ஸரமத்தை அடைந்தவரு
பசியால் பீடிககப்பட்டவரும் அந்த ஸூகத்தை எண்ணுகின்றவ
மான உமமுடைய சிரமத்தைப் பயங்கரமான காட்டில் நா
போகருவேன எப்போதும் கஷ்டத்தை அடைந்த மனிதனுக்
எல்லாத் துக்கங்களிலும் மனைவிக் கு ஒப்பான மருந்து ஒன்
மில்லை இதனை உமக்கு ஸத்யமாகச் சொல்லுகின்றேன்' என்றா
ருளான், 'ஓ! அழகிய இடையுள்ள தமயநதி! நீ சொல்லுகின்ற இ
இவ்விதமே கஷ்டமடைந்த மனிதனுக்கு மனைவிக் கொப்பா
நண்பனும் மருந்தும் இல்லை நானும் உன்னை விட்டுவிட விரு
முள்ளவனல்லேன் பயந்தவனே! ஏன் மிக்க ஸந்தேகத்தையவ
கிறாய்? நான் தேகத்தை விடுவேன், குற்றமற்றவனே! உன்னை உ
வே மாட்டேன்' என்றான்

தமயநதி சொல்லலானாள் - 'ஓ! மஹாராஜரே! இங்கு
என்னை விட்டுவிட விருமபவிலையானால், அப்படியிருக்கையி
விதாபபதேசத்தின் வழியை எதற்காக நன்கு உபதேசிக்கிறீ
அரசரே! என்னையோ விடத்தக்கவரல்லீர், நானும் அறிவேன்
மஹீபதியே! மனமகலங்கியிருத்தலால் ஒருகால என்னை உ
வீரோவென்று நானும் (சந்தேசிக்கிறேன்) ஓ! தேவருக்கு
பான நரோத்தமரே! எனக்கு அடிக்கடி வழியையும் சொல்
கின்றீர் இதுகாரணமாக எனக்குத் துயரத்தை வளரக்கின்ற
அரசரே! உமக்கு இந்த எண்ணமிருக்குமானால், (நீரும
எண்ணினால், சோந்தே விதாபபதேசத்தை அடைவோம் கொ
வததைக் கொடுப்பவரே! அங்கு விதாபபராஜா உமமைப் பூஜி
பார அரசரே! அவரால் நீர் பூஜிக்கப்பெற்றுச் சுகமாக என்
வீட்டில் வசிப்பீர்' என்றான்

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்,

ந ளே ராபாக ய ி ன ப ர வ ம (தோடிக்சி)

(நளன் தமயந்தியினது ஆடையின் ஒருபாதியைக் கிழித்துக்கொண்டு
அவனைத் தனியேவிட்டுச் சென்றது)

அப்பொழுது, தேவியினால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நள
'பிதாவின் ராஜ்யம் உனக்கு எவ்விதமோ அவ்விதமே என
மெனபதில் ஸந்தேகமில்லை ஆனால், கஷ்டத்திலிருப்பவனாகி

நத்திலும் அங்குப் போக மாட்டேன் (ஐஸ்வர்யம்) நிறைந்த
 ன (முன) உனக்கு மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பவனாகச் சென்று (இ
 ராழுது) கஷ்டத்தை அடைந்து உனக்குத் துயரத்தை வளர்ப
 னாக எவ்விதம் போவேன்?' என்ற சொல்லைச் சொன்னான்

நளராஜன் இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு வஸ்திரத்தின்
 திபைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற கலயாணியான தமயந்திக்கு
 டக்கடி இனசொல் கூறினான் அவ்விருவரும் ஒரே வஸ்திரத்
 த தரித்துக்கொண்டும் இவரும் அங்கும் அலைந்துகொண்டும்
 தாகங்களால் களைத்தவாகளாகி ஒரு மண்டபத்தை அடைந்
 றார்கள் அப்பொழுது, அந்த நிஷதாதிபதியான அரசன் அந்த
 ண்டபத்தை அடைந்து தமயந்தியுடன் பூதலத்தில் உட்கார
 ன ஆடையற்றவனும் அழுகக்கடைந்தவனும் நிறமமாறினவ
 ம புழுதியால் பூசப்பட்டவனுமான அவன் களைத்துத் தமயந்தி
 ன பூதலத்தில் உறங்கினான் அரசனே! பிறகு, அழகியவளான
 யந்தி தன் ஆடையின் தலைப்பைப் பூமியில் விரித்துப் பதியைத்
 டுவிக்கொண்டு உறங்கினான் பிறகு, சோகிக்கப்பட்டதக்கவளும்
 டகியும் கலயாணியுமான தமயந்தியும் துக்கத்தை அடைந்து
 ரவாக நித்திரையால் இழுக்கப்பட்டாள் ஒ! அரசனே! தம்
 தி உறங்கினவுடன், அரசனான நளனே துயரத்தால் கலக்கப்
 ட மனமுள்ளவனாகி முன்போலப் படுக்கவில்லை அவன் அந்த
 ஐயம் கவரப்பட்டதையும் நண்பர்களை முழுமையும் பிரிந்ததையும்
 தத்தில் (ஆடைகவரப்பட்டது முதலிய) அந்தக் கஷ்டத்தையும்
 ன்டு, 'இதனைச் செய்தால் எனக்கு என்னவரும்? செய்யாவிடில்
 னக்கு என்னவரும்? எனக்கு மரணம் மேலானதா? மனைவியை
 ட்தல் மேலானதா? என்னைக் குறித்து ஆசைதொண்ட இவள்
 னக்காக இவ்விதம் துயரத்தை அடைகிறாள் இவள் எனனால்
 டப்பட்டாலோ ஒருகால தன் உறவினரைக் குறித்துச் செல்லு
 ன இவள் என்னுடன் தொடர்ந்தால் துயரத்தை அடைவா
 னப்பதில் ஸந்தேகமில்லை விட்டுவிடுவதில் ஒருகால ஸ்கத்தை
 டைவாளோ என்ற ஸந்தேகமுண்டு' என்ற ஆலோசனையை
 டைந்தான்

நளாதிபனே! அவன் அடிக்கடி பலவாறு ஆலோசித்து உறுதி
 யது தமயந்தியை விடுவது நல்லதென்று கருதினான் 'இவள்
 டமுள்ளவளும் மிக்க பாக்யவதியும் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ள
 னும் பதிவரதையுமாயிருக்கிறாள் இவள் வழியில் ஒருவராலும்

பலததால் அவமதிக்கத்தகாதவள்' என்று அவனுடைய எண்ணமானது கெட்ட எண்ணமுள்ள கலியினால் தமயநதிவிஷயத்து அப்பொழுது இவ்விதம் அவளை விடுவதில் திருமயிற்று அநத சன தனக்கு ஆடையிலலாமலிருப்பதையும் அவளுக்கும ஆடையே இருப்பதையும் ஆலோசித்து வஸ்திரத்தின் பாதிகை கிழிக்க எண்ணங்கொண்டான் 'எவ்விதம் வஸ்திரத்தை அடையேன்' எவ்விதம் என காதலியும் விழித்துக்கொள்ளாமலிருப்பது என்று இவ்விதம் அரசனான நளன் ஆலோசித்து அப்பொழுது மண்டபத்தில் நான்குபக்கத்திலும் திரிந்தான் ஓ! பாரத! நளன் இவ்வுருவமும் ஒடுகிறவனாகி மண்டபத்தின் ஓரிடத்தில் உறைய சிறந்த கத்தி ஒன்றை அடைந்தான் பக்கைவரை வாட்டுவதென்று நளன் அதனால் ஆடையின் ஒரு பாதியைக் கிழித்துக் கட்டி கொண்டு, பிரஜைஞயற்றவளாகித் தூங்கும் விதாப்பநாடன ளான தமயநதியைவிட்டு ஓடினான்

பிறகு, மீடத்ததாரகோமான தமயநதியினிடத்தில் மண்டபத்தின் வலதுபக்கத்திலிருந்து அநத மண்டபத்தை அடைந்து அங்கே கைகண்டு அப்பொழுது, 'எனது காதலியும் முன்னே வாயுடையவளும் சூரியனாலுங்கூடப் பாக்கப்பபட்டிராதவளுமான இவள் அப்பொழுது நாதனற்றவள்போல மண்டபத்தின் நடுவில் பூமி உறங்குகின்றாள் அழகிய சிரிப்புள்ள இவள் விழித்துக்கொண்டாள் கிழிக்கப்பட்ட (பாதி) ஆடைபைச் சுற்றிக்கொண்டவளாகி மண்டபம் பிரிந்து, பித்துக்கொண்டவள்போல எவ்விதம் இருப்பது அழகிய பதிவரதையான தமயநதி, என்னைப் பிரிந்து மிருகமகனாகிய வாமபுகளாலும் அடையப்பெற்ற பயங்கரமான காடாகிய ஒருத்தியாக எவ்விதம் ஸஞ்சரிப்பாள்' என்று அழுதான் நளன், 'மிகக் பாக்கியமுள்ளவனே! ஆதிதயாகளும் வஸூகர்களும் மருதர்களும் மருதகணங்களுடன்கூடின அஸுவினீதேவர்களும் உன்னைக் காக்கக் கடவா தாமததால் சூழப்பட்டவளாயிருக்கிறாய்' என்று ரூபததால் பூமியில் ஒப்பற்ற பரியமான மனைவியைக் குறித்து இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுக் கலியினால் அறிவு கவரப்பட்டு வனாகி முயற்சிபுடன கிளம்பினான் அரசனான நளன் அடிக்க போய் போய் மண்டபத்துக்குத் திருமயி வருகிறான் கலியினால் இழுக்கப்படுகிறான், அனபினால் திருப்பியிழுக்கப்படுகிறான் துயரமடைந்த அவனுடைய மனமானது அப்பொழுது இரண்டிதம் போலாயிற்று ஊஞ்சலபோல, அடிக்கடி வருகின்றான், அடிக்கடி

கின்றன ஆயினும், கலியினால் இழக்கப்பட்ட நளன் மயக்கங்
ண்டு இரக்கத்துடன் மிகப் புலம்பித் துங்குகின்ற அநதப்பாரி
யை விட்டுவிட்டு ஒடினான் கலியால் ஆவேசிக்கப்பட்டு மன
ரது அடிக்கடி அதை அதை எண்ணிக்கொண்டு மயங்கினவ
நிராஜனமான காட்டில் (காப்பாற்றற்றசூரிய) மனைவியைத் தனி
பாய விட்டுப் போயினான்

அறுபதாவது அதயாயம்,

ந ளோ பாக யா ன ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

ட்டில் அலையும் தமயங்கியை மலைப்பாம்பு பிடித்துக்கொண்டதும்,
ஒரு வேடன் அதனைக் கொன்று அவனை விரும்பினதும்,
அவள் தனது கற்பினால் அவனைக்கொன்றதும்)

ஓ! வேந்தே! நளன் விட்டுப் போனவுடன், சிறந்த இடை
ளவளும் பயந்தவளுமான தமயந்தி ஜனமற்ற காட்டில் சிரமம்
னைவளாகி விழித்ததுகொண்டாள கணவனைக் காணாமல் சோ
துடனும் துக்கத்துடனும் கூடினவளாகிப் பயந்தா நளனைக்
தது, 'ஓ! மஹாராஜரே! ஆ! நாதரே! ஆ! மஹாராஜரே! ஆ!
ராம்! ஏன் எனனை விடுகின்றீர்? ஆ! கெட்டுவிட்டேன், நாச
ந்தவளாகிறேன் ஓ! மஹாராஜரே! தாமஸதெரிந்தவரும்
லதவறாதவருமாக இருக்கின்றீரல்லவா? அப்படிப்பட்ட நீ
ரும எனனை எவ்விதம் விட்டுப்போனீர்? மேலும், (என்னால்)
கிழைக்கப்படாத நீர் அடங்கினவளும் பின்தொடாநதுவந்தவ
பாரியையுமான (எனனை) விட்டு எவ்விதம் போகிறீர்?
னானரே தீங்கிழைக்கப்பட்டீர்? ஓ! அரசரே! என விஷயத்
லோகபாலாசனங்கு எதிரில் முந்தி உமமால் சொல்லப்பட்ட
றக்கை ஸதயமாகச் செய்யச் சகதியற்றவராகிவிட்டீர்? புருஷ
ரஷ்டரே! மனைவியானவள் உமமால் விடப்பட்டும் முகூர்த்த
பது உயிருடனிருக்கின்றாளாதலால் மனிதர்களுக்கு அகாலத்
மரணம் விதிக்கப்பட்டவிலை ஓ! புருஷரரேஷ்டரே! இந்தப் பரி
ஸமஇவ்வளவு போதுமானது பகைவரால் மீற முடியாதவரே!
வும பயந்திருக்கிறேன் தலைவரே! உமமைக் காட்டக்கடவீர்,
சரே! பாரக்கப்படுகின்றீர், பாரக்கப்படுகின்றீர் கிடந்தாடரே!
இதோ நிறகின்றீர் புதர்களால் உமமை மறைத்துக்கொண்டு

ஏன எனக்கு மறுமொழி கூறாமலிருக்கிறீர்? ராஜேந்திரரே! சரே! குருரமானவனும் இங்கே இந்நிலையை அடைந்தவனும் புலகிறவருமான என்னைத் தழுவித் தேற்றவில்லையே? கஷ்டம்! என்னைக் குறித்தும் மற்ற எதைக் குறித்தும் துயரப்படவில்லை அரச்சரே! ஒன்றியாக எவ்விதம் இருப்பீரென்று உமமைப்பவருநதுகிறேன், மன்னரே! தாகமுள்ளவரும் பசியுள்ளவரும் மத்தால இளைத்தவருமாகி மாலைக்காலத்தில் என்னைப் பாரமரத்தடிகளில் எவ்விதம் இருப்பீர்?' என்று உரக்கக் கத்திப் பிறகு, அவள் கடுமையான துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவகோபத்தினால் எளிகிறவளபோன்றவளுமாகித் துயரமுற்று அகொண்டு இங்கும் அங்கும் ஓடினாள் சிறுமியான அவள் அடிசுழந்திருந்தாள் அடிக்கடி தளரது விழுந்தாள், அடிக்கடி பய ஒளிர்துகொண்டாள், அடிக்கடி அலறினாள், அழுதாள் மத்தால மிக வாட்டப்பட்டவளும் தளர்ச்சியற்றவளும் பதிவாயுமானபீமனமகள், அடிக்கடி¹ பெருமூச்செறிந்து அழுதுகொண்டு 'நிஷ்தாதிபரான இவா எந்தப் பூதத்தின் சாபத்தால் துக்கத்திப்பீடிக்கப்பட்டவராகி மகிழ்வில்லையோ அந்தப்பூதத்திற்கு அடைய துக்கத்தைப் பாரக்கிலும் அதிக துக்கம் உண்டாகவேண்டாதபபாவி பாவண்ணமில்லாத நளராஜரை இவ்விதம் தானே அவன் அவரைக்காட்டிலும் அதிக துக்கத்தை அடையும்கமற்ற ஜீவனத்தைச் செய்யக்கடவன்?' என்று சொன்னாள்.

மஹாதமாவான அரச்சனுடைய மனைவியான அவளோ இத்தம் புலம்பிக்கொண்டு துஷ்டமிருக்கக்களால் அடையப்பட்டவையில் நாயகனைத் தேடினாள் பீமபுத்திரியானவள் பித்ததுக்கொவளபோல, 'ஆ! ஆ! அரச்சரே!' என்று இடந்தோறும் அடிபுலம்பிக்கொண்டு இங்கும் அங்கும் ஓடினாள் மிகவாடினவகுரரி என்ற பக்ஷிபோல இரக்கத்துடன் மிக்க கதறுகிறவதுயரப்படுகிறவளும் புலம்புகிறவளும் அழகிய இடையுள்ளவஸம்பீதத்தில் ஸஞ்சரிகிறவளும் எதிரில் வந்தவளுமான அந்ததயந்தியை, ஆடுகளை விழுங்கும் பெரிய சரீரமுள்ள ஒரு பாம்புடன் கூடியதாகி விரைந்து பிடித்தது பாம்பினால் விழுங்குகின்ற அவள் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாகி, எவ்விதம்னைக்குறித்ததுத் துக்கத்தானோ அவ்விதம் தன்னைக் குறித்ததுத்கிக்கவில்லை 'ஆ! நாதரே! ஜனமற்ற இந்தவனத்தில் இந்தப்பாம்பி

¹ இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் வீடப்பட்டது

நகப்படும குறறமற்ற எனனை இப்பொழுது என நீர்தொடர்ந்து
 வரவில்லை? பிரபுவே! காட்டில் எனனை விட்டுவிட்டு நீர் இப்
 பழுது எவ்விதம் போனீர்? நிஷதராஜரே! பாவத்திலிருந்து
 பபட்டுத் திருமபவும் அறிவையும் மனததையும் தனங்கனையும்
 டந்தபின் எனனைத் திருமபவும் நினைத்து எவ்விதம் ஜீவித்தி
 ரோ? ஒ! நிஷத மன்னரே! அரசபபுலியே! குறறமற்றவரே!
 மடைநதவரும் பசியால் பிடிக்கப்பட்டவரும் வாடினவரு
 ரு¹ உமமுடைய ஸரமத்தை எவன் போக்குவான்?'' என்றான்
 அடாந்த காட்டில் திரிகிற ஓர் மிருக வேடன அவன் அழுவ
 க கேட்டு வேகமாக ஓடிவந்தான் அவ்விதம் பாம்பினால் விழுங்
 படும நீண்ட கண்ணுள்ள அவனைக் கண்டு அடாந்த காட்டில்
 நெறவனும மிருக வேடையாடுகிறவனுமான வேடன விரைப
 கி வந்து கூர்மையான கத்தியினால் அதனை வாயில் விரைந்து
 ந்தான் ஒ! பாரத! மிருகத்தால் ஜீவிக்கும் அந்த
 டன அசைவற்றிருக்கும் அந்தப் பாம்பைப் பிளந்து அவனை
 வித்து ஜலத்தாலும் அலம்பித் தேற்றி, (அவன்) ஆகா
 செய்த பிறகு, 'ஒ! மானகுட்டியினுடைய கண்போன்ற
 ணுள்ளவனே! நீ யாரைச்சாரந்தவன்? எப்படி இந்த வனத்தை
 டந்தாய்? ஒ! காரதியுள்ளவனே! எப்படி இந்தப் பெரிய
 டத்தையும் அடைந்தவளாகிறாய்?' என்று வினவினான்
 பாரத! அரசனே! அவனால் அவ்விதம் கேட்கப்பட்ட தம்
 ரி இவையாவற்றையும் நடந்தபடி அவனுகஞ்ச சொல்லினான்
 விஸ்திரம தரித்தவனும் பருத்தபின் தட்டும் கொங்கையுமுள்ள
 ம அழகிய குறறமற்ற அங்கங்களுள்ளவரும் பூரணசந்திரன்
 னற முகமுள்ளவரும் விரைந்த இமைமயிருடனகூடின கண
 ளவரும் இனிமையாகப் பேசுகின்றவனுமான அவனைப் பா
 மிருகவேடன காமத்திற்கு வசமாயினன் பிறகு, காமத்தால்
 க்கப்பட்ட அவன் மெல்லிய அழகிய சொல்லால் அவன்கு
 மொழி கூறினான் தமயந்தி அதனை அறிந்துகொண்டாள்,
 வரதையான தமயந்தியும் அவனைக் கெட்டண்ணமுள்ளவனாக
 ந்து தீவிரமான கோபாவேசங்கொண்டவளாகிக் கோபத்தால்
 சிக்கின்றவள் போலானாள் கெட்டண்ணமுள்ளவனும் அற
 ம (காம) ஆதரனுமான அவனோ அகனிஜ்வலைபோல பா
 ச்கின்ற அவனைப் பலாத்கரிகக் ஆலோசித்தான் பாததாஸை

1 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் வீடப்பட்டது

யும் ராஜ்யத்தையும் பிரிந்த தமயந்தியோ துக்கத்தால் பீடி-
பட்டவளாகிப் பேச்சுமுறை தவறிப்போன போது, 'நான நன்
ரைத் தவிர வேறொருவனை மனத்தாலும் சிந்திக்கவில்லை யென
இதனால் இந்த அறபுனை வேடன உயிரை இழந்தவனாகி விழ-
வன்' என்று அவனைக் கோபத்தால் சபித்தாள் அவளால் அ-
சொல் சொல்லப்பட்டவுடன், அந்தமிருகவேடன உயிரற்றவனா-
தீயால் எரிக்கப்பட்ட மரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான்

அறுபத்தோராவது அத்தியாயம்

ந ளோ ப ர க யா ன ப ர ல் ம (தோடீச்சி)

(தமயந்தி நனைத்தேடும்போது ஆபராமமண்டலத்தில் முனிவர்களு-
பேசியதும், அவர்கள் உம்மண்டலத்துடன் மறைந்தபின் அவள்
தேர் யானை குதிரைகளுடன் ஜனங்கூட்டத்தைக்கண்டு
அதன் நிலைவனுடன் பேசினதும்.)

தாமரை மலர்போன்ற கண்ணுள்ள அவள், மிருகவேட-
கொன்று, பயங்கரமானதும் ஜனமற்றதும் சிளவண்டிக் கூட்ட-
ளால் ஒலிக்கப்பட்டதும் சிங்கம், சிறுத்தை, மான, புலி, பன்றி,
இவைகளின் கூட்டங்களுள்ளதும் பலவகைப் பறவைகூட்-
களால் சூழப்பட்டதும் மிலேச்சாக்களாலும் திருடர்களாலும் அ-
யப்பெற்றதும் ஸாலம், மூங்கில, 1 தவம், அரசு, திருதுகம், இறகு-
பலாசு, மருது, அரிஷ்டம், ஸயந்தன்ம், முள்ளிலவு இவைகள்
மறைக்கப்பட்டதும் நாவல், மா, லோதரம், கருங்காலி, தே-
பிரம்பு இவைகளாலடாந்ததும் பதமகம், ரெலலி, பஞ்ச-
கடம்பு, அதி இவைகளால் சூழப்பட்டதும் இலந்தைகளா-
பிலவங்களாலும் மறைக்கப்பட்டதும் ஆலமரங்களால் அட-
தும் பரியாளம், பனை, பேரீந்து, கடுக்காய், தானறி இ-
னாளுள்ளதுமான காட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டாள் அவள்
சூப் பலவித தாதுக்களுள்ள பலவித மலைகளையும் பற-
ளால் ஒலிக்கப்பட்ட கொடிப்பந்தலங்களையும் ஆசசரியம்
தோற்றமுள்ள குகைகளையும் நதிகளையும் ஸரஸுகளையும் வ-
களையும் ஸஞ்சரிகுகும் நானாவிதமான பறவைகளையும் பயங்கரம்
ருபமுள்ள பிசாசா உரகா அரசுகா ஆகிய பலரையும் குட்டை-

1 ஒருவகை மரம்.

தடாகனகளையும் மலையின கொடுமுடிகளையும் ஆசசரியமான
நாற்றமுள்ள நதிகளையும்¹ அருவிகளையும் அப்பொழுது பாரத்
தாள் விதாபபராஜனமகள் அங்கே எருமைகளையும் பன்றிகளை
நரிகளையும் கரடிகளையும் குரங்குகளையும் பாம்புகளையும் கூட
கூட்டமாகப் பாரத்தாள் வல்லமைபுடனும் புகழுடனும்
நியுடனும் மேலான தைரியத்துடனும் கூடின தமயநதி ஒருநதி
க அப்பொழுது நள்ளைத்தேடிக்கொண்டு அலைந்தாள் ராஜ
திரியும் கணவனைப் பிரிந்த துயரத்தால் இளைத்தவருமான அந
த தமயநதி அப்பொழுது பயங்கரமான காட்டை அடைந்து
வரு ஒன்றுக்கும் பயப்படவில்லை பிறகு, விதாபபனபெண்ணுள்
மிகக் துயரமுற்றுக கணவனைப் பிரிந்த துயரால் குழப்பபட்ட
வகன்களுள்ளவளாகி ஒருகற்பாறையை அடைந்து புலம்பலாளுள்
தமயநதி, 'சிங்கத்தினுடைய மாபுக்கு ஒப்பான மாபுள்ள
ர! மிகக் தோளவலிமையுள்ளவரே! நிஷத்தேசத்தது ஜனங்க
க்கு அதிபரே! அரசரே! நீர் நிர்ஜனமான காட்டில் என்னை
டம் என்குப் போயினீர்? வீரரே! மனிதப்புலியே! பூணமான
ஷினையுள்ள அஸுமேதமுதலிய யாகன்கள் செய்து ஏன் என
டத்தில் பொய்யாக நடக்கின்றீர்? நரசரேஷ்டரே! மிகக்
நதியுள்ளவரே! சுபமானவரே! அரசருட் சிறந்தவரே! எனக்
திரில் உமமால் சொல்லப்பட்டதை மெய்யாக்கக்கடவீர் ஓ!
தியே! அனனப்பறவைகளால் உமமிடத்தில் சொல்லப்பட்ட
தையும் என்னிடத்தில் சொல்லப்பட்டதையும் ஆலோசிக்கக்கட
ஓ! மனிதருட் புலிபோன்றவரே! நன்கு ஒதப்பட்டவையும்
வக் உபாங்கன்களுடன் கூடினவையும் விஸ்தாரத்தாடன கூடிய
யுமான நான்குவேதன்களும் ஒரு பக்கமும் ஸத்தியம் ஒன்று
த பக்கமுமன்றோ? பகைவரைக் கொல்பவரே! அரசரே! வீரரே!
கையால், முற்காலத்தில் என்னிடம் சொல்லியசொல்லை உண்மை
க்கக்கடவீர் அந்தோ! வீரரே! குற்றமற்றவரே! நான் உமக்
ய பிரியமானவளன்றோ? பயங்கரமான இந்தக் காட்டில் ஏன்
வக்கு மறுமொழி சொல்லவில்லை? பயங்கரமானதும் வாயைத்
நதுகொண்டிருப்பதும் பயங்கரமான சரீரமுள்ளதும் பசிகொ
டதுமான காட்டுக்கு அரசனான இந்தச் சிங்கமானது என்னைப்
முறுத்துகின்றது, ஏன் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டியவராக
லை? கலயாணரே! அரசரே! 'எனக்கு உன்னைவிடப் பிரிய

1 வேறு பாடம்

மானவள வேறு ஒருத்தியுமில்லை' என்று அப்பொழுது சொன்னீரே? முன சொல்லப்பட்ட அந்தச் சொல்லை உண்மையாக செய்யக் கடவீர் ஒ! நராதிபரே! எனனால் நீர் விருமப்பபட்டவராயிருக்கிறீர் பித்தகுகொண்டவரும் புலம்புகிறவரும் பிரிமானவரும் உமமால் விருமப்பபட்டவரும் மனைவியுமான எனக்கு ஏன் மறுமொழி கூறவில்லை பூபதியே! பெரியகண்ணுள்ளவரே பூஜயரே! பகைவரை வாட்டுபவரே! இளைத்தவரும் தீர்ந்த நிறமமாறியவரும் அழகக்கடந்தவரும் பாதி ஆடையைச் சுற்றி கொண்டவரும் நாத்தனிலலாதவளபோலப் புலம்புகின்றவரும் கூடத்தைப் பிரிந்த ஒற்றை மானபோலத் தனியாயிருப்பவரும் அகின்றவருமான! எனனை ஏன் தேற்றவில்லை? ஒ! மஹாராஜே! இந்தப் பெரியகாட்டில் தனியே இருப்பவரும் பதிவரதையும் பேசுகின்றவரும் சொந்தமனைவியுமான! எனக்கு ஏன் மறுமொழி சொல்லவில்லை? மஹாராஜே! நற்குலத்துடனும் நல்லொழுக்கத்துடனும் கூடியவரும் அழகிய எல்லா அங்கங்களாலும் விளங்கின்றவரும் அனுஸரித்தவருமான எனக்கு ஏன் உத்தரமசொல்லவில்லை? ஒ! நரோத்தமரே! நிஷதாதிபரே! மனிதரிற் சிறந்தவரே! என சோகத்தைப் போக்குகின்றவரே! இப்பொழுது இந்த மலையிலும் மிகப் பயங்கரமானதும் சிங்கங்களாலும் புள்ளாலும் அடையப்பட்டதுமான இந்தக்காட்டிலும் உமமைப்படுத்திருப்பவராகவோ உட்கராதிருப்பவராகவோ நிறப்பவராகவோ நடப்பவராகவோ நான் காணவில்லை துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவரும் உமது விஷயத்தில் சோகத்தால் இளைத்தவருமான (நாயாரிடம் சென்று, 'காட்டில் அரசர் உனனால் பாரக்கப்பட்டாரா' என்று கேட்பேன்? அழகியவரும் மஹாதமாவும் பகைப்படையை அழிப்பவருமான அரசரை, 'இந்தக் காட்டில் இருக்கிறார்' என்று எவன் எனக்கு இப்பொழுது சொல்லுவன்? 'தரமலாபோன்ற கண்ணுள்ளவரும் நீ தேடுகின்றவருமான நாராஜா இவாதாம்' என்னும் எவனுடைய மதுரமானசொல்லை இப்பொழுது கேட்கப்போகிறேன்? காரதியுள்ளதும் நான்கு வளைப்பற்களுள்ளதும் பெரிய மோவாயுள்ளதும் அரணயராஜனுமான இந்தப் புலியானது எதிராகமாக வருகின்றது அச்சமற்றவனா இத்தனைக் கேட்கிறேன் 'நீ மிருகங்களுக்கு அரசன் நீ இந்தக் காட்டில் (ஸஞ்சரிப்பதில்) வல்லவன் எனனை விதாப்பராஜன் புதரியு

நகவரைக்கொல்லுகின்றவரும் நிஷததேசாதிபதியுமான நள
ஜருடைய பாரியையும், பதியைத்தேடுகிறவனும், ஒன்றியாயிருப
வனும், துன்பப்படுகிறவனும், சோகததால் இளைத்தவனும்மான
மயந்தி என்றறி மிருகேந்திர ! சிங்கத்திற்கு ஒப்பான தோ
ளளவரும் பெரிய கைபுள்ளவரும் தாமரை இதழ்போன்ற கண்
யுள்ளவருமான அரசர் இங்கு உன்னால் பார்க்கப்பட்டாராகில
ளனக்குசொல்லித்) தேற்றுவாயாக, ஒ! அரசரையாஜனே! மிருக
ரேஷ்ட! அல்லது, அவரை நீ சொல்லாவிட்டால் என்னை த தினது
இந்தத்தயரத்தினினதும் விடுவி' (என்றுசொல்லியும்,) இந்த
ருக்ராஜன் காட்டில் என்னுடைய புலம்பலைத் தான் கேட்டுச் சத்த
ரன் ஜலமுள்ளதும் கடலுக்கு ஒப்பானதுமான நதியையேநாக
ச் செல்லுகின்றது உயர்ந்தவையும் ஆகாயத்தை அளவியவை
ம பலநிறமுள்ளவையும் மனத்தை மகிழ்விப்பவையுமான பல
நாடுமுடிகளால் விளங்குகின்ற இந்த மலையைத் கேட்கிறேன் பல
ததாதுககள் சிதறியிருப்பதும் பலவிதக்கற்களால் அலங்கரிக்கப
பற்றதும் இந்தப்பெரிய காட்டிற்கு உயர்ந்தகொடிமரம் போன்ற
ம சிங்கம், வேங்கை, யானை, புன்றி, கரடி, மான் இவைகளுடன்
டியதும் பலவிதமான புறவைகளால் நான்கு பக்கங்களிலும் ஒலிக
ப்பெற்றதும் பலாசு, அசோகு, மகிழ், புன்னை இவைகளால் விளங்
வதும், நன்கு புஷ்பித்த கோங்குகளாலும் தவங்களாலும் பல
கங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பக்ஷிகளுடனகடின நதிக
ராலும் கொடுமுடிகளாலும் அடர்ந்ததும் பூமிக் கு அழகியவடிவ
ள்ள சூடாமணிபோலிருக்கின்றதுமான இந்தச் சிறந்தமலையை
ராஜரைக் குறித்துக் கேட்கிறேன்

‘ஓ! பகவானே! மலைகளுட சிறந்தமலையே! அழகிய தோற்ற
ளளவனே! புகழ்பெற்றவனே! புகழிடமானவனே! மிகவும் சுப
ரவனனே! மலையே! உனக்கு நமஸ்காரம் நான் உன்னை அடைந்து
லையால் வணங்குகிறேன், என்னை அரசனமகளும் அரசனமரு
களும் அரசனமனைவியும் புகழ்பெற்றவனும்மான தமயந்தியென்று
றி விதாப்பதேசாதிபதியும் மஹாரதனும் பூமிக்குப்பதியும்
ன்கு ஜாதிகளையும் ரக்ஷிக்கின்றவனும் மிக்கதக்ஷிணையுள்ள ராஜ
யும் அஸ்வமேதம் என்னும் யாகங்களைச் செய்தவனும் அரசர்
நள சிறந்தவனும் பெரிய மிக அழகிய கண்களுள்ளவனும் 1 பிராம

1 வேதங்களில் என்னிலும், வைதிக காமங்களில் என்னிலும், கட்டவுளி
கடென்னிலும் ஆம்

மணரிடம் பிரியமுள்ளவனும் நல்ல நடைபுள்ளவனும் சொல்லு
ருதவனும் பொருமைபற்றவனும் நல்லியற்கையுள்ளவனும் வீ
முள்ளவனும் மிககச்செல்வமுள்ளவனும் தாமததெரிந்தவனும் சு
மானவனும் விதாபபதேசத்தை நன்கு காப்பாற்றுகிறவனும் ப
வாகூட்டங்களை வென்றவனும் பிரபுவுமான பீமன் எனனும் பெ
பெற்ற அரசன் என தந்தை பகவானே! உன் அருகிலவந்த என்
அவனுடைய மகனென்று அறி நிஷததேசத்தில நரசரேஷ்டரு
வீரஸேனரென்ற பெயராகொண்டவரும் மிககபுகழ்பெற்றவருமா
மஹாராஜா என்து மாமனா ஓ! மலைஞருட சிறந்த மலையே! ஜ
வரிய ததையிழந்தவனும், பாததாவைய பிரிந்தவனும், நாதனற்
ரும், விசந்ததுடன் கூடியவரும், நரசரேஷ்டருள் மேலானவரு
பாததாவுமான் நளராஜரைத் தேடுகின்றவனும், இவரு வந்தவ
மான எனனை அந்த வீரஸேனராஜரின் புத்திரரும் வீரரும் செ
முள்ளவரும் உண்மையான் பராகரமமுள்ளவரும் பகைவன
கொல்லுகின்றவரும் பொன்னிறமுள்ளவரும் புண்ய ஸ்வே
ரென்று புகழ்பெற்றவரும் பராமமண்பரியரும் வேதத்தை அறி
வரும் பேசத்தெரிந்தவரும் புண்ணியம் செய்கின்றவரும் ஸே
பானரு செய்தவரும் அகனிசயனம் செய்தவரும் (மற்ற) யா
களைச் செய்தவரும் கொடையாளியும் சண்டை செய்கிறவரும் ந
ஆளபவருமான எந்த நளராஜா பிதாவினிடமிருந்து கிரமமா
கிடைத்த தமது ராஜ்யத்தை நன்கு ஆளுகின்றாரே! அவருடைய
பாரியையாக அறிபக்கடவாய ஓ! மலையரசே! உன்னால் ஆகா
தைப் பிளக்கின்ற இந்த தூது கொடுமுடிகளால் இந்தப்பயந
மான காட்டில் நளராஜா பராககப்பட்டது உண்டா? சிறந்தயா
போன்ற நடையுள்ளவரும் புத்தியுள்ளவரும் நீண்டகையுள்ளவரு
(பகைவரைப்) பொருதவரும் பராகரமமுள்ளவரும் பலமுள்ள
ரும் வீரரும் அதிககீர்த்தியுள்ளவரும் நிஷததேசத்திற்கு அதிப
மான எனது பாததாவான் நளராஜா உன்னால் பராககப்பட்ட
உண்டா? சிறந்தமலையே! புலம்புகிறவனும் தனியாயிருப்பவரு
கலங்கினவருமான எனனை, துக்கத்தை அடைந்த உனது மகனை
தேற்றுவதுபோல ஏன் இப்பொழுது சொல்லால் தேற்றவில்
வீரே! பகைவரை மிஞ்சியவரே! தாமதத்தை அறிந்தவரே! செ
தவருதவரே! மஹிபதியே! அரசரே! இந்த வனத்தில் இருப்பீரால்
உமமை நீரே காட்டக்கடவீர் மிக இனிமையானதும் கம்பீரம
தும் மேகமுழக்கம்போன்றதும் அமிரத்ததிற்கு ஒப்பானது

ரிவான தும் அழகிய தும், 'விதாபபஞ்சுமாரீ வா' என்று எனனை
 ழபபதும் அராதம் நிரம்பின தும் எனசோகத்தை நாசம்செய
 டிய துமான மஹாதமாவும் நிஷதாதிபருமான அரசருடைய
 ச்சொல்லை நான் எப்பொழுது கேட்பேன்?' என்று அந்த
 புதரியான தமயந்தி அந்தச்சிறந்தமலையைப்பாராதுச சொல்லி
 றுநது மறுபடியும் வடக்குத்திசைகை நோக்கிச் சென்றாள்
 சிறந்த ஸ்திரீயான அவள், மூன்று பகலீரவுகள்சென்று, ஒப்பற
 ம் திவ்யமான சோலைகளால் விளங்குவதுமான தவசிகளின்
 தைதக கண்டாள் வலிஷ்டருக்கும் பிருகுவுக்கும் அதிரிகும
 ானவாகளும் நியமமுள்ளவாகளும் ஆகாரவசையழைப்புகளவா
 ம் அடக்கத்தையும் தூயமையையும் உடையவாகளும் நீரைமட
 பருகுகின்றவாகளும் கர்றறைமட்டும் புசிப்பவாகளும் அப்ப
 இலைகளைமட்டும் உட்கொள்ளுகிறவாகளும் புலன்களை வென
 களும் மிகக் பாக்யசாலிகளும் ஸவர்க்கத்தின் வழியைக் காண
 ப்பமுள்ளவாகளும் மரவுரிகளையும் தோல்களையும் தரித்தவா
 ம் தியானம் செய்கின்றவாகளும் இந்திரியங்களை நன்கு அடக்
 வாகளுமான தவசிகளால் விளங்குவதும் தவசிகளால் வலிக
 பற்றதுமான அழகிய ஆஸரம் மண்டலத்தைக் கண்டாள்
 த்மான கூட்டங்களால் நிரம்பின தும் குரங்குகூட்டத்துடன்
 பதும் தவசிகளுடன் கூடியதுமான (அந்த ஆஸரம் மண்டலத்
) பாராதவடனே அவள் தேறுதலை அடைந்தாள் அழகிய
 முள்ளவளும் அழகிய கூந்தலுள்ளவளும் அழகிய பினத்தட
 ரவளும் அழகிய கொங்கையுள்ளவளும் அழகிய பற்களமைந்த
 ளளவளும் காதியுள்ளவளும் அழகியஜகன்முள்ளவளும் நன்கு
 த்தும் நீண்டுமிருக்கின்ற கண்களுள்ளவளுமான அந்த வீரசேன
 ரன பாரியையானவள், ஆஸரமங்களுள்ளவிடத்தில் நுழைந்
 ஸ்திரீரதனமும் மிகக் பாக்யவதியும் இரங்கப்பட்டதக்கவளு
 அந்தத் தமயந்தி தவமுதியோர்களை நமஸ்கரித்தா வினயத்
 தலைகுனிந்து நின்றாள் சிறந்த தவசிகளான அவர்களனைவ
 ம், 'உன (வரவு) நலவரவாருக்' என்று சொல்லப்பட்டாள்
 அந்தத் தபோதனாகள் அங்கு இவளுக்கு முறைப்படி உபசா
 சயது, பிறகு, 'உட்காரச்கடவாய நாங்கள் என்ன செய்ய
 ற்டும்? சொல்' என்று சொன்னார்கள் அழகிய இடையுள்ள
 ள்), 'ஓ! குற்றமற்றவர்களே! மிகப்பாக்யவான்களே! இங்கே பூஜ
 ளான உங்களுக்குத் தவங்களிலும் அக்னிகளிலும் தாமங்களி

லும் மிருகங்களிலும் பறவைகளிலும் ஸ்வதாமானுஷ்டான லும்கேட்டமிருககினந்தா? என்று அவர்களைக் கேட்டனள். 'கள புகழுள்ள அவளைப் பார்த்து, 'சுபமானவளே! எல்லாவற்றை யும் குசலமே எல்லா அங்கங்களிலும் குற்றமற்றவளே! நீ யார்? என் செய்வியிருமபுகின்றாய்? சொல்வாயாக இங்கே உனது உருவத்தையும் மேலானகாரதிரையும் கண்டே எங்களுக்கரு சரியம் உண்டாயிற்று தேறுதலடை, துயரப்படாதே கலய நீ' இரத வனத்தின் தேவதை யா? இரதமலையின் தேவதை யா? அல்லது இரத நதியினுடைய தேவதை யா? இகழப்படாதவ உண்மையைச் சொல்' என்று கேட்டனா

அவள் அரத நிஷிகளை நோக்கி, 'ஓ! அரதணாகளே! இரதவனத்தின் தேவதை அல்லேன, இரதமலையின் தேவ தல்லேன, நதியின் தேவதையுமே அல்லேன ஓ! தபோ ள்களே! நீங்கள் பாலும் என்னே மானிடமங்கையாக அறியக்கட விவரமாகச் சொல்லுகிறேன். அதனை முழுமையும் என் மிருநது கேளுங்கள் விதர்ப்ப தேசத்தில பீமன என்னும் அ ஆண்டுகொண்டிருக்கிறான் பிரம்மமணஸ்ரேஷ்டாகளே! எ அவனுடைய பெண்ணை யாவரும் அறியக்கடவீர் நிஷத்தே பதியும் புத்திமாவும் புகழ்மிக்கவரும் வீரரும் புத்தத்தில கின்றவரும் கற்றறிந்தவருமான நளராஜரென்னும் அரசா ள் நாயகர் தேவதைகளைப் பூஜிப்பதை முக்கியமாகக் கொண்ட பிரம்மமணஜனங்களிடத்தில் அன்புள்ளவரும் நிஷத் வம்சத் தாபபாறறுகிறவரும் மிக்க தேஜஸ்வள்ளவரும் மிக்க பலமு ளும் மெய்மமைபுடையவரும் தாமததை அறிந்தவரும் அறி ளும் சொல்தவருதவரும் பகைவரை நொறுக்குகின்றவரும் ப மணபரியரும் தெய்வத்தை முக்கியமாகக் கொண்டவரும் யுள்ளவரும் பகைவாபட்டணங்களை ஜயிப்பவரும் இரதிரத் துபபான காரதியுள்ளவரும் நீண்ட கண்ணுள்ளவரும் பூர திரன் போன்ற முகமுள்ளவரும் பகைவர்களைக் கொல்கிற சிறந்த யாக்கைகளைச் செய்தவரும் வேதவேதாங்கங்களின் கன அடைந்தவரும் பகைவரைப் போரில் கொல்கின்றவரும் யனும் சந்திரனும் போன்ற காரதியுள்ளவரும் பூமிபாலரும் யத்தை யும் தாமததையும் முக்கியமாயுடையவரும் ராஜஸு ருமான நளராஜரென்னும் அரத என்று பார்த்தா, ரகஸ்ய கெடுப்பதில் எண்ணமுள்ளவர்களும் கலவியறிவிலாதவா

ல தோரதவாகளும் கபடமுள்ளவாகளுமான இழிவானவா
ரால (சூதில்) அழைக்கப்பட்டு ராஜ்யத்தையும் தனத்தையும்
ஹாரா தமயந்தியென்று பெயாபெற்றவளும் நாயகரைக்
ளபதில் ஆசைகொண்டவளுமான என்னை அந்த ராஜரேஷ்ட
டய பாரியையாக அறியுங்கள் அப்படிப்பட்ட நான் துயர
டந்தவளாகிப் போரில் வல்லவரும் மகாதமாவும் அஸ்தமநீந
ரும் பாததாவுமான நளராஜரைச் சோலைகளிலும் மலைகளிலும்
ரகங்களிலும் ஆறுகளிலும் அப்படியே எல்லாருடடடைகளி
அப்படியே காடுகளிலும் எங்கும் தேடிக்கொண்டு இங்கு
சரிகுகிறேன் நான் எவாநிமித்தம் மிக்ககொடியதும் பயத
புண்டுபண்ணக்கூடியதும் கோரமானதும் புலிகளாலும் மான
ராலும் அடையப்பட்டதுமான இரத்த துக்கமான் வனத்தை
டரதேதே நிஷத்தேசுதது ஜனங்களுக்குப் பதியான நளராஜ
ராலும் அந்த அரசா பகவான்களான உருகுண்டையு இரத்த அழ
தபோவனத்தை அடைந்ததுண்டா? சில பகலிரவுகளில் நள
ரைப் பாரேனாகில் இரத்த தேகத்தைவிட்டு ஜீவனை மோகூத
ன சோபபேன அந்தப்புருஷ ரேஷ்டரிலவறமல இரத்த உயி
ழகையினால் எனக்கு என்ன பயன்? கணவரைப் பிரிந்த துய
ல வருத்தப்பட்ட நான் எவ்விதம் இருப்பேன்?' என்று சொன
ர பிறகு, வனத்தில் அவ்விதம் புலம்புகின்றவளும் த்னியாயிருப
ளும் பீமபுதாரியுமான தமயந்தியை ஸத்யவாதிகளான அந்தத்
சிகள், 'ஓ! கல்யாணி! சுபமானவளே! வருங்காலம் உனக்கு
ழமத்தைத் தருவதாகுமென்பதை நான்கள் தவத்தால் காண்கி
ம் நளனை விறைவில் பாராப்பரய் ஓ! பீமனமக்களே! நிஷத்
சத்திற்கதிபதியும் புகைவாகளைக்கொல்லுகின்றவனும் தாமா
ஷ்டானஞ்செய்பவருள் சிறந்தவனுமான நளனைத் துன்பமற்றவ
ப் பாராப்பரய் ஓ! கல்யாணி! எல்லாபுராவங்களினினதும்
பட்டவனும் எல்லா ரதனங்களுடனுங்குடினவனும் அதே
ந்த நகரத்தை ஆளுகின்றவனும் பகைவரை அடக்குகின்றவனும்
கவாகளுக்குப் பயத்தைச் செய்வனும் நண்பர்களுக்குத்
பரைப் போக்குகிறவனும் கேஷமங்களுக்கிருப்பிடமானவனும்
சனுமான பதியை அடைவாய்' என்று சொல்லினா அந்தத்
சிகள் ராஜபுதரியான நளனுடைய பிரியமான மனைவியைப்
ரத்து இவ்விதம் சொல்லி, அகனிஹோதரங்களுடனும் ஆஸர
களுடனும் மறைந்தனா. அப்பொழுது, குற்றமற்ற அங்க

முள்ளவளும் வீரசேனராஜன் மருமகளுமான அநதத் தமயப் பெரிய ஆசசரியத்தைக் கண்டு வியப்படைந்தனள் தமயநதி, 'நபாராததேனே இது எனன்? எனனால்கனவு காணப்பட்டதே? இங்கு என்ன ஸம்பவம் நோந்தது? அநதத் தவசிகள் யாவ் எங்கே? அநத ஆராமமண்டலம் எங்கே? புணயமான ஜலமுதும் பக்ஷிகளால் அடையப்பெற்றதும் அழகியதுமான அநத எங்கே? கணிகளாலும் மலர்களாலும் விளங்கும் அழகிய் அநத கள் எங்கே?' என்று ஆலோசித்தாள்

மனிதப்புலியே! இவ்விதம் ஆசசரியமடைந்தவளும் தாம மலாபோன்ற கண்ணுள்ளவளும் பீமனமகனும் அழகிய சிரிப்பு வளருமான தமயநதி நெடுநேரம் ஆலோசித்துக் கணவனைப்பிதுயரமிககவளும் எளிமையுற்றவளும் நிறமமாரின் முகமுள்ளவ ஆயினள் பிறகு, அவள் அங்கிருந்து வேறிடத்தை அடைகண்ணீரால் (தடைப்பட்டு) விளங்காத சொல்லுடன் ஓர் அமரத்தைக் கண்டு கண்ணீரால் நிறைந்த கண்களுள்ளவளாகி, வதில் மலாநததும் தளிரகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதும் மனத்குப்பிடித்ததும் பக்ஷிகளால் சபதிககப்பெற்றதும் மரங்களுட்சி மரமுமான ஓர் அசோக் மரத்தை அடைந்து, 'அந்தோ! கஷ்ட இரதக்காட்டின நடுவில் அழகிய இரத மரமானது பலவான் (மகனி முதலிய) அலங்காரங்களுடன் அழகிய சிறந்த மலேயே விளங்குகின்றது ஓ! இனிய தோற்றமுள்ளவனே! அசேசீககிரம் என்னைச் சோகமற்றவளாகச் செய் அரசா துயர அச்சமும் துன்பமுமற்றவராயிருப்பதை நீ பாராதததுண்டா? உவரை அடக்குகின்றவரும் தமயநதி யென்ற எனக்குப் பபதியும் நிஷததேசத்தின் அதிபதியும் ஒற்றை வஸ்திரத பாதியால் சுற்றப்பட்டவரும் அழகிய உடம்பின் தோலுளும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவரும் வீரரும் இரதக் காட அடைந்தவருமான நளராஜரென்னும் எனது நாயகப் பாரத்திருக்கின்றாயா? ஓ! அசோக மரமே! நான் துயரமற்றக் கச செல்லுமபடிசெய் அசோகமே! என்னுடைய சோகத்தி போக்குவதால் (அசோகன் = சோகத்தைப் போக்குகிறவன் னும்) உண்மையான பெயருள்ளவனாகக் கடவாய்' என்று புள்ள

இவ்விதம், பீமபுதரியான் அநதச் சிறந்த ஸ்திரீ துன்பமுளாகி அநத அசோக மரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு மிகக் பய

ன (வேறு) ஓர் இடத்தை அடைந்தாள் அவள் அனேக மரங்களையும் பல ஆறுகளையும் அப்படியே அழகிய பல மலைகளையும் பல நகரங்களையும் பறவைகளையும் கண்டாள் அப்பொழுது, பீமனாள் கணவனைத் தேடிக்கொண்டு அங்குள்ள குகைகளையும் மூவரைகளையும் ஆச்சரியமான தோற்றமுள்ள நதிகளையும் காத்தாள் பிறகு, அழகிய சிரிப்புள்ள தமயந்தி அதிக வழிபுக கடந்தா, தெளிவான ஜலமுள்ளதும் அழகியதும் மிகக் கிரீரந்த ஜலமுள்ளதும் அகன்றதும் மடுக்களுள்ளதும் நீரொசுசிரால சூழப்பட்டதும் கிரௌஞ்சனங்களாலும் குரரங்களாலும் ந ஒலிக்கப்பெற்றதும் சகரவாகனங்களால் கத்தப்பெற்றதும் மைகளும் முதலைகளும் மீன்களும் அடர்ந்ததும் விஸ்தாரமான மடுக்களால் விளங்குவதும் ரமயமாயுள்ள துமான ஒரு நதியைத் துணுகின்றதும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகங்களாலும் நுங்கினதுமான பெரிய ஜனக்கூட்டத்தைக் கண்டாள் புகளாவளும் சிறந்த இடைபுள்ளவளும் பித்துக்கொண்டவளானா உருவமுள்ளவளும் துயரத்தால் பீடிகப்பட்டவளும் பப்படியே பாதி ஆடையுதித்தவளும் இளைத்தவளும் நிறமமாறினளும் அழகுகடைந்தவளும் புழுதியுடன் கூடிய அவிழ்ந்த நதிலுள்ளவளும் நளனது மனைவியுமான அவள், பெரிய ஜனக்கூட்டத்தைக் கண்டவுடனே, அருகிறபோய் ஜனங்களின் நடுவில் ழைந்தாள் மனிதர்கள் அங்கு அவளைக்கண்டு, சிலா பயந்து டனா, சிலா கீவலைமிககவராயிருந்தனா, அவகே சிலா கூக்குர ட்டனா, சிலா அவளைப் பரிஹவித்தனா, சிலா பொறுமைப ட்டனா ஓ! பாரதி! சிலா அவளிடத்தில் தபையச் செய்தா. 'ஓ! கலயாணி! நீ யாரா? யாரைச் சாரத்தவள்? காட்டில தைத் தேடுகின்றாய்? நீங்கள் இங்கே உன்னையெனக்கண்டு அஞ்சு றோம் நீ மானிடப்பெண்ணா? கலயாணி! நீ இந்த வனத்திற்கா து மலைக்காவது அல்லது திகக்குக்காவது தீதவதையா? நீ இயக பா? ராக்ஷஸியா? அல்லது தேவ ஸ்திரீயா? உண்மையைச்சொல னனை நாங்கள் சரணமடைந்தோம் எல்லாவித்ததிலும் எங்க டக்கு கேஷமத்தைச் செய்வாயாக குற்றமற்றவளே! எங்களை கூழ்ப்பாயாக ஓ! கலயாணி! இந்தக் கூட்டமானது, எல்லாவித்த ரலும் கேஷமுமுள்ளதாகி, இங்கிருந்து விரைவாகச் செல்லுமபடி ம எங்களுக்கு கேஷமுமுண்டாகும்படியும் செய்வாயாக' என்றும் வண்டலும்செய்தனா

ராஜபுத்தரியும் கறபுள்ளவனும் கணவனைப் பிரிந்த துயரவருத்தப்பட்டவளுமான தமயந்தி, அந்தக் கூட்டத்தால் அவதம சொல்லப்பட்டவளாகி, பிறகு, கூட்டத்தலைவனையும் கூட்டத்தையும் நோக்கி, 'யௌவனமுள்ளவாகளும் முதியவர்களும் சிறுமகளும் கூட்டத்தின் முன்போகின்றவர்களும் இவருள்ள அந்நீரும் எனனை அரசன் மகளும் அரசனமரும்களும் அரசன் மனையும் கணவரைக்காண்பதில் ஆசையுள்ளவளுமான மனிதப் பெண்கை அறியக்கடவீர் விதாப்பதேசத்தரசன் எனது தந்தை ராஜரென்று பெயாபெற்றவரும் மிக்க பரீகயசாலியுமான நிஷதேசத்தரசர் எனது நாயகர் பகைவரால் வெல்லப்பட்டார் அவன்தேடுகின்றேன் புருஷாரேஷ்டரும் பகைவாகூட்டத்தைக்கொளுகின்றவரும் எனது நாயகருமான நளராஜரை அறிந்திருப்பீளானால் சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்' என்று மறுமொழி சொன்ன பெரியகூட்டத்திற்குத் தலைவனும் சரியென்று பெயருள்ளவனுமாகூட்டத்தை நடத்துபவன் குற்றமற்ற அங்கமுள்ள அவனை நோக்கி 'ஓ! கலயாணி! எனவாராதையைக் கேள் அழகிய சிரிப்பு வளே! நான் கூட்டத்தை நடத்தும் கூட்டத்தலைவன் புகழுள்வளே! நளனென்று பெயருள்ள மனிதனை நான் பாரக்கவில். மனிதரல்லாத மறநப் பிராணிகளால் அடையப்பட்ட இந்தக் கமுழுவதிலும் யானைகளையும் வேங்கைகளையும் காட்டுருமைகளும் சிறுத்தைகளையும் கரடிகளையும் மானகளையும் பாரக்கிறே பெரியகாட்டில் உன்னைத்தவிர வேறு 'மானிடப்பெண்ணையாவ மானிடையாவது நான் பாரக்கவில்லை ஆதலால், யக்ஷராஜன் 1 மணிபத்திரன் எங்களுக்கு அருளபுரிவானாக' என்று பிறகு, அவன் எல்லா வியாபாரிகளையும் அந்தக் கூட்டத்தலைவனையும் நோக்கி, 'இந்தக்கூட்டம் எங்கே போகின்றது? இதில் சொல்லுங்கள்' என்று வினவினான் கூட்டத்தலைவன், 'ஓ! அரசர்களே! இந்தக் கூட்டமானது உண்மையைக்காண்பவனுள் ஸுஹுவென்னும் சேதிராஜனுடைய தேசத்தைக்குறித்து லாத்திரகாக விரைந்து போகின்றது' என்றான்

1 'மணிபதரன் குபோனுககடுதப்படியான யக்ஷர் தலைவன் காளையும் மலைகளையும் கடந்துசெல்லும் பிரயாணிகளையும் வாதக்கூட்டங்களையும் காக்கும்தெய்வம்' என்பது இவ்விஷ மொழி பெயர்ப்பு

அறுபத்திரண்டாவது அதியாயம்.

ந ளோ பாக யா னபா வு ம (தோடீரீச்சி)

(தமயந்தி வர்த்தகர்க்குட்டத்துடவீசென்று இரவு ஒரு துளக்கரையில் தங்கியதும், நீரகுடிக்கவந்த யானைகள் தமயந்தியைத்தவிரப் பெரும்பாலணைக் கொன்றதும், மிஞ்சிவாங்களுடன் தமயந்தி சேத்தநகர் அடைந்ததும், அந்நாட்டரசுந்தாய் அவளைத் தன்அந்தப்புரத்தில் வஸிக்கச் செய்து தந்தி.)

குற்றமற்ற அங்கமுள்ள அவள அப்பொழுது கூட்டத்தலைவனுடைய அநதசொல்லைக்கேட்டுக் கணவனைக் காண்பதில் ஆசைகாண்டவளாகி அநதக் கூட்டத்துடனகூடவே போயினாற்பிறகு, வியாபாரிகள் புலநாட்கள் சென்றபின் பயங்கரமான பெரிய நாட்டில் நான்கு பக்கத்திலும் அழகியதும் தாமரைமலரகளுடனும் ஸ்ளகரதிக மலரகளுடனும் கூடியதும் ரமயமானதும் மிக்க புறகநம் விற்றுகளுமுள்ளதும் அனேகம் கிழங்குகளுடனும் கனிகளுடனும் கூடினதும் பலவித பக்ஷிகளால் அடையப்பட்டதுமான டாகத்தைக் கண்டாராகள் மிக்ககளைத்த வாகனங்களுள்ள அவர்கள் சுத்தமான ஜலமுள்ளதும் மனத்தைக் கவரக்கூடியதும் நன்கு நிரிந்ததுமான அநதத் தடாகத்தைக் கண்டு தங்குவதற்கு எண்ணாம்கொண்டார்கள், கூட்டத்தலைவனுடைய ஸம்மத்தகினமேலற்றதவனத்திலும் துழைந்தார்கள் பெரியகூட்டமானது ராதிரி முழுதும் தாமரைத் தடாகத்தை அடைந்து வலித்தது பிறகு, விஅடங்கிய பாதி ராதிரிவேளையில் இருட்டில் வாதக்ககூட்டம் அப்பொழுது களைத்துத் தூங்குமபோது, மதப்பெருக்காலவங்கின ஒரு யானைக்கூட்டமானது மலையின் தாமழவரையினினதும் ரகுடிப்பதற்காக வந்தது, பிறகு, அநத வாதக்ககூட்டத்தையும் டட்டத்திலுள்ள அனேகம் யானைகளையும் பார்த்தது அப்பொழுது, அதிக மதமுள்ள அநதக் காட்டுயானைகளெல்லாம் அநதக் ராமதது யானைகளைக்கண்டு கொல்ல எண்ணாம்கொண்டு வேகமாக எதிராதேதாடிவந்தன எதிராதுவரும் அநத யானைகளினவேகமானது மலையின் உச்சியினினதும் சிதறிப் பூமியிலவழிமும் கொடுமுடிஞ்ஞடைய வேகம்போலக் தாங்கமுடி யாததாயிருந்தது யானைகள் வகமாக ஒடுமபோது காட்டிலுள்ள வழிகள் மறைந்துபோயின

தாமரைக்குளத்தினவழியை மறைத்துக்கொண்டு நன்கு தூங்குகிற தாம பூமியில் புரளுகின்றதுமான அந்தப் பெரிய கூட்டத்தை அந்தக் காட்டுயானைகள் 'விரைந்து தூக்கத்தன் தூக்கத்துட' பேரிசைச்சலிக்கின்றவாகளும் புகலிடத்தை விரும்புகிறவாகளும் பெரிய பயங்கரமானவாகக் காட்டிலுள்ள புதர்களைக் குறித்து ஒடுக்கவாகளுமான அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் யானைகளால் சிதைந்தவர்களாலும் சிலா துதிகைகளாலும் சிலா கால்களாலும் அடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் கொல்லப்பட்ட ஒட்டகங்களாலும் குதிகைகளாலும் நிறைந்தவர்களாகவும் கலங்கின காலாள் ஜனங்களுள் வாகளாகவும் பயத்தால் ஒடுகின்றவர்களாகவும் அப்பொழுது ஒவ்வொருவராவும் அடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் பயங்கரமான சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு பூதலத்தில் விழுந்தார்கள், மரங்களிதாக்கி நொறுங்கினவர்களாகி மேடுபள்ளமான இடங்களிலு விழுந்தார்கள் அரசனே! மிகக் செல்வத்துடனிருந்த வியாபாரக் கூட்டம் இப்படி பலவாற்றாலும் பலயானைகளால் தெய்வ வசத்தா ஆகாமித்துக் கொல்லப்பட்டது

'கஷ்டமான இந்த அகனி உண்டாயிற்று, காப்பாற்றுவதற்கு இப்பொழுது ஒடுங்கள், இந்தரதனக்குவியல சிதறிவிட்டது, எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், ஏன் ஒடுகின்றீர்கள்? இந்தப்பணம் பொதுவானதே எனவாரத்தை பொய்யன்று மிகப்பயந்தவர்களே! திருமவுமே சொல்லுகிறேன், ஆலோசனை செய்யுங்கள்' என்று மூவுகத்திற்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணும் பெரியசபதம் உண்டாயிற்று இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு, (அவர்கள்) அப்பொழுது பயத்தால் ஒடினார்கள் பயங்கரமான அந்த ஜனங்களின் நாசமான அவ்விதம் நடக்கும்போது தமயந்தி பயத்தால் கலங்கினமனமுள்ளவளாகி விழித்துக்கொண்டாள் அவ்விடத்தில் எல்லா உலகத்திற்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணும் நாசத்தைப் பாராததாள் தாரைமலருக்கு ஒப்பான கண்ணுள்ள சிறுமியானவள் முன் பாராத ராத அதனைக் கண்டு, (அந்தத் துயரத்தில்) ஸம்பந்தமுள்ளவ போலத் தேறுதலற்றவளாயும் பயத்தால் கலங்கினவளாயும் எழுதாள் அங்கு, கூட்டத்தினின்றும் அதிக காயப்பட்டவர்களா விடப்பட்டவர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, 'இது எந்தக் காமத்தின் பயன்? நம்மால் மிகக் கீர்த்தியுள்ள மணிபத்திரனும் பூஜிக்கப்படவில்லை அப்படியே, யக்ஷாங்களுக்கு அதிபதியும் செல்வமுள்ளவனும் பிரபுவுமான குபேரனும் பூஜிக்கப்படவில்லை நிச்சயம். அ

, இடையூறுசெய்யும் தேவதைகளுக்கு முதலில் பூஜைசெய்யப் பிலலை அல்லது, இது சகுனங்களுடைய விபரீதமான பயனென நிச்சயம் கிரஹங்களோ விபரீதமில்லை * வேறு எது இவ்விதம் துதி' என்றனா மற்றும் சிலா, இரங்கப்படத்தக்கவளும் சுற்ற பொருளும்ற்றவளும் பித்தகுகொண்டவளபோன்ற தோற்ற ளவளும் விகாரமான உருவமுள்ளவளும் மனிதரல்லாத உரு வதச செய்துகொண்டு இப்பொழுது பெரிய கூட்டத்தினுள் ழந்தவளுமான இந்தப்பெண்ணை மிகக் பயங்கரமர்னமாயை னரே இவ்விதம் செய்யப்பட்டது (இவள்) அரக்கியோ? அல இயக்கியோ? அல்லது பயத்தை உண்டுபண்ணும் பேய்ச்சியோ? த தீமைமுழுதும் இவளுடையதே, இது நிச்சயம் இவ்விஷயத் ஆலோசனைசெய்ய வேண்டாம் கூட்டத்தைக் கொன்றவளும் நக்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவளும் கூட்டத்திற்கே ஈ போன்றவளுமான அந்தப் பாலியைப் பார்ப்போமானால் கற் றும் புழுதிகளாலும் புற்களாலும் கட்டைகளாலும் முஷ்டிக ளும் அவஸ்யமாகவே கொல்ல வேண்டும்' என்று சொன்னா தமயந்தியோ, மிகக் பயங்கரமான அவர்களின் அந்த வாராத யைக்கேட்டு வெட்கமுற்றுப் பயந்தவளாகி நடுங்கிக்கொண்டு தத் தீமை வருமோ என்று சந்தேகித்ததுக் காரிள்ள இடத்துக்கு றுள் அவள், 'அந்தோ! என்மேல் தெய்வத்திற்குப் பயங்கர ா பெரிய கோபமிருக்கின்றதே? கேஷமத்தைத் தொடாவதாய் உயே? இது எந்தக் காமத்தின் பயன்? செய்யுகையாலோ மனத் ிலா வாக்கினாலோ ஒருவருக்கும் ஒரு கெடுதியும் அணுவளவே செய்ப்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லையே இது எந்தச்செய ினபயன்? வேறுஜனமத்தில் செய்யப்பட்ட மஹத்தானபாவம் னை அடைந்திருக்கிறதென்பது திண்ணம் நான், பாததாஹ்ன யம் கவரப்பட்டதும் தன்னுடைய ஜனத்திலிருந்தும் தோலவி கணவனைப் பிரிதலும் மக்களைப் பிரிதலும் நாதனில்லாமையும் துஷ்ட ஜந்துக்களடாந்த வனத்தில் வாஸமும் ஆகிய மீள யாததும் கஷ்டமாயுள்ளதுமான இந்த ஆபத்தை அடைந்து டேனே' என்று தன்னைப்பற்றி அழுதாள்

ஒ! நராதிப! பிறகு, மதுநாள் வந்தவுடன், கொல்லப்பட்டவா போக மிஞ்சின ஜனங்கள் காட்டுப் புதரிலிருந்து வெளிவந்து பொழுது கொலைசெய்யப்பட்ட உடன்பிறந்தாணையும் தந்தை யும் மகனையும் நண்பனையும் குறித்துத் துக்கித்தாராள் அழ

கிய சிரிப்புள்ள தமயந்தி அப்பொழுது, கூட்டம் கொல்லப்படவில்லை, பிராமமணாகளுடனிருந்தமையால் அந்த வனத்தில் அழிபடவில்லை அங்கே தமயந்தி, 'எனனால் என்ன பாவம் செய்து பட்டதோ?' ஜனமற்ற காட்டில் எனனால் அடையப்பட்ட ஜனககூட்டம் எனனுடைய துரதிருஷ்டத்தாலேயே யானைகூட்டத்தால் கொல்லப்பட்டது எனனால் இப்பொழுதும் அந்தத் துருநெடுங்காலம் அடைய வேண்டியிருக்கின்றதென்பது நிச்சயமாகலமவராமல (மனிதன்) மரிககமாட்டான் எனனும் பெரியோ உபதேசத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன் (அதனால்தான்) துககத் அடைந்த நான் இப்பொழுது யானைக் கூட்டத்தால் துககப்பட்டவில்லை இவ்வுலகில் மனிதர்களுக்குத் தெய்வத்தால் செய்து பட்டதது ஒன்றும் இல்லை எனனால், சூழ்நடைப்பருவத்திலும், தத் துககம் வருவதற்குக் காரணமான பாவச்செயல் செயனலும் மனத்தாலும் சொல்லாலும் சிறிதும் செய்யப்பட்டதில்லையமவரத்திற்காக வந்த லோகபாலாகளான தேவர்கள் ஸ்வயமவரத்தில் நளராஜருக்காக எனனால் மறுக்கப்பட்டார் அவர்களுடைய பிரபாவத்தாலேயே நான் பிரிவை அடைந்தேன் என்று நிச்சயமாக நினைக்கிறேன்' என்று வருந்தினாள் அபுலியே! துககத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும் சிறந்த ஸ்திரீ கற்புள்ளவளுமான அந்தத் தமயந்தி இவை முதலிய அபுலம்பல்களைப் புலம்பித் துககமும் சோகமும் மேலிட்டவள் அப்பொழுது கொல்லப்பட்டவர்கள் போக மிஞ்சினவர்களைத் தேடித் தின கரைகண்டவர்களுமான பிராமமணாகளுடன் உள்ள போகின்ற அந்தச் சிறுமியானவள் நெடுநேரம் சென்ற மாலையில்தான் மெய் பேசுகிறவனும் சேதிராஜனுமான ஸ்ரீமஹாவினுடைய பெரிய பட்டணத்தை அடைந்தாள்

அழகான எல்லா அங்கங்களுமுள்ளவளும் பாதி ஆடை தவருமான அவளோ உயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய ஸூப்பாரு அந்தச் சிறந்த பட்டணத்தில் துழைந்தாள் தளர்ச்சியுற்றவர்களைத் தவளும் எளிமையுற்றவளும் அழிந்த கூந்தலுள்ளவள் அழககடைந்தவளும் பித்தககொண்டவள்போலப் போகின்ற மான அவளை நகரவாசிகள் பார்த்தார்கள் அப்பொழுது, (ராஜனது பட்டணத்தில் துழைகின்ற அவளை அங்கே கண்டு கிவாவலிகளின் புத்திரர்களான சிறுவர்கள் குதூஹலத்தினால் தொடர்ந்தார்கள் அவள் அவர்களால் சூழப்பட்டவளாகி

ரிகையின் ஸம்பததை அடைந்தான் உப்பரிகையிலிருக்கும் சனதாய ஜனங்களால் சூழப்பட்ட அவனைக் கண்டு செவிலியைக் கி, 'போ, அவனை இங்கே என்னிடம் அழைத்துவா துயர வறும் பாதுகாவலை விரும்புகிறவனுமான சிறுமியானவள ங்களால் துன்புறுத்தப்படுகிறாள் பித்துக்கொண்டவளபோல ஷமுள்ளவளும் லக்ஷ்மீபோனவளும் நீண்ட கண்ணுள்ளவளு ள் கலயாணியானவள் எனது வீட்டை விளங்கச் செய்கிறாள் னருடைய) அவ்வித ரூபத்தையும் பாராக்கிறேன்' என்று சொல் ள் அரசனே! அந்தச் செவிலியானவள் அந்த ஜனங்களைத் ததுத் தமயரதியைச் சிறந்த உப்பரிகையில் ஏறிவரச்செய்து, சரியமடைந்து, 'இவ்விதம் அஸ்குததை அடைந்தவளா ந்தும் சிறந்த சரீரத்தைத் தரிக்கிறாய் மேகங்களில் மின்னல் ங்குவதுபோல விளங்குகிறாய் நீ யா? எவனைச் சாராதவள்? லலுவாயாக ஒ! தேவதைபோன்ற காரதியுள்ளவளே! ஸகாய லவளாயிருந்தும் ஆடவர்களிடமிருந்து பயப்படாமலிருக்கின் ஆபரணங்களில்லாமலிருந்தாலும் உன்னுடைய ரூபம் மனி ளருடையதாயில்லை' என்று கேட்டனள் தமயரதி, அவளுடைய தச் சொல்லிக் கேட்டு ராஜமாதாவையும் பார்த்து மறுமொழி லல்லாளுள்

'எனனைக் கணவரைப் பின்பற்றியவளும் நல்லகுலத்திலிற்றத் தரத்தரியும் வேலைக்காரியும் இஷ்டப்படி வலிக்கின்றவளும் களையும் கிழங்குகளையும் ஆகாரமாயுடையவளும் தனியாயிருப் றும் பொழுதுபோனவிடத்தில் தங்குபவளுமான மானிடப் ணனாக அறியக்கடவீர் என்கணவா எண்ணமுடியாத குண ள்வா, என்னையும் எப்பொழுதும் அனுசரித்தவா வழி நிழல் தொடர்வதுபோல நானும் அந்த வீரரைப் பகதி ன அனுசரித்தவள் அவருக்குத் தெய்வச்செயலாக நன்கு ரடுவதில் மறுக்கமுடியாத பற்று வரைகடந்து உண்டாயிற்று ா சூதில் ஜயிக்கப்பட்டவராகித் தனியே காட்டை அடைந்தாா றை ஆடையுடுத்தவளும் பித்துக்கொண்டவாபோலக் கலங்கின னான அந்தப் பாததாவைத் தேறுதலசெய்துகொண்டு நானும் டை அடைந்தேன் அந்த வீரா காட்டில் வேறு ஒரு கார தில் ஒரு சமயம் பசியுடன்கடினவராகி (போய்விடுமென்று) றணமல் ஒருவஸ்திரத்தையும் விட்டுவிட்டா ஆடையற்ற ம பித்துக்கொண்டவரைப்போல நினைவற்றவருமான அவரை

ஒற்றை ஆடையுடனிருந்த நான் எப்பொழுதும் பின்தொடர்
ளாகிப் பல இரவுகள் தூங்கவில்லை பிறகு, பலநாள சென்ற
ஓர் இடத்தில் தூங்குகின்ற என்னைவிட்டு, வஸ்திரத்தினபாதி
கிழித்துக்கொண்டு குற்றமற்ற என்னைப் பிரிந்துபோயினா
படிப்பட்ட நான் தாமரையின் உட்காய்போன்ற காரதியுள்
ரும் மனத்திற்குப் பிடித்தவருமான அந்தப் பாததாவைத் தே
வளும் காணாதவளும் பகலும் இரவும் எரிக்கப்படுகின்றவளு
தேவனுக்கு ஒப்பானவரும் பிரியமானவரும் பிரபுவுமான பிர
ஸ்வரரை அடையவில்லை' என்று சொல்லிக் குற்றமற்ற அங்கமு
அவள் நீர்நிரம்பின் கண்ணுள்ளவளாயும் நடுங்குகின்றவளா
மிகக் துக்கத்தை அடைந்தவளாயும் நின்றனள்

அரசன் தாய், கண்ணீர் நிரம்பின் கண்ணுள்ளவளும்
மானஸ்வரத்துடன் அவ்விதம் மிகப் புலம்புகின்றவளுமான அ
தமயந்தியைப் பார்த்துத் துயரமுற்றவளாகித் தானே செ
லாளுள் 'கலயாணி! நீ இங்கு வாஸம் செய் எனக்கு உன்ன
தில் சிறந்த பரீதியிருக்கின்றது சுபமான்வளே! உனது
தாவை எனது வேலைக்காரர்கள் தேடுவார்கள் அல்லது,
சும் அங்கும் திரிந்துகொண்டு (அவா) தாமாக்கவேயும் வரு
சுபமானவளே! இங்கேயே வவிகளில் பாததாவை அடைவ
என்றாள் ராஜமாதாவின சொல்லைக்கேட்டுத் தமயந்தி, 'ஓ!
ரைப் பெற்றவளே! உடன்பாட்டுடன் உன்னிடம் வவிக்க விடு
கிறேன் 'எச்சிலை உண்ணவே மாட்டேன் பிறாகாலை அ
மாட்டேன் வேறு ஆண்பிள்ளைக்குடன் எககாரணமட
யும் பேசேன்' என்று என்னால் விரதம் கைக்கொள்ளப்படடி
கிறது என்னை ஓர் ஆண்பிள்ளை விரும்புவனாலால் அவன் உன்
தண்டிக்கப்படவேண்டும் அடிக்கடி (விரும்புவனாலால்) மூட
அவன் கொல்லவும் படவேண்டும் பாததாவைத்தேடும்பொரு
மட்டும் பிராமமணர்களைப் பாரப்பேன் இப்படியாலால், உ
டம் இங்கு வலிப்பேன், சந்தேகமில்லை இப்படியில்லையா
ஓர் இடத்திலும் வலிப்பதில்லை யென்பது எனமனத்திலிரு
ந்து' என்ற சொல்லைச் சொன்னாள் தமயந்தியால் இவள்
சொல்லப்பட்ட ராஜமாதாவோ, 'இதை முழுமையும் செய்க
தெய்விகமாக உன்விரதமும் இவ்விதமிருக்கின்றது' என
இதைச் சொல்லினள் ஜனாதிப! பாரத! ராஜமாதா தமயந்தி
இவ்விதம்சொல்லி, பிறகு, ஸ்ரீமநதை என்னும் பெயருள்ள

னை நோக்கி, 'ஓ! ஸ்ரீநாதையே! தேவருபமுள்ள (இவனை) ஸ்ரீநாதரி என்று அறிந்ததுகொள பிராயுததால ஒப்பமையை தைந்த இவள உனக்குத் தோழியாகஇருக்கட்டும் இவளுடனாக கவலையற்ற மனமுள்ளவளாகி எப்பொழுதும் மகிழ்வாயாக' எனும்இதனைச் சொன்னாள் பிறகு, ஸ்ரீநாதை மிகக் மகிழ்ச்சி தைந்து தமயநதியை அழைத்துக்கொண்டு (மறறத்) தோழிக ல சூழப்பட்டவளாகி வீட்டை அடைந்தாள் ஓ! அரசனே! மகிய கணக்கையுடைய அந்தத் தமயநதி வீரனான நளனை எப் பொழுதும் சிறத்தித்துக்கொண்டு ஸ்ரீநாதை என்ற ராஜபுத்தரியுடன் ஸம்செய்தாள்

அறுபத்துமூன்றாவது அதயாயம்

ந ள ர ப ர க ய ர ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(தமயந்தியைப் பிரிந்து காட்டில் தீரீயும் நளனைக் காட்டுத் தீயில் அகப்பட்ட கரீங்கோடகன் தன்னைக் காக்கவேண்டினதும், நளன் விடுவித்தவுடன், கரீங்கோடகன், அவனைக் கடித்து உருவை விகாரப்படுத்தி, முன்னுருவை அடையவிரும் பும்போது தன்னை நினைந்து உடுக்கும்படி சொல்லி ஆடையளித்ததும்)

ஓ! வேந்தனே! நளராஜனே தமயநதியைவிட்டுச் (சென்று) லல முடியாத காட்டில் எளிகின்ற பெரிய காட்டுத்தீயைப் பாராத ன் அங்கு நடுவில், 'ஓ! நள! வா' என்றும், 'புண்புலோக!' என்றும் உரக்க அழைத்த ஒரு பிராணியின் சபதத்தைப் பல னை கேட்டான் நளனும், 'அஞ்சாதே' என்று சொல்லி அகனி ன நடுவிறச்சென்று, சுருட்டிக்கொண்டு படுத்திருக்கின்ற அந்த கராஜனைப் பாராததான் அந்த நாகமும் அப்பொழுது நடுமக்கி ண்டு கைகூப்பி, 'அரசனே! மனிதரைக் காப்பவனே! எனக் காககோடகனென்ற நாகனாக அறி ஓ! மனிதாக்கதிபனே! நூற்றமற்றவரும் மிகக் பெருந்தவமுள்ளவருமான ஒரு பிரமம் யி எனனால் வஞ்சிக்கப்படடா கோபத்தால் சூழப்பட்ட அவ ல, 'நீ ஸ்தாவரமபோல நளன் வரும்வரையில் இருக்கக்கடவாய

I 'அநாகா' என்பது மூலம், அநாகஸா என்னும் முனிவா என்றும் னாளலாம் 'நாரதா' என்பது நீலகண்டவியாகயான பாடம் ,

அவன இவகிருநது உனனை (வேறு) ஓர் இடத்துக்குக் கொல்
போவான் ¹ அங்கே என்னுல் செய்யப்பட்ட சாபத்தினினை
விடுபடுவாய்' என்று சபிக்கப்பட்டேன அவரது சாபத்தால்
அடியிலிருந்து மறறோ அடி அசைவதற்கும் சகதியற்றிருக்கிறே
உனக்குக் க்ஷமத்தை உபதேசிப்பேன் நீ என்னைக் காப்பாற்
கடவாய் உனக்குத் தோழனும் ஆவேன் எனக்கு ஒப்ப
பன்னகன் இல்லை உனக்குக் கனககாதவனும் ஆவேன் சீக்கி
என்னை எடுத்துச் செல்' என்று நளனை நோக்கிச் சொல்லிற்
இவ்விதம் சொல்லி அந்த நாகஸரேஷ்டன் கட்டைவிரல் உ
வுள்ளதாயிற்று நளன் அதனை எடுத்துக்கொண்டு காட்
தியிலலாத இடத்தை அடைந்தான் அகனியற்ற இடைவெளியுள்
இடத்தை அடைந்து விடஎண்ணங்கொண்ட அவனைக் காகடு
டகன்னெனும் நாகம் திரும்பவும் சொல்லிற்று 'நைஷத! நீ உ
னுடைய சில அடிகளை எண்ணிக்கொண்டுபோ நீண்ட கைகளை
டையவனே! அங்கு நான் உனக்குச் சிறந்த க்ஷமத்தைச் செ
வேன்' என்றது பிறகு, எண்ணத் தொடங்கின அவனைப் ² பத்
வது அடியில் கடித்தது கடிக்கப்பட்ட அந்த நளனுடை
அந்த உருவம் விரைவில் மறைந்து (மாறி) விட்டது அந்த நள
தான் விகாரப்படுத்தப்பட்டதைக் கண்டு ஆச்சரியமுள்ளவன்
மின்றான் அந்த அரசன் தன் சொந்த ரூபத்தைத் தரித்த நா
தைப் பார்த்தான்

பிறகு, காககோடக நாகம் நளனைத் தேற்றிக் கொண்
'ஓ! நள! உன்னை ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ளாதபடி உன்னுடை
ரூபம் என்னுல் மறைக்கப்பட்டது எந்தக் கலிநிமித்தம் அதிக
கத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டாயோ அந்தக் கலி என்னுடைய விஷ்
னூல துக்கப்பட்டுக்கொண்டு உன்னிடத்தில் வலிப்பான மஹார
அவன் உன்னை விடுவவரையில் விஷத்தால் நன்கு மறைக்கப்பட
அங்கங்களுடனும் துயரத்துடனும் ³ உன்னிடம் வலிப்பான
அரசனே! குற்றமற்றவனும் (வஞ்சிக்கத்) தகாதவனுமான நீ எவ
வஞ்சிக்கப்பட்டாயோ அவனைக் கோபத்தால் வெறுத்து உன்
என்னுல் ரகக்ஷ செய்யப்பட்டது ஓ! மனிதப்புலியே! தெற்றுப
னுள்ள பராணிகளிபமிருந்தும் பகைவாக்களிபமிருந்தும் உனக்கு

¹ வேறு பாடம்

² 'தச' என்ற வடசொல்லுக்கு, 'பத்து' என்றும், 'கடி' என்றும் பெ
ருண்டாதலால் கடிக்கச்சொன்னதாகக்கொண்டது ³ வேறு பாடம்,

யில்லை நராதிப! எனது அனுகிரகத்தால நீ 1 பிரமமவிதனும் வாய் அரசனே! விஷ்ணுநிமித்தமான பீஷுடயும் உனக்கு உண்டாது ஒ! ராஜேந்திர! புத்தகங்களில் அடிகளடி வெற்றியையும் அடைய அரசனே! நிஷத்ததாரா தலைவனே! 'நான் பாருகன் என்ற நாப்பாகன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு இவ்விருந்து அழகிய யோத்தி நகரத்தில் ருதுபாணராஜனிடம் இப்பொழுதே செல்வனோ சூதாடும் திறத்தை அறிந்தவன் இக்ஷ்வாகு குலத்தினுள்ளான ஸ்ரீமானான அந்த ராஜன் அஸ்வஹருதயமென்ற விதத்தைப்பற்றுகக்கொண்டு அக்ஷஹருதயமென்ற விதத்தை உனக்குத் தருவான், நண்பனுமாவான் அக்ஷவிதையை அறிந்தபின் கேட்கத்தகுந்த சேருவாய் அப்பொழுது, நீ உன்மனைவியுடனும் ராஜ்யத்துடனும் மக்களுடனும் சோவாய் சோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாது இத்தனை உண்மையாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன் ஒ! நராதிப! நான்த ரூபத்தை எப்பொழுது பார்க்க விரும்புவாயோ அப்பொழுது நீ எனனை நினைக்கக்கூடவாய் இந்த ஆடையையும் உடுத்திக் கொள்வாய் இந்த வஸ்திரத்தால் மறைக்கப்படாத சொந்த பதத்தை அடைவாய்' என்று சொல்லி அவ்வித தெய்வத் தன்மைபொருந்திய இரண்டு ஆடைகளை அப்பொழுது கொடுத்தான் ஒ! கௌரவ! வேந்தனே! நாகராஜன் இவ்விதம் நானுக்குச் சயதிசொல்லிவிட்டு, வஸ்திரத்தையும் கொடுத்தது, பிறகு அந்நியே மறைந்தான்

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

ந ள ன ப ர க ய 1 ஸ ப ா வ ம. (தோடிக்சி)

என, தன் பெயர் பாதுகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அயோத்தியில் ருதுபர்ணராஜனிடம் சென்றதும், ருதுபர்ணன் நானைத் தேர்ப்பாடுகளுக்கிடையிலே நிறுத்தும்)

அந்த நாகம் மறைந்தவுடன், நைஷதனை நான் புறப்படைச்சென்று பத்தாவது நாளில் ருதுபாணனுடைய நகரத்தில் மறைந்தான் அவன், 'நான் பாடுகனென்னும் பெயரை அடையவன் குதிரைகளை நடத்துவதில் எனக்கு ஒப்பான ஸமாத

1 பிரமமணர்களிடமிருந்தும் படயில்லை' என்பது வேதபாடத்தின் பாராளு

தன பூமியில் இல்லை சிரமமான காரியங்களிலும் உபாயங்களும் என்னுடன் நீங்கள் ஆலோசிக்கலாம் உணவுப்பொருள்களைச் சமைப்பதையும் பிறரைவிட விசேஷமாக அறிவேன இந்த உதவதிலுள்ள சிறப்பங்களையும் மற்றும் செய்ய மிகஅரிய யாவற்றையும் செய்ய முயலுவேன ஓ! நுதுபாண! என்னைப் போஷிக்கடவாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு (நுதுபாண) ராஜனை அழைத்தான் பூமிக்ருபபதியே! பிறகு, நானால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்த நுதுபாணராஜன் அவனைப் பார்த்து மனதாழ்வு மிக்க பரிதியை அடைந்தது, 'ஓ! பாஹுக! (இங்கே) வலிபயமாக உனக்குக்ஷேமமுண்டாகுக இவற்றையெல்லாம் செய்வானெனக்கு எப்பொழுதும் விரைவாகச் (சவாரி) செல்வதில் என்னை முக்கியமாக இருக்கிறது அப்படிப்பட்ட என்னுடைய குதிகள விரைவாகச் செல்லக்கூடிய உபாயத்தைச் செய் குதிகளுக்குத் தலைவனாயிரு உனக்குப் பதினாயிரம் (பொன்) சம்பளம் ஓ! பாஹுக! உனக்கு எப்பொழுதும் வராஷ்ணேயனும் ஜீவனம் அருகிலிருந்து ஏவினவைகளைச் செய்வா இவர்களுடைய கூடி மகிழ்வாய் என்னிடத்தில் வசிக்கக்கடவாய்' என்றான் இவ்விதம் அவனால் சொல்லப்பட்ட நளன் வராஷ்ணேயனுடனும் வலனுடனும் நுதுபாணனுடைய அந்த நகரத்தில் கௌரவிக்ருபவனாகி வலித்தான்

அந்த அரசன் அங்கே தமயந்தியைச் சிறத்திதற்குகொண்ட மாலையோறும், 'இரங்கப்படத்தக்க அவள பசிதாக்கங்கள் பீடிக்ருபப்பட்டவளும் களைத்தவளுமாகி அந்த மந்தனையைச் செயலை நினைத்துக்கொண்டு எங்குப் படுத்திருக்கிறாளோ? எவ்வாறு அடைந்தாள் சேஷிக்கிறாளோ?' (என்ற பொருளுள்ள) இவ் ஒரு சலோகத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வசித்தான் இவன் சொல்லுகின்ற அரசனை ராதரியில் ஜீவலன், 'ஓ! பாகுக! எப்பொழுதும் எவனைக்குறித்து? இவ்விதம் சோகிக்கின்றாய்? எவ்வாறு குறித்து இவ்விதம் துக்கிக்கின்றாயோ அவள் யாருடைய என்னபதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் ராஜன் அவனை நோக்கிச் சொல்லவற்றான் — 'குறைந்த வுள்ள ஒருவனுக்கு மிக்க பிரியமான ஒரு ஸ்திரீ இருந்த அவனும் அவளுக்கு மிக்க பிரியமானவன் அந்த மந்தன் காரணத்தினால் அவனைவிட்டுப் பிரிந்தான் பிரிந்த மதிக்க

1 'ஏவம் எனது பாடம் கொள்ளப்பட்டது

ன துககததால் பீடிககபபட்டவனாகி அலைநது திரிகிறுன்
 ன சோகததால் வாட்டப்படுகின்றவனும் ஓயவற்றவனுமாகி
 பும பகலும் அவனை நினைத்துக்கொண்டு இராககாலத்தில் ஒரு
 லாகததைக கானம் செய்கிறுன அவன பூமிமுழுதும் சுற்றிக
 ண்டு ஓர் இடத்தில் ஒன்றை அடைநது, (துககத்திறகுத) தகா
 னுயினும் அநததுககததைத் திருமபவுமே நினைத்துக்கொண்டு
 ிககிறுன கஷ்டத்திலும் காட்டில் அநதப புருஷனைப் பின
 டாநதவனும் அறப்பாகயமுள்ள அவனலை விடப்பட்டவளு
 ன அநத ஸதிரீயோ உயிருடனிருப்பது அரிது தனிமையான
 ம சிறுமியும் அறியாதவனும் தேடுகின்றவனும் அவலிதம் தேடு
 மகுத தகாதவனும் பசிதாகம் மேலிட்ட அங்கமுள்ளவருமான
 வள்) ஜீவிப்பது அரிது ஐயா! எப்பொழுதும் துஷ்ட மிருகநா
 ல ஸஞ்சரிக்கப்பெற்றதும் பயங்கரமாயுள்ளதுமான பெரிய
 ட்டில் (அவள்), அறப் புத்தியுள்ளவனும் அறப்பாகயமுள்ளவனு
 ன அவனலை விடப்பட்டாள்' என்றான இவ்விதம் நைஷத
 ன தமயந்தியை நினைத்துக்கொண்டு அவவாசனது வீட்டில்
 ஞாத வாஸததைச் செய்தான

அறுபத்தைந்தாவது அதயாயம்.

ந ளோ ப ர க ய ர ன ப ர வ ம (தோடீச்சீ)

ராஜன் நளதமயந்தியரைத் தேடும்பொருட்டுப் பிராம்மணர்களைப்
 ல தேசங்களுக்கும் அனுப்பியதும், ஸுதேவனென்னும் அந்தனை
 சேதிராஜன் வரன்மனையில் தமயந்தியைக் கண்டதும்,
 தமயந்தி அநதனைவிடிக் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு
 பேசுவதைக் கண்ட அரசன்தாய் தமயந்தியின்
 துலழதலியவற்றை அவளிடம் கேட்டதும்)

நாடு கவரப்பட்ட நளன் பாரையுடன் காணாமற்போன
 து, பீமராஜன் மந்திரிகளுடன் கூடிப் பலமுறை ஆலோசனை
 ப்தான எல்லாப் பிராமணர்களையும் வரவழைத்துப் பின்வரும்
 ததையைச் சொல்லலானான் 'எந்தப் பிராமணன் தமயந்தியை
 நளனையும் எல்லாப் பககத்திலும் தேடிக்காண்கிறானோ அநத

அரதணனுக்கு ¹ அகரகாரத்தையும் பட்டணத்திற்கு ஒப்பான மததையும் கொடுப்பேன், ஸ்ரீயிரமபசுக்களையும் கொடுப்பேன் என்று தவிஜோததமாகளான எல்லாப் பிராமணர்களை அழைத்துச் சொல்லி, அவ்விருவரையும் பாரக்கும் விருப்பத்தை அப்பொழுது பயன்படுத்தினான் பீமன், கிரம்பின் தனத்தை கொடுத்தது, 'நளனையும் என பெண்ணான தமயந்தியையும் தேவர்கள் நளன் அறியப்பட்டு இந்தக் காரியம் நிறைவேறினவுடனாக அருளின அவ்விருவரையும் அழைத்துவருபவனுக்கு ஸ்ரீயிரமபசுக்களை கொடுப்பேன் அகரகாரங்களையும் பட்டணத்திற்குப் பான கிராமத்தையும் தனத்தையும் அப்படியே வேலைக்காரர்களையும் வேலைக்காரிகளையும் கொடுப்பேன் தமயந்தியையாவது நளனையாவது இவரு அழைத்துவர முடியாமற்போனாலும் அறிபட்ட மாதத்திலும் ஸ்ரீயிரமபசுக்களாகிய தனத்தையே கொடுப்பேன்' என்று அவர்களுக்குக் கட்டினாயிட்டான இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அரத அரதனாகள சந்தோஷமடைவார்களாகிப் பட்டணங்களிலும் தேசங்களிலும் பாரியையுட்கூடின நளனைத் தேடிக்கொண்டு எல்லாத்திக்குகளிலும் சென்றா, நளனையாவது பீமபுத்திரியையாவது ஓர் இடத்திற் பாரகவிலலை பிறகு, தேடுபவனான ஸுதேவனென்று பெருளான அரதனைச் சேதிப்பிரியில் அரசன்மாளிகையில் தமயந்தியைக் கண்டன ராஜமாதாவும அரத்த தமயந்தியைக் கொண்டே பிராமணர்களுக்குப் பரிமாறுவித்தான் ஸுதேவனும் போஜனத்திற்காக அங்கேயே பிரவேசித்தான் இளைத்தவரும் நிறமமாறினவரும் அழுகக்கடைந்தவரும் கணவனைப் பிரித்துயரை முக்கியமாக உடையவரும் புக்கக்கட்டத்தால் சூழப்பட்ட அகனியின் கார்தியைப் போலச் சிறிது பிரகாசித்தும் பற்றத்தான ரூபத்துடனகூடியவரும் நீண்டகண்ணுள்ளவருமிகக் அழுகக்கடைந்து இளைத்திருப்பவருமான அவள் ² அரசனிடைய வாழ்த்துக்காலத்தில் ஸுநந்தையுடனிருப்பதைக் கண்ட அடையாளங்களால் ஆராய்ந்து தமயந்தியென்று ஊகித்தான்

ஸுதேவன், 'இந்தஸ்திரீ முன் என்னால் காணப்பட்ட உருமுள்ளவளாக இருக்கிறாள் லோகத்திற்கு அழகான லக்ஷணம்

¹ 'அகரம் = பிராமண போஜனம், அந்நகர அரசன் சொல்லிருந்த ஒதுக்கிவைக்கப்படும் நிலமுதலியவை அகரகாரம்' என்பது பண்டிதர்
² 'புண்டரஹவாசனே ராஜன்' என்பது மூலம்

ரானறவளும், பூண சந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவளும், ரயாமையும், அழகிய வட்டமான கொங்கையுடையவளும், ரியால எல்லாததிகுக்ககையும இருளற்றவையாகச் செய ரவளும், தேவியும், அழகிய பதமம்போன்ற நீண்டகண்ணுள்ள நம், மனமதனுடைய ரதிதேவியைப்போன்றவளும், எல்லா உல திறகும் பூணசந்திரனின் காரதியைப்போல விருப்பமானவ ட், அந்த விதாப்பதேசமாகிற குளத்தினினதும் தெய்வககுற தால வெளியில் எடுக்கப்பட்டதும் அழககினுலும் சேற்றினு ட பூசப்பட்ட அங்கமுள்ளதும் மிக வாடினதுமான தாமரைக ரடியைப் போன்றவளும், ராகுவால விழுங்கப்பட்ட சந்திரனை டய பூணிமை ராததிரியைப் போன்றவளும், பதியைப்பிரிந்த ரகததால கலங்கினவளும், நீர்ப்பெருக்குக் குறைந்த ரதியைப் ரால எளிமையுற்றவளும், தாமரையிலைகளும் மலரகளுமழிந்த ட பயமுறுத்தப்பட்ட பக்ஷிகளையுடையதும் யானையின் துதிக யால பீடிககப்பட்டிக கலங்கினதுமான தாமரைத்தடாகத ப போன்றவளும், ஸுகுமாரியும், நனகு அமைந்த அங்கமுள ளும், ரதனங்களாலிழைக்கப்பட்ட மாளிகையில் வசிக்கத்தக்க நம், களைந்தெறியப்பட்டுச் சூரியனால் காய்கின்ற தாமரைக ரடிபோன்றவளும், ரூபத்துடனும் பெருந்தன்மையுடனும் நற ரத்துடனும் கூடியவளும், அலங்காரத்திற்குத் தக்கவளாயினும் ங்கரிககப்பட்டாதவளும், ஆகாயத்தில் கறுத்தமேகத்தால றக்கப்பட்ட புதிதான சந்திரகலையைப்போன்றவளும், ஸுகங ம இஷ்டானுபவங்களு மில்லாதவளும், பந்து ஜனத்தைப் ரதவளும், சரீரம் இளைத்தும் பாததாவைப் பாரக்க விருப்பத் ல (அதனைத்) தரிககின்றவளுமான இந்தத் தமயரதியைக் கண்டு, பொழுது கிருதாரத்தனுயினேன் ஸதிரீக்குப் பூஷணமில்லா னும் பாததாவே மேலான பூஷணமன்றோ? பிரகாசிக ற இவளோ அழகுள்ளவளாயிருந்தும் கணவனைப்பிரிந்

1 இதற்கு, கருமைநிறமுள்ளவள், நடு பெளவனத்திலிருபடவள், மக்க பெருதவள், காளி, அதுகு, மஞ்சள், அவுரி முதலிய பல பொருள ண்டு 'குளிராகாலத்தில் இனிய சூடுள்ளவையும கோடைக்காலத்தில ிய குளிராச்சியுள்ளவையுமான அங்கங்களும் புட்டிடப் பொன்னிறமு ள ஸதிரீ' என்று கூறி இதனை விளக்க ஒரு சுலோகமும் காட்டுவா ட காவிய உரைகாரருள் ஒருவரான பரதமல்லிகா விரிவை இவா அந டக்குச் செய்துள்ள முகதபோதவுரையில் காண்க

திருத்தலால் பிரகாசிக்கவில்லை நான் இவனைப்பிரிந்தும் சேதாலவாடாமல் தனசீரத்தை வைத்திருக்கிறுதலால் மிசெயற்கரியசெயலைச் செய்கிறான் கருமையான கூந்தலின் யுளவளமும் தாமரைமலர்போல நீண்டகண்ணுள்ளவனும் ஸ்ரீ திருத்தக்கவருமான இவனைத் துயரமடைந்தவளாகக்கொண்டு மனமும் கலங்குகின்றது அழகுள்ள இந்தப் பதிவ்யானவள் ரோகினி சந்திரனை அடைவதுபோலக் கண்ணாடையாகத் துகக்கத்தின்கரையை எப்பொழுதுதான் கடப்பாடு நாட்டை இழந்த ஓர் அரசன் திருமபவும் நாட்டை அடைமகிழ்வதுபோல நான் இவளை மறுபடியும் அடைவதால் மகிசையை அடைவான் இது நிச்சயம் ஒத்த ஒழுக்கமும் பிராய உளவளமும் ஒத்தநற்குலத்துடன் கூடினவருமான தமயந்தி நான் தகுதியானவள் கருமையான கண்ணுள்ள இவளும் நானாகுத் தகுதியானவள் அளவிடமுடியாதவனும் வீரபலமுள்ளவனுமான அந்த நளனுடையமனைவியும் பதியைக்கக விரும்பமுள்ளவருமான இவனைத் தேற்றுவது எனதுகடமூரணசந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவளும் துகக்கத்தைப் பாரா இராதவளும் துகக்கதால் பீடிக்கப்பட்டவளும் கவலையும் அடையும் மேலிட்டவளுமான இவளை யான தேறுதல் செய்கிறேன் என்று ஆலோசித்தான்

இவ்விதம் ஸுதேவன் என்ற பிராமமணன் பறபலகாரன் ளாலும் அடையாளங்களாலும் அவனைத் தமயந்தி என்று நிச்சயித்துப் பிறகு அருகில்போய், 'ஓ! தமயந்தி! நான் உன்பிராதாவி இனியநண்பனான ஸுதேவன் பீமராஜனுடைய சொல்லால் ஸ்ரீதேவியைத் திருத்திவந்தேன் ஓ! அரசியே! உன்பிதாமாதாவும் உனஸகோதரர்களும் கேஷமமாயிருக்கின்றனர் கிருப்பவர்களும் நீண்டஆயுளுள்ளவர்களும் உன்மக்களும் மகிசையே பந்துக்கூட்டங்களும் உன்நிமித்தம் உயிரை இழந்தவர்போல இருக்கின்றார்கள் நூற்றுக்கணக்கான பிராமமணர்கள் (உன்னைத்) தேடிக்கொண்டு பூமியைச் சுற்றுகின்றனர்' என்று ஓ! யுதிஷ்டிர! தமயந்தி அந்த ஸுதேவனை அறிந்துகொள்தன்னுடைய அந்த எல்லாநண்பர்களுக்கும் பற்றிக் கிரமமாகக் கேட்குமா ஓ! அரசனே! தமயந்தி பிராதாவுக்கு இஷ்டமும் பிராமமணர்களுக்கும் ஸுதேவனைப்பார்த்துச் சோகத்தால் விரைபீடிக்கப்பட்டவளாகி மிகவும் அழுதாள் ஓ! பாரதி! தனிமை

ஸுதேவனுடன் பேசுகிறவனும் அழுகிறவனுமான அவனை ஸுதேவனானவன் கண்டு, பிறகு, துன்பமுற்று வருந்தி, 'ஸைரந்தி பானவள பிராமமணனுடன் மிக அழுகிறான் வேண்டுமானால், வந்து வளை அறிவாயாக' என்று தன் தாயாருக்குச் சொல்லியனுப்பின பிறகு, அப்பொழுது சேதிபதியான அரசனின் தாயானவள் நதப்புரத்தினின்றும் அரசுசிறுமி பிராமமணனுடனிருந்த இடத்திற்குப் போனாள் வேந்தனே! பிறகு, ராஜமாதா ஸுதேவனை அழைத்து, (இந்த) ஸ்திரீ எவனுடைய மனைவி? எவனுடைய மகள்? அழகணனுள்ள இவள் உறவினரிடமிருந்தும் கணவனிடமிருந்தும் வலிதம் காணாமற்போனாள்? அரசுதன்னே! இவ்விதம் இருக்கின்ற திவரதையானவள் உன்னால் எவ்விதம் அறியப்பட்டாள்? இவற்றையெல்லாம் மிச்சமின்றி உன்னிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றன தேவருட்பமுள்ள (இவளைக்) கேட்கின்ற எனக்கு உண்மை அரசுச் சொல்' என்று வினவினாள் ஓ! அரசனே! இவ்விதம் அவரால் வினவப்பட்ட பிராமமணஸரேஷ்டனான ஸுதேவன ஸுதேவரக உட்காராது தமயந்தியின் உண்மையைச் சொல்லலானாள்

அறுபத்தாறாவது அத்யாயம்

ந ளோ பாக யா ன பாவம் (தோடீச்சி)

(அரசன்தாய் ஸுதேவனால் தமயந்தியின் உண்மையை அறிந்து அவளுக்கிருந்த மச்சத்தாலும் தமயந்தியேன்று நீசயித்து அவனைத் தகப்பனிடம் அனுப்பியது)

ஸுதேவன, 'தாமாதமாவும் பயங்கரமான பராகரமுள்ளவனுமான பீமனென்பவன் விதாபபதேசத்தரசன் கலயாணி என இவள் தமயந்தியென்று பெயர்பெற்ற அவனுடைய மகள் ரஸேனபுத்திரானைய நளனென்பவன் நிஷததேசத்தரசன் இந்த கலயாணி புத்திமானும் புண்படலோகனுமான அவனுடைய மனைவி பெரியமனமுள்ளவனும் பிராதாவிலை சூதாடத்தலை ஜயிக்கப்பட்டவனும் நாட்டைப் பறிகொடுத்தவனும் தமயந்தியுடன் சோரது போனவனுமான அவன் ஒருவராலும் அறிப்படவில்லை அப்படி (தேடிவந்த) நாடுகள் தமயந்திரிமித்தம் நதப்பூமி முழுவதும் ஸஞ்சரிக்கின்றோம் ஓ! தேவி! அப்படிப்பட்ட இந்தச் சிறுமி உன்னுடைய வீட்டில் அடையப்பட்டாள்

ரூபத்தால் இவளுக்கொப்பான மானிடப்பெண் இல்லையன
 ஸயாமையான இவளது புருவங்களின் நடுவில் உடன பிற
 தும் மேலானதும் தாமரைமலர்போன்றதும் மறைந்ததும்
 இரத மறுவானது, இவளது அழககால மறைக்கப்பட
 மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரனபோல எனனூல பாரக்
 பட்டது இவள் எல்லாரிலும் சிறந்து விளங்குவளென்பது
 அடையாளமாகப் பிரம்மாவால் அமைக்கப்பட்ட இது (வ
 பிறை) பிரதமையில் தெளிவாகத் தெரியாத சந்திரகலையே
 நன்கு விளங்கவில்லை இவளுடைய சரீரமானது அழககால மி
 பூசப்பட்டிருந்தும் ரூபம் மறைந்துபோகவில்லை, (நீராட்டமுதல்
 சுத்திகள் செய்யப்பட்டாமலிருந்தும் பொனபோல விளங்குகின்ற
 சிறுமியான இரதத் தேவி, மறைக்கப்பட்ட அகனியானது
 டினால் அறியப்படுவதுபோல இரதச் சரீரத்தாலும் இரத மச்
 தாலும் குறிப்பிக்கப்பட்டு எனனூல அறியப்பட்டாள்' என்றான
 ஓ! அரசனே! அரத ஸுதேவனுடைய அரத வாரதத்தை
 கேட்டு, ஸுநந்தை மச்சத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த அ
 கைத் துடைத்தாள அரதத் தமயந்தியினுடைய அரத மறு
 னது அழகுக்குப் போகப்பட்டவுடன், மேகமற்ற ஆகாயத்
 சந்திரன் விளங்குவதுபோல மிக விளங்கிற்று. ஓ! பாரத! மச்
 தைக் கண்டவுடன், ஸுநந்தையும் ராஜமாதாவும் அவளைக் க
 கொண்டே ஒரு முகூர்த்த காலம் அழுதுகொண்டு நின்றனா
 மாதா கண்ணீரைவிட்டுக்கொண்டு, மௌன, 'இரத மறுவி
 என உடனபிறந்தாளின் பெண்ணென்று குறிப்பிக்கப்பட்டவள்
 ருய ஓ! அழகிய தோற்றமுள்ளவளே! நானும் உன் தாய்
 தசாரணதேசாதிபதியும் மகாதமாவுமான ஸுதாமாவென்ற
 சனுடைய பெணரன் அவள் பீமராஜனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டா
 நாளை வீரபாகுவேந்தருக்குக் கொடுக்கப்பட்டேன் தசா
 தேசத்தில் என பிதாவின வீட்டில் நீ பிறந்ததை நான் பா
 தேன ஓ! அழகியவளே! உனக்கு இதுவும் பிதாவின வீடுபோ
 றதே, தமயந்தி! இரதச் செல்வம் எனக்கு எவ்விதமோ அ
 தமே உனக்கும்' எனனும் இதனைச் சொன்னாள் மன்னவ
 யந்தி சந்தோஷமுள்ள மனத்துடன் அரத மாதாவின ஸ்வே
 ரியை வணங்கி, 'அறியப்படாதவளாயிருந்தும் வேண்டிய எல்
 வஸ்துக்களாலும் திருப்தி செய்யப்பட்டவளும் எப்பொழுதும் உ
 னூல காப்பாற்றப்பட்டவளுமாகி உன்னிடத்தில் ஸுகமாக வாள்

பதேன ஸுகவாஸத்திலிருந்து மிகக் ஸுகமானவாஸம் உண
கப்போகின்றது இதில் ஸந்தேகமில்லை. தாயே! நெடுநகாலம்
நீதிருந்த எனக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கடவாய் குழந்தைக்
கன் எனனுடைய பிள்ளையும் பெண்ணும் அழைத்துப் போகப்
புது அங்கு வவிககின்றார்கள் பிதாவையும் என்னையும் பிரிந்த
தனும் துயரத்தால் பிடிக்கப்படுகின்றவார்களான அவர்கள்
விதம் இருக்கின்றார்களோ? விதாப்பதேசத்திற்கு விரைந்து
ல்ல விரும்புகிறேன் என்னிடத்தில் சிறிதும் பரியததைச்செய்ய
முடியவாயானால் இந்த விஷயத்தில் எனக்கு வாஹனத்தைக்
கூட்டியிடுவாயாக' எனனும் இந்த வசனத்தைச் சொன்னாள்
ஓ! அரசனே! பரதஸரேஷ்ட! பிறகு, தாயின் ஸஹோதரி
ய ராஜமாதா களிப்புற்று, 'சரி' என்றே அவளுக்கரசு சொல்
புத்திரனுடைய அனுமதிப்படி, பெரிய சேனையால் காககப்பட
னும் சோபையுள்ளவருமான (அவளை) நல்ல அன்னததுடனும்
ததுடனும் வஸ்திரங்களுடனும் கூடியவளாக மனிதரால் சுமக்
படும் வாதுளத்ததுடன் அனுப்பினாள் பிறகு, அழகிய அவள்
ரவாகவே விதாப்பதேசத்தை அடைந்தாள் பரதுஜனங்க
ரவரும் மிகக் களிப்புற்று அவளைப் பூஜை செய்தனர் ஜன
புகழ்பெற்ற தமயந்திதேவி, உறவினர்களும் அரசுக் குழந்தை
ம மாதாபிதாக்கள் இருவரும் தோழியரனைவரும் மற்ற
யரும் கேஷம்மாயிருப்பதைக் கண்டு, தேவதைகளையும் பிராம
ங்களையும் சிறந்த முறைபுடன பூஜைசெய்தனர் அரசு
பெண்ணைக் கண்டு உடனே பரீதியுள்ளவனாக ஸுகதேவனை
ரம் பசுக்களாலும் கிராமத்தாலும் தனத்தாலும் திருப்தி
ப்தன்ன, 'ஓ! அரசனே! அந்த ஸதிரீ பிதாவின அந்த வீட
இரவு வாஸம் செய்து ஸரமத்தைப் போக்கிக்கொண்டவளாகி
வை நோக்கிப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானாள்

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

ந ளோ பாக யா னப்ரா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தியால் அனுப்பப்பட்ட அந்தணர்கள் நள்ளைப்
பலவிடங்களிலும் தேடியது)

தமயந்தி, 'தாயே! உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகின்றேன்
னை உயிருடனிருக்க விரும்புவையாயின், நரவீரரான நளராஜ

ரை வரவழைப்பதில் திருமபவும் முயற்சி செய்வாயாக' என்ற தமயந்தியால் அவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அரசியான அந்தத் தேயும் மிகக் துக்கத்தை அடைந்தவளும் கண்ணீரால் மறைக்கப்பட வஞ்மாகி உத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை அப்பொழுது, அவ் அவஸ்தையையுடைய அவளைக் கண்டு அந்தப்புரம் முழுதும், 'ஆ!' எனலும் ஒலிக்கத்தாகி மிகவும் அழுதது பிற பீமமஹாராஜனை நோக்கி (அவனுடைய) மனைவி, 'ஓ! மன ரைக் காப்பவரே! தமயந்தி பாததாஸைக்குறித்து மிகத்தயு படுகிறாள் விடுவே! அவள் வெட்கத்தை விலக்கித் தானே செ லீனா உமது வேலைக்காரர்கள் புணயஸாலோகனை நளநீ காண முயலக்கடவா' என்றாள் அவளால் தூண்டப்பெற்ற சன தனவசத்திலிருக்கின்ற பிராமமணாகளை, 'நளநீப்பாரு விஷயத்தில் முயற்சிசெய்யுங்கள்' என்று சொல்லி எல்லாத் தி களிலும் அனுப்பினான் பிறகு, அந்த பிராமமணாகள் ப பொழுது விதாப்பாதிபதியின் உத்தரவினால் புறப்பட்டுத் தமய யிடம் 'வந்தது, 'நாங்கள் நளநீத் தேடப் புறப்பட்டோம்' என சொல்லினா பிறகு, தமயந்தி அவர்களைப்பார்த்து, 'எல்லா யங்களிலும் ஜனக்கூட்டங்களிலும் ஆங்காங்கு, 'சூதாடியே! கா த தூங்குகின்றவனும் காதலியுமான நாயகியான என்னைக் காட யிட்டு என பாதிஆடையைக் கிழித்துக்கொண்டு நீ எங்கே யினை? அந்தச் சிறுமி உன்னால் காணப்பட்டது போலவே ப ஆடையால் சுற்றப்பட்டவனும் மிகளிக்கப்படுகிறவளுமாகி உன எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள் ஓ! அரசே! தேவ! அந் சோகத்தினால் எப்பொழுதும் அழுகின்ற அவள் விஷயத்தில் த செய் மறுமொழியையும் சொல்' என்ற இந்த வார்த்தை அடிக்கடி சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லி, 'காற்றால் அசைக் படுகின்ற நெருப்பானது காட்டை எரிக்கும்மன்றோ' மனைவியா வள் கணவனால் எப்பொழுதும் போஷிக்கப்படாத தருந்தவரு காக்கப்படாத தருந்தவளுமன்றோ? தாமதத்தை அறிந்திருக்கி உத்தமனான உனக்குயாது காரணத்தால் அவ்விருண்டும் இல மற்போயின்? புகழ்பெற்றவனும் புத்திமானும் நற்குலத்தில் உத் தவனும் எப்பொழுதும் தயையுடன் கூடியவனுமான நீ என ப கியக்குறைவினால் தயையற்றவனாயினையென்று ஸந்தேசிக்கிறே மனிதப்புலியே! ஆனதுபற்றி, எனவிஷயத்தில் தயை செய

மனிதரிற் சிறந்தவனே! குஞ்சரமில்லாமையானது மேலான
மென்று உன்னிடமிருந்தனரோ எனனால் கேட்கப்பட்டது?'
பதையும் இப்படி என்னிடத்தில் தபை செய்கக்கூடியவாறு
தையும் சொல்லக்கூடவீர இவ்விதம் சொல்லுகின்ற உங்க
கு ஒருவன் மறுமொழி சொல்வானானால், 'அவன் யார்? எங்கு
கிறான்?' என்று அம்மனிதனை எவ்விதத்தாலும் நீங்கள் அறிய
னமெ ஓ! பிராம்மணஸரேஷ்டாகளே! எந்த மனிதன் இவ
வாராதையைக் கேட்டு-மறுமொழியைச் சொல்லுவானோ அவ
அந்த வாராதையைக் கிரகித்து வந்து என்னக்குத் தெரிவிக்க
னமெ நீங்கள், அஜாகரதையிலலாதவர்களாகி, பீமராஜா உத
ரால ஸஞ்சரிப்பதையும் திருமபி இறகு வருவதையும் எவரும்
பாதபடி செய்யவேண்டமெ அவன் தனமுள்ளவனாயிருந்தா
அல்லது தன்மற்றவனாயிருந்தாலும், அல்லது சகதியற்றவன
ந்தாலும் அவனது தொழிலை அறிந்துவரக்கூடவீர' என்றான்
ஓ! அரசனே! இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட அந்தபரம்மணா
அவ்விதம் துக்கமடைந்த நளனைத் தேடுவதற்கு அப்பொழுது
ராத திக்ருக்களிலும் சென்றார்கள் ஓ! வேந்தனே! அந்தப
மம்மணர்கள் ராஜ்யங்களுடன் கூடின பட்டணங்களிலும் கிரா
ளிலும் இடைச்சேரிகளிலும் அவ்விதமே ஆஸரமங்களிலும்
யும் நளனை அடையவில்லை ஜனாதிபி! பிராம்மணாயாவரும
ரந்தியால் சொல்லப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தையும் ஆங்காங்கு
ளவாகள்) கேட்கச் சொல்லினா

அறுபத்தேட்டாவது அதயாயம்

ந ள் ற ப ர க ய ர் ன ப ா வ ம் (தோடீச்சி)

நீணதனென்னும் பிராம்மணன் நுதுபர்ணனதாண்மையில் பாஷு-
கள் கேட்கத் தமயந்தியின் சொல்லைச் சொல்லியதும், அவன்
குனிமையில் ப்ரீணதனுக்கு மறுமொழி சொல்லியதும்,
ப்ரீணதன் திருமபி வந்து தமயந்திக்கு அதனைத் தெரி
வித்ததும், அவனால் ஸந்தேகித்து அனுப்பப்
பட்டஸுதேவன் அடியோத்தி சென்று, மறு
நாள் தமயந்தியின் ஸவயம்வாமென்
பதை நுதுபர்ணனுக்குத் தெரி
வித்ததும்)

பிறகு, நீண்டகாலஞ் சென்று, பாணதனென்னும் பிராம்ம
, (விதாபப) நகரத்தைத் திருமபவும் அடைந்து தமயந்தியை

நோக்கி இவ்வாராததையைச் சொல்லினன 'ஓ! தமயந்தி! இரபகலும் நள்ளைத் தேடுகின்ற நான் அயோத்தி நகரத்தை அடைபாகஸவரி என்னும் ருதுபாணனை அடைந்தேன் சிறந்த முள்ளவனே! மிக்க பாகயசாலியான ருதுபாணன் ஜனகடததில் உனது வாகயத்தை நீ சொல்லியபடி கேட்கச் செய்பட்டான் என்னால் அடிககடி சொல்லப்படும் அதைக்கே ருதுபாணராஜனும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை, ஸபையிலுள்ள ஒனும் சொல்லவில்லை அரசனால் விடையளிக்கப்பட்ட என்னி ஏகாந்தத்தில் ருதுபாணனுடைய வேலைக்காரனும் பாஹுமகனும் பெயரினால் பிரஸித்திபெற்றவனும் அந்த நரேந்திரனுக்கதோப்பாகனும் விகார வடிவமுள்ளவனும் குறுகிய கையுள்ளும் வாகனங்களை விரைந்து செலுத்துவதில் வல்லவனும் உண்பொருள்களை நன்கு சமைப்பவனுமான ஒருவன் பேசினான் அமிகக பெருமூச்செறிந்தும் அடிககடி அழுதும் என்னைக் குசுதைக்கேட்டுமே, பிறகு, 'குலஸ்திரீக்களான் பதிவரதைகள் கஷ்டையடைந்தார்களாயினும் தமமைத் தாமாகவே காககின்ற (அவர்களால்) ஸவாககம் ஜயிக்கப்பட்டதென்பதில் ஸம்சயமின்மேலான் ஸ்திரீகள் பாததாக்களால் விடப்பட்டார்களாயி ஒருபொழுதும் கோபியாரா, ஒழுககதத்தைக் கவ்சமாகவுடைய பணன்களைத் தரிககின்றார்கள் கஷ்டத்திலிருப்பவனும் மூடஸூகத்திலிருந்து நழுவினவனுமான் அவனால் விடப்பட்ட விஷத்தில் அவள கோபிப்பது தகாது உண்மை விரும்பினவனும் வைகளால் ஆடை கவரப்பட்டவனும் மனோவியாதிகளால் எரிக்கபடுகின்றவனுமான (அவன்) விஷயத்தில் ஸயாமையான் கோபிப்பது தகாது மரியாதை செய்யப்பட்டவளாயிருந்தாது மரியாதை செய்யப்படாதவளாயிருந்தாலும் ஸயாமையான் அவலிதம் போனவனும் ராஜயத்தை இழந்தவனும் செல்வவனுமான பாததர்வைக கண்டு கோபிப்பது தகாது' என்று னைச்சொன்னான் அவனது அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நவிரைவாக இங்கே வந்தேன் கேட்டு, நீ உன் விருப்பப்படி அரசனுக்குமே தெரிவிப்பாயாக' என்றான்

ஓ! மனிதாககதிபதியே! தமயந்தி பாணதனுடைய இ சொல்லைக் கேட்டு, நீரிமபின் கண்ணுள்ளவளாகி ரஹஸ்யம்

3. 'பாககாஸூரி' என்பது வேறு பாடம் 'பககாஸூரன் குமா என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

தாவையடைநது, 'தாயே! பீமராஜரிடத்தில் இந்த விஷயத்தைப் பொழுதும் தெரியப்படுத்தக் கூடாது. நான் உன் முன்னிலை ஸுதேவனென்கிற பிராமமணஸுரேஷ்டனை ஏவுவேன என்க பிரியத்தை விருமபுவாயானால் பீமராஜர் எனது அபிபராதை அறியாதபடி நீ செயயவேண்டும் தாயே! ஸுதேவனால் புள்ள வணக்க முதலிய) எவ்வித மங்களத்தைச் செய்து சீக்கி பந்துக்களைக் குறித்து நான் அழைத்துவரப்பெற்றேனோ அவ மங்களத்துடனே இப்பொழுது ஸுதேவன் ருதுபாணனுடைய டணத்தில் வலிக்கின்றவரும் பகைவரை அடக்குகின்றவரு நளராஜரை அழைத்துவர இவகிருநது அயோதயாபுரிகுச லலக்கடவன், தாமதம் வேண்டாம்' என்று சொன்னான் பிறகு, ராபனகுமாரியான தமயந்தி ஸரம்புரிகாரம் செய்து கொண்ட ஐ ஸுரேஷ்டனான பாணத்தை மிகக் தனத்தால் ஸமமானம் யதாள மிகக் தனத்தால் பூஜைசெய்து அவனை நோக்கி, 'ஓ! தணரே! நளராஜர் இவரு வந்ததும் திருமபவும் உமக்குப் பொரு த தருவேன் ஓ! தவிஜோததமரே! மற்றவன் செயயமுடியாத னான பாததாவுடன் விரைவில் சேரத்தக்கதுமான (மிகக்) உப ரம் எனக்கு உமமாலன்றோ செயயப்பட்டது' என்றும் கூறி ி பிறகு, இவ்விதம் சொல்லக் கேட்டவனும் விருப்பம் நிறை றியவனும் நல்ல பெரிய, மனமுள்ளவனுமான அவன் மிகக் மங் மான ஆசீர்வாதங்களால் தமயந்தியைத் தேற்றி வீட்டை டைந்தான்

ஓ! யுதிஷ்டிர! பிறகு, தமயந்தி ஸுதேவனை வரவழைத்து, க்கசோகங்களுடன் கூடியவளாகி, மாதாவின எதிரில், 'ஓ! ஸுதே ர! (அயோதயா) நகரியை அடைநது, அயோதயா வாஸியான துபாணராஜனிடம், 'பீமபூத்திரியான தமயந்தி வேறு பாததாவை டையவிருப்பமுள்ளவளாகி மறுபடியும் ஸ்வயம்வரத்தில் இருக் ுபோகிறாள் அங்கு எல்லா அரசர்களும் அரசகுமாரர்களும் செல் கிறார்கள் அப்படியே குறிப்பிடப்பட்ட அந்தக் காலமும் நாளை த னமேயாகும் பகைவரை அடக்குபவனே! இப்படிச் செல்வது னக்கு முடியுமானால், விரைவாகச் செல்லு அவன் ஸுமிரீயோத தத்தில் இரண்டாவது பாததாவை வரிக் கப்போகின்றாள் வீரனா நத நன்ன உயிருடன் இருப்பதாகவோ மரித்ததாகவோ அறி ப்படவில்லை' என்ற சொல்லைச் சொல்லும்' என்றாள் மஹாராஜனே!

பிராமமணான ஸுதேவன அவளால் சொல்லப்பட்டபடி
பொழுது ருதுபாணராஜனை அடைந்து சொல்லினன

அறுபத்தோன்பதாவது அதயாயம

க ளோ.பா க யா.ன பா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(ருதுபர்ணன் பாதகனைத் தேரோட்டச்செய்து வார்ஷணேயனுப
தமயநகி ஸ்வயம்வரத்கீர்காகப் புறப்பட்டேச் சென்றதும்,
வார்ஷணேயன் பாதகனது தேரோட்டும் திறமையைப்
பார்த்து அவனை நள்ளென்று சந்தேகித்ததும்.)

நராதிபனை அந்த ருதுபாணரர்ஜன ஸுதேவன வாத
யைக கேட்டு, வாராஷணேயன முதலிய ஸாரதிகளை வரவழைத்
பாருகையும் அழைத்துப் பிரம்மமணனிடமிருந்து கேட்ட தப
தியின் ஸ்வயமவரச செய்தியைச் சொன்னான் மெல்லிய வ
தையால் இனமொழி கூறிக்கொண்டு, பாருகனை நோக்கி, 'குத்
யின் ததவமநிரதவனே! ஓ! பாருக! (முடியுமென்று) எண்ணு
யாயின், தமயநதியின் ஸ்வயமவரத்தை(க குறித்து) விதா
தேசத்துக்கு ஒரே நாளில் செல்லவிரும்புகிறேன்' என்று செ
னான் ஓ! கௌந்தேய! அந்த அரசன் இவ்விதம் சொல்லக்கே
னானுடைய மனமானது துக்கத்தால் வெடித்தது பெரிய
முள்ள அவன், 'துக்கத்தால் மயக்கப்பட்ட தமயநதி இவ்வி
ஆகிவிடுவாளா? என்ன? அல்லது, என விஷயத்தில் இருதப் பெ
உபாயம் கிந்திக்கப்பட்டிருக்குமா? கெட்ட எண்ணமுள்ள அ
னான் என்னால் வஞ்சிக்கப்பட்டவரும் எரியவரும் இரங்கப்ப
தக்கவருமான தமயநதி கொடுமையைச் செய்ப எண்ணங்கொ
டாள ஆ! கஷ்டம்! உலகில் ஸ்திரீகளின் இயற்கை சஞ்சல
னது, எனது குற்றமும் பயங்கரமன்னது சிறிய இடையு
அவள் விட்டுப் பிரிந்ததால் அன்பு நீங்கினவரும் எனது சோ
தால் கலங்கினவருமாகி (நான் வருவேனென்னும்) ஆசைய
மையால் இவ்விதம் செய்துமிருக்கலாம் அவள் முகயமா
குழந்தைகளுடையவளரீயிருத்தலால், ஒருகால் இவ்விதம்
யாமலும் இருக்கலாம் இவ்விஷயத்தில் உண்மையா, பொய்
என்னும் நிச்சயத்தைப் போய் அறிவேன ருதுபாணனது வி
பத்தை எனக்காகவும் யான செய்கிறேன்' என்று ஆலோசனை
செய்தான் வாடின மனமுள்ள பாருகன் இவ்வாறு மனத்

சயித்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு ருதுபாணராஜனை நோக்கி, னது கட்டளையைச் செய்வதாக உறுதிபூறுகிறேன் மனிதப் பையே! நராதிப! அரசனே! ஒரேநாளில் விதாபநகரியை அடைவதற்கு நானே தனிமம் ஸ்ரீரீயோதய காலத்தில் அங்கே விதாபநகரத்தை அடைவாய்' என்னும் இதனைச் சொன்னான்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அரசன் சிரித்துக்கொண்டு பாஹுமாதப பாரதது, 'ஓ! பாஹுமாத! உன் விஷயத்தில் ஸந்தோஷமடைவனாயிருக்கிறேன். இப்பொழுது உனக்கு எந்தவிருப்பத்தைச் செய்யக்கூடவேண்டும்' என்று வினவினான் பாஹுமாத, 'ஓருதுணை! யான் இந்த வாகனத்தை விரித்தம் செய்யவேண்டும்' என்றான் அரசனே! பிறகு, அநதப பாகுகன், பாகஸ்விராஜனது கட்டளையால் குதிரைச்சாலையை அடைந்து குதிரைகளைப் பரீசரிக்கப்பதான அநதபபாஹுமாத ருதுபாணனால் பலமுறை விரைவு தரப்பட்டுக் குதிரைகளை அறியவிரும்பி அடிக்கடி ஆலோசனை யது மெல்லியவைகளும் வல்லமையுள்ளவைகளும் நெடுவழி செல்ல திறமையுள்ளவைகளும் காரதியுடனும் பலத்துடனும் கூடியவர்களும் நல்ல ஜாதியும் நல்ல தன்மையுமுள்ளவைகளும் கெட்ட குணங்களிலலாதவைகளும் பருத்தமுகுளாவைகளும் பெரியவையுள்ளவைகளும் பத்துச் சுழிகளால் சுத்தமானவைகளும் நன்கு தேசத்திற்பிறந்தவைகளும் கூறறுவேகமுள்ளவைகளும் அங்கங்களால் மெல்லியவையாகக் காணப்படுகின்றவைகளும் வழிசெல்லத்தில் வேகத்தினால் ஒப்பிலலாதவைகளுமான குதிரைகளைத் தாண்டித்தானே அரசன் பலமற்ற அவைகளைக்கண்டு கோபத்தன்கூடியவனாகி, 'நீ செய்ய விரும்பிய இது என்ன? உனனால் வஞ்சிக்கத்தக்கவர்கள் லலோம அறப்பான் 1 பலமும 2 பிராறுமுள்ள இந்தக் குதிரைகள் தேரை எவ்விதம் இழக்கும்? சக்கமோ பெரிது அதுவும் ஒரேநாளில் இவ்விதமான குதிரைகளை எப்படி செல்லத்தக்கதாக்கும்?' என்றான் பாஹுமாத, '3 மறியில் ஒன்றும் தலையில் இரண்டும் விலாவிலும் அவற்றின் கத்திலும் இரண்டிரண்டும் மார்பில் இரண்டிரண்டும் பின்கத்தில் ஒன்றுமேனான் அறியத்தக்க (சுழிகளுள்ள) இந்தக்

பாரததைப் பொறுக்கும் தன்மை

2 வேகம்

8 முன்னே பத்துச்சுழிகளென்று கூறப்பட்டுள்ளது இவ்வே பன்னிக்கு சொல்லப்படுகின்றன இத்தருப பொருள் விளக்கிவிட்டு இந்த லாகம் சில பிரதிகளில் இல்லையென்று பழையவுரை கூறுகிறது

குதிரைகள் விதாபபதேசத்தை (நானியே) அடையும் இ
விஷயத்தில் சந்தேகமிஷலை ஓ! அரசனே! நீ எண்ணுகிற மற்
குதிரைகளைச் சொல் அவைகளை உனக்காகப் பூட்டுகிறே
என்றான் ருதுபாணன், 'ஓ! பாஹு! நீயே குதிரையினதன்
யை அறிந்தவனும் ஸமர்த்தனுமாயிருக்கிறாய் நீ எவைகளைத்
மையுள்ளவைகளென்று எண்ணுகிறாயோ அவைகளையே விரை
பூட்டுவாயாக' என்றான்

பிறகு, ஸமர்த்தனுள் நளன், நற்குலத்தாடனும் நன்னடை
னுடன் கூடியவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான நான்கு நல்ல
ரைகளைத் தேரில் பூட்டினான் பிறகு, அரசன் விரைவுடனக
வனாகி (சு குதிரைகள்) பூட்டப்பட்டதத்தில் ஏறினான் பி
அந்தச் சிறந்த குதிரைகள் முழங்கால்களால் பூமியில் விழுந்த
வேந்தே! பிறகு, சோபையுள்ளவனும் மனிதரிற் சிறந்த
மான நளராஜன் தேஜஸுடனும் பலத்தாடனாகூடிய அ
குதிரைகளைத் தேற்றினான் அந்த நளன் கடிவாளங்களால் ந
தூக்கிப்பிடித்தது வராஷ்ணையென்கிற தோப்பாகளை வ
வைத்துக்கொண்டு மிகக்வேகத்துடன் போகவிருப்பினு
தச் சிறந்தகுதிரைகள் முறைப்படி பாஹுகளை ஓட்டப்ப
தேரிலிருக்கும் அரசனை மயங்கச்செய்வது ¹ போல ஆகாயத்
கிளம்பின் ஸ்ரீமானான அயோதயாதிபதியோர் காற்று
முள்ளவையும் அவ்விதம் சுமக்கின்றவையுமான அந்தக்கு
களைக்கண்டு மிக்கவியப்பை அடைந்தான் வராஷ்ணையினு
தத் தேரொலியைக்கேட்கும் அந்தக்குதிரைகளைப் பிடிப்ப
(பார்த்தும்) பாஹுகளின் குதிரைகளின் உணமை அறியு
மையைப்பற்றி, 'இவன் தேவராஜனுடைய ஸாரதியான மாத்
யிருப்பனோ? அவ்விதம் வீரனான பாஹுகளிடம் பெரிதான
(மாதலியின் ஸாரத்திய) லக்ஷணம் காணப்படுகின்றது, அவ்
மிக அழகானமனிதசரீரத்தை அடைந்தவரும் அசுவங்களின்
தின உணமையை அறிந்தவருமான ² சாலீஹோதரமுனியோ?
லது (இவரு) வந்த இவன் பகைவாபட்டனத்தை ஜயிக்கின்ற
ஜனங்களுக்குப்பதியுமான அந்தநளராஜனாக இருப்பனோ? அவ்
இரதப்பாஹுகள் அதேவிதத்தை நளனிடமிருந்து அவ்
கிருப்பனோ? ஏனெனில், பாஹுகளுக்கும் நளனுக்குமுள்ள

¹ வேதுபட்டம்

² 'அஸ்வசாஸ்திரம் இயற்றிய ஆசாயா' என்பது பண்டிய உ

சதை ஒத்ததாகவே காண்கிறேன் மேலும், பாஹுகனுக்கும்
னுக்கும் இந்தவயதும் ஸமமாயிருக்கின்றது இவன மிக்கவீரய
ரான நளன்லலன் அவனுடைய வித்தையைபுடையவனாக இருக்க
ம மஹாதமாகக்களோ, விதிவசத்தாலாவது சாஸ்திரத்திற்
ராலைய முறையை அனுஷ்டித்தலாலாவது மறைந்தது இந்தப
யில சஞ்சரிககிறார்கள் வடிவத்தோற்றத்தின் மாறுபாட்டைக்
கிதது எனது எண்ணம் மாறவேண்டாம் அளவினால குறைந்தவ
வே இருத்தலால் மாறலாமென்பது எனது கருத்து பிராயத்
ர அளவானது அவனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது, ரூபத்தாலோ
றுபாடிருக்கின்றது பாஹுகளை நிச்சயமாக எல்லாக்குணங்களு
வமக்கடியனென்றே எண்ணுகிறேன்' என்று ஆலோசித்தான
மஹாராஜனே! புணயஸ்ரலோகனுடைய ஸாரதியான வராஷ
யன இப்படி மனத்தால் பல்வாறு தாக்கித்து நன்கு ஆலோ
கனன ராஜஸ்ரேஷ்டனான ருதுபாணராஜனும் பாஹுகனது
ரைஅறியும் தன்மையை ஆலோசிக்கின்றவனாகி வராஷ்ணே
னனனும் ஸாரதியுடன் ஸந்தோஷித்தான (பத்தியின்) ஒருவழிச்
லலும் தன்மையையும், அப்படியே உதஸாகத்தையும், அந்தக்
ரைகளைப் பிடிப்பதையும், திறமையையும் நன்கு நோக்கி மிக்க
தோஷத்தை அடைந்தான்

எழுபதாவது அத்தியாயம்

ந ள ன ப ர க ய ர ன ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

பர்ணன் பாஹுகனுடைய துதிரை நடத்தும் கீறமையைக் கண்டு
காத்துக்கொத்தாயுள்ள பொருள்களைக் கணக்கிடுவதில் தலகித்துத்
கீறமையிருப்பதை அவனுக்குச் சொல்லியதும், ருதுபர்ணன்
ஒரு மாதத்தின் இடங்களை எண்ணிக்காட்ட வியந்த நளன்
அஸ்வஹ்ருதயமேனனும் வித்தையைக் கொடுப்ப
தாகச் சொல்லி ருதுபர்ணனிடமிருந்து வக்க
ஹ்ருதயமுதலிய வித்தைகளைப்பேற்றதும்,
பின்பு, நளன் தேகதீர்வ்ருந்து வெளி
வந்த கலி நளன் சுழிப்போ
என்று பயந்து அவனுக்கு
வாங்குகொடுத்துத் தான்றி
மாத்தை அடைந்
ததும்)

அவன நதிகளையும் மலைகளையும் வனங்களையும் குளங்களையும்
பறவை ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துத் தாண்டுவதுபோல விரை

வாகத தாண்டிணை அப்பொழுது, தேரானது அவவித்
செலலுகையில், பகைவாபட்டணங்களை வெல்லுபவனான பாக
விராஜன மேலாடை கீழேவிழுந்ததைக் கண்டான் அப்பொ
ழுது, வஸ்திரம் விழுந்தவுடன், நல்ல மனமுள்ள அந்த அரசர்
அதனை எடுக்கக் கருதி விரைவாக நானை நோக்கி, 'மிகக் புத்
மானே! வராஷணையன் எனது இந்த வஸ்திரத்தை இங்கே எடுத்த
வரும் வரையில் மிகக் வேகமுள்ள இந்தக் குதிரைகளை இழுத்து
பிடி' என்றான் நான்; 'உனது ஆடை தூரத்தில் விழுந்துவிட்
டது ஒருயோஜனை தூரம் தாண்டிவிட்டாய் திரும்பவும் எடுத்த
வர முடியாது' என்று அவனுக்கு விடை கூறினான்

அரசனே! பிறகு, நான் இவ்விதம் ரொல்லக் கேட்ட அரசர்
மனத்தில் சிறிது அதிகுபதியுள்ளவனாகி கீட்டில் பழமுள்ள ஒரு
தானறிமரத்தை அணுகினான் அரசன் அதனைக் கண்டு விரைப
னாகி, பாஹுக்கின் நோக்கி; 'ஓ! ஸ-உத! எண்ணுவதில் என்னுடைய
சிறந்தவன்மையை நீ பாரா எல்லாரும் எல்லாவற்றையும் அ
யாரா எல்லாம் அறிந்தவன் ஒருவனுமில்லை ஒருபொழுது
ஒரேமனிதனிடத்தில் ஞானம் முழுமையும் சேரத்திருப்பது ஓரிட
திலும் இல்லை ஓ! பாஹுக்கி! இந்த மரத்தில் இருக்கிற இலைகளைப்
பழங்களையும் காட்டிலும் கீழே உதிராது கிடக்கிற இலைகள் நு
அதிகமும் பழங்கள் ஒன்று அதிகமுமாகும் பாஹுக்கி! இ
இரண்டுகளைகளிலும் (ஒன்றில்) ஒர்திலை அதிகமும் (மற்றொன்றில்)
ஒருபழம் அதிகமுமாக ஐந்துகோடி இலைகள் இருக்கின்றன நீ எ
ண்பபேசுகிற இந்தக்கிளைகளிலுள்ள பழங்களைச் சொல்லுவே
இந்த மரத்தின் இரண்டுகளைகளையும் (அவற்றிலுள்ள) மற்றச் ச
களைகளையும் கூட்டிப்பாரா இவைகளில் இரண்டாயிரத்துத்தொ
ணுற்றறையது பழங்களிருக்கின்றன' என்றான் பிறகு, பாஹுக்கி
தேரின்னாயும் இறங்கி அரசனை நோக்கி, 'ஓ! பகைவரை மெல்லி
பவனே! அரசனே! எனக்குத் தெரியாததுபோலத் தற்புகழ்
செய்துகொள்ளுகிறாய் தானறிக்கினை'யை ஒடித்து இதனை நோ
க்கக்கூடுவேன வேந்தே! பிறகு, எண்ணப்பட்டவுடன், உன்
(கணக்குத்) திறமையை அறிவேன ஓ! மஹாராஜ! உனக்கெ
லேயே தானறியை 2 ஒடிப்பேன இது இவ்விதம் இருக்குமே
இராதோ யான் அறியேன ஓ! ஜனாதிப! நீ பாரக்கும்பொழுது
இதன் பழங்களை எண்ணுவேன் வராஷணையன் குதிரைகளின்

ததை ஒரு முகூததம் பிடிக்கக்கடவன்' என்று சொல்லினன். சன், 'தாமதிகக இது காலமன்று' என்று பாகனான அவனுக்குச் சொல்லின பாஹுகளே மிக்க முயற்சியை அடைந்தவனாகி, 'நீ ஒரு முகூததகாலம் பொறுத்திரு அல்லது, விரைவுபட்டால், மங்களமான இந்தவழி போகின்றது, வாராஷ்யனைத் தோப்பாக்கொக்கொண்டு போ' என்றான் ஓ! குருன! நுதுபாணன அவனுக்கு இனமொழிகூறிக் கொண்டு, 'ஓ! ஹுக! உலகத்தில் தோ ஓடிகிறவன் நீ ஒருவனே, மற்றவனை ஓ! குதிரைகளை அறிந்தவனே! உன்னைக் கொண்டு தோப்பதேசத்தை அடையவிரும்புகிறேன் உன்னைச் சரணடைந்தவனாக இருக்கின்றேன் தடைசெய்யாதே ஓ! பாஹுக! இவ்விதாப்பதேசத்திற்குச் சென்று சூரியனை எனக்குக் காண்பாயானால் என்னிடம் நீ சொல்லும் உனது இஷ்டத்தையும் பவேன்' என்று சொன்னான்

பிறகு, பாஹுகன், 'தானறியை எண்ணினபின் பு விதாப்பதத்திற்குச் செல்லுவேன் இவ்விதம் எனது வாராததையைச் செய்' என்று அவனுக்குச் சொல்லினன் அரசன், விருப்பமில்லாது, 'எண்ணுவாய், குற்றமற்றவனே! குதிரைகளின் தன்மை நனவனே! எனனால் உததரவு செய்யப்பட்ட கிரையின் ஒரு ததை எண்ணு அதிலிருந்து நீ திருபதியடை' என்று அவனுக்குச் சொல்லினன் அவன் விரைவாகத் தேரினினறும்இறங்கித் தமரக்கிளையை ஒடித்தனன் பிறகு, சொல்லப்பட்டபடி அவன் பழங்களை யே அவன் எண்ணி வியப்படைந்து அரசனைக் கண்டேன் ஓ! மன்னவ! இதனை அறியக்கூடிய அந்த விதையைக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்னும் இதைச் சொல்லினன் அரசன்! பிறகு, போவதில் விரைவுள்ளவனான அரசன், 'என்னைக் கூறுததையைத் ததை அறிந்தவனென்றும் கணக்கிடுவதிலும் வல்லவனன்றும் அறிவாயாக' என்று அவனுக்குச் சொல்லினன் பிறகு, பாஹுகன் அவனை நோக்கி, 'மனிதரிடமிருந்தவனே! இரண்டு ததையையும் கொடு என்னிடமிருந்தும் அவ்வஹருயத்தையப் பறிகொள்' என்று சொன்னான்

பிறகு, நுதுபாணரான காரியகௌரவத்தாலும் குதிரைத்தையில் ஆசையாலும் அந்தப் பாஹுகளை நோக்கி, 'அப்ப

1 குதாட்டத்திற்குரிய தேவதையை வசப்படுத்தும் மந்திரம்

படியே ஓ ! பாஹுக் ! நீ இந்தச் சிறந்த அக்ஷஹருதயத்தை
சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டபடி பெற்றுக்கொள் எனது அ-
ஹருதயமானது உன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக இருக்கட்டும்
என்னும் செர்லலைச் சொன்னான் இவ்விதம் சொல்லி ருதுபா-
னனானுக்கு விததையைக் கொடுத்தான் அக்ஷஹருதயத்தை
நத அவனது சரீரத்தினின்றும் கொடிதான் காககோடக வி-
தை வாயினால் எப்பொழுதும் கக்கிக்கொண்டு கலியானவன் வெ-
வந்தான் அப்பொழுது, (தமயந்தியின் சாபத்தினால்) பீடி-
பட்ட அந்தக் கலியினுடைய அந்தச் சாபாகனியானது (அவ-
விட்டு) வெளிப்பட்டது கலியானவன் முன்பு அவனைப் பித்-
போன்ற உருவமுள்ளவனாகவும் கார்தியற்றவனாகவும் மிகத்
புறுத்தப்பட்டவனாகவும் செய்தான் அந்த அரசன் அந்தக் க-
னால் நீண்டகாலம் மெல்லிக் கதப்பட்டு உருமாறியிருந்தான் பி-
கலி விஷத்தால் விடுபட்ட சரீரமுள்ளவனாகித் தனது (முன்)
வததை அடைந்தான் நிஷதாதிபதியர்ன் நள்ள கோபங்கொ-
அவனைச் சபிக்கவிரும்பினான் கலியானவன் பயந்து நடுங்கிக்
குவித்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, 'அரசனே ! கோபத்
அடக்கு உனக்குச் சிறந்த புகழைத் தீருவேன் இந்திரஸேனன்
தாய் முன்பு உனனால் விடப்பட்டபொழுது கோபங்கொ-
எனனைச் சபித்தாளா 'ஓ ! ராஜேந்திர ! ஜயிக்கப்படாதவ-
அதனால், யர்ன் மிகப்பீடிக்கப்படுகிறவனும் நாகராஜனின் வி-
தால் இரவும் பகலும் எரிக்கப்படுகிறவனுமாகி உன்னிடத்
மிகக் துயருடன் வலித்தேன் உனனைச் சரணமடைந்தவ-
இருக்கிறேன் எனது இந்தச் செர்லலையும் கேள் உலகத்தில்
மனிதர்கள் ஸரத்தையுடன் உனனைச் செர்லலுவார்களோ
களுக்கு என்னிடமிருந்து உண்டாகும் பயம் ஒருபொழுதும்
படாது மஹாராஜனே ! பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுச் சர-
டைந்த என்னை நீ சபிக்காமலிருந்தால், எவர்கள் நள(னன் உ-
னைச் சொல்லுவார்களோ அவர்களுக்கு மனத்தைப்பற்றிய
மெய்யைப்பற்றியதும் சொல்லப்பற்றியதுமான (பயம்) உ-
டாகாது' என்றான் இவ்விதம் சொல்லக் கேட்ட நளரா-
தனது கோபத்தை அடக்கினான் பிறகு, கலி பயத்துடன்
வாகத் தானறிமரத்தில் துழைந்தான் கலி நளனுடன் பே-
பொழுது பிறனால் பாரக்கப்பட்டவிலை.

கலி நன்கு மறைந்தவுடன்; பகைவீரர்களைக் கொல்லும் நிதந்
தாபம் நீங்கினவனாகி அதன் பழங்களைபும் எண்ணி, பிறகு,
க களிப்புடனும் மிகக் காரதியுடனும் கூடித் தேரிலேறி விளங்
வனாகி வேகமான குதிரைகளுடன் சென்றான் ஓ! பாண்டு
நன்! ராஜேந்திர! அதுமுதல் இவ்வுலகில் தானறிமரமானது,
அடைந்திருத்தலால், விலக்கப்பட்டதாயிற்று அடிக்கடி பக்ஷி
ப போல உயரக்கிளம்புகின்ற அநந்த குதிரைகளை நளன் மிகக்
தோஷமுள்ள மனத்தாடன் நடத்தினான் மிகக் புகழ்பெற்ற
த அரசன் விதாபபதேசத்தை நோக்கிச் சென்றான் நளன்
நதாரம் சென்றவுடன், கலியும் தன் வீட்டை அடைந்தான்
சனே! பிறகு, கலியால் விடப்பட்டவனும் உருவம்மட்டும
பின்படியிருப்பவனும் பூமிக்குப் பதியுமான நளராஜன் கவலை
வனாயினன்.

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

ந ள ன ப ர க ய ன ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

பர்ணவ் துஷ்டிபுரத்தில்துறைந்ததும், அவ்ளது தேரொலியைக்
கேட்ட தமயந்தி அதனை ஒட்டுபவனை நளனென்றேண்ணி அதனை
அறித்த்காகத் தூதியை அனுப்பியது.)

பிறகு, உண்மையான பராகரமமுள்ள ருதுபாணன் ஸாயங்
ததில் விதாபபதேசத்தை அடைந்திருப்பதை ஜனங்கள் பீம
னுக்குத் தெரிவித்தார்கள் அந்த அரசன், பீமனிடம் அனு
பெற்றுத் தேரொலியினால் மூலைத்திசைகளுடன் கூடின எல்
திகக்குக்களையும் முழங்கச் செய்துகொண்டு குண்டிபுரத்
துறைந்தான் பிறகு, அங்குள்ள நளனுடைய குதிரைகள்
தத் தேரொலியைக் கேட்டன, கேட்டவுடன், முன் நளனெதி
மகிழ்வதுபோல மிகமகிழ்ந்தன மழைக்காலத்தில் முழங்கு
ற மேகத்தின் ஒலியைப் போன்ற நளனுடைய கம்பீரமான
ந்த தேரொலியைத் தமயந்தியும் கேட்டாள் மிக உரத்த சப
தைக்கேட்டு மிகக் வியப்படைந்த தமயந்தியும், அப்படியே நள
குதிரைகளும், அந்தத் தேரொலியை, முன்பு நளனால் அவனு
ய குதிரைகள் ஒட்டப்படுமபோது உண்டான ஒலிக்கு ஒப்பாக
ணிஸாகள் உப்பரிக்கையிலிருக்கும் மயில்களும் யானைச்சாலை

யிலும் குதிரைச்சாலையிலுமுள்ள யானைகளும் குதிரைகளும் அ
அரசனுடைய தேரொலியைக் கேட்டன ஒ! அரசனே! ய
களும் அப்படியே மயில்களும் அந்தத் தேரொலியைக்கேட்டுப்
தின வரவைப் பார்த்து ஒலிப்பதுபோல எதிர்முகமாக ஒலித்
தமயந்தி, 'பூமியை நிரப்புவதுபோன்ற இரத்தத் தேடு
யானது எனது மனத்தை மகிழ்விக்கின்றதாதலால் இதனை ஒப்
வா நளராஜரே இப்பொழுது சந்திரனபோலப் பிரகாசிக
முகமுள்ளவரும் எண்ணுதற்கரிய குணமுள்ளவரும் வீரரும்
அந்த நளராஜரைப் பாரேனாகில் கெடுவேன சந்தேகமில்லை ய
இப்பொழுது அந்த வீரருடைய இனிய தொகைகளுள்ள கைகள்
நடுவை அடையேனாகில் இருக்கமாட்டேன் ஸந்தேகமில்லை
முழக்கம்போன்ற குரலுள்ள நளராஜா என்னை அடையாவிடில்
பொழுது பெர்னபோன்ற நிறமுள்ள தீயில் பாயவேன சிந்
போன்ற பராகரம்முள்ளவரும் மதங்கொண்ட யானைபோல நட
வருமானராஜஸரேஷ்டா என்னை அடையாவிடில் நாசத்தை அ
வேன ஸந்தேகமில்லை (அவரிடத்தில்) சிறிதும் பொய் இருப்ப
நான் எண்ணவில்லை, அபகாரம் செய்யும் தன்மையுமிருப்ப
எண்ணவில்லை தற்செயலான் பேச்சுக்களிலும் (அந்த) மஹ
மாவீனுடைய செர்ல பழுதுபோனதில்லை பிரபுவும் பொது
யுள்ளவரும் வீரரும் கைகளுள்ளவரும் மற்ற அரசாக்கைக்காட்டி
மேலானவருமான என்னுடைய நிகழ்தராஜா பேடிபோல அ
களை அடுத்திருக்கிறா கஷ்டம்! அவருடைய குணங்களை நி
கிறவரும் பகலும் இரவும் அவரையே பற்றியுள்ளவருமான எ
இந்த மனமானது காதலரைப் பிரிந்ததாகிச் சோகத்தால் ம
கின்றது' என்றாள்

இவ்விதம் அவள் அறிவற்றவள் போலப் புலம்பிக்கொ
புனையாலோகளைப் பராகக்வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் உய
உப்பரிகையில் ஏறினா ஒ! அரசனே! நல்லமனமுள்ள தம
நாற்புறமும் பார்த்துப் பிறகு நடுக்கட்டில் தோ இருப்பதை
ருதுபாணராஜன் வராஷ்ணையனுடனும் பாஷுங்கனுடனும்
பதையும் கண்டாள் பிறகு, வராஷ்ணையனும் பாருகனும் அ
சிறந்த தேரினின்று இறங்கி அந்தக் குதிரைகளைக் (கடிவா
தைத்) தளர்த்திவிட்டுத் தேரை நிறுத்தினார்கள் அந்த நராதிப
ருதுபாணன் தோ நடுவிலிருந்து இறங்கிப் பயங்கரமான பரா
முடைய பீமமஹாராஜனை வந்தடைந்தான் பீமன், அவனை

தோஷத்துடனும் மரியாதையுடனும் வரவேற்றான நராதிப
 ன் அந்த ருதுபாணன் அந்த அரசனாலுபூஜிக்கப்பெற்றான அழ
 அந்தக் குண்டின்புரத்தில் வந்திருக்கிற ¹ அந்த அரசன் ² அப
 ராமுது அடிக்கடி பாரததும் விதாபபாதிபதியான அரசனுடன்
 ரந்திருந்தும் (விசேஷம்) ஒன்றையும் காணவில்லை சடிதியில
 நடப்பபட்ட ஸ்திரீகளின் ரகஸ்ய ஆலோசனையை, காரணமில்
 மையால், பீமன் அறியவில்லை பாரத! பீமராஜன் ருதுபா
 னை, 'உன் வரவு நலவரவாகுக, என்ன செய்யவேண்டும்?' என்று
 ட்டான அந்தப் பீமராஜன், (ருதுபாணன்) தன் மகளிஷய
 க வந்ததை அறியவில்லை புத்தியுள்ளவனும் உண்மையான
 ரகரம்முள்ளவனுமான அந்த ருதுபாண ராஜன் ஓர் அரசனை
 வது ஒரு ராஜகுமாரனையாவது காணவில்லை ஸவயமவரப
 ச்சையும பிராமமணர்களின் வரவையும் ஸவயமவர காரியத
 ரககுறித்து மற்றும் ஒரு யததனத்தையும் காணவில்லை
 ரு, கோஸலாதிபனாகிய அரசன் மனத்தில் ஒன்றும் தோன
 ரவனாகி, 'உங்களை நமஸ்கரிப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன்'
 ருது அந்தப் பீமனுக்குச் சொல்லின்ன பீமராஜனும், சிரித்
 தகொண்டு, பல கிராமங்களைத் தாண்டி நூறுயோஜனைக
 ரகதூரம் அவனது வரவின காரணத்தை மனத்தால நனகு
 லோசித்தனன் உண்மையை அறியவில்லை அந்த அரசன்,
 ரவின காரணமானது சிறிய காரியமுடையதாக அவனால் குறிப
 ப்பட்டது (ஆனால்) இது இவ்விதமன்று காரணம் எதுவாகு
 னப்பதைப் பின்பு முடிவில் தெரிந்துகொள்வேன்' என்றெண்ணி,
 வனை மரியாதைசெய்து, 'வாட்டமுடைந்திருக்கிறாய், இளைப
 ரககடவாய்' என்று அடிக்கடி சொல்லி அனுப்பினான்

அன்புள்ள பீமராஜனால் மரியாதை செய்யப்பட்டவனும்
 நம மிக மகிழ்ந்தவனும் அன்புள்ளவனுமான அந்த ருதுபாண
 ஜன் பீமராஜனுடைய வேலைக்காரர்களால் பின்தொடரப்பட
 வனாகி குறிப்பிடப்பட்ட விடுதியை அடைந்தான் வேந்தே!
 துபாணராஜன் வராஷனோயனுடன் சோந்தி போனபிறகு,
 ருக்குள் ரதத்தை ஓட்டிக்கொண்டு ரதசாலையை அடைந்தான்
 வன் அந்தக் குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு, முறைப்படி உப
 ரித்து அவைகளைக் களைப்பாற்றித் தானும் தோ நடுவில் உட
 ரந்தான் விதாபபராஜகுமாரியான தமயந்தியும் சோகத்தால்

¹, ² இரட்டித்தலால் இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

துன்பமடைந்து பாகஸவிராஜனையும் ஸுதபுத்ரனான வராஷ்டேயனையும் அப்படியிருக்கும் பாஹுக்கனையும் கண்டு, 'இது யாருடைய தேரின் ஒலி? நளராஜருடைய தேரொலிபோலப் பெரிதாகிறது' நிஷதராஜரையோ காணவில்லை அதே விததையான வராஷ்டேயனனால் கற்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சய அதனால், இந்தத் தேரொலியானது இப்பொழுது நளராஜருடைய தேரொலிபோலப் பெரிதாக இருந்திருக்கவேண்டுமென அல்லது, பாணனும் நளராஜாபோலவே (அஸ்வஹருதயம் தெரிந்ததையிருக்கவேண்டுமென) நிஷதராஜருடைய தேரொலிபோலவே இரத்தேரொலியும் காணப்படுகிறது' என்று ஆலோசித்ததான அரசு அழகிய அந்தத் தமயந்தியோ இவ்விதம் ஆலோசித்து நிஷதரனைத் தேடும் விஷயத்தில வேலைக்காரியை அனுப்பினாள்

எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

நளராபாகயானபாவம் (தோடரிச்சி)

(தமயந்தியால் அனுப்பப்பட்ட கேசினி நளனிடம் பேசித் தீருமபிவந்து, பேசும்பொழுது உண்டான குறிப்புக் களைத் தமயந்தியிடம் தெரிவித்தது.)

தமயந்தி, 'ஓ! கேசினி! ரத்ததின் நடுவில் உட்காராதவது விகாரத்தை அடைந்தவனும் குறுகிய கையுள்ளவனுமான இரத்தோப்பாகன யாரா? போ, தெரிந்துவா சுபமானவளே! சூமற்றவளே! இந்தமனிதனிடம் சென்று ஸாவதானமுள்ளவளாய் துணைக் கேட்கத்தை உள்ளபடி வினவுவாயாக என மனத்குச் சந்தோஷமும் ஹருதயத்திற்கு ஸாகமும் உண்டாதல் இவா நளராஜராக இருக்கவேண்டுமென்ற பெரிய சுவகையான இவாவிஷயத்தில் எனக்கிருக்கின்றது குற்றமற்றவளே! நீ கேசினி முடிவில், பாணாதன் சொல்லியசொல்லையும் இவரை நோக்க சொல்லக்கடவாய நீ மறுமொழியையும் அறிந்து வருவாய் என்றாள் தூதியானவள் ஸாவதானமாகச் சென்று பாருக நோக்கிப் பின்வருமாறு சொன்னாள் கலயாணியான தமயனும் உபபரிகையில் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்

கேசினி, 'ஓ! மனுஷ்யேந்திரே! உமது வரவு நலவரவாராயான உமக்குக் கேட்கத்தைச் சொல்லுகின்றேன் மனிதரே

யந்தியின் சொல்லை நன்கு அறியக்கடவீர் நீங்கள் எப்
ராழுது புறப்படலாகள்? எதற்காக இங்குவந்தீர்கள்? நியாயப்
, உண்மையை உரைப்பீராக தமயநதி கேட்க விரும்புகிறான்'
ராறன் பாஹுகன், 'மகாதமாவான் கோஸலராஜன் நானீத
ராம தமயநதிக்கு இரண்டாவது ஸ்வயம்வரம் நடக்கப்போகிற
ன்று பிராமமணனிபமிருந்து கேட்டான் இதைக்கேட்டு,
சன் தூறுயோஜனம் செல்லக் கூடியவையும் காற்றுவேகமுள்
வயுமான முககியமான சூதிரைகளுடன் புறப்பட்டான் நான்
னுடைய தோப்பாகன்' என்று கேசினி, 'உங்களுள் மூன்றா
ன இவன் எங்கிருந்தவன்' எவனுடையவன்? நீர் யாரைச்
சாரதவா? எவ்விதம் இந்தக்காரியம் உம்மிடத்தில் அமைந்தது?
ராறு கேட்டான் பாஹுகன், 'புண்பரலோகனுடைய ஸூதன
ராஷ்ணையெனது பெயாபெற்றவன் சுபமானவனே! அவன்
ன் ஒடிப்போனதும் பாகஸவரியை அடைந்தான் சூதிரைத்
ராழிலில் வல்லவனும் தேரோட்டுவதில் புகழ்பெற்றவனுமான
னும் ருதுபாணனால் தேரோட்டுவதிலும் சமையல் செய்வதிலும்
ய வேண்டப்பட்டேன்' என்று விடையளித்தான் கேசினி, 'ஓ!
ஹுகரே! நளராஜா எங்குப்போனாரென்றுவாராஷ்ணையன் அறி
னா? அவனால் உம்மிடத்தில் ஏதாவது சொல்லப்பட்டது
ளடா?' எனறான் பாஹுகன், 'இவன் நன்னுடைய அழகிய
ரற்றமுள்ள மக்களை இங்கேயேவிட்டுப் பிறகு இஷ்டப்படி போயி
ர் நளனை அறியான் புகழுள்ளவனே! மற்றும் எந்தமனிதனும்
னை அறியான் பூமிகு அரசனான் அவன் உருவம் மாறினவனாகி
வுலகில் மறைந்து ஸஞ்சரிக்கிறான் நளனை அவன்தான் 1 ஆதமாவே
ரியும், அந்த ஆதமரவுக்கு அடுத்தபடியானவரும் (அறிவாளர்)
னுக்கு உரிய அடையாளங்களை ஒருபொழுதும் அவனைக்காட்டா'
ராறன் கேசினி, அப்பொழுது, 'சூதாடியே! காதலனே! என்
தைய பாதி வஸ்திரத்தைக் கழித்துக்கொண்டு, பிரியமுள்ளவரும்
எகுக்கின்றவரும் காதலியுமான் என்னைக் காட்டிலவிட்டு எங்கே
ன்றனை? பகலும் இரவும் எரிக்கப்படுகின்றவளும் பாதி ஆடை
ச சுற்றிக்கொண்டவளுமான் அவள் 2 உன்னால் காணப்பட்ட

1 அவனே அறிவானென்பது

2 'ஸமாதிஷ்டா' என்பது மூலம், முன் 67-வது அத்யாயத்தில்
உயா தருஷ்டா' என்கிறுக்கிறது இங்கும் அந்தப்பாடமே கொள்ளப்
படது உசுஅ-ம் பக்கம் ௨௧-வது வரீ பாராக

படி உன்னை எதிர்பாராதத வண்ணமாயிருக்கிறாள் அரசனே! உதத துக்கத்தால் எப்பொழுதும் அழுகின்ற அப்படிப்பட்ட எனக்குத் தயைசெய் வீர! மறுமொழியும் சொல் ஒ! உவிரசிறந்தவனே! அவள் விருமபும அந்த வரலாற்றைச் சொகுறறமற்ற தமயந்தியானவள் அதே வாராததையைக் கேட்க விருகின்றாள்' (என்ற) இந்த ஸ்திரீவாராததைகளை அடக்கடி செலிககொண்டு முதலில் அயோத்தியை அடைந்த அந்தணனுக்கு இவற்றைக் கேட்டு, நீர் முன்பு மறுமொழி சொன்னீரல்லவா? உனைத் திருமபவும் தமயந்தி கேட்க விருமபுகிறாள்' என்றாள்

ஓ! குருநாதன்! இவ்விதம் கேசினியால் சொல்லப்பெற்ற னது மனமானது துக்கமடைந்ததாயிற்று கண்களும் நீர் நிபினைவ ஆயின பாரத! எரிககப்படுகின்ற அந்த அரசன் தனது துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, கண்ணீரால் விளங்காத செலுடனே திருமபவும் பின்வருமாறு சொல்லலானான் 'ஸ்திரீகளான கற்புள்ளபெண்கள் கஷ்டத்தை அடைந்தவாகியினும் தாமே தமமைக் காததுகொள்ளுகின்றார்கள் (அகளால்) ஸவாககமானது ஜயிக்கப்பட்டது ஸமசயமில்லை பதாக்களால் விடப்பட்டார்களாயினும், ஒருபொழுதும், கோபிய உததமஸ்திரீகள் ஒழுகத்ததைக் கவசமாயுடைய உயிரகளைத் தகின்றார்கள் கஷ்டத்திலிருப்பவனும் மூடனும் ஸுகத்திலிருந்நமுவினவனுமான அவனாலவிடப்பட்டவிஷயத்தில், அவள்கோபது தகாது உணவை விருமபின்வனும் பற்றைகளால் ஆடையப்பட்டவனும் மனோவியாதிகளால் எரிககப்படுகின்றவனும் (அவன்) விஷயத்தில் ஸயாமையானவள் கோபிப்பது தகாது யாதை செய்யப்பட்டவளாயினும் அல்லது செய்யப்படாதவனும் ராஜ்யத்தை இழந்தவனும் செலவமற்றவனும் பசுபுள்ளவது துக்கத்தில் முழுகியவனுமான அவ்விதமான பாததாவைக்கண்டு என்று இவ்விதம் அவ்வாராததையைச் சொல்லுகின்ற நளன் மனவருத்தங்கொண்டு கண்ணீரை அடக்கச் சுகதியற்றவனாகி அழுதான் பிறகு, அந்தக் கேசினி திருமபிப்போய அவனது தச சொலஅனைத்தையும் அந்தச் சரீரத்திலுண்டான வேறுபகையும் தமயந்திக்குத் தெரிவித்தாள்

எழுபத்துமூன்றுவது அதயாயம்

ந ளோ ப ர க ய ர ன ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

சீனி, பாஹுகன் நீரும் நெருப்பும் உலாபுபண்ணிக்கோண்டதைத்
தமயந்திக்குத் தெரிவித்ததும், தமயந்தி பரிசோதிப்பதற்காக
மகாராஜை அனுப்பியதும், பூதங்கள் கண்ணீருடன் மந்
களைத் தழுவியதும், கேசினியிடம் அவர்
களைத் தான் தழவினதற்கு வேறு
காரணம் சொல்லியதும்)

அரசனே! தமயந்தி, கேசினியின் அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு,
நீள நளனென்று ஸந்தேகித்தாக கேசினியை நோக்கி, 'ஓ!
சினி! நீ திருமபவும் போ பாகுகனிடம் சோதனையைச் செய
றும் சொல்லாமல் ஸம்பத்திலிருந்துகொண்டு அவனுடைய
பலகளைப் பார ஓ! விளக்கமுள்ளவனே! அவன் ஒரு காரி
தைச் செய்யும்பொழுது அதன் காரணத்தையும் அதில
லை செய்கின்ற(அவனுடைய)செய்கையையும் உற்றுநோக்கக்கட
ப ஓ! கேசினி! நிரப்பந்தித்தாலும், அவனுக்கு நெருப்புக்
டாதே யாசித்தாலும், தாமதித்தாயினும் ஒரு முறையும்
ம கொடாதே நீ இந்தச் செயலினைத்தையும் நன்கு பார்த்து
க்குத் தெரிவிப்பாயாக நீ பாஹுகனிடத்தில் காணும்
வாகுரியவையும் மனிதாக்குரியவையுமான குறிப்புகளையும்
றும் பார்ப்பதையும் நீ எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்' எனலும்
னைச் சொல்லினள்

தமயந்தியால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்தக் கேசினி
னும் போயினள், பிறகு, குதிரைகளை அறிந்தவனுடைய
பபுகளைக் கண்டு திருமபவும் வந்தனள், அவள் பாஹுக
ததில் தேவாக்குரியவையும் மனிதாக்குரியவையுமான தான்
டகுறிப்புகள் முழுமையையும் நடந்தபடியே தமயந்திக்குத்
ரிவித்தாள் கேசினி, 'ஓ! தமயந்தி! இவன் உறுதியாகச் சுதத்
செய்கையுள்ளவன் இப்படிப்பட்ட மனிதன் ஓர் இடத்தி
முன்பு என்னால் பாரக்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்டது
லை இது நிச்சயம் தாமதமான வாயிலே அடைந்தும் இவன் ஓரி
திலும் குனியவில்லை ஆனால், அவனைக் கண்டு மேலே படாத
பும் ஸுகமாகச் செல்லும்படியும் (வாயில்) உயரநதுவிடுகின்
நெருக்கமான இடத்திலும், இவனுக்கு மிகப்பெரிதும் அதி

கழுமான இடம் உண்டாகின்றது மேலும், பீமராஜனால் ருத்னாவுக்காகப் பலவகை உணவுப்பொருள்களும் ஆடு முதலியவனுடையவையான பலவகை மாமிசங்களும் அவ்விடத்தில் அதுபபபட்டன அவற்றை அலம்புவதற்காக அங்கு குடங்கள் கட்டப்பட்டன பிறகு, அவனால் பராக்கப்பட்ட அந்தக் குடம் (நீர்) நிரம்பின்வையார்களே ஆயின் பிறகு, பாஹுகன், அவை தலைசெய்து (அடுப்பில்) வைத்து ஒருபிடி துருமபை எடுத்து நீச சூரியனுக்கெதிரில் பிடித்தான் பிறகு, அங்கு நெருப்பு வாக மூண்டது அந்த மிக்க ஆசசரியத்தைக் கண்டு நான் உபடைந்து இங்கு வந்தேன் சபமான்வளே! மிகப்பெரிய ஆசசரியமும் அவ்விடத்தில் என்னால் பராக்கப்பட்டது அந்நெருப்பைத்தொட்டுமே அது அவனைச் சுவேயிலை சூசாயக்கப்பட்டால் ஜலமும் அவனுடைய இஷ்டப்படி வேகம் பெருகுகின்றது வேறு மிகப்பெரிய ஆசசரியத்தையும் மிகுதியாகக் கண்டேன் அவன் புஷ்பங்களைக் கைகளால் எடுமெல்லக் கசக்கினான் அவனால் கைகளினால் கசக்கப்பட்ட பங்கள மாறுபடவில்லை, அதிகமாக மலாந்தவையும் நல்ல முள்ளவைபுமே ஆயின் ஒ! விசாலாக்ஷி! பாகுகனிதம் ஆசமான இரதச் செய்கைகளைக் கண்டு நான் மிக்க ஆசசரியத அடைந்தேன்' என்றான்

தமயந்தியோ, புனயாலோகனுடைய அந்தச் செய்கைகேட்டு, வந்திருப்பவனை (ச சமையல் முதலிய) காரியங்களாலும் (ஜயம் முதலிய) செய்கைகளாலும் சூறிப்பிடிப்பட்ட நளனென்னென்ன அவன் பாகுகருபமுள்ளவனைப் பாததாவான் என ஐயமுற்று அழுதுகொண்டு கேசினியேநோக்கி மெதுவ சொல்லால், 'விளங்குபவளே! திருமபவும் செல்வாய், பாகு பராக்காபிருக்கும்பொழுது சமையல் அறையிலிருந்து சபை செய்யப்பட்டதும் சமபாரம் சோக்கப்பட்டதுமான மாமஸ்த இங்குக் கொண்டுவா' என்று, திருமபவும் சொன்னான் ஒ! நந்தன்! அந்தக் கேசினியானவள், பாகுகன் வேறு காரியத மனஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஸமயம்பார்த்து, மிக்க உமாவே அந்த மாமிசத்தை அவனுக்குத் தெரியாமல் எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து வேகமுள்ளவளும் பிரியத்தைச் செய்ப மாகிவந்து அதேகூண்டதில் தமயந்திக்குக் கொடுத்தாள் மு

முறை நளனூல பாகம செய்யப்பட்ட மாமிசத்தைப் புசித்தவ ன அவள, (அதனைப்) புஜிதது, ஸுதினை நளனாக எண்ணி மிகக் கதறுடன் அழுதாள ஓ! பாரதி மிகக் த்ளாசசியை அடைந்து, து, முகத்தை அலம்பிக்கொண்டு, கேசினியுடன் ஆனாம ணனுமான இருகுழந்தைகளையும் அனுப்பினாள் அரசனா நகன இரதிரசேனையையும் அவள தமயனையும் நனகு அறிந்து ண்டு அப்பொழுது எதிரில் ஓடிவந்து (அவர்களைத்) தழுவி மடி வைத்துக்கொண்டாள் பாகுகளே தேவர்களின் குழந்தை போன்ற குழந்தைகளை அடைந்து மிகக் துகக்கதால் நிரம்பிய முள்ளவனாகி உரத்தகுரலுடன் அழுதான் அப்பொழுது, ஷதன (துயரசு) செயல்களை அடிக்கடி காண்பித்து விரைவாகக் கந்தைகளைவிட்டுக் கேசினியை நோக்கி, 'ஓ! சுபமானவளே! ந இரண்டு குழந்தைகளும் என குழந்தைகளை ஒத்திருக்கிறா ஆகையால், பாராததவுடனே, நான் விரைவாகக் கண றர விட்டேன் அடிக்கடி வருகின்ற உன்னை ஜனங்கள் தோஷ ளவளாக ஸந்தேகிப்பார்கள் நாங்கள்மே தேசத்திற்குப் புதிய ளா, சுபமானவளே! ஸுகமாகச் செல்லக்கடவாய்' என

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ந ளோ பாக யா ன பாவம். (தோடர்ச்சி)

தமயந்தி பெற்றோட்டம் அனுமதிபெற்றுக் கேசினியை அனுப்பிப் பாடுகளைத் தன் மாளிகைக்கு வரவழைத்து அவனுடன் பேசிய தும், அவன் தான் நளனென்பதைச் சொல்லிக் கரீக் கோடகனை நினைத்து அவன் கோடுத்த ஆடையை அணிந்து நளநுபத்தை அடைந்ததும், தமயந்தி அவனைத் தழுவிய தும்)

கேசினி, புத்திமானான புணையாலோர்களின் செயலனைததை கண்டு விரைவாகவந்து தமயந்திகுருத் தெரிவித்தாள பிறகு, பந்தி, நளனைக் 1 காணும் ஆசையால் துகக்கதால் பீடிக்கப் பட்டு, மறுபடியும் தன் தாயினிடம், 'நளனென்னும் ஐயத்தால் துகன பலமுறை எனனால் பரிசுஷிக்கப்பட்டான் ரூபத்தில டும் ஒருஸம்சயம் எனக்கு இருக்கிறது. (அதனை) நான் நேரில்

அறியவிரும்புகிறேன் தாயே! அவனையாவது வரச்செய் என
காவது போக அனுமதி கொடு. என பிதாவுக்குத் தெரிவித்
தெரிவியாமலோ (இதனை) ஏற்பாடு செய்' என்று சொல்லுப்
கேசினியை அனுப்பினாள் இவ்விதம் தமயந்தியால் சொல்
பட்டதேவியானவள் குமாரியின் விருப்பத்தைப் பீமனிடம் செ
னாள் அந்தஅரசன் அனுமதி கொடுத்தான் ஓ! பரதருட்சி
வனே! கௌரவய! அவளோ தந்தையினாலும் தாயினாலும்
மதியளிக்கப்பெற்று, அவர்களின் உத்தரவுப்படி, கேசினியிடம்
கேசினி! நீ விரைவாகச்செல் பிதாவின உத்தரவினால் பாகு
அழைத்துவா நீ என்தாய்போல எனக்குப் பிரியத்தைச்
வாயாக' எனலும் இதனைக் கூறினாள் கேசினியோ, விரைவ
சென்று பாகுகளைப் பார்த்து, 'ஸூதரே! பாகுகளே! நான்
ராஜரின் உத்தரவினால் வந்தேனென அறிவீர் அரண்மனைக்கு
வரக்கடவீர்' என்ற சொல்லைச் சொல்லினாள் ஓ! பரதரிற்சி
வனே! பாரத! இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட புஷ்பலமுள்ள ப
கனோ நெடுநேரம் ஆலோசனைசெய்து கேசினியுடன் தமயந்தி
மாணிகையில் நுழைந்தான் (கேசினி) 'நளனைத் தமயந்தியிரு
மிடத்துக்கு அழைத்துப்போனாள் நளராஜன் அந்தத் தமய
யைப் பார்த்தவுடனே சோகதுக்ககங்களால் சூழப்பட்டவ
கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டவனுமாயினான் அப்பொழுது, சி
நிழமுள்ள தமயந்தி அந்த நளன் அப்படியிருப்பதைக் கண்டு
துயரத்தையடைந்தவளாயினாள்

ஓ! மஹாராஜ! பிறகு, அழுகக்கடைந்தவஸ்திரம் அணிந
ளம் ஜடையுள்ளவளும அழுககும் சேறுமுள்ளவளுமான தமய
பாகுகளைநோக்கி, 'ஓ! பாகுக! காட்டில் உறங்குகின்ற மனைவ
விட்டுப்போனவரும் (தமது) கடமையை அறிந்தவரெனப்படு
ருமான ஒரு மனிதரை நீ பார்த்திருக்கவேண்டும் குற்றமற்றவ
பிரியமானவளும் சிரமத்தால் மயக்கத்தை அடைந்தவளும்
மனைவியைப் புணையலோகராகிய நளராஜரைத்தவிர எவனது
ஜனமற்ற இடத்தில் விட்டுச்செல்லுவன? காட்டில் தூக்கத்த
பீடிக்கப்பட்ட என்னை விட்டுப்போன அரசருக்கு எனனால்
பிராயமுதல் எனன் நீங்குசெய்யப்பட்டது? நேரில் வந்த தே
களைவிட்டு முந்தி எனனால் வரக்கப்பட்ட அவர், பின்பற்றியவ
அவரால் விரும்பப்பட்டவளும் குழந்தைகளுள்ளவளும்

னனை) எவ்விதம் விடபா? அகனியின முன்னிலையில் பாணிகர
ராம செய்யப்பட்டவனும் ஹமஸங்கனின் வாராததைகளில் இருப
ருமான (எனனை) 'காப்பாற்றுவேன்' என்று ஸத்யமாக
வதி கூறியது எங்கே போயிற்று?' என்று வினவினா

பகைவரை அடக்குபவனே! இவை யாவற்றையும் தமயந்தி
ராலுமபொழுது (அவளுடைய) கணகளினினதும் சோகத
ல உண்டானதும் சூடானதுமான கண்ணீர் மிகப் பெருகிற்று
ன, கடை சிவந்த கருவீழிகளினினதும் மிகப்பெருகும் அந்த
ததைப் 1 பார்த்துச் சோகததால் பீடிக்கப்பட்டவனாகி, 'ஓ!
ராலமான பினதட்டுள்ளவளே! நான நானே சபமானவளே!
ந்தக் கலியால ஆவேசிக்கப்பட்டு மயக்கத்தினவசத்தையடைநது
ரனைவிட்டுப் போனேன் பயந்தவளே! எனது நாட்டையிழந
தையும் உன்னை விட்டதையும் நான் ஸ்வதந்திரஞ்சு செய்ய
லை கலியே அவற்றைச் செய்தான் தாமஸங்கடத்தில், காட்டி
ப்பவனும் துயரத்தை அடைந்தவனும் பகலும் இரவும் எனனைக்
ரித்துச் சோகிக்கின்றவனும் உன்னால் முன் சாபத்தால்
டக்கப்பட்ட அந்தக் கலியானவன், உனது சாபத்தால் எரிககப்
கின்றவனாகி, எனது சரீரத்தில் வலித்ததனை எப்பொழுதும்
ரது சாபத்தால் எரிககப்படுகின்றவனும் அகனியில் அகனி
பக்கப்பட்டது போல (க கர்க்கோடகனது விஷாக்கினியுள்ள
ரது சரீரத்தில் வலித்ததவனுமான) அவன் எனது முயற்சியா
ம் தவத்தினாலும் ஜயிக்கப்பட்டான் சபமானவளே! நமமிரு
ந்க்கும் இது துக்கத்தின் முடிவாக இருக்கவேண்டும் விசால
ன பினதட்டுள்ளவளே! பாவிபானவன் எனனை விட்டுப் போயி
ன அதனால், நான் இங்கு உனக்காக வருதேன் எனக்கு
று காரியம் இல்லை ஓ! பயந்தவளே! (வேறு) ஒரு ஸ்திரீயான
ர், ஆசைகொண்டவனும் அனுஸரித்தவனுமான பாததாவை
ட்டு, உன்னைப் போல, வேறொருவனை எப்பொழுதாயினும் வரிப
ரா? அரசனுடைய கட்டளையால் தூதர்கள், 'தமயந்தி ஸ்வதந்திர
ன நடைபுள்ளவளபோலத் தன் இஷ்டப்படி தனக்கு ஒத்த
ண்டாவது கணவனை வரிககப்போகிறாள்' என்று சொல்லிக்
காண்டு பூமிமுழுமையும் திரிகுராசனல்லவோ? பாகஸவரியான
ர் இவ்விதம் கேட்டுத்தான் விரைபவனாகி வந்திருக்கின்றான்'
ன்ற இதனைச் சொன்னான்

தமயந்தியோ, நன்னது அநதப புலமபலைக்கேட்டுப் பயர்
நடுகிக கைகூப்பிககொண்டு, 'கலயாணரே ! குறறத்தினுல எ
னைச சநதேகிப்பது த்ஃகாது நிஷ்தாதிபரே ! நான தேவாக
விட்டு உமமையே வரிததேனலலவா ? உமமை அடை
பொருட்டே, பிராமமணாகள் எனது வாகயங்களைப் பாட்டு
ளாகப் பாடிக்கொண்டு பததுத திகருக்களிலும் என்கும் போயில
ஓ ! அரசரே ! பிறகு, கறறறிநதவனும் பாணுதனென்னும் பெ
ருளளவனுமான் பிராமமணான கோஸலதேசத்தில ருதுபாண
அரணமனையில 'உமமை அடைநதான் ஓ ! ஸ்ரீஷ்ரீதரே ! அ
(நான) சொல்லியதைச் சொல்லி அப்படியே நனகு மறுமொ
யையும் கொண்டுவநதவுடன், உமமைவருவிப்பதற்காக, இந்த உ
யம் என்னுல காணப்பட்டது ஓ ! பிருதிவிபதியே ! நராதிர
உலகில உமமைத தவிர மற்றவன் ஒரேநாளில குதிரைகளாலது
யோஜனை தூர்ம் செல்லுதற்குவல்லவனலனனனரே ? 1 ஓ ! பூமி
அரசரே ! நான மனததாலும் சிறிதும் தீங்கு செய்யாதவன்
இருக்கிறேனென்று ஸத்தியத்துடன் இந்த உமமுடைய காலகட
தொடிகிறேன் இந்த உலகில இந்த வாயுவானவன் பிராணிக
ருச சாக்ஷியாக ஸஞ்சரிககிறான் நான தீமையைச் செய்கி
ன்கில இவன் எனது பிராணனகளை விடச்செய்யக்கடவன் ஸ
யன் எப்பொழுதும் உலகமெங்கும் ஸஞ்சரிககிறான் நான தீ
யைச் செய்கிறேன்கில அவன் என்னுடைய பிராணனகளை வி
செய்யக்கடவன் சந்திரன் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் ஸா
போல ஸஞ்சரிககிறான் நான தீமையைச் செய்கிறேன்கில அ
எனது பிராணனகளை விடச்செய்யக்கடவன் இம்முன்று தே
களும் மூவுலகங்களையும் முழுமையும் நிலைத்திருக்கச் செய்கிறா
தேவாகள் இது மெய்தானு எனபதைச் சொல்லக்கடவா (உ
மையலலாவிடில்) எனனை விட்டுவிடக்கடவா' எனருள

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடன், வாயு ஆகாயத்தினின்
'ஓ ! நள ! இவள் தீமையைச் செய்தவனலலன் உனக்கு உண
யாகச் சொல்லுகின்றேன் அரசனே ! பெருகிய நல்லொழுகம
நிதியானது, தமயந்தியால் நனகு ரக்ஷிக்கப்பட்டது நான
(இந்த) மூன்று வாஷங்களும இவளுக்கு ஸாக்ஷியும் பாதுகா
மாக (இருந்தோம்) உனக்காக இவளால ஒப்பற்ற இந்த உபா

1 பெருந்தாமையால் அதிக பாடமான அகாஸலோகம் வ
பட்டது

யயப்பட்டது இவ்வுலகில் உனனைத் தவிர வேறு ஆண்பிள்ளை
ர பகலில் நூறு யோஜனை செல்லக்கூடியவன் இல்லையன்றோ ?
அரசனே! தமயநதி உனக்கும் நீ தமயநதிக்கும் ஏற்றவா இவ
த்யததில் நீ ஸந்தேகப்படலாகாது மனைவியுடன் சோந்திருக்க
கடவாய்' என்று சொன்னான் வாயு அவ்விதம் சொல்லும்
ராமுதே மலாமாரி பெய்தது, தேவதூதர்புகள் முழங்கின ,
களகரமான காற்றும் வீசிறது ஒ! பாரதி! பிறகு, பகைவரை
கருகுகின்ற இந்த நளராஜன், அந்த அதிபுத்ததைக் கண்டு, தம்
திபிடம் (கொண்ட) அந்த ஸந்தேகத்தை விட்டான் பிறகு,
தியான நான், அழகுகற்றவையான அந்த (சு காககோடகன்)
ராமுதத ஆடைகளை, அந்த நாகராஜனை நினைத்து, உடுத்திக்கொண்
ன் உடனே, தனது (பழைய) வடிவத்தை அடைந்தான்
புருபத்தை அடைந்த பாததாவைக்கண்டு, குற்றமற்ற தமயநதி,
பொழுது, புண்படலோகனான் அந்த நளனைத் தழுவிக்கொண்டு
கக அழுதான் நளராஜனும், முன்போல் விளங்குகின்றவன
தமயநதியையும் தன் மககனையும் தழுவிக்கொண்டு, உள்ளபடி
முந்தான், பிறகு, அழகிய முகமுள்ளவனும் நீண்ட கண்ணுள்
பருமான (அவன்) அந்தத் துக்கத்தால் சூழப்பெற்றவளாகித்
னது மார்பில் அவனது முகத்தை வைத்துக் கொண்டு பெருமூசு
நிரதான் அப்படியே, புருஷஸரேஷ்டனான் அவனும், சோகத
ல சூழப்பட்டவனாகி, அழக்தால் பூசப்பட்ட அங்கமுள்ளவனும்
மகிய கிரிப்புள்ளவருமான அவனைத் தழுவிக்கொண்டு நெடு
ரம் துயரில் முழுகி நின்றான்

அரசனே! பிறகு, தமயநதிக்கும் நளனுக்கும் ('நடந்த) அனைத்
தயும், தமயநதியின் தாய், நடந்தபடி, பிரீதியுடன் பீமனுக்குச்
ரானான் பிறகு, மஹாராஜன், 'நான், சுத்திசெய்துகொண்
பனும் தமயநதியுடன் சோந்திருப்பவனும் ('இரவு') ஸுகமாக
லித்தவனுமான நளனைக் காலையில் பாராப்பேன்' என்று சொன்
ன் அரசனே! பிறகு, அவ்விருவரும் சோந்து, காட்டில் நடந்த
மூயசரித்திரம் யாவற்றையும் சொல்லிக்கொண்டு, இரவு மகிழ்ந்து
லித்தவர்கள் தமயநதியும் நளனும் ஒருவருக்கொருவா ஸுகத்
நவிரும்பினவர்களாயும் மனம் மிகமகிழ்ந்தவர்களாயும் பீமராஜ

1 'தனது முகத்தை அவனது மார்பில் வைத்துக்கொண்டு' என்பது
கிலிஷ மொழி பெயர்ப்பு

னுடைய அரண்மனையில் வலிததாரகன் பிறகு, அவன் நான்காவருஷத்தில் பாரியையுடன் சோரனு எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேற்றினவனாகி மிக்கமகிழ்ச்சியை அடைந்தான் 'தமயந்திபாததாவை அடைந்து, பாதிவளராத பபிரையுடைய பூமியாஜலத்தை அடைந்து திருபதி அடைவதுபோல, மிகத்திருபதி அடைந்தான்' அந்தத் தமயந்தியானவள் இவ்விதம் நன்னுடைய சோரனு தனது ஆயாஸத்தைப் போக்கித் தாபம் தணிந்தவளாகவும் மகிழ்ச்சிபெருகிய மனமுள்ளவளாகவும் விரும்பினவற அடைந்தவளாகவும், உதயமான சந்திரனால் சாதரி விளங்குபோல, விளங்கினாள்

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ந ளோ ப ர க ய ன ன ப ல ம (தோடரீச்சி)

(பீமன் சாலைமீல் நனதமயந்தியரைப் பார்த்துத், நுதுபர்ணவீ
நனை ஈடிமீக்தும்படி வேண்டி அவன்மீருந்து
அஸ்வவ்ருதயத்தைப் பெற்று அயோத்தி
சேன்றதும்)

பின்பு, நளராஜன் அந்த ராதரியைப் போக்கி, (காலைய
நனகு அலங்கரித்துக்கொண்டு தமயந்தியுடன் சோரனு பீம
னைப் பாததான் பிறகு, பரிசுத்தனான நளன் மாமனை வண
னான பிறகு, அழகிய தமயந்தியும் பிதாவை வணங்கினாள் பீம
மிகக் ஸந்தோஷத்துடன் புத்திரனைப்போல நளனைத் தழு
கொண்டான் பிரபுவான பீமன், (நளனைத்) தக்கபடி பூஜித்
தேற்றினான் பீமராஜன் அங்கு நன்னுடனிருப்பவளும் பதிவரன்
மான தமயந்தியை மேலான மரியாதையுடன் அனுகரகித்தா
நளராஜன் அந்தப் பூஜையை முறைப்படி பெற்று அவனுக்
1 தனது மரியாதையை உள்ளபடி தெரிவித்தான் பிறகு,
டனத்தில் அவ்விதம் வந்த நளனைக்கண்டு நனகு சந்தோஷத்
அடைந்த ஜனங்களின் ஸந்தோஷத்தால் உண்டாகிப் பெரிய
உண்டாயிற்று (பீமன்) நகரத்தைப் பதாகைகளுடனும் தவஜ்
ருடனும் மாலைகளுடனும் கூடினதாக அலங்கரிக்கச்செய்தா
ராஜவீதிகள், நீர் தெளித்து நனகுபெருக்கிப் புஷ்பங்களை நிர

1 'தான் செயதுவந்த தொழிலை' என்றும் கொள்ளலாம்

கு அலங்கரிக்கப்பெற்றன பட்டணத்து ஜனங்களின் வீட்டு யிலதோறும் புஷ்பபலியானது செய்யப்பட்டது தேவாலயங்க ளல்லாம பூஜிக்கப்பெற்றன

ருதுபாணராஜனும், நளன பாஹுகவேஷத்தில் மறைந்திருந டதபும் தமயந்தியுடன் சோநதுவிட்டதையும் கேட்டுச் சந்தோ ளத்தான ருதுபாணராஜன அந்த நளராஜனை அழைத்து மிக்கவேண்டினான் புத்திமானான அந்த நளனும் காரணங்க டன அவனைப் பொறுத்தகச்செய்தான மரியாதை செய்யப் பற்ற அந்த ருதுபாணராஜன, சிரித்த முகமுள்ளவனாகி, 'நீ தெய மமாக உனது பதனியுடன் கூடியாய்' என்று நளனைப் புகழ்ந ன 'பூபதியே ! நைஷத் ! என்று வீட்டில் மறைந்து வலித்த ராகுத தீமைசெய்யாமலிருந்தேன' தெரிந்தோ தெரியாமலோ ானால் சில அகாரியங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளை 'பொறுக்கக்கடவாய்' என்றான் நளன, 'ஓ ! பார்த்திவ ! நீ ராகுச சிறிதும் தீங்கு செய்யவில்லை செய்கிருந்தாலும் எனக் கோபமில்லை உன் விஷயத்தில் நான் பொறுக்கவேண்டு ருே ? ஓ ! ஜநாதிப ! நீ முந்தியும் எனக்குத் தோழனும் ஸம கியுமாயிருக்கிறாய் இதற்கு மேலும், மிக்கபரிதிசு உண்டு ணக்கடவாய் விரும்பினவையெல்லாம் நன்கு செய்யப்பட மயால், உன்னிடத்தில் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்தேன் ஓ ! சனே ! உனது வீட்டில் எப்பொழுதும் ஸுகமாக இருந்தது ால எனதுவீட்டில் இல்லை ஓ ! பார்த்திவ ! உன்னுடைய இந்த ஸ்வஹருதயமும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றது நீ விரும்பினு ளனைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்' என்றான் நளன இவ்விதம் ாலவி ருதுபாணனுக்கு விததையைக் கொடுத்தான் அவனும் ஸதிரத்திறசொல்லிய செய்கையால் அதனைப் பெற்றுக்கொண் ன அரசனே ! பாகஸவிராஜனும் அடவஹருதயத்தைப் பற்றும், பிரீதியடைந்து நைஷத்தனுக்கு அக்ஷஹருதயத்தைக் ருத்தும், வேறு ஸூதனை அழைத்துக்கொண்டு தனப்பட்டணத் ெயே அடைந்தான் அரசனே ! ருதுபாணன போனபின், நள ஜன குண்டினக்கரத்தில் நீண்டகாலம் வலிக்கவில்லை

எழுபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

ந ளோ பாக யா ன பாவ ம. (தோடர்ச்சி)

(நளன் தன்னகர்ச்சேன்று புஷ்கரனை மறுதலில் வென்று
அவனை அவனுருக்து அனுப்பியது)

ஓ ! கௌரதேய ! அநத நைஷதன் ஒருமாதம் வலித
பீமனிடம் விடைபெற்றுச் சிறிது சேனையுடன் (சூனாடின) புர
லிருந்து நிஷத தேசத்தைக்குறித்துப் போயினன் வெண்
யான ஒரு தேருடனும் பதினாறு யானைகளுடனும் ஐம்பது குதி
களுடனும் அறுநூறு காலாட்களுடனும் பெரிய மனமுடன்
அவன் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலக் கோபங்கொள்
விரைந்து பெரிய பட்டணத்தைத் திடீரென்று அடைந்தா
யிற்று, வீரஸேன புதரனான நளன், புஷ்கரனை அடைந்து, 'ம்
பொருள் எனனால் சம்பாதிக்கப்பெற்றிருக்கிறது திருமப
சூதாடுவோம் ஓ ! புஷ்கர ! தமயந்தியும் மறறும் என்னிடமு
பொருள் முழுமையும் எனது பந்தயமாவா உனக்கோ ராஜ
பந்தயமாகட்டும் திருமபவும் சூது தொடங்கப்பட வேண்டு
உனக்கு கேஷமம் உண்டாகுக ஒரே பந்தயத்தில் (நமது) உ
க்கையும் பந்தயம் வைத்து ஆடுவோம் பிறன் உடைமை, நா
யாயினும் செல்லப்பொருளேயாயினும், (அதனை) ஜயித்து (ப
னிடமிருந்து) கவராதும் எதிர்ப்பந்தயம் கொடுக்கவேண்டுமெ
பது ¹ சிறந்த முறையென்று சொல்லப்படுகிறது நீ அந்தச் சூ
விரும்பாமற்போனால் புத்தமாகிற சூது தொடங்கப்படவேண்டு
அரசனே ! இரண்டு தோ ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்துச் செய
சண்டையினால் உனக்காவது எனக்காவது ஒழிவு உண்டாகட்
இந்த ராஜ்யமானது வம்சபரம்பரையாக அனுபவிக்கப்படுவத
லால் எந்த உபாயத்தினாலும் விரும்பத்தக்கதென்பது பெரியோ
களின்கட்டளை ஓ ! புஷ்கர ! இப்பொழுது கபடத்தினால் சூத
வது அல்லது விலலை வளைத்துச் சண்டைசெய்வது (என்ற இ
இரண்டினுள் ஒன்றில் புத்தியைச் செலுத்து' என்றான்

நைஷதனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட புஷ்கரனோ, உரக்
கிரித்துத் தனக்கு ஜயத்தையே உறுதியாக எண்ணி, நள
நோக்கி, 'ஓ ! நைஷத ! எதிர்ப்பந்தயம் வைப்பதற்காக உன்

தயவாதீனமாகப் பொருள் சம்பாதிக்கப்பட்டது தெய்வாதீன
 கத தமயந்தியின் தீவினையும் நாசத்தை அடைந்தது, 'ஓ!
 நஷத! அரசனே! எனது லாபத்தைக்குறித்துத் தெய்வாதீன
 கப் பிரியப்படுகின்றாய் ஆண்பிள்ளைகளுள் மிகச் சிறந்தவனே!
 தயவிகமாகத் திருமபவும் சூதாடுவதில் உனக்கு எண்ணம் உண்
 ரயிருக்கிறது ஜயிக்கப்பட்ட இந்தத் தனத்துடன், அலங்கரிக்க
 ப்பட்ட தமயந்தியும், தேவலோகத்தில் அபஸரஸானவள் இந
 ரனை அடைவதுபோல என்னை அடைவாளென்பது திண்ணம்
 ! நைஷத! உன்னைத் தினந்தோறும் நினைத்து எதிர்பார்த்துக்
 காண்டிருக்கிறேன் ¹ பகைவா கூட்டங்களுடன் சூதாடுவதனால்
 னக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாகிறதில்லை இப்பொழுதோ, சிறந்த
 டையுள்ளவளும் குற்றமற்றவளுமான தமயந்தியை ஜயித்துக்
 ந்தகருதயன் (=மேற்கொண்ட காரியத்தைச் செய்தவன்)
 வேன அவளோ எப்பொழுதும் எனது மனத்தில் இருக்கின்
 ன' என்று கூறினான்

அந்த நளனோ, அந்தச் சொற்களைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு,
 ப்பாகப்பேசுகிற அவனுடைய தலையைக் கத்தியால் வெட்டி
 ருமபினான் கோபத்தால் சிவந்த கண்ணுள்ள நளராஜனோ,
 த்துக்கொண்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பந்தயம் வைத்து ஆடு
 யாம் ஏன் பேசுகின்றாய்? ஜயிக்கப்பட்டால் பேசாய்' என்றான்
 ருக்கு, நளனுக்கும் புஷ்கரனுக்கும் சூதாட்டம் தொடங்கிற்று
 னக்கு கேஷமம் உண்டாகுத அந்தப் புஷ்கரன் (தானும்) பந்த
 ம வைத்தானாயினும் ரதனங்கள் பொக்கசங்கள் இவற்றின் குவி
 ட்களுடனும் உயிருடனும் அவன் ஒரே பந்தயத்தால் நளனால்
 லாலவி அடைவீக்கப்பெற்றான் நளராஜன், புஷ்கரனை ஜயித்துச்
 த்துக்கொண்டு, 'அரசர்களுள் இழிவானவனே! பகைஒழிந்ததும்
 டக்கமற்றதுமான இந்த ராஜ்யமுழுதும் என்னுடையது தமயந்தி
 னனால் பாரப்பதற்கும் முடியாதவள் மூட! நீ பிரிவாங்களுடன்
 வளுக்கு அடிமையாயிருத்தலை அடைந்தாய் நான் முன்பு ஜயிக்
 ப்பட்டதும் உன்னைச் செய்யப்பட்டகாரியமன்று அந்தக்காரியம்
 லியால் செய்யப்பட்டது ஓ! மூட! நீ அறியவில்லை நான் பிறரால்
 ய்யப்பட்ட குற்றத்தை உன்னிடத்தில் எவ்விதமும் சுமத்தமாட்
 டன் நீ ஸுகமாகப் பிழைத்திருக்கக்கடவாய் உனது உயிரை
 னக்குக் கொடுக்கிறேன் அப்படியே எல்லாப் பொருள்களுமுள்ள

1 வேறு பாடம்,

(உனக்குச்) சொந்தமான பாகத்தை உனக்குத் தருகிறேன் வீர! எனக்கு உன்னிடத்தில் அன்பும் முன்போலவே இருக்கத் தன்மையில் ஸந்தேகமில்லை எனக்கு உன்னிடமுள்ள நட்பும் பொழுதும் குறையாது ஒ! புஷ்கர! நீயோ எனது ஸஹோதர நூறுவருஷம் நன்கு உயிராவாழ்க்கடவாய்' எனனும்தினைச் செஞ்ஞன் ஸத்யமானபராகரமமுள்ள நளன் ஸஹோதரனை இவ்வாததைகளால் தேற்றித் திருமபத்திருமபத் தழுவி மகிழ்தான் அரசனே! இவ்விதம் நளனால் தேற்றப்பட்டபுஷ்கரன், புஷ்கரலோகஞ்ஞன் நளனை அப்பொழுது வணங்கிக் கைகூப்பிக்கொண்டு 'ஓ! பாரததிவ! நீ எனக்கு உயிரையும் இருப்பிடத்தையும் கொடுக்கின்றாயாதலால், உனதுபுகழ் அழிவற்றதாகுக பதினாயிரம் வருஷம் ஸுகியாக உயிராவாழ்க் கடவாய்' என்று மறுமொழிச் செஞ்ஞன் புருஷஸரேஷ்ட! அப்பொழுது அந்தப்புஷ்கரராஜன் நளன் அவ்விதம் மரியாதைசெய்யப்பெற்று ஒருமாதம் அங்கே மகிழ்வவிதித்துத் தனதுஜனங்களால் சூழப்பெற்றுப் பெரியசேனைகளும் வணங்கின் வேலைக்காரர்களுடனும், சரீரத்தால் சூரியனடேவிளங்கிக்கொண்டு; தனதுபட்டணத்தை அடைந்தான் ஸ்ரீமாத் நளராஜன் புஷ்கரனைத் தன்முள்ளவனாகவும் துன்பமற்றவனாகவும் அனுப்பி மிக்கஅலங்காரமுள்ள தனதுநகரத்தில் பிரவேசித்தார். நிஷத்ராஜன் பிரவேசித்த நகரவாஸிகளைத் தேற்றலும் செய்தார். எப்பொழுதும் இவர்களுடைய நன்மைகளிலே தந்தைபோல மகிழ்ந்துபற்றினவனாக இருந்தான் பட்டணத்திலும் தேசத்திலுமுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் புளகமெய்தி மந்திரி முதலியோருடனாகக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, 'ஓ! அரசனே! பட்டணத்திலும் தேசத்திலும் (உள்ள நாங்கள்) இப்பொழுதுதான் ஸௌக்யமாயின்கிறோம் தேவர்கள் மறுபடியும் இந்திரனை ஸேவிக் கவந்ததுபேரநாங்கள் உன்னை மறுபடியும் ஸேவிக் கவந்திருக்கிறோம்' என்ற சொன்னார்கள்.



எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

ந ள ர பாக யாந பாவம் (தோடர்ச்சி)

ரன் புஷ்கரனைத் துரத்தியபின் துண்டிவாழத்தீர்ந்து தமயந்தியை
யும் குழந்தைகளையும் தருவித்துக்கொண்டு ஸுகமாக அரசு
செலுத்தியதும், பிருஹதஸ்வர் நளன் கதையை முடித்து
புஷ்கரிடருக்கு அக்ஷஹ்ருத்யந்தை உபதேசித்து
ஹரிச்சந்திரன் கதையைச் சுருக்கமாகச்
சொல்லிச் சென்றதும், புஷ்கரிடர்
அர்ஜுனனைப்பற்றிக் கவலைப்
பட்டதும்)

பட்டணமானது ¹ சோகமற்று ஸந்தோஷமடைந்த மஹோ
வமும் தொடங்கியவுடன், நளராஜன(குண்டினபுரத்திலிருந்து)
யந்தியைப் ² பெரிய சேனையுடன் வரவழைத்தான். பரதரில
ந்தவனே! அரசனான பீமன் புணயஸலோகன ராஜ்யத்தில் நிலை
ற்றதாகக் கேட்டு மேலான ஸந்தோஷத்துடன் கூடியவனுயி
ர பிறகு, பீமராஜன் மனமகிழ்ந்தான் தன் மகளான தமயந்தி
ய புத்திமானான புணயஸலோகனிடம் செல்லும்பொருட்டுப்
பெரிய சேனையுடன் புறப்படச் செய்தான். பகைவீரர்களைக்
கொலுக்கின்றவனும் அளவிடமுடியாத சக்தி பொருந்தியவனும்
வகரமான பராகிரமமுடையவனும் பிதாவுமான பீமனும் தம்
நியை மரியாதைசெய்து அனுப்பினான் நளராஜனே, குழந்தை
யுடன் தமயந்தி வந்தபின், தேவராஜன் நந்தனவனத்தில் மகிழ்ந்
தபதுபோல மகிழ்ந்திருந்தான் ஜமபூதவீரத்தில் அரசா
ள அப்படி விளக்கத்தை அடைந்தவனும் மிக்க புகழ்பெற்ற
மான அந்த நளன் மறுபடியும் தனது நாட்டைத் திருப்பி
யடைந்து அதில் வலிந்தான், நிரம்பின தக்ஷிணையுள்ள பலவித
வகையையும் விதிப்படி செய்தான் அரசாக்கு அரசனே! அப்
பேய், நீயும் விரைவில் ஸநேகிதர்களுடனாகக் கிளங்குவாய் மனித
சிறந்தவனே! பரதரேறே! பகைவா பட்டணங்களை ஜயிக்கின்ற
ன சூதாட்டத்தால் மனைவியுடன் இமமாதிரியான துக்கத்தை
யடைந்தான் பூமியை ஆளபவனே! நளன் ஒருவனாகவேயிருந்து
யப்பெரிய பயங்கரமான துக்கத்தை அடைந்து திருமயவும்

1 'அமைதியடைந்து' எனினுமாம்

2 'பெரிய சேனையை அனுப்பி' எனினுமாம்

கேதமத்தை அடைந்தான் ஓ! பாண்டவ! அரசனே! நீயோ தாக்களுடனும் திரௌபதியுடனும் சோரனு கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தாமதத்தையே சிரத்தித்துக்கொண்டுமிருப்பதுடன், வேதாங்கங்களின் கரைகடந்தவர்களும் மிகக் புகழ்பெற்றவரமான பிராமமணர்களால் எப்பொழுதும் சூழப்பட்டுமிருக்கி அப்படியிருக்கையில், துக்கம் ஏன்? காக்கோடக் நாகன், தமய நளன், ராஜரிஷியான ருதுபாணன் இவர்களின் கீததியைச் செலுத்து கலியைப் போக்குவதாகும் தவறுதவனே! அரசனே! னைப் போன்றவன், கலியைப் போக்குவதான இந்த இதிஹாஸத்தைக்கேட்டுத் தேறுதலடையவேண்டுமே புருஷராததம் பொழுதும் நிலையற்றிருத்தலை ஆலோசித்ததும், அதன் தோற்றமும் அழிவினும் நீ கவலைப்படலாகாது அரசனே! இதிஹாஸத்தைக் கேட்டுத் தேறுதலடை, துயரப்படாதே ஓ! மஹாபர்வியஸனத்தில் நீ துயரப்படத்தக்கவனல்ல! தெய்வம் விபரீதமுயற்சியும் பயனற்றுப்போனபொழுது, தையசாலிகளான தாக்கள் தமமைத் துயரத்தாளுள்ளாக்கிக்கொள்ளாரா எவ்வளவு நளனது இந்தச் சிறந்த சரித்திரத்தை அடிக்கடி சொல்லுகிறீர்களோ கேட்கின்றார்களோ அவர்களை அமங்களமானது அயாது அங்கனம் செய்பவனுடைய விருப்பங்கள் சைக (அவன்) செல்வவாஸியிருத்தலையும் அடைவான் சிறந்ததும் தனமுமான இந்த இதிஹாஸத்தைக் கேட்டுப் புத்தராகக் கிளைத்தாராகியும் பசுக்களையும் மனிதர்களுள் தலைமை அடைவான், நோயின்மையும் அன்புமுள்ளவனாவான்.

ஓ! பார்த்திவ! 'சூதாடத்தெரிந்த (துரியோதனன்) என திருமபவும் ஆட அழைப்பான்' என்று நீ பயத்தால் நடுகிறாய் அந்த உனது பயத்தை நான் போக்குவேன் ஸதயப் பராக்ரமமுள்ளவனே! நான் அக்ஷஹருதயத்தை முழு அறிவேன் ஓ! கௌரதேய! மகிழ்ச்சியடைந்தேன், உன உபதேசிக்கிறேன், பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னா பி அரசர் மனமகிழ்ந்து பிருஹதஸுவரை நோக்கி, 'ஓ! பகவா! அக்ஷஹருதயத்தை உண்மையாக அறியவிரும்புகிறேன்' எ சொன்னா குருதீ புத்தரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பி தஸுவமாமுனிவா, பிறகு, மஹாதமாவான் பாண்டவருக்கு ஹருதயத்தை உபதேசித்தாரா பாண்டவராஜரும் (அத அடைந்தது சோகமற்றவராயினா.

1 பிருஹதஸுவா சொல்லலானா. 'மஹாராஜனே ! உனது மனதைத்தையும் போகருமபொருட்டே உன்னைவிடத் துயரத்தையடைந்த (வேறோ) அரசனை மறுபடியும் சொல்லுகிறேனா இக்கூவாகு குலத்தில் மஹாதமாவும் ராஜராஜனும் மிகக்காரதிளவனுமான திரிசங்குவென்னும் புகழ்பெற்ற ஓர் அரசன் உண்ண முகயமானவையும் பலவிதமானவையும் மிககதக்ஷிணையுளவடிமான யாகங்களைச் செய்தமையால் அந்த அரசனிடமிருந்து அக்கடலாகி ஹரிச்சந்திரன் உண்டானான் புனயாலோகனும் புகழுள்ளவனும் மெய்பேசுகிறவனும் இனியசொல்லுள்ளவஸ்தயத்தாடன் மிகப்பேசுகிறவனுமான அவன், உலகில் ஆண்களைக் கருள் சிறந்தவனாயிருந்தான் அவனுக்குப் பூமியில் நல்லொருத்ததால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் நல்ல லக்ஷணங்களுள்ளவரான உசீனரராஜரிஷியின் மகள் மனையியானாள் அழகிய அவள், யமவரத்தில் கூடியிருக்கின்ற அரசார்களின் நடுவில், மிகப் பாக்யமாயும் மேனமைபெற்றவனுமான ஹரிச்சந்திரனைப் பாததாவாகத்தாள் பூபாலனாள் அந்த அரசன் மனத்துக்கினியவரும் பவதியுமான அவளுடன் தன் நாட்டை அடைந்து நெடுமும் மகிழ்ந்திருந்தான் அந்தத் தேவியினிடம் ஹரிச்சந்திரனுக்குத் தாமரைமலர்போன்ற கண்ணுள்ளவனும் புணயவானகளுள் தவனும் லோஹிதாஸுவன்னென்னும் பெயர்பெற்றவனுமானான் உண்டானான் புனயாலோகனும் மிகப் புகழுள்ளவனும் ஷ்டருடைய சிஷ்யனுமான அரசன் தேவியுடனும் புதரனும் சேர்ந்து புணயமான பெரிய யாகங்களைச் செய்தான் சகாலத்தில் ஸ்வாககத்தையடைந்த விஸ்வாமிதரரோ இந்திக் காரணபதற்காக அழகிய இந்திரபட்டணத்தை அடைந்தார் ராதமாவான் தேவேந்திரனது பூஜை நடக்கும் பொழுது, வாமவரைத் துணையாகக்கொண்ட வலிஷ்டரும் வந்தார் அபழுது, பூஜை நடந்து இந்திரன் ஸுகமாக வீற்றிருந்து ஸ்தய

1 இந்த ஹரிச்சந்திரன் சரித்திரம் நீலகண்டலியாகயான பாடத்தி இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இல்லை ஸபாபாவத்தில் வரனது, 43-45ம் பக்கம் பராகக்

ஹரிச்சந்திரோபாகயானம் என்னும் பெயரோடு, மஹாபாரதத்தி னதென ஒன்றும், ஸ்காந்தத்திலுள்ளதென ஒன்றும், இடங்குறிக்கப் பட்ட ஒன்றும் ஆக மூன்றுதூல்கள் உள்ளன அவற்றை ஆராய்ந்து ண்டிருக்கிறேன், பின்னா வெளியிடவேண்டும்

வாதிகளான அரசர்களும் சொல்லப்படுகையில், அந்த ஸ்பை ஹரிச்சந்திரன், வேளவி கொடை தவம் ஒழுககம் மெய்ப்பேச உறுதியானவிரதம் ஆகிய இவைகளால் எல்லாரசுபுகாட்டி புகழப்பெற்றான் வலிஷ்டா, தமசிஷ்யனைப் புகழ்ந்ததனால், மகிழ்ச்சியடைந்தாரா அப்படியாயினும், அவன் ஸதயத அலங்காரிககப்பெற்றதை விஸுவாமிதரா பொறுக்கவில்லை பொழுது விஸுவாமிதரருக்கும் வலிஷ்டருக்கும் ஹரிச்சந்திர குறித்துப் பந்தயம் ஏற்பட்டது அதன்பிறகு, விஸுவாமிதர் அரசன் ராஜயத்தினினும் ஸுகத்தினினும் விரைவில் நீ பெற்று மரணத்தைவிடக் கெடுதலான மிகக் துக்கத்தை அடைதான்' என்றார்

பிறகு, தாமராஜரான புதிஷ்டிரர், தம்பிமாருடனும் திரௌப்யுடனும் பிராமமணாக்களுடனும் அதனைக்கேட்டு (த தமநிலை மிக்க திருப்பதிபுடன் மேலான ஆச்சரியத்தை அடைந்தது, 'நல்ல நல்லது' என்று சொன்னார் பிறகு, ராஜஸுரேஷ்டரான தாடராரா, ஹரிச்சந்திரன் கதையை ¹ முழுமையுடன் கேட்டுச் சோகத் விட்டுத் திரும்பவும் மிக்க கீர்த்தியுள்ள ஹரிச்சந்திரனை நினைத்துக் கொண்டு ஸந்தோஷித்தாரா அப்படியே, பிருஹதஸுவா, ஹரித்ரினையும் நளனையும் பற்றிய கதைக்களை இவ்விதம் சொல்லிமுடி, எல்லாப் பாண்டவர்களிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோயிப் பெருந்தவமுள்ள அவர், ² சொல்லிவிட்டு, நீராட்டமுதலியன வதற்கு விரைவாகத் தடாகத்தை அடைந்தாரா உறுதியுடன் விரதமுள்ள புதிஷ்டிரர், பிருஹதஸுவா சென்றவுடன், ஸாசியும் புத்திமானுமான அராஜுன்னன் காற்றை உணவாகக் கொண்டு உகரமான தவத்திலிருப்பதை, தவசிகளும் ஆங்காங்கு தீர்த்தங்களிலும் மலைகளிலும் வனங்களிலுமிருந்து வருகின்றவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்தவாக்களுமான அந்தணர்களிடமிருந்து, 'புஜப்ஸமுள்ள பாராததன் பிறரால் அடையமுடியாத தவத் அடைந்திருக்கிறான்' என்றும், 'பிருதாபுதரான அராஜு-

1 'ஸாவாம்' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது

2 'ததவாச்சுரவசிரா' என்று பாடம் ஒதி, 'அஸ்வஹருதயத்தைக் கொடுத்த' என்று பொருள் கூறி, 'முனிவருக்கு இந்த விதையாடு பிருஹதஸுவா என்று பெயர் வந்தது' என்பது பழையவுரை 'அஸ்வ' என்னும் தீர்த்தத்தை அடைந்தார்' என்பது இவ்விஷயமொழியெய்த

மமான விரதமுள்ளவனும் தியானஞ்செய்பவனும் ஒருவனாக
நசரிப்பவனும் காரதியுள்ளவனும் தாமமே வடிவெடுத்தது வந
போன்றவனுமாகத் தவஞ்செய்வதுபோல வேறெவனும் கடுந
ஞ்செய்ததாக முன்பு காணப்பட்டதில்லை' என்றும் சொல்லக்
கூடா அரசரே! குந்திபுத்தரராகிய பாண்டவா, ¹ ஜயத்தை
பெறவல்லும் பிரியமானவனும் ஸ்வேஹாதரனுமான அநத
ஜானன பெரிய காட்டில் தவஞ்செய்வதைக் கேட்டுத்
தந்தை அடைந்தாரா சக்திகளை விரும்புகின்ற யுதிஷ்டி
ளரிகப்படுகின்ற மனத்துடன், பெரிய காட்டில் பல கலை
யும் அறிந்த அநதனாகளை வினவினா மன்னரே! குந்தி
ரராகிய யுதிஷ்டிரா அக்ஷஹருதயத்தைப் பெற்றுப் பீம
னன முதலியோருடன் சோரனு மனம் மகிழ்ந்திருந்தாரா
திபுத்தரராகிய அவா, ஸ்வேஹாதரராகக் கூடியிருப்பதைப்
பற்றித் து அங்கே அாஜானனைக் காணாமல் கண்ணீரால் நனைக்கப்
பட்டவராயினா குந்திபுத்தர, மிகவாட்டப்படுகின்றவராகிய பீம
னனை நோக்கி, 'ஓ! பீம! இங்கு உனக்குப் பின்பிறந்தவனுன
தத்தை எப்பொழுது பார்ப்பேன்? சூருஸரேஷ்ட! (அவன்)
ககாகவன்றோ மேலான தவத்தைச் செய்கிறான்? அவனுக்கு
அக்ஷஹருதய ஞானத்தை எப்பொழுது உபதேசிப்பேனோ?
வே! புருஷஸரேஷ்டனுள் அவன் என்னுள் நன்கு கறகப்பட்ட
அக்ஷஹருதயத்தைக் கேட்டு மிகக் மகிழ்ச்சியுள்ளவனாவானென
ல ஸந்தேகமில்லை' என்று சொன்னான்" என்றார்

ந ளோ பாக் யா ன பர் வம் பூ ற் றி ற் று

1 'ஜயஃ' என்பது மூலம், 'ஜயனென்னும் ஸ்வேஹாதரனை' என்பது
தலிஷ மொழிபெயர்ப்பு

எழுபத்தெட்டாவது அதுயாயம.

தீரத்தயாதரபாவம்.

(அர்ஜுனனுடைய பிரிவினால் காமயகவனத்தில் வஸிக்க
விருப்பமற்ற பாண்டவர்கள் அந்த வனத்தை விட்டு
வேறிடம் செல்ல நிச்சயித்தது)

ஜனமேஜயா வினவலானா “பகவானே ! என்னுள்
பரபிதாமஹரான அர்ஜுனா (திவயாஸதிரங்களைப் பெறு
காகக்) காமயக வனத்தை விட்டுச் சென்றவுடன், அந்த
ஸாசியை விட்டுப்பிரிந்த அந்தப் பாண்டவர்கள் யாது செய்த
(பகைவர்களுடைய) படையை ஜயிப்பவரும் பெரிய விலுள்ள
மான் அந்த அர்ஜுனா தேவர்களுக்கு விஷ்ணு கதியாயிரு
போலப் பாண்டவர்களுக்குக் கதியாக இருந்தாரென்றே எனக்
தோனறுகிறது இரதிரங்குச சமமான வல்லமைபுள்ளவரும்
தங்களில் திருமபாதவருமான அந்த அர்ஜுனரைப் பிரிந்திரு
வீரர்களான (என்னுடைய) பாட்டனாக வனத்தில் எவ்வ
மிருந்தார்களா” என்று வினவ, வைசம்பாயனா கூறலானா

“ஐயா! பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனன காமயகவனத்
விட்டுச் சென்றவுடன், அந்தப் பாண்டவர்கள் மனவருத்த
கலேசமும் மேலிட்டவர்களானாகப் பிறகு, அவர்கள் அனை
(கோக்கப்பட்ட)தூலஅநுத ரதனங்களபோலவும் சிறகுகள்
டப்பட்ட பக்ஷிகள் போலவும் மகிழ்ச்சியற்ற மனமுள்ளவர
கள் புகழ்த்தகக் செய்கைகளை உடைய அந்த அர்ஜுனனா
பட்ட அந்த வனமானது குபேரனா விடுபட்ட சைதராதமென
உதயானவனம் போலாயிற்று ஜனமேஜயரே! ஆணமையிற
வர்களான் அந்தப் பாண்டவர்கள் அந்த அர்ஜுனனை விட்டுப்
ததனா ஸந்தோஷத்தை அடையாதவர்களாகவே காமயக
தில் அப்பொழுது வலித்ததுவந்தனா பரதர்களுள் சிறந்த
மிராமணாகளுக்காகப் பராகிரமம் செலுத்தப்பவர்களும்
ரதர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களும் பகைவரை அடக்குகிற
மான (பாண்டவர்கள் கானகத்தில்) மிக அலைந்து சுத்தமான
களால் யாகத்துக்குத் தக்கவையான பலவித மிருகங்க
கொண்டு வனத்தில் கிடைப்பதான (அந்த) ஆகாரத்
கொண்பவனது நாள்தோறும் பராமணாகளுக்குக் கொடுத்த

அரசரே! தனஞ்சயன் சென்றபிறகு, புருஷஸரேஷ்டாக்ஷன் அவர்களனைவரும் மனமகிழ்ச்சியில்லாதவர்களாகவும் (அவர்களை அடைவதில்) மிகக் ஆவலுள்ளவர்களாகவும் அந்த வனத்திலவண்ணம் வாஸம்செய்தார்கள் வேந்தரே! பிறகு, பாஞ்சாலியானவள் வேறிடம் போயிருக்கிற நடுவாமவனான நாயகனை எத்தப பாண்டவர்களுள் சிறந்தவராகிய புதிஷ்டிரரைப் பார்த்து இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான்

‘இரண்டு கைகளுள்ள எந்த அரஜுனனா அனேகம் கைகளுள்ள பார்த்த விய) அரஜுனனோடு ஒப்பர்ன்வரோ அந்தப் பாண்டவ ஸரேஷ்டரில்லாமல் இந்தவன்மானது எனக்கு அழகாகத் தோற்றவில்லை இந்தப் பூமியை ஆங்காங்கு ஒன்றுமில்லாததைப் போலக் காண்கிறேன் பூத்திருக்கிற மரங்களுடன் கூடியதும் ஆச்சரியப் பொருள்களுள்ள-துமாயிருந்தாலும், இந்த வனமானது அந்த ஸ்வயஸாசியைப் பிரிந்தபின் முன்போல ரமணீயமாகவில்லை கரிய மேகத்திற்கு ஒப்பான ஒளி பொருந்தியவரும் மதனான போல நடப்பவரும் செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களாவருமான அரஜுனரில்லாமல் காமயக் வனமானது எனக்கு நிகமாக விளங்கவில்லை - அரசரே! எவருடைய விலலின் லொலியானது இடிமுழக்கம் போலக் கேட்கப்படுகிறதோ அந்த ஸ்வஸாசியை நான் நினைத்துக்கொண்டே ஸூதகத்தை அடையாமற்செல்கிறேன்’ என்றான்

மகாராஜரே! பகை வீரர்களைக் கொல்லுபவனான பீமஸேனன் பவாறு அடிக்கடி புலம்புகிற அந்தத்ரௌபதியைப் பார்த்து, வயாணி! அழகிய இடையுள்ளவளே! மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி செய்வதும் நீ சொல்லுகிறதும் அமருதபானம் போன்றது என அந்த (இன் சொல்லானது) என உள்ளத்தை மகிழ்ச்சியைத் தருவது எவனுடைய இரு கரங்களும நீண்டவையும் புருத்த வயும் ஸம்அளவுள்ளவையும் பரிகாயத்திற்கு ஒப்பானவையும் னாகயிற்று உரைவதனால் தழும்பு உண்டுபண்ணப்பட்டவையும் நண்ட வடிவமுள்ளவையும் கத்தியையும் மற்ற ஆயுதங்களையும் லையும் தரித்தவையும் பதக்கங்களாலும் தோளவளங்களாலும் வங்கரிக்கப்பட்டவையுமாக இரண்டு ஐந்துதலை நாகங்களபோல நாகுகினறனவோ ஆணமையில் சிறந்தவனான அந்த அரஜுனன் லலாமல் (இந்தக் காமயக் வனமானது) ஸூராயனை இழந்த னம்போல (ஒளியை இழந்ததாக ஆயிற்று) மிகக் புஜபலமுள்ள

எவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு பாஞ்சாலாகளும் அவவாறே செவாகளும் (போருக்கு) முயன்ற தேவர்களுடைய சேனைகளி, அஞ்சுவதிலையோ, மகாதமாவான எவனுடைய இருகரங்களை அடுத்த நாமெல்லோரும்பகைவாகளை யுத்தத்திலுயிர்க்கப்பட்ட களாகவும் பூமியை அடையப்பட்டதாகவும் என்னுகிறோமோ, படிப்பட்ட வீரனான பலருனைப்பிரிந்து காமயகவனத்தில் ந அமைதியை அடையவில்லை எல்லாத திசைகளையும் இருள மூடப்பட்டவைகளைப் போலக் காண்கிறேன்' என்னும் இதில் கூறின பிறகு, பாண்டிரதனனான் நஞ்ஞன் கணைராலதனை பட்டஞ்ஞன் எவனாக, 'யுத்தத்தினில் எவ்விடத்திலுள்ள மக இயற்கைக்கு மேற்பட்ட செயல்களைத்' தேவர்களும் புகழ் பேசுகிறார்களோ போர்ப்பிரிபவர்களுள் சிறந்த அந்த அராஜனன் பிரிந்து காமயகவனத்தில் என்ன எந்தேதாங்கியிருக்கிறது? அ காரதியுள்ளவனும் பிரியமர்வனும் எந்த அராஜனன் திசையில் சென்று மஹா பலசாலிகளான சிறந்த கரதாவாதனை களைப் போரில் நூற்றுக்கணக்காக வென்று தித்திரிபகூழி நிறமு வையும் சித்திரவாண்முள்ளவையும் ஒளிபுள்ளவையும் காற்றுப்பே வேகமுள்ளவையுமரின் சூதிகளைக்கைகைப்பற்றி ராஜஸூயமெ கிற மகாயுத்தத்தில் பராதாவான் தாமராராஜருக்கு அன்பினால் வெ ததார்த்தே பயங்கரமான் விலலை உடையவனும் பிமனுக்குப் பின் தவனும் தெயவம் போன்றவனுமரின் அந்த அராஜனனிலலா காமயகவனத்தில் இப்பொழுது நான் வாஸததை விருமபகிள் என்று சொன்னான் ஸஹதேவன், 'பரதகுலத்திலுதித்தவன் எவன் யுத்தத்தில் படைநடுவை அடைந்து மிகப் பலசாலிகள் பகைவாகளை நூற்றுநூற்றுக்கொன்று தனங்களைபும் கன்ன களையும் 1 ஜயித்து ராஜஸூயமெனகிற-மகாயாகத்தில் யுதிஷ் மகாராஜருக்கு முற்காலத்தில் கொண்டு வந்து கொடுத்ததா அளவிறந்த கரதியுள்ள எந்த அராஜனன், ஒருவனாகவே, யிருக்கிற யாத்ரவர்களைப் போரில்வென்று வாஸுதேவருடைய மதத்தினால் ஸூபதரையைக் கொண்டவனாதார்த்தே, எந்த அராஜனன் யுத்தத்தில் மஹாதமாவான தருபத ராஜனுடைய பாதி யத்தைக் கவாந்து தரோணருக்குக் குருதகூழினை கொடுத்ததா அந்த அராஜனனுடைய ஆஸனம் வீட்டில் சூனயமாயிருப்பன கண்டு என்னுள்ளமானது அமைதிபெறவில்லை பகைவரை அ

பவரே! இந்த வனத்திலிருந்து வெளிச்செல்வதை நான் விருமபு
றன அந்த வீரனான அாஜுன்னிலலாமல இந்தக் காடானது
க்கு மகிழ்ததக்கதாக இல்லையன்றோ? என்று கூறினான்

எழுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம, (தோடீச்சி)

யுதிஷ்டிரர் காமியகவனத்திந்து வந்து நாரதரை வணங்கி, பூமியை
வலம் வந்து தீர்த்தயாத்திரை செய்யுதல் பயனைவிடவ, நாரதர்
அந்த விஷயமாகப் புலஸ்தியருக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடந்த
ஸம்வாதத்தைக் கூறத்தோடங்கியது

மஹாரதர்களும் மஹாபாக்யசுரலிக்குருமரன் அந்தப்பாண்ட
களோ அந்தக் காட்டில் தன்னுசயனிடத்தில் மிகக் ஆவலுள்ள
களாக தருபதராஜகுமாரியான கிருஷ்ணையுடன் வரஸம்செய
ரா தன்னுசயனிடத்தில் ஆவலுள்ளவாகுளான். ஸ்வேஹாதரா
தம் கிருஷ்ணையும் ஆகிய இவர்களுடைய வாக்கியங்களைக் கேட
தாமராஜரும் மனவருத்தமுள்ளவரானா, பிறகு, மஹாதமா
தேவரிஷியும் பிரமமதேஜஸினால் விளங்குபவரும் ஜவலிககினற
ருப்புகு ஸம்மான தேஜஸுள்ளவருமான நாரதரை அந்த
ரத்தில் கண்டா தாமராஜா அந்த நாரதர் வந்ததைக் கண்டு
ஹாதரர்களுடன் எழுந்திருந்து மஹாதமரவரன் அந்த நாரத
ரு விதிப்படி பூஜை செய்தார். கேளவாக்களுள் சிறந்தவரும்
மானுமான அந்தத் தாமராஜா அந்தத் தம்பிமார்களால் சூழப்
படு மிகப்பிரகாசிககினற ஒளிபுள்ள இரதிரன் தேவாக்களால் சூழப்
படுவிளங்குவதுபோல அதிகமாக விளங்கினா ஸாவிதரி வேதவ
ரி விடமி விலகாததுபோலவும் சூரியனுடைய ஒளி மேருமலையை
படு விலகாததுபோலவும் திரௌபதியானவள் குரதீபுத்திராக
ன் தன் கணவர்களை (தான் நடந்துகொள்ளவேண்டிய) முறையில்
படு விலகாமலிருந்தாள பிறகு, தவறாதவரான யுதிஷ்டிரா அரக்
தையும் பாதயத்தையும் கொண்டு வந்து அபிவாதனம்செய
ரா மிகக் தேஜஸுள்ள நாரதரோ, 'கேசம்ம உண்டாகுக'
ரது சொன்னா பிறகு, குருநந்தனரான யுதிஷ்டிரராஜா தேவ
ர்களுள் மிகக் மேனமைபெற்ற நாரதரைக் கண்டு முறைப்படி
தகுதிப்படியும் பூஜித்தார் குற்றமற்றவரே! பகவானான நாரத

ரிஷியானவா அநதப பூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டு தாம்நத
ருக்குத் தகுதிபபடி தேதுதலகூறினா

அவா, மஹாதமாவும தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரரைப் பாராத
'தாராமிகாகளுள் சிறந்தவனே! எதில் உனக்கு விருப்பம்? உனக்
எதைக் கொடுக்கக்கடவேன்? சொல்' என்று கேட்டாரா பிற
தாமபுதரரர்ன அரசா, ஸ்வேஹாத்ராகளுடன் தெய்வம்போல்
நாரதரை நமஸ்காரம்செய்து இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்
'மஹாபாகயமுள்ளவரே! ஸ்ல விரதத்துடன் கூடியவரே! எல்
உலகங்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிற தேவரீர் ஸந்தோஷமடைநதுக்
டால தேவரீருடைய அருளால் (எல்லாம்) செய்யப்பட்டதென
நான நினைக்கிறேன் தோஷமற்றவரே! ரிஷிகளுள் மேனமைவா
தவரே! ஸ்வேஹாத்ராகளுடன் சோநதிருக்கிற நான் அனுக்கிர
கப்படத்தகுந்தவீன்கில் தேவரீர் உண்மையை உபதேசித்தது எ
ஸ்ந்தேஹத்தைப் போகக்கடவீர் எவன் தீர்த்தயாதரையில்
றுதலுடன் பூமியை பரதக்ஷிணம்செய்கிறானே அவனுக்கு உண்
கும் பயன் யாது? அதனைத் தேவரீர் மிசசமின்றிச் சொல்லக்க
வீர்' என்று வினவி, நாரதர் சொல்லலானார், 'அரசனே! சிற
புத்தியுள்ள பீஷ்மராலே புலஸ்தியரிடமிருந்து கேட்கப்பட்டஇ
அனைத்தையும் நீ கருததுடன் கேள் தாமதத்தைத் தீர்ப்பவர்களு
சிறந்தவரான பீஷ்மா முற்காலத்தில் கணகைக்கரையில் பிதருடே
தைகளை தருபதியடையச் செய்கிற விரதத்தை மேற்கொண்டு ரி
களுடன் வலித்து வந்தார் அரசனே! மஹா பாகயமுள்ளவரே
மிகரிலலாத ஒளிபொருந்தின் அநதப பீஷ்மா, மங்களகரமானது
புணயமானதும் தேவரிஷிகளால் அடையப்பட்டதும் தேவாக
லும் கந்தாவர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான அப்படிப்பட்ட
கங்காதவாரமென்னுமிடத்தில் பிதருக்களையும் தேவர்களை
ரிஷிகளையும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய காமாக்களைச் செய்
தருபதியடையும்படி செய்தாரா பிறகு, சிறிதுகாலம் சென்றபி
மிகக் புகழுள்ள பீஷ்மா மந்திரங்களை ஜபித்துக்கொண்டே இ
கும்பொழுது அதபுதமான தோற்றமுள்ளவரும் ரிஷிகளுள் மி
மேனமைபெற்றவருமான புலஸ்தியரைக் கண்டார அநதப பி
மா கடுந்தவமுள்ளவரும் தேஜவலினால் ஜவலிப்பவர்போலிருப்ப
மான அநதப புலஸ்தியரைக் கண்டு மிகரிலலாத மகிழ்ச்சி
அடைந்ததுடன் மிகக் ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தார் பரத கு
தில் உதித்தவனே! தாராமிகாகளுள் சிறந்தவரான பீஷ்மா வ

நகின்ற மஹாபாக்யசாலியான புலஸ்தியரைச் சாஸ்திரத்தில
 னட செய்கையினால் பூஜித்தாரா சுததூர்நம் மனத்தை அடக்
 ரவருமான பீஷமா தலைபினால் பூஜாதரவயத்தை எடுத்த
 க்கொண்டு பரமமரிஷிகளுள் மிகச்சிறந்த அந்தப்புலஸ
 மரிடத்தில், 'நல்ல விரதமுள்ளவனே! நான் பீஷமன தேவரீ
 ருக்கு மங்களம் நான் தேவரீருக்கு அடிமை தேவரீருடைய
 'சனத்தினாலேயே நான் எல்லாப் பாவங்களினின்றும்
 டெபட்டேன்' என்று தம் பெயரைச் சொன்னார் மஹா
 ஜனே! யுதிஷ்டிர! தாமிரக்காசுந் சிறந்தவரான பீஷமா
 வந்தம் சொல்லிவிட்டுப் பேச்சை நிறுத்திக் கைகூப்பிக்கொண்டு
 ளானமாச் இருந்தாரா பிறகு, முனிவா, விரதத்தாலும் வேதாத்
 பயனத்தினாலும் குருகுலஸரேஷ்டரான அந்தப் பீஷமா மெலிந்
 தப்பதைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தவராயினார் பெருந்தவமுள்ள
 நம் தாமதத்தை அறிந்தவருமான அந்தப் புலஸ்தியா மன
 மிழந்து இனிய குரலுடன் (பின்வரும்) வாக்கியங்களை உரைக்க
 ஞார்

எண்பதாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதாராவம் (தோடீச்சி)

(புலஸ்தியர் பீஷமருக்குப் புஷ்கா முதலிய தீர்த்தங்களின்
 மஹிமையைச் சொல்லியது)

புலஸ்தியா, 'தாமதத்தை அறிந்தவனே! மிகக் பாசகியமுள்
 வனே! நல்ல விரதத்துடன் கூடியவனே! உன்னுடைய இந்த
 நக்கத்தாலும் (இரத்திரியங்களுடைய) அடக்கத்தாலும் உன்
 டைய ஸத்யத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைந்தவனாக இருக்கிறேன்
 ாஷமற்றவனே! புதரனே! பிதருவாகப்பத்தினால் அடையப்
 ட உன்னுடைய இப்படிப்பட்ட இந்தத் தாமதத்தினால் நீ என்
 க காண்கிறாய் உன்னிடத்தில், எனக்கு, இணையிலலாத் அன்
 (இருக்கிறது பீஷமா! நான் 1 வீண்போகாத காட்சியுள்ளவன்'
 ருக்கு என்ன செய்யக்கடவேன்? சொல் கௌரவர்களுள் சிறந்த
 ன! குற்றமற்றவனே! நீ எதைச் சொல்லுவாயோ அதைக்
 ருப்பேன்' என்றார்

1 தம்மைக் காண்பது பயனுள்ளதாகவே இருக்கு மென்பது

பீஷ்மா, 'மஹாபாக்யமுள்ளவரே! நான் பரபுவான உமனை தரிசித்தமையினாலும் எல்லா உலகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு தேவரீர் மகிழ்ச்சியடைந்தமையினாலும் (எல்லாம்) செய்யபட்டனவென்றே நான் எண்ணுகிறேன் தாரமிகாக்களுள் சிறவரே! நான் உமமால் அனுகரணிக்கப்பட்டதக்கவனாகில ஒரு தேகத்தை உமமிடம் சொல்லுவேன் என்னுடைய அந்த ஸ்ரீ ஹத்தைத் தேவரீர் போகக்ககடவீர் பகவானே! எனக்குத் தீதங்களைப்பற்றி ஒரு ஸம்சயமிருக்கிறது நான் அதனைக் கேட்க விரும்புகிறேன் அதைத் தேவரீர் சொல்லக்கடவீர் தெய்வ போன்றவரே! பிரம்மரிஷியே! எவன் பூமியைப் பிரதக்ஷிணமாகிறானோ அவனுக்கு என்ன பயன் உண்டாகிறது? தபோதனனே அதனை எனக்குச் சொல்லீராக' என்று வினவ, புலஸ்தியா சொல்லானா 'ஸந்தோஷம் ரிஷிகளுக்கு எது முக்கியகதியாக இருக்கிறதோ அதை உனக்கு நன்கு எடுத்துரைப்பேன் ஐயா! தீதங்களில கிடைக்கும்பயனைக் க்ருத்துடன் கேள் எவனுடைய கைகளும் கால்களும் மண்மும் கலவியும் தவமும் கீர்த்தி நன்கு அடக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவன் தீர்த்தபலனை அடைகிறான் தானம் வாங்காதவனும் கிடைத்ததைக் கொடுக்காம்கிழப்பவனும் நான் என்கிற அஹம்பாவத்தினின்று விடுபட்டவன் மான மனிதன் தீர்த்தபலனை அடைகிறான் டம்பம் முதலிய யிலலாதவனும் (பயனை எதிர்பாராததுக் காராயங்களைத்) தொடங்காதவனும் லகுவரன் ஆகாரமுள்ளவனும் புலன்களை வென்றவனும் யிருப்பவன்; எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுத் தீர்த்தபலனை அடைகிறான் ராஜ்யரேஷ்டனே! கோபயிலலாதவனும் இயற்கையாகவே உண்மை பேசுகிறவனும் உறுதியான விரதமுடையவனும் எல்லாப்பிராணிகளையும் தனக்கொப்பாக நினைப்பவனும் யிருப்பவன் தீர்த்தபலனை அடைகிறான் இவ்வுலகில் ரிஷிகள்

* 1 'கைகளை அடக்குதலாவது—தகாத தானங்களை வாங்காமை, கைத் துன்புறுத்தாமை முதலியன 2 கால்களை அடக்குதலாவது—ஹல பார்த்துச் சுத்தமான இடத்தில் அடிவைத்தல் 3 மனத்தை அடக்குதலாவது—பிறனுக்குத் தீங்கு நினையாமை 4 கலவியை அடக்குதலாவது—அபிசாரம் செய்யாமை, அதாவது, மந்திர முதலியவற்றால் பிரசுரத்தீங்கு செய்யாமை 5 தவத்தை அடக்குதலாவது—காவ யிலலாத கீர்த்தியை அடக்குதலாவது—அபகீர்த்தியிலலாமை' எனப்பது பரவுரை

வாகளவிஷயமாக(ச செயயவேண்டிய) யாகங்களும் அந்தயாகங்
 நகரு முறைப்படி இம்மையிலும் மறுமையிலும் கிடைக்கும்
 மனம் முழுமையும் உள்ளபடி கூறப்படட்டிருக்கின்றன அரசனே!
 நத யஜ்ஞங்கள் பொருளில்லாதவனாக செயதுமுடிக்கக்கூடிய
 வயல பலஸாதனங்களுள்ளவையும் பலவகைப்பட்ட விரி
 ன பொருளுள்ளவையுமான யஜ்ஞங்கள் இந்த அரசர்களாலா
 து செலவததாலன்றிநத மனிதர்களாலாவது ஒருஸமயத்தில
 பயப்படுகின்றன பொருளும் மறஸாதனங்களும் குறைந்த
 களாலும் ஸஹாயமறவர்களாலும் மனைவிமக்களில்லாதவாக
 ளும் செய்யப்படமுடியா மஹாராஜனே! புத்தம் செய்பவாக
 ள சிறந்தவனே! எளியவர்களும் செய்யக்கூடியதும் புணயமான
 கபலனகளைஓத்த பலனதருவ லுமான செய்கையை நீ தெரிந்து
 ளாள் பரதாருள் மிகச்சிறந்தவனே! ரிஷிகளுடைய பரம
 றஸ்யமாயுள்ள இந்தப் புணயமான தீர்த்தயாதையரந்து, யாகங்
 கக்காட்டிலும் சிறந்ததாகும் தீர்த்தங்களை அடையாமையா
 ம, (அடைந்தும்), மூன்றுநாள் உபவாஸம் இராமையாலும்,
 மானையும் பசுக்களையும் கொட்டாமையாலும், மனிதன் தரிதர
 கப் பிறக்கிறான் அன்றோ? (மனிதன்) தீர்த்தாடனத்தினால்
 தப்பலனை அடைகிறானே அந்தப்பலனை அதிகத்தகினைகளுள்ள
 கரிஷ்டோமமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும் அடையான் ராஜ
 ரேஷ்டனே! மிகக் பாக்யசாலியானவன் எல்லாதீர்த்தங்களுள்
 ம மூவுலகங்களிலும் புரவித்திடுபற்ற ¹ புஷ்கரம் என்கிற பெயர்
 பற்ற தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் பேரறிவுள்ளவனே! குரு
 தன்! பதினாயிரங்கோடி தீர்த்தங்கள் புஷ்கரத்தில் மூன்று
 ரதியாகாலங்களிலும் வருகின்றன பிரபுவே! ஆதிதயாகளும்
 ஸூகங்களும் ருதராகளும் மருதகணங்களும் ஸரதயாகளும் கரதா
 களும் அபஹ்ரஸூகளும் எப்பொழுதும் புஷ்கரத்தில் வலிக
 ராகள் மஹாராஜனே! அந்தத்தீர்த்தத்தில் தேவர்களும்
 ஸூரர்களும் அப்படியே பிரம்மரிஷிகளும், த்வத்தைச்செய்து
 ரந்தயோகமுள்ளவர்களும் பெரும் புண்ணியத்தையடைந்தவாக
 ம அதிகதேஜஸுள்ளவர்களுமாகிப் பல சிறந்த தவங்களால்
 டையக்கூடிய) ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள் நல்ல எண்ண
 ளளவனுக்குப் புஷ்கரதீர்த்தங்களை அடைய மனத்தினால்

1 சிலதீர்த்தங்கள் பலமுறை வருகின்றன சில தீர்த்தமுதலியவற்
 று நீலகண்டலியாகயான பாடத்தில் பெயர்கள் வேறுபடுகின்றன

விரும்புவதாலும் பாவங்களினைத் துறந்த நாசமடைகின்றன (அவ்
 ஸவாககத்திலும் பூஜிக்கப்படுகிறுன மிக்கபுகழ்பெற்றவரு
 தேவாஸுரர்களுள் மிக்க மேனமைபெற்றவருமான பிரமமதேவ்
 அந்தப் புஷ்கரதீர்த்தத்தில் எப்பொழுதுமே நிகரற்ற பிரியமுடை
 வராக வலித்தாரா புகழுள்ளவனே! முற்காலத்தில் ரிஷிகக்
 டங்களுடன் கூடின தேவர்கள் பெரிய புண்ணியத்துடன் சோ
 வாகளாகிப் புஷ்கரதீர்த்தத்தில் வலித்திபை நன்கு அடைந்த
 கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானமசெய்து பிதருகளுக்கும் தே
 வர்களுக்கும் தாபபணம் செய்பவன் எல்லாப்பாவங்களினினைத்
 விடுபட்டுப் பிரமமலோகத்திலும் பூஜிக்கப்படுகிறுன ஓ! பீஷ்
 புஷ்கரதீர்த்தத்தின் கரையிலுள்ள வனத்தை அடைந்த ஒரு பிர
 மணியாவது உண்பிப்பவன் அந்த நற்செய்கையால் இம்மை
 லும் மறுமையிலும் மகிழுகிறுன கற்றறிந்தமனிதன் கிரைகளா
 கிழங்குகளாலோ பழங்களாலோ எதனால தான் ஜீவனம் செ
 ருளே அதனை ஸரத்தைபுள்ளவனாகவும் அஸூயை இல்லாதவ
 டும் (அங்கே) பிராமமணனுக்குக் கொடுக்கக் கடவன், அது
 லேயே அஸுவமேதபலினை அடைவான் தீர்த்தபாததிரங்களை
 வது (கொடுத்தது) பிராமமணர்களைக் கொண்டு மறளாசீவா
 தைச் சொல்லுவிக்கவேண்டுமே அந்தப் பூஜையினாலும், இறந்த பி
 விரைவில் மோக்ஷத்தை அடைகிறுன ராஜஸுரேஷ்டனே! (புஷ்
 தீர்த்தத்தில் ஸநானமசெய்த மஹாதமாக்கள் பிராமமணர்கள்
 லும் கூத்ததிரியாகளாயினும் வைசியாகளாயினும் சூத்திராகளா
 லும் பிறவியை அடையார் பரதர்களுள் சிறந்தவனே! முக்கியமா
 கார்த்திகைமாதத்துப் பெளணமாவலியில் புஷ்கரத்தை அ
 கிறவன் அந்தத் தீர்த்தத்தில் அக்ஷயமான பலினை அடைகிற
 பரதகுலத்தில் தோன்றியவனே! காலையிலும் மாலை யிலும் கைகு
 ளைக்கொண்டு புஷ்கரத்திலுள்ள தீர்த்தங்களை நினைப்பவன் எல்ல
 தீர்த்தங்களிலும் ஸநானமசெய்தவனாவான் அந்த மனிதன் பிர
 மலோகத்தில் அழிவற்ற இடங்களைபும அடைவான் ஸதீகர்களு
 புருஷர்களுக்கோ பிறந்தது முதல் உள்ளபாவமனைத் துறந்த புஷ்
 கரத்தில் ஸநானமசெய்தமாததிரத்திலேயே நீங்கிவிடுகின்றது
 சனே! மதுஸூதனா எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதனமையாயி
 பதுபோலப் புஷ்கரமானது எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கும் முதன
 மையாயிருப்பதென்று சொல்லப்படுகிறது நியமமுள்ளவனாகவும் சு
 ளைக்கவும் புஷ்கரத்தில் பன்னிரண்டு வாஷ்காலம் வலிப்பவன் எல்

கங்கனின் பலனையும் அடைந்தது பிரம்மலோகத்தையும் அடைகிற ஒருவன் பூரணமாக நூறுவருஷகாலம் அகநிலேறாதததைச் சயதாலும், அல்லது, புஷ்கரத்தில் காரத்தினை மாதத்துப் பூரண ஒருதினம் மாததிரம் வலித்தாலும் அவ்விருண்டிற்கும் பலனாகவே வெண்மையான மூன்று மலைசிகரங்களும் மூன்று நீரோடிகளும் தொன்று தொட்டுப் புஷ்கரமென்னும் பெயரால் வழங்குமாறன் அது விஷயத்தில் காரணத்தை நாம் அறியோம் புஷ்கரத்தை அடைவதும் அரிது, புஷ்கரத்தில் தவஞ்செய்வதும் அரிது, புஷ்கரத்தில் தானாகொடுப்பதும் அரிது, புஷ்கரத்தில் வலிப்பதும் அரிது (மனிதன்) நியமமுள்ளவனாகவும் ஆகார நியமமுள்ளவனாகவும் புஷ்கரத்தில் பன்னிரண்டு நாள் 'வலித்ததுவிட்டு அதனை மாகசுற்றிவந்து ஜம்பூமாகசுத்தை அடையவேண்டும் தேவாலும் ரிஷிகளாலும் பிதருக்களாலும் அடையப்பட்ட ஜம்பூமாகசுத்தை அடைந்தால் அஸ்வமேத பலனை அடைந்து விஷ்ணுமாகத்துக்கும் செலலுகிறான் மனிதன் பக்ஷில் 1 ஆறுவதுகாலம் வாயில் பசியைப்பொறுத்துக்கொண்டு அந்த ஜம்பூமாகசுத்தில் அது இரவுகள் வலித்தால் நரகத்தை அடையான், உத்தமமான ததியையும் அடைகிறான் அறிவுமிகவலுந் மனிதன் அங்குசனது உறுதியான விரத்தினுடன் ஸாரத்ததைச் செய்க்கடா (அப்படிச் செய்வன) வாஜபேயயாகத்தின் பலனை அடைவான் அவனுடைய பாவமும் தொலைகிறது ஜம்பூமாகத்தினின்று திருமபி ஸ்தனாடில்காஸரமத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் (அப்படிப் போகிறவன்) நரகத்தை அடையான், மமலோசத்தையும் அடைகிறான் அரசே! அகஸ்தியருடைய ஸை அடைந்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ஆசரிப்பதில் ஸுதலுள்ளவனாக மூன்று நாள் உபவாஸமிருப்பவன் அகனிஷ்டாமயாகத்தின் பலனை அடைவான் (அங்கே) இலைகளை வது பழங்களையாவது உணவாகக் கொண்டிருப்பவன் ஸுபரம் நயருடைய ஸ்தானத்தை அடைகிறான் பரதாருள சிறந்தன ! பிறகு, லக்ஷ்மீ வாஸம் பொருந்தியதும் உலகத்தால் பூஜிப்பட்டுமான கணவாஸரமத்துக்குச் செல்லவேண்டும் அந்த தாமாரணயம் புனையமானதும் ஆதியில் உண்டானதுமன்றோ? அத இடத்தில் பரவேசித்த மாததிரத்தினாலேயே (மனிதன்)

1 சாந்திபாவம் 900-ம் பக்கத்திலும் ஆஸ்வமேதிகபாவம் 248-ம் பக்கிலும் குறிப்பிற்கானாக

எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான் நியமமுள்ளவரும் ஆஹார நியமமுள்ளவனாகவும் பிதருக்களையும் தேவாக்களை அாசசிப்பவன், விரும்பிய எல்லாம் நிரம்பினவன் ஆவான், பல்ணையும் அடைகிறான் பிறகு, (அதனை) வலம் செய்து யய பதனமென்னுமிடத்தை அடைய வேண்டும் (அடைபவ அங்கே அஸுவமேத யாகத்தின் பயனை அடைகிறான் பிறகு, நி முள்ளவனாகவும் நியமமான ஆஹாரமுள்ளவனாகவும் மஹாக மென்னுமிடத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும் (அங்குள்ள கோடி தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்தால் அஸுவமேத பல்னை அவ வான் பிறகு, தாமங்களை அறிந்த மனிதன் பதரவடமென் பெயருள்ளதும் மூஷ்கங்கனிலும் பரலித்திபெற்றதுமான உ பதியாகிய ஸதானுவினுடைய தீர்த்தத்தை அடையவேண்டு அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஈசர்ன்னை அடைந்தது (வணங்கினால்) ஆய் பசுக்களைத் தானம் செய்வதனுண்டாகும் பல்னை அடைவா மஹாதேவருடைய அருளால் கண்ணகருக்குத் தலைமையை அடைகிறான் மனிதஸுரேஷ்டன் அவவிடத்தில் சென்று வெ வப பெருக்குள்ளதும் பகைவரிலலாததும் அழகியதுமான சாககரசனாயிருக்கும் பதவியையும் அடைவான் அந்த மனித மூஷ்கங்கனிலும் பரலித்திபெற்ற நாமதாரதியை அடை பிதருக்களுக்கும் தேவாக்களுக்கும் தாபபணம் செய்தால் அ ஷ்டோமத்தின் பல்னை அடைவான் பிரமமசாயமுள்ளவது பொறிகளைவென்றவனுமான மனிதன் தென்திசையிலும் 1ஸிரதூரதியை அடைந்தால் அகநிஷ்டோமயாகத்தின் பல்னை அவ வதுடன் விமானத்தின்மீதும் ஏறுகிறான் நியமமுள்ளவனாக ஆகாரநியமமுள்ளவனாகவும் 2 சாமணவதி நதியையடைந்து ர தேவனால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அகநிஷ்டோமபல அடைவான் 3 யுத்தத்தில் ஸதிரமாயிருப்பவனே! 'அங்கிருந் னாத இடத்தில் முற்காலத்தில் பூமியில் துவாரமிருந்ததோ வ

1 'தசுபிணம் விரதம்' எனபது மூலம், 'தென்கடலை' எனபது இ லிஷ்ட மொழிபெயர்ப்பு

2 துரோணபாவம் 217 ம பக்கத்திலும் சாந்திபாவம் 95 - ம பக் ளும் பாராக

3 'யுதிஷ்டிர' எனபது மூலம், பீஷ்மருக்கானமையால் இவன் பொருள் செய்யப்பட்டது, இந்த ஸம்பாஷணையில் பின்வருமிடங்களி லுங்ஙனமே கொள்க

னுடைய பிள்ளையும் தாமதங்களை அறிந்ததுமான அந்த அர்ப்புததை அடையவேண்டும் அந்த இடத்தில் மூவுலகங்களிலும் வலித்திப்பெற்ற வலிஷ்டருடைய ஆசிரமம் இருக்கிறது அங்கே இரவு வாஸம்செய்தால் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம்செய்தனைப் பெறுவான் மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! பிரம்மசாயாளவனும் ஐம்புலன்களையும் வென்றவனுமான மனிதன் பிங்கதத்தத்தில் ஸநானம்செய்தலால், நூறு கட்டைப் பசுக்களைக் காடுக்குமபலனைப் பெறுகிறான் ராஜஸுரேஷ்டனே! பிறகு, மகத்தில் புகழ்பெற்றதும் தேவகணங்களால் பூஜிக்கத் தக்கதும் ரிஷிகளால் அடையப்பட்டதுமான பிரபாஸதீர்த்தத்திற்குச் செல்லவேண்டும் வீரனே! அந்த பிரபாஸதீர்த்தத்தில் விஸையுண்பவனும் தேவதைகளுக்கு வாயாக இருப்பவனும் பிறை ஸாரதியாகவுடையவனுமான அக்னிபூர்ணவன் தானே பொழுதும் நேரிலிருக்கிறான் மனிதன் சூதத்திலுக்கும் மனத்தை அடக்கின்வனாகவும் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸநானம் பண்ணுவதால் அக்னிஷ்டோமத்திலும் அதிராதத்தாலும் உண்டாகிறனை அடைகிறான் பிறகு, ஸர்ஸவதீர்த்தியும் ஸமுத்திரமும் சேருதத்தில் சென்று (ஸநானம் செய்தால்) அவனுக்கு ஆயிரம்பசுக்காத தானம் செய்தபலன் உண்டாகிறது (அவன்) ஸவாகக்லோதையும் அடைகிறான் பூரதஸுரேஷ்டனே! ராஜேந்திரனே! தில் ஸநானம்செய்து மரச்றம் ஸீராயன்போன்ற காரதியுடையனாகி ஒளியினால் எப்பொழுதும் அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கிறான் அந்த இடத்தில் மூன்றுநாள வலித்து ஸநானம்செய்து பிதருக்களைத் தேவர்களையும் திருபதியுடையச் செய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்வான் சந்திரனபோலப்பிரகாசிப்பதுடன் ஆஸ்வமேதத்தின் மீண்டும் அடைகிறான் பரத்குலத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! அத்தத்தில் ஸதிரமாயிருப்பவனே! பிறகு, எதில் தாவாஸரிஷியில் விஷ்ணுவைக்கு வரம் அளிக்கப்பட்டதோ அந்தவரத்தான் என்கிற தீர்த்தத்தைக் குறித்துச் செல்லவேண்டும் மனிதன் தானத்தில் ஸநானம்செய்தால் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்தபலனை அடைவான் பிறகு, மனிதன் நியமமுள்ளவனாகவும் மமமான ஆகாரமுள்ளவனாகவும் தவாரகையைக் குறித்துச் செல்லவேண்டும் ஒருவன் பிண்டாரகத்தில் ஸநானம் பண்ணினால் பல புவாணங்களைத் தானஞ்செய்தபலனை அடைவான் மஹாபாகமுள்ளவனே! அந்தத் தீர்த்தத்தில் தாமரைமலர் முதரை

போடப்பட்ட நாணயங்கள் இன்றுமகாணப்படுகின்றன பவரையடக்குபவனே! அது ஆசசரியம் குருநாதன! மூவிக் குல அடையாளமுள்ள தாமரைமலர்கள் காணப்படுகின்றன பதருட்சிறந்தவனே! அங்கே மஹாதேவருடைய ஸாநந்தியம் இயக்கின்றது பரதாசனா சிறந்தவனே! அடைவதற்கு அரிய கடலும் விரிந்தாநதியுமகூடுவதுமான இடத்தை அடைந்து அடக்கத்தான தீர்த்தராஜனான வர்ணனுடைய தீர்த்த ஸாநம் செய்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளை திருப்திசெய்து தனதேஜஸினால்¹ ஜவலிக்கின்ற வருணலோகத் து அடைகிறான் புத்தத்தில் ஸதிரமாயிருப்பவனே! தேவரான சுகானோஸ்வரரை அரசுசித்த அஸ்வமேதபாகபலனுக்குப் பதமடங்காண்பலனை அடைகிறானென்று புத்திமான்கள் கூறுகின்ற பரதாசனா சிறந்தவனே! சிறந்த கௌரவாசனா சிறந்தவனே வலமாகச்சென்று மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதும் எல்ல பாவங்களையும் போகருவதும் சமியென்னும் பெயர் வழங்குமான தீர்த்தத்தை அடையவேண்டுமே அந்தத் தீர்த்தத்தில் பிமாமுதலியதேவர்கள் மஹேஸ்வரரை உபாஸிக்கிறார்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸாநம்செய்து தேவகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற ருத்ரரை அரசுசித்தால் அரசுசிப்பவனுக்குப் பிறந்தது குலுள்ள பாவம் அழிந்துவிடுகிறது புருஷஸரேஷ்டனே! இங்கு² சமீ தீர்த்தமானது எல்லாத் தேவர்களாலும் புகழப்பட்டிருக்கிறது நரசரேஷ்டனே! பேரறிவுள்ளவனே! அரசனே! காலத்தில் பிரபுவான விஷ்ணு தேவசதாருக்களைக் கொன்ற சென்று சுத்திசெய்துகொண்டதான சமீதீர்த்தத்தில் ஸாநம் செய்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் தாமங்களை அறிவனே! பிறகு, துதிகப்பட்டிருக்கிற வஸோத்தாரைக் செல்லவேண்டுமே மனிதன் அங்கே செல்வதனாலேயே அஸ்வமேதபலனை அடைவான் கௌரவாசனா சிறந்தவனே! ஒரு மனத்தை அடக்கினவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனும்

1 'தீபயமாஸ்' என்ற பாடங்கொண்டு, 'ஜவலிக்கின்றான்' என இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

2 'சமீ' என்பது மூலம், 'சமீ' என்று சகாரம் கொடுத்திருக்கிறால், 'சமீ' அங்குள்ள மாமாயிருக்கலாமென்றும் அதனாலேயே அந்த தீர்த்தத்துக்கு, சமீதீர்த்தமென்று பெயர் வந்திருக்கலாமென்றும் தோர்கிறது.

தில் நீராடித் தேவாகளையும் பிதருக்களையும் தருபதி செயதால்
 ஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் பரதஸ்ரேஷ்டனே ! இந்
 தீர்த்தத்தில் வஸூக்களுடைய புண்ணியமான தடாகம் இருக்
 கிறது ஒருவன் அதில் ஸநானம் செய்தும் தீர்த்தத்தைப் பானம்
 ண்ணியும் வஸூக்களுக்குப் பிரியனாவான் நரஸ்ரேஷ்டனே !
 எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குவதான விநதூததம் என்கிற
 விநததமான தீர்த்தம் இருக்கிறது ஒருவன் அதில் ஸநானம்
 செய்து அனேக ஸுவாணங்களைத் தானஞ்செய்த பலனை அடை
 வான் ஒருவன் பரிசுத்தனாகி நன்னடையுடன் பிரம்ம தீர்த
 ததை அடைநது (ஸநானம் செய்தால்) பிரம்மலோகத்தை
 டைவதுடன் உத்தமமான கதியையும் அடைவான் விநதா
 ராலே அடையப்பட்ட இந்திரனுடைய குமாரிகளின் தீர்த
 ம இருக்கிறது ஒருவன் அதில் ஸநானம்செய்தால் விரைவில்
 வாக்லோகத்தை அடைவான் அநத இடத்திலேயே விநதா
 ரால் அடையப்பட்ட ரேணுக்கையின் தீர்த்தம் இருக்கிறது ஒரு
 ராமமணன் அதில் ஸநானம்செய்தால் சந்திரனபோல நிரமலனா
 ன பிறகு, ஒருவன் நியமமுள்ளவனாகவும் நியமமான ஆகார
 ளளவனாகவும் பஞ்சநத்தையடைந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச்
 சாலல்பட்ட ஐந்துயாகங்களின் பலனை அடைகிறான் ராஜ
 ரேஷ்டனே ! பிறகு, ஒருவன் உத்தமமான பீமையினுடைய ஸ்தா
 ததை அடையவேண்டும் பரதாசனஞ் சிறந்தவனே ! அநதத்
 தத்தத்தில் ஸநானம் செய்தால் பிறவியில் பிறக்கமாட்டான்
 ரசனே ! ஒருமணிதன் புடமிட பொன்னாலாகிய குண்டலங்களை
 ணிரந்து தேவியின் புத்திரனாவான், லக்ஷ்மபசுக்களைத் தானம்
 செய்த பலனையும் அடைவான் ஒருவன் மூவுலகங்களிலும் பர
 வித்திபெற்ற கிரிகுஞ்சத்தை அடைநது பிரம்மதேவரை வணங்கி
 ல ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம்செய்தபலனைப் பெறுவான் தா
 ன்களை அநிந்தவனே ! பிறகு, ஒருவன் பொன்னிறமும வெள்ளி
 றமுமுள்ள மீன்கள் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்ற உத்தம
 ன விமலமென்கிற தீர்த்தத்தைக்கறிந்துச் செல்லவேண்டும
 றுவன் அதில் ஸநானம் செய்து இந்திரலோகத்தை விரைவில்
 டைவான், எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுச் சுத்தனாகிச்
 றந்தகதியை அடைவான் பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனே ! ஒரு
 ன விதஸையை அடைநது பிதருக்களுக்கும் தேவாக்களுக்கும்
 னகு தாபபணம் செய்து வாஜ்பேயத்தின் பலனை அடைகிறான்.

காஸமீரதேசத்திலேயே தக்ஷணனென்கிற ஸாபபததுக்கு இருபிடமும் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பதும் விதஸை என்கிறபெயரினால் பரவீரத்திபெற்றதுமான தீர்த்தம் இருக்கிற, ஒருவன் அதில் ஸநானம்செய்து நிச்சயமாக வாஜபேய்யாகத்திபலனை அடைவான் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு சுத்தனுக்கிச் சிறந்தகதியையும் அடைவான் பிறகு, ஒருவன் மூலகங்களிலும் பிரவீரத்திபெற்ற மலையை அடையவேண்டுமாயின்! ஸாயம்ஸந்தியாகாலத்தில் விதிப்படி அதில் ஸநானம்செய்து தன் சக்திக்குத்தக்கவாறு அகனிக்ருச¹ சருவை நிவேனம்செய்யவேண்டும் விதவானகள் பிதருக்களுக்கு (அங்கம்செய்யப்படும்) தானத்தை அக்ஷயமானதாகச் சொல்லுகிறார்களெனினிதார்களுக்குத்தலைவனே! ரிஷிகளும் பிதருக்களும் தேவர்களுக்கருதாவார்களுடைய கூட்டங்களும் அபஸரணுகளுடைய கூட்டங்களும் குஹயகர்களும் கினன்ரர்களும் யக்ஷர்களும் விரிததாகருவிதயாதர்களும் மனிதர்களும் ராக்ஷஸர்களும் தைத்யார்களுருதர்களும் பிரமமாவும் நியமமுள்ளவார்களாக ஆயிரம் வருகாலம் நிகரற்றதீக்ஷையை அடைந்து விஷ்ணுவைக்கு அருளவசெய்யவார்களாகி அப்படியே சருவையும் நன்கு பகருவமசெய்ய (நிவேதனம்செய்தார்கள) - ஏழுஏழு ரிக்ருக்களால் கேசவஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள கேசவரே! ஸந்தோஷமடைந்து அருகருக்கு எட்டிமடங்கான ஐஸ்வரயத்தைக் கொடுத்தார வேண்டுமாயின் அந்தத்தேவா மற்றும் அவர்கள் விரும்பியவற்றையும் விரும்புவண்ணம் கொடுத்தது மேகங்களில் மின்னல் மறைவதுபோல அவிடத்திலேயே மறைந்துவிட்டார பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனே அதனால், (அந்தத்தீர்த்தம்) உலகங்களில் ஸபதசரு என்கிற பெயரால் பரவீரத்திபெற்றதாயிற்று அந்தஇடத்தில் அகநிக்ருசருவைநிவேதனம்செய்வது லக்ஷம்பகக்களின் தானத்தைக்கட்டிலும் தூறு ராஜஸூய யாகங்களைக்காட்டிலும் ஆயிரம் அஸுவதங்களைக்காட்டிலும் மேனமையுள்ளது ராஜஸூரேஷ்டுபிபிறகு, அங்கிருந்து திருமபி ருதரபதத்தை அடையவேண்டும் ஒருவன் அங்கே மஹாதேவரை அரசித்தது அஸுவமேதபலனை அவ்வான் அரசனே! ஒருவன் மணிமானென்கிற தீர்த்தத்தி

1 தேவர்களுையாவது பிதருக்களுையாவது உத்தீர்த்தித்தது வைதிகரயில் விதிப்படி யவைஅல்லதுநெல்லரிசியில் பாலவிட்டுப் பகவருசெய்யப்படுவதும் கருமிஷியாததும் பகருவமானதும் சூடானினதுமான அன

நடந்து ஸநானமசெயது பிரமமசாயமுள்ளவனாகவும் மன் அடக்க
 ளவனாகவும் ஓரூரவு அங்குவணித்தலால் அகனிஷ்டோம்பலனை
 நடவான் ராஜேந்திரனே! பரதஸரேஷ்டனே! பிறகு, ஒருவன்
 ராமமணாகளுக்கு உதப்பதி (ஸதானம்) என்று கேட்கப்படுவ
 உலகங்களில் பரவித்திபெற்றதுமான தேவிகையைக் குறித்
 செல்லவேண்டும் மூவுலகங்களிலும் பரவித்திபெற்ற தரி
 பாணியினுடைய ஸதானமும் (அங்கு) இருக்கிறது பரத
 ரஷ்டனே! ஒருவன் தேவிகையில் ஸநானமசெயத் மஹே
 ரரை நன்குபூஜித்த அநதப்பூஜையில் சகதிகுத்தககவாறு
 வை நிவேதனமசெயதால் விரும்பின எல்லாம் நிரம்பின
 ததினுடையபலனை அடைகிறான் பரதவமசத்திலுதித்தவ
 ! அநதஇடத்தில், தேவாகுளாலடையப்பட்டிருக்கிற காம
 னறு பெயாபெற்ற ருதரருடைய, தீர்த்தம் இருக்கிறது
 வன் அநதத்தீர்த்தத்தில் ஸநானமசெயது சீக்கிரம் வித்
 ய அடைகிறான் (அங்குள்ள) யஜ்னம், யாஜ்னம், பரமம்
 லுகம், புஷ்பாமபஸ் என்கிற தீர்த்தங்களில் ஸநானம்
 பத மனிதன், மரணமடைந்தபிறகு, துகுத்தகவேண்டாம்
 வாகளாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டதும் புணயமு
 ள இரத்த தேவிகையை அரையோஜனை அகலமுள்ளதும்
 துயோஜனை நீளமுள்ள துமாகவன்றோ சொல்லுகிறார்கள்
 ததை அநிந்தவனே! பிறகு, வரிசைப்படி தீரக்கஸ்தரத்தைக்
 ததுச செல்லவேண்டும் அநதஇடத்தில் பிரமமூமுதலியதே
 னும் வித்தார்களும் நிகரிலலாதரிஷிகளும் தீக்கைப்பெற்றவாக
 வும் தவறாத லிரதமுள்ளவர்களாகவும் தீரக்கஸ்தரமென்னும்
 ததைச செய்கிறார்கள். ராஜேந்திரனே! பகைவரை அடக்கு
 னே! பரதவமசத்திலுதித்தவனே! ஒருவன் தீரக்கஸ்தரமென்,
 அநதஇடத்தை அடைவதனாலேயே ராஜஸூயத்தாலும் அஸுவ
 தத்தாலும் உண்டாக்கக்கூடிய பலனைப் பெறுகிறான் பிறகு,
 வன் மேருவினமேல் எந்தவிடத்தில் ஸரஸ்வதீரதியானது பூமி
 ள மறைந்துவிட்ட, பிறகு, சமஸ்ததிலும் சிவோத்பேதத்திலும்,
 காத்பேதத்திலும் காணப்படுகிறதோ அநதவிநசனத்தை நியம
 ளவனும் ஆகாரவரையறைபுள்ளவனுமாக அடையவேண்டும்
 ரேஷ்டனே! அதில் ஸநானமசெய்வன் சந்திரனபோல எப
 முதும் பிரகாசிக்கிறான் சமஸோத்பேதத்தில் ஸநானமசெய
 ன அகனிஷ்டோம்பலனை அடைகிறான் ஒருமனிதன் சிவோத

பேதத்தில் ஸநானமசெய்தால் ஆயிரமபசுக்களைத் தானமசெய் பலனை அடைகிறான் ஒருமனிதன் நாகோதபேதத்தில் நீராடி நாகலோகத்தை அடைவான் ராஜேந்திரனே! பாரத! மஹாபாரதனே! நரஹேஷ்டனே! ஸரஸ்வதிரதியில் எந்தச் சசயானதீர்த்தத்தில் நூறுவருஷங்களுக்கத் தாமரைமலர்கள் காரத்திகைமாதத் பூணிமைதோறும் 1 பலநிறமுள்ளவையாகக் காணப்படுகின்றனவோ அடைதற்கரிதான அந்தத்தீர்த்தத்தை ஒருவன் அடைவதில் ஸநானமசெய்து எப்பொழுதும் சந்திரனபோலப் பிரகாசிக்கிறான் பரதேந்தே! ஆயிரமபசுக்களைத் தானமசெய்வதால் உயும்பலையும் அடைவான் குருநரதனனே! ஒருவன் நியமமுள்ளவாகக் குமாரகோடிதீர்த்தத்தை அடைந்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் பூஜிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவனாகி அதில் நீராடக்கடவது அவன் பதினாயிரமபசுக்களைத் தானமசெய்தபலனை அடைவது குலத்தையும் நன்குசையேற்றுவான தாமதனை அந்நிவதே பிறகு, அடக்கமுள்ளவனாக ருதரகோடியைக் குறித்துச் செவ்வணம மஹாராஜனே! முற்காலத்தில் அந்தஇடத்தில் கேரளநீரிகள் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ருதரரைத் தரிசுக்கும் விருப்பத்தோடே கூடினார்கள் பாரத! அரசனே! நீரிகள், 'விருஷபதவஜரை நமஸ்கரிப்பாராபேன, நான் முந்திப் பாராப்பேன' என்று இவ்வணம புறப்பட்டு வந்தார்களாம் பூமிகுருநாதனே! பிறகு, மனதாடக்கின்வார்களான அந்தநீரிகளின் விவாதம் ஒழிவதற்காக கேரளவரால் யோகத்தை அடைந்து உண்டுபண்ணப்பட்ட கேரளருதரர்கள் (அந்த) நீரிகளின் முன்னிலையில் வந்துநின்றார்கள் அந்தநீரிகள், 'ருதரா எனாலேயே முதலமுதலில் பாராகப் பாரா' என்று தனித்தனியாக நினைத்தார்கள் அரசனே! மனதேவா மனத்தை அடக்கின்வார்களான அந்தநீரிகளுடைய உத்பத்தியிலை மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு, 'இன்றுமுதல் உங்களுக்கு தாமதப்பெருக்கம் உண்டாகும்' என்று வரன் அளித்தார் நரஹேஷ்டனே! ஒரு மனிதன் சுதந்திர அந்த ருதரகோடியில் ஸநானம் செய்து அஸ்வமேதபலனைப் பெறுவதுடன் குலத்தையும் நன்குசையேற்றுவான் ராஜேந்திரனே! பிறகு, எந்தத் தீர்த்தத்திற் பிரமமாவை முதன்மையாகக் கொண்ட தேவர்களும் தவதன்

1 சிறிதுவேறுபாடாகொண்டு, 'ஸரஸ்வதரவைகள் சசங்களில் மௌனப்போய வருஷந்தோறும் காரத்திகைப்பூணிமையில் காணப்படுகின்றன' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

மாக்க கொண்ட ரிஷிகளும் கேசுவரை உபாவிப்பதற்காகச்சித்
ர மாதத்து வளாபிறைச் சதூதததசியில வருகிறார்களோ, மிக்க
ரயமானதும் உலகத்தில் பரவித்திபெற்றதுமான அநத ஸரஸ
யினுடைய ஸங்கமத்தை அடையவேண்டும் நரஹேஷ்டனே !
வன அநதத தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்து பல ஸுவாணந
த தானஞ் செய்த பலனை அடைவான், எல்லாப் பாவங்களி
னதும் விடுபட்டுச் சத்தமான ஆதமாவுடன் பிரமமலோகத்தை
அடைகிறான் நராதிபனே ! ஒரு மனிதன் எந்த இடத்தில்
களுடைய ஸ்தர யாகங்கள் நிறைவேறினவோ அநத ஸரஸவதி
கமத்தை அடைந்து ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்வதன்
னை அடைவான்

எண்பத்தோராவது அதயாயம்.

தீ ர த த ய ர த ர ப வ ம (தோடீச்சி)

(புலஸ்கீயர் பற்பல தீர்த்தங்களின் மகிமையைப் பீஷ்மருக்திச்
சோல்லியது)

ராஜேந்திரனே ! பிறகு, ஒருவன், (எல்லோராலும்) புகழப்
பட்ட குருகேஷ்த்திரத்தை அடையவேண்டும் அநதக குருகேஷ்த்த
த்தை அடைந்த எல்லாப் பிராணிகளும் பாவங்களினின்று
பப்புகின்றன என, 'நான் குருகேஷ்த்திரம் செலவேன,
கேஷ்த்திரத்தில் வலிப்பேன்' என்று இவ்வண்ணம் எப்பொழு
சொல்வனோ அவனும் பாவங்களால் விடப்படுகிறான் குரு
கேஷ்த்திரத்தில் காற்றினால் தூற்றப்பட்ட புழுதிகளும் (மேனியில
மாததிரத்தினாலேயே) பாவச் செயலுள்ளவனையும் மேலான
யை அடையச் செய்கின்றன ஸரஸவதி நதிகருத் தெற்கிலும்
ஷ்தவதி நதிகரு வடக்கிலுமுள்ள குருகேஷ்த்திரத்தில் எவா
வலிககிறார்களோ அவர்கள் ஸவாககத்தில் வலிககிறாள்
ரா புரிபவர்களுள் உததமனே ! பூபதியே ! பாரத ! தீரனா
பவன எந்தக குருகேஷ்த்திரத்தில் பரமமாதி தேவர்களும்
களும் வலித்தார்களும் சாரணர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸு

1 'பாவத்தைப் போக்கிக் காப்பாற்றுவதனால் குருகேஷ்த்திரம் என்ற
து' எனபது பழையவுரை

களும் யக்ஷார்களும் பன்னகர்களும் மிக்க புண்யமான¹ பர
 ஷேஷத்திரததைக் குறித்து வருகின்றார்களோ அந்தக் குருஷே
 திரத்தில் ஸரஸ்வதீ நதிக்கரையில் ஒருமாதம் வலிகக்கவேண்டி
 யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனே! குருஷேத்திரத்
 துடைய மனத்தினால் விரும்புகிறவனுக்கும் பாவங்கள் தொலை
 யுற அவன் பரமமலோகத்தையும் அடைகிறான் கௌ
 களுள் சிறந்தவனே! ஒருமனிதன் ஸரததையுடன் குருஷேத்
 திரத்தை அடைந்து ராஜஸூய யாகத்தாலும் அஸ்வமேத யாகத்
 தும் உண்டாகும் பலனை அடைகிறான் அரசனே! பிறகு, வா
 காப்பவனும் மஹாபலசாலியுமான மந்தர்கள் என்கிற யக்
 ஷமஸ்கரிப்பதனாலேயே ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செ
 பலனை அடைவான் தாமங்களை அறிந்தவனே! ராஜேந்திரே
 பிறகு, ஒருவன், எந்த இடத்தில் ஹரியானவா ஸானனித்
 செய்கிறாரோ அந்த ஸததமென்கிற பரவித்ததமான விஷ்ணு
 டைய சிறந்த ஸதானத்தைக் குறித்துச் செல்லவேண்டி
 அந்த இடத்தில் ஸநானம் செய்தும் மூவுலகங்களுக்கும் சா
 மாயிருக்கிற ஹரியை அரசித்தும் அஸ்வமேத யாகத்தின் ப
 அடைவதுடன் விஷ்ணுலோகத்தையும் அடைகிறான் பாரத!
 வன் பிறகு, மூவுலகங்களிலும் பரவித்திடுபற்ற பரிபலவமென
 தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அவன் அக்னிஷ்டோமத்தா
 அதிராததாலும் உண்டாகும் பலனை அடைகிறான்
 வன் பருதிவீரீர்த்தத்தை அடைந்து ஆயிரம் பசுக்களைத் தா
 செய்த பலனை அடைவான் நராதிர்பனே! தீர்த்தயாதரை
 பவன், பிறகு, சாலுக்கினியை அடைந்து தசாஸ்வமேத தீர்த
 தில் ஸநானம் செய்து (அந்தப்) பத்து அஸ்வமேத யாகங்க
 பலனையே அடைவான், ஒருவன் ஸாப்பதாவி என்கிற நா
 ளுடைய உத்தம தீர்த்தத்தை அடைந்து (ஸநானம் செய்து
 அக்னிஷ்டோம யாக பலனை அடைகிறான், நாகலோகத்தை
 அடைகிறான் தாமங்களை அறிந்தவனே! ஒருவன், பிறகு, த
 ரக்ஷகனை அருந்துகளை அடையவேண்டும் அந்த இடத்
 ஓர் இரவு வாஸம் செய்தால் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செ
 பலனை அடைவான் பிறகு, பஞ்சநததையடைந்து நியம்
 ளவ்ஞ்சவும் நியதமான ஆகாரமுள்ளவனாகவும் கோடிதீர

¹ 'பிரமத்தை அடைதற்கிடமான குருஷேத்திரத்தை' என்
 பழைய வரை

ஸநானமபண்ணி அஸ்வமேத யாகத்தினபலனைப் பெறு
 ன் அஸ்வினீதேவாகளுடைய தீர்த்தத்தையடைந்து ஸநானம
 பது நல்ல ரூபமுள்ளவனாகிறான் தாமதகையறிந்தவனே!
 வன, பிறகு, எந்த இடத்தில் எங்கும் வயாபித்தவரான விஷ்
 வானவா வராஹவடிவத்துடன் இருந்தாரோ அந்த உத்த
 ான வாராஹதீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் நரசரேஷ்
 ன்! அந்தத் தீர்த்தத்தில் நீராடி அக்னிஷ்டோமபலனைப்
 றுவான் ராஜேந்திரனே! பிறகு, ஜயந்தியில் ஸோமதீர்த
 தை அடையவேண்டும் ஒருமனிதன் அதில் ஸநானம
 பது ராஜஸூயயாகபலனை அடைகிறான் ஒரு மனிதன்
 ஹமஸத்தில் ஸநானமசெய்து ஆயிரம் கோதானபலனை
 டகிறான் நராதிபனே! தீர்த்தயாததிரை செய்பவன் சத
 ள்சத்தை அடைந்து பெளண்டரீக யாகபலனை அடைகி
 ர, சத்தி செய்து கொண்டவனுமாவான் அதற்குப் பிறகு,
 ராதமாவான் ஸதாஹுவினுடைய முஞ்சவட மென்கிற ஸதா
 தை அடைந்து அந்தஇடத்தில் ஒரிரவு உபவாஸமிருந்து கணங்
 கருத் தலைமையைப் பெறுகிறான் மகாராஜனே! அந்த இடத்தி
 யே உலகத்தில் கிபாதிபெற்ற ஒரு 'யக்ஷிணி' இருக்கிறாள்
 ஜேந்திரனே! அவளை அடைந்து வணங்கினால் விரும்பின எல்லா
 றையும் அடைவான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! ராஜனே! அது
 ிக்ஷேத்திரத்திற்குப் பிரஸித்திபெற்றவாயிலாக இருக்கிறது
 தத்யாதரை செய்பவன் மனஅடக்கத்துடன் அதை பரதக்ஷிண
 ச்ச சுற்றி வருது புஷ்கரங்களுக்கு ஸம்மான அந்தத் தீர்த்தத்தில்
 ானமசெய்து பித்ருதேவதைகளை அர்ச்சித்துக் கிருத்தருதயன்
 ான், அஸ்வமேதபலனையும் அடைகிறான் அந்தத் தீர்த்தமா
 ன பெரிய மஹாதமாவும் ஜமதகநிகுமாரருமான பரசுராமரால்
 ருபேண்ப்பட்டது தீர்த்தயாததிரை செய்பவன், பிறகு,
 ருஅடக்கத்துடன் ராமஹரதங்களை அடையவேண்டும் ராஜேந்
 னே! நரசரேஷ்டனே! ஜவலிக்கிற தேஜஸ்ஸுள்ள வீரரான பரசு
 ராலே அந்த இடத்தில் பலத்தினால் க்ஷத்திரியர்களைக்கொன்று
 ாகளுடைய சகத்ததால் நிறைத்து ஐந்தாமடுக்கள் அமைக்கப்
 டனவென்று நாமகேட்டிருக்கிறோம் (அந்த இரத்தத்தால்)
 ருக்களும், அவ்வாறே, பரபிதாமஹாக்களுமான அனைவரும்

1 'யக்ஷிணி' என்பது மூலம் 'யக்ஷினீம்' என்ற பாடல்கொண்டு
 ிணி 'தீர்த்தம்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

தருபதி செய்யப்பட்டார்கள நராதிபனே ! பிறகு, அந்தப் பருகுகள் பரீதியடைந்த ராமரைப்பார்த்தது, 'ராம! ராம! மகாபகியமுள்ளவனே! பருகூந்தனனே! பரபுவே! உன்னுடைய இர, பிதருபகதியினாலும் விக்ரமத்தினாலும் உன்விஷயத்தில் தருபயடைந்தவர்களாக இருக்கிறோம் மிகக் காரதியுள்ளவனே ! வதைக் கேட்பாயாக உனக்கு மங்களம் எதைவிரும்புகிறாய்?' என்ன வினவினார்கள் ராஜஸுரேஷ்டனே ! இவ்வாறு சொல்லக் கேட்வரும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவருமான அந்தப் பரசுராமா, கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு, ஆகாயத்தில் நிறகின்ற பிதர்களைப் பார்த்தது, 'நீங்கள் என்விஷயத்தில் பரீதியுள்ளவர்களா என்னிடத்தில் (தங்களால்) அனுகரஹிக்கப்பட்டதக்க தன்மை இருந்தால் பிதருக்களுடைய அருளால் மீண்டும் தவத்தை நல்ல வேதாததியயனத்தையும் விரும்புகிறேன் மேலும், நகோபவசப்பட்டுக் கூத்திரியர்களைக்கொன்ற பாவத்தினின, உங்களுடைய தேஜஸினால் விடுபடக்கடவேன் எனனால் உபண்ணப்பட்ட ரகதமடுக்களும் பூமியில் பிரசித்தியுள்ள தீரத்தளாக வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டார் பிதருக்கள், பருடைய இந்த மங்களவாக்கியத்தைக்கேட்டு, அப்பொழுது அபரீதியடைந்தவர்களாகவும் ஸந்தோஷத்துடன் கூடியவர்களும் ராமரைப்பார்த்தது, 'பிதருபகதியினால் உன்னுடைய தவமால் மீண்டும் விசேஷமாக விருத்தியடையட்டும் நீ கோபத்துக்கு வபட்டுக் கூத்திரியர்களைக்கொன்ற பாவத்தினினமும்விடுபட்டுவிட்ட அவர்கள் தங்கள் காமங்களாலேயே மாண்டார்கள் உன்னாலுபண்ணப்பட்ட மடுக்களும் தீரத்தங்களாகும் இதில் ஸம்சயமின்றாதமனிதன் அந்த மடுக்களில் ஸநானம்செய்து பிதருக்களுநனக்கு தாபபணம் செய்வானோ அவனுக்குப் பரீதியடைந்தபிதர்கள பூமியில் கிடைத்தற்கரியதும் விரும்பப்பட்டதுமான மபீஷ்டங்களையும் சாஸுவதமான ஸவாககத்தையும் கொடுப்பாரா என்று மறுமொழி கூறினார்கள் அரசனே ! ராமருடைய பிதர்கள் இவ்வாறு வரன்களைக்கொடுத்தது அப்பொழுது மகிழ்ச்சியுபாராகவரான அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அங்கே மறைந்தார்கள் மகாதமாவான பாரக்கவருடைய ராமஹரதந இப்படிப் புணயமானவை ராஜேந்திரனே ! ஒருவன் பிரம்மமுள்ளவனும் சுத்தவிரதமுள்ளவனுமாகி ராமஹரதங்களில் ஸனம்செய்து ராமரைப் பூஜித்துப் பல பொன்னுணயங்க

னமசெய்தபலனை அடைவான் கௌரவர்களைத் தாங்கு
 னே ! அரசனே ! தீர்த்தயாதரை செய்பவன் வமசமூலகத்தை
 டைநது அநத வமசமூலகத்தில் ஸநானமசெயது தன் வமசத
 க கரையேற்றுவான் பரதாசுருள் மிகச்சிறந்தவனே ! காய
 தன்மெனகிற தீர்த்தத்தை அடைநது, அநதத்தீர்த்தத்தில்
 னம செயதவனுக்குச் சரீரகத்தி உண்டாவது திண்ணம
 வன்) சுதததேகமுள்ளவனாகி மங்கனாகரமானவையும் எல்லா
 றிலும் சிறந்தவையுமான உலகங்களையும் அடைகிறான் தாமந
 ர அறிந்தவனே ! ஒருவன், பிறகு, முற்காலத்தில் எந்த இடத்
 த பிரபுவான விஷ்ணுவினால் உலகங்கள் மேலே தூக்கப்பட்டன
 ர மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற அநதத்தீர்த்தத்தைக்
 ததுச் செல்லவேண்டுமே அரசனே ! மூவுலகத்தாராலும் பூஜிக
 பட்ட லோகோத்தாரமெனகிற அநதத்தீர்த்தத்தை அடைநது
 த உத்தமதீர்த்தத்தில் நீராடித் தனக்குச் சிறந்த உலகங்களைப்
 புகிறான் ஸ்ரீதீர்த்தத்தையுமடைநது மன அடக்கத்துடன்
 னமசெயது பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அரசுசித்தது உத்
 மான ஸ்ரேயஸை அடைகிறான் பிரமமசாயமுள்ளவனும
 ததை ஒருவழிப்படுத்தினவனுமான மனிதன் கபிலாதீர்த
 தை அடைநது அதில் ஸநானமசெயது தன் பிதருக்களையும்
 வதைகளையும் அரசுசித்தது ஆயிரம் கபிலைப் பசுக்களின் தான
 னை அடைகிறான் ஸ்ரீராயதீர்த்தத்தை அடைநது மனத்தை
 கு அடக்கிக்கொண்டு அதில் ஸநானமசெயது பிதருக்களையும்
 வர்களையும் அரசுசித்தது உபவாஸமிப்பருபவன் அகநிஷ்டோம
 னை அடைகிறான் ஸ்ரீராயலோகத்தையும் அடைகிறான் தீர்த்தா
 மசெய்பவன் கிரமப்படி கோபவனம் எனகிற தீர்த்தத்தை
 டைநது அதில் ஸநானமசெயதால் ஆயிரம் கோதானபலனை
 டகிறான் கௌரவர்களைத் தாங்குபவனே ! தீர்த்தயாதரை
 கின்ற மனிதன் சங்கின் தீர்த்தத்தையடைநது தேவீர்த்தத்
 ஸநானமசெயது உத்தமமான ரூபத்தைப்பெறுகிறான் ராஜேந
 ன ! பிறகு, துவாரகாக்கூன அருந்துகளை அடையவேண்டும
 ஸவதியில் மஹாதமாவான யக்ஷராஜனுடைய அநதத்தீர்த
 இருக்கிறது அரசனே ! மனிதன் அநதத்தீர்த்தத்தில்
 னமசெயது அகநிஷ்டோமபலனை அடைவான் ராஜேந
 ன ! மனிதாசுருள் சிறந்தவனுனஒருவன் பிறகு பரமமா
 தத்தை அடையவேண்டுமே. அநதமனிதன் பிரமமாவாதத்த

தில் ஸநானமசெய்து பிரமமலோகத்தையடைவான் ரா
திரனே! ஒருவன், பிறகு, ஸாவோததமமான ஸுதீர்த்தத
குறித்துச் செல்லவேண்டும் அந்த இடத்தில் பிதருக்கள் தேவ
களுடன் நியம ஸாநநியம செய்கிறார்கள் ஒருமனிகள்
தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்யக்கடவன் அவன் பிதருக்
யும் தேவர்களையும் ¹ ஆசசிப்பதில் பற்றுள்ளவனாகி அஸுவ
பலனை அடைகிறான், பிதருலோகத்தையும் அடைகிறான் த
களையறிந்தவனே! அதனால் அமபுமதியிலுள்ள ஸுதீர்த்த
எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும் பரதாசுருள் சிறந்தவ
கோசேஸ்வரனுடைய தீர்த்தங்களில் ஸநானமசெய்யவன் எ
நோய்களினின்றும் விடுபட்டுப் பிரமமலோகத்தில் பூஜிக்கப்
புகிறான் பாரத! அரேச! அந்த இடத்திலேயே மாதருதீர்த்த
இருக்கிறது அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானமசெய்தவனுக்கு ஸந
யானது விசேஷமாக விருத்தியடைகிறது அவன் பெருஞ்
வத்தை அடைகிறான் மகாராஜனே! பிறகு, மனிதன் நியமமுள
னும் ஆகாரநியமமுள்ளவனுமாகிப் பெரிதும் வேறிடத்தில் கி
பாததுமான அங்குள்ள சீதவனமன்கிற தீர்த்தத்தை அந
வேண்டும் நராதிப்பனே! அந்தத் தீர்த்தத்தைநோக்கிச் செ
னாலேயே மனிதன் தன் ஒருகுலத்தைப் பரிசுத்தம் செய்கிற
பாரத! அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தலைமயிகளில் ² தெளித்
கொண்டால் பரிசுத்தனாகிறான் மகாராஜனே! நரஸ்ரேஷ்ட
பரதாசுருள் மிகச்சிறந்தவனே! கற்றறிந்தவர்களும தீர்த்தத்
பற்றுதலுள்ளவர்களுமான பிராமமணர்கள் எதில் ஸநானமசெ
உயாநதகதியை அடைகிறார்களோ அந்த ³ ஸவான லோமாப
என்னும் தீர்த்தம் அங்கு (இருப்பதாகக்) கருதப்பட்ட
பரதஸ்ரேஷ்ட! பிராமமணோத்தமங்கள் ஸவானலோமாபந
தீர்த்தத்தில் பராணயாமங்களால் தமதேகத்திலுள்ள ரோ

1 ஆசசித்து என்பது

² 'அபயுஷ்ய' என்பது மூலம், 'நீராடி' என்றும் கொள்ளலாம் தெ
தல் மூன்றுவகைப்படும் 1 பரோக்ஷம்—சீமீர்த்தகையால் ஜலத்
தெளித்தல், ² அபயுஷ்யம்—கையை வளைத்துப் பக்கத்தால் தெளித்
³ அபேக்ஷம்—கையைக்கவிழ்த்துத் தெளித்தல் என்பன 'கே
செய்து கொண்டு' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

³ 'ஸவானலோமாப் நயம்' என்பதும் இதுவே, 'ஸவாவிலலோ
ஹம்' என்பது வேறுபாடும்.

உதிராதுபோகும்படி செய்கின்றனா, ராஜேந்திரனே! மா பரிசுத்தமாகி உத்தமகதியை அடைகின்றார்களா பூமிகருனே! அந்தத்தீர்த்தத்தில் தசாஸுவமேதிகம் என்கிற தீர்த்த இருக்கிறது மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! ஒருவன் அதில் ஸ்னானம் சிறந்தகதியை அடைவான் அரசர்களுள் சிறந்தவனே! எனே! பிறகு, எந்த இடத்தில் வேடனால நாரபுறங்களிலும் புறத்தப்பட்ட கருமையிறமுள்ள மானகள் அங்குள்ள ஸர விபூரண மனிதருபத்தை அடைந்தனவோ அந்த இடத்தில் மங்களில் பிரஸித்திபெற்ற மானுஷமென்கிற தீர்த்தத்தை அயவேணமும் ஒருமனிதன் பிரம்மசாயத்தாடலும் மன அடக்க டலும் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ராடி, எல்லாப்பாவங்களினின்றும் ட்டி ஆதமா சுத்தியடைந்தவனாகி, ஸவாககலோகத்தில் பூஜிக ட்கிறான் பூமிகரு நாதனே! மானுஷதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்புறத் தருகுரோசதூரத்தில் புகழ்பெற்ற தும சித்தாக்களால் அடையப் பதுமான ஆபகை என்கிற நதி இருக்கிறது அந்த இடத்தில் ர தேவாக்களையும் பிதருக்களையும் உத்தேசித்துச் சாமை அரிசி ல் செய்த போஜனத்தை (பராமமணாக்களுக்கு) கொடுக்கிறானே னுக்குப் பெரிதான தாமபலன் உண்டாகிறது (அங்கே) ஒரு ம்மணன் போஜனம் செய்விக்கப்பட்டால் கோடி பராமமணா போஜனம் செய்விக்கப்பட்டவர்களாகிறார்கள் ஒருவன் அந்த ாதீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்து பிதருக்களையும் தேவதைகளை ஆசசித்த ஓர் இரவு அவவிடத்தில் வாஸம் செய்தால் அகநிஷ மபலனைப் பெறுவான் ராஜேந்திரனே! பாரதி! பிறகு, பூமியில் மோதுமபரமெனனும் பெயராலேயே விளங்குகின்ற உத்தம பிரம்மாவின்னுடைய ஸ்தானத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண் னரஸரேஷ்டனே! ராஜேந்திரனே! அந்த இடத்தில் ஒரு சுத்தனும் மிக்க மன அடக்கமுள்ளவனுமாக ஸபதரிஷி குண ளிலும் கபிஞ்சலம் ஹாஷியின்னுடைய கேதாரத்திலும் ஸநானம் து பிரம்மாலை வந்தனம் செய்தால் எல்லாப் பாவங்களினின் விடுபட்டுப் பரிசுத்தமான ஆதமாவுடன் பிரம்மலோகத்தை கிறான் ஒருவன் கிடைக்க மிக அரிதான கபிஞ்சலருடைய ரத்தை அடைந்து தவத்தினால் பாவங்களை எரித்து அந்தாத் ரத்தை (= ஒருவாக்கண்ணுக்கும் புலப்படாமை எனனும் ையை) அடைகிறான் ராஜேந்திரனே! ஒருவன், பிறகு, உலகங் ட் புகழ்பெற்ற சங்கரதீர்த்தத்தைக்குறித்துச் செல்லவேணமும்,

கிருஷ்ணபக்த சதா தத்சியில விருஷபதவஜரைத தரிசித்தால வ
பின் டௌலாவறறையும் அடைவதுடன் ஸ்வாககலோகத்தை
அடைகிறான். குருநாதன்! அரசே! சங்கரதீர்த்தத்திலும்
கோடியிலும் அவ்வாறே கூப்பத்திலும் மடுக்களிலும் மூன்று
தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன பரதஸரேஷ்ட! அந்த இட
லேபே சததாஸபதம் என்கிற தீர்த்தம் இருக்கிறது அ
ஸநானம் செய்தும் தேவதைகளையும் பிதருக்களையும்
சித்தம் மனிதன் நரகத்தை அடையான், வாஜபேய யாகத்
பலனையும் அடைகிறான் அரசனே! பாரத! ஒரு மனிதன் கிரக
திலும் கிருசபயத்திலும் ஸநானம்செய்து அளவிடமுடி
தானபலனையும் மந்திரஜபத்தின் பலனையும் அடைகிறான்
மனிதன் பரதத்தையுள்ளவனாகவும் இந்திரியங்களை வசப்படுத்தி
னாகவும் கலசீர்த்தத்தில ஸநானம் செய்து அகநிஷ்டோமம்
பலனைப் பெறுகிறான் குருகுலத்தவருள் உத்தமனே! ச
தீர்த்தத்திற்குக் கீழ்புறத்தில் மஹாத்மாவான நாரதரு
அஜானநதை என்கிற பரவித்தமாளதீர்த்தம் இருக்கிறது
வம்சத்தில் பிறந்தவனே! ஒரு மனிதன், அந்தத் தீர்த்தத்
ஸநானம் செய்தால், பிராணனைவிட பிறகு, நாரதரால் அஜ
கொடுக்கப்பட்டவனாகி, மிகச் சிறந்த உலகங்களை அடைகி
சுக்லபக்த தசமியில் புண்டரீக தீர்த்தத்தை அடையவேண்
அரசனே! ஒரு மனிதன் அதில் நீராடினால் பெளண்டரீக
பலனைப் பெறுவான் பிறகு, மூவுலகங்களிலும் பிரவித்தி
த்ரிவிஷ்டபத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும் அந்த இட
பாவங்களைப் போக்குந் தன்மையுள்ள¹ வைதர்னீ என்கிற
ணியரதி ஒடுகிறது. அதில் ஸநானம் செய்தும் சூலத்தைக்
லேந்திய வருஷபதவஜரை அரசுசித்தம்² எல்லாப் பாவங்
விடுபட்டுப் பரிசுத்தனாகி உயரந்த³ கதியை அடைவான்
ஸரேஷ்டனே! அவ்விடத்திலிருந்து உத்தமமான பலகீவனத்
குறித்து யாத்நிரை செய்யவேண்டும் வேந்தனே! தேவ
அவ்விடத்தில் எப்பொழுதும் பலகீவனத்தை அடைந்து பல
வாஷங்களுக்கப் பெருந்தவம் புரிகின்றார்கள் பாரத! ம
தருஷதவதியில் ஸநானம்செய்தும் தேவதைகளுக்கும்
பணம் செய்தும் அகநிஷ்டோமம் அதிராதரம் என்கிற ய
களின் பலனை அடைகிறான் பரதாருள் சிறந்தவ

ஜநதிரனே! ஒரு மனிதன் ஸாவதேவர்களுடைய தீர்த்தத்தில்
 ஸ்ரீராம செய்தும் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த பலனைப்
 பெறுகிறான் பாரத! ஒரு மனிதன் பாணிகாதத்தில் ஸ்ரீராமம்
 பெறும் தேவதைகளைத் திருபதி செய்தும் அகநிஷ்டோமம் அதி
 ஸ்ரீராம என்கிற யாகங்களின் பலனைப் பெறுகிறான், ராஜஸூய
 ம் பலனையும் பெறுகிறான், ரிஷிலோகத்தையும் அடைகிறான்
 ஸ்ரீராமேஷ்டனே! அவ்விடத்தினின்று உத்தமமான மிஸரகமென்
 தீர்த்தத்தைக்குறித்துச் செல்வெண்ணெய் ' ராஜேநதிரனே!
 சருள புலிபோன்றவனே! அந்த இடத்தில் மஹாதமாவான்
 ஸ்ரீராம மிஸரமணர்களுக்காகத் தீர்த்தங்களை ஒன்றோடொன்று
 ஸ்ரீராமசெய்ய (=சோகக்)பட்டனவென்று நாம கேட்டிருக்க
 றோம். எந்த மனிதன் மிஸரகத்தில் ஸ்ரீராமம் செய்கிறானோ
 ஸ்ரீராமம் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரீராமம் செய்தவனாகிறான்.
 மனிதன் நியமமுள்ளவனாகவும் நியமமான ஆஹார்
 ஸ்ரீராமமாகவும் அந்தத் தீர்த்தத்திலிருந்து வியாஸவனத்தை
 பெறவேண்டும், மலேஜுவத்தில் ஸ்ரீராமம் செய்தால் ஆயிரம்
 பசுக்களைத் தானம்செய்த பலனை அடைவான். ஒரு மனி
 தன் சத்தனாகத் தேவியின் ஸ்தானமான மதுவடிவையும்
 பெறும் அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமம் செய்தும் பிதருக்
 கையும் தேவர்களையும் அர்ப்பிக்கும், தேவியினால் நன்கு அந்ந
 மிக்கப்பட்டவனாகி, ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்து
 ஸ்ரீராமம் பெறுவான் பாரத! கௌசிகி தருஷதவதி என்கிற
 ஸ்ரீராமம் மஹா நதிகளின் ஸங்கமத்திலும் ஆகாச நியமமுள்ள
 ஸ்ரீராமம் ஸ்ரீராமம்செய்கிறவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விட்ப
 பெறுகிறான் அதற்கப்புறத்தில், எந்தக் க்ஷேத்திரத்தில் புத்திர
 கத்தால் எரிக்கப்பட்ட புத்திமானான வயாஸா தேகத்தை
 வதில் நிச்சயம் செய்து, பிறகு, தேவர்களால் அப்பொழுது
 ஸ்ரீராமம் தேகத்துடன் எழுப்பப்பட்டாரோ அந்த வியாஸஸ்த்வி
 கிற க்ஷேத்திரம் இருக்கிறது அந்த வியாஸருடைய ஸதலியை
 பெறும், ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்தபயனைப் பெறுவான்
 வம்சத்தைத் தாங்குபவனே! ஒருவன் கிந்தததம் என்கிற
 பிறரை அடைந்த ஒரு பிசுஸதம் என்கிற தானம் செய்து,
 ஸ்ரீராமம் வியாஸஸ்த்வி வியாஸஸ்த்வி உத்தமமான வியாஸஸ்த்வி
 அன்ட்

1 பன்னிரண்டு பிடி தானியம்கொண்டது ஒரு குடவம், 'நான்கு குட'
 கொண்டது ஒருபிசுஸதம்

வான் ஒரு மனிதன வேதீ தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செயதால் அரம பசுக்களைத் தானம் செயத பயனைப் பெறுவான் மனித சிறந்தவனே! அஹஸ ஸுதினம் என்கிற இரண்டு தீர்த்தங்க ள்களில் பரவித்திபெற்றவை அவைகளில் ஸநானம் செய்தால் ஸுபாயலோகத்தை அடைவான் அரசாக்களுள் சிறந்தவனே! அந்தத் தீர்த்தத்தினின்று மூவுலகங்களிலும் பரவித்திபெற்றிருக்காமததை அடையவேண்டும், அங்கே, கங்கையில் ஸநானம் செய்யவேண்டும், மஹாதேவரை அரட்சித்தால் அஸ்வமேயாகத்தின் பலனை அடைவான் ஒருமனிதன தேவீதீர்த்தத்திற் றீரட்டினால் ஆயிரம் கோதான பலனைப் பெறுவான் அந்தத் தீர்த்தத்தினின்று மூவுலகங்களிலும் பரவித்திபெற்ற வாமனத் தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அந்த இடத்தில் விஷ்ணுபத்த ஸநானம் செய்தும், வாமனரை அரட்சித்தும் எல்லாப் பாவங் ளினையும் விடுபடுத்த தூயமனமுள்ளவனாகி விஷ்ணு லோகத் தை அடைகிறான் ஒரு மனிதன், பிறகு, குலம்புதத்தில் ஸநானம் செய்து தன் குலத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான் புருஷஸுத் தனே! பவனனுடைய மடுவில் ஸநானம் செய்து உத்தமம் மருத்துக்களுடைய தீர்த்தத்தை (அடைந்து) அதிலும் ஸநானம் செய்து விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் அமரர்களுந் தை மடுவில் ஸநானம்செய்து அமரரதிபனை இரத்திரனை நன்கு அரட்சித்து அமரர்களுடைய பரபாவத்தினால் ஸவாக்கலோகத் தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் சிறந்தமனிதருள் சிறந்தவனே! சாலிஹோருடைய சாலிஹாபம் என்கிற தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸநானம் செய்து ஆயிரம் கோதானபலனை அடைவான் பரதாக்க ளை உத்தமனே! ஸ்ரீகுஞ்சமெனப்பது ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்தம் புருஷஸுத் தனே! ஒருவன் அதில் ஸநானம்செய்தால் அக் காலம் டோம்பலனைப் பெறுவான் கௌரவாகளைத் தாங்குபவனே! ராஜேந்திரனே! பிறகு, நைமிஷகுஞ்சத்தை அடையவேண்டு மானால் ராஜஸுத் தனே! முற்காலத்தில் நைமிஷாரண்யவாஸிக ளுடைய தபஸவிகளுமான ரிஷிகள் தீர்த்தயாததிரையை முன்னிட கொண்டு குருக்கேத்திரத்தை அடைந்தார்களாம் ஒருமனிதன் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸநானம்செய்தால் அஸ்வமேதயாகத்தி ன் பலனை அடைவான் பரதஸுத் தனே! பிறகு, ரிஷிகளு டைய மகிழ்ச்சியை உணடுபண்ணக்கூடிய பெரிய வெளியிருக்கும் ஸரஸ்வதியினுடைய (கரையில்) குஞ்சம் (=கொடிப்பந்தல்) உ

பாண்பட்டது ஒரு மனிதன் அநதகருஞ்சததில் ஸநானம
பதால் அகநிஷ்டோம்பலனை அடைவான் தாமங்களை அநிர
னை ! ஒருமனிதன் அவவிடத்தினின்று ஸாவோததமமான
யாதீததததை அடையவேணடும், கனயாதீததததில் ஸநா
செயதால் ஆயிரம் கோதானபலனை அடைவான் ராஜேந
னை ! அநதததீததததததிலிருந்து உததமமான பிரமம் தீர்த
தை அடையவேணடும் தாமுநதவானததானுன மனிதன்
தத தீர்தததததில் ஸநானமசெயது பிராமமணததனமையை
நட்கிறுன பிராமமணனும் ஸநானமசெயதால் ஆதமா பரி
தமாகி உததமகதியை அடைவான் மனிதருட சிறநதவனை !
தத தீர்தததததினின்று சிறப்புறற ஸோமதீர்ததததை அடைய
ணடும் அரசனே ! ஒருமனிதன் அதில் ஸநானமசெயதால்
ராமலோகத்தை அடைவான் வேந்தே ! ஒருவன், பிறகு, எந
தீர்ததததில் உலகத்தில் பிரலித்திபெற்ற மங்கனகா எனகிற
நிஷியானவா வித்தியடைநதாரோ அநத ஸபதஸாரஸவத
ததததை அடையவேணடும் அரசனே ! 'முறகாலத்தில் மங்க
நா எனகிற நிஷி தமமுடையகையில் தாபபத்தினதுனியினுல
மககப்பட்டா அதினின்று 1 சாகரஸம் பெருகியது அநத
கணகா சாகரஸத்தைககண்டு கனிகொண்டு கூததாடினா
னை ! பிறகு, அவா கூததாடினபோது ஸதாவரமும் ஜங்கமமு
ந இருவகைப்பொருள்களும் அநதநிஷியினுடைய தேஜலினுல
ககப்பட்டுக கூததாடின அரசனே ! நராதிபனே ! பிராமமவாதிக
தேவாகளும் தபோதனாகளான மகநிஷிகளும் மஹாதேவரை,
வேரே ! இநதநிஷி கூததாடாமலிருக்குமபடி தேவரீர் செயயக
வீர்' என்று நிஷியினநிமித்தம் விண்ணப்பமசெயதனா மகாதே
தேவாகளுடையநனமைககாக, கனிப்பினுல கவரப்பட்ட மனத
ன அதிகமாக நாததனம் செய்கின்ற அநதநிஷியை அடைநது,
ஓ ! மஹநிஷியே ! தாமங்களை அநிநதவனை ! எதற்காக நீ நாத
மசெயகிறாய் ? முனிஸரேஷ்ட ! உனக்கு இப்பொழுது ஸந்தோ
கிறருக காரணம் யாது ? எதற்காக நாததனம் செய்கிறாய் ?
யு வினவினா நிஷிபானவா, 'பிராமமணஸரேஷ்டரே ! பிராம
ரே ! தாமமாககத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிற தபஸவியான
னுடைய கையிலிருந்து சாகரஸம் பெருகுவதை நீ
ககவிலையா ? அநதச சாகரஸத்தை நான் பார்த்து அதிக

1 கீரை அல்லது காயசுரிகளின் சாறு

ஸநதோஷத்தோடு 1 மிகக் கூத்தாடுகிறேன்' என்று விஷ்ணு அளித்தாரா மஹாதேவா, ரஜோகுணத்தால் மதிமயக்கமுடைய அநந்த ரிஷியைப்பார்த்து நகைத்து, 'பிராமமனா! நான் ஆயத்ததை அடையவில்லை எனனைப் பார' என்றாரா நரசிங்கே! ராஜேந்திரனே! தோஷமற்றவனே! இவ்வாறு கவிட்டுச் சிறந்தபுத்தியுள்ள மஹாதேவா விரல்துனியினால் தட்டிக் கட்டைவிரலைத் தட்டினா அரட்சனே! அநந்தகரயத்திலிருந்து பணிகொப்பான பலமம் வெளிவந்தது அரட்சனே! அந்தரிஷியானவா அதைப்பார்த்து வெட்கி அவருடைய இருகாலகளிலும் தன்னிடமிருந்து தேவரான ருத்ரரைக்காட்டிலும் வேறொன்றைப் பெரிதும் மிகச்சிறந்ததுமாக எண்ணவில்லை அவா, 'சூலாபுத்ததைத் தரிவதே! தேவரீரே தேவாஸுரர்களுடனகூடின உலகத்துக்குக் கதியிருக்கிறீர் ஜங்கமங்களுடனும் ஸ்தாவரங்களுடனும் கூடின இழுவலகம் முழுமையும் உமமால் படைக்கப்பட்டது யுகமுடிமறுபடியும் தேவரீரே எல்லாவற்றையும் பக்கிக்கிறீர்- தேவரீரே! உமமால் அறியமுடியாது, என்னால் எப்படி அறியமுடியும்? தோஷமற்றவரே! தேவரீரிடத்தில் பிரமமாமுதலிய எல்லாதேவர்களும் காணப்படுகிறார்கள் நீர் எல்லாமாகவுமிருக்கிறீர் உலகங்களைப் படைப்பவரும் படைக்கும்படி செய்வவரும் நீர் உமமுடைய அனுகரஹத்தினால் எல்லாதேவர்களும் ஓரிடத்தினின்றும் பயமில்லாதவர்களாக வலிக்கிறார்கள்' என்றாரா வண்ணம் மஹாதேவரைத்துதித்து, ரிஷியானவா, 'மஹாதேவ உமமுடைய அனுகரஹத்தினால் என தவமானது குறையா இருக்கவேண்டும்' என்கிற வசனத்தை உரைத்தாரா பிறகு, மஹாதேவா, மனம் மிகமகிழ்ந்து, பிரமமரிஷியைப் பார்த்து, 'பிராமமனா! என்னுடைய அனுகரஹத்தினால் உன்னுடைய தவம் ஆமடங்காக வளரட்டும் மஹாமுனியே! உன்னுடனகூடவே இஃ ஆசாரத்தில் வலிப்பேன எவர்கள் ஸபதஸாரஸவத்தத்தில் என்மசெய்து என்னை அரட்சிப்பார்களோ அவர்களுக்கு இவவுலகிலும் பரலோகத்திலும் கிடைக்க அறியாது ஒன்றுமில்லை அவா ஸாரஸவதலோகத்தையும் அடைவார்களென்பதில் ஸம்மதம்' என்று சொன்னாரா இவ்வண்ணங்கூறி, மஹாதேவா 'விடத்திலேயே மறைந்தாரா' என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் பாரதி! பிறகு, எதில் பரமமாமுதலிய தேவர்களும் தவத்தை

ராருளாகக்கொண்ட ரிஷிகளும் மகிமைபொருந்திய ஸுபரம்
யரும் பருகுபுத்திரனை சுகிரனுக்கு பரியததைச்செய்யும்
நபபத்தால் தினநதோலும் மூன்று ஸந்தயாகாலங்களிலும்
நந்தியம் செய்கிறார்களோ அந்த மூவுலகங்களிலும் பிர
த்திபெற்ற ஒளசனஸ்தீரத்ததை அடையவேண்டுமே கபால
சனமெனகிற தீரத்தம் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடு
பது புருஷஸுரேஷ்டனே! ஒருவன் அந்தத் தீரத்தத்
ஸநானமசெய்தால் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப
கிறான் நரஸுரேஷ்டனே! ஒருவன் அந்தத்தீரத்தத்திலிருந்து
நீர்த்தீரத்தத்தைக்கூறித்துச் செல்லவேண்டுமே அதில ஸநானம
யதால் அகனிலோகத்தை அடைவதுடன் குலத்தையும் நனகு
ரயேற்றுவான பரதருள் சிறந்தவனே! அந்த இடத்திலேயே
ஸ்வாமிதர தீரத்தம் இருக்கிறது நரஸுரேஷ்டனே! அதில
நானமசெய்து பராமமணயத்தை அடைகிறான். நரஸுரேஷ
னே! ஒருவன் சுத்தனும் மனஅடக்கமுள்ளவனுமாகி பரமம
நாரி எனலும் தீரத்தத்தை அடைந்து அதில ஸநானம
யது பிரமமலோகத்தை அடைகிறான், ஏழு தலைமுறை வரை
குலத்தைச் சுத்தம் செய்கிறான் இந்த விஷயத்தில் ஸம்சய
லை ராஜேந்திரனே! அரசனே! பிறகு, ஒருவன் மூவுலகங்களி
ம் பரவித்திபெற்ற பருதாதகமெனகிற ஸுபரமமணயருடைய
த்தத்தை அடையவேண்டுமே பிதருக்களையும் தேவாக்களையும்
சசிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவனாகி அந்தத் தீரத்தத்தில் ஸநானம
யயவேண்டுமே பரதவம்சத்திலுதித்தவனே! மனிதாக்கருிய
புலப் புத்தியுள்ள ஸதரீயினுலோ புருஷனுலோ, தெரிந்தோ
நரியாமலோ, செய்யப்பட்ட பாவமனைத்தும் அந்தத் தீரத்தத்தில்
நானமசெய்தஅளவில் நாசமடைகின்றன அவனுக்கு அபாவ
மதயாக பலன் உண்டாகிறது அவன் ஸ்வாகக்கலோகத்தையும்
டைகிறான் குருகேந்திரத்தைப் புணயமானதென்று சொல்லு
றாக்கள் குருகேந்திரத்தைக் காட்டிலும் ஸரஸவதிரதி
னயமானது ஸரஸவதியைக் காட்டிலும் ¹ தீரத்தங்கள் புணய
னவை (எல்லாத்) தீரத்தங்களைக் காட்டிலும் பருதாதகம
னயமானது எல்லாத் தீரத்தங்களுள்ளும் உத்தமமான பருதாத
த்தில் எவன் மந்திரஜபத்தில் பற்றுள்ளவனாகத் தன் சரீரத்தை

¹ 'மற்ற எல்லாத் தீரத்தங்களும் சேர்ந்து' என்பது இங்கிலிஷ் மொழி
யாப்பு

விடுவனோ அவனை மறுபடியும் மரணமானது வருத்தத்து அரசு
 ஸந்தருமாரசராலும் மஹாதமாவான வயாஸராலும் புகழ்ப்பட
 தும வேதத்திலும் புகழ்ப்பட்டதுமான பருதாதகத்தைக் குற்
 துத தவறாமல் யாதரை செய்யவேண்டும் கௌரவாகளு
 கிறந்தவனே! வேறு ஒரு தீரத்தமும் பருதாதகத்தைவிடச் சிற
 தீரத்தம் அன்று அது பரிசுத்தமானது அது பாவத்தை
 போகருவது, புண்ணியமானது ஸந்தேகமில்லை நரசுரேஷ்டனே
 பாவஞ்செய்த மனிதர்களும்கூட அந்த பருதாதகத்தில் ஸநான
 செய்து ஸலாககத்தை அடைகிறார்களென்று இவ்வாறு அறிவு
 கள் கூறுகின்றனா பரதாக்களுள் சிறந்தவனே! அவ்விடத்திலே
 மதுஸரவமென்கிற தீரத்தம் இருக்கிறது வேந்தனே! ஒரு ம
 தன் அதில் நீராடினால் ஆயிரம் கோதானத்தின் பலனை அந்
 வான ராஜசுரேஷ்டனே! அந்தத் தீரத்தத்தினின்று கரமம் த
 ருமல் தேவீ தீரத்தத்தை அடையவேண்டும் ஒரு மனிதன் உ
 கத்தில் பரவித்திபெற்ற ஸரஸ்வதீ அருணை என்னும் நதிகள்
 ஸங்கமத்தில் மூன்று நாள உபவாஸமிருந்து ஸநானம் செய்தா
 பிரமமஹத்தி தோஷத்தால் விடப்படுகிறான் ஒரு மனித
 அக்னிஷ்டோய யாகத்தாலும் அதிராதரயாகத்தாலும் முண்டா
 பயனை அடைவான் பரதசுரேஷ்டனே! ஏழாவது தலைமுடி
 வரையில் குலத்தையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கிறான் குருவம்
 தைத் தாங்குபவனே! அந்த இடத்திலேயே அவதீர்ணமென்க
 தீரத்தம் இருக்கிறது அது முற்காலத்தில் பிராமமணர்கள்
 முள்ள கருணையினால் சாரங்கியினால் உண்பெண்ணப்பட்டது ஒ
 பராமமணன்(அந்தத்தீரத்தத்தில் நீராடி)விரதத்தையும் உபநயன
 தையும் செய்வதனால், அல்லது, உபவாஸமிருப்பதனால், கரி
 களுடனும் மந்திரங்களுடனும் கூடினவனாவான் ஸந்தேகமில்
 நரசுரேஷ்டனே! கரியைகளாலும் மந்திரங்களாலும் விடுபட்ட
 னும் அந்தத்தீரத்தத்தில் ஸநானம்செய்தால் விரதானுஷ்டான
 செய்தவனும் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனுமாவான் இந்த விஷய
 முனனோர்களால் காணப்பட்டிருக்கிறது தாப்பியினால் நான்
 ஸமுத்திரங்களும் வரவழைக்கப்பட்டன நரசுரேஷ்டனே! அந்
 களில் ஸநானம்செய்யவன் நரகத்தை அடையமாட்டான் அவ
 நாலாயிரம் பசுக்களைத் தானம்செய்த பயனையும் அடைவான்
 தாமங்களை அறிந்தவனே! பிறகு, அந்த இடத்திலேயே இருப்பன
 யும் உலகங்களில் பரவித்திபெற்றவையுமான சதஸஹஸரக

ஹஸரகம் எனகிற இரண்டு தீர்த்தங்களையும் அடையவேண்டும். த இரண்டு தீர்த்தங்களிலும் ஒருமனிதன் ஸநானம் செய்தால், பரம பசுக்களைத் தானம்செய்த பயனைப் பெறுவான் தானமோ வாஸமோ ஆயிரம்மடங்கு செய்யப்பட்டதாகும் ராஜேநனே! ஒருவன், பிறகு, உத்தமமான ரேணுகா தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் பிதருக்களையும் தேவார்களையும் அரசிப்பதில் றுதலுள்ளவனாக அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்யவேண்டுமென்று அவன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு ஆதமபரிசுத்தம் அடையவேண்டும் பலனைப் பெறுவான் அவன் கோபத்தையும் கிரியங்களையும் அடக்கி விமோசனத்தில் ஸநானம் செய்தால் ஸநானம் வாங்குவதாலுண்டான எல்லாத் தோஷங்களாலும் விடப்படுகிறது பிரம்மசாயமுள்ளவனும் ஜிதேந்திரியனுமாயிருக்கிறவன், பிறகு பிறகு, எந்த இடத்தில் யோகேஸ்வரரும் விருஷபதவருரு ஸ்தானாவானவா தாமே ஸநானித்யம் செய்கிறாரோ அந்தப் பசுவடியை அடைந்து அதிகமான புண்யத்துடன் சோரதவனாகி துக்கஞ்ஞைய உலகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் தேவர்களுக்குத் தவரான அவரை¹ அரசிப்பதற்காக அந்த இடத்துக்குச் செல்வ வேளையே லித்தி அடைகிறான் எந்த இடத்தில் பரமமா முத்தன் தேவர்களாலும் தவத்தைத் தனமாகக் கொண்ட ரிஷிகளால் அக்காலத்தில் தேவர்களின் சேனைக்குத் தலைவராக இருக்கப் பத்தத்தில் ஸபரமமணயா அபிஷேகம் செய்யப்பட்டாரோ, ஒளியினால் பரகாசிக்கின்ற வருணைச் சாராத தைஜஸம் கிற அந்தத் தீர்த்தம் இருக்கிறது கௌரவர்களுள் சிறந்த ன! தைஜஸத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் குருதீர்த்தம் இருக்கிறது மனிதன் பரமமசாயமுள்ளவனும் ஜிதேந்திரியனுமாகக் குரு தத்தத்தில் ஸநானம் செய்து எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு ஆதமா பரிசுத்தமாகி பரமமலோகத்தை அடைகிறான் மனிதன், பிறகு, நியமமுள்ளவனும் நியமமான ஆகாரமுள்ள மாகி ஸவாககதவாரத்தை அடையவேண்டும் அதனை அடைவான் ஸவாககலோகத்தை அடைவதுடன் பரமமலோகத்தையும் அடைகிறான் நராதிர்பனே! தீர்த்தயாதரைசெய்பவன் அவ்விடத்தி று அநரகமெனகிற தீர்த்தத்தை நோக்கி யாததிரை செய்ய வேண்டும் அரசனே! ஒருமனிதன் அதில் நீராடினால் நசுக்கத்தை அடையமாட்டான் பூமிக்குநாதனே! புருஷஸுரேஷ்டனே!

¹ 'அரசிதம்' என்று பாடல்கொள்ளப்பட்டது

அநதததீரதததததில் பரமமதேவா ஸ்ரீமநநாராயணரை முதன யாகககொண்ட தேவர்களுடன் தாமே எப்பொழுதும் எ றிதயம் செய்கிறா ருருவமசத்தைத் தாங்குபவனே! ரா திரனே! அநதததீரதததததில் ருதரபதனியின் ஸாநநிதயம் இ கிறது ஒருமனிதன் அநதத தேவியை வணங்கினால் நரகத் அடையமாட்டான் மகாராஜனே! அநத இடத்திலேயே விபடே வ்ரரும் உமாபதிபுமான மஹாதேவரை வணங்கி எல்லாபபா களாலும் விடப்படுகிறான் பகைவரை அடக்குகிறவனே! ம ராஜனே! தாமரைமலாபோன்ற நாபியுள்ள நாராயணரை வணங்கி விளங்குபவனாகி விஷ்ணுலோகத்தையும் அடைகிற புருஷஹேஷ்டனே! அவன் ஸாவதேவர்களுடைய தீரததங்க ஸநானம் செய்தால், எல்லாத் துகக்கங்களாலும் விடுபட்டுச் சநதி போல விளங்குகிறான் நராதிரபனே! தீரததயாதரை செய்பவ பிறகு, ஸ்வஸ்திபுரத்தைக் குறித்து யாதரை செய்யவேண் ஒருவன் அதை வலமாகச்சுற்றிவந்தால் ஆயிரம் கோதானப அடைவான் பாரத! ஒருவன் பாவனமெனகிற தீரததத் அடைந்து பிதருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தாபபணம் செய கடவன் (அவன்) அகநிஷ்டோம யாகத்தினுடைய பலனை அ கிறான் பரதார்களுள் சிறந்தவனே! அநதஇடத்திலேயே கங்காஷ் மும் கூபமும் இருக்கின்றன பூமிகு நாதனே! அநதக் க தில் மூன்றுகோடி தீரததங்கள் இருக்கின்றன அரசனே! மனிதன் அதில் நீராடினால் ஸவாககலோகத்தை அடைகிற ஒருமனிதன் ஆப்கையில் நீராடி மஹேஸ்வரரை அரசித கணங்களுக்குத் தலைவனாக இருக்கும் பத்தத்தையும் பெறுவது குலத்தையும் கரையேற்றுவான் பிறகு, மூவுலகங்களிலும் ப பெற்ற ஸதாநுபவதத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும் அ நீராடி ஓர் இரவு அங்கு இருந்தால் ருதரலோகத்தை அடைவ ஒருமனிதன் பதீர்கானனத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும் இடத்தில் வலிஷ்டாஸரமத்தை அடைந்து மூன்றுநாள உப மிருந்து இலநதைப்பழத்தைப் புசிக்கவேண்டும் மனிதார்க ளுதிபதியே! (வேறிடத்தில்) பன்னிரண்டு வாஷ்காலம் இலந பழத்தை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பவனோடு, இங்கே மூன்று உபவாஸமிருப்பவன் ஒப்பாகிறான் அரசே! தீரததயாதரை பவன்-இநதிரமாரகத்தை அடைந்து ஓர் இரவும் பகலும் உப மிருப்பதனால் இநதிரலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான், ஒருமனி

மமுள்ளவனும ஸதயவாதிபுமாகி ஏகராதர தீர்த்தத்தை
 டரது ஒருநாள வலிததால் பிரமமலோகத்தில் பூஜிக்கப்படு
 ன ராஜஸரேஷ்டனே! பிறகு, எங்கே ஒளித்திரளாயிருப
 னும மஹாதமாவுமான ஆதிதயனுடைய ஆஸரமம் இருக
 தோ அந்த மூவுலகங்களிலும் பிரவித்திபெற்ற தீர்த்தத்தை
 டயவேண்டும் ஒருமனிதன அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானம்
 பது ஸ-ஞாயனீப பூஜிததால் ஆதிதயலோகத்தை அடைவ
 ன குலத்தையும் கரையேற்றுவான ஜனநாதனே! தீர்த்த
 ரையில் பற்றுள்ள மனிதன ஸோமதீர்த்தத்தில் ஸநானம்
 பது ஸோமலோகத்தை அடைகிறான் இதில் ஸமசயமில்லை
 னங்களை அறிந்தவனே! அரசனே! பிறகு, எந்தத்தீர்த்தத்தில்
 ததுக்கு நிதியாக இருப்பவரும் ஸரஸ்வதி நதியின் புதரரு
 ன அந்த அங்கிரஸ¹ பிறந்தாரோ மிகக் புனயமானதும் பரி
 தமானதும் உலகத்தில் புகழ்பெற்றதுமான மகாதமாவான
 ஈருடைய அந்தத் தீர்த்தத்தைக் குறித்துச் செல்லவேண்டும்.
 தத்தீர்த்தத்தில் ஒரு மனிதன ஸநானம் செயதால் அஸ்வ
 தத்தினபலனை அடைவான், ஸரஸ்வதியின் உலகத்தையும்
 டகிறான் இதில் ஸமசயமில்லை ஒருவன், பிறகு, நியம
 ளவனும பிரமமசாயமுள்ளவனுமாகிக் கனயாஸரமத்தைக்
 ததுச் செல்லவேண்டும் அரசனே! நியமமுள்ளவனும நியம
 ன ஆகாரமுள்ளவனுமாகி அங்கு² மூன்றுநாள உபவாஸ
 ப்பவன் தேவகன்னியா நூற்றுவரை அடைவதுடன் ஸவாகக்
 கத்தையும் அடைகிறான் தாமங்களை அறிந்தவனே! ஒரு
 அந்தத்தீர்த்தத்தினின்று² ஸநநிஹதி என்கிற தீர்த்தத்
 தகுறித்தும் செல்லவேண்டும் அந்தத்தீர்த்தத்தில் பிரம
 தி தேவர்களும் தீவத்தையே பொருளாகவுடைய ரிஷிகளும்
 க புனயத்துடன் கூடினவர்களாகி மாதரதோறும் வருகிறா
 ன எந்தமனிதன ஸ-ஞாயன ராகுவினால் பற்றப்படும்போது
 ரிஹதியில் ஸநானம்செய்கிறானே அவனால் அந்த இடத்தில்
 ன அஸ்வமேதங்கள் அடிக்கடி செய்யப்பட்டவைஆகும் நராத்ரி
 ன! ராஜஸரேஷ்டனே! பூமியிலுள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களும் ஆகா
 ரில் ஸஞ்சரிக்கின்ற தீர்த்தங்களும் நதிகளும் மடுகளும் தடாகங்

1 வேற பாடம்

2 'ஸநநிஹதயா' என்றும் வழங்குகிறது 'குருக்ஷத்தீர்த்ததுக்கே
 ஹதி என்றும் பெயர்' எனப்பது பழைய வரை

க்ஞம் எல்லா மலை அருவிகளும் கிணறுகளும் வானிகளும் தீரத்
 க்ஞம் ஆய்தனங்களும் மாதந்தோறும் அமாவாஸையிலுள்ளநிஷ
 யில் நிசசயமாக வந்துசேருகின்றன ஸந்தேகமில்லை தீர்த்தம்
 வந்து சேர்ந்து ஸாநந்தியம் செய்வதனாலேயே அந்தத்தீர்
 மானது ஸாநந்தியம் என்று பரவித்திபெற்றிருக்கிறது
 மனிதன் அதில் ஸாநானம்செய்தும் தீர்த்தத்தைப் பானம்
 தும் ஸவாககலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் அந்நாநந்தி
 லேயே அமாவாஸையிலுள்ள ஸூரபன் ராகுவினால் பற்றப்ப
 போது எந்த மனிதன் ஸராததம்செய்கிறானோ அவனுடைய பு
 பல்னைக் கேட்பாயாக ஒருமனிதன் ஸாநானம் செய்து ஸராத
 தைச் செய்துமாதிரத்திலேயே நன்குசெய்யப்பட்ட ஆய
 அஸவமேதயாகங்களின் பலனை அடைகிறான் ஸதீரியின
 புருஷனாலோ செய்யப்பட்ட பாவமனைத்தும் அந்தத்தீர்த்தத்
 ஸாநானம்செய்த மாதிரத்தினாலே நாசமடைகின்றன இதில்
 தேகமில்லை தாமரைமலரின் நிறமுள்ள விமானத்தினால் பி
 லோகத்தை அடைகிறான் ஒருவன், பிறகு, கோடிதீர்த்தத்
 அடைந்து அதில் ஸாநானம்செய்து தவாரபாலனான மசகருக
 கிற பக்ஷை வணங்கினால் பல 'பொன்னுணையங்களைத் தா
 செய்த பலனை அடைவான் பரதஸரேஷ்டனே! அந்த இட
 லேயே கங்காஹரதமென்கிற தீர்த்தம் இருக்கிறது தாமந
 அந்நிதவனே! ஒரு மனிதன் பிரமமசாயத்துடன் மனத்தை
 வழிப்படுத்தி அதில் ஸாநானம் செய்வதனால் ராஜஸூய யாக
 லும் அஸவமேதயாகத்தாலுமுண்டாகிற பலனை அடைகிற
 பூமியில் நைமிசாரண்யத்திலுள்ள தீர்த்தம் மிகக் புண்யமா
 அந்நிஷ்டத்தில் புஷ்கரதீர்த்தம் மிகவும் பாவனமானது மூவு
 களுள்ளும் குருக்ஷேத்ரம் மிகச் சிறந்தது குருக்ஷேத்ரத்தினி
 காற்றினால் தூற்றப்பட்ட புழுதிகளும் மேலே பட்ட அளவில்,
 களையும் உத்தமகத்தியை அடையச் செய்கின்றன ஸாஸஸ்தி
 தென்புறத்திலும் த்ருஷ்தவதீர்த்திக்கு வடப்புறத்திலுமுள்ள
 ஷேத்ரத்தில் எவர்கள் வலிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஸவாககத்
 வலிக்கிறார்கள் ஒருமனிதன், 'குருக்ஷேத்ரத்திற்குப் போகே
 குருக்ஷேத்ரத்தில் நான் வலிப்பேன்' என்கிற ஒரு வ
 தையை வெளிப்படுத்தினாலும் எல்லாப் பாவங்களாலும் விட
 கிறான் பரமமரிஷிகளால் அடையப்பட்டிருக்கிறதும் புண்
 மான குருக்ஷேத்ரமானது பரமமதேவருடைய யாகமே

நத இடத்தில் எவர்கள் வாஸம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் எவ
ததாலும் துக்கிக்கப்படத்தக்கவர்களல்லா தரததுகதிற
ம அருநதுகதிறகும் ராமஹரதங்களுக்கும் மசகருகதிறகும்
நதியிலிருக்கிற இடமாகிய அப்படிப்பட்ட இரத்தக குருக்கேத்திர
மநதபஞ்சகமானது, பரமமதேவருடைய உததரவேதியென்று
நால்பபடுகிறது

எண்பத்திரண்டாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ப ா ம (தோடர்சசி)

(புலஸ்யர் பீஷ்மருத்தப் பற்பல தீர்த்தங்களின்

மகிமையை எடுத்து உரைத்தது)

மகாராஜனே! பிறகு, ஸாவோததமமான தாம தீர்த்தத்தைக்
றித்து யாதரை செய்யவேண்டும் அந்த இடத்தில் மகாபாகய
ரான தாமதேவன நிகரற்ற தவத்தைச் செய்து வித்திபெற்றான
நதத தாமதேவனால் தன பெயரால் பரவித்திபெற்ற புணய
ரன தீர்த்தம் உணடுபண்பப்பட்டது ராஜனே! ஒரு மனிதன்,
மமேலனும் மனஅடக்கமுள்ளவனுமாகி அதில் ஸநானம்
சயதால் ஏழாவது தலைமுறைவரையில் குலத்தைப் பரிசுத்த
கருகிறான் இதில் ஐயமில்லை ராஜேந்திரனே! பிறகு, உததம்
ரன ஞானபாவனத்தை அடையவேண்டும், அதனை அடைந்த
ந அகநிஷ்டோம்பலனை அடைகிறான், முனிலோகத்தையும்
டைகிறான் அரசனே! ஒருவன் அந்தத் தீர்த்தத்திலிருந்து
ஸளகந்திகவனத்தை அடையவேண்டும் அந்த வனத்தில்
ரமடா முதலிய தேவர்களும் தவத்தைத் தனமாகக்கொண்ட
திகளும் வித்தார்களும் சாரணர்களும் கந்தாலர்களும் கின்னராக
ம் மஹோரகர்களும் வவிக்கின்றார்கள் (ஒருவன்) அந்த வனத்
ல பரவேசிக்கும்பொழுதே, எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடப்
டுகிறான் அந்த வனத்தினின்று நதிகளுள் சிறந்ததும் புணயமான
ம் தேவியுமான ஸரஸவதி நதியானது தேவியான பலகைத்
ன்று கருதப்பட்டது புறிலிருந்து பெருகிவருகிற அந்தத்
தத்தத்தில் ஸநானம் செய்யவேண்டும் பிதருக்கையும் தேவா
ளையும் அரசுசிறந்து அஸ்வமேதயாகபலனைப் பெறுவான புற்றி

விருநது ¹ சமயையைச் சுழற்றி எறிந்தால் எவ்வளவுதூரம் பே
விழுமோ அதைவிட ஆறுமடங்கு தூரத்தில் நிச்சயமாகக் கிடை
மிக அரிதான கவீராதபுஷ்பதமென்கிற தீர்த்தம் இருக்கிற
நரசுரேஷ்டனே! அதில் ஸ்நானம் செய்து ஆயிரம் கபிலைப்ப
களின் தானபலனை அடைவதுடன் அஸ்வமேதயாகபலனையு
அடைகிறான் இது ² பழையநூல்களில் காணப்பட்டது பார
புருஷஸுரேஷ்டனே! ஒரு மனிதன் ஸுகந்தையையும்
சுமபையையும் பஞ்சயக்ஷையையும் அடைந்தால் ஸ்வா
லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் பாரத! அந்த இடத்
லேயே இருக்கிற தரிசுலகாதத்தை அடைந்து பிதருக்களையு
தேவர்களையும் அரசசிப்பதில் ஆதரவுள்ளவனாக அதில் ஸ்
னம் செய்யவேண்டுமே அவன் தேகத்தை விட்டுக் கணங்களுக்க
பதியாக இருக்கும் பதத்தைப்பெறுகிறான் இதில் ஸ்ம
யிலலை ராஜேந்திரனே! பிறகு, கிடைக்கமிகஅரிதான தேவியி
ஸ்தானத்தைக்குறித்துச் செல்ல வேண்டுமே அந்தத் தே
யானவள் சாகம்பரி என்று பெயர்பெற்றவள், மூவுலகங்களிற்
பரவித்திபெற்றவள் நராதிபனே! நல்லவிரத்ததைப்புடை
வளான அந்தத்தேவியானவள் தேவவருஷத்தில் ஆயிரமவரு
காலம் மாதமொருமுறை சாகத்தால் ஆகாரம்செய்துகொண்
வந்தாள தேவியினுடைய பகதியினால் தபோதனாகளான நிஷிக
அந்தஇடத்தில் வந்தார்கள பாரத! அவர்களுக்குத் தேவியினு
சாகத்தாலேயே விருநதுசெய்யப்பட்டது அதனால், சாகம்
என்றே அவளுக்குப் பெயர் நிலைத்தது பாரத! ஒருமனித
பிரம்மசாயமுள்ளவனும் மனத்தை அடக்கினவனும் சுத்த
மாகிச் சாகம்பரியை அடைந்து மூன்றுநாள வலித்துச் சாக
த்தைப் புஜித்தால் பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் சாகத்தை
ஆகாரம்செய்தவனுக்குள்ள புண்ப்பலன் அவனுக்குத் தேவியி
இச்சையால் உண்டாகிறது அவ்விடத்தினின்று மூவுலகங்க
லும் பரவித்திபெற்ற ஸ்வாணமென்கிற தீர்த்தத்தை நோக்
செல்லவேண்டுமே அந்தஇடத்தில் முற்காலத்தில் விஷ்ணுவான்
பரஸாதத்திற்காக ருத்நரை ஆராதித்தாரா, தேவதைகளா

1 துரோண பாவம் 211-வது, சாந்தி பாவம் 93-வது, 818-வது
கங்களில் குறிப்பிற் காண்க

2 'புராதனே' என்பது மூலம், 'பவிஷ்யபுராண முதலியவற்றில்' எ
பது பழையவுரை

தையமுடியாத அனேக வரனகளை அடைந்தாரா பாரதி! ஸர
 ாஷமடைந்த தரிபுராரியானவா, விஷ்ணுவைநோக்கி, 'கருஷண!
 உலகத்தில் (எல்லாப் பராணிகளுக்கும்) மிகக் அனபுகருரியவரா
 உலகமனைத்தும் உமமைத் தலைவராகக்கொண்டதாகும்
 தேகமில்லை' என்று சொல்லினா ராஜேந்திரனே! ஒருவன் அந்த
 ருஷபதவஜரை அடைந்து பூஜைசெய்து அஸ்வமேதயாகபலனைப்
 புகிறான், பரமதகனங்களுக்குத் தலைமையையும் அடைகிறான்
 நமனிதன், பிறகு, தாமாவதியைக்குறித்ததுச் செல்லவேண்டும்
 நுகே) மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்தால் மனத்தினுலவேண்டப்
 பட்ட எல்லா அபீஷ்டங்களையும் அடைகிறான் இதில் ஸமசயமில்லை
 ராதிபனே! தேவிக்குத்தென்புறத்தில் சதாவாததமென்கிற
 ராவத்) மிருககிறது தாமங்களை உணர்ந்தவனே! ஸரததையுள்ளவ
 கவும் இரத்திரியங்களை வென்றவனாகவும் அதில் ஏறவேண்டும்
 (வன்) மகாதேவருடைய அருளால் உத்தமகதியை அடைவான்,
 த ஸரேஷ்டனே! பேரறிவாளனே! அந்த (மலையை) வலம்
 து எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பதான தாரை என்கிற
 த்தத்தை அடையவேண்டும் நரஸரேஷ்டனே! நராதிபனே! ஒரு
 ன அதில் ஸநானமசெய்தால் துயரத்தை அடையான் தாமத்தை
 ிந்தவனே! பிறகு, மஹாகிரியை நமஸ்கரித்து அவ்விடத்தி
 ருந்து (கங்காதவாரத்தைக் குறித்து) யாதரைசெய்யவேண்டும்,
 ஸவாககதவாரத்தோடு ஒத்ததென்று உறுதியாகச் சொல்லப்
 புகிற கங்காதவாரத்தை அடையவேண்டும் சித்தத்தை
 டுகினவனாகி அவ்விடத்திலுள்ள கோடிதீர்த்தத்தில் நீராட்
 பண்டும் நீராடுபவன் பெளண்டரீகயாகபலனை அடைகிறான்,
 ஸததையும் கரையேற்றுவான் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஓர் இரவு
 ஸித்ததால் ஆயிரம் கோதான பலனைப்பெறுவான், ஸப்தகங்கை
 லும் தரிகங்கையிலும் சகராவாதத்திலும் விதிப்படி தேவா
 ளையும் பிதருக்களையும் தருபதியடையச்செய்யவன் புணய
 வாகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் ஒருமனிதன், பிறகு, கன
 ஸத்தில் ஸநானமசெய்து மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்தால் அஸ்வ
 மத் பலனை அடைகிறான் ஸவாககலோகத்தையும் அடை
 றான் நராதிபனே! தீர்த்தயாததிறை செய்பவன், பிறகு, கடிலா
 ம போகவேண்டும் அந்த இடத்தில் ஓரிரவு உபவாஸமிருந்
 ல ஆயிரம்பசுக்களைத் தானமசெய்தபலனைப் பெறுவான்

1. அதிக பாடமான இரண்டு ஸரேலோகங்கள் விடப்பட்டன.

ராஜேந்திரனே ! கௌரவாகளுள் மிகச்சிறந்தவனே ! எல்லா உ
கங்களிலும் புகழ்பெற்ற மஹாதமாவான் கபிலனென்னும் ந
ராஜனுடைய தீரத்தம் இருக்கிறது நராதிபனே ! ஒருமனித
அந்த நாகதீரத்தத்தில் ஸநானமசெய்யவேண்டுமே அவன் ஆ
ரம கபிலப்பசுக்களைத் தானமசெய்த பலனை அடைகிறான்
மனிதன், பிறகு, உத்தமமான சந்தனுவினுடைய லலிதசுபெ
கிற தீரத்தத்தை அடையவேண்டுமே அரசனே ! அதில் ஸநான
செய்தால் நரகத்தை அடையமாட்டான் கனகையும் யமுனையு
சேருமிடத்தில் அவற்றினிடையில் ஸநானமசெய்கிறமனிதன் பத்
அஸ்வமேதயாகபலன்களை அடைகிறான், குலத்தையும் கரையேற்
வான் ராஜேந்திரனே ! ஒருவன், பிறகு, உலகத்தில் பரவித்திபெ
ஸாகநதமென்கிறதீரத்தத்தை அடையவேண்டுமே அதனை அடை
தவன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு ஆத்மா பரிசு
மாகி பரமமலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான் அரசனே ! தீ
தாடனம் செய்பவன், பிறகு, ருத்ராவாதத்தை அடையவே
டுமே அரசனே ! ஒருமனிதன் அதில் ஸநானமசெய்தால் ஸவா
லோகம் செல்லுகிறான் நராரேஷ்டனே ! கனகையும் ஸரஸ்வ
யும் சேருமிடத்தில் நீராடினால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுகிற
ஸவாகக லோகத்தையும் அடைகிறான் பத்ரகாணேஸ்வரத்த
அடைந்து விதிப்படி தேவரைஅரசிப்பவன் நரகத்தை அடை
யான், ஸவாககலோகத்திலும் பூஜிக்கப்படுகிறான் அரசனே ! பிற
தீரத்த யாதரைசெய்பவன் குபஜாவதியை அடையவேண்டுமே அ
மனிதன் ஆயிரம்பசுக்களைத் தானமசெய்த பலனைப் பெறுகிற
ஸவாககலோகத்தையும் அடைகிறான் நராதிபனே ! தீர
யாதரைசெய்பவன் அருந்தவீடத்தைக்குறித்துச் செல்லவே
டுமே ஒருமனிதன் பிரமமசாயமுள்ளவனும் மனத்தை ஒருவ
படுத்தினவனுமாகி அங்குள்ள ஸாமுத்தரகத்தில் ஸநானமசெய்
முன்னுநான் உபவாஸமிருந்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைவா
ஆயிரமகோதானபலனையும் அடைவான், குலத்தையும் ந
கரையேற்றுவான் அவ்விடத்தினின்றும் பிரமமசாயத்துடன
மனஅடக்கத்துடனும் பிரமமாவாதத்தை அடையவேண்டு
அந்தப் புனயபூமியை அடைந்தால் அஸ்வமேதபலனை அடை
றான், ஸோமலோகத்துக்கும் செல்லுகிறான் யமுனையின்
பத்தியை அடைந்து யாமுனதீரத்தத்தில் நீராடினால் அஸ்வமே
பலனைப்பெற்று ஸவாககலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் ஒரு

லகத்தாராலும் பூஜிக்கப்பட்ட தாவீஸங்கிரமணதீர்த்தத்தை
 டந்தால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுகிறான், ஸவாககலோகத்தை
 அடைகிறான், வித்தாகளாலும் கந்தாவளிகளாலும் அடையப்
 பவிரதுவின உதபத்தியை அடைந்து அந்தஇடத்தில் ஐந்து
 வாஸமசெய்தால் மிக்கபொன்னைத் தானஞ்செய்தபலனை
 வான ஒருமனிதன், பிறகு, எவவித்ததாலும் அடைய
 பாத வேதியை அடைந்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான்,
 ரபத்ததையும் அடைவான் பாரத! ஒருவன் ரிஷிசூலையை
 ம் வாவிஷ்டையையும் அடையவேண்டும் வாவிஷ்ட
 யை அடைந்த எல்லா வானத்தார்களும் பராமமணாளர்
 கள் ஒருமனிதன் ரிஷிசூலையை அடைந்து அதிலநீராடினால்
 மதொலையது தேவர்களையும் பிதருக்களையும் அசுசித்து ரிஷி
 கத்தை அடைகிறான் நரத்திபனே! ஒருமனிதன் சாக
 ரமசெய்துகொண்டு அந்தஇடத்தில் ஒருமாதம் வலித்தால்
 தசாஹயஜ்ஞத்தின்பலனை அடைகிறான், பருகுதுங்கத்தை
 டந்தால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுவான், வீரப்பமோ
 தை அடைந்தும் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான்
 த! ஒருமனிதன் கிருத்திகாதீர்த்தத்தையும் மாகதீர்த்தத்தை
 அடைந்தால் அக்னிஷ்டோமத்தினாலும் அதிராதரத்தினாலும்
 டாகிற பலனை அடைகிறான் அந்த இடத்திலுள்ள ஸாவோத்
 வான வித்யாதீர்த்தத்தை ஸந்தியாகாலத்தில் அடைந்து எந்த
 கதிலாவது ஸ்நானமசெய்து வித்தைபு அடைகிறான் எல்
 பாவங்களினின்றும் பிராணிகளைவிடுவிக்கிற மஹாஸ்ரமம்
 னும் இடத்தில் ஓர் இரவு வாஸமசெய்யவேண்டும் (அங்கு)
 காலம் ஆகாசமில்லாமலிருப்பவன் நல்ல உல்களத்தில் வர்ஸம்
 கிறான் மஹாலயத்தில் ஒரு மாதகாலம் பகலின் ஆறாவது
 ம வரையில் உபவாஸமிருப்பதனால் எல்லாப்பாவங்களினின்
 விடுபட்டுச் சுத்தமாண் ஆதமாவுடன் மிக்க பொன்னைக்
 டித்த பலனை அடைவான் தனஞ்சுலத்தில் பிரதிப பத்துத்தலை
 றயாரையும் முந்திப் பத்துத்தலைமுறையாரையும் கரையேற்றுகி
 பிறகு, பரமம தேவரால் அடையப்பட்ட வேதலிகையை
 டந்து அஸ்வமேத பலனை அடைகிறான், சுகரபத்ததையும்டை
 ன பிறகு, வித்தாகளால் அடையப்பட்ட ஸந்திகாதீர்த

1 'ஒளசநவீமகதிம்' எனபதுமூலம், சுகாதவம்' எனபது பழைய

தத்தை அடைநது சிறந்த வடிவழகைப் பெறுகிறான் இரதவிஷ்ணு
முன்னோர்களால் காணப்பட்டது பிறகு, பிரம்மசாயமுள்ள
லாகவும் இந்திரிய ஜயமுள்ளவனாகவும் பரமமதீர்த்தத்தை
அடைநது அதில் நீராடினால் தாமஸதம்லா நிறம்போன்ற நிறமுள்ள
விமானத்தினால் பூரம்ம லோகத்தை அடைகிறான் பிற
விததாகளால் அடையப்பட்டுப் பூண்புமான் நைமிஷத்தை
குறித்து யாதரைசெய்யவேண்டும் அந்த நைமிஷத்தில் பரம
தேவாகளுடைய சூட்டகங்களோடு எப்பெர்முதும் வாஸம்
கொண்டு நைமிஷத்தை (எங்கே உள்ளது என்று) தேடுகி
னாகுப் பாரதிப்பாவம் நர்சமடைகிறது அதில் பரவேசி
மாதிரத்தினால் மனிதன் எல்லாப்பிரவங்களுடைய விடப்ப
புறான கற்றறிந்தவன் தீர்த்தத்தில் பிறறுள்ளவனாக அந்த நை
மிஷத்தில் ஒருமாதம் பூண்மாதம் வுல்ககவேண்டும் பூமி
எந்த தீர்த்தங்களுண்டோ அந்த தீர்த்தங்களுடன் தனம் நைமிஷ
த்தில் இருக்கின்றான் பாரதிய நியமுள்ளவனும் நியமமான ஆய
முள்ளவனுமாயிருப்பவன் அதில் நீராடினவுடனே கோமேதய
பலனை அடைகிறான் பரிதாக்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! ஏழா
தலைமுறைவரையில் குலத்தையும் பரிசுத்தம் செய்கிறான் நை
மிஷத்தில் உபவாஸமிருந்து பிராணனை விடுபவன் எல்லா உலகங்
ளும் ஸந்தேந்திரத்தை அடைவான் என்று இவ்வண்ணம் அறி
களை கூறுகின்றனர் சரஜஸ்சேஷ்டேனே நைமிஷமானது
பொழுதும் சித்தமாய்ந்து புணயமாய்ந்து மனிதன் கங்கை
பேதத்தை அடைந்து முன்னுள்ள உபவாஸமிருந்தால் வாஜபே
யாகபலனை அடைவான் எய்யொழுதும் பிரம்மதத்தனமை
அடைநதவனுவான் ஒருவன் ஸர்ஸவதியை அடைநது பிதருக
புடும் தேவாகளையும் திருமதிசெய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்ப
ஸர்ஸவதியின் உலகங்களில் ஆனந்தத்தை அடைகிறான் இ
ஐயமில்லை ஒருவன், பிறகு, பரஞ்ஞையேக்குறித்துச் செ
வேண்டும் குருகுலத்தில் தேர்நறியுள்ளே பரம்மசாயததுட
ஒருவழிப்பட்ட மனத்ததுடனும் அங்கே ஓர் இரவு வாஸம்
தால் ஸவாககலோகத்தில் பூண்கையடுக்கிறான், தேவஸதர
னும யஜ்ஞத்தின் பலனை அடைகிறான் அந்தத்தீர்த்தத்தினி
புணயமானதும் மிக்க புணயசாலிகளால் சூழப்பட்டதுமான
வதியை அடையவேண்டும் அங்கே பிதருகளையும் தேவாக
பும அரட்சிப்பதில் பிறறுள்ளவனாக இருந்தால் வாஜபேய

னை அடைகிறான் விமலாசோகததை அடைந்து பிரமமசாயத
 டனும் மன அடக்கத்துடனும் அந்த இடத்தில் ஓர் இரவு
 ஸமசெய்தால் ஸவாககலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் மஹா
 னே! ஒருவன், பிறகு, எந்தத்தீர்த்தத்தில் ராமா பரிஜனங்
 டனும் சேனையுடனும் யானை குதிரைகளுடனும் தேகத்தை
 டி அந்தத் தீர்த்தத்தின் தேஜஸினால் ஸவாககததை அடைந்
 ரீர ஸரபூர்தியைச்சாராத கோபரதாரமெனகிற அந்த உத்தம
 ததத்தை அடையவேண்டுமே பாரத! நராதிபனே! மனிதன்
 யுதியுடன் அந்தக் கோபரதார தீர்த்தத்தில் ஸநானமசெய்க்
 டருடைய அனுக்கிரகத்தினால் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடு
 டுச் சத்தமான மனத்துடன் தேவலோகத்தில் கொண்டாட்டி
 கிறான் குருநாதன்! ஒருமனிதன் கோமதியில் ராமதீர்த்தத்
 தீராதிலை அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், குலத்தையும்
 சத்தம் செய்கிறான் பரதாசனான சிறந்தவனே! அந்த இடத்
 லயே சதஸாஹஸரகம் எனகிற தீர்த்தம் இருக்கிறது பரத
 ரஷ்டனே! நியமத்துடனும் ஆகாரநியமத்துடனும் அதில
 ராடினால் புணயமான ஆயிரம் கோதானபலனை அடைகிறான்
 ரீஜநதிரனே! பிறகு, மிகச்சிறந்ததான பாத்ருஸ்தானத்தை
 டையவேண்டுமே ஒரு மனிதன், அதனை அடைவதினால் அஸ்வ
 தபலனை அடைகிறான் அரசனே! ஒருமனிதன் கோடிதீர்த்தத்
 ஸநானமசெய்து ஸுபரமமணயரை அரசித்தால் ஆயிரம்
 ககளைத் தானமசெய்தபயனை அடைவான் அவன் தேஜஸையு
 வான் ஒரு மனிதன், பிறகு, 1 வாராணஸியை அடைந்து
 ரஷ்டபதவஜரை அரசித்துக் கபிலாஹரத்தத்தில் ஸநானம்
 யதால் ராஜஸூயயாகபலனை அடைவான் குருவம்சத்தைத்
 டுகுபவனே! தீர்த்தயாதரை செய்பவன் அவிமுகத்தத்தை
 டைந்து தேவதேவருடைய தரிசனத்தினால் பிரமமஹத்தி
 ராஷ்டததால் விடப்படுகிறான் ஒரு மனிதன் அவ்விடத்திலேயே
 டிரை விட்டால் மோகத்ததை அடைகிறான் ராஜேநதிரனே!
 டகத்தில் பரவித்தமான கோமதிகங்காஸங்கமத்திலுள்ள
 டடக்க அரிதான மாககண்டேயதீர்த்தத்தை அடைந்தால்
 கரிஷ்டோமபலனை அடைகிறான், குலத்தையும் நன்கு கண்
 டறறுகிறான் ஒருவன், பிறகு, பரமமசாயத்துடன் இரதிரியங்
 ட அடக்கினவனாகக் கயைகஞ்ச சேனனால் அஸ்வமேதபலனை

1 காசி, வரணை அஹி எனகிற இரண்டுநதிகளின் இடையிலிருப்பது.

அடைகிறான், குலத்தைபும் கரையேற்றுவான் அந்த இடம் அக்ஷயவடமெனகிற ஆலமரம் மூவுலகங்களிலும் பிரவித்திற்று அந்த ஆலமரத்தினடியில் பிதருக்களை உத்தேசித்துக் கொடுத்தது அக்ஷயமாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது ஒரு தன் மஹாநதியில் ஸநானம்செய்து பிதருதேவதைகளைத் திரு அடையச்செய்யவேண்டும் அவன் அக்ஷயலோகங்களைத் தவிர வான், குலத்தைபும் கரையேற்றுவான். பிறகு, தாமாரசன் குல பரகாசிக்கின்ற பிரமமஸரணை அடைந்து ஓர் இரவு விடியும் வலித்தால், பிரமமலோகத்தை அடைகிறான் அந்த ஸரப் பிரமமாவினால் ஒரு சிறந்த யூபஸ்தம்பம் நிமித்தது நாட்டப்பட்டது. அந்த யூபத்தை பரதக்ஷிணம் செய்தால் வாஜ்பேயபலனைத் தவிர வான் ராஜேந்திரனே! பிறகு, உலகத்தில் பெயாபெற்ற தேவதீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அரசனே! அவ்விடத்தில் ஒரு வாஸம் செய்து 1 திலதேனுவைத் தானம்செய்யவேண்டும் அல்லாபபாவங்களினின்றும் விடுபட்டுச் சுதந்தரமாவாகி நிம்மமாக ஸோமலோகத்தை அடைவான் அரசனே! பாரத! இடத்தில் மலையில் ஸஞ்சரித்த கபிலை அதன் 2 கன்று இவற்றைப் பெரிய அடிச்சுவடுகள் (அவைகளால்) அமைக்கப்பட்டு இன்மிகப் பெரியவையாகக் காணப்படுகின்றன ராஜஸரேஷ்ட அரசர்களுள் மேனமைவாயந்தவனே! பாரத! அந்தக் கயின் காலடிகளில் ஸநானம் செய்தவனுடைய பாவமனைத் அழிந்துபோகிறது. பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ள மகாதேவருவாஸஸ்தானமான கருதரவடத்தை அடையவேண்டும் அவன் திலுள்ள வருஷபதவஜரை வணங்கி, பஸமத்தினால் ஸநானம் செய்வேண்டும் அப்படி (பஸமஸநானம்செய்த) பிரமமணனால் பாரணம் வாஷ்காலங்களில் நிறைவேறும் விரதமானது நன்கு அடிக் கப்பட்டதாகும் மற்ற வானத்தாராகளுக்கு எல்லாப் பாரணம் நாசமடைகின்றன ஒருவன், பிறகு, பாடலால் ஒலியுடைய தான் உதய பாவத்ததைக் குறித்துச் செல்லவேண்டும் 3 ரேஷ்டனே! அந்த மலையில் ஸாவிதரியினுடைய காற்சுவடு காணப்படுகிறது அந்த இடத்தில் பராமமணன் கடுமையான முள்ளவனாகி ஸந்தையை உபாவிக்கவேண்டும் அப்படி

1 அஞ்சாஸனபாவம் 337-ம் பக்கத்திலும் ஆஸ்ரமமேதிகபாவம் 2 பக்கத்திலும் குறிப்புகளில் காண்க

2 இடமிடத்தலால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

விபவனா பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் ஸந்தி உபாஸிக்கப்பட்டதா
5ம் பரதஸுரேஷ்டனே! அந்த இடத்திலேயே பரவிரதிபெற்ற
யாநிதவாரம் இருக்கிறது ஒருமனிதன் அந்த இடத்தில் சென்
ல 1 பிறவிதனபத்தினினது விடப்படுவான் அரசனே!
யையில் கிருஷ்ணபக்ஷம் சுகலபக்ஷம் இந்த இரண்டு பக்ஷங்களும்
விபபவன, ஏழாவது தலைமுறைவரையில் குலத்தைப்பரிசுத்தம்
சய்கிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை 'ஒருவனாவது கபைசுருப
பாவான், ஒருவனாவது 'கௌரியென்னும் கன்னியை மணப்பான்
ருவனாவது 3 நீலவருஷத்தை உதஸாஜனம் செய்வான்' என்கிற
ண்ணத்தால் உலகத்தில் மனிதர்கள் அனேகம் புத்திரர்களை
முடைய விருமபவேண்டுமே அரசனே! நராதிபனே! தீர்த்த
ராதரைசெய்பவன், பிறகு, பல்குவை அடையவேண்டுமே அதை
முடையதவன் அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், அதிகமான வித
யையும் அடைவான் ராஜேந்திரனே! ஒருவன், பிறகு, மன்
புடக்கத்தான தாமபரஸத்ததைசுருபித்தது செல்லவேண்டுமே
காராஜனே! புதிஷ்டி! அந்தஇடத்தில் தாமமானது நியயவாஸம்
சய்கிறது ஒருவன் அந்தஇடத்தில் கிணறுவெட்டித் தீர்த்தத்தை
ண்டுபண்ணி அதனால் ஸநானம் செய்து அவ்வண்ணம் சத்தனுகிப
தருக்களுக்கும் தேவாக்களுக்கும் நனகு தாபபணம்செய்தால்,
ராவத்தினினது விடுபட்டுத் தேவலோகம்செல்வான் பரமாத்ம
யானம்செய்கிற முதநகமுஹூரிஷியினுடைய ஆஸ்ரமம் அங்கு
ருக்கிறது ஒருமனிதன் இளைப்பையும் துயரையும் போகருவ
ம் அழகியதுமான அந்தஆஸ்ரமத்தில்கொண்ட கவாமயநயங்க
லனை அடைகிறான் அந்தஇடத்தில் 4 தாமத்தை நனகு அனுஷ
ததால் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் ராஜஸுரேஷ்டனே!
ருவன், பிறகு, ஸாவோததமமான பரமஸ்வதானத்தை அடைய
வண்டுமே ராஜேந்திரனே! புருஷஸுரேஷ்டனே! அந்த இடத்
ல் பரமமாவை வணங்கினால் ராஜஸ்வியத்தாலும் அஸ்வமேதத்தா
லும் வரும் பலனை அடைகிறான் நராதிபனே! தீர்த்தயாதரைசெய

1 வேறு பாடம் 2 கௌரி = எட்டுவயதுப் பெண், 'அஸ்வமேதம்செய
வான்' என்பது வேறு பாடத்தின் பொருள்

3 சிவபு நிறமும் முகத்திலும் வாலிலும் சிவப்புக்கலந்த வெண்ணை
நிறமும் குளம்புகளிலும் கொம்புகளிலும் வெண்ணை நிறமுமுள்ள காளை

4 'தாமம் அபிஸம்ஸபருசய' என்பது மூலம், 'தாமதேவதையின்
மபத்தைத் தொடுவதனால்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

பவன, பிறகு, ராஜகருஹத்தைக்கூறி ததுச செலஸவேண்டும பிற
அநதஇடத்தில் ஸநானமசெயதால் கக்ஷீ வானபோல மகிழ்கிற
ஒருமனிதன் அநத இடத்தில் சுததனாகி யக்ஷிணிககு நிவேதன
செயததைப்பூஜிக்கவேண்டும யக்ஷிணியினுடைய அருளால், பர
ஹத்திதோஷத்தால் விடப்படுகிறான் பிறகு, மணிநாகத்த
அடைநதால் ஆயிரமகோதானபலனை அடைகிறான் பாரத ! ம
நாகதீர்த்த ஸம்பந்தமானதைப் புகிப்பவன் ஸாப்பததால் க
கப்பட்டாலும், அவன் தேகத்தில் விஷம் பரவுகிறதிலை அ
இடத்தில் ஓர் இரவு வாஸமசெயதால் ஆயிரமகோதானம் செ
பயனைப் பெறுவான் அதினின்று பிரமமரிஷியான் கௌ
ருடைய பிரியமானவனத்தை அடையவேண்டும அக்ஷிகையி
டைய மடுவில ஸநானமசெயதால் உததமகதியை அடைவான்
சனே! ஒருமனிதன் அநத ஆஸ்ரமத்தைஅடைநதால் ஆதம
பத்தை அடைகிறான் தாமங்களை அறிந்தவனே! அநதஇடத்
மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்ற ஒருகின்று இருக்கிறது அ
ஸநானமசெயதால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுவான் தேவர்கள்
பூஜிக்கப்பட்ட ராஜ்ரிஷியான் ஜனகருடையகின்று இருக்கிற
அதில் நீராடினால் விஷ்ணுலோகத்தை அடைவான் ஒருவன், பிற
எல்லாப் பாவங்களையும் போக்குகிற விரசனத்தைக்கூறி ததுச
லவேண்டும, அவன் வாஜபேயயாகபலனை அடைவான், ஸோம
கத்தையும் அடைவான் பரிசுத்தமான எல்லாததீர்த்தங்க
தன்னிடத்தே 'தோனற்பெற்ற கண்டகியை அடைநது நீர
னால் வாஜபேயயாகபலனை அடைகிறான், ஸ்ரீயாலோகத்தை
அடைகிறான் ஒருவன், பிறகு, மூன்று உலகங்களிலும் பிரசி
பெற்ற விசலையன்கிற நதியை அடைநதால் அக்ஷிஷ்டோம்பல
அடைகிறான், ஸவாகக்லோகத்தையும் அடைகிறான் தாமங்க
அறிந்தவனே ! ஒருவன், பிறகு, அங்கிருந்து வங்கதேசத்திலு
வனத்தை அடைநது வலிககவேண்டும மகாராஜனே ! அவ
குஹயகாசுரினிடையில் மகிழ்கிறான் இதில் ஸமசயமில்லை வ
தாசுளால் அடையப்பட்ட கம்பனை என்கிற நதியை அடைநத
பௌண்டரீகயாகபலனை அடைகிறான், ஸவாகக்லோகத்தை
அடைகிறான் பூமிக்கு அகிபதியே ! ஒருவன், பிறகு, மஹே
வரருடையதான் தாரையை அடைநதால் அஸ்வமேத பல
அடைகிறான், குலத்தையும் நன்குகரையேற்றுகிறான் நராதிப
ஒருவன் தேவர்களுடைய புஷ்கரிணியை அடைநதால் நரகத்

டையான, அடவமேதபலனையும் அடைகிறுன ஒருவன, கு, பிரமமசாயததுடனும் மன அடசூகததுடனும் ¹ ஸோம ததை அடையவேணும் மாஜேஸ்வரபதத்தில் நீராடினால டவமேதபலனை அடைவான பரதஸ்ரேஷ்ட ! அதில பரக திபெற்ற கோடிதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன ராஜேந்திரனே ! ானவ ! ஆமைவடிவங்கொண்டவனும் கெட்ட எண்ணமுள்ள றமான ஓர் அஸ்ரனால அபகரிக்கப்பட்ட தீர்த்தகோடியானது புவான விஷ்ணுவால் மீட்டுக கொண்டுவரப்பட்டது புத்தத ஸ்திரமாயிருப்பவனே ! அந்தத் தீர்த்தகோடியில் மனிதன ானம் செய்யவேண்டும் அவன் பெண்ணடிகயாகபலனை அடை ன, விஷ்ணுலோகத்தையும் அடைகிறுன ராஜஸ்ரேஷ்டனே ! னவன், பிறகு, நாராயணருடைய ஸ்தானத்தைக்குறித்து யாதரை யயவேண்டும் பாரத ! அந்த இடத்தில் எப்பொழுதும் விஷ்ணு ரஸ்தியம் செய்துகொண்டிருக்கிறார் அந்தஇடத்தில் பரமமா ரஸ்ய தேவர்களும் தபோதனர்களான ரிஷிகளும் ஆதிதயா டம், வஸுகளும் ருத்ரர்களும் ஜ்ஞாருத்தனரை உபாஸிக்கிறார் ஸாலகராமரென்று பரஸித்திபெற்றவரும் ஆச்சாயமான யகைகளுள்ளவருமான விஷ்ணு இருக்கிறார் மூவுலகத்துக்கும் றரும் வரன்களைக் கொடுப்பவரும் அழிவில்லாதவருமான ஷ்ணுவை வணங்கி அஸ்வமேதபலனை அடைகிறுன, விஷ்ணு ாகத்தையும் அடைகிறுன தாமங்களை அறிந்தவனே ! எல்லாப் வங்களினின்றும் விடுவிப்பதான ஒரு கிணறு அந்த இடத்தில் றக்கிறது அந்தக் கிணற்றில் நான்கு ஸமுத்திரங்கள் எப்பொழு ஸாரஸ்தியம் செய்கின்றன ராஜேந்திரனே ! அதில் ஸநா ஸெய்தவன் நரகத்தை அடையமாட்டான் மனிதர்களுக்கு றவனே ! தரிலோகநாதரும் வரன்களை அளிப்பவரும் அழிவற்ற ாமான விஷ்ணுவை வணங்கினால் மேகத்தினின்றும்விடுபட்ட சந னபோல் பரகாசிக்கிறுன ஒருவன் சத்தனும் மனத்தை நன்கு டக்கினவனுமாகி ஜாதிஸமரமென்கிற தீர்த்தத்தில் ஆசமனம் பது ஸநானம் செய்தால் முற்பிறப்புகளின் உணர்ச்சியை டக்கிறுன அதில் ஸமசயமில்லை வடேஸ்வரபுரத்தை அடைநது சவரை அாச்சித்து உபவாஸத்தால் வேண்டியவரன்களை அடை ன, ஸந்தேகமில்லை அந்த இடத்திலிருந்து எல்லாப்பாவங லிருந்தும் விடுவிகிற வாமனரை அடைநது தேவரான அந்த

¹ ஸோமன = சிவன், உமையுடன் இருப்பவா

ஹரியை வணங்கினால் மனிதன் நரகை அடையமாட்டான் ஒ
மனிதன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிககிற பரதருடை
ஆஸ்ரமத்திற்குப் போகவேண்டும் அந்த ஆஸ்ரமத்தில் கொடி
பாவங்களையும் போக்குகிற கௌசிகியை அடையவேண்டும் அவ
ராஜஸூயயாக பலனை அடைகிறான் ராஜஸூரேஷ்டனே ! ஒ
வன், பிறகு, உததமமான சம்பகாரணயத்தை அடையவே
டும் அந்த இடத்தில் ஓர்இரவு வாஸம்செயப்பவன் ஆயிரம்பச
களைத் தானம்செய்தபலனை அடைவான் பிறகு, அடைதற்கரி
ஜேஷ்டிலதீர்த்தத்தை அடைந்து அந்த இடத்தில் ஓர் இர
வாஸம்செய்தால் ஆயிரம்பசக்களைத் தானம்செய்த பய
அடைவான் புருஷஸூரேஷ்டனே ! அந்த இடத்தில் தே
யையும் மகாகாரதியுள்ள விசுவேஸ்வரரையும் தரிசித்தால் மித்
வருணாகருடைய லோகங்களை அடைகிறான் அவ்விடத்தி
மூன்று நாள உபவாஸமிருந்தால் அக்கினிஷ்டோமபலனை அ
வான் புருஷஸூரேஷ்டனே ! ஒருவன் நியமத்துடனும் நியமமா
ஆகாரத்துடனும் கனயாஸம்வேதயதீர்த்தத்தை அடைந்த
மனு எனனும் ஸருஷ்டிகாததருடைய உலகங்களை அடைகிற
பாரத ! கனயாதீர்த்தத்தில் செய்யப்படும் அணுஅளவுதானமு
அக்ஷயமானதென்று கடுமையான விரதமுள்ள ரிஷிகள் சொ
கிறார்கள் அந்தத் தீர்த்தத்திலிருந்து மூன்று உலகங்களிலும் பு
பெற்ற நிரவீரதீர்த்தத்தை அடைந்து அஸ்வமேதபலனை அ
கிறான், விஷ்ணுலோகத்தையும் அடைகிறான் மனிதருட்சிற
வனே ! எந்த மனிதர்கள் நிரவீராஸநகமத்தில் விறகைக் கொடு
றார்களோ அவர்கள் துன்பமற்றதான இரகிரலோகத்தை அ
கிறார்கள் அங்கே, மூவுலகங்களிலும் பரவலித்திபெற்ற வலிஷ்ட
டைய ஆஸ்ரமமிருக்கிறது அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் ஸநானம்
புவன் வாஜ்பேயயாகபலனை அடைவான் ஒருவன் பிரமம் நி
களின் கூட்டங்களால் அடையப்பட்ட தேவகூடத்துக்குச் செ
ரூல அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், தன் குலத்தையும் க
பேற்றவான ராஜேந்திரனே ! பிறகு, எதில் குசிகவம்சத்தி
பிறந்த விஸ்வாமிதரா உததமமான லித்தியைப் பெற்றரு
கௌசிக முனிவருடைய அந்த மடுவை அடையவேண்டு
வீரனே ! பரதஸூரேஷ்டனே ! கௌசிகியில் ஒரு மாதம் வலி
வேண்டும் அப்படி ஒருமாதம் வலிப்பதால் அஸ்வமேதத்
சூரிய புணயத்தை அடைகிறான் எல்லாதீர்த்தங்களிலும் சிற

ராஹரத்ததில் வாஸமசெயபவன நரகத்தை அடையமாட்டான் ஸுவாணங்களின் தானபலனை அடைகிறான் ஒருமனிதன் து, வீராஸரமத்தில் வயிர்க்கின்ற ஸுபரமீமணயரை நமஸ்கரித் து அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான் இதில் ஸமசயமிலலை மூவு களிலும் பிரவித்திபெற்ற அகநிதாரையை அடைநது அங்கு பிபவன அகநிஷ்டோமபலனை அடைவான் 1 மஹாதேவரும் ளகளை அளிப்பவரும் அழிவற்றவருமான விஷ்ணுவை வணங்கி பமலைக்கு அருகிலுள்ள பிதாமஹஸரஸை அடைநது அதில் ளனமசெயபவன அகநிஷ்டோமபலனை அடைவான் அநத ததிலேயே உலகங்களைப் பரிசுத்தமாகச் செங்கிறதும் மூவுல களிலும் பிரவித்திபெற்றதுமான குமாரதாரையானது பிதா ளரவினின்று பெருகிவருகிறது அநதததீர்த்தத்தில் ஸநானம் ப்பவன, 'நான கருதாராதன' என்று தன்னை நினைக்கிறான் லில்) ஆறாவது காலமவரையில் உபவாஸமிருப்பதனால் பிரமம் திதோஷத்தினால் விடப்படுகிறான் தாமங்களை அறிநத ன! தீர்த்தாடனத்தில் பற்றுள்ளவன், பிறகு, மூவுலகங்களிலும் ளித்திபெற்ற மஹாதேவருடைய பதனியாகிய கௌரியின் சசிசுரத்தை அடையவேண்டும் நரபரேஷ்டனே! அதில் ஏறி நகுண்டங்களில் செல்லவேண்டும், ஸதநகுண்டத்தில் ஆச ம செயதால் வாஜபேயயாகபலனை அடைவான் அநதததீர்த தில் ஸநானம் செய்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் பூஜிப்ப பற்றுள்ளவன் அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், இநதிர கத்தையும் அடைகிறான் ஒருமனிதன் பிரமமசாயத்தாடனம் அடக்கத்தாடனம் தாமராருணதீர்த்தத்தை அடைநதால் அஸ் வதபலனைப்பெறுகிறான், பிரமமலோகத்தையும் அடைகிறான், திபனே! ஒருவன் நநதினியில் தேவர்களால் அடையப்பட்ட ததை அடைநதால் நரமேத்தத்திற்குள்ள புணயத்தை அடை ன அரசனே! கௌசிகி அருண் என்கிற நதிகளில் காளிகா கமத்தில் சென்று ஸநானம்செய்து மூன்றுநாள உபவாஸ ப்பவன் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான் கற்றறிநத தன் உாவசீதீர்த்தத்தை அடைநது, பிறகு ஸோமாஸரமத்தை குமபகாஸரமத்தையும் அடைநதால் மண்ணில்கில் பூஜிக டிகிறான் ஒருவன் பிரமமசாயத்தாடனம் அடக்கமாகிற விர

1 'வான்களையளிப்பவரும் விஷ்ணுவும் அழிவற்றவருமான மஹா ரை' என்றும் கொள்ளலாம்,

தத்துவமும் தோகாமுகத்தில் ஸநானமசெய்தால் முறபிறகு
களின் உணாசசியைப் பெறுகிறான் இது முனனோகை
காணப்பட்டது பிரமமணன் பரமநதியை அடைந்தால் ம
தூயமைஉள்ளவன் ஆகிறான் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடு
பெறுததமான ஆதமாவுடன் இந்திரலோகத்தையும் அடைகிற
பரிசுத்தமான தம் ¹ கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்த இடமுமான ரி
தவீபத்தை அடைந்து ஸரஸ்வதியில் ஸநானமசெய்தால் விமான
விருந்துகொண்டு பிரகாசிக்கிறான் மகாராஜனே! ரிஷிகளால் அ
புப்பட்ட ஒளத்தாலகதீரத்தத்தை அடைந்து அதில் நீராடி
எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான் பரமமரிஷிகள்
அடையப்பட்ட புணயமான தாமதீரத்தத்தை அடைந்தால்
பேய்யாகப்பலினை அடைகிறான் விமானத்தில் இருந்துகொ
பூஜிக்கவுமபடுகிறான் பிறகு, பம்பையை அடைந்து பாசீரதி
ஜலதாபணமசெய்து தண்டாரத்தத்தை அடைந்தால் ஆய
கோதானபலினைப் பெறுவான் ஒருவன், பிறகு, புணயமான
புணயாதமாககளால் அடையப்பட்டதுமான லேவலிகை
அடையவேண்டும், அவன் வாஜபேய்யாகப்பலினை அடைகிற
விமானத்திலிருந்துகொண்டு பூஜிக்கவுமபடுகிறான்

எண்பததுமுனருவது அதயாயம்.

தீரத்தயாதராவம். (தோடீச்சி)

(நாரதர், புலஸ்கியர் பீஷ்மநந்தர் சோல்லிய தீர்ந்த
மஹிமையை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிச் சென்றது)

மனிதன், பிறகு, உத்தமமான ஸமவேதயதீரத்தத்
ஸந்தியாகாலத்தில் அடைந்து அதில் ஸநானம் செய்தால் (பர
வீரத்தையை அடைகிறான் இதில் ஸமசயமில்லை அரசனே!
கீர்த்தில் ராமருடைய அருளால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
லௌஹிதயதீரத்தத்தை அடைந்தால் அனேக ஸுவாணாகக்
தானஞ்செய்தபலினை அடைவான் கரதோயையை அடை
முன்று தினம் உபவாஸமிருக்கிற மனிதன் அஸவமேதப
அடைகிறான் இந்த விதியானது பிரமமதேவரால் ஏற்படுத

1 'கிரௌஞ்சகிரி' என்பது மூலம்

டது ராஜேந்திரனே! அந்த இடத்தில் 'கங்கை ஸமுத்ரம்' றறின ஸங்கமத்தில் (ஸநானம் செய்பவனுக்கு) அடவமேதனை குப் பததுமடங்கு பலன் உண்டென்று கற்றறிந்தவர்களு ளலுக்கின்றனா அரசனே! கங்கையின் அக்கரையை அடைந்து ானம் செய்து மூன்றுநாள் வலிக்கிற மனிதன், விரும்பின் லாவறறையும் அடைவான் ஒரு மனிதன், பிறகு, எல்லாப்பாவங் னினதும் விடுவக்கிற வைத்தரணியை அடைந்து விரஜாதீத் தை அடைந்தால் சந்திரனபோலப் பிரகாசிக்கிறான், புண்பு ததிலும் பிறக்கிறான், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்குகிறான், மோகோதானபலனைப் பெற்றுத் தனகுலத்தைப் பரிசுத்தம் ய்கிறான் சோணம் ஜயோந்திரதையை இவற்றின் ஸங்கமத்தில் (ராடி) நியமத்துடனும் தூயமைப்புடனும் பிதருக்களுக்கும் வாகளுக்கும் தாபபணம்செய்தால் அகநிஷ்டோமபலனை டைவான் குருநாதன்! சோணம் நாமதை இவற்றின் 1 யிரி டமான வமசகுலமத்தில் ஸநானம்செய்தால் அடவமேத னை அடைவான் நராதிபனே! ஒரு மனிதன் கோஸலையில் பதித்ததை அடைந்து மூன்றுநாள் உபவாஸ்பிருந்தால் ஜபேயயாகபலனை அடைவான், ஆயிரம் கோதானபலனைப் யுவான், குலத்தையுமே கரையேற்றுவான் ஒருவன் கோஸ லைய அடைந்து காலதீர்த்தத்தில் ஸநானம்செய்யவேண்டும் வன் பதினொருவிருஷபங்களைத் தானம்செய்த பலனை அடை றன், இதில் ஸமசயமிலலை அரசனே! புஷ்பவதியில் நீராடி னறுதினம் உபவாஸம் இருக்கும் மனிதன் ஆயிரம் கோதான னை அடைந்து தனகுலத்தைப் பரிசுத்தம்செய்கிறான் - பரத் ரஷ்டனே! ஒருவன், பிறகு, பதரிகாதீர்த்தத்தில் நீராடினால் ட ஆயுளை அடைகிறான், ஸவாககலோகத்தையும் அடைகிறான் னையை அடைந்து பாசீரதியில் ஜலதாபபணம் செய்பவன் தண் டதை அடைந்த மாதிரிததில் ஆயிரம் கோதானபலனை அடை ன ஒருவன், பிறகு, புண்புருஷாகளால் விளங்குகிற புண்பு ன லபேடிகையை அடையவேண்டும் அவன் வாஜபேயயாக னை அடைகிறான், எல்லாத் தேவர்களாலும் பூஜிக்கவும்படுகி ன ஒரு மனிதன் அந்தத்தீர்த்தத்தினின்று ஜமதகனியின் மாரரால் அடையப்பட்ட மகேந்திரமலையை அடைந்து ராமதீர்த

1 'பரபேதே' எனப்பது மூலம், 'உதபத்தி' எனப்பது இக்கில்ஷ ாழிபெயர்ப்பு

தத்தில் ஸநானமசெய்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் ட
நந்தன்! அந்த இடத்திலேயே மதங்கருடைய கேதாரமிருக்கிற
குருசுரேஷ்டனே! அதில் ஸநானமசெய்தால் ஆயிரம் பசுக்களை
தானமசெய்தபலனை அடைவான் ஒருவன் ஸ்ரீபாவதத்தை அ
நது நதீதீரத்தில் ஸநானமசெய்யவேண்டும் அவன் வருஷபத்
ரைப் பூஜித்தால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுகிறான் ஸ்ரீபாவதத்
தேவியுடன் மிகக் காந்தியுள்ள மகாதேவரும் தேவர்களோடு
மிகப்பரியமுள்ள பிரம்மாவும் வாஸம்செய்தார்கள் ஒருவன்
குள்ள தேவஹரத்தில் சுத்தனாகவும் சுத்தமனமுள்ளவனாக
நீராடினால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுகிறான், குலத்தையுமே க
யேற்றுவான் பாண்டியநாட்டில் அரசர்களால் பூஜிக்கப்பட
ரிஷபமலையை அடைந்தால் வாஜபேயயாகபலனை அடைகிற
தேவலாகத்திலும் மகிழுகிறான் பிறகு, அபஸாஸுகளுண்
கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட காவேரியை அடையவேண்டும் அரசு
ஒருமனிதன் அதில் நீராடினால் ஆயிரம் கோதானபலனைப் பெ
வான் ஒருவன், பிறகு, ஸமுத்திரதீரத்தில் கனயாதீரத்தத்
ஸநானம் செய்யவேண்டும் ராஜேந்திரனே! அந்தத் தீரத்தத்தை
தொட்டால் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான் ரா
திரனே! பிறகு, ஸமுத்திரமத்தியில் எதில் பிரம்மாமுதல்
தேவர்களும் தபோதனர்களானரிஷிகளும் பூதங்களும் யக்ஷா
பிசாசுகளும் கினனரர்களும் மஹோரகர்களும் விரதர்களும்
ணர்களும் கந்தாவர்களும் மனிதர்களும் பன்னகர்களும் ஆறு
ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் உமாபதியை உபாலிக்கிறார்களே
மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றதும் எல்லா உலகத்தாலும் வணங்
பெற்றதுமான அந்தக் கோகாணத்தை அடைந்து அங்கே ஈச
ரைப் பூஜித்து மூன்றுதினங்கள் உபவாஸமிருக்கும் மனி
அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், பரமதகணங்களுக்குத் தலை
யையும் அடைகிறான் ஒரு மனிதன் (அங்கே) பன்னிரண்டு
வவித்தால் பரிசுத்தத்தமா ஆவான் அங்கிருந்தே மூவுலகத்
ராலும் பூஜிக்கப்பட்ட காயதரியினுடைய ஸ்தானத்தை (அன்
வேண்டும்) அங்கே மூன்றுநாள் வலிப்பவன் ஆயிரம் கோத
பலனை அடைவான் நராதிரனே! பிரம்மணர்களுக்கு உ
ரணம் (அந்த விஷயத்தில்) பிரதயக்ஷமானதே அரசு
அப்படியே கலப்புஜாதியாகப் பிறந்தவன் காயதரியை (நன்
உச்சரித்தாலும் அது (வசனம்போல்) ஸ்வாநியமமில்லாத

ராமயகீதம்போல) ஸ்வரவாண விகாரமுள்ளதும ஆகிறது. ராமமணனல்லாதவன காயதரியை உச்சரித்ததால் ¹ அது அழிந்தது. அகிறது அடைதற்கரிதான பிரமமரிஷியர்ன் ஸமவாதத நடைய வாஷியை அடைந்தால் அழகடைந்தவனாகிறுன, நல்ல லவமுள்ளவனும் ஆகிறுன பிறகு, வேணையை அடைந்தது னறுநாள உபவாஸமிருக்கிற மனிதன் மயிலகளுடனும் அனைப வைகளுடனும் கூடின விமானத்தை அடைகிறுன ஒரு மனிதன் பிறகு, எப்பொழுதும் விததாகளால் அடையப்பட்ட கோதா னையை அடைந்தால் கோமேதபலினைப் பெறுகிறுன, உத்தம ன வாஸுகியின் உலகத்தையும் அடைகிறுன ஒருவன் வேண் ன ஸங்கமத்தில் ஸநானம் செயதால் அஸ்வமேத பலினைப் பெறுவான், வரதாந்தியின் ஸங்கமத்தில் நீராடினால் ஆயிரம் கோ னபலினைப் பெறுவான் பிரமமஸ்தானத்தை அடைந்தது மூன்று னங்கள் உபவாஸமிருக்கும் மனிதன் ஆயிரம் கோதானபலினை பெறுவான், ஸவாககலோகத்தையும் அடைவான் குசுபல னத்தை அடைந்தது பரமமசாயமுள்ளவனும் மூன்று அடக்கமுள்ள னமாகி ஸநானம் செய்து மூன்றுநாள வலிப்பவன் அஸ்வ மேதபலினை அடைவான் ஒருமனிதன், பிறகு எந்த இடத்தில் வரராஜன் நூறு யாகங்களைச் செய்து ஸவாககினை அடைந் டே அந்த வனத்தில் கருஷணவேணியின் ஜல்தீனிநிலாடான வஹரத்ததிலும் ஜாதிஸமரம் எனகிற மடுவிலும் ஸநானம் செய்தால் முற்பிறப்புகளின் உணர்ச்சியுள்ளவனாவான். பாரத! ஒருவன் அவற்றைக்குறித்துச் செல்வதனாலேயே அகனிஷ்டேயம் னை அடைவான் ஒருவன், பிறகு, ஸாவஹரத்தத்தில் ஸநானம் செய்தால் ஆயிரம்பசுக்களைத் தானம்செய்தபலினை அடைவான் தன் பிறகு, பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அரசிப்பதில் னுள்ளவன் மஹாபுண்யை எனகிற வாஷியையும் நதிகளுள் னந்த ப்யோஷணியையும் (அடைந்தால்) ஆயிரம் கோதானபலினை பெறுவான் அரசனே! ஒருவன், புண்யமான தண்டகாரண னை அடைந்தது, (அங்குள்ள தீர்த்தத்தில்) ஸநானம் செய்ய ண்டும் பாரத! ஸநானம்செய்த அளவிலேயே அவனுக்கு பிரம கோதானபலினை உண்டாகிறது ஒருமனிதன் சுயபுங்காஸர னையும் மஹாத்மாவான் சுக்ருடைய ஆஸ்ரமத்தையும் அடைந் ல நரகத்தை அடையமாட்டான், குலத்தையும் சுததம்செய்கி

1 வினங்காதென்பது

முன் ஒருமனிதன், பிறகு, ஜாமதகநியரால் அடையப்பட
 ஞாபகரகததைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும், ராமதீர்த்
 தில் ஸநானமசெய்தால் பலஸுவாணங்களைத் தானஞ்செ
 பலனைப் பெறுவான் ஒருவன் நியமமுள்ளவனும் நியமமா
 ஆகாரமுள்ளவனுமாகி ஸபதகோதாவரத்தில் ஸநானஞ்செய்த
 அதிகமான புண்யத்தைப் பெறுகிறான், தேவலோகத்தை
 அடைகிறான் ஒருமனிதன், பிறகு, நியமமுள்ளவனும் நியமமா
 ஆகாரமுள்ளவனுமாகத் தேவபதத்தை அடைந்தால் தேவஸ்த
 திறகுரிய புண்யத்தையே அடைகிறான் முற்காலத்தில் ஸாரஸ
 ரிஷியானவா, பரமமசாயத்தான இரதிரியங்களை அடக்கித் து
 காரண்யத்தை அடைந்து அங்கே (முனிவர்களுக்கு) வேதங்க
 ஒதுவித்ததால் வேதங்கள் மறந்துபோனபொழுது, எவரால்
 முன்பு கற்கப்பட்டிருந்ததோ அது அனைத்தும், அங்கிரஸின கு
 ரான அவர் அந்தஇடத்தில் ரிஷிகளின் உத்தரீயங்களில் ஸுகப
 னன்கு வீற்றிருந்து ஓங்காரத்தை முறைப்படி நன்கு உச்சரி
 செய்ததால் நன்கு ஞாபகத்தககு வந்தது ¹ அந்த இடத்தில்
 களும் தேவர்களும் வருணனும் அக்னியும் பிரஜைகளினபதி
 ராராயணரானஹரியும் அப்படியே மகாதேவரும் மிகக்காரதியு
 பகவானான பிரமமதேவரும் தேவர்களுடன் மிகக்கேஜஸு
 பிருகுலை யாகமசெய்விப்பதற்காகக் கட்டளையிட்டனா பி
 பகவானான அவர் அப்பொழுது எல்லாரிஷிகளுக்கும் சாஸ்திரத்
 காணப்பட்ட செய்கையினால் முறைப்படி புராதானம் செய
 தார் அந்தஇடத்தில் விதிப்படி ஆஜய்பாகத்தால் அக்னின்
 திருபதிசெய்து தேவர்களும் ரிஷிகளும் கிரமப்படி தங்கள் தங்
 வாஸஸ்தானத்திற்குச் சென்றார்கள் ராஜரேஷ்டனே! அந்
 துங்ககாரணயத்தில் பாவேசித்தவுடனே ஸதரீகளுக்கோ புரு
 களுக்கோ உள்ளபாவங்களெல்லாம் அழிந்துவிடுகின்றன
 சனே! தீரணவன் நியமமுள்ளவனும் நியமமான ஆஹார்மு
 வனுமாகி அந்தஇடத்தில் ஒருமாதகாலம் வலிக்கவேண்
 அவன் பிரமமலோகத்தை அடைவான் குலத்தையும் நன்கு
 யேற்றுவான் ஒருவன், மேதாநிகத்தை அடைந்து பிதருக்
 யும் தேவர்களையும் திருபதியடையச் செய்யவேண்டும் அ
 அக்னிஷ்டோமபலனை அடைகிறான், ஞாபகசக்தியையும் மே
 யையும் அடைகிறான் ஒருவன் இங்கே உலகத்தில் பரவ

¹ இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

பிறர் காலஞ்சரபாவத்ததை அடைந்தது அங்குள்ள தேவஹரதத், ஸ்நானமசெய்தால் ஆயிரம் கோதானபலனை அடைவான், ரசே! ஒருமனிதன் அந்தக் காலஞ்சரகிரியில் தன்னை ஸ்நானம் செய்கக்கவேண்டும் அவன் ஸ்வாகக்கலோகத்தில் நிகழப்படுவான் இதில் ஐயமில்லை பிரஜைகளைக்காப்பவனே! பிறகு, சிறந்தமலைகளுள் சிறந்ததான சிதரகூடத்தில் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்குகிற ¹ மந்தாகினி என்கிற நதியை அடைந்தது அதில் நீராடிப் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அரட்சிப்பதில் பற்றுள்ளவன் அஸ்வமேதபலனை அடைகிறான், உத்தமகதியையும் அடைவான் தாமதங்களை அறிந்தவனே! அரட்சனே! அந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்தில் பெரிய ஸேனையுள்ள ஸுபமணியா நிதயம் ஸாநநிதயம் செய்கிறாரோ ஸாவோததமமான சதப் பாதருஸ்தானத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும் ராஜரேஷ்டனே! அங்கே ² செல்வதனாலேயே மனிதன் விதித்திருக்கிற ஒருமனிதன் கோடிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வது ஆயிரம் கோதானபலனைப் பெறுவான் ஒருமனிதன் பரஷ்மிணமாகச் சுற்றிக்கொண்டு ஜயேஷ்டஸ்தானத்தை அடைய வேண்டும் அங்கே மஹாதேவரை வணங்கினால் சந்திரனபோல நாம்குகிறான் மகாராஜனே! பரதஸுரேஷ்டனே! புத்தத்தில் சிரமாயிருப்பவனே! ³ அந்த இடத்திலுள்ள கூபத்தில் பரதத்தியுள்ள நான்கு ஸமுத்திரங்கள் வலிக்கின்றன ராஜேந்ரனே! அதில் நீராடிப் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அரட்சிப்பதில் ஸரததையுள்ளவனும் அடக்கப்பட்ட மனமுள்ளவனுமாக இருக்கிற மனிதன் பரிசுத்தனாகி உத்தமகதியை அடைவான் ராஜேந்ரனே! மகாராஜனே! ஒருவன் அந்த இடத்தினின்றும் மகாலத்தில் எங்கே தசரதருடைய புதல்வரான ராமா (கங்கைப் பத) தாண்டினாரோ பெரிதான அந்த ஸருங்கப்பேரபுரத்தைக் குறித்துச் செல்லவேண்டும் மிகக் புஜபலமுள்ளவனே! அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமசெய்தால் பாவங்களால் விடப்பட்டு நான் ஒருமனிதன் பிரம்மசாயமுள்ளவனும் ஒருவழிப்பட்ட மனமுள்ளவனுமாகிக் கங்கையில் ஸ்நானமசெய்தால் பாவங்களை சுறினவனாகிறான், வாஜபேயபலனையும் அடைகிறான் பிறகு, அந்த புத்தியை உடையவரான மகாதேவருக்கு இருப்பிடமான

¹ மந்தாகினி—சிதரகூட பாவத்தில் ஓடுகிற ஒரு சிறுநதது இது கையன்று ² ஒரு சொல் விடப்பட்டது. ³ ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

முஞ்சவடத்தை அடையவேண்டும் பாரத! ஒருவன் மகாதே
ரைத தரிசித்தும் வந்தனம் செய்தும் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி
தால் கணங்களுக்குப் மதியாக இருக்கும்பதத்தைப் பெறுவா
கங்களில் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸநானம்செய்தால் பாவங்களா
நன்குவிடப்படுகிறான் ராஜேந்திரனே! பிறகு, பிரம்மதேவா மு
லைய தேவர்களும் திகபாலகர்களுடன் கூடின திகஞ்சகரும் லோ
பாலர்களும் ஸாத்தியர்களும் உலகத்தால் நன்குமதிக்கப்பட்ட பி
ருக்களும் ஸந்தகுமாராமுதலிய பரமரிஷிகளும் சத்தார்களான அ
கிரஸமுதலிய பிரம்மரிஷிகளும் நாகர்களும் ஸ்பாணர்களும் வ்
தர்களும் ஸ்வாயன் முதலிய கிரஹங்களும் நதிகளும் ஸமுத்திர
களும் கந்தார்களும் அபஸ்ரஸுகளும் பிரம்மதேவரால் பூஜ்
கப்பட்ட பகவானை ஹரியும் எந்த இடத்தில் ஸாநந்தியம்செ
கிறார்களோ ரிஷிகளால் புகழப்பட்ட அந்தப் பிரயாகையை அடையவேண்டும் எல்லாத் தீர்த்தங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட கண்
யானது எவற்றின் மத்தியில் பரயாகையினின்று வெளிப்பட்டுவ
கின்றதோ அந்த மூன்று அக்ஷிகுண்டங்கள் அவ்விடத்தில் இரு
கின்றன மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதும் ஸ்வாயபுத்த
யும் தேவியும் உலகத்தைப் பரிசுத்தமாகக்குவதுமான யமு
யானது கங்கையோடு அங்கே கலக்கிறது கங்கையமுனைகளி
ருவொன்று பூமி என்கிற பெண்ணுக்கு¹ ஜகன்மென்று கருதப்பட
து ரிஷிகள் பரயாகத்தை ஜகனத்தின் முடிவிலிருக்கிற
நேந்திரியமர்க் அறிகுறிகள் பரதிஷ்டானத்தூடன் கூடின
யாகம், அப்படியே கம்பளம், அஸ்வதரம், போக்வதீர்த்தம் ஆக
இவைகள் பிரம்மதேவருக்கு யாகவேதி யுத்தத்தில் ஸ்திரப
யிருப்பவனே! அந்த இடத்தில் வடிவெடுத்தவையான வேத
களும் யஜுருக்களும் தபோதனாதளான ரிஷிகளும் பிரம்மான்
உபாஸிக்கின்றார்கள் தேவர்களும் அவ்வாறே சகரவாதிகளா
அரசர்களும் யாகங்களைச் செய்கிறார்கள் பாரதனே! பிரபுவே
அதனால் பரயாகத்தை மூவுலகங்களிலும் மிக்க பரிசுத்தமென்று
எல்லாத் தீர்த்தங்களையும் காட்டிலும் சிறந்ததென்றும் சொல்
கிறார்கள் ஒருமனிதன் அந்தப் பரயாகத்தீர்த்தத்தின் மகிமையை
காதால் கேட்பதாலும் அதன்பெயரைச் சொல்வதாலும் மர

1 மேருபருஷடத்தைத் தலையாகவுடைய பூமி பெண்ணும் பெண்ணு
ஹரித்வாரம் முதல் (உறுப்புக்கள் சொல்லி) இந்த இடம், 'ஜகன்மாகக்
தப்பட்டது' என்பது பழைய வரை.

பயத்தினின்றும் பாவத்தினின்றும் விடப்படுகிறான் உலகத்தில் புகழ்பெற்றதான் அந்தக் கங்கையமுனைகளின் ஸ்ரீமதில் ஸ்ரீமதின் செய்பவன் ராஜஸ்தானம் அஸ்வமேதம் என்கிற யாக்ஷண புண்யபலனை அடைக்கிறான் அது நாரதபுறமும் செப்பனிடப்பட்டதான் தேவர்களுடைய யாகபூமியன்றோ? பாரத! அந்தத்தில் கொடுக்கப்பட்டது சிந்தையினும் பெரிதாகிறது ஐயா! தவாகியததாலும் உலகத்தாருடைய வசனத்தாலும் பரபரையில் உயிரை விடுவதைப்பற்றி உன்னுடைய புத்தியானது மாறாத தக்கதன்று குருநாதன்! (ஏனெனில்,) பதினாயிரம் நதிகளும் அப்படியே வேறு அறுபதுகோடி தீர்த்தங்களும் பரயாகத்திலேயே ஸ்ரீமதின் செய்கின்றனவென்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நான்கு வேதங்களையும் அந்நிதவனுக்கும் ஸ்ரீமதின் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் எந்தப் புண்யமுண்டோ அந்தப் புண்யத்தை மனிதன் கங்கையமுனைகளின் ஸ்ரீமதில் ஸ்ரீமதின் புத்தனாலேயே அடைக்கிறான் அந்த இடத்தில் வாஸுகியிடைய போகவதி என்கிற உத்தமதீர்த்தம் இருக்கிறது அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீமதின் செய்பவன் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் குருநாதன்! அந்த இடத்தில் கங்கையில் மூன்று உலகங்களிலும் மரித்திடுபற்ற ஹம்ஸபரதன் தீர்த்தமும் தசாஸ்வமேதிக் தீர்த்தம் இருக்கின்றன இவற்றுள், எதில் ஸ்ரீமதின் செய்தா கங்கையானது? குருக்ஷேத்திரத்திற்குச் சமமானது கங்கையில் அதனிலும் அதிகபுண்யம் வரும் பரயாகத்தில் அதன் மிகப்பெரும் புண்யம் வரும் எவன் கங்கையில் ஸ்ரீமதின் பவனோ அவன் தூறு அகராயங்களைச் செய்திருந்தாலும் அவருடைய அந்தத் தீர்த்தசெயல்களாலுண்டான பாவங்களைத் ததையும் தீர்த்தமானது, விறகை நெருப்பு எரிப்பதுபோல எரித்து கிறந்து கருத்புகத்தில் எல்லா இடமும் புண்யமானது, தீர்த்தத்தில் புஷ்கரம் புண்யமானதென்று கருதப்பட்டது, தவார்பத குருக்ஷேத்திரம் புண்யமானது, கலிபுகத்தில் கங்கை புண்யமானதென்று கருதப்பட்டது புஷ்கரத்தில் தவமபுரியவேண்டும்

1 'இது காசியில் மரிப்பதுபோலத் தற்செயலாக உயிரை விடுவதைப் பியத்தெய்னறி, பலாத்காரமாக உயிரை விடுவதான ஹடமாணத்தைப் பியத்தன்று ஆதலால், ஹடமாணம் செய்யலாகாது' என்று கூறி, வேதம் ருதி முதலியவற்றிலிருந்து ஆதாரங்காட்டி நிச்சயிப்பது பழைய வுரை

2 குருக்ஷேத்திரம் தருவது போன்ற புண்யபலனைத் தருமென்பது

மஹாலயத்தில் தானம் கொடுக்கவேண்டும் மலயமலையிடு அகனியில் ஆரோஹணம் செய்யவேண்டும் பருகுதநதத்திடு அரசனவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும் புஷ்கரத்திலும் கேசுத்திரத்திலும் கங்கையிலும் மகதங்களிலும் ஒருமனிதன் எனம் செயதால் மேல ஏழுதலைமுறையாரையும் அப்படியே கீழ் தலைமுறையாரையும் கரைஏற்றிவிடுகிறான் கங்கையானது கிணால் சொல்லப்பட்டால் பாவஞ்செய்தவனைப் பரிசுத்தனாகிறது, பராக்கப்பட்டால் மங்களத்தைக் கொடுக்கிறது, ஸ்ரீ செய்ப்பட்டாலும் பானம் செய்ப்பட்டாலும் ஏழுதலைமுறையாரில் குலத்தைச் சுத்தியடையச் செய்கிறது அரசனே! மனிதனுடைய எலும்பானது எவ்வளவு காலமவரையில் கடியின் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்குமோ அவ்வளவுகாலவரையில் அந்தமனிதன் ஸ்வாகக்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிற ஒருமனிதன்¹ புனயதீர்த்தங்களுக்கும் புனயமானகேசுத்தரங்களுக்கும் அடைந்து புனயத்தைப்பெற்றுத் தேவலோகத்தை அடைந்து வருகிறான் கங்கைக்கு ஒப்பான தீர்த்தமில்லை, கேசவரைக் கட்டிவிடும் மேலான தெய்வம் இல்லை, பிராமமணாகளைக் காட்டி, மேலான வஸ்து இல்லை இவ்வண்ணம் பிரமமதேவா கூறுகிற மஹாராஜனே! 'எந்த இடத்தில் கங்கை ஓடுகிறதோ அது தேவ அது தபோவனம் கங்கையின்கரையை அடுத்திருக்கிற அந்த இடத்தில்தான் கேசுத்தரம்' என்றும் அறியவேண்டும் இது உண்மை பரமமணாகள், ஸ்ரீதாசுகள், தனக்கு² ஆபதாக்களான ஸ்ரீஹரிதா அனுஸரித்துக்கொண்டிருக்கிற சிஷ்யன் ஆகிய இவர்களின் காதுகளை ஜபிக்கவேண்டும் இது தனயமானது, இது பரிசுத்தமானது, இது ஸ்வாகக்கத்துக்கு ஸாதனமானது, இது ஸுகமானது, இது புனயமானது, இது சமயமானது, பாவனமானது, தாமதத்தை விவிலகாத்து, உத்தமமானது, இது மஹரிஷிகளுடைய சஹஸ்ர எல்லாப் பாவங்களினின்றும் மனிதனை விடுவிப்பது ஒருமனித பிராமமணாகளுடைய மத்தியில் (இதைக்) கற்றறந்தால் மாசுறாக்கி ஸ்வாகக்கத்தை அடைவான் தீர்த்தபரம்பரையைச் செய்வது ஐஸ்வரயத்தைத் தருவது, ஸ்வாகக்கலோகத்தை அடைவதற்கு மஹிதமானது, அவ்வாறே புனயமானது, பகைவர்களை அ

1 பொருந்தாமையால் 'யதா' என்னும் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

2 'ஆதம' என்பது மூலம், 'தன்னுடைய குமாரன்' என்பது கில் மொழிபெயர்ப்பு

து, மங்களகரமானது, சிறந்தமேதையை உணடுபண்ணுவது
 பபடிச சொலவதனால்), புத்திரனிலலாதவன புத்திரனை அடை
 ன, பொருளிலலாதவன பொருளை அடைவான், அரசனபூமியை
 பபான, வைஸயன பொருளை அடைவான், சூதரன விரும்பின
 களை விரும்பினபடி அடைவான் பிராமமணன படிததால
 (தசாஸ்திரங்களில்) கரைகாண்கிறுன சுததனாக இருநது
 ண்டு தினரதோலும் இரத்த தீரத்தபுணயத்தைக கேட்கும்
 ிதன (முரதின) பலபிறப்புகளை அறிகிறுன தேவலோகத்தி
 மகிழுகிறுன அடையக்கூடியவையும் அடைதற்கரியவையு
 ள்ளதத தீரத்தன்கள சொல்லப்பட்டனவோ, அவைகளை, மனி
 ளல்லாத தீரத்தன்களையும் தரிசனம் செய்யும் விருப்பத்துடன்
 ததால அடையவேண்டும் இரத்த தீரத்தன்கள வஸுகளா
 ளாதயர்களாலும் ஆதிதயர்களாலும் மருததுக்களாலும் அஸ
 தேவர்களாலும் தேவர்களுக்கு ஒப்பான ரிஷிகளாலும் புண
 தை விரும்பி ஸநானம் செய்யப்பட்டன சூருவம்சத்தில
 ததவனே ! நல்லவிரதமுள்ளவனே ! இவ்வண்ணம் நீயும் ரியம்
 ளவனாகவும் புணயத்தைப புணயத்தால விருத்தியடையச்செய
 ளாகவும் இரத்தவிதியிலை தீரத்தன்களை அடைவாயாத சாஸ்திரா
 ன்களைக்கண்டவர்களான பெரியோர்களால்¹ சுததமான அநதக
 னங்களுடன் முரதிஇருக்கிற ஆஸ்திகயத்தாலும் ஸருதிகளின
 ரனத்தாலும் அநதத்தீரத்தன்கள அடையப்படுகின்றன சாஸ்தி
 த்தன்களின உணமையை அறிந்தவார்களும் பெரியோர்களுமான
 ரமமணர்களுடன் நீ தீரத்தன்களை அடைவாயாக கௌரவயிவிர
 களைச்செய்யாதவனும், மனத்தை வசப்படுத்தாதவனும், சுததி
 லாதவனும், திருடனும், வகரபுத்தியுள்ள மனிதனும், தீரத்தன்க
 ள்ளநானம்செய்யார ஐயா! நல்லநடையுள்ளவனும் எப்பொழு
 தாமாரத்தன்களைக் காண்பவனுமான உனனாலோ எல்லாபபித்
 களும் பிரபிதாமஹார்களும் கரையேற்றப்பட்டார்கள் வேந்தே!
 மன்களை அறிந்தவனே ! உன்னுடைய² தகப்பனும் பாட்டனும்
 லாழுப்பாட்டனமாகளும் பிரமமாவை முதனமையாகக்
 ண்டவர்களும் ரிஷிகளுடையகூட்டன்களோடு கூடியவா்களு
 ன தேவர்களும் உன்னுடையதாமத்தால ரிதயமே மகிழுவிககப
 டார்கள் இரத்திரனுக்கு ஒப்பானவனே! நீ வஸுகளுடையஉல
 களை அடைவாய பீஷம்! பூலோகத்தில் பெரிதும் அழியா

1 வேறுபாடும் 2 அதிகபாடமான அநாஸலோகம் விடப்பட்டது

ததுமான கோத்தியையும் அடைவாய்' எனறுகூறினா பசு
 னான புலஸ்தியரிஷியானவா பரீதியுள்ளமனத்தான இவ்வணை
 சொல்லிவிட்டுப் பீஷ்மரிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொள்
 மகிழ்ச்சியுடன் அந்தஇடத்திலேயே மறைந்தாரா கௌரவாகளு
 சிறந்தவனே! சாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளைக் கண்டறிந்
 தானபீஷ்மரும் புலஸ்தியருடைய வசனத்தினால் பூமியைச் சு
 வந்தாரா மிகமகிமைபுள்ளதும் மிககடினயமானதும் எல்ல
 பாவங்களினின்றும் விடுவிக்கின்றதுமான இந்தத்தீரத்தயாததி
 யானது இவ்வண்ணம் பிரயாகத்தில் முடிவடைகிறது எந்தப்
 தன் இந்தவீதியினால் பூமியில் ஸஞ்சரிப்பனோ அவன் இறந்தப
 னுறு அஸுவமேதபலனை முழுமையையும் அனுப்பிக்கொள்ளு
 நரத்தனே! கௌரவாகளுள் மிகச்சிறந்தவரானபீஷ்மா முடி
 அடைந்த தாமதத்தைவிட எட்டுமடங்கான உத்தமதாமத
 அடைவாய நீ ரிஷிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு போகிற
 யிருத்தலால் உனக்கு எண்மடங்கு பலன் உண்டாகும் பார
 குருநரதன்! ராக்ஷஸர்களுடைய கூட்டங்களால் ஆகரமிககட
 டிருக்கிற இந்தத்தீரத்தங்களை உண்ணத்தவிர மறறஅரசர்கள்
 அடையமுடியாதவைகள் எல்லாதீரத்த சரிதங்களுடனும் க
 திருப்பதான தேவர்கள் ரிஷிகள் இவர்களுடைய இந்தச்சரி
 தத்தை எவன் படிப்பனோ அல்லது கேட்பனோ அவன் எல்ல
 பாவங்களாலும் விடப்படுகொண்ட மகாராஜனே! ரிஷிகளுள்
 கியாகளான வாலமீகி, கர்யபா, ஆதரோயா, குண்டஜடரா, வ
 வாமிதரா, கௌதமா, அவிதா, தேவலா, மாககண்டேய
 காலவா, பரதவாஜா, வலிஷ்டா, உத்தாலகமுனிவா, புதர
 னிருக்கும சென்னகா, தவசிகளுள் சிறந்த வயாஸா, முனிஸரே
 ரான தூவாஸா, மகாதபஸவியானஜாபாலி ஆகிய தபோதன்
 ளான இந்த ரிஷிஸரேஷ்டாக்களைவரும் எந்தத்தீரத்தவிஷயத்
 துப்பொழுதும் உண்ண எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே
 அப்படிப்பட்ட இந்தத்தீரத்தங்களைக் குறித்து இந்தரிஷிகளு
 தொடர்ந்துசெல்வாயாக மகாராஜனே! அவ்வறந்தேஜஸு
 இந்த லோமசமகரிஷியானவா வருவாரா இவருடன் தொடர்
 ரெலவாயாக தாமதங்களை அறிந்தவனே! என்னோடுகூடவும்
 தத்தீரத்தங்களை வரிசைப்படி அடைவாயாக (சந்தனுவா
 பிறந்த) 1 மகாபிஷ்மென்கிற அரசனப்போல மிகக்கோத்தியை அ

ரய் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே! தாமாதமாவான யயாதி
ராலவும் அரசனான புருரவனபோலவும் நீ ஸ்வதாமததினால பிர
சிக்கிறாய் அரசனான பகீரதனபோலவும் பரவித்திபெற்ற ராமா
ராலவும் நீ எல்லா அரசர்களுையுங்காட்டிலும் (மேனமையுள்ளவ
க) ஸ்ரீராயனபோல விளங்குகிறாய் மஹாராஜனே! மனுவும்
நக்ஷத்ரங்களும் மிகக்கீர்த்தியுள்ளபூருவும் வேனகுமாரனானபரு
ஷ்மபோல நீயும் புகழ்பெற்றிருக்கிறாய் முற்காலத்தில தேவராஜன
பவாறு வருத்தனைக்கொண்டு எல்லாப்பகைவர்களுையும் எரித்து
நாககவலையைவிட்டவனாகி மூவுலகங்களையும் காப்பாற்றினாலே
வவாறு நீ பகைவர்களை நாசம்செய்து பரஜைகளைப் பரிபாலி
ய தாமரை மலாபோன்ற கண்களையுடையவனே! உனதொழி
ல ஐயிக்கப்பட்ட பூமியை அடைந்த காராததவீரயாராஜுனனைப்
பாலத தாமததினால கயாதியை அடைவாய்' என்று கூறினா

மகாராஜனே! நிவியான நாரதபகவான அரசரை இவ்வண
ம தேற்றி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, அந்தஇடத்திலேயே
நந்தார தாமாதமாவான யுகிஷ்டிரரும அந்தவிஷயத்தையே
நண்ணிக்கொண்டு, தீர்த்தயாதரையைப்பற்றிய புனையத்தை நிஷி
நகருத் தெரிவித்ததா

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

திஷ்டிரர் அரிஜுனனை விட்டுப்பிரிந்ததனால் தமக்கீழ்க் காமியகவனத்
தில் வஸிக்க விருப்பமின்மையைக்கூறி வாஸ்த்துக்காக
வேறுஇடத்தைச் சொல்லும்படி தேளம்யரை
வேண்டினது)

யுகிஷ்டிரராஜா, தம்பிமார புத்திமானான நாரதா ஆகிய இவா
ரின கருத்தை அறிந்து பிரமமதேவருக்கு ஒப்பான தெளமயரைப்
பாத்து, 'புருஷஃசேஷ்டனும் ஸத்யமான பராககிரமமுள்ளவனும்
சுகபுஜபலமுள்ளவனும் அளவுசடந்த தையமுள்ளவனுமான
நத்திஷ்டனுவானவன் அஸ்திரங்களைப்பெறுவதற்காகத் தேசாந
ததிறகு என்னால் அனுப்பப்பட்டான் அந்த அரிஜுனன் வீரய
ள்ளவன், அன்புள்ளவன், சமாததன், தவநதைப்பொருளாகக்
காண்டவன், பிரபுவான வாஸுதேவரைப்போல அஸ்திரத்தில

மிகத்தோசசிபுள்ளவன பிராமமணரே! நான இந்த இரண்டுநாடகங்களையும் பகைவாக்களைக் கொல்லுகிறவர்களென்றும் மிகக் கலையுள்ளவர்களென்றும் அறிகிறேன் அவ்வாறே, வயாஸரு பகைவரைவாட்டுபவர்களான வாஸுதேவா தனஞ்சயனிருவாயும் ¹ தரியுகர்களென்றும் நேரேவந்த இரண்டு விஷ்ணுகளென்றும் அறிந்திருக்கிறார் எனக்கு எப்பொழுதும் அவர்களைப் புகழ்ந்துசொல்லிய நாரதரும் அவ்வாறே அறிந்திருக்கிறார் உவண்ணம் நானும் அவ்விருவரையும் நரநாராயணரென்னும் ரிஷிகளென்று அறிகிறேன் 'இவன் ஸாமாததியமுள்ளவன்' என்றெண்ணி, என்னால் அந்த அராஜுனன் அனுப்பப்பட்டான் குமாரனான அராஜுனன் இந்திரனைவிடக் குறைந்தவனெனெண்ணித் தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனைப் பார்பதற்கும் இந்திரனிடத்திலிருந்து அஸ்திரங்களைப் பெறுகும் அனுப்பப்பட்டான் அதிரதர்களான பீஷ்மதரோகங்களும் கருபரும் (பிறரால்) ஜயிக்கமுடியாத அஸ்வத்தாமாதிருதராஷ்டிரபுத்திரனால் நன்கு தாங்கப்பட்டவர்கள், மிகக் சாலிகள், எல்லாரும் வேதங்களை அறிந்தவர்கள், ஞானிகள், படியே எல்லாரும் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் நல்லதோசசிபுவர்கள், எல்லாரும் மகாரதர்கள், முக்கியர்கள், எல்லா உயரமத்தை ஜயித்தவர்கள் மஹாபலசாலிகளான அவர்கள் எப்பொழுதும் அராஜுனனோடு புத்தம் செய்யவிருப்பமுள்ளவர்களெனத் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸூதரபுத்திரனும் மஹாரதமான அந்தக் காணனும் அராஜுனனுடன் போராடுவதில் விரு

1 'கிருதயுகத்தில் தாமருடைய மனைவியான மூர்த்தியென்பவளின் அவதரித்த நரநாராயணர்கள் உவர்களே தவிர்பயுக முடிவில் கேட்கும் அராஜுனனுமாகப் பிறந்தனா ஆகவே மூன்று யுகத்திலுமிருபுராணபுருஷர், நம்போன்ற மனிதரல்லா, அல்லது, எல்லாவற்றுக் தலைமை, ஞானம், புகழ், செல்வம், வைராக்யம், தாமம் ஆகிய பகட்டுமும் பெயருள்ள ஆறு ஐஸ்வரியமுள்ளவா, அல்லது முற்றறிவுடைத்தருபதி, அநாதியானபோதம், ஸ்வதாதிர்முடைமை, என்றும் குறைந்த ஆற்றலுடைமை, முடிவில்லாத ஆற்றலுடைமை என்னும் ஆறு அடிகளுள்ளவா சிலர், 'ஞானம் ஐஸ்வரியம், வீரம் பலம், தேஜஸ் பரிமம் என்னும் மூன்று இரட்டைகளுள்ளவா' என்பா, இது ஆதாரமிகத்தது, கூறியது கூறலென்னும் குற்றமுமாகும், ஆதலால் பொருத்தம் என்பது பழையவுரை

ள்ளவன அஸ்திரவேகமாகிற காற்றின பலமுள்ளதும் பாணநராகிற ஜவாலையுள்ளதும் கையில் நாணகயிற்று உரைவதனாலுண்டாம் சபதமாகிற ஒலியுள்ளதும் ரஜோக்ருந்ததின் காயமான் ரீராதமாகிற புகையுள்ளதும் அஸ்திரங்களாகிற வீழ்ச்சியுள்ளதும் நதராஷ்டிர புத்திரங்களாகிற காற்றினால் மூட்டப்பட்டதுமான அந்தக் (காணானுகிற நெருப்பானது) காலனாவைக்கப்பட்ட ஊழிதப்போல எனனுடைய ஸ்னையருப்பமான துருமபுககாட்டை அதேகமில்லாமல் எரிககப்போகிறதோ நன்னுகளாகிற அந்தக் கணனுகிற நெருப்பைக் கிருஷ்ணனுகிற காற்றினால் எழுப்பப்பட்ட மதிவயாஸ்திரங்களாகிற ¹மின்னலுள்ளதும் பெரியதும் வெண்மையான குதிரைகளாகிற கொக்குக்களுள்ளதும் காண்டிலமென வானவிலலிருப்பதனால் தாங்கமுடியாததும் முழக்கமுள்ளதும் ரம்பினதுமான இந்த அராஜுனனுகிற மேகமானது புத்தததில் னாமாகிற (ரீராத) தாசைகளால் அவிக்கப்போகிறது பகைவரின் டணைக்களை ஜயிப்பவனான அந்தப் பீபதஸுவானவன இந்திரபுத்தினின்று நேரிலேயே திவயாஸ்திரங்களனைத்தையும் முறைப்பெறுவான அவன அவர்களனை வருகமும் போதுமானவரானது எனக்கு எண்ணம் இருக்கிறது, சண்டையில் பகைவர்களுக்குப் பிரதிசெய்வது அவனுக்குப் பெரியகாரியமன்றன்றோ? பழிப்பட்ட நாங்கள் எல்லாரும், அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக் காண்டவனும் பகைவரை அடக்குபவனுமான ² அராஜுனனைக் கணவிலலை பீபதஸுவானவன (காய) பாரததைத்தாங்கி வருநெருனல்லவா? மனிதருட்சிறந்தவரே! நாங்கள் அந்த வீரனைட்டு இந்தக் காமயகவனத்தில் தரெளபதியுடன் நல்லிருப்பைடைகிறோமில்லை நாங்கள் ஸத்யமான விக்ரமமுள்ளவனும் னுமான அராஜுனனை, மழையில் விருப்பமுள்ளவர்கள் கததை எதிர்பாரப்பதுபோல எதிர்பாராததுக்கொண்டு சிறிது மல வாஸம் செய்யக்கூடியதும் நல்லதும் மிகுதியான ஆகாசருள்ளதும் பழங்களுள்ளதும் சுததமானதும் அழகியதும் னயருட்சயதவர்களால் அடையப்பட்டதுமான அந்த வேறுகாட்டத்தேவரீர் சொல்வீராக ³ பிராமமணர்களிடமிருந்து கேட்கப்

1 ஜவலந்' எனபது மூலம்

2 'அராஜுனனைப் பார்க்கப்போகிறோம் பீபதஸுவானவன காயததைத்தாங்கி வாட்டமடையமாட்டான்' எனபது இவகிலீஷ் மொழிப்பாப்பு

3 'பாதிஸுருதாந்' எனபது மூலம்

பட்ட பறபலவிதமான சில ஆஸ்ரமங்களையும் தடாகங்களையும் நதிகளையும் அழகியமலைகளையும் சொலவீராக பிராமமணடே எனக்கு அந்த அரஜுனனைவிட்டு இந்தக் காமயக்வனத்தி வாஸமசெய்வது ருசிக்கவில்லை வேறுதிசையை நோக்கிச் செவோம்' என்று கூறினா

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தீ ர த த யா த ரா பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(தேளையர் யுகிஷ்டிராருக்குக் கீழ்த்திசையிலுள்ள பற்பல தீர்த்தங்களைக் கூறியது.)

(அரஜுனனைக் காண்பதில்) ஆவலுள்ளவாகளும் தீனமா மனமுள்ளவாகளுமான அந்தப் பாண்டவர்களனைவரையும் பாண்டவ பிருஹஸ்திகுக்கு ஒப்பான தெளமயர் அவவாறு தேறுதலன்யச் செயது கூறலானா பரதஸுரேஷ்டனே! தோஷமற்றவனே! அரசனே! நரேஸ்வரனே! எவைகளைச் சொல்லுகின்றனனினிடத்தினின்று கேட்டு நீ இந்த தரௌபதியுடனும் பிராதாககளுடனுசோகம் நீங்கினவனாவையோ பிராமமணர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அந்தப் புண்யாஸ்ரமங்களையும் திசைகளையும் தீர்த்தங்களையும் மலைகளையும் சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று கேட்பாயா பாண்டவ! அவைகளைக் கேட்பதனாலேயே நீ புண்யத்தை அவ்வாய நரஸுரேஷ்டனே! அவைகளுக்கே சென்றால் நூறுமடங்கு புண்யத்தை அடைவாய வேர்தனே! யுகிஷ்டிர! தேவகணாளாலும் ரிஷிகணங்களாலும் அடையப்பட்ட அழகிய கீழ்த்திசையக கேள் தோற்றினவரையில் அதனை உனக்குச் சொல்வேன பாரத! எந்தத்திசையில் தனித்தனியாகத் தேவகளுடைய புண்யதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் பிரியத்துடன் அடையப்பட்ட அந்தக் கீழ்த்திசையில் நைமிஷம் இருக்கிறது எந்தத்திசையில் புண்யமானது அழகியதும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டதும் அந்தக் கோமதீர்தியும் தேவகளுடைய யாகபூமியும் ஸ்ராவஸ்திராண யமனுடைய யஜ்ஞபசுவின மாரணஸ்தானமும் இருக்கின்றனவோ, எதில் மங்களமானதும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டதுமான பிரமமஸரஸ இருக்கிறதே

தத திசையில் புண்பமான கிரிவரம இருக்கிறது புருஷ ரஷ்டனே ! முன்னோர்கள் எவனுடையவிஷயத்தில், 'பல புதர்களை விருமப்பேண்ணும், ஒருவனாவது கையககுப்போவான் , வனாவது ¹ கெளரி என்கிற கன்னியை மணந்துகொள்வான், வனாவது நீலவருஷத்தை உதஸாஜனம்செய்வான் , ஒருவனும் , தன்ஸந்ததியினால், முந்திய பத்துததலைமுறையாரையும் பிற பத்துததலைமுறையாரையும் கரையேற்றுகிறான்' என்று சொல்லுகிறார்களோ ராஜாவிஷ்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தக்கயனும் க்கிறான் அச்சே ! எந்தஇடத்தில் பிதருக்களை உதேசித்துக் கொடுக்கப்படும் கவயங்களை அக்ஷயமாகச்செய்கிற அந்தஆலம் இருக்கிறதென்று பிராமமணர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்தத்தில் ஒரு மகாரதியும் இருக்கிறது, அப்படியே கயனுடைய ஸ்ரீம இருக்கிறது பிரபுவே ! எந்தஇடத்தில் பிதருக்களை தேசித்துக் கொடுக்கப்பட்ட அன்னமான்னு அக்ஷயமாகிறதோ ரயஜலத்துடன் கூடின பலகு என்கிற அந்த மகாரதியும் அந்தத்தில் இருக்கிறது பரதஸுரேஷ்டனே ! தப்போதனான வராமிததிரா எந்தநதியில் பிராமமணத்தன்மையை அடைந்திரா அதிகமானகிழங்குகளும் பழங்களுமுள்ள அந்தக்ளசிகீர்தி இருக்கிறது பகீரதமகாராஜன் எந்தஇடத்தில் தந்தியின்கரையில் அதிக தக்ஷிணைகளுள்ள பல யாகந்ரால் தேவர்களைப் பூஜித்தானே அந்தஇடத்தில் அந்தப்ரயமான கங்காரதி இருக்கிறது குருவமசத்தில் உதித்தன் ! எந்த இடத்தில் குசிகவமசத்தில் பிறந்தவரான விஸ்வாரா ² இந்திரனோடு யாகம்செய்தாரோ அந்த உதபலாவதத்தைப் பஞ்சால் நாட்டிலுள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள் புகவானுன் ஈராமா மனிதர்களின் ஐஸ்வரியத்தை மீறி இருக்கிற விஸ்வாமிதருடைய அந்த ஐஸ்வரியத்தைக்கண்டு எந்த இடத்தில் (அவரை) சத்தை அனுஸரித்து அவ்வாறு புகழ்ந்தாரோ அந்தக் கானயஜத்தில் விஸ்வாமிதரா இந்திரனுடன் ஸோமஸத்தைப் பானம் பதாரா பிறகு, அவர் க்ஷத்திரியஜாதியினின்று விலகினார், 'பிராமரானுகிறேன்' என்றும் சொன்னார் வீரனே ! எந்த இடத்தில் ராதமாவான் பிராமமதேவா முந்தியே யாகம் செய்தாரோ உலகளில் பிரவரித்திபெற்ற அந்தக் கங்கையமுனைகளின் ஸங்கமம்

¹ எட்டுவயதுப்பெண் 'அஸ்வமேதம் செய்வான்' எனப்பது வேறு ததின பொருள் ² 'புதரானோடு' எனப்பது வேறுபாட்டம்,

பவிதரமானது (= பவியென்னும் வஜராயுதம்போன்ற பிறப்பு இம்முதலிய துகடங்களினின்று காப்பாற்றுவது), ரிஷிகளால் அடைபட்டது, தாமம வளர்க காரணமானது, பாவத்தைப்போகஞ்சிறந்தது, பரதார்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! அந்தப் (பிரமமதேவ) யாகமசெய்த ஸ்தலமாக இருப்பதால்) பிரயாகமென்று பிரவீபெற்றது ராஜஸரேஷ்டனே! அரசனே! அந்தப்ரயாகத்தில் அதியருடைய சிறந்த ஆஸ்ரமம் இருக்கிறது அப்படியே ரிஷிகளே பரகாசிக்கின்ற அந்தத் தாபஸாரணயமும் இருக்கிறது காலகிரியில் பெரிதும் அழகியதும் பரிசுத்தமானதும் மலைகளுளசிதமும் மங்களகரமானதுமான ஹிரண்யபிரதா என்கிற அக்ஸ்தியத்தம் சொல்லப்பட்டது கௌரவயிமஹாதமாவான பரசுராமரு இருப்பிடமான மஹேந்திரமென்கிறமலையும் இருக்கிறது குருதன! அந்த மகேந்திரகிரியில் முந்தியே பிரமமதேவா யாகம்தாரா யுதிஷ்டிரனே! பிரஜைகளுக்கு அதிபதியே! எந்தஇடத்தபுண்யமான பாசீரதியானது மணிகாணிகை என்கிற ஸ்ரவலில் பரிசுத்ததேவா, எந்தஇடத்தில் புண்யமானதும் பாவத்தை உதறினவர்களால் நிறைந்ததுமான அந்தப்பாசீரதி பிரமமசாலையென்று வரித்திபெற்றதேவா அந்த இடத்தில் அந்தப்பாசீரதியினுடைய சனமும் புண்யமானது பரிசுத்தமானதும் மங்களத்தை உபபண்ணுகிறதும் உலகத்தில் பிரவரித்திபெற்றதும் தொன்றுதெட்டிருப்பதும் மிகச்சிறந்ததுமான மதங்களுடைய கேதாரமென, பெரிய ஆஸ்ரமமும் இருக்கிறது எந்தஇடத்தில் தாகமகொளநிஷ்தராஜன் ஜலத்தையும் ஸ்கந்தத்தையும் அடைந்தானே, எந்தஇடத்தில் புண்யமானதும் ரிஷிகளால் விளங்குகின்றதுமான தேவனம் இருக்கிறதேவா, எந்த இடத்தில் மலையுச்சியில் பாகுதாரந்நரத்தையும் பெருகுகின்றனவோ மிகுதியான கிழங்குகளும் பருகளும் ஜலமுமுள்ள அழகிய அந்தக் குண்டோதமென்கிற இருக்கிறது மகாராஜனே! கீழ்த்திசையிலுள்ள தீர்த்தங்களும் களம் மலைகளும் புண்யமான ஆயுதங்களும் என்னால் உனக்கு சொல்லப்பட்டன மற்ற மூன்றுதிகுக்களிலுமிருக்கிற புண்யமான தீர்த்தங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் புண்யமான தனங்களையும் என்னிடமிருந்து கேள்

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்திராபாவம். (தோடாச்சி)

(தேளையர் தேவதீசையிலுள்ள பறபல தீர்த்தங்களை யுதிஷ்டிராருக்குச் சொல்லியது.)

பாரத! எந்தத்திசையில் புணயமானதும் அனேக உதயான
களுள்ளதும் மிககஜலமுள்ளதும் தவசிகள் வலிப்பதும்
ளகரமுமான கோதாவரீரதியானது சொல்லப்படுகிறதோ
த தென்திசையிலுள்ளவையும் எனபுத்திககு எட்டினவரை
விரிவாகக் கூறப்படுகின்றவையுமான அந்தப் புணயதீர்த்தங்
களை மிருகங்களாலும் பசுக்களாலும் சூழப்பட்டவையும்
களுடைய ஆஸரமங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் பாப
தைப் பேரகருகின்றவையுமான வேணை, பீமரதி என்கிற நதி
இருக்கின்றன பரதஸரேஷ்டனே! ரமயமான துறைகளுள்ள
அதிக ஜலமுள்ளதும் பராமமணாகளால் அடையப்பட்டது
பயோஷணியி என்கிற அந்த நருகனென்னும் ராஜரிஷியி
டய நதியும் இருக்கிறது மேலும், மகாயோகியும் மிகக் புச
வருமான மாரககண்டையா இங்கே யாகம் செய்கின்ற நருக
டய முன்னிலையில் பூபதியான அந்த நருகனுடைய வம்சத்
பற்றிய காதையைப் பாடினாரென்று நாம் கேட்கிறார்களோ
ஷணியிலுள்ள உத்தமமான வராஹ தீர்த்தத்தில் யாகம்
கின்ற நருகனுடைய யாகத்தில், இந்திரன் ஸோமபானத்
களிப்படைந்தான், பிராமமணாகள் தக்ஷிணைகளால் களிப்
ந்தார்கள், மருததுக்கள் பரிமாறினார்கள், தேவர்கள் ஸ்தன
ளாக இருந்தார்கள் பயோஷணியின் ஜலமானது, கொண்டு
பட்டதானாலும் (அங்கேயே) தரையிலிருப்பதானாலும் காற்றி
வீசப்பட்டதானாலும் (அதனை உபயோகித்தவனுக்கு) மரணம்
யிலுள்ள பாவத்தைப் பேரகருகிறது ஒருவன், எங்கே
க்கத்தைக்காட்டிலும் மிகஉயர்ந்ததும் மாசுற்றதும் ஆதமாக
உஜ்ஜீவநாததமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதும் சிவதன்முமான
நாமிருக்கிறதோ அங்கே அதனைத் தரிசித்தால் மனிதன் சிவ
தை அடைவான் ஜலம் மிகுதியாகவுள்ள கங்கை முதலிய

1 லிஷ்டாணம் எனபது சிவனுடைய வடிவம் எனபது இடிகிலீஷ்
தி பெயர்ப்பு

எல்லா நதிகளும் ஒருபக்கம், (எல்லாத்) தீர்த்தங்களைப்புகாட்டிப் புணயமான பயோஷணியானது ஒருபக்கம் என்பது எனது கணம் மிகுதியான கீழங்குகளும் கணிகளுமுள்ளதும் மங்களமானதும் புணயமுமான மாடரருடையவனம் இருக்கிறது பரஸேஷ்டனே! வருணஸரோதஸமென்கிற மலையில் யூபஸ்தமும் இருக்கிறது பரவேணியின் வடபாகத்திலும் அவ்வாறு புணயமான கண்வாஸரமத்திலும் த்வசிகளுடைய அரணயநரான் கேட்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டன் அப்பா! ரூபபாபதில் மகாதமாவான ஜமதகனியின் யாக்கேதி இருக்கிறது பரமுகிய பாஷாணதீர்த்தையும் புரஸசந்தரையும் இருக்கின்றனவென்கேதேய! அந்த இடத்திலேயே பலஆஸரமங்களுள்ள அடேதீர்த்தமும் இருக்கிறது யுதிஷ்டிர! பர்ணடியதேசத்தில் அத்திய தீர்த்தமும் வருணதீர்த்தமும் இருக்கின்றன, புருஷஸரோதனே! பாண்டியநாட்டிலேயே புணயமான குமாரீதீர்த்தம் சொல்லப்பட்டன ருத்தியின் புதலவனே! தாமரபாணியைப் பற்றிச் சொல்லுவேன, அதனைக்கேள் பாரத! மோக்ஷபவிரும்புகிற தேவர்களால் எந்த இடத்தில் ஆஸரமத்தில் தீர்த்தம் செய்யப்பட்டதோ கோகாணமென்று மூவுலகங்களிலும் வந்திதிபெற்ற அந்த கேந்திரம் இருக்கிறது ஐயா! விடத்தில், குளிரந்த ஜலமுள்ளதும் அதிக ஜலமுள்ளதும் புணயமானதும் மங்களகரமானதும் மனத்தை அடக்காத மனிதர்களை அடைய மிகஅரியதுமான அந்தம்மே இருக்கிறது அந்த இடமுள்ள தேவஸஹுமென்கிறகிரியில் மரங்களாலும் புல முயல்களாலும் நிறைந்ததும் கணிகளும் கீழங்குகளுமுள்ள புணயமானதுமான அகஸ்தியசிஷ்யருடைய ஆஸரமம் இருக்கிறது அந்தஇடத்தில் காரதியுள்ளதும் மணிமயமானதும் களமானதுமான வைரோயமலை இருக்கிறது ஏராளமான கீழ்களும் பழங்களும் ஜலமுமுள்ள அகஸ்தியருடைய ஆஸரம் இருக்கிறது நராதிபனே! ஸ்ரீரஷ்டிரதேசத்திலுள்ள புணயமான ஆயதனங்களைபும் ஆஸரமங்களைபும் நதிகளைபும் தடவகளைபும் சொல்லுவேன பிராமமணாகள் அந்தஇடத்தில் ஸோதபேதனத்தையும் ஸமுதரத்தில் மூவுலகங்களிலும் பரக்ஷிபெற்ற பிரபாஸதீர்த்தத்தையும் சொல்லுகின்றனர் அந்தஇடத்தில் த்வசிகளால் வவிக்ஷப்பட்ட மங்களகரமான பிண்டா இருக்கிறது விரைவில் வந்ததிகைய உண்பெண்ணுகிறதும் தெ

ன உஜ்ஜயநதமென்கிறமலைபும இருக்கிறது யுதிஷ்டிர! அநத ஜ்ஜயநதகிரியில் தேவரிஷிகளுள் சிறந்தவரான நாரதரால் சொல்பபட்ட புராதனமான ஸலோகம் ஒன்று கேட்கப்படுகிறது. 'தேவரிஷி' தெரிந்ததுகொள் (அதனபொருள்), 'மிருகங்களாலும் கூழிகளாலும் அடையப்பட்டதும் புணையமானதுமான ஸாராஷரதேசத்திலுள்ள உஜ்ஜயநதமென்கிற பாவதத்தில் தவததால் ஈட்டப்பட்டமேனியை உடையவன் ஸவாககலோகத்தில் கொணர்ப்படுகிறான்' எனபது லக்ஷ்மியோடிருப்பவரும் பாற்கடலை ரூபபிடமாகக்கொண்டவருமான இந்த நாராயணர் ஆதிசேஷனாகட்டிலேவிட்டு மதுராபட்டணத்திற்கு வந்துவிட்டாரன்றோ. நதப பட்டணத்தில் புராணரும் தேவருமான இந்த மதுஸூதராரேரில் வலிக்கிறாரோ அநதப புணையமான துவாரகையும் ஈடுகே இருக்கிறது அநதக கோவிரதா ஸநாதனமான தாமஸவியனரோ? எந்தபபிராமமணாகள் வேதங்களை அறிந்திருக்கிறார்களோ, எந்த ஜனங்கள் வேதாநதசாஸ்திரத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் மஹாதமாவான வாஸுதேவரை ஸநாதனானதாமமென்று சொல்லுகிறார்கள் கோவிரதா பரிசுத்தவஸ்துகளுள் சிறந்த பரிசுத்தவஸ்துவென்று சொல்லப்படுகிறார் தேவாரங்களுக்கு தேவரும் ஸநாதனருமான இந்தபுண்டரீகாக்ஷா மூவுலககளிலும் புண்டங்களுக்கும் புணையமும் மங்களங்களுக்கும் மங்களமுமாயிருக்கிறார் அழிவற்ற உருவமுள்ளவரும் அழியக்கூடிய வஸ்துகளில் வியாபித்திருப்பவரும் கேஷதாஜனரும் பரமஸ்வரரும் மனத்தினால் நினைக்கமுடியாத ஸவருபமுள்ளவரும் துவென்கிற அஸ்ரண வதமசெய்தவருமான ஸ்ரீ ஹரியானவாவ்விடத்திலேயே இருக்கிறார்

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதாராவம் (தோடீச்சி.)

(தேவரிஷி மேல்திசையிலுள்ள தீர்த்தங்களை யுகிஷ்டிரங்குக் கூறியது)

மேல்திசையில் அவநதி தேசத்திலிருக்கும் பவிதரமானவை ம புணையமானவையுமான 1 ஆயதனங்களை உனக்குச்சொல்லு

இடங்கள்

வேன பாரத! ¹ பரியங்கு வருஷங்களுடாத தோபபுகள
லும் மாமரங்களுடாத தோபபுகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட
தும் பழுத்திருக்கிற ஸ்ருதிமரங்களின் வரிசைகளுடன் கூடி
தும் பரிசுத்தமுமான நாமதாந்தியானது அந்த இடத்தி
மேற்குமுகமாக ஓடுகிறது கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே
பாரத! மூவுலகங்களிலுள்ள ² தீர்த்தங்களும் புணயமான ஆ
தனங்களும் நதிகளும் காடுகளும் சிறந்தமலைகளும் பரம
தேவருள்ளிட்டதேவர்களும் வித்தாக்களோடும் ரிஷிகளோடு
சாரணர்களோடும்கூட நாமதையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் புணய
தினமிகுதியால் ஸநானம்செய்வதற்காக எப்பெர்மூதும் வருகிற
கள் எதில் நிதிகளுக்குத்தலைவனும் மனிதர்களை வாகனமாக
கொண்டவனுமான சூபேரன் பிறந்ததான விஸ்வஸுமுனிவருடை
புணயமானவீடு இருப்பதாகக் கேட்கப்படுகிறதோ, பரிசுத்தமு
மங்களகரமுமான அந்த வைதூராயசிகரமென்கிற சிறந்தமலை இரு
கிறது அந்தமலையில் மரங்கள் எப்பெர்மூதும் மலர்களாலு
களிகளாலும் நிறைந்தவைகளாகவும் பசுமையிறமான் இலைகளு
ளவைகளாகவும் இருக்கின்றன பூமிகு அதிபதியே! மகாராஜனே
அந்தமலையின் உச்சியில் புண்ணியமானதும் மலாந்ததாமரைமல
களுள்ளதும் தேவர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் அடையப்பட்ட
மான தடாகம் இருக்கிறது மகாராஜனே! புணயமானதும் ஸவ
ககம்போன்றதும் தேவர்கள் ரிஷிகள் ஆகியஇவர்களுடைய கூட
டங்களால் அடையப்பட்டதுமான அந்தமலையில் பலஆசசாய
கள் காணப்படுகின்றன எந்தநதியின்கரையில் நகுஷ்ணுடைய
குமாரனான யயாதிமகாராஜன் (ஸவாககத்திலிருந்து) ஸாது
களினரடுவிலவிழந்து மீண்டும் தாமமானவையும் சாஸுவதமான
வையுமான உலகங்களை அடைந்தானோ, விஸ்வாமித்திரரால் தவத்த
லை உண்டுபண்ணப்பட்டதும் எல்லாரையும் பரிசுத்தம் செய
தும் மடுவுள்ளதும் புணயமானதுறைகளைபுடையதுமான ராஜரிஷி
யினுடைய அந்தந்தியானது அந்தமலையில் ஓடுகிறது அந்தநத
யில் புணயமான ஒருமடு இருக்கிறது பிரவித்திபெற்ற மைநா
மென்கிறமலையும் இருக்கிறது அளவற்றகிழங்கும் கனிகளுமுள்ள
அவ்வித்தமென்கிறமலை இருக்கிறது புதிஷ்டி! அந்தமலையில் கசு
ஸேனருடைய பாவனமான ஆஸரமம் இருக்கிறது பாண்டவ

¹ ஒருவகைக்கொடி எனினுமாம்

² அவற்றின் அதிதேவதைகள் என்பது

புந்தமலையில் பரவித்திபெற்ற சயவனருடைய ஆசிரமமும் இருக்கிறது பிரபுவே! அந்தஇடத்தில் மனிதர்கள் சிறிதுதவத்தினாலேய் வலித்தியை அடைகிறார்கள் மகாராஜனே! சாந்தியுள்ளவாளுள் சிறந்தவனே! மிருகங்களாலும் பക്ഷிகளாலும் அடையப்பட்டதான மனதையடக்கினவர்களான ரிஷிகளுடைய ஜம்பூராகக்மென்கிற ஆசிரமம் இருக்கிறது வேந்தனே! பூமிக்ஞரதனே! அதற்கு அப்புறத்தில் மிககபுண்யமானதும் எப்பொழுதும் ரிஷிகளுடன்கூடியதுமான கேதுமாலையும் மேதையையும் கந்தவாரமும் இருக்கின்றன பிரவித்தியுள்ளதும் புண்யமான ம பிராமமணர்களால் அடையப்பட்டதுமான ஸைந்தவாரணம் இருக்கிறது பெயரால் புஷ்கரமென்றுபிரவித்தியுள்ள புண்யான பிரமமஸரஸும் இருக்கிறது (தவத்தில்) வலித்திபெற்றவார்களான வைகானஸர்களென்கிற ரிஷிகளுக்கும் பிரியமான ஆசிரமம் இருக்கிறது கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே! புண்யவான்களுள் சிறந்தவனே! பிரஜைகளைப்படைப்பவரான பிரமமதேவா இந்தபுஷ்கரங்களிலுள்ள புண்யஸ்தலங்களை அடைந்த வலிப்பதன் பாராட்டு, 'மனத்தினாலாவது புஷ்கரங்களை அடையவிரும்புகிற மலமனமுள்ளவனுடைய பாவங்கள் முற்றிலும் நாசமடைகின்றன அவன் ஸ்வாகக்கத்திலும் ஆனந்தத்தை அடைகிறான்' (என மபொருளுள்ள) காதையைப் பாடினா

எண்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா பா வ ம் (தோடர்ச்சி.)

(தேளம்யர் வடதிசையிலுள்ள தீர்த்தங்களை யுதிஷ்டிர ருக்குக் கூறியது)

ராஜஸரேஷ்டனே! வடதிசையிலுள்ள 1 புண்யமான ஆயத்தங்களை உனக்குச் சொல்வேன் பிரபுவே! சொல்லுகின்ற என் டத்தினின்று எல்லாவற்றையும் அவதானத்துடன் கேள் வீரன! கதைகளை மனத்தில் அமைத்தல் மனங்ககரமான ஸரத்தைப் உணடுபண்ணுகிறது பாண்டவ! குற்றமற்றவனே! பாரத! சிஷ்டிர! குருஸரேஷ்ட! எந்தஇடத்தில் மிககபுண்யமானதும் மிககளுடன்கூடியதும் தீர்த்தங்களின் வரிசைகளுள்ளதுமான

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

ஸரஸ்வதீநதி இருக்கிறதோ, எந்தஇடத்தில் யமுநாதியான மிகவேகத்துடன் கூடியதாகி ஸமுத்திரத்தைக் குறித்துச் செல்கிறதோ, எந்தஇடத்தில் மிகப்பரிசுத்தமானதும் மிக்கபுண்யமான பிலக்ஷாவதரணமென்கிறதீரத்தம் இருக்கிறதோ, எந்தஇடத்தில் பிராமமணராக ஸரஸ்வதியில் ஸநானத்துக்காகத் திருக்கிறவர்களுடன் யாகமசெய்து அவபருத்தத்தைச் செய்கிறார்களோ, எந்தஇடத்தில் புண்யமானதும் திவ்யமானதும் மஹாகரமுமான அக்னிசிரஸ என்கிற கேஷதரமானது சொல்லப்படுகிறதோ, எந்தஇடத்தில் (ஸருஞ்சயனுடையபுத்திரனான) ஸஹதேவனுடைய தேவியத்தில் இரதிராலு கானமபண்ணப்பட்டதும் இவருடைய கதத்தில் பிராமமணராகளால் கானமசெய்யப்படுகின்றதும், 'ஸஹதேவனுல யமுனே ஆற்றின் அருகில் செய்யப்பட்ட அவனுடைய அக்னிசயனங்கள் லக்ஷக்கணக்கான தக்ஷிணையுள்ளவையாயிருக்கின்றன' (என்னும் பொருளுள்ளதுமான) அநதக்கத்தை உலவுகின்ற 1 சம்பாக்கேதபமென்னும் யாகத்தைச் செய்தானோ அந்தஇடத்திலேயே பெரும்புகழ்பெற்ற சக்கரவாதியான பரதனென்கிற அரசன் 2 நூற்றாறுபத்தெட்டு அஸ்வமேதயாகங்களைச் செய்தான் ஐயா! எந்த ஆஸரமமானது முன்போலவே பிராமணர்களுக்கு விரும்பினவற்றை உண்டுபண்ணுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறதோ மிகக் புண்யமானதும் பிரஸித்திபெற்றதும் அநதச் சர்பங்கருடைய ஆஸரமம் இருக்கிறது மகாராஜனே குருதீபுத்திரனே! எந்த இடத்தில் முற்காலத்தில் வால்கிலயரிடையிலுள்ள யாகம் செய்யப்பட்டதோ எப்பொழுதும் ஸாதுக்கள் பூஜிக்கப்பட்ட அநத ஸரஸ்வதீநதியானது ஓடுகிறது யுதிஷ்டிமணிதருட்சிறந்தவனே! குருதீபுத்தர! மனிதாகக்கதிபதியே! தாசுள்ள மிகச்சிறந்தவனே! எந்தஇடத்தில் மிகக் பரிசுத்தமானதும் பிரஸித்தியுள்ளதுமான தருஷ்தவதீநதியானது ஓடுகிறதோ எந்தஇடத்தில் நயக்ரோதரென்கிற பெயருள்ளவரும் பாருச தேசத்துக்கு நனமையைச் செய்வருமான பாருசாலயரும் தப்பயகோஷரும் தாலபயரும் வலிக்கிறார்களோ, எந்தப் பூமியில் அழிவற்ற புகழ்பெற்றவரும் அளவற்றகாரதியுள்ளவரும் மஹாமாவுமான ஸுவரதருடைய மூவுலகங்களிலும் பரஸித்திபெ

1 பலசாலியான ஒருவன் எழியும் சமையென்னும் தடி மேலிருந்தாரம் இடமமைத்துச் செய்யும் யாகம்

2 'முப்பத்தைந்து' எனபது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

னயாஸரமமானது இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ எந்த
ததில் கிருஷ்ணமென்கிற மானின் நிறமுள்ளவாகளும் ¹ நிறமில்
தவாகளும் பிரவலிததாகளும் வேதங்களை அறிந்தவாகளும் வேதங்
ரிலுள்ள துட்பமான ஆரத்தங்களை நன்கு கற்றறிந்தவாகளும்
வேதங்களைபும விததைகளையும் அறிந்தவாகளுமான நரநாரா
னாகள இருவரும் புணயமான முக்கிய யூகங்களைச் செய்தார்
ளா, முற்காலத்தில் இரதிரனோடும வருணனோடுமகூடின தேவர்
பலவாறாக ஒன்று சேரந்நவரது அந்த விசாகயூபத்தில் தவம்
ந்தராகள அதனால் அந்த இடம் மிககபரிசுத்தமானது. மகா
க்கியமுள்ளவரும் மிகக புகழுள்ளவரும் பிரபுவுமான ஜமதகனி
றரிஷியானவா, எந்த யாகததில் சிறந்த எல்லாத்களும் தத்தம்
தத்ததை எடுத்துவரது சூழ்நதுகொண்டு ரிஷிகளுள் சிறந்தவ
ன(அவரை)நேரில் உபாவிததனவோ அந்தயாகததைப் புணய
கவும ரமயமாகவுயிருக்கிற புலாசகங்களில் செயதார மகா
ஜனே ! வீரனே ! மேலும், அந்த இடத்தில் மஹாதமாவான
தகனியினுடைய தீகைகூடியப்பாரதது விஸுவாவஸுவானவன
பபொழுது 'யாகஞ்செய்கின்ற மஹாதமாவான ஜமதகனியி
டைய யாகததில் நதிகள் வரது பிராமமணாகளை மதுவினால்
ந்பதியடையச் செய்தன' (என்னும்பொருளுள்ள) இந்த
லாகததைத் தானாகவே பாடினான் யுதிஷ்டிர ! சுந்தாவாக
லும் யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் அபஸரஸுகளாலும்
டையப்பட்டதும் கிராதாகளுக்கும் கின்னராகளுக்கும் இருப்
மானதும் மலைகளுள் சிறந்ததுமான மலையைக் கங்கையானது
கத்தால் பிளந்தது அது கங்காதவாரமென்று சொல்லப்படு
து வேரதே ! பிரமமரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் அடையப்
ட அந்தக் கங்காதவாரமானது புணயமானதென்று சொல்லப்
கிறது கௌரவ்ய ! அப்படியே, ஸந்தகுமாரா கனகலத்தைப்
ரயமானதென்று கூறுகிறார் 'எந்த மலையைப் புருரவமகா
ன அடைந்தாலே அந்தப் புரு என்கிற ப்ரவலிததமான மலை
இருக்கிறது அர்சனே ! மஹரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால்
டையப்பட்ட எந்த இடத்தில் ப்ருகுமஹரிஷி தவம்செய்தாரோ
ருகுநந்தமென்கிற பெரியமலையானது அந்த ஆஸரமமென்று

1 'செமமை வெணமை கருமை ஆகிய ரஜஸ ஸ்தவ தமோகுணங்
லாதவாகள்' எனபது பழையவுரை 2 வேறு பாடம்.

3 'ப்ருகுதுங்கம்' எனபதும் இதுவே.

பிரவீதித்திபெற்றது பரதஸரேஷ்ட! எவா சென்றதும் வருவ
 நிகழுவதுமாயிருப்பவரோ அவா நாராயணா, பிரபு, விஷ்ணு
 சாஸுவதா, புருஷோத்தமா மிகக் புகழுடையவரான அவருண்
 முவுலகங்களிலும் பரவீதித்திபெற்ற புணையாஸரமமானது பு
 மான விசாலே என்கிற பதரியின ஸமீபத்தில் இருப்பதாகச் செ
 லப்படுகிறது வேந்தே! முற்காலத்தில் விசாலே என்கிற ப
 யின் ஸமீபத்தில் கங்கையானது உஷ்ணஜலமுள்ளதாகவும் குளி
 ஜலமுள்ளதாகவும் ஸ்வாணமயமான மணலுள்ளதாகவும் ஓடி
 ளாதஇடத்தில் ரிஷிகளும், மஹாபாக்கியசாலிகளும் மிகக்
 ஸுள்ளவாகளுமான தேவர்களும், தேவரும் பிரபுவுமான ந
 யணரை அடைந்து எப்பொழுதும் நமஸ்கரிக்கின்றார்களோ, எ
 இடத்தில் தேவரும் பரமாதமாவும் ஸந்தானருமான நாராய
 இருக்கிறாரோ அநதஇடத்தில் எல்லா உலகங்களும் தீர்த்தங்க
 ஆயத்தனங்களும் மிச்சமின்றி இருக்கின்றன எதை அறிந்து
 திரங்களைக் கண்ணுக்கொண்டிருக்கிற விதவான்கள் சோகத்
 அடைகிறதில்லையோ அது புணையமானது, அது பரபரமம்,
 தீர்த்தம், அது தபோவனம், அது மேனமையுள்ளது, சிறந்த
 வம், பராணிகளுக்குச் சிறந்த அகிபதி, அது சாஸுவதமாயுள்ள
 எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது, (உலகத்தைப்) போஷிக்கிறது,
 சிறந்த ஸ்தானம் அநதஇடத்தில் தேவரிஷிகளும் விததாக
 எல்லாததபோதனர்களும் வவிக்கிறார்கள் அநதஇடத்
 தேவர்களுக்கெல்லாம் ஆதியாக இருப்பவரும் மகாயோகியும்
 முதஸ்திதனா இருக்கிறாரோ அநத இடமானது புணையக்ஷேத்
 ளுள்ள புணையமானக்ஷேத்திரம் இதில் உனக்கு ஸமசயம்
 டாகவேண்டாம் பூமிக்கு இறைவனே! அரசனே! புருஷஸா
 டனே! பூமியிலுள்ள புணையமான இரத்ததீர்த்தங்களும் ஆயத்
 ளும் சொல்லப்படன இவைகள் வஸுக்களாலும் ஸாத்
 களாலும் ஆதிதயாக்களாலும் மருத்துக்களாலும் அஸுவிநீ
 களாலும் தேவர்களுக்கு ஸமர்னர்களும் மஹாதமாக்களும்
 ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டவை குருதீநந்தர்! பிராமமணஸா
 டாகளோடும் மஹாபாக்கியசாலிகளான ஸ்வேஹாதராகளோ
 சோரது நீ இவைகளில் யாததிரை செய்கின்றவனாகிக் கவலை
 வெல்லாய்' என்றார்

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

லோமசர், இந்தீரன் கட்டளைப்படி, அர்ஜுனன் பாசுபதம் முதலிய
அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதை யுதிஷ்டிரருக்குச்
சொல்லி இந்தீரன் சொல்லிய சேய்த்யையும்
தேரிவித்தது.)

கௌரவநாதனே! தெளமயா இவ்வண்ணம் சொல்லிக்
கொண்டிருக்கையில், மஹாதேஜஸவியான அநத லோமசரிஷியான
அங்குவநதார பரிஜனங்களுடனிருப்பவரும் பாண்டவாக
மூத்தவருமான அரசரும் அநதப பிராமமணாகளும் மிகக்
கீழ்மூளளவரான அநத லோமசரை, ஸவாககததில் இரதிரனைத்
வாகள உபசரிப்பதுபோலத் தககபடி உபசரித்ததாகள தாம
னரான யுதிஷ்டிரா நியாயப்படி நன்றாகப்பூஜித்தது அவ
ய வரவில் காரணத்தையும் தேசாடனத்திலுள்ள பயனையும்
வினா பாண்டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரால் கேட்கப்பட்ட
ம உதாரமனமுள்ளவருமான அநதலோமசா பிரீதிபுள்ள
மதுர்மான வாககினால் பாண்டவர்களை மகிழ்வித்துக்
கொண்டு பின்வருமாறு கூறலானா 'சூரதீ நாதன! எல்லா
கங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் தற்செயலாக
கிரனுடையமாளிகையை அடைந்தேன் அநதஇடத்தில் தேவ
னைப் பார்த்தேன் வீரனும் ஸவயஸாசிபும் இரதிரனுடைய
ததாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான உன்னுடைய ஸஹோதர
பார்த்தேன புருஷஸரேஷ்டனே! அப்படி அடைந்திருக்கிற
ஜுனனைக்கண்டு எனக்குப் பெரிதான ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று.
தஇடத்தில் தேவராஜன் என்னேனோக்கி, 'பாண்டுபுத்திரர்களைக்
ததுச் செலவீராக' என்றுசொன்னான் அப்படிப்பட்டநான்
கிரனுடையவசனத்தினாலும் மஹாதமாவான பார்த்தனுடைய
னத்தினாலும் இளையஸஹோதரர்களுடனிருக்கும் உன்னைப்
ககவிருப்பமுள்ளவனாகி விரைவாகவந்தேன் ஐயா! பாண்டவா
ஆனந்தமடையச்செய்பவனே! உனக்குப் பெரிய பிரியத்தைச்
சாலவேன அரசனே! பிராதாககளுடனும் திரௌபதியுடனும்
நாது அதனைக் கேட்பாயாக பரதார்களுள்சிறந்தவனே! பிரபு
மிககபுஜபெழுள்ள அர்ஜுனன் எநதஅஸ்திரத்தைப் பெறும்

படி உன்னுல சொல்லப்பட்டானே ஒப்பற்ற அந்தஅஸ்திரமால் பாராததுல ருத்திரரிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு டது பிரமமசிரஸென்றுபிரவரித்தபெற்ற எந்த அஸ்திரமான தவத்தினுல ருத்திரரை வந்தடைந்ததோ அமருத்ததிலிரு உண்டான அந்த ரௌதராஸ்திரமானது (பரயோக) மந்திரத னும திருப்பியழைக்குமுறைபுடனும் பிராயச்சித்த மங்களத னும் ஸவயஸாசியினுல அடையப்பட்டது யுதிஷ்டிர! குருநந்த வஜரத்தைபும தண்டம முதலிய வேறுஅஸ்திரங்களையும் திவய திரங்களையும் அளவுகடந்தவீககிரமமுள்ள அாஜுனன யமனிட னினதும் சூபேரனிடத்தினினதும் வருண்ணிடத்தினினதும் இந் னிடத்தினினதும் கற்றுக்கொண்டான விஸ்வாவஸுவின கு னிடமிருந்து கானத்தையும் நாதத்தையும் ஸாமகானத் யும் நான்குவித வாததியங்களையும் முறை தவறாமல விதிப பெற்றுக்கொண்டான மனோதாயமுள்ளவனும் குரதி புதர உன்னுடைய தம்பிக்குத தம்பியுமான் பீபதஸுவானவன வண்ணம் அஸ்திரங்களில் தோச்சியடைந்து காரதாவவேத்த யும் (கற்று) ஸாகமாக வலிக்கிறான்- யுதிஷ்டிர! எதற்கா தேவராஜன என்னேநோக்கி இந்த வ்சன்ததைச் சொன்னா அதையும் உனக்குச் சொல்லுவேன என்னிடமிருந்து தெரி கொள்

இந்திரன், 'பிராம்மனோத்தமமே! தேவரீர் மானிட உ லுக்கும் போவீர் இதில ஐயமில்லை அங்கே யுதிஷ்டிரரீ பார்த்து, 'உன்னுடைய தம்பியான அாஜுனன அஸ்திரங்க தோச்சியடைந்தவனாகித் தேவர்களால் செய்யமுடியாத பெரித் தேவகாயத்தைச் செயது விரைவில் வருவான நீ பராதாக்கே கேட உன்னைத் தவத்துடன் சோப்பாயாக தவத்தைவிடச் ச தது இல்லையன்றோ? தவத்தினுல (மனிதன்) மகிமையை அ கிறுன பரதா்களுள் சிறந்தவனே! நானும் காணனை ஸதயம் ருத்தவனும் மிக்க உதஸாகமுள்ளவனும் மிக்க வீரயமுடையவ த் மிக்க பலமுள்ளவனும் மகா யுத்தங்களில் நிகரற்றவனும் மகா தங்களில் ஸாமாதியமுள்ளவனும் பெரிய விலலைத் தரித்தவ லீரனும் பெரிய அஸ்திரங்களையுடையவனும் மிக்க அமுருள்ளவ மஹேஸ்வரருடைய குமாரரான ஸுபரமணயருக்கு ஒப்பா னும் ஸூரியனுடைய புதல்வனும் பரபுவுமானவனென்று உ படி அறிவேன அப்படியே அாஜுனனையும் உன்னதமான தே

நள்ளவனும பிறப்பிலமைந்த மிகக் ஆணைம்புள்ளவனுமாயிருப்
வனென்றும் உள்ளபடி அறிவேன அந்தக்காணன யுத்தத்தில்
ராஜ்ஞனுடைய பதினூறில் ஓர் அம்சத்துக்கும் ஈடாகாண பகை
சையடக்குகிறவனே! காணன காரணமாக எந்தப்பயம் உன்னு
டய மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அந்தப்பயத்தையும் ஸ்வய
ரசியானவன வந்தவுடனே (காணனுடைய கவசகுண்டலங்களைப்
பறிப்பதால்) போக்குவேன வீரனே! இந்தத் தீரத்தயாததிரை
பக்குறித்து நீ அறியக்கருதுவதை உனக்கு அந்த லோமசமஹ
யியானவா ஸந்தேஹமின்றிக் கூறுவாரா பாரத! தவத்துடன்
முனதாகத் தீரத்தங்கனிலுள்ள புலனை இந்த பரமமரிஷியானவா
னக்குச் சொல்வாரா அது வேறுவிதமாக எண்ணத்தக்கதன்று'
ன்று என வசனத்தால் சொல்வீராக' என்று சொன்னான்

தோண்ணுருவது அதயாயம்

தீ ர த த யா த ரா ப ர வ ம (தோடீச்சி.)

(லோமசர் தம்முடனசேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டு
மென்று அர்ஜுனன் சொல்லியதை யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரி
வித்ததும், யுதிஷ்டிரர் லோமசருடைய கட்டளையினால்
அதிக பரிஜனங்களை விட்டதும்)

யுதிஷ்டிர! தனஞ்சயன சொல்லியதையும் கேட்பாயாக
போதனரே! என பிராதாவான யுதிஷ்டிரரைத் தாமததிலமைந்த
சுதிபுடன சோப்பிராக நீரோ உத்தம தாமதங்களையும் தவற
ளையும் அறிந்திருக்கிறீர் ஸ்ரீமான்களான மன்னாளுடைய
நாதனதாமததையும் அறிகிறீர் அப்படிப்பட்ட தேவரீர் மனி
னுக்கு எது பரம்பாவனமோ அதை அறிகிறீர் தேவரீர் அந்
ததீரத்த புனையத்துடன் பாண்டவர்களைச் சோப்பிராக அந்த
ரசர் எவ்வாறு தீரத்தங்களைக்குறித்து யாததிரை செய்வரோ,
சுக்களை எவ்வாறு தானம் செய்வரோ அவ்வாறு எல்லாவிதத்
தாலும் செய்யக்கடவீர்' என்று எனனை அர்ஜுனன் சொன்னான்
வா உமமால் சக்ஷிக்கப்பட்டவராகி எல்லாததீரத்தங்
ளையுக்குறித்து யாததிரை செய்வேணென நுழையமுடி
ந்த மேடுபள்ளமானகாடுகளில் ராக்ஷஸர்களிடத்திலிருந்து காப
ரற்றப்படவேண்டும் பிராமமனோத்தமரே! ததீசர் தேவேந

திரிணைககாதததுபோலவும் அங்கிரஸமகரிஷி ஸ்ரீராயணைககா
ததுபோலவும் குந்திபுத்திராகளை ராக்ஷஸாகளிடத்திலிருந்து பா
காப்பிராக ராக்ஷஸர்கள் அநேகாகள இருக்கிறார்களன்றோ
மலைக்குழுப்பான உருவங்களுள்ள ராக்ஷஸாகள உம்மாலகாகக
பட்ட குந்திபுத்திராகளினபக்கத்தில் திருமபமாட்டார்கள' என்றான
அப்படிப்பட்டநான் இரதிரனுடைய வசனத்தினாலும் அரஜு
னுடையதுண்டுதலாலும் பயங்களினின்று உன்னை ரக்ஷித்து
கொண்டு உன்னுடனகூட ஸஞ்சரிப்பேன குருநந்தன! எனலு
முந்தித் தீர்த்தங்கள் இரண்டுமுறை பாககப்பபட்டிருக்கின்றன
அந்தத்தீர்த்தங்களுையே உன்னுடனகூட இதோ மூன்றாவதுமுறை
பாககப்போகிறேன் யுதிஷ்டிர! மகாராஜனே! புண்யமசெய
வாகளான மனுமுதலிய ராஜரிஷிகளாலும் (நரக) பயத்தை
போகக்குறி இரத்ததீர்த்தயாததிரையானது செய்யப்பட்டிரு
கிறது கௌரவய! உளரூமபுறமும் ஒத்திராதவனும் மனத்தை
அடக்காதவனும் (வேத) வித்தைஇல்லாதவனும் பாவத்தைச்செ
பவனும் வகரபுத்தியுள்ளவனுமானமனிதன் தீர்த்தங்களில் ஸா
னமசெய்யமாட்டான் நீயோ எப்பொழுதும் தாமதத்தில் புத்
யுடையவன், தாமங்களை அறிந்தவன், சொலதவறாதவன் மீண்
மே எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாவாய் கௌ
தேய! பாண்டவ! பகீரதராஜனும் கயனமுதலிய அரசாக்களு
யயா தியும் இருந்ததுபோலவே நீயும் இருக்கிறாய்' என்றுசொன்னான்
யுதிஷ்டிரா, 'மஹரிஷியே! ஸந்தோஷத்தினால் இரத்த வா
கியத்திற்கு ஒரிடத்திலும் உத்தரத்தை நன்றாகக் காணவில்லை
தேவராஜன் என்னை நினைக்கிறுன்னென்பதைக்காட்டிலும் மேல
னது எது இருக்கிறது? எவனுக்குத் தேவரீரோடு சோகையே
எவனுக்குத் தனஞ்சயன் பிராதாவோ, எவனை இரதிரன் நினைக்க
றாலே அவனைவிட மேலானவன் யார்? தீர்த்தங்களுக்கரசு செல
தைக்குறித்துப் பகவானான இரதிரன் என்னைநோக்கிச்சொல்லுகி
இரத்தரிச்சயமானது தெளமயருடையவசனத்தினால் முந்தியே எ
னால செய்யப்பட்டிருக்கிறது பிராமமணரே! ஆதலால், தீர்த்தங்
ளைத் தாசனமசெய்வதற்காக எப்பொழுது தேவரீர் செல்ல விரும
கிறீரோ அப்பொழுதே தீர்த்தங்களை உத்தேசித்து நான் புற
படுவேன், இது என்னுடைய சிறந்த நிச்சயம்' என்று சொன்னான்
தீர்த்தயாததிரையில் மனமவைத்தவரான பாண்டவரைப்பாராத
லோமசா, 'மகாராஜனே! நீ சொற்பபரிவாரங்களுள்ளவன

வண்டும் வகுப்பிவாரமுள்ளவனானால் உன்னிஷ்டப்படி செல
ராய்' என்று சொன்னா புதிஷ்டிரா, 'எந்தபராமமணாகளும் ஸன
ரவிகளும் பிசைக்கூடுததுப புஜிககிராகளோ அவாகள திருமபக
டவா எவாகள பசி தாஹம் வழிநடையினுண்ணடாகிற ஸரமம்
பாஸம் குளிராஜிகிய இவைகளாலுண்டாகும் துன்பம் பொறுக்க
டடாகளோ, எந்தபராமமணாகள மருஷ்டானனபோஜனம்
சயப்பவாகளோ அவாகளனைவரும் திருமபககடவா எவாகள
தருவமான அன்னங்களையும் நக்கிச் சாப்பிடத்தக்கவைகளையும்
ருகத்தக்கவைகளையும் மாமஸங்களையும் பல்வகையாகப்பக்குவம்
சயப்பவாகளோ, எவாகள சமையற்காராகளைப் பின்தொடர்ந்து
ருகிராகளோ அவாகளனைவரும் திருமபககடவா எனனால்
ட்டணத்தது ஜனங்களான எவாகள வேலைக்காரமுதலியோராலும்
ரணியமுதலியவற்றாலும் பகுத்துக்கொடுக்கப்பட்டு ராஜபக
யை முன்னிட்டிக்கொண்டு என்னைப் பின்தொடர்ந்து வருகிரா
ளோ அவாகளும் திருத்தராஷ்டிரமகாராஜரை அடையக்கடவா
வா யாருக்கு எது உசிதமான சம்பளமோ அதைக் காலமதவ
மல் கொடுப்பார மனிதர்களுக்கதிபதியான அந்தத் திருத்
ஷ்டிரா தக்க ஜீவனத்தைக் கொடாமல் போனால் நம்முடைய
ரியத்திற்காகவும் ஹித்தத்திற்காகவும் பாஞ்சாலராஜன் உங்களுக்கு
வனத்தைக் கொடுப்பான்' என்று சொன்னா பிறகு, திருத்தராஷ
ரணித்ததில் பாரம் வைக்கப்பட்டவுடன், பட்டணத்ததுஜனங்
ளும் பிராமமணாகளும் முக்கியமான யதிகளும் பெரும்பாலும்
ஸ்திபட்டணத்தைக்குறித்துச் சென்றாகள அம்பிகாபுத்
ரான அரசன் அவாகளனைவரையும் தாமராஜரித்ததிலுள்ள
னபினால் விதிப்படி வரவேற்றான், தனங்களாலும் நன்கு திருபதி
டையச்செய்தான பிறகு, குந்திபுத்திரரான அரசர் ஸவலப்
ராமமணாருடனும் லோமசருடனும் மிக்க பரீதியுள்ளவராக
ன்றுநாள் காமயகவனத்தில் வலித்தார

1 வேறு பாடம் கொண்டு, 'கனரூயிருக்கின்றன, கனரூயிலையென்று
வறுபாடு கூறுபவர்கள்' என்பது பழைய வரை

தோண்ணூற்றேராவது அதயாயம்

தீராததயளதராபாவம் (தோடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிார் லோமசர் முதலியவர்களோடு தீர்த்தயாத்நாக்குப்
புறப்பட்டதும், வழியில் பிராம்மணர்பலர் உடன்
வருவதாகச்சொல்ல, அவர் அழைத்துச்
செல்ல ஸம்மந்தத்தும்)

அரசரே! பிறகு, புறப்பட்டுச் செலுகிற குரதிபுத்திரர்
வனத்தில் வலிகிற பிராம்மணர்கள் அப்பொழுது அடைந்
திரத வசனத்தை உரைக்கலானார்கள் 'வேந்தரே! பிராதா
னோடுமே தேவரிஷியும் மஹாத்மாவும்மான லோமசரோடுமேசோந்
புணயதீராததங்களை அடைகிறவராயிருக்கிறீர் மகாராஜரே! பா
டவரே! எங்களையும் அழைத்துச் செல்லக்கடவீர் குருவம்ச
லுதித்தவரே! உமமுடைய உதவி இல்லாவிடில் அநதத தீராத
கள் எங்களால் அடைய முடியாதவைகளன்றோ? மனிதர்களுக்
தலைவரே! துஷ்டமிருக்கங்களால் அடையப்பட்டவைகளு
அடைதற்கரியவைகளும் மேடுபள்ளங்களிலிருப்பவைகளும்
தீராததங்கள் அலபமனிதர்களால் அடைய முடியாதவைகள்
உமமுடைய பிராதாக்கள் சூரர்கள், எப்பொழுதும் விற்ப
ததவர்களுள் சிறந்தவர்கள் நான்களும், சூரர்களான உ
ளால் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களாக வருகிறோம் பூமிபாலனே
பரணைகளுக்கு அதிபரே! உமமுடைய அருளாலன்றோ நான்கு
தீராததங்களையும் வனங்களையும் அடைவதனபலனைச் சுகமாக அ
வோம் அரசரே! உமமுடையவீரயத்தால் காப்பாற்றப்பட
சுத்தாகளும் தீராததங்களில் ஸநானம் செய்தவர்களும் தீராத
தாசனத்தினால் பாவத்தை உதறினவர்களும் ஆக்ககடவோம் ப
தரே! அரசரே! நீரும், தீராததங்களில் ஸநானம் செய்து, அரச
கராததவீரயனும், அஷ்டகனென்கிற ராஜரிஷியும், ரோம்பாதன
வீரனும் உலகமுழுதுமுடையவனுமான பரதனும் அடைந்த
யும் அடைதற்கரியவைபுமான உலகங்களை மிச்சயமாக அடை
பூமியைக்காப்பவரே! நான்கள் உமமுடனகூட்சு சூரர்களான உ
ளால் பாதுகாக்கப்பட்டு, பிரபாஸமுதலியதீராததங்களையும் மறே

1 'ஸம்ஸபாசனம்' எனபது வேறு பாடம் அதற்கு, 'ஸநானம் செ
தல்' எனபது பொருள்

முதலியமலைகளையும் கங்கைமுதலியநதிகளையும் பிலகூமுதலியங்களையும் (மற்றுமுள்ள) தீர்த்தங்களையும் ஆயத்தனங்களையும் ராகவிறும்புகிறோம் ஜனாதிபதே! உமகநீ பராமமணர்களிடது அனபு சிற்திருக்குமாவில் எங்களுடையவசனத்தை விரைவா செயவீராக அதனால், நன்மையை அடைவீர் மிகப்பாருபலாளவரே! தீர்த்தங்கள் எப்பொழுதும் தவததுக்கு இடையூறு யகிற ராகூஸாகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அல்லவா? வாகளிடமிருந்து எங்களைக் காக்கக்கடவீர் நராதிபதே! தெளமாலும் புத்திமானான நாரதராலும் எந்தத்தீர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, மிகத்தவமுள்ள தேவரிஷியானலோமசர் எவை ரசசொன்னாரோ அந்த எல்லாதீர்த்தங்களையும் குறித்து நீர் ராமசரால் பாதுகாக்கப்பட்டுப் பாலத்தை உதறினவராகி எங்நடன விதிப்படி யாததிறைசெயவீராக' என்றனர்

அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் பாண்டவர்களுள் சிறந்த நுமான அந்தத்தாமராஜர் ஸந்தோஷத்தால் கண்ணீர் லாஸ்னையுடவராகவும் வீரர்களான பீமஸேனன முதலிய ஸஹோதரரால் சூழப்பட்டவராகவும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அந்த லாரிஷிகளையும் பார்த்துக் கூறினா பிறகு, இரதிரியங்களை அடைய அந்தப்பாண்டவஸரேஷ்டர் பிரதாக்களுடனும் குற்றமற்ற கங்களுள்ள தரௌபதியுடனும் லோமசரையும் புரோகிதரான ளமயரையும் விடைகேட்டுக்கொண்டு செல்ல மனமவைத்தாராகு, புத்திமான்களான மகாபாக்கியசாலியான வயாஸரும் அப்படியே பாலதரும் நாரதரும் காமயகத்தில் பாண்டவரைப் பார்ப்பற்காக வந்தார்கள் யுதிஷ்டிரராஜர் அவர்களுக்கு விதிப்படி நஜசெய்தார் பூஜிக்கப்பட்ட மிகப்பாக்கியசாலிகளான அவரார், பிறகு, யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, 'யுதிஷ்டிர! இரட்டையரே! ம! நீங்கள் மனத்தினால் உள்ளும்புறமும் ஒத்தவராகக்கடவீர். ரத்தினால் சுத்திசெய்துகொண்டு சுத்தங்களாகித் தீர்த்தங்களை டையக்கடவீர் பீராமமணர்கள் சரீரநியமத்தை மானுஷரதமென்று சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் மனத்தினால் சுத்தான புத்தியைத் தெய்வவிரதமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ரதிபனே! மனம் தோஷமற்றிருப்பதே சுத்திக்குப் போது னது மித்திரபாவணியுள்ள புத்தியை அடைந்து சுத்தங்களாகத் தங்களே அடையுங்கள் அப்படிச் செல்லும் நீங்கள், அந்தக் கண்களாலும் சரீரநியமங்களாலும் சுத்தங்களாகித் தெய்வவிர

தததைக கைககொண்டு சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டபடி பல அடையக்கடவீர்' என்று சொன்னார்கள் ராஜஸ்சேஷ்டரே! வீர ளான அந்த எல்லாப்பிரண்டவர்களும் திரௌபதியுடன் கூட, 'உ படியே' என்று பரதிஜ்ஞஞ்செய்து தேவரிஷிகளாலும் மனுஷ ரிஷிகளாலும் மங்கலவாழ்த்துக கூறப்பெற்று லோமசா த் பாயநா தேவரிஷியான நாரதா பாவதா ஆகிய இவர்க டைய அடிகளை வணங்கித் தெளமயரோடும் அப்படியே வாலிகளான அவர்களோடும் மாகழிமாதம் சென்றபிறகு, பு மாதத்தில் புறப்பட்டார்கள் ஜனமேஜயரே! வீரர்களான தப பாண்டவர்கள் தடிகளை எடுத்துக்கொண்டு மரவுரியும் ம தோலும் சடையும் தரித்தும் பிளககமுடியாத கவசங்கள் பூண் அந்தஇடத்தினின்று தீர்த்தங்களைக் குறித்த ஸ்ச சென்றார்கள் இர ஸேனன் முதலிய வேலைக்காரர்களோடும் பதினான்குக்கு மேற்பட ரதங்களோடும் அப்படியே மடைப்பள்ளியிற் சூழ்ந்நுள்ள மற் பரிசாரகர்களோடும் கூடினவர்களாகவும் ஆபுதங்களுள்ளவாகன வும் கத்திகடடினவர்களாகவும் அமபுததூணிகளும் அமபு முள்ளவர்களாகவும் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள்

தோண்ணுற்றிரண்டாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா பா வ ம (தோடிக்சி)

(லோமசர் தரிமழை அதரிமழை முறையே சேவ்வந்தும் வறு மைகீதம் காரணமென்பதை யுரிஷ்டிராநுக்ந்திச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, 'தேவரிஷிகளுள் மிகச்சிறந்தவரே! எனக்குணமில்லாதவனென்று நான் நினைக்கவில்லை ஆயினும், வேட அரசன் படடிராத அப்படிப்பட்ட துகசத்தால் மிகளரிககப டவனாக இருக்கிறேன் லோமசரே! பகைவர்களைக் குணங்க லாதவர்களாகவும் தாமங்களை அடையாதவர்களாகவும் நினை றேன் யாதுகாரணத்தால் அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் மிக ரெழிக்கிறார்கள்?' என்று வினவ, லோமசா சொல்லலானா

'அரசனே! குருதிபுத்திர! அதாமத்தில் ருசியுள்ளஜனங் அதாமத்தினால் விருத்தியடைவார்களென்னும் இந்தவிஷயத் உனனால எவ்விதத்தாலும் மனவருத்தம் அடையத்தக்கதனை

ரிதன அதாமத்தினால் விருத்தியடைகிறான், அதனால், மங்க
களைக் காண்கிறான், அதனால் பகைவர்களை ஜயிக்கிறான், பிறகு,
யோடு அழிந்துவிடுகிறான் அரசர்களை மிகச்சிறந்தவனே!
அகே அரசர்கள் தாமத்தினால் விருத்தியடைகின்றார்களோ, எல்
பபகைவர்களையும் அழிக்கிறார்களோ அங்கே அவர்களுடைய
ஜயமானது விருத்தியடைகிறது வேந்தே! தைத்யர்களும்
னவர்களும், அதாமத்தினால் வளர்ந்ததும் மறுபடியும் அழிவை
டைந்ததும் எனனால் பாரகசப்பட்டிருக்கின்றன பிரபுவே!
னால் முன்பு தேவயுகத்தில் எல்லாம் பாரகசப்பட்டன
வர்கள் தாமத்தை விருமபினோர்கள் அஸுரர்கள் தாமத்தை
டார்கள் பாரத! தேவர்கள் தீர்த்தங்களை அடைந்தார்கள்
ஸுரர்கள் அவைகளை அடையவில்லை அதாமத்தால் உண்டு
ணப்பட்ட கொழுப்பானது அந்தஅஸுரர்களை முந்தியே
டைந்துவிட்டது கொழுப்பினால் அகங்காரமானது உண்டா
யு அகங்காரத்தால் கோபமண்டாபிற்று கோபத்தினால்
காரயங்களில்) வெடகமில்லாமை உண்டாபிற்று அதனால்,
தை என்கிறதோஷத்தில் பயமினமை உண்டாபிற்று அதனால்
வர்களுடைய நடை கெட்டுவிட்டது பிறகு, நிரதைவருமென்ற
மில்லாதவர்களும் செல்வத்தை இழந்தவர்களும் கெட்டநடை
ளவர்களும் பயன்ற விசுத்தமுள்ளவர்களுமான அந்தஅஸுரா
ரப பொறுமைபும், லக்ஷ்மியும், ஸ்வதாமமும், சீக்கிரத்தில்
ட்டுவிட்டன அரசனே! லக்ஷ்மியோ தேவர்களை அடைந்
ள அலக்ஷ்மியானவள் அஸுரர்களை அடைந்தாள் பிறகு,
லக்ஷ்மியினாலே நன்கு அடையப்பட்டவர்களும், கொழுப்பி
ல் கெடுக்கப்பட்ட மனமுள்ளவர்களுமான அந்தத் தைத்
களையும் தானவர்களையும் கலியும் அடைந்தான் குருதி
திர! அலக்ஷ்மியினால் நன்கு அடையப்பட்டவர்களும், கலியினால்
டுக்கப்பட்டவர்களும், கொழுப்புமேலிட்டவர்களும், நற்செய்கை
ரால் விடுபட்டவர்களும், புத்தியில்லாதவர்களும், அகங்காரம்
லிட்டவர்களுமான அவர்களை விரைவில் விராசம் வந்தடைந்
த வேந்தே! அப்படி தீர்த்தி இழந்தவர்களும், அதாமத்தில்
யுள்ளவர்களும், அலக்ஷ்மியினால் ஆகரமிக்கப்பட்டவர்களு
ன் தைத்யர்கள் முழுமையும் நாசமடைந்தார்கள் தாமத்தை
ற்றகையாக்ககொண்ட தேவர்களோ கடல்களையும், ஆறுகளையும்
வர்களையும், புணயமான ஆயுதனங்களையும் குறித்துச் சென்றா

கள் பாண்டவ ! தவங்களாலும், யாகங்களாலும், தானங்களாலும், ஆசீர்வாதங்களாலும், தேவர்கள் எல்லாப் பாவங்களைத் தொலைத்தார்கள், பேசினமையும் பெற்றார்கள் இவ்வண்ணம் தேவர்கள் உள்ளும் புறமும் ஒத்திருத்தலமுதலிய நியமமுள்ளவர்களும் தேவர்கள்முதலியவர்களாலும் தடைஉண்பிப்பண்ணப்பட்டவர்களாகவும் தீர்த்தங்களை அடைந்தார்கள் அதனால் உத்தமான் ஸம்பத்தை அடைந்தார்கள் ராஜேந்திரனே ! அப்படியே நீயும் இரோயஸ்கோதரர்களோடு தீர்த்தங்களில் ஸநானம்செய்து அநதலக்ஷ்மியை மீண்டும் அடைவாய் இது சாஸுவதமான வம்மஹாராஜனே ! ராஜஸரேஷ்டனே ! நருகன என்கிற அரசு உச்சிரதேசாதிபதியான சிபியும், பகீரதனும், வஸுமநஸும், னும், பூருஷும், புருரவஸும் தவத்தைச் செய்கின்றவர்களாகிய தினந்தோறும் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநானம்செய்வதனும் தீர்த்தங்களைக்குறித்துச் செல்வதனும் மஹாதமாகங்களினுள்ள தாசனத்தினாலும் பரிசுத்தங்களாகியும், எப்படி புகழையும் புண்யத்தையும் தனங்களையும் அடைந்தார்களோ அப்படியே நீ மிகப்பெரிய செல்வத்தை ¹ அடைவாய் புத்திரர்களுடனும் ஜனங்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடின இக்ஷ்வாகுவும் முகருனும் மாந்தாதாவும் மருத்தராஜனும் தேவரிஷிகளும் தபோபலனால் எவ்வாறு புண்ணியமான தீர்த்தத்தையப் பெற்றார்களோ வாரே நீயும் எல்லாவற்றையும் அடைவாய் அதாமத்தினால் அஜ்ஞானத்தினாலும் வசப்படுத்தப்பட்ட தருத்தராஷ்டிர புத்திரர்களோ அஸுரர்களபோல விரைவில் நாசமடைவார்கள், இஐயமில்லை' என்றார்

தோண்ணுற்றமுனருவது அதயாயம்

தீ ர த த யா த ரா பா வ ம. (தோடீச்சி)

(யுகீஷ்டிரீழ்தலியவர்கள் அடைவீல் பிரம்மஸரணஸ் அடைந்ததும், அங்கே சமடர் உயனுடைய யாகத்தை அவர்களுக்கித் துச்சி சொல்லியதும்)

பூமியைப் பாதுகாக்கிறவரே ! வீரர்களான அநதப் பாவங்கள் அவ்வண்ணமொன்றுசோநது ஆனகாங்குவவித்ததுகொண்டு அடைவீல் நைமிசாரணயத்தை வந்தடைந்தார்கள் அரசே ! பா

மரு, பாண்டவர்கள் புணயமான கோமதீரதியின் தீர்த்தங்களில்
நானமசெய்து பசுக்களையும் தனத்தையும் கொடுத்தார்கள்
ரத ! பூமியைப் பாதுகாப்பவரே ! சூருவமசுத்தவர்களான
னைவரும் அந்தக் கோமதியில் தேவர்களையும் பிதருக்களையும்
ராமமணர்களையும் மறுபடியும் மறுபடியும் திருபதியடையச்
செய்து கனயாதீர்த்தத்திலும் அஸ்வதீர்த்தத்திலும் கோதீர்த்தத்
திலும் காலகோடியிலும் விஷ்ணுபரஸ்தமென்கிற மலையிலும் வலித்
த பாகுதாரதியில் ஸநானம் செய்தார்கள் பூமிக்ரு அதிபதியே !
தவர்களுடையயாகபூமியான பிரயாகையில் ஸநானம்செய்து
மரு வஸித்தார்கள், உத்தமமானதவத்தையும் செய்தார்கள்
நால தவறாதவர்களும் பாவமில்லாதவர்களும் மஹாதமாக்களு
ந அவர்கள் கங்கையமுனைகளின் ஸங்கமத்தில் தனத்தைய
ராமமணர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் அரசரே ! பாரதரே !
மரு, பாண்டவின் புதல்வர்கள் பிராமமணர்களுடனகூடத்
தசிகளால் அடையப்பட்ட பிரமமதேவருடைய யாகவேதியை
டைந்தார்கள் வீரர்களான அவர்கள் எப்பொழுதும் வனத்தில்
டைத்தவற்றால் செய்த ஹவிலினை பிராமமணர்களைத் திருபதி
செய்பவர்களாகி அந்த இடத்தில் வாஸம்செய்துகொண்டு உத்
தமானதவத்தையும் செய்தார்கள் நிகரற்றகாரதியுடையவரே !
மரு, எந்த இடத்தில் கயசிரஸன்கிற மலையும் புணயமான
ம 1 வாரீரத்தாறுகளை இரண்டுபக்கங்களிலுமுடையதும் அழ
பதும் மணல்திடடுக்களால் விளங்குவதுமான நதியும் இருக்
ன்றனவோ, எந்தவிடத்தில் திவ்யமானதும் பரிசுத்தமான சிக
களுள்ள பவித்ரபாவத்தையுடையதும் ரிஷிகளால் அடை
ப்பட்டதும் மிக்க புணயமானதும் ஒப்பற்றதுமான பிரமமசிர
ஸன்கிற அந்தத்தீர்த்தமும் இருக்கிறதோ, எந்த இடத்தில் அக்ஸ
பகவான வைவஸுவதனிடம் சென்றாரோ, தாமங்களையறிந்தவ
ம் புணயஞ்செய்தவனுமான கயனென்னும் ராஜரிஷியினால்
சென்று பூஜிக்கப்பட்ட அந்த மலையை அடைந்தார்கள்
ரசே ! எந்த இடமானது எல்லாநதிகளுக்கும் உறபத்திஸ்தல்
வா அந்த இடத்தில் ஸனாதனனான தாமராஜன் தானே வலித்
ந எந்த இடத்தில் பிராகம் என்கிற விலைத்தாங்கியவரும்
பூரணரும் சிறந்த ஜ்யோதிஸ்வருபியும் பரமாதமாவும் ஸநாதன்
ம் பிரமமதேவாமுதலியவர்களால் உபாஸிக்கத்தக்கவரும் பக்

1 வாரீரம் = நீராவளி, ஒருவகைக்கரும்பு, அல்லது பிரம்பு

வாணும் மஹாதேவருமான பரமேஸ்வரர் நித்யம் ஸாநநித்யமகே
கிருரோ அநதஇடத்தில் நான்கு புருஷாததருபமான பயனகளை
கொடுப்பவரான அநதீமகாதேவரை நமஸ்காரமசெய்து, மோக்ஷ
தைவிருமபுகிறவாகளனைவருக்கும் இது விதிதிசேஷதரமென
எண்ணி, வீரர்களான பாண்டவர்கள் அநதஇடத்தில் அபபொழு
சாதாமாஸ்ய விசதங்ககளால் பூஜிததாரகன் எந்த இடத்தில் டெ
தான் அக்ஷயவடம் இருக்கிறதோ, அக்ஷயமான எந்தத் தேவயஜ்
சேஷதரத்தில் பெரிய ரிஷியஜ்ஞத்தினால் அக்ஷயமானபலன் கிள்
க்கிறதோ அநத இடத்தில் ¹ அவர்கள் மனவுறுதிபுடன் உபவா
ததைச செயதாரகன் அநத இடத்தில் தபோதனர்களான பிர
மணர்கள் நூற்றுக்கணக்காகவந்தாரகன் (அவர்கள்) அபபொழு
வேதவிதிபடி சாதாமாஸ்யயாகத்தைச செயதாரகன் அ
யாகத்தில் ஸதவிலிருப்பவர்களும் விததையினாலும் தவத்தாது
முதிர்ந்தவர்களும் வேதங்களின் கரையைக் கண்டவர்களும்
பிராமணர்கள் மஹாதமாககளுடைய புண்ணியமானகதையை
கூறினார்கள் அரசரே! அநத இடத்தில் விதயாஸநான ததை
வரதஸநான ததையுமசெய்து ² கௌமாரவிசததைக் கை
கொண்டசமடர் ஆதாததரஜ்ஞவின் குமாரனான கயீனப பற்ற
சொல்லலானா

‘பாரத! ராஜரிஷிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான கயன ஆதார
ரஜ்ஞவின்னுடைய புத்திரன் அவனுடைய அநதப் புண்ணியமா
செயலகளை என்னிடத்தினின்றுகேள் அரசனே! எந்தக்கயனுடைய
யஜ்ஞமானது இங்கே மிககஅன்னமுள்ளதாகவும் மிககதக்ஷி
புள்ளதாகவுமிருந்ததோ, எந்தயஜ்ஞத்தில் அன்னமலைகள் ந
றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும், நெய்யாறுகளும் அப
யே தயிராறுகளும் பலநூற்றுக்கணக்காகவும், விலையுயர்ந்த வி
சன பரவாஹங்கள் ஆயிரக்கணக்காகவும், நாள்தோறும், யாசிக
வார்களுக்கு இவவண்ணம் நன்கு கொடுக்கப்பட்டனவோ, மற்
பிராமணர்களும் நன்கு பக்குவமசெய்யப்பட்ட அன்னத்தை
பூஜிததாரகளோ, அநத யாகத்தில் தக்ஷிணைகள் கொடுக்கும்
யதத்தில் (பிராமணர்களின்) வேதகோஷமானது வானுலக
அளாவியது பாரத! வேதகோஷத்தால் ஒன்றும் அறியப்பட
வில்லை அரசே! பரவுகின்ற புணயமான வேதகோஷத்தால் உ

¹ வேறு பாடம்

² பரமமசாய வரதம் என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

எல்லாதகிசைகளும் ஆகாயமும் அவ்வாறே அநதரிக்கமுடும் மபினவாயின அதுவும் பெரிய ஆசசரியமாக இருந்தது பர களுள் சிறந்தவனே ! குருநதன் ! எந்தையுந்ததில் மனிதர்கள் கள்கரமான அன்னபானங்களால் திருபதியடைந்தவர்களாக ம் நல்ல தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களாகவும் தேசந்தோறும், 'கயனுடைய கததில் (புகிதத) எந்தப் பிராணிகள் இப்பொழுது புகிக்கவிரும் ? அங்கே சாப்பிட்ட மிச்சம் இருந்ததைதனது மலைகள் இருந ன அளவிறந்தகாரதியுள்ளவனும் ராஜரிஷியுமான கயன யஜ் நதில் எதைச் செய்தானோ அதை முந்தியிருந்த ஜனங்களும் யயவிலை, பிரதினவார்களும் செய்யார கயனால் ஹவிவினால் ருபதிசெய்யப்பட்ட தேவர்கள் மற்றவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வகளை மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்வதற்கு எவ்வாறு சகதியுள்ள களாவார்கள் ? உலகத்தில் எப்படி மணல்களும் ஆகாயத்தில் ஷத்திரங்களும் பொழிகிற மேகத்தினுடைய நீர்த்தாரைகளும் நவராலும் எண்ணமுடியாதவைகளோ அப்படியே கயனுடைய ளுந்ததில் தக்ஷிணைகள் எண்ணமுடியாமலிருந்தன' எனனும் பாருளுள்ள) காதைகளைப் பாடுகிறார்களோ இப்படிப்பட்ட அந , கயராஜனுடைய மிகப்பலயாகங்கள் 'இந்தப்பிரமமசிரவின் ிபத்தில் நடந்தேறின' என்று கூறினா

தோண்ணுற்றநான்காவது அதயாயம்

தீ த த யா த ரா பாவம் (தோடீரீசி)

லோமசா யுதிஷ்டிரருக்கு அகஸ்தியருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லத் தோடங்கி வாதாபி இவ்வலன் ஆகிய இவர்களின் வரலாற்றை யும் லோபாமுத்தீரையினுடைய உத்பத்தீரியையும் (சோல்லியது)

பிறகு, (தீர்த்த யாததிரைக்காகப்) புறப்பட்டவரும் மிகக் க்ஷிணை கொடுப்பவரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா அகஸ்திய டைய ஆபரமத்தை அடைந்து தூஜயை (என்கிற வாதாபியி டைய மணிமதி நகரி) யில் வலித்தாரா பேசுகிறவார்களுள் சிறந வரான அரசா அந்த இடத்திலேயே லோமசரைப்பார்த்து, நத இடத்தில் அகஸ்தியரால் வாதாபி எதற்காக நாசம்செய்யப டான ? மனிதர்களுக்கு முடிவைச் செய்துகொண்டிருந்த

அநத அஸுரன எனனபெருமை உள்ளவனாக இருந்தான்? மகமாவான் அகஸ்தியருக்கு எதற்காகக் கோபம் மூட்டப்பட்டதென்று வினவினா

லோமசா, 'கௌரவநதன! முற்காலத்தில் மணிமதினைப் பட்டணத்தில் இலவலனென்கிற ஓர் அஸுரன இருந்தான். அநுக்கு வாதாபி என்கிற தம்பி ஒருவன் இருந்தான். அநத அஸுரன தவத்தடனிருக்கும் ஒரு பிராமமணனைப் பார்த்து, 'பகனான (நீ) எனக்கு இரதிரனபோன்ற ஒரு பிள்ளையைக் கொடுவேண்டும்' என்று சொன்னான். அநதப் பிராமமணன் அவனுக்கு இரதிரனுக்கு நிகரான புத்திரனைக் கொடுக்கவில்லை. பிறகு, அ அஸுரன் அநதப் பிராமமணன் விஷயத்தில் மிகவும்கோபமாகொடான ராஜேந்திரனே! அதுமுதல் இலவலன் என்கிற அஸுரப் பிராமமணர்களைக் கொல்பவனாகிவிட்டான். பிறகு, கோபமுடவனும மாயாவிபுமான அவன் தம்பியை ஆடாகச் செய்தாநினைத்த உருவங்களை எடுக்கும் வாதாபியானவன் ஒரு நெயில ஆட்டின் உருவமுள்ளவனான (இலவலன்) அதனைப் பகருவம் செய்து போஜனம் செய்வித்துப் பிறகு பிராமணனைக் கொல்ல விருப்பினான். அநத இலவலன் யமேகத்தை அடைந்த எவனை வாக்கினால் அழைக்கிறானோ அமீனும் தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு உயிருள்ளவனாக நேகாணப்பட்டான். பிறகு, வாதாபி என்கிற அஸுரனை ஆடாசெய்து நன்கு சமைத்து அதனைப் பிராமமணனைப் புஜிப்பித்துப் படியுமே அழைத்தான். அரசனே! ஜனதிப! இலவலனால் உருகுரலால் சொல்லப்பட்ட அநதச் சொல்கைகேட்டு மாயை மிகுவனும பலசாலியும் பிராமமணருக்குப் பகைவனும பெரிய அஸுரனுமான அநத வாதாபி அநதப் பிராமமணனுடைய விலாவினைவில் பிளந்துகொண்டும் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டும் வெப்பட்டான். வேந்தே! கெட்டபுத்தியுடைய அநத இலவலனென்கிற அஸுரன் இலவலனும் மறுபடியும் மறுபடியும் பிராமமணனைப் புஜிப்பித்துக் கொன்றுவந்தான். இநத ஸமயத்திலே அகஸ்தியபகவானும் தம் பிதருக்கள் ஒருபள்ளத்தில் தலைமீழா தொங்குவதைக் கண்டார அவா, தொங்குகிற அநதப் பிதர்களைப் பார்த்து, 'பகவான்களான நீங்கள் எதில் விருப்பமுள்ளீர்கள்? இநதப் பள்ளத்தில் நீங்கள் தலைமீழாக எதற்காகத் தொங்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார பிராமமவாதிகளான அவர்கள்

தானத்தினபொருட்டு என்று மறுமொழிகூறினார்கள் அவர்
'நாங்கள் உன்னுடைய சொந்தப் பிதருக்கள் இந்தப் பள
தை அடைந்து ஸந்ததியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு தொங்கு
றும் அகஸ்திய! எங்களுக்காக உத்தமமான பிள்ளையை நீ
பெண்ணுவாயாகில் எங்களுக்கு இந்த நரகத்தினின்று மோ
ட உண்டாகும் புத்திரனே! நீயும் நரகதியை அடைவாய்'
யு அவருக்குச் சொன்னார்கள் தேஜஸ்ஸுள்ளவரும் ஸதயத,
ம தாமத்திலும் நிலைபெற்றிருப்பவருமான அவர் அவர்களைப்
தது, 'பிதருக்களே! (உங்களுடைய) விருப்பத்தைச் செய
ன உங்களுடைய மனத்திலுள்ள நோய்நீங்குக' என்று சொன்
பிறகு, பகவானுன் முனிவர ஸந்ததியின் தொடர்ச்சியைப்
ரி ஆலோசித்தபு பிள்ளையை அடையும் விஷயத்தில் தமக்குத்
தியுள்ளமாதைக் காணவில்லை அவர் ஒவ்வொரு பிராணிக்கும்
வோர் அங்கம் சிறந்திருப்பதை நன்கறிந்து அந்த அங்கங்
க்குச் சமமான அங்கங்களுடன் ஒப்புயாவற்ற ஒரு ஸ்திரீயை
பெண்ணினார் பெருந்தவமுள்ள அந்த முனிவர தமக்காக
பெண்ணாப்பட்ட அந்தப் பெண்ணைப் புத்திரனை விருமபுகிற
ம வாடுகிறவனுமான விதாபுபதேசத்தரசனுக்குப் (பிறக்கும்
) கொடுத்தார் மிகப் பூக்கயசாலியான அவள் மிகக் ஒளி
ருந்திய மின்னலபோல் அங்கே பிறந்தாள், சரீரத்தால
ங்குகின்றவளாகவும் மங்களகரமான முகமுள்ளவளாகவும்
ரந்தாள் பாரத! விதாபுபதாஜன், பிறந்தமாதிரிததில் அந்
பெண்ணைக்கண்டு மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் பிராமமணாகளுக்குத்
ரிவித்தான் பூமிகு அதிபதியே! எல்லாப் பிராமமணாகளும்
தப்பெண்ணைப் புகழ்ந்தார்கள் அந்தப் பிராமமணாக்கள்
ளுக்கு 2 லோபாமுத்தரை என்று பெயரையும் இட்டார்கள்
ராராஜனே! அந்தப்பெண் உத்தமருபத்தைத் தரித்தவளாக
த்தில் தாமரைக்கொடிபோலவும் அக்கினியினுடைய மங்கள
மான ஜவாலிபோலவும் சீக்கிரம் வளர்ந்தாள் ராஜேந்திரனே!
ளவனத்திலிருப்பவளும் கல்யாணியுமான அவளை நன்றாக
லங்கரித்துக்கொண்ட நூறுகன்னியார்களும் நூறு தாத்தியார்களும்

1 உண்டாகும்படி மனத்தால் எண்ணினார்

2 பிராணிகளிட்டுள்ள அழகிய இடம், கண் முதலிய சிறந்த முத்தரை
க்கு (=லக்ஷணங்களுக்கு) லோபத்தை (=அவமதிப்பை) உண்பெண்
றவன், அதாவது அழகைக் கவாகிடுவன்' என்பது பழையுரை

அவளுக்கு வசப்பட்டவர்களாகிச் சூழ்ந்திருந்தார்கள் அந்
கன்னியானவள் தூது கன்னியரின நடுவில் தூதுதாதிமராகள்
சூழப்பட்டு ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சோஹிணிபோல ஒ
யுள்ளவளாயிருந்தாள் நல்லியற்கையுடனும் ஆசாரத்துடந்
கூடியவளான அவளை, யௌவனப்பருவத்தில் இருந்தும், மஹ
மாவான அந்த அகஸ்தியருடைய பயத்தினால் ஒரு புருஷனை
வரிககவில்லை ஸதயமுள்ளவளும் உருவத்தினால் அபஸரனை
மேறப்பட்டவளுமான அந்தக்கன்னியானவள் நன்னடையி
பிதாவையும் அப்படியே பரதுஜனங்களையும் மகிழ்வித்தா
அப்படிப்பட்ட (ஸ்வபாவத்துடனும் ஆசாரத்துடனும்) கூ
வைதாபி யௌவனமடைந்ததைப் பிதா பார்த்து, 'யாருக்கு
தப் பெண்ணைக்கொடுப்பேன்?' என்று மனத்தினால் ஆலோ
தான்

தோண்ணுற்றதைதாவது அந்நியம்.

தீர்த்தயாரதராபாவம் (தோடர்ச்சி.)

(விதர்ப்பராஜன் ஸந்தானத்துக்காகக் கன்னியை விந்ம்புகிற
அகஸ்தியருக்கு லோபாழத்திற்கைய விதர்ப்படி கொடுத்த
ததும், அகஸ்தியர் லோபாழத்திற்கைய விடையுயர்ந்த
ஆதையாபரணங்களைவிட்டு மாவுரி முதலியவற்றை
அணிவித்துத் தம் ஆசாமந்திற்கு அழைத்து
வந்ததும், நுகராலத்தில் அழைக்கப்பட்ட
அவள் சிறந்த ஆதையாபரணங்களை
விந்ம்ப அகஸ்தியர் அவற்றைத்
தேடிவரப் புறப்பட்டதும்)

அகஸ்தியர் எப்பொழுது அவளை இல்லறத்தில் தகுதியு
வளென்று நினைத்தாரோ அப்பொழுது விதாபபதேசத்தா
அடைந்து, 'அரசனே! புத்திரனை அடைவதற்காக எனக்கு
ஹம் செயதுகொளவதில் எண்ணம் இருக்கிறது பூபால
உன்னிடம் லோபாழத்திற்கையை வரிக்கிறேன், எனக்குக் கொ
என்று சொன்னா முனிவரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட
அந்த அரசன் பரதுஜனையை இழந்தவனாகி மறுபபதற்கும்
யற்றவனான, கொடுப்பதற்கும் விருமபவிலை பிறகு,
அரசன் மனைவியிடம் சென்று, 'வீரமுள்ள இந்த மஹரிஷிய

ரா கோபமகொண்டாலசாபாகனியினுல எரிததுவிடுவா' என்று சானனா அவவண்ணம துககமடைநதவனும் மனைவியுட ிருப்பவனுமான அநத அரசனைக்கண்டு லோபாமுததிரையான ள அருகில சென்று, 'பூமிபாலரே! எனக்காக வருத்தத்தை டையததக்கவரலலீர் பிதர்வே! என்னை அகஸ்தியருக்குக் காடும எனனா உமமைக காப்பாற்றிக்கொள்ளும்' எனகிற இநத சனததை ஸமயத்தில் சொன்னா வேந்தே! பிறகு, அநத தாப்பராஜன பெண்ணினுடைய வசனத்தால் மஹாத்மாவான கஸ்தியருக்கு லோபாமுததிரையைச் சாஸ்திரவீதியை முன ிட்டுத தானமசெய்தான் 'அகஸ்தியரோ லோபாமுததிரையை னைவியாக அடைநது, 'மிகுவிழையுள்ளவைகளான இநத வஸ ரங்கனையும் ஆபரணங்களையும் விட்டுவிடு' என்று சொன்னா றகு, வாழைமரம்போன்ற தெர்டைகளுள்ளவரும் நீண்ட கணக ளளவருமான அவள அழகுள்ளவைகளும் விழையாரதவை னும் மெல்லியவைகளும் ஆடைகளை எறிநதுவிட்டாள் பிறகு, ரப்படைகளையும் தேர்லகையும் ஆண்டயாக்ககொண்டாள் ணடகண்ணுள்ள அவள ரிஷியோடு ஒத்தவிரதமும் ஒழுகமும் ளளவளானாள் பிறகு, ரிஷிக்ளுள் மிகச்சிறந்த அகஸ்தியபக ான கங்காதவாரத்திறகுவரத் அனுகூலமான பத்தினியுடன் ிநதவம்புரிநதா அப்பொழுது அவள் பதியை அனபினாலும் ள்மதிப்பினாலும் உபசரித்தாள் பிழ்வான அகஸ்தியரும் ாரையினிடத்தில் அதிகப்பீதியை அடைநதா அரசனே! றகு, பலநாட்கள் செல்லவே புகவாஞ்ன் அகஸ்தியரிஷியானவா வத்தினுல விளங்குகின்றவனும் (ருது) ஸ்நானமசெய்தவருமான லாபாமுததிரையைப் பாராததா அவா அவ்ருடைய பணி டையாலும் சுத்தியாலும் அடக்கத்தாலும் காரதியாலும் ரூபத ாலும் பிரீதியடைநதவராகி அவ்னைச் சோவதற்காக அழைத் ா பிறகு, அநதப்பெண, வெடகமுள்ளவளாகி, கரங்களைக் வித்துக்கொண்டு, அப்பொழுது பகவானா அகஸ்தியரைப் ாதது, 'ரிஷியே! பதியானவன பாரையை அடைவது பிரஜை ள அடைதற்காகவே என்பதில ஐயமில்லை உமமையடையும் ஷயத்தில் எனனுடைய விருப்பம் எதுவோ அதனை நீர் செயயக டலீர் பிராமமணரே! பிதாவினுடைய அரண்மனையில் உள்ள பபரிக்கையில் எப்படி எனனுடைய படுக்கை இருநததோ அப ப்பபட்ட படுக்கையில் நீர் என்னை இநத இடத்தில் அடையக

'கடவீர புஷ்பமாலிகளை அணிந்தவரும் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவருமான உமமைத் திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான் இஷ்டப்படி அடைவதற்கு விருமபுகிறேன் நான் வேறுவிதமாகக் காஷாயவுடை உடுத்தது உமமை அடையமாட்டேன் பிரமமரிஷியே! இப்பொழுது அணிந்துள்ளவை எவ்விதத்தாலும் அசுத்தமர்தல கூடாது' என்ற வசனத்தைக் கூறினாள் கூறினாள் அக்ஸ்தியா, 'அழகிய இடையுள்ளவளே கலயாணி! லோபாமுதரையே! உன் தகப்பனருக்கு எவ்வளவுமான தனங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்விதமான தனங்கள் உமக்குமில்லை, எனக்குமில்லை' என்று சொன்னா லோபாமுதரை 'தபோதனரே! ஜீவலோகத்திலிருக்கிற தனமெல்லாவற்றையும் ஒருகூண் தனில் தவத்தினால் கொணடுவருவதற்குத் தேவரீர் ஸமதராக இருக்கிறீர்' என்று சொன்னாள் அக்ஸ்தியா, 'நீ சொல்கிற இவ்வண்ணமே ஆனால், அது தவத்தைக் குறைப்பதாக' என்று உடையதவம் அழியாதபடி என்னை ஏவுவாயாக' என்று சொன்னா லோபாமுதரை, 'தபோதனரே! என்னுடைய இருந்தகாலமானது சிறிதே மிகுதியுள்ளதற்கு இருக்கிறது நான் வேறுவிதமாக உமமை அடைவதற்கு எவ்விதத்தாலும் விருமவில்லை உமமுடைய தாமதத்தையும் எவ்விதத்தாலும் அழித்ததற்கு நான் விருமபில்லை இவ்விதமான் என்னுடைய விருமத்தை நீர் நிறைவேற்றக்கடவீர்' என்று சொன்னாள் அக்ஸ்தியா 'ஸௌபாக்யவதியே! கலயாணி! இந்தவிருப்பமானது உன்னுடைய புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தால் நான் (அவற்றைக்) கொள்வருகிறதற்குப் போகிறேன் நீ இந்த இடத்திலிருந்து (எவ்விருப்பப்படி நடப்பாயீர்) என்று சொன்னாள்

தோண்ணுற்றருவது அத்யாயம்.

தீரத்தயரதரபாவம் (தோடர்ச்சி.)

(பொருளுக்காக ஸந்தர்வாழதலிய ஸ்வரைஅடைந்த அக்ஸ்தியர் அவர்களுடையபொருள் வரவும்செலவும் ஒத்திருப்பதை அறிந்து அவர்களுடன் இவ்வலன்டம்சென்றது.)

கௌரவனே! பிறகு, அந்தஅக்ஸ்தியா அரசர்களுள் எவ் (பொருள்) மிக்கவனென்று அறிந்தாரோ அந்தவருதாவாஎன

ரசனைப் பொருளாயாசிப்பதற்காக அடைந்தாரா அந்த அரட்சனோ
கஸ்தியா தனனாட்டெல்லையில் வந்ததையறிந்து மந்திரிகளோடு
(பாய) நன்குபூஜித்து வரவேற்றான் அரட்சன் அவருக்கு முறைப
ட அரக்கியத்தைக் கொண்டுவந்து கைகூப்பி மிக்க அடக்கமுள்ள
னாகி வரவில் விருப்பத்தை வினவினான்

அகஸ்தியா, 'பூபதியே! என்னைப் பொருளாவேண்டிவந்த
னென்று தெரிந்துகொள் பிறரைத் துன்புறுத்தாமல் சக்திக்குத்
தக்கபடி கொடுக்கக்கூடிய பாகத்தைக் கொடு' என்று சொன்னார்
பிறகு, அரட்சன், 'கற்றறிந்தவரே! வரவுசெலவுகள் ஒத்திருக்கின்றன
தலால், இரத்தத்தனத்தில் மிச்சமிருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளுநா
ர்' என்று அவருக்குத் தெரிவித்ததான் ஸம்புத்தியுள்ள பிராம
ணா, பிறகு, வரவுசெலவுகள் ஒத்திருப்பதைக்கண்டு (பொருளைப்)
பெற்றுக்கொள்வதில் பிராணிகளுக்கு எல்லாவிதத்தாலும் துன்
புண்டாவதை நினைத்ததாரா அவர் ஸருதாவாவை அழைத்துக்
கொண்டு பரதஸுவனை அடைந்தாரா அவனும் அவர்களைத் தன்
சக்திநுடைய எல்லையில் விதிப்படி வரவேற்றான் பரதஸு
வன் அவ்விருவருக்கும் அரக்கியத்தையும் பாத்யத்தையும் கொடுத்து
னுமதிபெற்று, 'முனிஸரேஷ்டரே! விருப்பத்தைச் சொல்லும்
மமுடையவரவிலை தனயனாகிறேன்' என்று அவருடையவரவில்
பரணத்தை வினவினான் அகஸ்தியா, 'பூமிப! எங்குள்ளிருவரை
தனத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக இங்கு வந்தவர்களென்று
அறி பிறரைத் துன்புறுத்தாமல் உன் சக்திக்குத் தக்கபடி
ய்களுக்குத் தனத்தைக்கொடு' என்று சொன்னார் பிறகு, அர
ட்சன், 'வரவும் செலவும் ஒத்திருக்கின்றன இதை அறிந்து
ந்தத்தனத்தில் மிச்சமிருப்பதாகத்தெரிந்தால் பெற்றுக்
கொள்ளுங்கள்' என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்ததான் பிறகு,
மபுத்தியுள்ள பிராமமணா வரவுசெலவுகள் ஒத்திருப்பதைக்
கண்டு பொருளைப் பெறுவதனால் எல்லாவிதத்தாலும் பிராணி
களுக்குத் துன்பமுண்டாவதை நினைத்ததாரா அதற்குப் பிறகு,
கஸ்தியரும் ஸருதாவாவும் அரட்சனான பரதஸுவனும் மிக்க
பொருளுள்ள புருகுதஸனுடைய குமாரனான தரஸ்தஸ்யுவை
டைந்தாராகளா மஹாராஜனே! பெரிய மனமுள்ள தரஸ்தஸ
வா அவர்களைத் தன் தேசத்தின் எல்லையிலே எதிரா சென்று
ண்டு விதிப்படி வரவேற்றான் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தவனான (அந்த)
ஜஸரேஷ்டன் முறைப்படி அரட்சித்து, பிறகு, எல்லோரையும்

வரவில் பரயோஜனத்தை வினவினான் 'அகஸ்தியா, 'அரே
எங்களைத் தனத்தில் விருப்பத்துடன் இங்குவந்தவர்கள்
நீ அறி பிறரைத் துன்புறுத்தாமல் சக்திக்குத் தக்கபடி எங்களுக்கு
பொருளைக்கொடு' என்று சொன்னான் பிறகு, அரசன், 'வர
செலவும் ஒத்திருக்கின்றன இதை அறிந்து இந்தத்தனத்
மிச்சமிருந்தால் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று அவர்களுக்கு
தெரிவித்தான் ஸம்புத்தியுள்ள பிராமமணா, பிறகு, வரவுசெ
கள் ஸம்மாக இருப்பதைக்கண்டு (தனத்தை) கரஹிப்பத
எல்லாவிதத்தாலும் பிராணிகளுக்குத் துன்பமுண்டாவதை நினை
தார மகாராஜனே ! பிறகு, அந்த அரசாக்களனைவரும் ஒன்
சோரது ஒருவரைஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு அந்த மஹாபு
வரை நோக்கி, 'பிராமமணரே ! இவ்வலனென்கிற இந்த அஸு
பூமியில் மிகக் தனமுள்ளவனாக இருக்கிறான் அவனை அடை
நாமெல்லாரும் இப்பொழுது பொருளை யாசிப்போம்' என
இந்த வசனத்தைக் கூறினார்கள் அரசனே ! இவ்வலனையாசிப்ப
உசிதமென்று அவர்களுக்கு அப்பொழுது தோன்றியது பிற
அவர்கள் ஒன்றுசேரத்தவர்களாக இவ்வலனிடம் விரைந்து செ
றுக்கள்

தோண்ணுறறேழாவது அதயாயம்

தீ ர த த யா த ரா பாவம் (தோடர்கீச்)

(இவ்வலன் அகஸ்தியருக்கு ஆடாகச்செய்யப்பட்ட வாதாபியின் மாம்
தைப் பரிமாறியதும், இவ்வலன் வாதாபியை அழைக்க அகஸ்திய
தாம் அவனை ஜீர்னமாக்கியதைச் சொல்லியதும், பயந்த இவ்
வலன் பொருள்கொடுத்தலை முன்னிட்டு அவரைக்கொல்ல
எண்ணிப் பிந்தோடர்ந்ததும், அவர் ஹும்பகாரத்
தால் இவ்வலனைச் சாம்பலாக்கி லோபாழத்
ரைக்கு ஏராளமான தனத்தைக் கொடுத்து
அவளிடத்தில்துணசாலியான ஒருபிள்
னையை உண்டுபண்ணி
யதும்)

இவ்வலனே அந்த அரசர்கள் மஹரிஷியுடன் சோ
தனதேசத்தினளவலையில் வந்ததை அறிந்து மந்திரிகளுடனகூட
வனாகி (அவர்களைப்) பூஜித்தான் குருவமசத்திலுதித்தவனே

மருகு, அஸுரஸரேஷ்டன அப்பொழுது நன்றாகப் பக்குவமபண
 ப்பட்ட பிராதாவான வாதாபியினால் அவர்களுக்கு விருந்துசெய
 ன பிறகு, பெரியஅஸுரனாவாதாபி ஆடாகிப் பக்குவமபண
 ப்பட்டதைக் கண்டு எல்லாராஜரிஷிகளும் துயரமடைந்தவாக
 ம பிரஜைஞயைஇழந்தவாகளும் ஆனார்கள் பிறகு, ரிஷிகளுள்
 சச்சிறந்தவரான அக்ஸ்தியா அந்த ராஜரிஷிகளைப்பார்த்து,
 எங்கள் துயரமடையவேண்டாம் பெரியஅஸுரனை நான் பக்ஷிப
 னன்' என்றுசொன்னார் பிறகு, மஹரிஷியானவா, அக்ரஸனத்
 தஅடைந்து அதில் வீற்றிருந்தாரா அஸுரஸரேஷ்டனான இலவ
 ன உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு அதனைப் பரிமாறினான் பிறகு,
 கஸ்தியரே வாதாபிமாமஸம் முழுமையையும் பக்ஷித்தாரா, தாம்
 ப்ஷித்துக்கொண்டே, 'எனக்கு உன்னுடைய அன்னத்தில் மிகக்
 கசஇருக்கிறது' என்றுசொன்னார் அவர்போஜனம்செய்தபிறகு,
 ஸவலன்னென்கிறஅஸுரன், 'வாதாபியே! தவத்தினால் ஜயிக்கப்பட
 டியாத இந்தஅக்ஸ்தியா உன்னை மீறுவதற்குமுன் பலத்தையும்
 ரஜஸையும் காண்பித்துக்கொண்டு விழித்துக்கொள்' என்று
 வனை அழைத்தான் பிறகு, வாதாபி அவருடைய வயிற்றைப்
 பாப்பதற்கு வேகத்தைக் கைக்கொண்டான் பெருந்தவமுள்ள
 னும் தேஜஸவியுமான குமபமுனிவா அதனைத் தெரிந்துகொண்
 னாரா தவத்தினால் உக்கிரமானவரும் பகவானுமான அந்தமுனி
 வியாததால் காஜித்தாரா, தேஜஸினால் நன்றாகஜவலித்துக்
 காண்டு, மிகுந்த பரபரப்புடன், 'வாதாபியே! உலகத்தின் சேஷமத்
 தகாக இதோ எனனால் ஜீரணமாகப்படுகிறாய்' என்று இவ
 ன்ணம் மூன்று முறை சொல்லித் தம்கைதுனியினால் வயிற்றைத்
 ட்டினார் ஐயனே! பிறகு, மகாத்மாவரீன அந்த அக்ஸ்தியருக்குக்
 ஜிககின்றமேகம்போலப் இப்ரியசபத்தோடு வாயுவானது கீழ்
 ாககிப் புறப்பட்டது இலவலன், 'வாதாபியே! வெளிக்கிளம்பு'
 னது திருமபவும் திருமபவும் சொன்னான் அரசனே! ரிஷிக
 ளமிகச்சிறந்தவரான அக்ஸ்தியா அந்தஇலவலைப்பார்த்து,
 ரக்கச்சிரித்து, 'என்கிருந்து வெளிப்படுவதற்கு வலலவனவன்'
 னனால் அந்தஅஸுரன் ஜீரணமாகப்பட்டுவிட்டானன்றோ?'
 னது சொன்னார் இலவலனே, பெரியஅஸுரன் ஜீரணமாகப்
 பட்டதைக்கண்டு துயரமடைந்தவனான அவன் மந்திரிகளுடன்
 ஶானது கரங்குவித்துக்கொண்டு, 'எதற்காக நீங்கள் வந்தீர்கள்?
 ிங்களுக்கு என்னசெய்யக்கடவேன்? சொல்லுங்கள்' என்ற

சொல்லையசொன்னான் பிறகு, அகஸ்தியா, அப்பொழுது இல்ல
 னைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, 'அஸுர! நீ பிரபுவாக இருந்
 றாய் நான்கள் எல்லோரும் உன்னைத் தனங்களுக்கு உடைய
 நென்று அறிகிறோம் இவர்கள் அதிகதன்முள்ளவர்களல்லா என
 குத் தனத்தில் ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது. பிறரைத் துன்புறு
 தாமல் சக்திக்குத் தக்கபடி எங்களுக்குப் பாகம் கொடு' என்று ம
 மொழி உரைத்ததா பிறகு, இவ்வளவு அநதரிஷியை அவமதித்
 'நான் கொடுக்க விரும்பியதை நீர் அறிகிறீர்களில், பிறகு, உமக்கு
 தனத்தைக் கொடுப்பேன்' என்ற வசனத்தைச் சொன்னான் அக்
 தியா, 'அஸுரனே! பெரிய அஸுரனே! இந்த அரசர்கள் எ
 வொருவருக்கும் நீ கொடுக்க விரும்பினவை பதினாயிரம் பசுக்கள்
 அவ்வளவே பெர்னகளுமாம் மகாஸுரனே! எனக்கு நீ கொடு
 விரும்பினவை அவற்றைவிட இரண்டுமடங்கும் ஸ்வானமயமான ஏ
 ரதமும் மனோவேகமுள்ள இரண்டு குதிரைகளுமாம்' என்று சொ
 னா இவ்வளவே முனிவரைப்பார்த்து; 'நீர் எனனைநோக்கிச் சொ
 லுகிறவை அனைத்தும் இருக்கின்றன பொன்னுமபசுக்களுமாக
 இந்தத் தன்மனைத்தையும் கொடுப்பேன். எனனைநோக்கிச் சொ
 லிய ஸ்வானமயமான ரதத்தை நான் அறியேன்' என்று சொ
 னான் அகஸ்தியா, 'மஹாஸுரனே! பொய்யரின் வசனம் ஒன்றுக்
 எனனுமுந் திசுச் செல்லப்படவில்லை நன்கு ஆலோசித்ததறி
 கடவாய் பெர்னமயமான் ரதம் இருக்கிறது திசுச்சயம்' என்று சொ
 னா கௌரதேய! ஆலோசித்தபோது அநத ஸ்வானமயமா
 ரதம் இருந்தது. பிறகு, அஸுரன் அதிக மனவருத்தமுள்ளவன
 அதிகமான தனத்தைக் கொடுத்தான் பார்த்த! அநதரத்தத்தில் பூ
 டப்பட்ட விவாஜி ஸுவாஜி என்கிற அநதக் குதிரைகள் அநத
 தனங்களுடனும் அகஸ்தியருடனும் கூடின எல்லா அரசர்களுய்
 ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக அகஸ்தியருடைய ஆரமதத்தை
 குறித்து விரைவில் சுமந்துகொண்டுவந்தன இவ்வளவே இ
 அகஸ்தியரைப் பின்தொடர்ந்து கொல்ல விரும்பினான் ம
 தேஜஸுவியான அகஸ்தியா ஹ்ருங்காரத்தால் மகாஸுரனை
 சாமபலாகச் செய்ததா அப்பொழுது, ராஜரிஷிகள் அகஸ்தியர
 அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுச் சென்றார்கள் அகஸ்தியமுனி
 லோபாழுத்திரையினால் விரும்பப்பட்ட எல்லாவற்றையும் கெ
 தார லோபாழுத்திரை, 'பகவானே! எனக்கு விருப்பமான அ
 தனைத்தையும் செய்துவிட்டீர் ஒருமுறை சிறந்த பராக்ரி

என குழந்தையை என்னிடத்தில் உணடுபண்ணும்' என்று
 எனனா அகஸ்தியா, 'கலயாணி! மங்களாகரியே! உன்னுடைய
 ததிரத்தினால் நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்
 நதைவியுததில் ஓர் ஆலோசனையை உனக்குச் சொல்வேன்,
 நதக கேள் உனக்கு ஆயிரம்பிள்ளைகள் வேண்டுமா? அல்லது,
 பிரம்பிள்ளைகளுக்குச் சமமான நூறுபிள்ளைகள் வேண்டுமா?
 அல்லது, நூறுபிள்ளைகளுக்குச் சமமான பத்துபிள்ளைகள் வேண்
 டா? அல்லது, ஆயிரத்தையும் வெல்லக்கூடிய ஒருபிள்ளை வேண்
 டா?' என்று வினவினா லோபாமுதரை, 'தபோதனரே! ஆயி
 பிள்ளைகளுக்கு ஸம்மான் ஒரு புத்திரன் உண்டாகட்டும் கற
 நதவனும் தாராமிகனுமான ஒரு புத்திரன் துஷ்டர்களான பல
 னைகளைக்காட்டிலும் சிறப்புடையவன்' என்று சொன்னா
 தமுனிவா, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று பரதிஜனஞ்செய்து
 ததையுள்ளவராகி ஸரத்தையுள்ளவனும் தம்மோடு ஒத்த
 மகமுள்ளவருமான அவருடன் தசகசமயத்தில் சோரதாரா
 கு, அநத அகஸ்தியா அநதக காப்பத்தை உணடுபண்ணிவிட
 காட்டுக்கே சென்றா அவர் காட்டுக்குப்போனபிறகு, காப்ப
 னது ஏழுவருஷம் வளராதது பாரத! ஏழாவது வருஷமும
 னறபிறகு, அநதக காப்பம் மகிமையால் விளங்கிக்கொண்டு தரு
 வு' எனனும் மஹாகவியாகப் பிறந்தது மிகக் தவமுள்ளவனும்
 ஜஸுள்ளவனும் மஹானுமான அநத ரிஷி அநகன்களுடனும்
 நிஷத்தககளுடனும் கூடிய வேதங்களை ஜபித்துக்கொண்டே
 த அகஸ்தியரிஷிகுப் புத்திரனாகப் பிறந்தான் தேஜஸுள்ள
 ன பாலனாக இருந்துகொண்டே அநதப் பிதாவினுடைய வீட்
 ஸமித்துக்களுடைய சமையக கொண்டுவந்தான் அதனால்,
 ன இத்மவாஹன் என்கிற பெயருள்ளவனான அப்படி
 புத்மோதலுடனும் ஸமித்துக்கொண்டு வருதலுடனும்) கூடின
 தப்பிள்ளையைப் பார்த்து அநத அகஸ்தியமுனிவா அப்பொ
 ட் மகிழ்ந்தார் பாரத! அவர் இவ்வண்ணம் உத்தமமான
 நதையை உணடுபண்ணினார் அரசே! அவருடைய பிதருக்
 ம விரும்பப்பட்ட உலகங்களை அடைந்தார்கள் பரஜை
 க்கு அதிபதியே! மஹாராஜனே! அதற்குமேல், இந்த அகஸ
 ருடைய ஆஸரமமானது புத்திமானான அநதப் புதரனுடைய
 ஜவின்னால் உலகில் கயாதியை அடைந்தது வேந்தே! பிரஹ்
 கனுடைய குலத்தில் பிறந்தவனான வாதாபி இப்படி பிராம

௩௭௮

ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

மணாகளேக் கொலவனும் துஷ்டபுத்தியுள்ளவனுமாயிருந்தா
மஹாதமாவான அகஸ்தியரால் இவ்வண்ணம் அழிக்கப்பட்டா
அரசனே ! மகிழத்தக்க குணங்களுடன் கூடின இந்த ஆஸ்
மானது அந்த அகஸ்தியருடையது புணயமானதும் தேவாக
லும் கந்தாவாகளாலும் அடையப்பட்டதுமான இந்தப் பாதி
யானது ஆகாயத்தில் காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடித்து
போல விளங்குகிறது இந்தப் பர்கீர்தியானது, எப்பொழுது
பள்ளங்களில் ஓடுவதுபோலச் சிசுநங்களில் நன்குபரவிக் கொண்
ஸாபமபோலக் கற்களுடைய அடிகளில் மறைந்துகொண்
செல்லுகிறது, தாய்போலத் தென்திசை முழுமையும் நனைத்
போஷிக்கிறது ஸமுதரராஜனுக்குப் பிரியமகிஷியாகிய இந்
கனகையானது முற்காலத்தில் சிவனுடைய ஜடையினின்று நடு
விழ்ந்தது மிக்க புணயமான இந்தநதியில் இஷ்டப்படி ஸநா
செய்யவேண்டும்

தோண்ணுற்றேட்டாவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா பா வ ம, (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ப்ருததீர்த்தம் சென்றதும், லோமசர், தசரதாமர்
பரசராமருடைய தேஜஸைக் கவர்ந்ததையும் பரசராமர்
பிதாவின் கட்டையினால் ப்ருததீர்த்தத்தில் ஸநாவம்
செய்து மீண்டும் அந்தத் தேஜஸைப் பெற்
றதையும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும்)

யுதிஷ்டிர ! மஹாராஜனே ! மூவுலகங்களிலும் பிரவிர்தி
றதும் மஹரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும்
இதனை, பரசராமா எந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானம்செய்து (ரகு
ரால்) கவரப்பட்ட அந்தத் தேஜஸைப் பெற்றாரோ அந்த ப
தீர்த்தமென்று தெரிந்துகொள் பாண்டநந்தன் ! இந்தத்தீர்த
தில் நீ ஸ்ரீஹாதராகளுடனும் திரௌபதியுடனும் ஸநானம்செ
(ரகுராமருடன்) பகைத்த பரசராமா தேஜஸை எவ்வ
மீண்டும் அடைந்தாரோ அவ்வாறு துரியோதனனால் க
பட்ட தேஜஸை மீண்டும் அடையக்கடவாய்' என்று சொன்
பாரதரே ! பாண்டவரான அவர் அந்தப் பிருகுதீர்த்தத்தில் த
மாரகளுடனும் பாஞ்சாலியுடனும் ஸநானம்செய்து தேவாகளே

ருக்களையும் திருபதியடையச்செய்தாரா அநதத்திரத்தத்தி
டைய ஞாபமானது காரதியுள்ள பொருள்களைக்காட்டிலும் அதிக
தியுள்ளதாக விளங்கியது புருஷஸரேஷ்டரே! (புதிஷ்டரா)
கவாகளால் சிறிதும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஆனா
ஜேநதிரரே! பாண்டுபுத்திரரான தாமராஜா லோமசரைப
ர்த்து, 'பகவானே! பிரபுவே! எதற்காகப் பரசராமருடைய
ஜஸானது அபஹரிக்கப்பட்டதாயிற்று? எவ்வாறு அது மீண்
பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது? இதனை வினவினா எனக்குச
ராலீராக' என்று வினவினா லோமசா, 'ராஜேநதிரரே!
சுதிராமா சுநதபுத்தியுள்ள பரசராமா இவர்களுடைய வர
றதைக் கேள் விஷ்ணுவானவா ராவண்ணுடைய வதத்துக்கா,
தம் சரீரத்தால் மஹாதமாவான தசரதருக்கு ராமரென்கிற
லவராகப் பிறந்தாரா அதிலிருந்து அநத விஷ்ணுவை அயோத
ல தசரதபுத்திரராகப் பிறந்தவராகக் காண்கிறோம் 1 ரிசீக
டைய பேரரும் பருகுவின் பரபௌதரரும் ரேணுகையினபுத்தரு
ன (பரசு) ராமா இகழ்த்தகாத செய்கைகளுள்ள அநதத் தாச
ராமருடைய (பராகரமத்தைக்) கேட்டு அப்பொழுது குதூ,
ஸமுள்ளவராகவும் தசரதகுமாரரான ராமருடைய வீரபத்தை
யி எண்ணமகொண்டவராகவும் க்ஷத்திரியர்களை அடக்குவதான
படிப்பட்ட திவ்யமானவிலை எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும்
யாததியை அடைந்தார் தசரதா, அநதப் பரசராமா தம்
சத்தது எல்லையை அடைந்ததைக்கேட்டுப் பரசராமருடைய வர
றபுககாகத் தம் புத்திரரான ராமரை அனுப்பினா குந்தி நந்தன்!
தப் பரசராமா எதிர்கொண்டுவந்தவரும் ஆயுதம்பிடித்தது
பவருமான அநத ராமரைப்பார்த்து, பரிகலிக்கிறவாபோல,
ஸரேஷ்டனே! பிரபுவே! இந்தவில என்னால் நெடுங்காலமாக
யோக்கிக்கப்பட்டதன்றோ? அரசனே! நீ வல்லமையுள்ளவனாக
நதால் பிரயத்தனத்தால் இதனை நானேற்றுவாயாக' என்கிற
னத்தைச் சொன்னா இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்ட (தாசுதி
ரா), 'பகவானே! நீ (என்னை அவமதிப்பதற்குத் தகுதியுள்
ரலீரா க்ஷத்திரியர்களுடைய தாமததில் நானும் மிகத் தாழ்ந
லலேன இக்ஷவாகுவமசத்தில் பிறந்தவர்களுக்குப் புஜபல்
யத்தில் பிராமமணர்களிடம் விசேஷமாகப் புசுந்நதுபேசுவது
தன்று' என்று சொன்னா இவ்வண்ணம் சொல்லுகிற

அவரைப் பரசுராமா அப்பொழுது, ‘ராகவனே! பெரு பேசாதே வில்லில் நானேற்றுவாயாக’ என்கிற வசனத் து உரைத்தாரா பிறகு, தசரதகுமாரரான ராமா ரோஷத்தே சிறந்த க்ஷத்திரியர்களைப் பின்பப்தான திவ்யமான வில்லைப் ப ராமருடைய கையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டார் பாரத! வீ வானுன ராமா விளையாடுகிறவாபோல வில்லில் நானேற்றிடு புன்னகைசெய்துகொண்டு நானொலியையும் செய்தாரா பிரா கள அந்த ஒலியைக்கேட்டு இடியைக்கேட்டுப் பயப்பட்டு போலப் பயந்தன பிறகு, தாசரதிராமா¹ அப்பொழுது ப ராமரைப்பார்த்து, ‘பிரர்மமணரே! இது நானேற்றப்பட்ட வேறு எதை உமக்கு நான செய்யக்கடவேன?’ என்று சொன்ன ஜமதக்னிக்குமாரரான ராமா அந்த மஹாதமாவான ராமருக் ‘இந்த அம்பைக் காதோரமவரையில் இழு’ என்று திவ்யம் ஓர் அம்பைக் கொடுத்தாரா ராமா இந்த வாராததையைக்கேட் கோபத்தால் ஜவலிப்பவாபோலப் பரசுராமரைப் பார்த ‘பாக்கவரே! நீர் அகங்காரத்தால் நிறைந்திருக்கிறீர் என் கேட்டிருக்கிறேன், பொறுக்கவும் பொறுக்கிறேன் பிதாப் ருடைய அனுகரஹத்தினால், உமமால், க்ஷத்திரியாகளை வென் லிருந்து பராகரமம் விசேஷமாக அடையப்பட்டது அதன் என்னை எறிந்துபேசுகிறீர், இது நிச்சயம் என்னை ஸவரூபத்தே பாரும நான உமக்கு ஞானக்கண்ணைக் கொடுக்கிறேன்’ என சொன்னாரா பாரத! புதிஷ்டிர்! பிறகு, பரசுராமா ராமருட சரீரத்தில் ஆதிதயாகளையும் வஸுக்களையும் ருதராகளையும் மரு கணங்களையும் ஸாதயாகளையும் பிதருக்களையும் அக்னியை நக்ஷத்திரங்களையும் அவவாறே கரஹங்களையும் கந்தாவாக்களை அரக்கங்களையும் இயக்கங்களையும் நதிகளையும் தீர்த்தங்களையும் பிரமமமானவர்களும் ஸனாதனர்களும் வால்கிலய ரிஷிகளை தேவரிஷிகளையும் எல்லா ஸமுதரங்களையும் அப்படியே எல்லா ப களையும் வஷ்டகாரங்களையும் யாக்கங்களையும் உபரிஷ்த்துக்களையும் வேதங்களையும்² சைதன்யமுள்ள ஸாமங்களையும் தனுரவேத தையும் மேகக்கூட்டங்களையும் மழைகளையும் மின்னல்களையும் பார்த்தாரா- பாரத! பிறகு, பகவானும் விஷ்ணுவுமான அ ராமா அந்தப் பானத்தைவிடபார (அப்பொழுது) பூதலமான பெரிய உறகைகளாலும் பெரிய புழுதிமழையாலும் மேகங்களின்

¹ இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

² சரீரமுள்ள

ழைகளாலும் பூகம்பங்களாலும் பெரிய இடிமுழக்கங்களாலும்
 நருப்பிடிக்காளும் நிரம்பியது ராமருடைய கையால விடப்
 ட்ட அநதப்பாணமானது பரசுராமரை உயங்கியவராகச்செய்து
 தஜஸைமாததிரம் போக்கிவிட்டுப் பிரகாசத்துடன் திரும்பிவந்
 தது அநதப் பரசுராமரோ, மயக்கத்தையடைநது, பின்பு, நினைவை
 ணமெபெற்று, உயிரா திரும்பிவந்தவராகி, விஷ்ணுதேஜஸுள்ளவ
 ன ராமரைத் தண்டனிட்டாரா (அநத) விஷ்ணுவால் விடை
 ளிக்கப்பட்ட அநதப் பரசுராமா மறுபடியும் மஹேந்திரமலைக்குச்
 சன்றாரா பெருந்தவமுள்ள பரசுராமா வெட்கமுள்ளவராகவும்
 யந்தவராகவும் அநதமலையில் வாஸம்செய்தாரா பிறகு, ஒரு
 ாஷ்காலம் சென்றபின் பிதருக்கள் வல்லமைகவரப்பட்டிருக்கிற
 ரசுராமரை மதமற்றவரும் துக்கமுள்ளவருமாகக் கண்டு, 'புத்திர!
 ஷ்ணுவை (=ராமரை) எதிர்த்து (பபடும) இந்த மனவருத்தமா
 ரது நல்லதன்று அவா சூவுலக்கங்களிலும் எப்பொழுதும் பூஜி
 ப்பட்டதக்கவரும் நன்குமதிக்கத்தக்கவரும் அல்லரோ? புத்
 ரனே! வதுஸரம் என்கிற பெயர்கொண்ட புண்யநதிகுச்ச செல
 ராயாக அதிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸநானம்செய்து மீணடும சரீ
 ததை (=பலததை) அடைவாய ராம! எந்தத்தீர்த்தத்தில் உன
 ரடைய பிரபிதாமஹரான பிருகுவானவா தேவயுகத்தில் உத்தம
 னதவத்தைச் செய்தாரோ அநதத்தீர்த்தமானது தீபதோதம்
 னது பிரவித்திபெற்றது' என்று சொன்னார்கள் கௌரதேய!
 ரமா¹ பிதருக்களுடைய வாக்கியத்தினால் அதை அவவிதம்
 சய்தாரா பாண்டுநதன்! இந்தத்தீர்த்தத்தில் தேஜஸை மீண
 ம அடைந்தாரா ஐயா! மஹாராஜனே! முற்காலத்தில் சிறந்த
 சயகையுள்ள பரசுராமரால் விஷ்ணுவான ராமரை எதிர்த்து
 பபடிப்பட்ட இந்தத் தேஜோபங்கமானது அடையப்பட்டதா
 றது' என்று சொன்னார்

தோண்ணுறறென்பதாவது அதயாயம்.

தீரததயரதராபாவம் (தோடீச்சி)

(விருதூலாஸாஸம் துன்புறுத்தப்பட்ட இந்திரன் முதலியவர்கள் பிரம்மதேவரின் கட்டளைப்படி வஜராயுதம் செய்வதற்காகத் ததீசரை அடைந்து அவருடைய எலும்பை வேண்டியதும், நீவஷ்டா ததீசருடைய எலும்பினால் வஜராயுதத்தைச் செய்ததும்) -

யுதிஷ்டிரா, 'பிராமமனோததமரோபுத்திமாஸாஸம் அரத அகதியமகரிஷியினுடைய செய்கைகளின்விரிவை மறுபடியும் நாக்கேடகவிருமபுகிறேன்' என்று வினவ, லோமசா சொல்லலானான் 'அரசனே! மகாராஜனே! திவ்யமானதும் ஆசசாயமானதும் மதாசுருடைய சரித்திரத்தைத் தாண்டியிருப்பதுமான அளவிறந்தேஜஸுள்ள அகஸ்தியருடைய கதையையும் பிரபாவத்தையுடைய கிருதயுகத்தில் கோரமானவாகளும் யுத்தத்தில் கெட்டும் முள்ளவாகளும் காலகேயாகனென்று பிரவரித்திபெற்றவாகளும் மிகப் பயங்கரமாகளான அஸுரர்கள் கூட்டங்களாக இருந்தார்கள், அவர்கள் விருதரனை அடுத்தது பலவிதஆயுதங்களை எடுத்தது கொண்டு மஹேந்திரனமுதலிய தேவர்களைநோக்கி நாற்புறங்களிலும் (எதிர்த்து) ஓடினா பிறகு, தேவர்கள் முற்காலத்தில் வருதரனைக்கொல்வதில் முயற்சியைச் செய்தார்கள், இரத்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரமமாவை அடைந்தார்கள் பிரமமதேவ அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிற அவர்களைவரையுபார்த்தது, 'தேவர்களே! நீங்கள் செய்யவிருப்பின காரியமனைத்து எனக்குத்தெரிந்தது வருதரனைக் கொல்லத்தக்க உபாயத்தைச் சொல்லவேண்டி ததீசா என்று ப்ரவரித்திபெற்ற உதாரயுதமுள்ள ஒருமஹரிஷி இருக்கிறார் நீங்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அவரைஅடைந்து ஒருவரத்தை நன்கு வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் தாமாதமாவான அவர் மிகப்பரிதிமுள்ள உள்ளத்தோடு உங்களுக்களிப்பாரா ஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான நீங்களனைவரும் அவரை, 'முன்றுஉலகத்துக்கும் நமையுமாகத் தேவரிருடைய எலும்புகளைத் தரக்கடவீர்' என்ற சொல்லவேண்டி அவர் சரீரத்தைவிட்டு எலும்புகளைக் கொடுப்பாரா அவருடைய எலும்புகளால் மிகப்பயங்கரமானதும் பெரி

ம பகைவர்களைக்கொல்லதும் அச்சநதருவதும் ஆறுபட்டை-
 ளளதும் அச்சநதரும் பேரொலியுள்ள துமான வஜராயுதமானது
 அதியாகச் செய்யப்பட்டவேண்டும் இரதிரன் அநதவஜராயுதத்
 தால் வருதரணைக்கொல்லுவான இதுமுழுமைபும் உங்களுக்குச்
 சாலலப்பட்டது ஆதலால், விரைவாகச் செய்யக்கடவீர்' என்று
 சானனா பிறகு, இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்ட தேவர்கள்
 மமாவிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டும் நாராயணரை முன்னிட
 க்கொண்டும் ததீசருடைய ஆஃரமத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.
 ஸ்வதிரதியினுடைய அதக்கரையிலிருப்பதும், பலவிதமரங்களா
 மகொடிகளாலும் சூழப்பட்டதும்,¹ ஸாமகானம்பண்ணுகிறவா
 ளபோன்ற வணிகனினுடைய உரத்தபாடலோசைகளால்
 ழக்கப்பட்டதும், ஆண்குயில்களுடைய ஒலியுடன்கலந்ததும்,
 கோரங்களால் ஒலிக்கப்பெற்றதும், புலியின் புயத்தால் விடுபட்ட
 ருமைகளாலும் பன்றிகளாலும் ஸருமரங்களாலும் சமரங்களா
 ம ஆங்காங்கு ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதும், பெணயான்களாலும்
 தம்பெருக்கும் துவாரங்களின் வாய்பிளந்திருப்பவைகளும் தடா
 ககளில் மூழ்கிவிளையாடுகின்றவைகளும் ஆணயான்களாலும்
 றபக்கங்களிலும் முழக்கப்பட்டதும், பேரொலிசெய்கின்ற சிங்கங்
 ளாலும் புலிகளாலும் முழக்கப்பட்டதும், குகைகளிலும் மலைப்
 பாரதங்களிலும் படுத்திருப்பவைகளும் பதுங்கிஇருப்பவைகளு
 ள் மற்றவைகளாலும் அநத அநத இடங்களில் பிரகாசிக்கின்றதும்,
 னத்திறகு மிகக் கிழ்ச்சியைத் தருகின்றதும், ஸவாககத்துக்குச்
 மமான ஒளியுள்ள துமான ததீசருடைய ஆஃரமத்தை அடைந
 ரர்கள் அநதத் தேவர்கள் அநத ஆஃரமத்தில் சூரியனுக்குச்
 மமான காரதியுள்ளவரும் சரீரத்தால் நேரே வந்த பிரமமதேவா
 பால் மிக ஜவலிப்பவருமான ததீசரைக் கண்டார்கள் அர
 னை! தேவர்கள் எல்லோரும் அவருடைய கால்களில் நமஸ
 தித்து அபிவாதனம்செய்து பிரமமதேவா சொல்லியவண்ணம்
 ரத்தை வேண்டினார்கள் பிறகு, ததீசர், மிக நம்பினவராகி,
 நதத் தேவஸரேஷ்டர்களைப் பார்த்து, 'தேவர்களே! இப்
 பாழுது உங்களுக்கு எது நன்மையோ அதைச் செய்கிறேன்

¹ 'ஸாமகை' என்பது மூலம் 'ஸாமகானம் செய்பவர்கள்' என்பது
 கன்பொருள், உபமானஉபமேயங்கள் பொருந்தாமையால், தொழிற
 யாரைக் கொண்டு, 'ஸாமகானங்கள்' என்றேகொள்ளலாம். ஆஷ்வமாத
 ல் இங்ஙன் வந்தது என்க

என தேகததையும் நானே விட்டுவிடுகிறேன்' என்று சொன்ன மனிதர்களுள் மிகச்சிறந்தவரும் இந்திரியங்களை அடக்கினவ்மான அந்தத் ததீசா இவ்வண்ணம் சொல்லித் தம் உயிரை விடா பிறகு, அந்தத் தேவர்கள் மரித்த அந்தத் ததீசருடை எலும்பைப் பிரம்மதேவர் உபதேசித்தவண்ணம் எடுத்தார்கள் தேவர்கள் மிக்க களிப்புள்ளவர்களாக ஜயத்தின்பொருட்டுத் தவடாவை அடைந்து அந்தக்காரியத்தைச் சொன்னார்கள் தவடாவோ, அவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்டு, மிக்கமகிழ்ச்சியுள்ளனும் நியமமுள்ளவனுமாகி முயற்சியினால் மிகவும் பயங்கரமான ரூபமுள்ள வஜ்ராயுதத்தைச் செய்தான் அவன் அந்த ஆதத்தைச்செய்து ஸந்தோஷமுள்ளவனாக இந்திரனைப்பார்த்து 'தேவனே ! இந்தச் சிறந்த வஜ்ரத்தினால் உக்கிரனான தேவசுதுருவை இப்பொழுது சாமபலாகச் செய்வாயாக பிறகு, பணவணக்கொன்ற நீ (தேவ) கணங்களுடன் ஸவாககத்தில் நிலைபெறுத் தேவலோகம் முழுமையையும் ஸுகமாகப் பரிபாலன செய்வாயாக' என்று சொன்னான் தவஷ்டாவினால் அவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்டபுரந்தரனோ அதிகஸந்தோஷமுள்ளவனாகவும் நியமுள்ளவனாகவும் அந்த வஜ்ராயுதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்

நூறுவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதராவம் (தோடர்ச்சி.)

(இந்திரன் விந்நாணக் கொன்றதும், அஸுரர்கள் தேவகணங்கள்செய்த துன்பத்தைப் போழும் கடலுள்சென்று உலகத்தை அழித்த நீச்சியித்ததும்)

பிறகு, வஜ்ராயுதம் பிடித்தவனும் வலாஸுரனைக் கொள்வனுமான அவன் தேவர்களால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனாகி, ஆகாயத்தையும் பூமியையும் வயாபித்துக்கொண்டிருப்பவனும், பெரிய சரீரமுள்ளவர்களும் ஆயுதமெடுத்தவர்களுக்கொடுமுடிகளுடனகடிய மலைகள்போன்றவர்களுமான காலகேடகரால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தது காககப்பட்டிருக்கிறவ்மான வருதரனை எதிர்த்தான் பரதஸுரேஷ்டனே ! பிறகு தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு உலகத்துக்குப் பயத்தை உண்பண்ணுகிற பெரிய யுத்தமானது ஒரு முகூர்த்த காலம் நடந்தது

கருடைய கைகளால் ஒங்கி வீசப்பட்டவைகளும் சரீரங்களில்
 டப்படுகின்றவைகளுமான கத்திகளுடைய சபதமானது மிக
 நங்கினதாயிற்று மஹாராஜனே! ஆராயத்திலிருந்து விழு
 து தலைகளால் பூமிபானது காமபிலிருந்து நழுவிவிழுந்த பனம்
 வகளால் நிறைந்ததுபோலக் காணப்பட்டது அந்தக்¹ கா
 பாகள் பொற்கவசங்களைப் பூண்டவாகளும் பரிகள்களை ஆயுத
 க்கொண்டவாகளுமாகிக் காட்டுத்தியிலை எரிக்கப்பட்ட மலை
 போலத் தேவர்களை எதிர்த்தார்கள் சிறந்த வேகமுள்ளவா
 ம ஒன்றுசேர்ந்தவாகளும் எதிர்த்து ஒடிவருகிறவாத்ருமான
 தக்காலேயாகளுடைய வேகத்தைத் தாங்குவதற்குத் தேவா
 சக்தியற்றவாகளானார்கள் அந்தத்தேவர்கள் தோற்றுப் பயத்
 றல் ஒடினார்கள் ஆயிரம்கண்களுள்ள புரந்தரன் பயந்து ஒடு
 ற அந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, வருதரனும் விருத்தியடையும்
 ருந்து பெரிய மதிமயக்கத்தை அடைந்தான் காலேயாகளுடைய
 ததாலநடுக்கமுற்ற தேவனைபுரந்தரன் தானே அந்தப் பிரபு
 ன நாராயணரை விரைவாகச் சரணமடைந்தான் ஸந்தான
 ன விஷ்ணுவானவா அந்தஇந்திரன் மதிமயக்கத்தால் கவரப்
 டதைக்கண்டு அவனுடைய பலத்தை அதிகமாக வருத்திசெய
 ராகித் தம்முடையதேஜஸை இந்திரனிடத்தில் வைத்தாரா
 கு, தேவகூட்டத்தார்களும் அப்படியே குற்றமற்ற பிரமமரிஷி
 ம இந்திரன் விஷ்ணுவிலை ரக்ஷிக்கப்பட்டதைக்கண்டு தம்
 தேஜஸையும் அவனிடம் வைத்தார்கள் அந்தஇந்திரன், விஷ்ணு
 றும தேவதைகளாலும் மிக்கபாக்யசாலிகளான ரிஷிகளா
 ன் நன்றாகத் தேஜஸிலை வருத்தியடையும்படி செய்யப்பட்டுப்
 முள்ளவனான வருதரன் தேவராஜனைப் பலமுள்ளவனை
 ிந்து உரத்தசத்தங்களை (வெளியிட்டுக்கொண்டு) காஜித்தான்
 னுடைய பேரொலியிலை பூமியும் திசைகளும் ஆகாயமும்
 ரக்கமும் மலைகளும் ஆகியஎல்லாம் அசைந்தன அரசனே!
 கு, மஹேந்திரன் கோரமான பேரொலியைக் கேட்டு மிக்க வாட
 டைந்தவனும் பயத்தில் முழுகினவனும் விரைபவனுமாகி,
 தவருதரனைக் கொல்லும்பொருட்டுப் பெரியவஜரத்தை எறிந்
 ன இந்திரனுடைய வஜரத்தால் அடிக்கப்பட்டவனும் பொன்
 லை தரித்தவனுமான அந்தமஹாஸூரன் முற்காலத்தில் விஷ்
 வினுடையகையினின்றுவிடுபட்ட அந்த மந்தரமென்கிற பெரிய

1. கரையருடைய மனைவியான காலி என்பவளின் பிள்ளைகள்.

சிறந்தமலைபோல விழுந்தான் அந்த அஸுரஸுரேஷ்டன் செ
லப்பட்டவுடனே இந்திரன் பயத்தால் பீடிககப்பட்டவனாகி
தடாகத்தினுள் பிரவேசிப்பதற்கு விரைவாக ஓடினான், தன்ன
னினு வஜ்ராயுதம் விடப்பட்டதைப் பயத்தால் நினைக்கவில்
வருதான் கொல்லப்பட்டதையும் நினைக்கவில்லை எல்லாதே
களும் மஹரிஷிகளும் மகிழ்ந்தவர்களாகவும் மிக்ககளித்தவாக
கவும் இந்திரனைத் துதித்துக்கொண்டு வஜ்ரத்தால் அடிககப்பட
சித்திரினமலைபோலக்¹ கொல்லப்பட்ட விருதரனைப் பூமியில்
டாராகள் தேவர்கள விரைவாக ஒன்றுசேர்ந்து விருதரனு
வத்ததினால் வாடியிருக்கிற எல்லா அஸுரர்களையும் கொ
கள் ஒன்றுசேர்ந்த தேவர்களால் கொல்லப்படுகின்ற அ
அஸுரர்கள் பயத்தினால் பீடிககப்பட்டவர்களாகிக் கடலிலே
பிரவேசித்தார்கள் அளத்தற்கரியதும் மீன்களால் நிரம்பிய
முதலைகளால் மிக நிரம்பியதுமான ஸமுத்திரத்தில் னுழைந்து
பொழுது தக்க முயற்சியினால் மூவுலகங்களையும் அழிப்பதற்
ஒன்றுசேர்ந்து ஆலோசனைசெய்தார்கள் புத்திரிசச்யத்
அநிந்தவர்களான சிலஅஸுரர்கள் அந்த அந்த உபாயங்
விரித்தாரைத்தார்கள் அங்கே ஆலோசனைசெய்கின்ற அ
அஸுரர்களுக்கு, 'எவர்கள் கலவியும் தவமும் நிரம்பியிருக்க
களோ அவர்களுடைய விராசத்தையே முதலில் செய்யவேண்
உலகங்களைத் ததும் தவத்தினால் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவல்ல
ஆதலால், தவத்தை அழிப்பதற்கு விரைவுபடுங்கள் பூமியில்
சிகளாகவும் தாமங்களை அநிந்தவர்களாகவும் தவசிகளையும்
வித்துக்களையும் அநிந்தவர்களாகவும் எவர்கள் இருக்கிறார்களோ
அவர்களுடைய வத்ததை விரைவாகவே செய்யவேண்
அவர்களழிந்தால் உலகம்அழிந்தது' என்கிற கோரமான எ
மானது, அடைவில் செல்லும் காலவசத்தால் உண்டாயிற்று,
வண்ணம் எல்லோரும் உலகங்களை அழிப்பதில் புத்திரிசச்யத்
அடைந்தவர்களாகிப் பெரிய அலைகளோடு கூடியதும் ரத்
ளுக்கு இருப்பிடமுமான ஸமுத்திரமாகிற தூக்கத்தை அடை
மிகக் மனக்களிப்புள்ளவர்களாக இருந்தனர்

1 இந்த விருதரவதம் உதேராகப்பாவத்தில் வேறுவிதமாகக் கூறப்
படுகிறது, ஷைபாவம் ௩௬-௩௭-ம் பக்கங்களில் காண்க

நூற்றோராவது அதயாயம

தீ ர த த ய ர த ர ர ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி.)

(கடலில் மறைந்துகொண்டிருக்கிற அஸுரர்கள்
இரவுதோறும் வெளிவந்து ஆசிரமங்கள்
உள்ள ரீஷிகணங்களைக் கொன்றதும்,
தேவகணங்கள் நாராயணரைச்
சுரணமடைந்ததும்.)

அந்தக் காலையாக ஜலங்களுக்கு நிதிபும வருணனுக்கு
நப்பிடமுமான ஸமுத்திரத்தை அடைந்து மூவுலகங்களையும்
நிப்பதில் நன்றாக முயற்சிசெய்ததாக அவர்கள் மிக்ககோபத்
தன ஆசிரமங்களிலும் புணயமான ஆயத்தனங்களிலும் எந்த
பிகளிருக்கின்றனராகனோ அவர்களை எப்பொழுதும் இரவில்
வித்ததாக தூராதமாக்களான அவர்களாலே வலிவிட்ட
தைய ஆசிரமத்தில் நூற்றெண்பத்தெட்டுப் பிரமமணர்களும்
நூறுபது தவசிகளும் பகஷிக்கப்பட்டார்கள் புணயமானதும்
பிரமமணர்களால் அடையப்பட்டதுமான சயவனருடைய ஆசிர
மத்தையடைந்து கனிகிழங்குகளைப் புசிப்பவர்களான நூறுரிஷி
களினனப்பட்டார்கள் தூராதமாக்களும் தபோதனர்களைப்
பகஷிக்கிறவர்களான அந்தக் காலையாக இரவில் இவ்வண
ம செய்தார்கள், பகலில் கடலில் பிரவேசித்ததாக பரத
ஜருடைய ஆசிரமத்திலும், நியமமுள்ளவர்களும் பிரமமசாய
னளவர்களும் கார்ப்பைப்புசிப்பவர்களும் ஜலத்தைப் புசிப்
பவர்களான இருபதினமா கொல்லப்பட்டார்கள் அப்பொழுது
பபடி நாளடைவில் அந்த அஸுரர்கள் கடலரீரின் பலத்தை
டைந்திருந்துகொண்டு இரவில் அந்த எல்லா ஆசிரமங்களை
பிடித்தார்கள் அநேகம் பிரமமணக்கூட்டங்களைக்
காலவாகி அந்தக் காலையாக காலத்தினால் பற்றப்பட
வர்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! பரிதாபப்பட்டதக்க தவசி
ரின் விஷயத்தில் இவ்விதம் தொடங்கின இப்படிப்பட்ட அந்த
ஸுரர்களை மனிதர்கள் அறியவில்லை குரூரர்களான அவர்கள்
லகத்தை அழிப்பதன்பொருட்டுப் பூமியில் எங்கும் திரிந்தா
ர ஆகாரநியமங்களால் மெலிந்திருக்கிற முனிவர்கள் உயிர்
யான சரீரங்களோடு தரையில் விழுந்திருப்பவர்களாகக் காலையில்

காணப்பட்டார்கள் தன்சகுறைந்தவைகளும் ரகதயிலலாதனை
 னும் மஜைஜயும் நரமபுயிலலாதனைகளும் பொருத்தககள் றறனை
 னும் என்கும் சிதழிககிடககின்றவைகளுமான (சரீரங்களால்) நின்
 கப்பட்ட பூமியானது சங்குகளின்குவிபல்களால் நிறைக்கப்பட்ட
 போலிருந்தது உடைக்கப்பட்ட கலசங்களாலும் அப்படி
 ஒடிக்கப்பட்ட ஸ்ருவங்களாலும் இறைக்கப்பட்ட அகனிஹோ
 ஸாதனங்களாலும் பூமியானது மறைக்கப்பட்டதாயிற்று உ
 மானது வேதாத்தியயனமும் ஹோமமுயிலலாதனம் யஜ்ஞங்க
 உதஸவங்களும் காமாணுஷ்டாநங்களும்ற்றதும் உதஸாஹம்
 கியதும் காலேயர்களின் பயத்தினால் துன்பமடைவிக்கப்பட்ட
 ஆகியது அரசே! இவ்வண்ணம் அழிகின்ற மனிதர்கள் த
 னைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகவும் பய
 வர்களாகவும் பயத்தினால் திருக்கங்களில் ஒடினார்கள் சிலா கு
 களில் நுழைந்தார்கள் சிலா மலை அருவிகளை அடைந்தார்கள்
 சிலா மரணத்தில் பயந்து பயத்தினாலே உயிரைவிட்டார்கள்
 சமயத்தில் பெரியவில்லை கையில்தாங்கினவர்களான சில சூரா
 மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகவும் தானவர்களைத் தேடுகின்ற
 ளாகவும் அதிக முயற்சியைச் செய்தார்கள் அவர்கள் ஸ்
 திரத்தில் ஒளிறுதுகொண்டிருக்கிற இந்த அஸுரர்களைக் க
 வில்லை, அதிக சூரமத்தையும் அடைந்தார்கள், அழிவையுமே அந
 தார்கள் மனிதர்களுக்கு அடிபதியே! உலகமானது யஜ்
 களும் உதஸவங்களும் காமாணுஷ்டாநங்களும் அழிந்து நாசத்
 அடையவே தேவர்கள் மிக்க துன்பத்தை அடைந்தார்கள் தே
 கள் ஒன்றுசேர்ந்து மகேந்திரனோடிருந்து பயத்தினால் ஆலோச
 செய்தார்கள் பிறகு, அந்தத்தேவர்கள் அனைவரும், ரக
 பதில் ஸமாத்தரும் ரக்ஷகரும் பிரகாசிப்பவரும் பிறப்பில்ல
 வரும் என்கும் வியாபித்திருப்பவரும் வைகுண்டரும் தோ
 யடைவிக்கப் படாதவரும் மதுஸூதனருமான நாராயண
 அடைந்து நமஸ்கரித்து அப்பொழுது சொல்லலாயினா 'பிரபு
 நீர் என்களைப் படைத்தவா, போஷிப்பவா உலகத்தை அ
 பவரும் நீர் ஜங்கமஸ்தாவரங்களான இந்த உலகம் உம்ம
 உண்பெண்ணப்பட்டது செந்தாமரைக்கண்ணரே! மீண்
 உமமிடத்திலேயே அந்தஉலகம் லபத்தை அடைகிறது தாமஸ
 கண்ணரே! முற்காலத்தில் காணாமற்போயிருந்த பூமியா
 உலகங்களின் நன்மைக்காகப் பன்றிவடிவமெடுத்தது உம்ம

முததிரத்தினின்று தூக்கிக்கொணடுவரப்பட்டது புருஷோத
மரே! முற்காலத்தில் மகாவீரயமுள்ளவனும் தைத்யாகளுள்
நதினவனுமான ஹிரணயகசிபுவான்வன் நுருவிமம் சரீரத்தை
தெது உமமால் கொல்லப்பட்டான் எல்லாபராணிகளாலும்
காலமுடியாதவனான பலிஎன்கிற மகாஸூரனும் உமமால்
மனவடிவத்தை அடைந்து மூவுலகங்களினின்றும் விலகப்பட்
ான் பெரியவிலுள்ளவனும் யஜ்ஞங்களுக்குக்கலக்கத்தைச்செய
வனும் குருநானும் ஜமபன்னென்று பிரவித்திபெற்றவனுமான
ஸூரனும் உமமாலேயே வீழ்த்தப்பட்டான் இவைமுதலிய
சயகைகளுக்கு கணக்கில்லை மதுஸூதனரே! பயத்தால் நடுக
ற்றிருக்கிற எங்களுக்கு நீரே கதி தேவ தேவாகளுக்கெல்லாம்
திபதியே! ஆகையால், உலகங்களுக்காக உமமை நினைவுமுடிகி
றும் உலகங்களையும் தேவாங்களையும் இந்திரனையும் பெரியபயத்
தினன்று காப்பாற்றுவீராக சரணமடைந்தவர்களைப் பாதுகாப்ப
ல நீர்ஒருவர் உறுதியான விரதமுடையவராக இருக்கிறீர்

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ர ப வ ம (தோடர்ச்சி)

(விஷ்ணு கடலில் மறைந்த அஸுரர்களைக் கொல்வதற்காக அந்நை
வற்றச்செய்ய உபாயங் கூறியதும், தேவர்கள் பிரம்மலோகம்
சென்றதும், பிரம்மதேவர் கட்டளையினால் அவர்கள்
அகஸ்தியிடம் சென்று கடலை வற்றச்செய்ய
வேண்டினதும்)

உமமுடைய அருளால் ¹ நான்குவிதமான பிரஜைகள் எல்
ரம் விருத்தியடைகின்றனர் (உமமால்) போஷிக்கப்பட்ட அந்தப்
பிரஜைகள் ஹவயகவயங்களால் தேவர்களைப் போஷிக்கிறார்கள் இவ
ண்ணம் உலகங்கள் ஒன்றை மறறென்று அடுத்த விருத்தி அடை
ன்றன, உமமுடைய அருளால் பயமற்றவைகளாக இருக்கின்றன,
மமாலேயே காப்பாற்றப்படுகின்றன உலகங்களுக்கு இந்தப்
பரிதானபயம் வந்திருக்கிறது, எதனால் என்று அறிபோம், இர
ல் பிராமமணர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள் பிராமமணர்கள்
நீணித்துப்போனால் பூமியானது க்ஷயத்தை அடைந்துவிடும
றகு, பூமியானது க்ஷீணித்துவிட்டால் தேவலோகம் க்ஷயத்தை

1 'தேவா, மனிதா, விலங்கு, தாவரம்' என்பது பழையவுரை

அடையும் மிகப் பாகுபலமுள்ளவரே! ஜகதபதியே! உமமுடை அருளால் எல்லா உலகங்களும் உமமாலேயே காப்பாற்றப்பட் விநாசத்தை அடையசீமலிருக்கவேண்டும்' என்று சொன்னாரு.

விஷ்ணுவானவா, 'தேவர்களே! பிரஜைகளுடைய அழிவுக்கு காரணமனைததும் எனக்குத் தெரிந்தது உங்களுக்கும் செவேன் மனக்கவலை அறதுக கேளுங்கள் காலையாகளான் பிரலித்திபெற்ற மிகக் உக்கிரமான (அஸுரர்களின்) கூட்டங்க இருக்கின்றன விருதரனை அடுத்தது அந்தக் கூட்டங்களால் உமனை ததும் நாசம் செய்யப்பட்டது அந்தக் கூட்டத்தார்புத்திமானான இந்திரனால் விருதரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு உரைப்பாதுகாக்கிறவர்களாகி ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசித்ததாக அவர்கள் கோரமானதும் முதல்களாலும் கராகங்களாலும் நியியதுமான ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசித்து உலகங்களை அழிப்பதற்காக இராககாலத்தில் இவ்வுலகத்தில் ரிஷிகளைக் கொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் நாசத்தை அடைவிக் கப்படமுடியாதவர்கள் ஸமுத்திரத்தை அடைந்திருக்கிறார்களன்றோ? ஸமுத்திரத்தை வறட்சியவதில் உங்கள் எண்ணத்தை நிச்சயிப்பீர்களாக' என்று சொன்னா அந்தத் தேவர்கள் விஷ்ணுவின் சொல்லப்பட்ட இந்த எண்ணத்தைக்கேட்டு அவரையே முன்னிடிக் கொண்டு பிரம்மதேவன் அடைந்து, பிறகு, வணங்கினவர்களாகி, 'எல்லா உலகங்களையும் அழிப்பதற்காகக் காலையாக நிச்சயம் செய்திருக்கிறார்கள்' என்கிற அதே விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள் ஸநாதநரான பிரம்மதேவா இவர்களுடைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு மிகப் பிரியதான இந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே! அஸுரர்களுடைய செய்கையையும் காலத்தால் தூண்டப்பட்ட காலையாளால் மனுஷ்யர்கள் முதலியவர்களின் அழிவையும் நான் அறிந் கொண்டேன் எவர்கள் காலத்தால் கெடுக்கப்பட்டார்களே அவர்களுக்கு நாசம் வந்துவிட்டது ஸமுத்திரத்தை வறற்செய்வதில் உபாயத்தை நன்கு சொல்வேன் மிக அடக்கமுள்ளவரு மிதரனாகும் வருணனாகும் புத்திரருமான அக்ஸ்தியா என்பவருக்குப் புகழ்பெற்றிருக்கிறார் நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அவரை அடைந்த இந்தப் பரயோஜனத்தை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் மிகக் தேஜஸுள்ள அவர் ஒருக்ஷணத்தில் பெரியகூட்டைப் பானம்பண்ணுவதற்கு சக்தியுள்ளவரல்லரோ? ஸமுத்திரத்தை வறற்செய்வதில் அகதியரைத்தவீர வேறுஎவன் சக்தியுள்ளவன்? ஸமுத்திரத்தைவறற்

சயதாலன்றி வேறுவிதத்தால அந்தஅஸுரர்கள் (அழிக்கபட்ட) கூடியவராகா ஸமுத்திரம் வறற்செய்யப்பட்டால் 'லேயாகளைக் கொல்லீர்கள்' என்னும் பயனுள்ள சொல்லைச் சாலலினர்

தேவர்கள் பரமேஷ்டியான பிரம்மதேவருடைய இவ்வாறான சனததைக்கேட்டுப் பிரம்மாவின்ரிடம் விடைபெற்று அக்ஸ்திய டைய ஆஸ்ரமத்தகுசு சென்றார்கள் அங்கே மஹாதமாவும் வலிக்கிறதேஜஸுள்ளவரும் தேவர்களால் பிரம்மதேவா உபா ிகப்படுவதுபோல ரிஷிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறவருமான அக்ஸ்தியரைப் பார்த்தார்கள் அவர்கள் மகாதமாவும் (விரத்ததி ருநது) நமுவாதவரும் ஆஸ்ரமத்திலிருப்பவரும் தபோரிதியுமான தராவருணகுமாரரான அக்ஸ்தியரை அடைந்து அவருடைய சயகைகளால் துதிககலாயினர் தேவர்கள், 'தேவரீர் முற்காலத் த நகுஷ்ணை தவிககசெய்யப்பட்ட உலகங்களுக்குக் கதியானீர் லகங்களுக்கு முட்போலிருந்தநகுஷ்ண உலகங்களின் நனமைக் கத தேவராஜபதவியிலிருந்து தள்ளப்பட்டான ஸ்ராயன தன ரத்தாண்டிசெல்லவதைப்பொருமல்) கோபத்தால் மிகவளர்ந்து கர்யுததைஅளர்வினவிநதியமலையானது உமமுடைய வசனத்தை மமாட்டாமல் வளராமலிருக்கிறது உலகம் இருளால்குழப்பபட்ட பாழுது மிருதயுவினால் துன்புறுத்தப்பட்ட பிரஜைகள் உமமை ப காப்பவராக அடைந்து மிகச்சிறந்தஸுகத்தை அடைந்தார் பயத்தால் நடுக்கமுள்ள எங்களுக்கு எப்பொழுதும் பகவா ன தேவரீர் கதியாக இருக்கிறீர் ஆதலால், துன்பத்தைஅடைந்த ல்கள் தேவரீரிடம் வரத்தை யாசிக்கிறோம் தேவரீர் வரங்களைக் காடுப்பவரல்லரோ?' என்றனர்' என்று சொன்னார்

நூற்றுமுன்னுவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(விந்நியமலை வளர்த்ததும் அக்ஸ்தியர் அதனைத் தடுத்ததும்
காரணமும், தேவர்கள் கடலை வற்றச் செய்யவேண்ட
அக்ஸ்தியர் அவர்களுடன் ஸமுத்திரத்திற்குச்
சென்றதும்.)

யுதிஷ்டிரா, 'மகாமுனிவரே! விநதியமலையானது யாதுகார ம்பற்றிக் கோபம்முண்டு விரைவாக வளர்ந்தது? நான் இதனை

விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்று வினவ, லோம சொல்லலானா 'மலைகளுள் சிறந்ததும் மிகக் அசுசுந்தருவ மான மேருவென்கிற பொன்மலையை ஸ்ரீராயன் உதயாஸ்த விஷயத்தில் வலமாகச்சுற்றிவந்தான் அப்படி (சுற்றிவருக் அவனைப்பார்த்து விரதியமலையானது, 'சூரியனே! நீ மேருவை தினந்தோறும் அடைந்து பிரதக்ஷிணம் செய்வதுபோல என் யும் அடைந்து பிரதக்ஷிணம் செய்வாயாக' என்று சொல்லிய இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்ட சூரியன், பிறகு, விரதியத்தை பார்த்து, 'பாவதமே! நான் என்னுடைய இச்சைபிஞ்சு இ மேருவை பரதக்ஷிணம் செய்யவில்லை எவரால் இந்த உல படைக்கப்பட்டதோ அவரால் இந்தவழி எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட டிருக்கிறது' என்று மறுமொழி கூறினான் பகைவரை வாட பவனே! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்த விரதியமலையான சூரியசந்திரர்களுடைய வழியைத் தடுக்க விரும்பிக் கோபத்த லிரைவாக வளர்ந்தது பிறகு, இந்திரனுள்ளிட்ட எல்லாத் தே களும் கூடிப் பெரியமலைகளுள்சிறந்த அந்தவிரதியத்தை அந்ந் உபாயத்தால் தடுத்தார்கள் அவர்கள் சொல்லியபடி அந்தம் செய்யவில்லை பிறகு, அந்தத்தேவர்கள் ஒன்றுகூடி, தவமெ புவரும் தாமிரக்காளுள் மிகமேலானவரும் மிகக்ஆசையமா வீரயத்தால் பிரகாசிப்பவரும் ஆஸ்ரமத்திலிருப்பவருமான அக் தியமுனிவரை அடைந்தார்கள் அவரைப்பார்த்து, 'மஹரிஷி! மலைகளுள்சிறந்த இந்தவிரதியமானது கோபத்திறகு வசப்பப் ஸ்ரீராய சந்திரர்களுடைய மாரக்கத்தையும் அவ்வாறே நகூத்தி களுடைய வழியையும் தடுக்கிறது பிராமமனோத்தமரே! மஹ பாக்கியமுள்ளவரே! உமமைத்தவிர வேறு ஒருவரும் அதனை தடுப்பதற்கு வல்லவரல்லா ஆதலால், அதனைத் தடுப்பீரா என்று அந்தவிஷயத்தை உரைத்தார்கள் பிராமமணா தே களுடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு விரதியத்தைக்குறித்த சென்றா அந்தஅக்ஷதியா மனைவியுடன் விரதியத்தை அடைந் ஸமீபத்திலிருந்துகொண்டு, 'பாவதோத்தம! நான் உன்னால் வ ிடப்பட விரும்புகிறேன் ஒருகாரயத்தினால் தென்கிசைநா குறித்துச் செல்லுவேன் நான்திரும்பிவருமவரையில் (வளராம ளெனின்) எதிர்பார்த்திரு மலைகளுள்சிறந்தவனே! நான் திருப் வந்தபிறகு, உனஇஷ்டப்படி வளரக்கடவாய்' என்றுசொன்ன பகைவர்களை அழிப்பவனே! அந்தவருண்குமாரரான அக்ஷதி

தியமலையோடு இவ்வாறு உடனபாடடைச செயது(செனறவா) னடைபினின்று இன்னும் திருமபிவரவில்லை அரசனே! விர மலையும் அகஸ்தியரிடம் பயத்தினால் தன அங்கத்தை ஒடுக்கிக் காண்டு வளராமல் இருக்கிறது நீ என்னைக் கேட்டதும் அகஸ்தி டைய பிரபாவத்தால் விரதியமலை வளராமலிருப்பதுமான இந்த உயமனைத்தும் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது அரசனே! அகஸ்தி ரிடத்தினின்று வரத்தைப்பெற்று எல்லாதேவர்களாலும் வாறு காலையாகள நாசமபண்ணப்பட்டார்களோ அந்த விருத ரத்ததைச் சொல்லுகின்றனன்னிடத்தினின்று கேட்பாயாக ஸ்தியா தேவர்களுடையவசனத்தைக்கேட்டு, 'நீங்கள் எதற்காக ராணிதம் வந்திருக்கின்றீர்கள்? என்னிடத்தினின்று எந்த ததை விருமபுகிறீர்கள்?' என்று வினவினா பிறகு, அந்தமுனிவ ள் இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்ட தேவர்களனைவரும் புரந்தரனை ராணிட்டுக் கைகூப்பிக்கொண்டு முனிவரைப்பார்த்து, 'மஹாத வே! மஹாஸமுத்திரம் உமமாலகுடிக்கப்படுவதை விருமபு ரும் இப்படி காரியமானது செய்யப்பட்டால், பிறகு, காலத ல பற்றப்பட்ட அந்தத்தேவசதருக்களைப் பந்துவாக்கங்க ராடுகூடக் கொல்வோம்' என்று சொன்னார்கள் முனிவா, வர்களுடைய மொழியைக்கேட்டு, 'அப்படியே உங்களுடைய ர்ப்பத்தைச் செயவேன உலகங்களுக்கும் பெரியஸங்கத்தை னடுபண்ணுவேன்' என்று சொன்னா நல்லவிரதமுள்ளவனே!' வாறு கூறிவிட்டு, பிறகு, தவத்தினால் ஸித்தியடைந்தரிஷிக ராடும் தேவர்களோடும் கூட்ட நதிகளுக்கு நாதனை ஸமுத்திரத் டக்குறித்துச் சென்றா முனிதார்களும் உரகர்களும் கந்தாவாக ம இயக்கார்களும் கிம்புருஷர்களும் அந்தஆச்சாயத்தைப் பாரக்க ர்ப்பமுள்ளவர்களாக அப்படியே அந்த மஹாதமாவைப் பின் ாடாந்தார்கள். பிறகு, (அவர்கள்) ஒன்று சேர்ந்து பயங்கர க முழங்குகின்ற ஸமுத்திரத்தைநோக்கிச் சென்றார்கள் அகஸ் ரோடுகூடியவர்களும் கந்தாவர்களோடும் மஹாரகர்களோடுங டயவாருமான தேவர்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான ரிஷிக ம அலைகளால் நாததனஞ்செயவதுபோலவும் காற்றினால் துள ட்குதிப்பதுபோலவும் துரைக்கூட்டங்களால் நகைப்பதுபோலவு ர்ப்பதும் குகைகளில் இடறிவிழுவதும் பலவிதமுதலைகளால் மபினதும் பலவகைப் பறவைக்கூட்டத்தோடு கூடியதுமான முத்திரத்தை அடைந்தார்கள்,

நூறுநான்காவது அத்யாயம்.

தீ ர த த யு ர த ர ர பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(அகஸ்தியர் கடலைக்குடித்ததும், தேவர்கள் அஸுரர்களைக்கொன்றது
தேவர்கள் மறுபடியும் கடலை நீர்ப்புவதற்காகக் குடித்தநீரை வெ
டில் வீழும்படி அகஸ்தியரை வேண்டினதும், அவர் அந்த
நீரை ஜீரணமாக்கிவிட்டதாகச் சொல்ல
அவர்கள், அதற்காகப் பிரம்ம -
தேவரை வேண்டியதும்)

மிதராவருணர்களுக்குப் புத்திரரும் பகவானுமான அ
ரிஷியானவா ஸமுத்திரத்தை அடைந்தது கூடியிருக்கிற தேவாக
யும் வந்திருக்கிற ரிஷிகளையும் பார்த்து, 'இதோ நான் உலக
ளின் நன்மைக்காக ஸமுத்திரத்தைப் பாளமபண்ணுகிறேன்
கள் செய்யவேண்டியதை விரைவில் செய்யுங்கள்' என்று சொ
லா (தவத்தினின்று) நமுவாதவரின் அகஸ்தியா இவ்வள
வசனத்தைச் சொல்லிக் கோபமுள்ளவராகி எல்லா உலகமும் பா
துகொண்டிருக்கும்பொழுதே ஸமுத்திரத்தைக் குடித்த
அப்பொழுது அந்தக்கடல் குடிக்கப்படுவதைப்பார்த்து இந்
னுள்ளிட்ட தேவர்கள் அதிகஆசையத்தை அடைந்தார்கள், 'உ
கங்களை நிலைநிறுத்துகிறவரே நீர் எங்களைப் பாதுகாப்பவா உல
களையும் பாடப்பவா உமமுடைய அனுகரஹத்தினாலே தேவ
ளுடனகூடின உலகமானது அழிவை அடையாமலிருக்கவேண்டு
என்று ஸதோத்திரங்களால் பூஜையும்செய்தார்கள மஹாத
வான் அவா தேவர்களால் பூஜிக்கப்படுகின்றவரும் என்கும் கந
வாக்குடைய தூரியவாததியங்கள் ஒலிக்கத் தேவலோகத்
மலர்களால் இறைக்கப்படுகின்றவருமாகி மஹாஸமுத்திரத்
ஜலமற்றதாகச் செய்தார மஹாஸமுதரம் நீரில்லாததாகச் செ
ய்யப்பட்டதைக்கண்டு தேவர்கள் அனைவரும் மிக்கமனக்களிப்பு
வார்களாகவும் தளராத பலமுள்ளவார்களாகவும் திவ்யமான சிற
ஆபுதங்களைஎடுத்து அந்தஅஸுரர்களைக் கொன்றார்கள், மஹ
மாகளும், மிக்கபலமுள்ளவர்களும், வேகமுடையவர்களு
உரக்கலிமமநாதம்செய்பவர்களுமான தேவர்களால் கொல்லப
கின்ற அந்தஅஸுரர்கள் மஹாதமாகளும் வேகமுள்ளவாக
மான தேவர்களுடைய வேகத்தைத் தாங்குவதற்கு அப்பொழு

தியற்றவர்களானார்கள் பாரத! தேவர்களால் வதமசெய்யப
கின்ற அநதத தானவர்கள் பயங்கரமான சபதமுள்ளவாக
க மிகமகோரமான புத்தத்தை ஒருமுதலாகதகாலம் செயதார
ர். மனததையுடக்கின ரிஷிகளால் முந்தியே தவத்தினால் எரிக
பட்டவர்களும் சகதியினால் மிகமுயல்கின்றவர்களுமான அநத
ஸுரர்கள் தேவர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டார்கள் பொற
தகம் தரித்தவர்களும் குண்டலங்களையும் தோளவளைகளையும்
ததவர்களுமான அநதஅஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டுப் பூததிருக
ர பரமசமரங்களைப்போல் அதிகமாகப் பிரகாசித்தார்கள் புரு
காததமனே! பிறகு, கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மிருந்திருக
ர சிலகாலையாக பூதேவியைப் பிளந்துகொண்டு பாதாள
ததை அடைந்தார்கள் தேவர்கள், தானவர்கள் கொல்லப
ட்டதைப் பார்த்து ரிஷிகளுள் சிறந்த அவரைப் பல்வித வசனங்
ால் மகிழ்வித்தார்கள்

தேவர்கள், 'மிகப் புகழ்பலமுள்ளவரே! தேவர்களுடைய அரு
ல உலகங்கள் அதிகமான ஸுகத்தை அடைந்தன கொடிய
ரகரமமுள்ள காலையர்களும் தேவர்களுடைய தேஜஸினால் கொல
ப்பட்டார்கள் மகாபாஹுவே! உலகங்களை நிலை நிறுத்த
ரே! கடலை நீரால் நிரப்புவீராக உலகங்களைக் காப்பவரே!
மால் பானம் பண்ணப்பட்ட ஜலத்தை மீண்டும் இரத்தகட
ல விடுவிடும' என்ற இந்த வசனத்தை உரைத்தார்கள் இவ
று சொல்லக் கேட்டவரும் ரிஷிகளுள் சிறந்தவருமான அகஸ
பகவான் அப்பொழுது இந்திரனுடனகடியவர்களும் ஒன்று
பாரதவர்களுமான அநதத தேவர்களைப்பார்த்து, 'என்னால் அந
ததீர்த்தமானது ஜீரணம் செய்யப்பட்டுவிட்டது கடலேநிரப்பு
நன்பொருட்டு முயற்சியடைந்த நீங்கள் வேறு உபாயத்தை
லோசியங்கள்' என்று மறுமொழி கூறினா மனததை அடக்கிய
ரிஷியினுடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்டு ஒன்று சேர்ந்திருக
ர தேவர்கள் ஆச்சரியமுள்ளவர்களும் துயரமுள்ளவர்களும்
னார்கள் மஹாராஜனே! எல்லாபரணைகளும் ஒருவரிடத்தொரு
அனுமதிபெற்று ரிஷிஸரேஷ்டரான அகஸ்தியரை வணங்கி
தபடியே திருமபிசசெனறார்கள் தேவர்கள் ஸமுத்திரத்தை
பபுவதன்பொருட்டு விஷ்ணுவுடனகூட மறுபடியும் மறுபடியும்
லோசனைசெய்து பிரமமதேவரை அடைந்தார்கள் அநதத
வர்கள் எல்லோரும் விஷ்ணுவுடன் பிரமமதேவரை அடைந்து

கைருவித்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தை நிரப்புவதைப்பற்றி
சொன்னார்கள்

நூற்றைநதாவது அத்யாயம்.

தீ ர த த ய ர த ர ர ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(பிரம்மதேவர் பகீரதனால் ஸமுத்திரம் நிரப்பப்
படுமென்றதும், யுதிஷ்டிரர்வினவ, லோம
சர் ஸகரனுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்
ததைச் சொல்லியதும்)

அரசனே! உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரான பிரம்மதே
வருமரு திரணுவந்திருக்கிற தேவர்களைத் தேற்றிக்கொண்டு
பொழுது, 'தேவர்களே! நீங்களனைவரும் இஷ்டப்படி விரும
இடத்துக்குச் செல்லுங்கள் வெகுகாலமாகழிந்தபிறகு ஸமுத்
மானது தனது நிலைமையை அடையும் மஹாராஜனை பகீர
தராதிகளைக் காரணமாகச் செய்து ஜலப்பெருக்குக்களால் ஸ
த்திரத்தைத் தீர்த்தவர்களுக்கு நிதியாக நிரப்புவான்' என்று உர
குரலுடனகூடிய வாக்கிலை சொல்லினார். தேவரடேஷ்ட
ளனைவரும் பிதாமகரின் சொல்லைக்கேட்டு (உரிய) காலங்
வதை எதிர்பார்க்கின்றவர்களாக வந்தபடியே திரும்பிச் செ
ன்றார்கள்' என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரா, 'பிரம்மமணரே! முனிவரே! இந்தக்கடலை நிர
வதில் எவ்வாறு ஞாதிகள் காரணமாற்றார்கள்? இந்த விஷயத்
காரணம் என்ன? பகீரதனுடைய பரிஸரமத்திலை எவ்வ
ஸமுத்திரம் நிறைக்கப்பட்டது? தபோதனரே! பிரம்மமண
உமமால் சொல்லப்படுகின்ற அரசர்களுடைய இந்த உத்தமச்
திரத்தை நான் விஸ்தாரமாகக் கேட்கவிரும்புகின்றேன்' என்
சொன்னார் மஹாதமாவான தாமராஜரால் இவ்வாறு சொல்
பட்ட பிரம்மமணோத்தமர் மஹாதமாவான ஸகரனுடைய மகி
யை எடுத்துரைத்ததார் லோமசா, 'ரூபத்துடனும் செளரியத்
னும் பலத்துடனும் கூடின ஸகரனென்கிற அரசன் இக்கூவ
வம்சத்தினரின் குலத்தில் உதித்ததான் பிரதாபமுள்ளவரு
அவன் புத்திரனிலலாதவனாக இருந்தான் பாரத! அவன்
ஹயாகளையும் தாலஜன்களையும் நாசம்செய்து அரசர்களை

ம செயது தன ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தான் பரதஸரேஷ்டனே! ரதரேறே! அவனுக்கு அழகினாலும் யௌவனத்தினாலும் காவ மடையவர்களான வைதாப்பி, சைபயை என்னும் இரண்டு மனைவி ள இருந்ததாகள் ராஜேந்திரனே! அந்த அரசன் புத்திரர்களை ிரும்பினவனாக மனைவிகளுடன் கைலாஸகிரியை அடைந்து பெருந வம் புரிந்தான் யோகத்தாடன் கூடி மிகப் பெருந்தலம்புரிகிற ழுவன மிக்க மகிமைபுள்ளவரும் மூன்றுகண்களுள்ளவரும் முப ரங்கனையழித்தவரும் சங்கரரும் பவரும் ஈசானரும் பிணைமென றவில்லைத் தாங்கியவரும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும் மங்களாபியும் உகரமான (கண்களுக்குத்) தலைவரும் பல ரூபங ளுள்ளவரும் உமையவளுக்கு நாயகருமான பரமசிவனை அடைந ான் புஜபலமிக்க அந்த அரசன் வரத்தைக்கொடுப்பவரான அவ ரப பாரததஷ்டனே மனைவிகளுடன் சோந்த நமஸ்காரம்செயது ததிரன் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்

பிரீதியுள்ள ஹரா மனைவிகளுடனிருக்கும் அந்த ராஜஸரேஷ ினைப் பாரதது, 'அரசனே! சிறந்த மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! னால இந்த முகூர்த்தத்தில் நான் வரம் வேண்டப்படவேத ால, சூரர்களும், மிக்க கொழுப்புள்ளவர்களுமான அறுபதியி ம பிள்ளைகள் ஒரு மனைவியினிடம் உண்டாவார்கள் அரசனே! ழுவர்களெல்லோரும் சோந்த நாமடைவார்கள் வம்சத்தைத் றிக்கிற சூரனை ஒருபுத்திரன் ஒருமனைவியினிடத்தில் உண்டா ான்' என்றா ருத்திரர் அவனை இவ்வண்ணமகூறி அலுவல்ததி லையே மறைந்தாரா அந்த ஸ்காராஜனும் மனைவிகளுடன்கூடத் தன ிருப்பிட்டதுகூச சென்றான் அந்தஇடத்தில் அவன் அப்பொ ழுது மனம் மிக்ககளித்தவனாகிச் சிவனுடைய வரத்தால் அடையப ட்ட காலத்தை எதிர்பார்க்கின்றவனாகிக் காலத்தைக்கழித்தான் ழுஷ்டரேஷ்டனே! தாமரைமலாபோன்ற கண்களுள்ளவர்களா ன வைதாப்பி சைபயை என்னும் அவனுடைய இரண்டுமனைவிகளும் ாப்பினிகளானார்கள் பிறகு, வைதாப்பியானவள் வெருகாலம் ிசன்றபிறகு, சகைக்காயபோன்ற காப்பத்தைப் பெற்றாள் சைபையும தேவனபோன்ற ரூபமுள்ளவனும் புத்தெனனும் நர தத்தினின்று காப்பவனுமான ஒரு சூமாரனைப் பெற்றாள் அந்த அரசன் அப்பொழுது சகைக்காயபோன்ற காப்பத்தை எறிந்து ிடுவதற்கு மனத்தில் எண்ணினான் அரசே! பிறகு, 'ஸாஹஸம்

1 பொருள் இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

செய்யாதே புத்திரர்களை நீ எறிந்துவிடத் தககவனலலை சரையின் நடுவினின்று வித்துகளை வெளியில் எடுத்து நெய்யினால் நிறைக்கப்பட்டவையும் ஸமீபத்தில்¹ ஆவிபுன கூடியவையுமா? பாதிரைகளில் தனித்தனி போட்டு முயற்சியுடன் பாதுகாக்கக் கடவாய் அரசே! பிறகு, அதுபதினாயிரம் பிள்ளைகளை அவ்வாய் நராதிபனே! உனக்கு மஹாதேவரால் இந்த முறையாக புதரோற்பத்தியானது கொடுக்கப்பட்டது உன்னுடைய புதரானது, இதைவிட்டு, வேறுவிதமாகவேண்டாம்' என்று ஆகையத்தினின்று உண்டானதும் கம்பீரமான குரலுள்ளதுமான வாக்கை கேட்டான்

நூற்றுவது அதயாயம்

தீர்த்தயாதார்பாவம். (தோட்கீச்)

(யாகதீகைப்பெற்ற ஸகாங்கட்டளைப்படி அவனுடைய அறுபதாயிரம் பிள்ளைகள் துதிரையைத் தீரியவிட்டதும், அது கடற்கரையில் மறைந்ததும், பிதாவின் நியமனப்படி துதிரையைத் தேடிக் கடற்கரையைத் தோண்டின ஸகரபுத் தீரர்கள் பாதாளலோகத்தில் கபிலர் தவம்புரி வதையும் பகீசத்தீல் துதிரை தீரியவதையும் கண்டதும்)

பரதர்களுள் சிறந்தவனே! ராஜ ரேஷ்டனான அந்த அரசர் ஆகாயத்தில்தோன்றின இந்தவாக்கைக்கேட்டு ஸரததையுள்ளனாகி, பிறகு, ஆகாயவாக்குச் சொல்லியவண்ணம் அதனைச் சொன்ன பிறகு, அரசன் அந்தக் காப்பிண்டத்தினின்று வித்துகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பிறகு எல்லாப்பாக்கங்களையும் நெய்யினால் நிரப்பப்பட்ட குடங்களில் வைத்தான், புத்திரர்களைப்பாக்காப்பத்தில் ஊக்கமுள்ளவனாக வளர்ப்புத்தாயமாரிடமும் ஒருரிடம் ஒருகுடமீதம் கொடுத்தான் பிறகு, நெடுங்காலம் கழித்து அந்தக் குடங்களிலிருந்து மஹாபலசாலிகளான (புத்திரர்கள் எழுந்திருந்தார்கள் அரசே! ஒப்பற்ற வல்லமையுள்ள ராஜரிஷ்யான அவனுக்கு ருத்ரருடைய அருளால் அதுபதினாயிரம்பிள்ளை

1 'ஸோவஸ்டெஷ்ட' என்பது மூலம், 'In steaming vessel' என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

ள் உண்டானார்கள் பயங்கரமானவர்களும் கொடியசெய்கை
ள்ளவர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் பலராயிருப்பத
றல தேவர்களுள்ளிட்ட எல்லா உலகங்களையும் அவமதிக்கின
வர்களும் சூரர்களும் போராளிகளாகவருமான அவர்கள் தேவா
களையும் கந்தாவர்களையும் அரசர்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும்
ரணபம்செய்தார்கள் மந்தபுத்தியுள்ளவர்களான ஸாகரர்களால்
புப்பொழுது வதம் செய்யப்படுகின்ற ஜனங்கள், எல்லாதேவா
களோடும்கூடிய பிரம்மதேவரைச் சரணமடைந்தார்கள் மஹா
ராகயமுள்ளவரும் எல்லாஉலகங்களுக்கும்பிதாமஹருமான பிரம்ம
தவா அவர்களைநோக்கி, 'தேவர்களே! நீங்கள்எல்லாரும் உல
தது ஜனங்களுடன்கூட வந்தவண்ணம் திரும்பிச்செல்லுங்கள்
தவர்களே! தங்களால் செய்யப்பட்ட தீவினைகளால் ஸாகரா
ளுக்கரசு சிறிதுகாலத்திலேயே மிக்ககோரமான பெரிய அழிவு
ண்டாகும்' என்று சொன்னா மனிதர்களுக்கு அதிபதியே!
வவாறு சொல்லக்கேட்ட அந்ததேவர்களும் உலகத்து ஜனங்க
ரும் பிதாமஹரிடம் அனுமதிபெற்று வந்தவண்ணம் திரும்பிச்
சனரூபர்கள், பரதர்களுள் சிறந்தவனே! பிறகு, நெடுங்காலம்
சுன்றபோது வீரயவானை ஸகராஜன் அஸ்வமேதத்தில் தீக்கூ
பற்றான் அரசே! அவனுடைய குதிரையானது பெரிய உத
ரஹமுள்ள எல்லாப் புத்திரர்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட
த தன்னிஷ்டப்படி திரிவதாகப் பூமியில்-ஸஞ்சரித்தது அந்தக்
குதிரையானது, முயற்சியுடன் காக்கப்பட்டும், ஜலமற்றதும் பயங்
ரமான காட்சியுள்ளதுமான ஸமுத்திரத்தை அடைந்து அந்த
டத்திலேயே மறைந்துபோயிற்று ஐயனே! பிறகு, அந்த
ராகரர்கள் உத்தமமானகுதிரையானது கவரப்பட்டதென்றெண்
ளித்த தந்தையிடம் திரும்பிவந்தது, குதிரை கவரப்பட்டது காணாமல்
பானதைச் சொன்னார்கள் அவன், 'பிள்ளைகளே! குதிரையை
எல்லாத்திசைகளிலும் தேடுங்கள்' என்று சொல்லினான் மஹா
ராஜனே! பிறகு, அந்தஸாகரர்கள் பிதாவினுடைய (விருப்பத்தை)
புறிக்ந்து அந்தக்குதிரையைப் பூதலமுமுமையும் எல்லாத்திசைகளி
லும் தேடினார்கள் பிறகு, (பிரிந்துசென்ற) அந்தஸாகரர்களால்
ாரும் ஒருவரோடொருவர் சோதனம் குதிரையையும் குதிரை
யைக் கொண்டுபோனவனையும் அறியவேயில்லை

பிறகு, (ஸாகரர்கள்) திரும்பிவந்து பிதாவின முன்னிலையில்
கருவித்துக்கொண்டு, 'மனிதரைக்காப்பவரே! அரசரே!- மகி

பதியே! உமமுடைய உததரவினா எங்களால ஸமுத்திரங்களு
 னும் காடுகளுடனும் தீவுகளுடனுங் கூடியதும் நதிகளுடனு
 நதங்களுடனும் குகைகளுடனுங் சோந்ததும் மலைகளுடனு
 காட்டு வெளிகளுடனுமிருப்பதுமான பூமிமுழுவதும் தேட
 பட்டுவிட்டது குதிரையையும் குதிரையைக் கொண்டுபோ
 வண்புமே நாங்கள் அறியோம்' என்று சொன்னார்கள் அரசனே
 அவர்களுடைய சொல்கைகேட்டு அந்தஅரசன் கோபத்தினு
 மயங்கி அப்பெர்மூது தெய்வவசத்தால அவர்களெல்லாரையு
 பார்த்து, 'திரும்பிவராமலிருப்பதன்பொருட்டுச் செல்லுங்கள்
 மீண்டும் குதிரையைத் தேடுங்கள் புத்திரர்களே! யாகத்த
 குரிய அந்தக் குதிரையினறி நீங்கள் திரும்பிவரக்கூடாது' என
 சொல்கைச் சொன்னான் அந்தஸ்கரகுமாரர்கள் பிதாவின்னுடை
 கட்டையை ஏற்றுகொண்டு மறுபடியுமே பூமியினைத்தெயு
 தேடத்தொடங்கினார்கள். பூமியைக்காப்பவனே! பிறகு, அந்
 வீரர்கள் பூமிதோண்டப்படிருப்பதையும் ஸமுத்திரத்தில கு
 ரையினுடைய காலடியையும் வழியையும் கண்டார்கள் ஸக்
 குமாரர்கள் அந்தப்பிலத்தை அடைந்து முயற்சியைக்கைக்கொண்
 ஸமுதரத்தைக் குந்தாலிகளாலும் முஸலங்களாலும் தோண்டினா
 கள் சோந்திருக்கிறஸாகரங்களால் வெட்பப்படுகிற அந்த வருஷ
 லயமானகடலானது எங்குமபிளக்கப்படுவதாகி மிகஅதிகமா
 துன்பத்தை அடைந்தது ஸாகரங்களால் துன்பப்படுத்தப்படுகின்
 அஸுரர்களும் உரகர்களும் அரக்கர்களும் பலவிதமான பிராணி
 ளும் துன்பஒலியைச்செய்தனர் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமா
 வும் பிராணிகள் தலையறுக்கப்பட்டவைகளும் உடலற்றவைகளு
 முழங்காலனலும்புகளும் தலைகளுமுடந்தவைகளுமாகக் காண்
 பட்டன அவர்களுக்கு இப்படி ஸமுத்திரத்தை வெட்டுவதிலே
 மிகநெடுங்காலம் சென்றுவிட்டது, குதிரையும் காணப்படவில்லை
 அரசனே! பிறகு, மிகக்கோபமுள்ளவர்களான ஸகரகுமாரர்கள்
 ஸமுத்திரத்தின் வடகிழக்கானஇடத்தில் பாதாளத்தைப்பிளந்
 தினபு அந்தஇடத்தில் பூமியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற கு
 ரையையும் மஹாதமாவும் தேஜஸுகளின் கூட்டமாக இருந்
 வரும் (ஒப்பு) உயாவுஅற்றவருமான கபிலரையும் கண்டார்கள்
 ஜவாலைகளால் அகறி பிரகாசிப்பதுபோலத் தேஜஸினால் பிரகாசி
 கின்ற அந்தக் கபிலரைக்கண்டு ஸகரகுமாரர்களனைவரும் ஆச்ச
 டியும் அடைந்தவர்களானார்கள்,

1 நூற்றேழாவது அதயாயம்

தீரத்தயாதராவம் (தோடீச்சி)

தூதிரையத்தீருடினவனெனெண்ணிக் கொல்லவந்த ஸ்காரிகளைக்
கபிலர் கண்ணழலால் சாம்பலாக்கியதும், ஸ்கார் கட்டினையினால்
புறப்பட்ட அம்சமான் கபிலரை மகிழ்வித்துத் தூதிரையைக்
கொண்டேவந்து ஸ்கரனுடையயாகத்தை நிறைவேற்
றியதும், ஸ்கரனும் அம்சமானும் ஸ்வர்க்கத்தை
அடைந்தபிறகு தீர்த்துக் கங்கையைப் பூமி
யில் கொண்டேவா முயன்றும் நிறை
வேறாமலே ஸ்வர்க்கத்தை
அடைந்தது.)

அரசனே! அவர்கள் அந்தக் குதிரையைக்கண்டு மயிரசிலிரத
வாகனம் காலத்தால்துண்டப்பட்டவர்களும் மஹாதமாவான
பிலரை அவமதித்தது மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் குதிரையைக்
கப்பற்றுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களும், மஹாதமாவானகபி
ரை அலக்ஷயம்செய்து எதிர்த்து ஒடினார்கள் மஹாராஜனே!
மருகு, முனிசுரேஷ்டரான கபிலர் கோபங்கொண்டார எந்த முனி
ங்கவரான கபிலரை வாஸுதேவரென்று சொல்லுகிறார்களோ
அவர்களுடையமேனமையுள்ளவரும் மிகப்பெரியுதேஜஸுள்ளவருமான
அவர தமகண்ணை விகாரப்படுத்தி (அதிலுண்டான) தீயை
வார்களினமீது தாக்கம்செய்து மதியற்றவர்களான அந்த அறு
திருயிரம் ஸ்காரங்களையும் ஒரேஸமயத்தில் எரித்தார அவர்
சாமபலானதைக்கண்டு மஹாதபஸ்வியாகிய நாரதா ஸ்கா
ரமவந்து அவனுக்கு அதனை உரைத்தார அந்தஅரசன ரிஷியி
டையவாக்கினின்று வெளிவந்த கோரமான அந்தவசனத்தைக்
கண்டு ஒருமுகூததகாலம் மனவருத்தமுற்றவனாகி ஸ்தானுவினு
டையவாகயத்தை நினைத்தான் புத்திரர்களுடையநாகத்தால் உண
ரானதுக்கத்தில் நன்குமுழுகின். அந்த ஸ்கரன தன்னைத் தானே
நற்றிக் கொண்டு குதிரையையே நினைத்தான், பரதஸுரேஷ்டனே!

1 இந்த நூற்றேழாவது அதயாயத்தைக்குப்பதிலாக 25 ஸ்லோகத்
தொடர் அதயாயம் சிறிது பாடபேதத்துடன் ஒரு புஸக்கத்தில் இருப்ப
தற்குஷணசாயா பதிப்பில் குறித்திருக்கிறது

2 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் வீடப்பட்டது

சுருக

ஸகரன அப்பொழுது அஸமஞ்சனுடையபுத்திரனும் தனக்கு பேரனுமான அம்சமான அழைத்தது, 'ஐயனே! அளவிறந்தபராகிரமசாலிகளான அநிபதினாபிரமபிள்ளைகள் கபிலருடைய (கனநெருப்பை அடைந்து எனநிமித்தம் நாசமடைந்தார்கள் அப்பதோஷமற்றவனே! தாமததைப்பாதுகாக்கிறவனும் பட்டணதஜனங்களுக்கு நன்மையைவிருமபுகிறவனுமான என்னால் உண்டையபிதாவும் விடப்பட்டான்' என்கிற இந்தவசனத்தை உரைதான்' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'தபோதனரே! அரசாளுள சிறந்தவனான ஸகரன, வீரனும் எவ்விதத்தாலும் விடதகாதவனுமான ஒளரஸபுத்திரனை எதற்காகவிட்டான்? அதனைனக்குச சொலவீராக' என்று வினவினா லோமசா, 'அரவேவனைச சைபயை பெற்றருளோ ஸகரனுடைய அந்தப் பிள்ளையாவன அஸமஞ்சனென்று பிரஸித்திபெற்றிருந்தான் அந்த அமஞ்சன ஆங்காங்கு விளையாடிக் கொண்டிருப்பவார்களும் பஹீனாக்களுமான பட்டணத்த ஜனங்களுடைய குழந்தைகளை வினவில அடைந்து மயிரகளைப்பிடித்து அலறும்பொழுதே நதியி எறிந்தான் பிறகு, பயத்திலும் சோகத்திலும் முழுகின் பட்டணத்த ஜனங்கள் (ஸகரனிடம்) வந்தார்கள் எல்லோரும் கைகளை குவித்துவின்று ஸகரனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! பகைவாருடையபடை முதலியவைகளால் (உண்டாகின்ற) பயத்தினின், எங்களை நீ காக்கிறாய் அதனைவிடக் கோரமான அஸமஞ்சபயதனினறும் எங்களைக்காக்கவேண்டியவனாகிறாய்' என்று சொன்னார்கள். ராஜஸுரேஷ்டனான்ஸகரன கோரமான நகரஜனங்களுடைய வசனத்தைக்கேட்டு ஒருமுகாததகாலம் மனவருத்தமுற்றவனுமநதிரிகளைப்பார்த்து, 'என்னுடையபுத்திரனான அஸமஞ்சன பட்டணத்திலிருந்து இப்பொழுது துரத்தப்படவேண்டும் நீங்கள் எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதானால் இது சீக்கிரமசெய்யப்படவேண்டும்' என்கிற இதனைச் சொன்னான் நராதிபனே! அரச இவ்வண்ணம் சொல்லக்கேட்ட அந்த அமைச்சர்கள், அரசன் எவ்விதம் ஆணையிட்டானோ அவ்விதமே விரைவாகச் 1 செயதாக்கமஹாதமாவும் நகரவாஸிகளின் ஹரித்தத்தில் விருப்பமுள்ளனுமான ஸகரனால் எவ்வாறு புத்திரனதுரத்தப்பட்டானோ இன்னதனும் உனக்குக் கூறப்பட்டது பெரியவிலுள்ள அம்சமனுக்கு ஸகரன சொல்லியதனைத்தையும் உனக்குச் சொல்வேன

1 பொருந்தாமையால் 'யதோக்தம்' எனப்பது விடப்பட்டது

சாலலப்படுவதை என்கிடத்தினின்று தெரிநதுகொள ஸக
 ன, 'குழந்தாய்! உன தகப்பனைவிட்டதாலும் புத்திரர்களுடைய
 ரகத்தாலும் அப்படியே குதிரை அகப்படைமையாலும் நான்
 ரிதவிக்கின்றேன் பெளதரனே! ஆதலால், துககத்தால் நன்கு
 ரிக்கப்பட்டவனும் யாகம் தடைப்பட்டதனால் மதிமயங்கின
 னுமான என்னைக் குதிரையைக்கொண்டுவருவதனால் நரகத்தி
 ின்று கரையேற்றுவாயாக' என்று சொன்னான் மஹாதமா
 ன ஸகரனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அமசுமானே,
 நதிடத்தில் பூமி பிளக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அநத இடத்
 தத் துககத்தான் அடைந்தான் அவன் அதேவழியினால்
 டலில் பிரவேசித்தான், மஹாதமாவானகபிலரையும் அநதக்
 திரையையும் கண்டான் அவன் தேஜஸ்களுடைய ராசி
 ரக இருப்பவரும் பழமையானவருமான ரிஷிஸரேஷ்டரைக்
 ண்டு தலையினால் பூமியில் நமஸ்கரித்தது அநதரிஷியினிடம் காயத்
 தத் தெரிவித்தான் மஹாராஜனே! பிறகு, =கபிலர் அமசுமா
 ிடத்தில் பிரீதியுள்ளவரானா பாரத்! தாமாதமாவான அவா
 வனைப்பார்த்து, 'வரன்களைக்கொடுப்பவனாக இருக்கிறேன்' என்
 ம சொன்னான் அநத அமசுமான அநதசமுயத்தில் யஜ்ஞம்
 ரத்திஅடைவதன்பொருட்டு முதலில் குதிரையை வேண்டினான்,
 தருக்களுக்குப் பரிசுத்தி உண்டாக்கும்விருப்பத்தால் இரண்டாவ
 ரகத் தீர்த்தத்தை வேண்டினான் மிகக் தேஜஸுமையும் முனிவா
 ளுள் சிறந்தவருமான கபிலர் அவனைப்பார்த்து, 'குற்றமற்றவனே!
 எதை எதை வேண்டுகின்றாயோ அதை அதை உனக்குக் கொடுக்க
 கட்டவேன் உனக்கு மங்களம் உன்னிடத்தில் பொறுமையும்
 ராமமும் ஸதயமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன' ஸகரன் உன்னால்
 ருதாரத்தினால் உன் தகப்பன் உன்னால் புத்திரனுள்ளவனா
 ன் எனனுடைய கோபத்தால் உண்டான நெருப்பில் எநத
 ரகராகள் விட்டிறப்பூசிகளினதன்மையை அடைந்தாராகளோ
 லாகள் உன்னுடைய பிரபாவத்தினால் ஸவாககத்தையும் அடை
 ராகள் உன்னுடைய பேரனும் ஸாகராகளைப் பரிசுத்தப்படுத்த
 வதற்காக மஹேஸ்வரரை மகிழ்வித்துக் கங்கையைத் தேவ
 லாகத்தினின்று கொண்டுவருவான் மனிதருடசிறந்தவனே!
 ரகத்துககுரியதான் குதிரையைக் கொண்டுபோ உனக்கு மங்க
 ம குழந்தாய்! மஹாதமாவான ஸகரனுடைய யாகத்தை நிறை
 வற்றக்கடவாய்' என்று சொன்னான்

மஹாத்மாவான கபிலரால் இவ்வண்ணம் கூறப்பட்ட அமசுமானோ குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு மஹாத்மாவா ஸகரனுடைய யாகஞ்சாலையை வந்தடைந்தான் பிறகு, அவ் மஹாத்மாவான ஸகரனுடைய கால்களில் தண்டனிடும் அந் ஸகரனாலும் உச்சியில்முகரப்பட்டு ஸாகராகளுடைய அழ் முழுமையையும் தான் கண்டபடியும் கேட்டபடியும் அவனுக்கு தெரிவித்ததான் அந்தக் குதிரை யாகஞ்சாலேக்கு வந்துவிட்டதைய அவனுக்குச் சொன்னான் அதைக்கேட்டு ஸகர்ராஜன் புத்திர னுடைய நாசத்தால் உண்டானதுக்கத்தை விட்டான், அப் மாணையும் மிகுதியாகக் கொண்டாடி அந்தயாகத்தையும் முடி பெறச்செய்தான் யாகத்தை முடித்தவனும் எல்லாதேவர ளாலும் ஸம்மானிக்கப்பட்டவனுமான ஸகரன் வருணனுக்கு ஆமான் ஸமுத்திரத்தைத் தனக்குப் புத்திரனுயிருத்தலில் அமைத்த கொண்டான் தாமரைமலர்போன்ற கண்களுள்ள ஸகரன் ர யத்தை மிக நீண்டகாலம்ஆண்டு பேரனிடத்தில் (ராஜ்ய)பாரதனை வைத்து அப்பொழுது ஸவாக்கத்தை அடைந்தான் மஹராஜலே தாமாத்மாவான அமசுமானும் தடலை மேகலையாகவுடையபூமியை தன் பார்டன் ஆண்டதுபோலவே ஆண்டு வந்தான் தாமநகர் அறிந்தவனுன் திலீபனென்பவன் அவனுக்குப் புத்திரனாகப் பி த்தான் அமசுமானும் அவனிடத்தில் ராஜ்யத்தைவைத்து முடிசு அடைந்தான் பிறகு, திலீபனோ பிதருக்களுக்கு நோந்த பொ நாசத்தைக் கேட்டுத் துக்கத்தால் பரிதவித்ததான், அவர்களுடை கதியை ஆலோசித்ததான் அச்சன் கங்கையைப் (பூமியில்) இறங்க செய்வதில் மிகப் பெரியமுயற்சியையும் செய்தான், தன்பலத்துக் கியுன்றவரையில் காரியங்களைச்செய்தும் (கங்கையைப் பூமியி லிறங்கச்செய்ய மாட்டாமற்போனால் அவனுக்கு ஐஸ்வரயமு ளவனும் தாமததில் பற்றுதலுள்ளவனும் மெய்பேசுகிறவனும் அஸ்திரை இல்லாதவனுமான பகீரதன் என்கிற கியாதிபெற் புத்திரன் உண்டானான் அவனுக்கு ராஜ்யத்தில் முடிசூட்டி திலீபன் கானகத்தை அடைந்தான் பரதர்களுள் சிறந்தவனே பாரத ! அந்த அச்சன் தவ்வித்தியின் சோகனையினால் காட் னினது காலவரத்தால் ஸவாக்கம் சென்றான்.

நூற்றேட்டாவது அதயாயம்.

தீர்த்தயாதாரபாவம் (தோடீச்சி)

(பகீரதன் கங்கையைப் பூமியில் இறங்கச் செய்வதற்காக அதனைக்
குறித்துத் தவம்புரிந்ததும், பூமியிலிறங்கும் கங்கை
யின் வேகத்தைத் தடுவதுவதற்காக அதன் கட்
டளைப்படி தவத்தால் சங்காரை
மகிழ்வித்ததும்)

பெரிய விலலுள்ளவனும் சகசரவாததியும் மஹாரதனுமான
ரத அரட்சனோ எல்லா ஜனங்களின் உள்ளத்தையும் கண்களை
மகிழ்விப்பவனான மிககபுஜபலமமைந்த அவன் மஹாதமா
ன் கபிலரால் பிதருக்களுடைய பயங்கரமான நாசத்தையும்
வாககத்தை அடையாமையையும் கேட்டான் அந்த அரட்சன் ராஜ
னதை மந்திரியினிடத்தில் வைத்துவிட்டுத் துயரப்படுமனத
ன் தவம்புரிவதற்கு இமயமலையின் தாழ்வரையை அடைந
ன் ராட்சசேஷ்டனே! தவத்தினால் பாவதைளரித்தவனு
வன் கங்கையை ஆராதிக் விருப்பங்கொண்டு மலைகளுள் மிகச
ந்த இமயமலையைக் கண்டான் பகீரதன் புலவித் வடிவமுள்ள
வகளும தாதுவாக்கங்களுள்ளவைகளுமான சிகரங்களால் அலங்
கரிக்கப்பட்டதும், காற்றின் வழியிற் செல்லுகிற மேகங்களுால்
மழமும் நனைக்கப்பட்டதும், ஜலத்துடன் கூடின நதிகளாலும்
ரங்களாலும் தாழ்வரைகளாலும் விளங்குகின்றதும், குகைகளி
ல் கறசரதுகளிலும் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கிற சிங்கங்களாலும்
சிகளாலும் அடையப்பட்டதும், விசித்திரமான அங்கங்களுள்ள
வகளும பலவிதஒலிகளுடன் கூவுகின்றவைகளுமான பக்ஷிகளா
ம் அவவாறே சிறந்தவண்டுகளாலும் அன்னங்களாலும் நீர்க
கைகளாலும் நீர்க்கோழிகளாலும் மயில்களாலும் சதபதரங்க
ாலும் ஜீவஞ்சீவகங்களாலும் குயில்களாலும் அப்படியே 1௧௮ தத
டககண்களுள்ளவைகளும குஞ்சுகளிடத்தில் பரீதிபுள்ளவை
ருமான சகோரபக்ஷிகளாலும் சூழப்பட்டதும், அழகிய ஜல
ள்ள இடங்களில் தாமரைகளால் நெருங்கியதும், ஸாரஸங்களின்
னிய ஒலிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், கின்னரங்களாலும்

1 'சகோரங்களாலும் அவரி காபாயக்கங்களாலும் அவவாறே புதாபரியக்
க' என்றும் கொள்ளலாம்

அபஸ்ரஸுகளாலும் அடையப்பட்ட கலதரைகளுள்ளதும், தியானைகளுடைய கொம்புதுணிகளாலே நாற்பக்கத்திலும் உரைபட்டமரங்களுள்ளதும், விதயாதராகளால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டத்பலவித ரதனங்களால் நிரம்பியதும், விஷம் மிகுந்தவைகள் பிரகாசிக்கின்ற நாகஞ்ஞளவைகளுமான ஸாப்பங்களாலும் சூபட்டதும், சிலவிடங்களில் பொனபோனதும், சிலவிடங்களில் வெள்ளிபோனதும், சிலவிடங்களில் மைக்குவியல்களைப்போ பிரகாசிக்கின்றதுமான இமயமலையை அடைந்தான புருஷஸுடனான அநதபபகீரதனே அநதமலையில் பழங்கனையும் கிழங்குகளையும் தீரத்தததையும் ஆகாரம் செயதுகொண்டு ஆயிரவருஷகா கடுந்தவம்புரிந்தான ஆயிரம் தேவவருஷங்கள் சென்ற பிறமஹாநதியான கங்கையானவள தானே சரீரமுள்ளவளாகி பொழுது அவனைத் (தனனைத்) தரிசிக்கச்செய்தாள் கங்கை 'மஹாராஜனே! என்னிடத்தினின்று நீ எதை விருமபுகின்ற நரசுரேஷ்டனே! உனக்கு எதைக் கொடுக்கக்கடவேன்? அனை சொல் நீ சொல்வதைச் செயவேன்' என்று சொன்னார் அரசே! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசனுப்பகீரதன் கங்கையைய அப்பொழுது நமஸ்காரமபண்ணிக் கைகூப்பிக்கொண்டு 'வரன்களைக்கொடுப்பவனே! மஹாநதியே! குதிரையைத்தேகின்ற எனபாட்டன்மார்கள் கபிலரால் யமனுடையவீட்டை அவிக்கப்பட்டார்கள் மஹாதமாகங்களான அநதஅறுபதினாயிர ஸாகரங்கள் கபிலதேவரை அடைந்து க்ஷணத்தில் நாசமடைந்தார்கள் இவ்வாறு நாசமடைந்த அவர்களுக்கு ஸ்வாககத்த வாஸம் இல்லை மஹாநதியே! நீ ஜலங்களால் அநதசசரீரங்களை நனைக்காதவரையில் அநத் ஸாகரங்களுக்கு நற்கதியில்லை மஹாபாகயமுள்ளவனே! என பிதருக்களான ஸகரகுமாரர்களை ஸ்வரததை அடையும்படி செய் மஹாநதியே! அவர்களுக்காக நான் உன்னைவேண்டுககொள்ளுகிறேன்' என்று மறுமொழி சொன்னார் அரசனுடைய இநதசசொல்லைக்கேட்டு உலகங்களால் வணக்கப்பட்ட கங்கையானவள மிக்க பரீதியுடன் பகீரதனைப்பார்த்து 'மஹாராஜனே! உன்வரனத்தைச் செயவேன் இதில் சரணில்லை அரசே! ஆகாயத்தினின்று பூமியிலிழுகிற என்னுடைய தாங்குதற்கரிய வேகத்தைத் தாங்குவதற்குத் தேவஸுரேஷ்டருடைய நீலகண்டருமான மஹேஸ்வரரைத்தவிர வேறொருவரும் மூவுலகளிலும் சகதியுள்ளவராகா நீண்டகைகையுடையவனே! வ

ராக கொடுப்பவரான அநதாபவரரைத் தவத்தினுல மகிழ்வி
ந்ததேவரோ (ஸவாககத்தினின்று) வேகமாக விழுகின்ற
எனே முடியிலுல தாங்குவார மஹிமைமுள்ளவரும் உலகங்க
ககாப்பவருமான அநதச சமபுவானவா தவத்தினுல ஆராதிக
பட்டு உனபிதருக்களுக்கு ஹிதத்தைச செய்யும விருப்பததால
நனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார' எனற இரதவாக
த்தைச சொன்னா அரசனே! பகீரதமஹாராஜன, இரத வச
த்தைக கேட்டு, பிறகு, கைலைமலையை அடைநது சங்கரரைமகிழ
ரதான அரசனே! அரசன, பிறகு, சிறிது காலததுக்குப்பின்,
வரையடைநது, கங்கை இறங்கிவருதலை வேண்டினா அரசே!
ஷோததமனா அவன பிதருக்களுக்கு ஸவாககத்தில் வாஸத
ககருதி அவரிடத்தினின்று கங்கையைத் தாங்குவதில் வரததை
பெற்றான

ஹ்ருனபதாவது அதயாயம

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ - ம (தோடர்ச்சி)

சங்கரர் பகீரதனுடைய பிரார்த்தனையினுல விழுகின்ற கங்கையைத்
தாங்கினதும், பகீரதன் தன்னைத் தோடர்ந்துவருகின்ற
கங்கையினுல் பித்ருக்களுக்கீத் தர்ப்பணம்செய்து
ஸாகரத்தை நிரப்பியதும்)

பகவான பகீரதனுடைய வசனத்தைக கேட்டும், தேவாக
னுடைய விருப்பத்தைச் செய்யக்கருதியும், அரசனைப்பாராதது,
பபடியே ஆகட்டும் மஹாபாக்யமுள்ளவனே! ராஜஸுரேஷ
ன! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மங்களமானதும்
வலோகத்ததும் புணயமுள்ளதுமான கங்கையை உனக்காகத்
வருவேன' என்று மறுமொழி உரைத்தார நீண்ட கைகளை
யடையவனே! இவ்வண்ணம் உரைத்தாக கோரருபிகளும் பலவித
புதங்களை எடுத்தவாருமான பாரஷதாக்களால் சூழப்பட்டவ
ர இமயமலையை அடைந்தார அநதமலையில் நின்றுகொண்டு
ஷஸுரேஷ்டனா பகீரதனைப்பாராதது, 'தோளவலிமைபிக்க
ன! சைலராஜனுக்குப் புத்திரியான நதியை வேண்டிக்கொள
சனே! நான உன பிதருக்களுடைய பரிசுத்தியின்பொருட்டுத்
வலோகத்தினின்று விழுகின்ற அநதச சிறந்த நதியைத் தாங்

குவேன' என்று சொன்னா அரசன சாவரால சொல்லப்பட்டு
இந்த வசனத்தைக்கேட்டு மிகக் அடக்கமுள்ளவனும் வணங்கி
வனுமாகிக் கங்கையை நன்கு தியானம் பண்ணினான் பிறகு, பு
மான ஜலமுள்ள தும் ரமயமான தும் அரசனால் நன்கு தியானிக
பட்டதுமான கங்கையானது ஈசானா நிற்பதைக்கண்டு ஆகாய
னினு விரைவாக விழுந்தது பிறகு, அந்தக்கங்கை நடு
விழுவதைப் பார்த்து மஹரிஷிகளுள்ளிட்ட தேவர்களும்,
தாவர்களும், உரகர்களும், இயக்கர்களும் பராக் எண்ணமு
வர்களாக வந்தார்கள் பிறகு, இம்யமலேயினுடைய மகன்
கங்கையானது சுழித்துக்கொண்டு வருகின்ற பெரிய நீர்ச்சு
களுள்ள தும் மீன்களாலும் முதலைகளாலும் நிரம்பியதுமாக ஆ
யத்தினினு விழுந்தது அரசனே! ஹரா முததம்யமான ம
போல நெற்றியில் விழுகின்ற தும் ஆகாயத்துக்கு மேகலைபோன
மான அந்தக்கங்கையைத் தாங்கினா அரசனே! அன்னப்பற
களுடைய வரிசைபோன்ற துரைக்கூட்டங்களால் சூழப்ப
ஜலமுள்ள அந்த நதியானது மூன்றாக ஒடுவதாயிற்று அந்
கங்கை ஒரிடத்தில் விரிவும் வளைவுமுள்ளதாகவும் ஒவ்வோர் இ
டத்தில் தடுமாற்றமுள்ளதாகவும் துரைகளாகிற வஸ்திரத்தை உடு
தாகவும் மதமுள்ளமங்கைபோல சென்றது ஒரிடத்தில் ஜ
தின் ஒலிகளால் பேரொலியைச் செய்வதும் ஒரிடத்தில் ஆ
யத்தை நீர்ச்சுமல்களால் நாற்புறங்களிலும் சுருக்குவதுபோ
றதும் இவ்விதமான மிகப்பலசெயல்களைச் செய்வதுமாகி ஆ
யத்தினினு நழுவின அந்தக்கங்கையானது பூமியை அடைந்
பிறகு, பகீரதனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! வழியைக்காட்டு எ
வழியினால் நான் செல்வேன்? பூமிக்கு அதிபதியே! உனக்கா
பூமியில் இறங்கியிருக்கிறேன்' என்று சொல்லியது நரஸே
டனே! பகீரதராஜன் இந்தவசனத்தைக்கேட்டு மஹாதமாகளா
ஸாகரங்களுடைய அந்தச்சரீரங்கள் இருந்தவிடத்தில் அவற்றை
புண்ணிய தீர்த்தத்தினால் நனைப்பதற்காகப் புறப்பட்டான் ஹ
கங்கையைத் தாங்கி உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டுத் தேவாக
டன் மலைகளுள்கிறந்த கைலாஸத்தை அடைந்தாரா அரச
கங்கையுடன் சேர்ந்து ஸமுத்திரத்தையும் அடைந்து வேகத்தே
வருணனுக்கு இருப்பிடமான அந்த ஸமுத்திரத்தை நிரப்பின
அரசன் கங்கையைத் தனக்கு மகளாயிருத்தலிலும் அமைத்து
கொண்டான் விருப்பம் நிறைவேற்றினவனாகி அந்தக்கங்கை

கதானததையும் செய்தான மஹாராஜனே! பிரபுவே! ஸமுத
ததை நிரப்புவதற்காக மூன்று வழியாகச்செலுதின்ற கங்கை
யிலிறுககப்பட்டவிதமும் தேவர்களால் காலையாக அழிக
பட்ட விதமும் மஹாத்மாவான அகஸ்தியரால் காரணாத்
க ஸமுத்திரம் பானமபண்ணப்பட்டவிதமும் பிராமமணாக
ககொல்பவனான அநதவாதாபி நாசததை அடைவிககப்பட்ட
மும் ஆகிய நீ 1 என்னககேட்ட இவையெல்லாம் எனனால
கக்கு உரைக்கப்பட்டன' என்றுசொன்னார்.

நூற்றுப்பத்தாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

புதிஷ்டிரர் ரிஷபகூடமலையில நந்தை அபரநந்தை என்னும்நகிகளை
அடைந்ததும், லோமசர், ரிஷபமூனிவர் நந்தை இவர்களின் மதி
மையைச் சொல்லியதும்)

பரதஹேஷ்டனே! பிறகு, சூரதீபுத்திரா பாவபயத்தைப்போக்
கூடிய நரதை, அபரநந்தையென்கிறநதிகளை முறையே அடைந
ர அநதஅரசர் ஆரோகயத்துக்கு இருபட்டமான ஷேறமகூட
யை அடைந்து நினைத்ததற்கரியவைகளும் ஆசசரியமானவைகளு
ன் பலபொருள்களைக் கண்டார் எந்தமலையில் கோடமான
மூடியும் ஆயிரக்கணக்கான பாதைகளுமிருக்கின்றனவோ அம்
யினமீது ஜனங்கள் துயரமுற்றமனமுள்ளவர்களாக ஏறுவதற்
சகதியற்றவர்களாகிறார்கள் அந்தமலையில் காற்று எப
ராமுதம் வீசுகிறது, (பாஜனய) தேவன் எப்பொழுதும் மழை
ரழிகிறான் அப்படியே வேதவொலியும் கேட்கப்படுகிறது
பதாதயயனம் செய்கிறவன்) காணப்படுகிறதில்லை அகனி
வான் மாலையிலும் காலையிலும் காணப்படுகிறான் அந்தமலை
தவத்துக்கு இடைபூற்றைச் செய்கின்ற 2 கதண்டுகள் (மனிதர்
க) கடிக்கின்றன அங்கே செல்வதில் வேண்டாமென்றஎன
ம உண்டாகிறது ஜனங்கள் வீடுகளை (அடைய) நினைக்கிறார்கள்
ண்டவா இவ்வண்ணம் ஆசசரியமான பலவிதவஸ்துகளைப்
ரத்து, பிறகு, மதுபடியுமே லோமசரைநோக்கி, 'பகவானே!
ககாரதியுள்ளவரே! மிககஒளிபொருந்திய இமமலையிலிருக்கிற

1 ஒருசொல் வீடப்பட்டது 2 'மசுரிகா,' என்பது மூலம், ஒருவகை ஈ.

இந்த ஆச்சரியம் அனைத்தையும் விஸ்தாரமாக எனக்குச் சொராக்' என்று அந்த ஆச்சரியத்தைப்பற்றி வினவினா லோம 'பகைவரை இனிக்ஷ்செய்வனே! அரசனே! இது நம்மால் காலத்தில் எவ்வாறு கேட்கப்பட்டதோ அவ்வாறு சொல்லுக' என்கிற திவினியை அதனை (அது) ஒன்றிலேயே மனம்பற்றித் துதித் தெரிந்துகொள் இந்தரிஷ்பகடத்தில் பலநூறு வருஷங் ஆயுடையுடையவரும் மிகுந்த கோபமுள்ளவரும் தவளுசெய்ய மாணரிஷ்பாளனாக ஒரு ரிஷி இருந்தாரா அவர் பிறரால் பேசப் பின்பு வராகிக் கோபத்தினால் 1 மலையையாராதது, 'எவனொரு இவ்விடத்தில் பேசுவனோ அவன்மீது அப்படி கற்களைப்போடு யாக்' என்று சொன்னா அந்தரிஷியானவா காரணமும் அழைத் 'நீ சத்தமப்போடாதே' என்றும் சொன்னா இந்தமலையில் பேச மனிதன் மேகத்தினுடைய சபத்தினால் தடுக்கப்படுகிறான் சனே! அந்தமஹரிஷியினால் இவ்வண்ணம் கோபத்தினால் இந்திலகாரியங்கள் செய்யப்பட்டன, சிலகாரியங்கள் தடுக்கப்பட்ட அரசனே! 'தேவர்கள் முதலாக நந்தாரதியை அடைந்தார்கள், மனிதர்கள் தேவர்களைப்பாராதது விரைவாகப் பின்னொரு தாரர்கள் ஆதலால், அவர்கள் பாராமலிருப்பதைவிருமபி, இந்தனைத்தலைவனாகக்கொண்ட தேவர்கள், இந்த இடத்தை அடைத அரிதாகவும் தடைவடிவமான மலையாகவும் செய்துகொண்டார்கள்' என்கேளவி குந்திரந்தன்! மனிதர்கள் அதுமுதற்கொள் எப்பொழுதுமே இந்தமலையை ஏறிட்டுப் பாரப்பதற்குச் சகதிய வாகளானார்கள் ஏறுவதற்கு எப்படிமுடியும்? குந்திரந்தன்! தபுரியாத மனிதனாலே இந்தமலையானது பாரப்பதற்காவது ஏறுவ காவது கூடுவதாகாது ஆதலால், நீ வாகைக அடக்கியவனாக இ பாரதி! இந்த இடத்தில் அப்பொழுது எல்லாத் தேவர்களும் உத மான யாகங்களைச் செய்தார்கள் அவைகளுடைய அடையா கள் இன்னும் காணப்படுகின்றன பிரஜைகளுக்கு அதிபதி இதோ அறுகம்புல்லுக்ள் தாப்பங்களுடைய வடிவம்போ வடிவமுள்ளவைகளாகவும் இதோ பூமியானது தாப்பங்கள் பரப்பப்பட்டதுபோலவும் இதோ பலமரங்கள் பூபஸ்தம்பங் போலவும் இருக்கின்றன பாரதி! தேவர்களும் ரிஷிகளும் ப்ொழுதும வவிககிறார்கள் ஸாயங்காலத்திலும் அப்படி காலையிலும் அவர்களுடைய அகனியானது காணப்படுகின்ற

திபுத்திரனே! இதில் ஸநானமசெய்கிறவாகளுடைய பாவமா
ற உடனே நாசமசெய்யப்படுகிறது குருஸரேஷ்டனே! ஆத்
ம, நீ தம்பிமாரகளுடன்கூட ஸநானமசெய்வாயாக நீ
ததயினுடைய தீரத்தத்தில் ஸநானமசெய்த சரீரமுள்ளவனாகி,
கு, விஸ்வாமிததிரரால் எந்தநதியில் ஒப்புயாவற்ற கடுதவம்
பப்பட்டதோ அந்தக் கௌசிகீந்தியைக்குறித்துச் செலவாய்'
றுசொன்னா பிறகு, அரசா பரிவாரங்களுடன் அந்தநதியில்
நகலை ஸநானமசெய்வித்துப் பரிசுத்தமாயிருப்பதும் அழகிய
குளிரந்தஜலமுள்ளதும் மங்களத்தை உணடுபண்ணுகிறது
ந கௌசிகீந்தியை அடைந்தாரா

நூற்றபதினேராவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ா வ ம். (தோடீச்சி)

புதிஷ்டிரர் கௌசிகீந்தீரத்தில் ரீஸயஸநங்கருடைய ஆஸாமந்தை
அடைந்ததும், லோமசர் ரீஸயஸநங்கருடைய உற்பத்தியையும்
லோமபாதன் மழையிலீலமையைநீக்குதற்காக ரீஸயஸ
நங்கரைஅழைத்துவாந் தாஸிகளை அனுப்பியதையும்
அவர்கள் அவ்வளம்சேன்றதையும் புதிஷ்டிரருக்
குக் கூறியதும்)

லோமசர், 'பரதஸரேஷ்டனே! இது கௌசிகியென்னும் பரி
தமான தேவந்தி இங்கே இந்த அழகியதான விஸ்வாமிததிரரு
யஆஸாமம் விளங்குகிறது எவருக்குத் தவமுள்ளவரும், இர
பங்களையடக்கியவரும், தவத்தினபெருமையினால் இந்திரனை
ழபொழியச்செய்தவரும், பலனையும் வருதரனையும்கொன்ற இர
ந மழையற்றுப்போனகாலத்தில் தம்பிடம்பயந்த மழைபெய
காரணமானவரும், காயப்பருக்குப் பெணமானிடத்தில் தேஜஸ
ரானபிளையாகப் பிறந்தவரும், பிரபுவும், லோமபாதனுடைய
சத்தில் பயிராகளழிந்துபோனபோது பெரியஆசசாயத்தைச்
பதவரும், ஸ்ராயன் ஸாவிதரியைக்கொடுத்ததுபோல லோம
சராஜன் தனமகளானசாந்தையைக் கொடுக்கப்பெற்றவருமான
யஸருங்கா புத்ரரோ, அந்த மஹாதமாவான காயப்பருகோத
ததில்தோன்றின விபாண்டகருடைய புண்புமென்கிற பெய
ள் ஆஸாமமும விளங்குகிறது' என்றுசொல்ல, புதிஷ்டிரர்,
யஸருங்கா பெணமானிடத்தில் எவ்வாறு காயப்பருக்குப்புத
ராகத் தோன்றினார்? வீரோதமான ஜாதிகளுக்கு ஸம்பந்த

மானது எப்படி தவத்தால் கூடிற்று? பலனையும் வருதரனை
கொன்ற இந்திரன் மழையினமை நோந்திருந்த தருணத்தில் பு
மானான அந்தச்சிறுவரிடம் பயத்தால் எதற்காக மழை பொ
தான்? எவள மிருகமாக இருக்கிற அந்த ரிஸ்யஸருங்கருட
மனத்தை (விஷயானுபவத்தில்) ஆசைப்படும்படி செய்தா
பதிவிரதையும் ராஜபுத்தரியுமான அந்தச் சாந்தை எவ்விதம்
வடிவழகுள்ளவள்? லோம்பாதன தாமிசனான ராஜரிஷி என்
கேட்கப்படுகிறானே? அவனுடைய தேசத்தில் இந்திரன் யாது
ணத்தால் மழை பொழியாமலிருந்தான்? பகவானே! ரிஸ்யஸரு
ருடைய செய்கையைக் கேட்க விரும்புகிற எனக்கு இதெல்லா
றையும் விஸ்தாரமாக உள்ளபடி உரைக்கக்கடவீர்' என்று வின
லோமசர் கூறலானார்

‘மஹாஹரதத்தில் பிரமமரிஷியும் தவத்தினால் மனத
யடக்கினவரும் வீணபோகாத வீரமுள்ளவரும் பிரமமாவ
ஸமமான காரதியுள்ளவருமான விபாண்டகருக்கு, பிரத
சாலியும் மிக்க தேஜஸுள்ளவரும் சிறுவரும் பெரியோர்கள்
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவருமான ரிஸ்யஸருங்கர் புதராகப் பிற
வித்ததைக் கேள் தேவரிஷிபோன்ற கஸ்யபகுலத்தில் பிற
விபாண்டக முனிவர மஹாஹரதத்தை அடைந்து வருக
தவத்திலிருந்து மிகுந்த களைப்பை அடைந்தார் அரசு
ஸரானமசெய்கின்ற அவருடைய வீரமானது (அவர்) ஊர்
என்கிற அபஸரணைப் பார்த்தவுடன் ஜலத்தில் ந
விழுந்தது. அதனை அப்பொழுது தாக்ககொண்ட ஒரு
மான தண்ணீருடன் குடித்தது அதிலிருந்து, அது காப்ப
ளதுமாயிற்று முன்பு தேவகன்னியாபிருந்த அந்தப்பெண்
னானது உலகங்களைப் படைப்பவரும் மகிமைபுள்ளவரும்
பிரமமதேவரால், ‘நீ ஒரு பெண்மாதாகப்பிறந்து ஒரு ரிஷின்
பெற்று (அந்தப் பிறப்பிலிருந்து) விபேடுவாய்’ என்று சொல்
பட்டது பிரமமதேவர வாக்ருப் பயன்படாமல் போ
தாதலாலும் தெய்வத்தாலேற்படுத்தப்பட்டது அவ்வண்ண
ஆகவேண்டியதாயிருப்பதாலும் அந்தப்பெண்மானிடத்தில்
தக்காஸ்யபருக்கு மஹானும் ரிஷியுமாகிய புத்திரர் உண்டா
(அந்த) ரிஸ்யஸருங்கர் தவத்தில் நிலைபெற்றவராகி வனத்திலே
வளர்ந்தார் வேந்தே! மஹாதமாவான அவருக்குச் சிந்த
கொம்பு இருந்தது அதனால் அப்பொழுது அவர் ரிஸ்யஸரு

ரனறே பிரவித்திபெற்றவரானா அநத ரிஸயாருங்கரால்தம்
தாவைததவிர வேறு மனிதன முன பராககப்பட்டதிலலை வேந்
னே! அதனால், அவருடைய மனமானது கீதயம் பிரமமசரியத்தி
லயே ஊன்றியிருந்தது இரத்ததருணத்தில் தசரதருககு மித,
ரனும் லோமபாதனென்று பிரவித்திபெற்றவனுமான ஓர் அர
ன அங்கதேசாதிபதியாக இருந்தான பாரத! தாமங்களை
அநிரதவனாக இருந்தும் தெய்வத்தால் மனம் கெடுக்கப்பட்ட
அவனால் பிராமமணாகளின் விருப்பம்! வீணாகப்பட்டதென்று
களவி பரதாக்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! அப்பொழுது அவன்
பிராமமணாக்களால் விடப்பட்டான் (மேலும்) அவ்வரசனுடைய
ரோஹிதரது தற்செயலான குற்றத்தாலும் இரதிரன் மழை
பொழியவில்லை அதனால், பிரஜைகள் துன்புறுத்தப்பட்டா
ள் பூமிகு நாத்தனே! அவன் தபோபலமுள்ளவார்களும் கற்ற
நதவார்களும் தேவேந்திரனை மழைபொழியச்செய்ய வல்லவாக்களு
மான பிராமமணாக்களைப்பார்த்து, 'மேகம் எவ்வாறு மழைபொழி
ம? உபாயத்தை ஆலோசிப்பீர்களாக' என்று வினவினான்
வப்பட்ட அநத விதவான்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை அவ
ங்களுக்கு கூறினார்கள் அவர்களுள் ஒரு முனிஸரேஷ்டர் அநத அர
னைப்பார்த்து, 'ராதேந்திரனே! உன்மீது பிராமமணாக்கள்
காபங்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதற்குப் பிராயச்சித்தத்தைச்
செய்துகொள் அரசனே! மானிடத்தினின்று பிறந்தவரும்
பணக்களை அறியாதவரும் உள்ளும்புறமும் ஒத்திருத்தலில் பற
யள்ளவருமான ரிஸயாருங்கரென்கிற ரிஷிகுமாரரையும் அழைத்
தவா மன்னவனே! மிகக் தவமுள்ளவரான அநத ரிஸயாருங்கர
ன்னுடைய தேசத்தை அடைந்தால் உடனே பாஜனயன் மழை
யப் பொழிந்துவிடுவானென்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை' என்று
சான்றார் அரசனே! இரத வசனத்தைக்கேட்டு, அவன் பிராம
ணாக்களிடம் சென்று தனக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்து
காண்டு பராமமணாக்கள் பிரஸன்னாக்களானபிறகு, மறுபடியும்
ருமபிவந்தான பிரஜைகள் அரசன் திருமபிவந்ததை அநிரது
யவனைப் பிரீதியுடன் வரவேற்றார்கள் தகப்பன்போல எப்பொழு
தும் ஹித்தத்தைச்செய்கின்ற அவனும் அப்பொழுது அவர்களை
அன்புடன் வரவேற்றான் பிறகு, அங்கதேசாதிபனான (அவன்)

1 கொடுப்தாக முகவில் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு சொல்லவில்லை
ன்று மறுபத்து

ஆலோசனையில் வல்லவர்களான மந்திரிகளை அழைத்து ரிஸ்யஸ்ருங்கரை அழைத்துவருவதற்குரிய மந்திராலோசனை நிச்சயத்தின்படியே முயற்சியைச் செய்தான் (ராஜ்யத்தைப் பாதுகாப்பதினின்று தவறுதவனான அவன் சாஸ்திரங்களை அநிந்தவாகளும் (அவற்றின் அர்த்தங்களை முழுமையும் உணர்ந்தவர்களும் நீதியிலிணைபெற்றிருப்பவர்களுமான அந்த அமைச்சர்களுடன் உபாயத்தை அநிந்த கொண்டான் அரசன், பிறகு, தாலிகளுள் சிறந்தவர்களுடைய எல்லாவிஷயங்களிலும் ஸாமாத்தியமுள்ளவர்களுமான வேசிகளை அழைத்துவரச் செய்தான் அந்த அரசன் அவர்களைப்பார்த்து 'கலயாணிகளே! ரிஷியினுடைய குமாரரான ரிஸ்யஸ்ருங்கரை உபாயத்தால் ஆசையை உண்டுபண்ணி நம்பச்செய்து எனனுடைய தேசத்திற்கு அழைத்துவாருங்கள்' என்று சொன்னான் அந்ஸ்திரிகள் ராஜ்யத்தினின்று பயந்தவர்களும் சாபத்தினின்று பயந்தவர்களும் துன்பமுற்றவர்களும் மதிமயக்கமுற்றவர்களுமான அந்தக் காரியம் தங்களால் செய்யமுடியாததென்று சொன்னார்கள் அவர்களுள் வயதுசென்ற ஒருத்தி அரசனைப்பார்த்து 'மகாராஜே! அந்தத் தபோதனரை அழைத்துவருவதற்கு நான் முயலவேன் நான் விருமபிய விருப்பங்களை நீர் கொடுக்கக்கூடுவீர் அதனால், ரிஷிகுமாரரான ரிஸ்யஸ்ருங்கரை அழைத்துவருவதற்கு நான் திறமையுள்ளவளாவேன்' என்று சொன்னாள் அந்அரசன் அவளால் விருமப்பபட்ட எல்லாவற்றையும் (கொடுக்கப்பட்ட) அனுமதியளித்ததான் ஏராளமானபொருளையும் பறபலவிரத்தினங்களையும் கொடுத்தான் அரசனே! பிறகு, அவள் ரூபத்தோடும் நல்லவயதோடும் கூடின சில ஸ்திரீகளைக்கூடிகொண்ட விரைவாகக் காட்டை அடைந்தாள்

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(ஒரு தாஸி விபாண்டகரில்லாத லமயத்தில் அவருடைய ஆஸ்ரமத்தில் வந்து விலாஸங்களால் ரிஸ்யஸ்ருங்கரையக்கி ஆசைகாட்டிச் சேன்றதும், விபாண்டகர் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்து புத்ரம் மயங்கியிருப்பதைப் பார்த்துக் காரணத்தை வினவியதும்)

பாரத! அவள் ராஜகாரியம் பயன்படுமபொருட்டு அரசனுடைய கட்டளையினாலும் தன் புத்தியினாலும் ஓடத்தில ஓர் ஆஸ்ர

ததை அமைத்தாள ஓடத்திலுள்ள அந்த ஆசிரமத்தைப் பல
தபுஷ்பங்களும் பழங்களுமுள்ளவைகளும் பலவிதப் புதாக
ளாடும் கொடிகளோடும் சோந்தவைகளும் ருசியுள்ள விருப்ப
ான பழங்களைக்கொடுப்பவைகளும் ஒளிபொருந்தியவைகளு
ான போலிமரங்களால் மிகவும் அழகியதாகவும் மனத்தை மிகக்
வாவதாகவும் ரமயமாகவும்¹ ஆச்சாயகரமானகாட்சியுள்ளதாக
ம் செய்தாள பிறகு, அவள் விபாண்டகருடைய ஆசிரமத்
ற்கு அருகில் ஓடத்தைக்கட்டிவிட்டு, அந்த முனிவா வெளியில்
றப்பட்டுப்போகும் ஸமயத்தை ஆட்களால் தெரிந்துகொண
ாள, பிறகு, (அவள்) தன்மனத்துக்குப் பிடித்தவளும் தன்மகளு
ான வேசியை இவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்பதை நன்கு அறி
த்து விபாண்டகா இல்லாத ஸமயம்பாராத்து (ஆசிரமத்திற்கு)
னுப்பினாள் ஸாமாத்தியசாலியான அவள் அங்கேசென்று
னறுமதவமுள்ள (ரிஸயஸருங்கமுனிவா) பாராத்துக்கொண்டிருந்
கையில் அந்த ஆசிரமத்தை அடைந்து ரிஷிசுமாரரான அவரைப்
ாராததாள வேசி, 'முனிவரே! முனிவர்களுக்குக் கேஷமமா? உந
ருக்குக் கிழங்குகளும் கனிகளும் நிரம்ப இருக்கின்றனவா? நீ
ந்த ஆசிரமத்தில் மகிழுகிறீரா? உமமைபடாப்பதற்காக நான்
பபொழுது வந்திருக்கிறேன் தவசிகளுடைய தவம் பெருகிவரு
றதா? உமமுடையபிதா தேஜஸ குறையாமலிருக்கிறாரா? பிராம
ணரே! உமமால் அவா பரீதி அடைவிகப்படுகிறாரா? ரிஸயஸ
ங்கரே! வேதாத்தியயனம் செய்யப்படுகிறதா?' என்று வினவி
ள்ள ரிஸயஸருங்கா, 'நீர் ஸமருத்தியினால் ஜோதிபோலப் பிரகாசிக
றீர் நான் உமமை நமஸ்காரம்செய்யப்படத்தக்கவரென்று நினைக்
ிறேன், உமக்குப்² பாதயத்தைப் பிரியத்துடன் கொடுப்பேன்
ரமமதவமுமல பழங்களுமும் கிழங்குகளுமும் கொடுப்பேன் மான
காலால் முடப்பட்படுகுகிற தாப்பாஸனத்தில் ஸுகானுபவத்
னபொருட்டு உமதுவிருப்பப்படி வீற்றிருப்பீராக உமமுடைய
சிரமம் எங்கிருக்கிறது? பிராமமணரே! நீர் தேவனபோலஇருந்து
காண்டு என்னபெயருள்ள இந்தவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கிறீர்?'
ன்றுகேட்டார வேசி, 'காஸ்யபருடையபுதலவரே! இந்தமலைக்கு
ன்றுயோசனைக்கப்பரல் ரமணீயமான என்னுடைய ஆசிரம
ருக்கிறது அந்தஇடத்தில் வந்தனம்பெறாமலிருப்பது எங்க
க்கு ஸ்வதாமமாக இருக்கிறது பாதயதீர்த்தத்தை நான்கள்

1 'அத்புதோபமதாசனம்' என்பது மூலம் 2 கால கழுவ நீர்

தொடமாட்டோம். உமமால் நான நமஸ்கரிககப்படத்தகக
 னாலேன எனனால நீர் நமஸ்கரிககப்படத்தககவா பிராமமண
 எனனால தேவரீர் கடடிககொள்ளத்தககவா எனனுடைய விரத
 இவவாறுள்ளது' என்றுசொன்னான் ரிசயஸ்ருங்கா, 'நான உப
 குக கனிநதிருக்கிற பல்லாதகககள் நெலலிகள கருஷ்கககள் மணி
 புன்குகள் தனவனககள் (இவற்றின் பழங்ககையும்) பிரியாளப்பழ
 ககையும் கொடுப்பேன இஷ்டப்படி செய்யக்கடவீர்' என்று சொ
 ன்றா அவள் அவைகளெல்லாவற்றையும் எறியச்செய்து வி
 மதிப்பிலலாத பகூயங்ககையும் மிககசுவையுள்ளவைகளும மி
 அழகுள்ளவைகளுமான அநதமோதகககளையும் அநதரிசயஸ்ரு
 கருகுகுக் கொடுத்தாள், நல்லவாஸனையுள்ள பூமாலிககளையும் ப
 விதமானவைகளும காரதியுள்ளவைகளுமான வஸ்திரங்ககளையு
 சிறந்தபானங்ககளையும் கொடுத்தாள், பிறகு, ஸந்தோஷமடை
 தாள், வினையாடினாள், சிரிக்கவும் சிரித்தாள் அவள் அவருக்க
 பழங்களுள்ள கொடிபோலத் துவள்கிறவளாகிப் பந்துவினையா
 னாள் தனஅவயவங்களால் அவருடைய அவயவங்களை அடைப
 ளாகி அநதரிசயஸ்ருங்கரை அடிக்கடி தழுவினாள் நனகு பூ
 திருக்கின்ற ஸாஜமரங்ககளையும் அசோகமரங்ககளையும் திலகமரங்
 ககளையும் வளைத்தும் ஒடித்தும் அதிகவெட்கமுள்ளவளபோன்ற
 ளும் மத்ததால் கவரப்பட்டவளுமாகி மகரிஷியினுடைய குமா
 ரைத் தன்னிடத்தில் ஆசைகொள்ளச் செய்தாள் பிறகு, அவ
 ரிசயஸ்ருங்கரை மனோவிகாரத்தை அடைந்தவராகக் கண்டு மீ
 டிம மீண்டிம அவருடைய சரீரத்தைத் தழுவிக்கொண்டு (அவரா
 பாராகப்படுகின்றவளாகி அப்பொழுது அகனிஹோதரம் செய
 வேண்டுமென்கிற வயாஜத்தைச்செய்து மெதுவாகச் சென்றா
 அவள் சென்றவுடன், ரிசயஸ்ருங்கா மனமதலை மதங்கொண்
 வரும் புத்தியையிழந்தவருமஆனா அவனையே அடைந்தநினைவுட
 ள்காரத்ததில் பெருமூச்சவிட்டுக்கொண்டு துன்பப்படும் உரு
 முள்ளவராக இருந்தார பிறகு, ஒருமுடாததகாலத்தில் 1 பசை
 நிறமுள்ளவையும் மஞ்சளநிறமுள்ளவையுமான கண்களுடன் கூடி
 வரும் நகங்களின் துனிவரையில் ரோமங்களால் நனகு சூழப்பட
 வரும் வேதாதயயனமுள்ளவரும் நல்ல ஒழுகத்ததுடனும ஸமா

1 'ஹரிவிம்லாக்ஷி' என்பது மூலம், சிங்ககதினுடைய ப்
 கள் வாணமுள்ள கண்களபோன்ற கண்களையுடையவரும்' என்பது இங்
 ல்ஷி மொழிபெயர்ப்பு

—னும கூடியவரும் காயப்பருடைய புத்திரருமான விபாண்டகா
ந்து சோரதாரா அந்த விபாண்டகா, ஆஸரமத்திறகுவந்து, உட்
நாத்திருப்பவரும் அந்த வேசியையே நினைப்பவரும் தனித்திருப்
பவரும் சித்தம் வேறுபட்டவருமான புதரரை அணுகிப் பார்த
ரா அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவரும் மேலநோக்குகிற பாரவை
ராளவரும் தீனமாயிருப்பவருமான புத்திரரைப்பார்த்து, 'ஐய
ரா! ஏன் ஸமிததுக்கள் கொண்டுவந்து வைக்கவில்லை? உன்னால்
பொழுது அகணிஹோதரம் செய்யப்பட்டதா? வாயிற்புறம்
ந்தம் செய்யப்படவில்லை நல்ல மரங்களை ஒடிப்பதில் எவன்
நாடங்கினான்? ஸருக்கும ஸருவமும நனகு அலமப்பபட்டனவா?
பொழுது ஹோமதேனுவானது உன்னால் கன்றுடன் கூடிய
கச்செய்யப்பட்டதா? புத்திரனே! இங்கே யாராவது சுஸருஷை
யவதற்காக வந்தானா? விசித்திரமாயும் மிகுதியாயுமிருக்கிற
ந்தப்பூமாலை ஏது? புத்திரனே! நீ முனபோல இல்லை கவலையுற்ற
ற்கவும் பிரஜைஞயை இழந்தவனாகவுமிருக்கிறாய் ஏன் இப்பொ
து நீ மிகவும் எளிமையுற்றவனாகவும் மனவருத்தமுள்ளவனாகவு
ருக்கிறாய்? உன்னை நான் கேட்கிறேன் இந்த ஆஸரமத்தில் இப்
பொழுது எவன் வந்தான்?' என்று வினவினா

நாற்றம்பத்தின்முனருவது அதயாயம்

தீ த த ய ர த ர ா ப வ ம் (தோடீச்சி.)

(நிர்யயருநங்கர் வேசியிஷ்டதீகில் ரிஷிதமாரோட்கிறபிரமதீகிலல் "
அவளுடைய வரவையும் அவளுடைய உபநங்குகளின் சேஷடை
களாலும் விலாஸங்களாலும் அவளிடத்திலேயே தம்மனம்
பற்றியதையும் பிதாவுக்குச் சொல்லியது)

நிர்யயருநங்கர், 'சுட்டையுள்ளவனும குட்டையிலலாதவனும
க உயரமில்லாதவனும நல்லமனமுள்ளவனும பொன்னிறமுள
வனும தாமரைமலர்களபோன்ற நீண்டகண்களுள்ளவனும தேவ
ளுடைய குமாரன்போல விளங்குபவனும அழகு நிறைந்தவனும
யினபோலப்பிரகாசிப்பவனும மிக்க அழகிய வாகஞுடையவ
ம் சகோரபக்ஷியினுடைய விழியைக்காட்டிலும் கருமையான
நியுள்ளவனுமான ஒருபிரமமசாரி இங்கே வந்தான் (அவ
டைய) சடைகள் கருமையானவையும் பளபளப்பானவையும்

நறுமணம்பொருந்தியவையும் பொற்கயிற்றால் கட்டப்பட்டவையு
மிக நீண்டவையுமாயிருக்கின்றன ஆகாயத்தில் மிளனலவிளந
வதுபோல அவனுடைய கழுத்தில் பாததிபோலச் சூழ்ந்த (ஒ
கண்டாபரணம்) விளங்குகிறது அவனுடைய கழுத்துக்குக் கீழ்
ரோமங்களிலலாதவைகளும் மனத்தை நன்கு கவாகின்றவைகள
மான இரண்டு உருண்டைகள் இருக்கின்றன அவன் நாபித்
தில் மிக இனோதத இடையுள்ளவன் அவனுடைய இடையும்
மெலிந்திருக்கிறது அப்படியே, அவனுடைய வஸ்திரத்தின்
தையில் எனனுடைய இரத்த(முஞ்சககயிருகிய)மேகலைபோலப் பெ
மயமான மேகலை பிரகாசிக்கின்றது அவனுடைய இருகால்களிலு
ஆச்சாயமாகப் பராககத்தகக வேறு விசிதரமான ஒலியும் விளந
றது இருகைகளிலும் அதுபோலவே ஒலிக்கின்றவையும் இ
அக்ஷமலைபோன்றவைபுமான பூஷணவிசேஷங்கள் கட்டப்பட
ருக்கின்றன அவன் வேலைசெய்யும்பொழுது அவைகள் தடர
தில் மதங்கொண்ட அனன்பற்றவைகள் ஒலிப்பதுபோல ஒலிக
றன் அவனுடைய மரவுரிகள் ஆச்சாயமான தோற்றமுள்ளவைகள்
எனனுடைய இவைகள் அவற்றைப்போல அழகுள்ளவைகள்
அவனுடைய முகமும் ஆச்சரியமாகப் பராககத்தககது பேசு
மனத்தை மகிழ்விப்பதுபோன்றது அவனுடைய குரலும் ஆ
குயிலின் குரலோபோன்றது. அதனைக்கேட்கின்ற எனனு
அநதராதமாலானது தினபுறுத்தப்பட்டது பிதாவே! வை
மாஸத்தின் மத்தியில் காற்றினால்¹ அசைக்கப்பட்ட காடா
எப்படி விளங்குமோ அப்படியே காற்றினால் வீசப்படுகின்ற அ
மிகச்சிறந்த நறுமணமுள்ளவனாக விளங்குகிறான் சடை
பகுத்து நன்கு பின்னப்பட்டிருந்தாலும் நெற்றிப்புறத்தில் இ
டாகப் பகுக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன அவனுடைய இர
காதுகளும் நல்ல அழகுபொருந்திய பலநிறமான் சககரவ
பற்றைகளால் சூழப்பட்டவைகளபோலிருக்கின்றன அப்படி
விசித்திரமான் உருண்டைவடிவமுள்ள ஒரு பழமானது
னுடைய வலக்கையினால் அடிக்கப்படுகிறது அது மீண்
மீண்டும் பூமியை அடைந்து அறபுதருபத்துடன் மேலே எழு
றது அவன் அதனையும் அடித்துவிட்டுக் காற்றினால் அசை
பட்டுச் சுழலும் மரம்போலச் சுழன்று வருகிறான் தந்தை
தேவகுமாரனைப்போன்ற அவனைப் பராக்கின்ற எனக்கு ஸந

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது

மும் பறறுதலும் அதிகமாக உண்டாகிவிட்டன அவன் என டைய சரீரத்தை அடிககடி கட்டிக்கொண்டு சடைகளில் பிடித்து ன முகத்தைச்சாயத்து முகத்தோடு முகத்தை வைத்துச் சபத்த தச் செய்தான் அது எனக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணியது வன, பாதயத்தையும் எனனால் கொண்டுவரப்பட்ட இரதப் பழங்கனையும் சிறந்தனவாகக் கருதவில்லை, என்னைப்பார்த்து, ான இவ்வித விரதமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்' என்றும் சொன ன, வேறு புதிய பழங்கனையும் எனக்குக் கொடுத்தான் எரதப் பழங்கள் எனனால் உபயோகிக்கப்பட்டனவோ அரதப் பழங்க க்கு இரதப் பழங்கள் ரஸத்தினால் ஒப்பாகா இரதப்பழங்களுக் ருப்பதுபோல அரதப்பழங்களுக்கும் தோலுமில்லை இவை ருக்கிருப்பதுபோல அவைகளுக்கும் சாறுதன்மில்லை சிறந்த நாரற்றமுள்ள வடிவத்தையுடைய அவன், எவற்றைக்குடித்த டனே எனக்கு மிக்க களிப்பு உண்டாயிற்றோ, பூமி அசைவது பாலவுமிருந்ததோ, அந்த மிகமதுரமான தீர்த்தங்களையும் எனக் ப பானம்பண்ணுவதற்காகக் கொடுத்தான் தவத்தினால்விளங்கு ன்ற அவன் எவற்றை இவ்விடத்தில் இறைத்துவிட்டித தன் ாரமத்தைக்குறித்தே சென்றானே பலநிறமுள்ளவைகளும் நறு னம்பொருந்தியவைகளும் பட்டினால்தொடுக்கப்பட்டவைகளு ன அவனுடைய அரதப் புஷ்பங்கள் இவை சென்ற அவனால் ன மனம்மூர்தவனாகச் செய்யப்பட்டவனாகிறேன் என தேக ம நன்கு எரிககப்படுகிறதுபோலிருக்கிறது நான் அவனருகில னாரதுசெல்லவும் அவனும் இங்கே எப்பொழுதும் வந்துகொண ருக்கவும் விரும்புகிறேன் ஐயரே! அவனது ஸமீபத்திலேயே ாலலுகிறேன் அவனுடைய அரதப் பிரமமராயத்தை என்ன வன்று சொல்லது! நான் அவனுடன் ஸஞ்சரிகக விரும்புகிறேன் ரந்த தாமமுள்ள அவன் எவ்வண்ணம் தவம்புரிகிறானே அவ ண்ணமே தவம்புரிவதற்கு என உள்ளத்தில் விருப்பமிருக்கிறது வனைக் காணாமலிருப்பேனாகில் எனது உள்ளம் துன்பமடைகி னது' என்று சொன்னான்

நூறுபதினான்காவது அத்யாயம்

தீரததயரதராபாவம் (தோடர்ச்சி)

(வேசி விபாண்டகரிலலாதலமயத்தில் மறுபடியும் ஆஸரமத்தூக்துவந்
 ரியஸநங்கரை ஓடத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு அங்கதேசத்திற்கு வந்த
 வுடன் பெருமறை பெய்ததும், ரியஸநங்கர் லோமபாத
 னுடைய ப்ரார்த்தனையின்படி சாந்தையை மகாந்ததும்,
 லோமபாதன் விபாண்டகரைக் கோபம்நணியச்
 செய்ததும், ரியஸநங்கர் பிதாவீரிகட்டளைப்
 படி புத்சீரோத்பத்தீவகையில் அங்கே
 வஸித்துப் பிறகு மனைவியுடன் தம்
 ஆஸரமம் சென்றதும்)

விபாண்டகா, 'புத்திர ! நிகரற்ற வல்லமைபுள்ளவாகந்
 அழகுள்ளவாகநுமான இந்தராசுஸாகள அதபுதமான காப
 புள்ள அநத உருவத்தோடு ஸஞ்சரிககினறாகள, எப்பொழுது
 தவததுக்கு இடையூறறை நினைககினறாகள ஐயா ! நல்லவடி
 குள்ள அவாகள பலவித உபாயங்களால் ஆசைகொள்ளச
 கிறாகள பயங்கரமான உருவமுள்ள அவாகள வனங்களில மு
 வாகளை ஸுகத்தினினறும் உலகத்தினினறும் தள்ளிவிடுகிறாக
 மனத்தை அடக்கியவனும் பெரியோர்களுடைய உலகங்க
 வேண்டுகிறவனுமான முனிவன அநத ராசுஸாகளை எவவிதத்
 லும் அடையக கூடாது தீசசெயலுள்ளவாகளான அவாக
 ரிஷிகளுக்கு இடையூறறை உண்டுபண்ணி ஸந்தோஷமடைகின
 கள தவத்திலிருப்பவன அவாகளைப் பாரகககூடாது புத்தி
 கீழோர்களால் குடிக்கப்படுகின்றனவும் குடிக்கத்தகாதன
 மான அநத மதுககள் (நமமால்) குடிக்கத்தககவையல்ல பல
 மாக விளங்குகிற நறுமணம்பொருந்திய இந்தப் புஷ்பமாலைக
 முனிவாகளுக்கு (உரியவையென்று) கருதப்படவில்லை அ
 கள் அரசகாகள்' என்று சொல்லிப் புத்திரரைத்தடுத்தது அவக
 தேடினா அவா மூன்றுதினங்கள் தேடியும் காணாமல் ஆஸர
 திறகுத திருமயிவந்தார அநதவிபாண்டகா விதிப்படி பழங்க
 கொண்டுருவதற்காக மறுபடியும் ஆஸரமத்திலிருந்து வெளி
 சென்ற ஸமயத்தில் அநத வேசிப்பெண ரியஸநங்கமுனிவ
 மறுபடியும் ஆசைப்படுமபடி செய்வதற்காகச சென்றாள், ரி
 ஸநங்கா அவளைப் பாராததுடனே மிகக மனக்களிப்புள்ள

மயங்கிய உருவமுள்ளவருமாக அப்பொழுது அவளுக்கு எதிர்
 ஓடிவந்தாள், 'எனபிதா இங்கே வருமுன்னரே உமமுடைய
 ஸரமத்திற்கு நாமிருவரும் செல்வோம்'. என்றும் அவளைப்
 பார்த்துச் சொன்னாள் அரசனே! பிறகு, வேசிகள் விபாண்டக
 டைய ஒரே புத்திரரை (ஓடத்தில்) ஏறச்செய்து வேகத்துடன்
 டத்தை அவிழ்த்துவிட்டு, பலவித உபாயங்களால் ஆசைப்பட்ச
 யதுகொண்டு, அங்கத்தேசத்தரசனுடைய ஸமீபத்தைவந்தடைந்
 தார்கள் பிறகு, செலுத்திவரப்பட்டதும் மிக்க வெண்ணிறமுள்
 றுமான அந்த ஓடத்தை அந்த ஆஸரமம் கண்ணுக்குத் தெரியக்
 டய தூரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, அப்படியே கரைத்தொடங்கி விசித்
 தன் வனத்தை ¹ நாவயாஸரமமென்னும் பெயருள்ளதாகச் செய
 ள ஒரே பிள்ளையான அந்த விபாண்டகருடைய புத்திரரை
 தப்படித்திலிருக்கச் செய்தவுடன், உலகமானது மேகங்களால்
 பப்பொழியப்பட்டு ஜலத்தால் எங்கும் நிறைக்கப்படுகிறதை
 ரசன) பார்த்தான் விருப்பம் நிறைவேறியவனுள் அந்தரோம
 தன் ரிஸயாருங்கருக்குச் சாரத்தை என்கிற (தனது) பெண்ணைக்
 ருத்தான் வருகிற விபாண்டகருடைய கோபந்தணியச் செய
 ரவான காளைகளால் உழவையும் ஏராளமான பசுக்களையும்
 டையாகளையும்) வழிகளில் அமைத்தான் வீரர்களான இடையா
 ர, 'புத்திரரிடத்தில் பேராவலுள்ள விபாண்டக மஹரிஷியான
 உங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் கைக்குவித்துக்கொண்டு அவரை
 ரக்கி, 'இந்தப் பசுக்களும் உழுதபூமிகளும் உமமுடைய புத்திர
 டையவை மஹரிஷியே! உமக்கு என்னபரியத்தைச் செய்யக்கூ
 ராம்? நாங்களனைவரும் உமக்கு அடிமைகள், உமமுடையவாக
 கட்டுப்பட்டவர்கள்' என்று சொல்லவேண்டும்' என்று கட
 றாயிட்டான் பிறகு, உக்கிரமான கோபமுள்ள அந்த முனிவா
 றுக்குகளையும் பழங்களுடும் எடுத்துக்கொண்டு தமமுடைய
 ஸரமத்திற்கு வந்தார் அந்த இடத்தில் புத்திரரைத்தேடியும்
 ணவில்லை அதனால், அவர் மிக்க கோபம்கொண்டார் பிறகு,
 ரபத்தால் பிளக்கப்படுகின்ற அவர் (அதனை) அரசனுடைய
 யகையென்று ஸந்தேஹித்துப் பட்டணத்தோடும் ராஜ்யத்
 ருடும் அந்த அங்கராஜனை எரிப்பவராகிச் சம்பாநகரியை
 ரக்கிச் சென்றார் அந்தவிபாண்டகர் களைப்படைந்தவரும
 தவருமாகி மிக்க செழிப்புள்ள - அந்த இடைச்சேரிகளை

அடைந்தாரா, அந்த இடையாகளால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டு வராகி அங்கே அந்த இரவு முழுவதும் அரசனபோல வசித்த பூஜையைப்பெற்று மிக மகிழ்ந்த விபாண்டகா, 'பசுக்காப்புகளே! நீங்கள் யாரைச் சேர்ந்தவரென்று பிரஸித்தி பெற்றீர்கள்?' என்று வினவினா அதன் பிறகு, அவர்கள் எல்லோர் (முனிவரின) எதிரில் நெருங்கிவந்து, 'இது உமதுபுத்திரருண தனமாகச் செய்யப்பட்டது' என்று சொன்னார்கள் இடங் தோறும் பூஜிக்கப்படுகின்ற அவர், மதுரமான அந்த வசனங்களைக் கேட்கிறவரும் பெருமபாலும் கோபந்தணிந்தவரும் மிக மகிழ் வருமாகி, நகரத்திலிருக்கின்ற அங்கத்தேசாதிபதியை அடைந்த புருஷஸரேஷ்டனான அவனால் பூஜிக்கப்பட்ட அவர், ஸ்வாககத்தேவேந்திரனபோலிருக்கும் புத்திரரைக் கண்டார், அங்கே ஆயத்தில ஸஞ்சரிக் கிற மின்னலபோன்ற சாந்தை என்கிற மருமகனையும் கண்டார் தம் புத்திரருடைய கிராமங்களையும் இடைசேர்க்கையும் சாந்தையையும் பார்த்து அவருடைய அதிகமான அந் கோபம் தணிந்தது அரசே! விபாண்டகா அந்த அரசனு அதிகமான அனுகிரஹத்தையே செய்தார் ஸ்வாயனுக் அக்கினிகும் ஒப்பான மகிமைபுள்ள அந்த மகரிஷிபாணவர் தப்பட்டணத்தில் புத்திரரை இருக்கச்செய்து, 'இந்த அனுகூப பிரியமான எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டு, ஒரு புரண பிறந்தவுடன், வனத்தைக் குறித்தே வந்து சேருவாய்' என்று சொன்னார் அந்த ரிஸ்யஸருங்கா அவருடைய வசனத்தை அப்படியே செய்து தம்முடைய பிதாவான அவரிருந்தவிடம் சென்றார் வேந்தனே! ஆகாயத்தில் ரோகினியானவள் திரிணையும், மிகப் பாக்யசாலியான அருந்ததி வலிஷ்டரை யலோபாமுத்திரை அகஸ்தியரையும் உபசரித்ததுபோலச் சாரியும் இவரை அதுகூலையாகி உபசரித்தாள் அஜமீடவம்சவனே! பாண்டபுத்தர்! நரேந்திர! நன்னுகூத தமயந்தியும் இன்னுகூ இருதிராணியும் முதகலருக்கு நளாயனியான இந்திரனையும் மஹாதமாவான தசரதகுமாரருக்கு லீதையும் எப்படி வபட்டிருந்தார்களோ, உனக்கு தரென்பதி எப்படி வாய்மாயிருந்ளோ அப்படியே வனத்திலிருக்கிற ரிஸ்யஸருங்கருக்குச் சந்தையானவள் பரீதிபுடன் வாய்மாயிருந்து பணிவிடை செய்தாள் அரசனே! மஹாஹரத்தத்தை விளக்கச்செய்கின்றதும் நல்ல புகழ் ளதுமான புணயமென்னும் அவருடைய ஆஸ்ரமமானது இ

காசிககினறது நீ ஸநானம செயது இதில செயயவேணடிய
ரியங்களைச் செய்தவனும் பரிசுத்தனுமாகி மறறத தீரத்தங்களைக்
றித்துச் செலவாயாக' என்று கூறினார் .

நூற்றுப்பதினைந்தாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம. (நோடர்ச்சி)

தீர்ஷ்டிரர் கங்காஸாகராலங்கமம் முதலிய தீர்த்தங்களுந்தீச் சென்ற
தும், லோமசர் அந்தஅந்தத் தீர்த்தங்கள் ஆசாமங்கள்
(இவற்றின் மஹிமையைச் சொல்லியது.)

ஐனமேஜயரே! பாண்டவா அநதககௌசிகிரதியினின்று
பபட்டுப் பின்பு வரிசையாக எல்லா ஆயதனங்களையும் அடைந
ரா அரசரே! அவா கங்கை வரது கலககுமிடத்தில் ஸமுத
ததை அடைநது ஐநது நதிகளின் மத்தியில் ஸநானமசெய
ரா. பாரதரே! பிறகு, வீரரான அரசா ஸகோதரர்களுடன
நது கடற்கரையோடு கலிகதேசங்களைக் குறித்துச் சென்றார்.
ராமசா, 'குரதீநதன! என்கே வைதரணீநதி ஓடுகிறதோ,
ரகே தாமதேவரும் தேவாகளைச் சரணமடைநது யாகம் செய
ரோ அநதக கலிகதேசங்கள் இவை. ரிஷிகளால் நன்றாக
புரோகிககப்பட்டதும் யாகமசெயதற்குத் தகுந்ததும் மலை
ரால் விளங்குகிறதும் எப்பொழுதும் பிராமமணர்களால் அடை
ப்பட்டதுமான இதுவன்றோ(வைதரணியின்)வடகரை? ஸமமான
வயரான மாரககத்தினால் ஸ்வாககத்தை அடைய்விருமபிய
ற ரிஷிகளும் இநத இடத்தில் முற்காலத்தில் யாகங்களால்
தவாகளை) ஆராதித்தார்கள். ராஜாசேஷுடனே! இநத இடத்
லையே ருத்ரா யாகத்தில் பசுவைக் கைப்பற்றினார் ராஜேந
ரனே! பசுவை எடுத்துக்கொண்டு, 'இது (என) பாகம்' என
ம் சொன்னார் பரதர்களுள் சிறந்தவனே! அப்பொழுது,
ரகபசுவானது அபஹரிககப்பட்டவுடன், தேவர்கள் அநதருத்திர
ரப் பாரதது, 'பிறருடைய பொருளை நீர் துரோகம் செயய
வண்டாம் தாமமாரககத்தினின்று தவறிப்போகாதீர் ஜகதிஸ
ர! பகவானுன் நீர் ஸவயமே யஜஞேஸ்வரராகவும் காமங்களுக்

1: பிறருடைய பாகத்தைக் கெடுக்கவேண்டாமென்பது கருத்து'
னபது பழைய வுரை

குப பலனகளைக் கொடுப்பவராகவுமிருந்தும் யஜ்ஞத்தை அழிக
தககவரலலீ' என்று சொல்லினா அவர்கள் இவ்விதம் மன
ருபமான வாகுகுககனூல ருத்திரரைத் துதித்தார்கள், அப
முது, அவரை இஷ்டியினாலும் திருபதியடையச்செய்து பூஜித்த
கள் பிறகு, அவர் பசுவை விட்டுவிட்டுத் தேவயானத்த
சென்றா யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்தில், 'தேவர்கள் ருத்ரரிட
தில் பயத்தினால் புதிதும் எல்லாப்பாகங்களையும்விடச் சிறந்த
சாஸ்திரமுமான பாகத்தை ருத்திரருக்கு ஏற்படுத்தினாக
என்னும்¹ பரமபரையாக வழங்கும் ருத்ரருடைய கதையாகிய
னைச் சொல்லுகிற என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள் இங்
எந்த மனிதன் இந்தக் காதையைப் பாடிக்கொண்டு தீர்த்
தில் ஸ்ரானம் செய்கிறானே அவனுக்குத் தேவயானமாகக்
கண்ணுகளுதிரில் தெரிகிறது' என்று சொன்னா பிறகு, ம
பாக்யசாலிகளான பாண்டவர்கள்னைவரும் அவ்வாறே தி
பதியும் வைதரணியில் இறங்கிப் பிதருக்களுக்குத் தாப்ப
செய்தார்கள் யுதிஷ்டிரா, 'லோமசரே! இங்கே இந்தவைத்
ரதியில் விதிப்படிஸ்ரானம்செய்து தபோபலத்தினால் மனித
சூரிய இயற்கையினின்று விலகினவனாக இருக்கிறேன், பா
நல்லவிரதமுள்ளவரே! உமமுடைய அருளால் எல்லாஉ
களையும் காண்கிறேன் மந்திரங்களை ஜபிக்கிறவர்களும் ம
மாகளுமான வைக்ரானஸர்களுடையஒலி இது' என்று சொ
லோமசா, 'யுதிஷ்டிரனே! எந்த இடத்தில் (இருந்து வரு
இந்ததவனியைக் கேட்கிறாயோ அந்தஇடம் மூன்றுலக்ஷம்
னைதூரத்தில் உள்ளது அரசனே!² பேசாமலிரு எந்த இ
தில் பிரதாபமுள்ளவரான பிரமமதேவா யாகம் செய்தா
பிரமமதேவருடைய அப்படிப்பட்ட திவ்யமான இந்தவனம் வி
சூகித்து அந்தயஜ்ஞத்தில் பிரமமதேவரால் மலைகளோடும் வ
தேசங்களோடும்கூடினபூமியானது மஹாதமாவானகஸ்யபருக்
தக்ஷிணைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது ருத்ரநாதன்! அப்பொழு
பூமியானவள், கொடுக்கப்பட்டவுடனே, மனவருத்தத்தையும
தாள; கோபம்கொண்டவளாகி உலகங்களுக்கு ஈஸ்வரரும் பிர
மான அவரைப்பார்த்து, 'பகவானே! எந்தமனிதனுக்கும் என்

1 அருவமசம் எனபது மூலம்

2 அவருள்ள ஒலி இங்குக் கேட்பதுபோல அவர் பேச்சொலியும்
ஞக் கேட்டு அவர்களின் தவம் தடைப்படுமென்றபடி

கொடுப்பது தகாது உமமுடைய இரத்ததானம் பயன்றது. 'தா பாதாளத்தை அடைகிறேன்' என்கிற இதனைக் கூறினா பிரகங்கு நாதனே! பிறகு, விசனப்படுகிற அந்தப் பூமியைப் பார்த்து, பகவானான காயபரிஷியானவா, அதிலிருந்து அவனை முச்செய்தாரா பாண்டுநதன! பிறகு, பூமியானவள அவமுடைய தவத்தினால் மகிழ்ந்து மீண்டும் ஜலத்தினின்று எழுந்திருந்து வேதி (=மேடை) வடிவமாக இருந்து விளங்கினா அப்படிப்பட்ட இவள், வேதியின் வடிவத்தை லக்ஷணமாக கொண்டவளாகப் பிரகாசிக்கின்றாள் இந்த வேதியின் ஏறிலை நீ வீராவாநாவாய அரசனே! அப்படிப்பட்ட இந்த வேதி (உனனால்) ஸமுத்திரத்தை அடைந்து அடையப்பட்டது நீ ஒருவனாக இதனமீதேறி ஸாகரத்தைத் தாண்டியாக உனக்கு மங்களம் நீ இப்பொழுது இந்தவேதியில் ததக்கப்படி. உனக்கு நான் மங்களாசீர்வுசனத்தைப் பிரயோகிப்பேன் அஜமீட்வமசத்திலுதித்தவனே! இந்தவேதியானது மனிதரே தொடப்பட்டால் அந்தஇடத்தினின்று ஸமுத்திரத்தில் முகிஷிகின்றது பாண்டவ! 'ஓம், உலகங்களை (புரளயத்தில் உண்டம் மறைத்து) ரக்ஷிப்பவனும் உலகங்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவமான உனக்கு வந்தனம் தேவேச! உப்புநீருள்ளகடலில் நந்தித்தியம் செயவாயாக அகனியும் ஸூரயனும் ஜலபூநியான உனக்குக் காரணம் பிரகாசிப்பவரும் என்கும் பாபித்திருப்பவருமான² 'பரமாதமாவினுடைய சரீராகாரபரிமத்திற்கு நீ அபிவ்யகதிஸ்தானமாக இருக்கிறாய் நீ அமருத்தற்கு இருப்பிடமாகவுமிருக்கிறாய்' என்னும் பொருளுள்ள ஸத்யக்கியத்தை இவ்விதம்சொல்லிக்கொண்டு நீ இந்தவேதியினமீது நரவாகன்று பாண்டவ! 'உனக்கு அகநி காரணம், யஜஞம் சரீரம், விஷ்ணுவினஜீவன உன்னிடத்தில் சோப்பிக்கப்படுகிறது நீ பாஷுத்திற்கு ஸாதனம்' என்னும் பொருளுள்ள ஸத்யவாக்கியத்தின் இவ்விதம் ஜபித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து நதிகளுக்குப்பதின ஸமுத்திரத்தில் ஸநானம் செயவாயாக குருஸ்ரேஷ்டனே! தீபுதர! தேவனுக்குஸ்தானமானதும் தீர்த்தங்களுக்குப் பதியுன மஹோத்தியானது வேறுவிதமாகத் தாப்பத்தின் நுனியி

1 'இந்தவேதி ஸமுதாமவரையில் செவ்வது' என்பது இங்கிலீஷ் அழிபெயர்ப்பு 2 பகவதஸவரூபம் வெளிப்பட்டுவிளங்கக் காரணமாக இருப்பெனது.

லலகூடத் தொடத்தககதனது' எனது கூறினா பிறகு, மகாத்
வான யுதிஷ்டிரா ஸவஸ்தியயனம் செயப்பட்டு ஸமுத்திரத்தை
அடைந்தாரா, இந்த லோமசருடைய அநதககட்டையனைததை
செயதுவிட்டு மஹேந்திரமலையை அடைந்து அவவிடத்தில்
இரவு வலிசுதாரா

நூறுபதினான்கு அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(அந்நவராணர் பாகராமருடைய சரீர்தீர்த்தை யுதிஷ்டிராந்ரீதீர் செ
லத்தோடங்கியதும், ரீசீகர் தேவலோகத்துக் தந்தைகள் யூயிர்த்
தைப் பரிமாமக்கோடுத்துக் காகியிஷ்மகளை மலாந்ததும்,
காகியிஷ்புநரியானஸ்தயவக் பிருதவினவருளால்
ஜமதக்னியப்பெற்றதும்)

அநத அரசா, அங்கே அநத ஓர் இரவு வசித்து, தமபிம்
கருடன தவசிகளுகசு சிறந்த பூஜையைச் செய்தாரா பிறகு, லே
சா, பிருகுகமரும் அங்கிரஸாகரும் வலிஷ்டாகரும் காரய
கருமாகிய அநதத் தவசிகளனைவரையும் அங்கே அவருகசுசொ
னா ராஜரீஷியாகிய அநத யுதிஷ்டிரா அவர்களை அடைந்
தமஸகரிததுக் கைகுவித்துக்கொண்டு, பாகராமருடன கூட்டு
ஸஞ்சரிப்பவரும் வீரருமான அகருதவரணரைப் பார்த்து, 'வா
னும் தவசியுமான ராமா எப்பொழுது காட்சி தருவார்?' த
துடன் கூடின அநதப்பாக்கவரை நான் பாக்கவிரும்புகிறே
னன்று வினவ, அகருதவரணா, 'ஆதமஸவருபத்தை அந
தவரான ராமரால் நீ வரும்பொழுதே அறியப்பட்டா
உன்னிடத்தில் ராமருக்கு பரீதியும் இருக்கிறது சீக்கிரம் உ
ருக் காட்சி தருவார் சதூரத்தசியிலும் அஷ்டமியிலும் தவசிக
ராமரைப் பாக்கிறார்கள இந்தராதரி சென்றபிறகு நாளை
சதூரத்தசிவரப்போகிறது அப்பொழுது கிருஷ்ணஜினத்தை
ஜடைகளையும் தரித்த ராமரைப் பாரப்பாய்' என்று சொன்னாரா

யுதிஷ்டிரா, 'தேவரீர் மகாபலசாலியும் ஜமதக்னியின கும
ருமான ராமரைத்தொடர்ந்து செலுகிறவா தேவரீர் மு
நடநத (அவருடைய) எல்லாச்செயகைகளையும் நேராகக் கண்
வா எல்லா க்ஷத்திரியர்களும் யுத்தத்தில் ராமரால் யாதுக

பற்றி எவ்வாறு ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? அதனைத் தேவரீர் இப்
 ராமுது சொல்வீராக' என்று வினவ, அகருதவரணா, 'அரசப
 யே! பாரத! ஆசசரியம் . பிருகுககளுடைய வம்சத்தில் அவ
 ததவரும் ஜமதகனி புதரருமான ராமருடைய உததம்மான
 ரிய தேவசரிதரம்போன்ற கதைதையும ஹேஹய தேசாதிபதி
 ரிய காராததவீரயாஜுனனுடையகதையையும் உனக்குச் சொல்
 ன பாண்டவ! ராமரால் ஹேஹயதேசாதிபதியாகிய அர
 னனெனப்பவன கொல்லப்பட்டான் அவனுக்கு ஆயிரம் கை
 இருந்தன பூமிக்கு, ராதனே! தததாதரேயருடைய அரு
 ல(அவனுக்கு) ஸ்வாண விமானமும் அப்படியே பூமியில் எல்லா
 ணிகளுக்கும் தலைமையும் இருந்தன மஹாதமாவான அந்த அர
 னனுடையதேரானது (ஏங்கும்) தடையற்ற ஸஞ்சாரமுள்ளதாக
 நதது வரததையடைந்ததால் மஹாபலசாலியான அவன
 பொழுதும் அந்தத்தேரினால தேவர்களையும் இயக்கர்களையும்
 களையும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் துன்பம் செய்தான் அவன
 லா இடங்களிலும் எல்லாப்பிராணிகளையும் துன்பப்படுத்தி
 ர பிறகு, தேவர்களும் மஹாவிரதமுள்ள ரிஷிகளும் ஒன்று
 நதது தேவர்களுக்குத் தேவரும் தேவசதருக்களைக் கொலப்ப
 ஸதயமான பராக்கிரமமுள்ளவருமான விஷ்ணுவை அடைந்தது,
 வானே! பிரபுவே! பிராணிகளைக்காப்பாற்றுவதற்காக அராஜு
 ர வதம்செய்வீராக பிரபுவான ஹேஹயதேசாதிபதியானவன்,
 விய விமானத்தால் இந்திராணியைத் துணைக்கொண்டு விளை
 டக்கொண்டிருக்கிற இந்திரனை அவ்மதித்தான்' என்று
 னனனாகள பாரத! பிறகு, தேவரான பகவான அப்பொழுது
 ததவீரயனை அழிப்பதற்காக இந்திரனுடன் சேர்ந்து ஆலோ
 தார உலகங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட பகவான, பிராணிகளுக்கு
 தமான எந்த எந்தக் காரியங்கள் தேவராஜனால் தெரிவிக்கப்பட
 வோ அவை அனைத்தையும் (செய்வதாக) உறுதி கூறி, அழகிய
 லீனத்திலிருக்கிற தம்முடைய ஆஸரமண்டலத்தையே
 டந்தார இதே ஸமயத்தில் பூமியில் பூமிக்கு அதிபதியும் மிகக்
 முள்ளவனும் காதி என்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவனும்
 ானுமான ஓர் அரசன கானயகுபஜத்தில் இருந்தான் அவன
 வாஸத்தை அடைந்தான் காட்டில் வலிக்கிற அவனுக்கு
 ஸரஸுக்கொப்பான ஒருபெண் பிறந்தாள் பாரத! பருகுவ
 டைய புத்திரரான ரிசீகா அந்தப்பெண்ணை (மனைவியாக) வரித

தாரா பிறகு, காதியானவன கடுமையான விரதமுள்ள அநதபபி
மணரைப்பாராதது, 'நமமுடைய குலத்தில் முன்னோர்களால்
அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ அது நமக்கு உசிதம் பிராமமணோ
மரே! ஒரு பக்கத்தில் கருமையான காதுள்ளவைகளும் வெண்
யானவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரம் குதிரைக
கனனியாசலகமென்று அறிவீராக பாரக்கவரே! (கனயாசல
கொடுக்கவேண்டுமென்று பகவானுன் உமமை நான் சொ
லாகாது உமமைப்போன்ற மஹாதமாவுக்கே என பெண கொ
கப்படத்தக்கவள்' என்று சொன்னான் ரிசீகா, 'ஒரு பக்கம் கரு
யான காதுள்ளவைகளும் வெண்மையானவைகளும் வேகமு
வைகளுமான ஆயிரம் குதிரைகளை உனக்கு நான் கொடுப்பே
உன்னுடைய பெண் எனக்குப் பாரையாகட்டும்' என்று செ
னா காதியானவன், 'எனக்கு ஆயிரம் குதிரைகளைக் கொடுப்ப
கில் என்னுடைய புத்திரி உமக்குப் பாரையாகக்கடவள்' என
சொன்னான் அரசனே! அவா, 'அப்படியே' என்று உறுதி ச
வருணனை நோக்கி, 'ஒருபக்கத்தில் கருமையான காதுள்ள
ளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான ஓ
ரம் குதிரைகளைக் கனயாசலகத்தின்பொருட்டிக் கொடுக்க
வாய்' என்று சொன்னா அப்பொழுது வருணன் அவருக்கு
ரங்குதிரைகளைக் கொடுத்தான் (கண்கையில்) எந்த இடத்
அநதக்குதிரைகள் கிளம்பி வந்தனவோ அநத இடம் அஸ்வதீர்
மென்று பிரஸித்தியடைந்தது பிறகு, காதியானவன் ஸதய
எனகிற தன்மகளைக் கானயகுபஜத்தில் அநத ரிசீகருக்குக் கொ
தான் அப்பொழுது, தேவர்கள் வரனுடைய பக்ஷத்தைச் சேர்
வர்களானார்கள் அவர்கள், ஆயிரம் குதிரைகளும் அநதப் பெ
ணும் அடையப்பட்டதைப் பார்த்து மிக்க வியப்பை அடைந்
கள், ரிசீகரை 1 ஆகாயத்தில் நன்கு துதித்தார்கள் பிரா
ணோத்தமரான அவா அநத ஸதயவதியைத் தாமப்படி ம
பாக அடைந்து அழகிய இடையுள்ள அவளுடன் இஷ்டப்
ஸுகமாக மகிழ்ந்தாரா வேந்தனே! விவாஹம் செய்யப்ப
பிறகு, மனைவியுடனிருக்கும் அநதப்புத்திரரை (பார்க்கவா
குத்) தலைவரான பருகுவானவா பாரக்க விரும்பி வந்தாரா, பு
ரைப்பாராதது ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தாரா தேவக
ளால் அரசிக்கப்பட்டவரும் வீற்றிருக்கிறவருமான அநத

1 'ஏவ' என்பது வீடப்பட்டது.

வை (அந்தத்) தம்பதிகள் அப்பொழுது அரசிதனுப் பணிசெய
 னறவாகளாகிக் கைகூப்பிநின்றார்கள் பிறகு, பகவானுன் அந்
 பபிருகுவானவா, மிகமகிழ்ந்து மருமகனைப் பார்த்து, 'ஸௌபாக
 வதியே! வரததைக்கேள் நீ விருமபியதைக் கொடுப்பவனாக
 நுகுகிறேன்' என்று சொன்னா அவன் தனக்கும் தன் தாய்க்
 ம புத்திரா உண்டாவதற்காகக் குருவான் அவரை அருளுள்ள
 ராகச் செய்தான் அவரும் அனுகரகத்தைச் செய்ததா பருகு,
 யும் உனதாயும் நுணுநானம் செய்தபின் புத்திரரைப்
 பறுவதற்காக அவன் அரசமரத்தையும் நீ அதிமரத்தையும்
 னித்தனி கடிகுகொள்ளுங்கள் கலயாணி! உனக்கும் உன்
 ரயக்கும்மகலே விராடபுருஷனை மீண்டுமீண்டுமீ தியானித்து
 ன்னாலமுயற்சிபுடன் வித்தம் செய்யப்பட்ட இந்த இரண்டு சருக
 நம் மரத்தையுடன் சாப்பிடவேண்டியவை' என்று அவ்விரு
 ரையும் சொல்லிவிட்டு முறைதலை அடைந்ததா அவ்விருவரும்
 லிங்கனத்திலும் சருவிலும் மாறுதலைச் செய்தார்கள் பிறகு,
 ல நாட்கள் சென்றபின் பகவானுன் ¹ அந்தபருகுவானவா திவ்ய
 னாததாலறிந்து மறுபடியும் வந்ததா பிறகு, மஹாதேஜஸவி
 ன பருகுவானவா மருமகளான ஸத்தியவதியைப் பார்த்து,
 லயாணி! அழகிய புருவங்களுள்ளவளே! உனதாயால் சருவா
 து மாறுதலாக உபயோகிக்கப்பட்டது மரத்தில் ஆலிங்கன
 ம மாறுதலாகச் செய்யப்பட்டது நீயும் வஞ்சிக்கப்பட்டாய்
 தத்திரியனுடைய செய்கையுள்ள பிராமமன்ன உனக்குப் புத்திர
 வான் பிராமமணர்களின் ஆசாரமுள்ளவனும் மஹானும்
 கக் வீரமுள்ளவனும் ஸாதுக்களின் வழியிலிருப்பனுமான
 தத்திரியன் உனதாபக்குப் புதல்வனாவான்' என்று சொன்
 ன பிறகு, அவன், 'எனக்குப் புதரன் இவ்விதம் உண்டாகவேண்
 னம், புதரனுக்குப் புதரன் இஷ்டப்படி உண்டாகட்டும்' என்று
 மனறையத் திருமபத் திருமப (வேண்டி) அருள்வரச் செய்தான்
 ண்டவ ¹ 'இப்படியே ஆகக்கடவது' என்று அவரால் அதுகரகிக்
 பட்ட அவன் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஜாக்கிரதை
 டன் காப்பத்தைத் தரித்தான் பிறகு, அவன், பிரஸவகாலம்
 ந்தவுடன், தேஜஸோடும் வாசசஸோடும் கூடியவரும் பிருகுபுத்
 ரரான ரிசீகரை மகிழ்விப்பவருமான ஜமதகனி என்கிற புதல்

¹ இரட்டித்தலால் 'பு' 'பகவா' என்னும் இரண்டு சொற்கள்
 டப்பட்டன

வரை ஈனமுள் பாண்டு நந்தன்! தேஜஸவியாக வளாகின்ற அரு
வேதாததியனத்தினும மஹாதேஜஸவியாகிப் பலரிஷிகளை ம்
இருந்தாரா பரதஸரேஷ்ட! சூரியனுக்குச்சமமானவாச்சஸுள்
அவருக்குத் தனாவேதம் முழுமையும் ¹ நான்கு விதமான அஸ
ரங்களும (தாமே) விளங்கின

நூறுபதினேழாவது அத்யாயம்

தீ ர த த யா த ரா பா வ ம (தோடீச்சி)

(ஐமதக்நி ரேணுகையினிடத்தில மானஸிகமான கற்பழிவைநீர்வீடு
ராமரைஏவ, அவர் தோடாலியினால் அவள்கழத்தை வெட்டியதும்,
ஐமதக்நிழனிவர் புத்ரரான ராமநுடையபிரார்த்தனையினால்
ரேணுகையைப் பிழைப்பித்ததும், கார்த்தவீரியள்
ராமரீடுல்லாதபொழுது ஆஸ்ரமத்துக்குவந்து
ஐமதக்நியினுடையபுகவையும் கன்றையும்
நீருடி ஆஸ்ரமத்தை அழித்ததும், ராமர்
வந்து கார்த்தவீரியனைக் கோள்
றதும், அவனுடையதூமாரர்கள்
ராமரீடுல்லாதபொழுது ஐம
தக்நி ழனிவரைக்
கோளறதும்.)

வேதாததியனத்தில பொருந்தியவரும் மஹாதபஸவியுமா
அருதஐமதகனியானவா தவமபுரிந்தாரா, பிறகு, நியமத்தால தேவ
களைத் தமவசமாககினா அரசே! அவா பரஸேனஜிதளனக்
அரசனை அணுகி ரேணுகையை வரித்தாரா அருதஅரசனும் அ
ருகரு (ரேணுகையைக்) கொடுத்தான பிறகு, ரிசிகருடைய புத்
வரான அவா ரேணுகையை மனைவியாகப்பெற்று அனுகுலையா
அவளுடன் ஆஸ்ரமத்திலிருந்துகொண்டு தவமபுரிந்தாரா அ
ருகரு ராமரை ஐந்தாமவராகவுடைய நான்குபிள்ளைகள் பிறந்த
கள் கடைசியில் பிறந்தவரான ராமரே எல்லாரிலும்முதனமைய
யிருந்தாரா பிறகு, ஒருஸமயம் எல்லாபுத்தராகளும் பழங்களை
கொண்டுவரச் சென்றபின் நியமமான விரதமுள்ள ரேணுகையா
வள ஸநானம்செய்வதற்காரச் சென்றாள் அரசனே! வந
கொண்டிருக்கிற அருதரேணுகையானவள் சித்திரத்தனளனக்

தாதிகாவதகதேசத்தரசனைத் தற்செயலாகக் கண்டாள் ரேணு
ந், பாரையுடனிருப்பவனும் தாமரைமலர்மாலையுடனிருந்தவனும்
வலப்பெருக்குள்ளவனும் ஜலத்தில் விளையாடுபவனுமான
வளைக)கண்டு, பிறகு, அவனிடத்தில் ஆசைகொண்டாள் அவள்
நதக்கற்பழிவினால்தண்ணீரிலேயே 1 மனவேறுபாட்டை அடைந்
பளாகவும் அறிவையிழந்தவளாகவும் 2 அச்சமுற்றவளாகவும்
புரமத்தில் துழைந்தாள் பாததாவானஜமதகனி அவள் (கற்
பிரததை) அறிந்துகொண்டாள் அதிகதேஜஸுள்ளவரும் வீரய
ள்ளவருமான அவர் அவள் தையத்தினின்றும்முன்னதையும்
மமதேஜவினாலவிடப்பட்டதையும்கண்டு, 'ஓ' எனனுமொரல
ல நிரதித்தாரா பிறகு, ஜமதகனியின் மூத்தருமாரன
மணவானென்பவனும், ஸுஷேனனும், வஸுஷும், அப்படியே
வாவஸுஷும் வந்தாராள் பகவானுள் அவர் மூத்தவா வரிசை
க அவர்களைத் தாயாரைக்கொல்வதில் ஏவினா அவர்கள் மதி
க்கமுற்றவர்களும் மனமிழந்தவர்களுமாகி ஒன்றும் சொல்ல
லை பிறகு, அவர் கோபத்தால் அவர்களைச் சபித்தாரா அவர்
சபிக்கப்பட்டுப் புத்தியை இழந்தாராள், விரைவாக மிருகங்
களாயும் பசுக்களாயும் ஒத்தசெய்கையுள்ளவர்களும் (மரங்
களாய் முதலிய அறிவற்ற) ஜடப்பொருளை ஒத்தவர்களும் ஆனார்
அதன்பிறகு, பகைவீரர்களைக்கொல்பவரானராமர் ஆஸ்
த்திறகு வந்தார் மிக்ககேர்பமுள்ளவரும் மிக்கதவமுள்ளவரு
ன் ஜமதகனியானவா அந்நாமரைப்பார்த்து, 'புத்திர! பாவி
ன் இந் தஉனதாயைக் கொல்வாயாக நீ மனவருத்தமுமபடாதே'
ரறுசொன்னார் உடனே, ராமர்கோடூலியைஎடுத்ததுத தாயின்
லையை வாங்கிவிட்டார் மகாராஜனே! பிறகு, மகாதமாவான
ந் ஜமதகனியின் கோபமானது உடனே போய்விட்டது அவர்
ஸன்னருமாகி, 'அப்பா! என்னுடைய கட்டளையால் செயதற்
ய இந் தக்காராயம் உன்னால் செய்யப்பட்டது தாமதங்களை அறிந்த
ன்! மனத்தினால் விருமபுகிற விருப்பமுமுமையையும் கேள்'
ரனுமஇதனைச் சொன்னார் பாரத! அந்ந ராமர் மீண்டும்
யார் (உயிருடன்) எழுந்திருப்பதையும், தாம் வதம் செயத்
த தாயார் நினையாமலிருப்பதையும், அந்ந (ததாயக்கொலையா

1 'சலிந்தா' எனபது மூலம் இதற்குப் பழையவுரை வேறுபொருள்
கிறதா

2 பொருந்நாமையால் அதிகபாடமான ஒருசுரலோகம் விடப்பட்டது.

லுண்டான) ¹ பாவததால (தாம) பறறப்படாமல இருப்பதைய
 அப்படியே தமையனமாகளுக்கு இயற்கையான நிலைமையையு
 தாம யுத்தத்தில் நிகரிலலாமலிருப்பதையும், நீண்ட ஆயுளை
 வரமாகக்கேட்பார மஹாதபஸனியான ஜமதகனியானவா அ
 எல்லாஇஷ்டங்களையும் கொடுத்தார பிரபுவே! ஒருஸமய
 அவருடைய எல்லாபுத்திரர்களும் வெளியிலபோயிருந்தாரா
 பிறகு, அனாபதேசாதிபதியும் வீரனுமான காராததவீரயன (ஆ
 மததிறகு) வந்தான் ஆஸரமஸ்தானத்தை அடைந்த அவனை
 யானவா பூஜைக்குரிய பொருளால நன்குபூஜித்தார அவன் யுத்
 திலுள்ள மதததால கொழுத்தவனாகி அவவாறான பூஜையில் ம
 விலலை அந்தஆஸரமத்திலிருந்து, ஹோமபசுவானது அல்ல
 பொழுதே, கன்றைப் பலாதகாரமாக அடித்துக் கொண்டபோது
 பெரியமரங்களையும் ஒடித்தான் ராமாவந்தவுடன், பிதா தாமாக
 அதனைச் சொன்னார் பசு மிக அலறுவதைப் பார்த்தும் ராமரு
 குக் கோபம் மூண்டுவிட்டது அவர் கோபத்திற்குவசப்பட்ட
 ராசிக் காராததவீரியனைத் தொடர்ந்தோடினார் அரசனே! பிற
 பதைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவரான பாராகவராமா போரில அழ
 விலலைப் பிடித்தது (அவனை) மிஞ்சிப் பரிகாயுதம்போன்ற அவ
 டைய ஆயிரமாக எண்ணப்பட்டவைகளைக் கூடாமையான பலல
 ளால் அறுத்தார ராமரால் வெல்லப்பட்ட காராததவீரயன க
 கதியை அடைந்தான் பிறகு, அராஜ்ஞனுடைய புத்திரர்கள் ர
 ரால் கோபம் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களாகி ராமரிலலாததரு
 தில் ஆஸரமத்தில் ஜமதகனியின் அருகில் ஓடிவந்தார்கள் அ
 கள், மகாவீரயமுள்ளவரும் போராபுரியாதவரும் தவஞ்செய்பவரு
 ராதனற்றவரபோல அடக்கடி, 'ராம! ராம' என்று அலறுகிற
 மான அவரைக் கொன்றார்கள் யுதிஷ்டிரனே! பதைவரை அட
 கிறவர்களான காராததவீரயனுடைய புத்திரர்கள் அம்புகளால்
 தகனியைக் கொன்றுவிட்டு வந்தபடியே சென்றார்கள் அவர்
 ஓடிப் போய் ஜமதகனியும் அவவண்ணம் இறந்தபொழுது, பி
 ரந்தனரான பரசுராமா ஸமிததுக்களைக் கையில் கொண்டு ஆ
 மத்துக்குவந்தார வீரரான அவர், அப்பொழுது, மருதபு
 வசத்தை அடைந்தவரும் அதற்குத்தகாதவரும் அப்படி ஆன
 மான பிதாவைப்பார்த்து அதிகதுக்கமுள்ளவராகிப் புலம்பினார்

1 'கற்பழிவென்னும் பாவததால தாய் பறறப்படாமலிருப்பதை
 என்றும் கொள்ளலாம்.

நிறைபதினேடாவது அதயாயம்.

தீர்த்தயாதராவம் (கோடீச்சி)

நதவ்ரணர், பாகராமர் பித்ருவதத்தால் கோபங்கொண்டு கஷத்
பரை இருபத்தோருமுறை கருவறுத்தகதையை யுதிஷ்டிராருக்குச்
சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் மறுதினம் சதுர்த்தியில் வந்த
பாகராமருக்குப் பூஜைமுதலியவற்றைச் செயது மறைந்
தீராமலையினின்று புறப்பட்டுச் சென்றதும்)

ராமா, 'ஐயா! தேவரீர் எனனுடைய அபராதத்தால் அற
னம் மூரககாக்குமான காராததவீரயனுடைய புத்திரர்களால்
மிக அமபுகளால் மிருகம் கொல்லப்படுவதுபோலக் கொல
ட்டா ஐயா! தாமதங்களை அறிந்தவரும் நல்லவழியில் இருப
தம் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் எவ்விதத்திற்கும் செயயா
தமான தேவரீருக்கு இவ்விதமான மரணம் எவ்வாறு தரும்?
ரீர் தவததில் நிலைபெற்றவரும் புத்தம் செய்யாதவரும் பிராய
ந்தவரும் ஸாதுவுமாயிருந்தும் எவாகளால் கூடாமைபுள்ள
மபுகளால் அடித்துக்கொல்லப்பட்டாரோ அவர்களால் என்ன
மதான செய்யப்பட்டவிலை? புத்தம் செய்யாதவரும் தாமத
அறிந்தவரும் தனித்திருப்பவருமான (உமமைக) கொன்று,
கமில்லாதவர்களான அவர்கள் அங்கே மந்திரிகளிடமும்
ராகளிடமும் என்ன சொல்லுவார்களே?' என்றா அர
! மிகக் தவமுள்ள (ராமா) இப்படி இரக்கத்துடன் பலவித
மிகப்புலம்பிப் பிதாவுக்குப் பிரேதகரியங்களைத் ததையும்
தார பகைவாபட்டணங்களை ஜயிப்பவரான ராமா பிதாவை
ரியில் தகனமும் செய்தாரா பாரத! எல்லா க்ஷத்திரியக் கூட
னுடைய வத்ததையும் புத்தினைஞ்செய்தாரா அதிக பலசாலி
ரீயமுள்ளவரும் எமனுக்கொப்பானவருமான அவா மிகக்
நகொண்டு ஒருவராகவே ஆயுதமெடுத்து புத்தத்தில காராத
னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்றா க்ஷத்திரியஸரேஷ்டனே!
பவர்களுள் சிறந்தவரான ராமா எந்த க்ஷத்திரியர்கள் அவா
தொடர்ந்து வந்தாரார்களோ அவர்களைவரையும் கொன்றா
ரான அவா பூமியை இருபத்தொருமுறை க்ஷத்திரியர்களற்ற
செயது ஸமந்தபஞ்சகத்தில் ஐந்தா ரத்தமடுக்களை உண்டு
யினா பருகுலத்தைத் தாங்குபவரான அவா அவைகளில்

பிதருக்களைக் குறித்துத் தாபபணமசெய்தாரா, ரிசீகரையும் கே
கண்டாரா அவரும் ராமரைத் தடுத்தாரா பிறகு, பிரதாப
யான ஜாமதகனியா பெரிய யாகத்தால தேவேந்திரனைத் திரு
யடையச் செய்தாரா, ரிதவிக்குக்களுக்குப் பூமியைத் தானம்
தாரா பிரஜைகளுக்கு நாதனே! நாற்பதுமுழும நீளமும அக்
முள்ளதும், முப்பத்தாறுமுழும உயரமுள்ளதுமான ஸ்வான
மான ஒரு வேதியைச் செய்து மஹாதமாவான கஸ்யபரு
கொடுத்தாரா வேந்தனே! அப்பொழுது ¹ காண்டலாய
ளென்று பிரவலித்திபெற்ற அநதப் பிராமமணாகள், கஸ்யபரு
அனுமதியினால் அதனைக் கண்டம் கண்டமாகப் பங்கிட்டுக் கொ
டாகள் மிகப் பல பராகிரமங்களுள்ளவரும் அளவுகடந்த
கிரமமுள்ளவருமான அவர் மகாதமாவான அநதக் கஸ்யபரு
பூமியைக் கொடுத்துவிட்டு மிகப் பெரிய தவத்தை மேற்கொ
இரத மஹேந்திரமென்கிற சிறந்தமலையில் வவிகின்றார் உலக
வவிகின்ற க்ஷத்திரியர்களோடு அவருக்கு இவ்விதம் வைரமுன்
யிற்று அளவற்ற தேஜஸுள்ள ராமரால் பூமியும் ஜயிக்க
டது' என்றார் பிறகு, பெரியமனமுள்ள ராமர் சதூதத்தித்
தில் நியமப்படி அநதப் பிராமமணாக்களுக்கும் தம்பிமாருட
கும் தாமராஜருக்கும் காட்சியளித்தாரா ராஜேந்திரரே!
வான அநதத் தாமராஜர் பிராதாக்களுடன் சோந்த அவ
பூஜித்தாரா அநத ராஜாரேஷ்டா பிராமமணாக்களுக்கும் ச
பூஜையைச் செய்தாரா அவர் பரசராமரை அர்ச்சித்து அவ
பூஜிக்கப்பட்டவரும் ஏவப்பட்டவருமீகி, மஹேந்திர பாவத்
அநதஇரவு வலித்துத் தென்திசையை நோக்கிப் புறப்பட்ட

ஹற்றுப்பத்தோனபதாவது அதயாயம்,

தீ ர த த யா த ரா ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் அடைவில் பிரபாஸதீபந்தத்தை அடைந்ததும், கிருஷ்
பலராமர் முதலியோர் அவரைப்பார்க்க வந்ததும்)

பாரதரே! தீரத்தவர்களைக் குறித்துச் செல்லுகின்ற மஹ
பாவரான அநத அர்ச்சா புண்யமானவைகளும் அழகியவை

¹ பங்கு பிரித்துக்கொள்கிறவர்கள்' எனப்பது இவ்விஷயம்
பெயர்ப்பு.

சிலவிடங்களில் பிராமமணாகளால் விளங்குகின்றவைகளுமான
 மத்திரத்தினுடைய எல்லாததீர்த்தங்களையும் பாரததாரா
 மேஜயரே! நன்னடையுள்ளவரும் கலயபநுடைய புத்திரனா
 யானாகுப¹ பௌத்திரருமான பாண்டு புதரா தம்பிரமாக
 ன அவைகளில் நீராடி ஸமுத்திரத்தைக் குறித்துச் செல்லு
 தும புணயம் மிக்கதுமான பிரசஸதை என்கிற நதியை அடைந்
 து மகானுபாவரான அவர் அதிலும் ஸநானமசெய்து பிதருக்
 கும் தேவர்களையும் திருபதியடையச் செய்தார் பராமமண
 ரஷ்டாகளிடம் தனத்தைக்கொடுத்து ஸமுத்திரத்தை நோக்கி
 செல்லுகிற கோதாவரியை அடைந்தார் அரசரே! பிறகு,
 னான அவர் பாவம் நீங்கினவராகி தரவிடதேசத்தில் ஸமுத்திர
 மத்திர அடைந்து உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களுள் புணயமான
 மிக்க பரிசுத்தமுமான அக்ஸ்திய தீர்த்தத்தையும் அப்பால்
 தீர்த்தங்களையும் கண்டார் அந்தப் பாண்டுகுமாரர் அவை
 ல் மற்றவர்களால் செய்யமுடியாத சிறந்தவிற்பிடித்த அரண்
 மடைய அந்தச் செய்கையைக் கேட்டும், நிகரற்ற ரிஷிகளின்
 டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டும், அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்
 து பூமியில் அரசாக்கரசரான அவர் திரௌபதியுடனும் தம்பி
 டனும் அந்தத் தீர்த்தங்களில் ஸநானமசெய்து அரண்
 மடைய பராகிரமத்தை நன்கு புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார் பிறகு,
 மத்திரத்தினுடைய அந்தத் தீர்த்தங்களில் ஆயிரம் பசுக்களைத்
 தராமசெய்து ஸந்தோஷமுள்ளவராக, தம்பிரர்களுடன், அரண்
 மடைய செய்த கோதானங்களை நன்றாகப் புகழ்ந்து பேசினார் அரச
 ரே! அந்த யுதிஷ்டிரா ஸமுத்திரத்தினுடைய அந்தத் தீர்த்தங்
 களும் புணயமான மற்றெல்லாததீர்த்தங்களையும் முறையே
 அடைந்து விருப்பம் நிறைவேறினவராகிப் புணயம் மிக்க சூர
 யத்தத்தைக் கண்டார் அங்கே கட்டலநாட்டைச் சிறிது கடந்து
 லில் பிரவரித்திபெற்ற வனத்தை அடைந்தார் அதில் முற
 மத்தில் தேவர்களால் தவம் புரியப்பட்டது அப்படியே,
 னியத்தை முக்கியமாகக்கொண்ட அரசர்களால் யாகம் பண்
 பட்டது நீண்ட பருத்த கைகளுள்ள அவர் அவ்விடத்தில்
 களுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டதும் புண்ணியம் செய்த
 ளால் பூஜிக்கத்தக்கதுமான சிறந்தவிற்பிடித்த ரிசிகபுத்திர

¹ 'ஸூரியனுக்குப் பிள்ளை யமன, யமனுக்குப் பிள்ளை யுதிஷ்டிரா'

ருடைய அந்த வேதியைக் கண்டார் அரசரே! பிறகு, புகழ்பதையும் மஹாதமாவுமான அந்த அரசர் வஸுக்கள், மகணங்கள், அப்படியே அஸ்வினீதேவர்கள், யமன், ஆதித்யன், சூரன், இந்திரன், விஷ்ணு, பிரபுவான் ஸவிதா, பகன், சந்திரிதவாக்ஷன், வருணன், ஸாததியாக்ஷன், கணம், பிரம்மதேவிதருக்கள், கணங்களுடன் கூடின ருத்திரர், ஸரஸ்வதி, வஸிக்ஷன், பூஷா, அப்படியே மற்றதேவர்கள் ஆகிய இவர்களுள் புண்யமானவையும் நன்கு மனத்தைக் கவருகின்றவையுமான தனங்களையும் கண்டார் அந்த அரசர் அவைகளில் ஸமீபத்வலிததுக்கொண்டிருக்கிற பண்டிதர்களை வஸ்திரங்களால் கரித்து, சிறந்த ரத்தினங்களையும் (அவர்களுக்கே) கொடுத்து, லாத தீர்த்தங்களிலும் ஸநானம்செய்து மீண்டும் ரூபபரிதைக் குறித்து வந்தார் அவர் ஸ்வேஹாதரங்களோடு மறுபடி ஸமுத்திரத்தின் அந்தக்கரைவழியாகச் சென்று மஹான்கள் பிரம்மணர்களோடு பூமியில் பிரலித்திபெற்ற பிரபாஸ்ததத்தை அடைந்தார் பெரிய சிவந்த கண்களுள்ளவரும் தமர்களுடன்ருப்பவருமான் அவரும், அவ்வாறே கிருஷ்ணலோமசருடன் அந்தப் பிரம்மணர்களும், அதில் ஸநானம்செய்தேவகணங்களுக்கும் பிதருக்களுக்கும் தாபபணம் செய்தார் தாமங்களைத் தரிப்பவர்களுள் மிகச்சிறந்த அவர் அப்பொபன்னிரண்டு நாள் தீர்த்தத்தையும் காற்றையும் பக்ஷிக்கின்றாராகி இரவுகளிலும் பகல்களிலும் (முறையே) ஸநானம்செய்த நாற்புறங்களிலும் நெருப்புக்களை அருகில் எரியச்செய்தும்தபுரிந்தார் அவர் உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு வதைப் பலராமரும் ஜனாரதனரும் கேட்டார்கள் எல்லாஷணிகளுள்ளும் மிகச் சிறந்த அவர்கள் ஸஸிகாக்களுடன் சுவர்களாகி ஆஜமீடரான யுதிஷ்டிரரை அடைந்தார்கள் வருஷங்களான அவர்கள் பூமியில் படுத்திருப்பவர்களும் அழகிக் பூசப்பட்டமேனியுள்ளவர்களுமான பாண்டு புதரர்களைப் பதம (அவ்வித கஷ்டத்துக்குத்) தூகாதவளான திரௌபதிபாராததம் மிகக் துயரமுற்றவர்களாகத் துன்பகருரல்களை மெயிட்டுக்கொண்டு அழுதார்கள் பிறகு, ததாயங்குறையாதவ அந்த யுதிஷ்டிரர், பலராமரையும் ஜனாரதனரையும் பிரதயனையும் ஸாமபனையும் சினியினுடைய பௌதரன ஸாதயயும் மற்ற வருஷணிகளையும் அணுகி முறைப்படி பூஜை செய்

ரசரே! அந்த வருஷணிகளும், பாரததாசுனைவரையும் பிரதி
 ஜைசெய்து, அப்படியே அந்தப் பாண்டிபுத்திரர்களால் பூஜிக்கப்
 பட்டவர்களாகி, இந்திரனைத் தேவகணங்கள் சூழ்ந்திருப்பதுபோல,
 திஷ்டிரைச சூழ்ந்து உட்காராதார்கள் மிகக் பிரஸித்தி
 பற்றவரான அவர், அந்தப்பகைவர்களுடைய செய்கையனைத்தை
 ம(தங்களுடைய)வன்வாஸத்தைபும அஸ்திரங்களைப்பெறுதற்காக
 ந்திரனிடம்தேவராஜகுமாரனான அராஜுனன் போயிருப்பதையும்
 நுஷணரிடம் சொன்னார் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் மிகக்
 ஜைக்குரியவர்களும் மஹானுபாவர்களுமான அவர்கள் அவரு
 டய வசனத்தைக்கேட்டும் மிகமெலிந்திருக்கிற அந்தப் பாண்ட
 ாகளைப் பாரததம் துக்கத்தினால் தோன்றிய கண்ணீரைச் சொ
 ரதார்கள்” என்று கூறினார்

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ா ப ா வ ம் (தோடர்கீசீ)

(பலராமர் வ்ருஷணிகளும் பாண்டவர்களும் கூடியிருக்கிற ஸபையில்
 பீஷ்மர் தீருதராஷ்டிரன் முதலியவர்களை நிந்தித்துப் பாண்டவர்
 களைக்குறித்து வருந்தியது)

ஜனமேஜயா, “தபோதனரே! பிரபாஸதீர்த்தத்தை அடைந்து
 பாண்டவர்களும் வருஷணிகளும் என்னசெய்தார்கள்? அந்தஇடத்
 ல இவர்களுக்கு என்னபேச்சுகளை நடந்தன? வருஷணிகளும்
 பாண்டவர்களுமாகிய அவர்களெல்லாருமே மஹாதமாகுகளும்
 லலாசசாஸ்திரங்களிலும் தோச்சியடைந்தவர்களும் அன்னி
 பானயம் நேசமுள்ளவர்களுமல்லவோ?” என்றுவினவ, வைசம்பா
 னர் சொல்லலானார்

“வீரர்களானவருஷணிகள் கடலினதுறையும் புண்ணியமான
 ரமான பிரபாஸதீர்த்தத்தை அடைந்து பாண்டவர்களைச் சூழ்ந்
 ருந்தார்கள் பிறகு, பசுவின்பால், குருக்கத்திப்பூ, சந்திரன், தாம
 ரத்தனம், வெள்ளி இவைகளின் ஒளிபோன்ற ஒளிபுடையவரும்
 னமாஸையை அணிந்தவரும் கலப்பையையேந்தியவருமான ராமர்,
 ராமரைக்கண்ணரான கோவிந்தரைப்பார்த்து, ‘கிருஷ்ண! செய
 பபட்டதாமம் ஜீவனுக்கு நன்மைக்கு ஆவதில்லை, செய்யப்பட்ட

1 ‘துக்கராதஜம்’ என்பது மூலம்.

அதாமமும தீமைக்கு ஆவதிலை ஏனெனில், மஹாதமாவா யுதிஷ்டிரா மரவுரிஉடுத்தசுசடைதரித்துக் காண்கததை இருப்பிட மாகக்கொண்டு வருநதுகிரா, தூயோதனனும் பூமியை ஆளு றுள, இவனுக்கு (தேகம் மறைததுபோவதற்கு) பூமியும் (பெ டித்து, இடநதரவிலையன்றோ? அலபபுத்தியுள்ளமனிதன் தாம், தைக்காட்டிலும் செயப்பபட்டஅதாமமே பெரிதென்று எண்ண வான தூயோதனன் விருத்தியடைந்தும் யுதிஷ்டிரரும் ஸு மிலலாமல் நாடுகவரபபட்டமிருக்கும்பொழுது, ¹ இவவிஷயத்தி பரஜைகளால் பாதுசெய்யத்தக்கதென்று மனிதர்களுக்கு, சாஸ ரத்துக்கும் அனுபவத்துக்கும் விரோதமிருத்தல்ல, தாமாதாம களுள் எதுகிறந்தெனனும் ஐயம் உண்டுபண்ணப்பட்டுவிட்டத தாமதேவதையின் புதர்நரும் தாமத்திலநிலைபெற்றவரும் ஸதயதை, ததரித்தவரும் மிக்ககொடையாளரும் குந்தீபுதர்நுமான அபபடி பட்ட இநதஅரசா ராஜயத்தினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விலகி லும் விலகலாம் தாமததைவிட்டு விலகுவராயின் எவவாறு வருத் அடைவார? பீஷ்மரும் கிருபரும் பிராமமணரான துரோணரு குலத்திலபிராயமுதிர்ந்தவரான் (திருதராஷ்டிர) ராஜரும் பாண்ட வாகளை ததுரத்திவிட்டு எவவாறு ஸுகத்தை அடைகிறார்கள கெட்டஎண்ணமுள்ளவர்களான பரதகுலமுகயாகளை நிர்திக வேண்டும் பூமியை முக்கியமாகக்கொண்ட பூர்வியான தரு ராஷ்டிரா குற்றமற்றவர்களான புத்திரர்களை ராஜயத்தினின்ற இறங்கசெய்து, பரலோகத்தில் பிதருக்களை அடைந்து, 'புத்திர களவிஷயத்தில் நான் நன்கு நடந்துகொண்டேன்' என்றுஎதை தான் சொல்லுவார? இவா, 'நான் எந்த(பபாவத்தைச்) செய்ய பூமியில் அரசாக்களுள் இவ்வண்ணம் பொட்டையனாகப் பிற தேனோ' என்றும், 'குந்தீபுதர்னை ராஜயத்தினின்றுதுரத் (இன்னும்) எப்படிப்பட்டவனாவேனோ' என்றும் இப்பொழுது புத்தியினால் கண்டறியவில்லை அநதோ! விகிதர வீரயருடை குமாரரான தருதராஷ்டிரா புத்திரர்களுடனகூடினவராகி இ ழுத்தக்க காரயத்தைச் செய்து பிதருலோக பூமியில் நிறைந ருப்பவைகளும் மிகப்புத்திருப்பவைகளுமான மரங்களைத் ² தம நிறமுள்ளவைகளாகக் காண்கிரா, இது நிச்சயம் ஏனெனில், அந தருதராஷ்டிரா ஸந்தேகமுள்ளவராகி ஆயுதமெடுத்த யுதிஷ்டி

1 பொருந்தாமைபால் அதிகபாடமான அரைஸலோகம் விடப்பட்டது

2 மரணம் நெருங்கியதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்பு

ரத தம்பிமாகளுடன் காடடிற்ருப புறப்பட்டுப்போகும்படி
சயதார அவர் இந்தப்பாண்டவர்கள் அகன்று உயரநத தோள
களை உடையவர்களும் நீண்டு சிவநத கண்களுள்ளவர்களுமாயிருப
தைக கேட்டறிந்து ¹ மனமுடைந்துபோகிறார், நிச்சயம் நீண்ட
ககளுள்ள இப்படிப்பட்ட எந்தப் பீமஸேனன் ஆபுதமில்லாத
னாகவே நிறைந்திருக்கின்ற பகைவர்களுடைய படைபையகொல்
புலே எந்த வருகோதரனுடைய சபதத்தைக்கேட்டே (பகைவர்)
சீனைகள் ஜலமலகளை விடுமோ பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வழி
டையினாலும் இளைத்திருப்பவனான அவன், (போரில்) எதிர்த்துப்
லமுள்ளவனும் பலவித ஆபுதங்களையும் அம்புகளையும் கையில்
காண்டவனுமாகி மிகக் கோரமான இந்த வன்வாஸத்தை நினைத்
தகொண்டு (பகைவரை) மிச்சம் வைக்கமாட்டான் எனபது
னது நிச்சயம் வீரயத்தாலும் பலத்தாலும் இவனுக்குச் சம
ான வேறொருவன் பூமியிலேயே இல்லை குளிரினாலும் காற்றி
றலும் வெய்யிலினாலும் மெலிவிக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ள அவன்
பாரில் பகைவர்களில் மிச்சம் வைக்கமாட்டான் அதிரதனும்
லமுள்ளவனுமான எந்தப் பீமஸேனன் கீழ்த்திசையில் பரி
ாரங்களுடன்கூடின அரசர்களை புத்தங்களில் ஒரே ரதத்தினால்
யிதது சேஷமததுடன் திரும்பிவந்தாரே அப்படிப்பட்ட இவன்
ரவுரியுடுத்திக் காண்கத்தில் துன்பப்படுகிறான் எவன் லிந்தது
தியின் கரையில் எதிர்த்துவந்தவர்களும் பூமிகாவலாகருமான
தனனாடரசர்களை வென்றானே சிறந்தபலமுள்ளவனான அப்
டிப்பட்ட இந்த ஸஹதேவன் இப்பொழுது தாபஸாகளுடைய
வஷ்டமும் உருவமுமுள்ளவனுயிருப்பதைப் பாருங்கள் எதிர்த்துப்
பாரசெய்வதில் வல்லவனான எந்தவீரன் மேற்றிசையில்சென்று
தத்ததில் அரசர்களை ஒரே தேரினால் வென்றானே அப்படிப்
ட்ட இந்த நகுலன் இந்தக்காடடில் அழுக்கினால் பூசப்பட்ட
மனியுடனிருப்பதைப் பாருங்கள் எவன் அதிரதனான தருபதராஜ
வடைய நிறைந்த யாகத்தில் (அவனுக்குப்) புத்திரியாக வேதியி
ருந்து எழுந்தாளோ ஸுகத்தாக்குத் தகுதியுள்ளவனும் பதி
ரதையுமான அப்படிப்பட்ட இவன் இப்பொழுது காடடில் மிக
ம் துக்கமான இந்த வாஸத்தை எப்படிப் பொறுக்கிறான்?
ஸுகத்தாக்குத் தக்கவர்களான (அறம் பொருள் இன்பமென்னும்)
ரிவாகத்தான முகயனான அறக்கடவுள், வாயு, இந்திரன்,

1 'ஸருனேதி' எனபது 'ஸருனாதி' என்று திருத்தப்பட்டது

அஸ்வினீ தேவர்கள் ஆகிய இரத்ததேவர்களுடைய புதல்வர்கள் ஸுகத்தை இழந்து எப்படித்தான் காட்டில் ஸஞ்சரிககின்றார்கள் தாமபுத்திரா ஜபிக்கப்படும் மனைவியுடனும் ஸகோதரர்களுடனும் பரிஜனங்களுடனும் துரத்தப்படும் தூயோதனனும் விருத்யடைந்தும் வருகையில், மலைகளுடனகூடிய பூமியானது எப்படி துயரப்படாமலிருக்கும்?' என்று சொன்னா

நூற்றிருபத்தோராவது அதயாயம்

தீ த த ய ர த ரா ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி பாண்டவர்களை எதிர்பாராமல் தாங்களே துர்யோதனனுக்கு யரைக்கோன்று பாண்டவர்களின் வனவாஸ முடியும்வரையில் அபிமன்யுவுக்கு ராஜ்யத்தின் பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்றதும், கோவிந்தர் பாண்டவர்கள் பிறர்தோள்வலிமையை அடுத்துப் பிழையா ரோனபதையும் அவர்களுடைய மற்றக் துணைகளையும் சோலலி அதனைத் தடுத்ததும்)

ஸாத்யகி, 'ராமரே ! புலம்புவதற்கு இது காலமன்று யுதிஷ்டிர ரா ஒன்றையும்சொல்லவில்லையாயினும் இந்தசமயத்தி ள்ளது மேல் செய்யப்படவேண்டுமோ அதையே எல்லோரும் கால கடவாமல் செய்வோம் உலகத்தில் இப்பொழுது எவர்க ள் நாதனுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாமே த காரியத்தைத் தொடங்குகிறதில்லை. ராமரே ! ¹ பயாதிபினுடை காரயங்களில் சிபி முதலியவர்கள் நாதரானதுபோல அவா ளுடைய காரயங்களில் (உறவினர்) நாதராகிறார்கள் ராமரே அப்படியே உலகத்தில் எவர்களுடைய காரயங்களை நாதாகத் தம் இஷ்டப்படி தொடங்குகிறார்களோ, நாதனுள்ளவர்களு ளுண்பிள்ளைகளுள் சிறந்த வீரர்களுமான அவர்கள் நாதனற்றவ கள்போலக் கஷ்டத்தை அடையரா இந்த ராமகிருஷ்ணர்களு ள்ளனோடு சோந்தவர்களான பரதபுமனனும் ஸாமபனும் ஆகி தரிலோகநாதர்களை (நாதர்களாக) அடைந்தும் ² பிருதாபு

¹ ஆதிபாவம் 320-ம் பக்கத்திலும், உதயோகபாவம் 405-ம் பக்க திலும் பாரக்க

² 'பாாததா.' என்னும் பன்மை உயாவுபற்றி வந்தது.

தம்பிமராகளுடன் ஏன காட்டில் வாஸம்செய்கிறார்? இப்
பாழுது தசராஹஸேனையானது ஏராளமான பலவித ஆயுதங்
கடம் பலவித கவசங்களும் தரித்த நன்கு புறப்படவேண்டும்,
யோதனன பந்துகளுடன் வருஷணிகளின் ப்ளையால் அடிக்
பட்டு யமலோகத்தைக் குறித்துச் செல்லக்கடவன் நீரே
பததால் இந்தப் பூமியைச் சுருட்டிவிடுவீர் சாரங்கத்தை
லாகக்கொண்ட கிருஷ்ணா இருக்கட்டும் தேவர்களுக்குப்
யான மகேந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்றதுபோல அப்படிப்
பட நீர் துரியோதனனை உறவினர்களுடன் கொல்லக்கடவீர்
னிதர்கள் எதற்காகப் பிரதிகூலமாகப் பேசாதவர்களான
ல புத்திரனையும் சிஷ்யனையும் குருவையும் விரும்பினார்களோ
தவிஷ்யத்தில், (அந்தப் பிள்ளை முதலியோர்), யதன்மபண்ணப்
படும் சிறந்ததும் முதன்மையானதும் செய்தற்கரியதுமான
தக்காரியத்தைச் செய்கின்றார் எந்தப் பாரததன் எனக்கு
தாவும் தோழனும் குருவும் கோவிந்தருக்கு ஆதமாவைப்
பன்றவனுமாயிருக்கிறானே அவனாகக்க நிகரற்ற காணன் முயற்
பளவனாகத் தடுக்க முடியாத அஸ்திரத்தை (விததம்) செய்கி
ராமரே! நான் அந்தக் காணனுடைய எல்லா அஸ்திரவாஷங்
கையும் சிறந்த அஸ்திரங்களால் நொறுக்கி யுத்தத்தில் தோற்கச்
படுத்து, ஸாப்பங்களுக்கும் விஷத்திற்கும் நெருப்புக்குமொப்பான
த அம்புகளால் அவனுடைய சரீரத்தினின்று தலையைக் கொய்
பன் போரில் நான் கூடாமையுள்ள கத்தியினால் அவனுடைய
யை உடலிலிருந்து வலியு அறுத்து, அதன்பிறகு, அவனைத்
படாந்துவந்த எல்லோரையும் தூயோதனனையும் கௌரவாக
வரையும் கொல்வேன் ரோஹிணியின் புதல்வரே! யுத்தத்
பயங்கரமான காரியங்களைச் செய்கிறவீரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ள
ளாகி, இந்த விஷயத்தில் ஆயுதமெடுத்தவனும் தனித்திருப்ப
ம் கௌரவயுத்தவீரர்களுள் முக்கியமானவர்களைக் கொல்லு
றவனுமான எனனை முடிவுக்காலத்தில் பெரும்புதரை எரிக
நெருப்பைப்போலப் பாரக்கக்கடவா கிருபரும் தரோ
ம் விகாணனும் காணனும் பிரத்யுமனனால் விடப்படும் கூடமை
பா பாணங்களைத் தாங்குவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களல்லா
ஷண குமாரனான பிரத்யுமனன் எப்படி யுத்தத்தில் நிற்பனோ

1 பொருள் பொருந்தாமையால் இரண்டுமேலோக்ககள் முன்பின்
மாற்றிச் சிறிது வலிந்து பொருள் கொள்ளப்பட்டன

அப்படியே ¹ உமமுடைய புதரனது வீரயததையும் நீர் அந்
ஸாமபன் ஸாரதியுடனும் ரதததுடனுமிருக்கும் துச்சாஸன
கைகளால் வலிந்து¹யிக அடித்துக்கொல்லக்கடவன் புத்தத
அதிகஸாமாததியமுள்ள ஜாமபவதிபுத்திரனுக்குப் போரில் த
முடியாதது ஒன்றுமில்லையன்றோ? பாலனான் இரதபரதபுமன்
சம்பரனென்னும் அஸூரனுடைய ஸையமமானது செளரயத
துரத்தப்பட்டது புத்ததததில் நிகரில்லாதவனும் சிறகம்போ
வீரயமுள்ளவனும் பாவிபுமான் அநதச சம்பரன், தனித்தி
இவனால் புத்ததததில் கொல்லப்பட்டான் உருண்ட தெ
களை உடையவனும் மிகவும் நீண்டு பருத்த கைகளுள்ளவனு
அஸ்வசகரன் புத்ததததில் இவனால் கொல்லப்பட்டான் புத்தத
எவன்தான் மஹாரதனான் ஸாமபனுடைய தேரை நேரில்
ததுவருவான்? மனிதன் முடிவுக்காலத்தில் யமனுடைய வசத்
அடைநது எவ்வாறு வெளிவரமாட்டானோ அவ்வாறே புத்தத
இவனுடைய வசத்தை அடைநதும் எவன்தான் உயிரோடு மீ
திரும்பிவருவான்? வாஸுதேவா அம்புகளினுடைய நெருப்புக்
யல்களால் மஹாரதர்களான அநதத துரோணரையும் பீஷ்
பும புத்திரர்களால் சூழப்பட்ட ஸோமத்ததனையும் எல்லாசு
களையும் எரிப்பாரா ஆபுதங்களை எடுத்தவரும் உத்தமமான
களாக கையில் பிடித்தவரும் சகரத்தை ஆபுதமாகக் கொ
ரும் புத்ததததில் நிகரில்லாதவருமான கோவிந்தருடைய (ப
மத்தைத்) தேவர்களுடன் கூடின எல்லா உலகங்களிலும் தா
கூடியது எது இருக்கிறது? மேலும், அநிருத்தனும், கத்தி
கேடகத்தையும் கையில் தாங்கினவனாகி, யாகங்களில் தாப
ளால் வேதியை(ப பரப்புவது)போலப் புத்ததியில்லாதவாக
கொல்லப்பட்டவர்களும் தலையறுக்கப்பட்டவர்களுமான த்
ராஷ்டிர குமாரர்களால் இரதப் பூமியை(பரப்பப்பட்டதா
செய்யக்கடவன் கதன், உலமுகன், பாஹுகன், பானு, நீ
புத்தததில் சூரனும் சிறுவனுமான ரிசுடன், கடுமபோ
கின்றவர்களான ஸாரணன், சாருதேஷ்ணன் ஆகிய எ
ரும் குலத்திற்குத்தகுந்த செய்கையை நனகு வெளிய
கடவா வருஷணிகள் போஜாகள் அநதகர்கள் இவர்க
போரவீரர்களுள் முக்கியர்களுடன் கூடியதும் சோரனுவர்

¹ 'ஜபாதமஜஸய' என்பதும், 'ஜாநாயி' என்பதும், வேறு பா
'அபிமனயுவினுடைய' என்பதும், 'அறிவேன்' என்பதும் பொருள்

ன ஸாதவத சூராகளுடைய சேனையானது யுத்தத்தில் அநத
ந்தராஷ்டிரபுத்திரர்களைக்கொன்று உலகத்தில் மிககடுகழை
டையட்டும தாமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் மிககமேனமை
ளாவரும் மஹாதமாவுமான யுதிஷ்டிரா சூதாட்டத்தில் குரு
லாததமரான 1 பீஷ்மரால் சொல்லப்பட்டவண்ணம் வனவாஸ
தத்தை நிறைவேற்றும் வரையில், அபிமனயுவானவன் பூமியை
ரக்கடவன் பிறகு, தாமராஜா நமமால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்.
ளால் பகைவர்களைஜயித்தவராகித் திருந்தராஷ்டிரபுத்திரர்களற்ற
மகாணன்கொல்லப்பட்டதுமான பூமியை அனுபவிப்பாரா இது
ரற்றே நமக்குப் புகழைத்தரக்கூடிய மிகச்சிறந்தகாராயம்? என்று
ானனா

வாஸுதேவா, 'மாதவ்! இது உண்மைஎன்பதில் ஐயமில்லை
நாயக குறையாதவனே! உன்னுடைய வாக்கியத்தை நாம் ஏற
க்கொள்ளுகிறோம் கௌரவஸுரேஷ்டா தமகைகளால் ஜயிக்கப்ப
த பூமியையோ எவவித்ததாலும் விரும்பமாட்டாரா இரதயுதிஷ்ட
ராமததாலாவது பயத்தாலாவது லோபத்தாலாவது தம்மு
யதாமத்தை ஒருகாலும் விடமாட்டாரா அதிரதர்களான பீமா
னர்களும் நகுல் ஸஹதேவர்களும் தருபதகுமாரியான இரத
ரஷ்ணையும் அப்படியே விருகோதரனும் தன்னசயனுமாகிய இரு
ருமே பூமியில் யுத்தத்தில் இணையிலலாதவர்கள் (அவர்களாலும்)
தரீபுத்திரர்களாலும் முன்னிடப்பட்ட இவா ஏன் பூமிமுழுமை
பயம் ஆளமாட்டாரா? எப்பொழுது மகாதமாவான பாஞ்சால
ஜனும் கேகயனோடு சேர்ந்த சேதிராஜனும் நாமும் ஒன்றுசேர்ந
பர்களாக யுத்தத்தில் பராக்ரமத்தைச் செலுத்திப் போர்புரி
பாமோ அப்பொழுதே பகைவர்கள் அனைவரும் இரா' என்று
ானனா யுதிஷ்டிரா; 'மதுவமசத்தவனே! நீ சொல்லுகிற இது
சசாயமன்று எனக்கு முக்கியமாகக் காப்பாற்றத்தக்கது ஸதய
ம், ராஜயமன்று கோவிந்தா ஒருவா என்னை உள்ளபடி அறிகிறா
விந்தரையும் நான் உள்ளபடி அறிகிறேன் சினிகளுள் சிறந்த
ர! மாதவ! ஆண்பிள்ளைகளுள் சிறந்தவீரரான இவா எப்பொழுது
லமையையகாட்டுதற்குத் தகுந்தகாலத்தை அறிவரோ அப
பொழுதே நீயும் இரதக் கேசவரும் யுத்தத்தில் தூயோதனனை
பிப்பீர இப்பொழுது தசார்ஹவீரர்சள் திருமபிப்போகக்கடவா

1 'குருஸத்தமேக்' என்பது மூலம் 'குருகுலத்திற சிறந்தவரான
மால்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

மானிடஉலகத்துக்கு நாதர்களான நாதர்களால் நான பாகுபட்டேன் அளத்தற்கரியவர்களான நீங்கள் தாமதத்தில் தவறாமையே செய்யுங்கள் • ஸுகமுள்ளவர்களும் ஒன்றுசேர்தவர்களும் உங்களை மறுபடியும் பாரப்பேன்' என்றுசொன்னான் அடிகள் ஒருவரிடத்தொருவர் சொல்லிக்கொண்டும், அப்படியே, பிரமபுத்திரநாதர்களை வணங்கியும், சிறுவர்களைவரையும் தழுவி யாதவவீரர்கள் தங்கள் வீடுகளை அடைந்தார்கள், அந்தப்பாண்டவர்களும் தீர்த்தங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சென்றடைந்தார்கள் பிரமநாதர்களுடனும் வேலைக்காரர்களுடனும் கூடிய தாராஜா வருஷணிகளை அனுப்பிவிட்டு, பிறகு, லோமசருடன்கூட விதாபபராஜனால் விருத்திபண்ணப்பட்டதும் நல்லதீர்த்தமுள்ளதும் புனையமானதுமான பயோஷணிகளென்கிறநதியை அடைந்தார் மஹாதமாவானஅவர் அபிஷேகம் (=பிழிதல்) செய்யப்பட்டு ஸோமசத்ததுடன் கலந்த ஜலமுள்ள பயோஷணியை அணுகி உதோஷமுள்ளவர்களான பிரமமணஸரேஷ்டர்களால் சிறு ஸுதோததிரங்களால் நன்கு துதிகப்படுகிறவராகி அந்த பயோஷணியில் ஜலத்தை மட்டும் ஆகாரமாகக்கொண்டிருந்தார்

ஹற்றிருபத்திரண்டாவது அதயாயம்.

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம (தோடீச்சி.)

(லோமசர் பயோஷணியின் கரையில் கயன் யாகஞ்செய்ததையும் சீயவனர் சர்யாகிக்கு யாகம்செய்வித்ததுமுதலியவற்றையும் சொல்லியதும், யுகிஷ்டிரர் சீயவனருடையசரித்தீர்த்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியதும்)

லோமசர், 'அரசனே ! இந்தஇடத்தில் யாகம்செய்கின்ற சூல ஸோமத்தினால் இந்திரன் திருபதிசெய்யப்பட்டான் திருபயடைந்த அவன், ஸந்தோஷத்தை அடைந்தானென்றுகேள்வி இரு இடத்தில் இந்திரனோடுசேர்த தேவர்களும் ஸருஷ்டிகாததர்களு மிகத்தக்கிணைகளுள்ள பலவித பெரியயாகங்களைச் செய்ததாகவும் பிரபுவான ஆதூராததரஜஸன்னென்கிற கயராஜனும் இந்தஇடத்தி ஏழுஅஸவமேதங்களில் ஸோமஸதைதால் இந்திரனைத் திருபயடையச்செய்தான் அவனுடைய ஏழுயாகங்களிலும் யாகத்தி இன்றியமையாதவையும் மரத்தால் செய்யப்படுகின்றவையும் மக

ல செயப்படுகின்றவைபுமான பொருள்களுள்ளிட்ட எல்
மும் பொன்னுல செயப்பட்டிருந்தன அவைகளுள், இவ
டைய யாகங்களில் உபயோகிக்கப்பட்ட¹ சஷாலங்கள்,
பங்கள், சமஸங்கள், ஸதாலிகள், பாதரிகள், ஸருகருக்கள்,
ருவங்கள் ஆகிய ஏழும் பிரவரித்தமானவை ஒவ்வொருபுபததுக
ம ஏழு ஏழு சஷாலங்கள் மேலே இருந்தன யுதிஷ்டிர!
வனுடைய யாகங்களில் பிரகாசிக்கின்ற பொன்மயமான பூபங்களை
திரனுள்ளிட்ட தேவர்கள் தூக்கிநட்டார்கள் அந்தக் கயராஜ
டைய அந்தச் சிறந்த யாகங்களில் இருந்திரன் ஸோமரஸத்தாலும்
ராமமணர்கள் தக்ஷிணைகளாலும் மதமடைந்தார்கள் பிராமமணா
(எண்ணமுடியாமல்காரீ, தரோணம் என்னும் அளவுக் கருவிக
ல, அளந்துபோடப்பட்ட (பொன்னுணயங்களைப்) பெற்றுக்
காண்டார்கள் மகாராஜனே! எப்படி உலகத்தில் மணல்களும் எப
ஆகாயத்தில் நகத்திரங்களும் எப்படி பொழிகிற மேகத்தின்
ரைகளும் ஒருவராலும் எண்ணமுடியாதவைகளோ அப்படியே
ன் அந்த ஏழுபுஜனங்களிலும் ஸதஸ்யாகளுக்குக் கொடுத்த தன்
ம எண்ணமுடியாதது (என்னால்) கொல்லப்பட்ட இவை எண்ணக்
யவையாகல்லாம புகழுள்ளவனான அவனுடைய தக்ஷிணைகள்
னாண்முடியாதவை பலதிகுக்கங்களிலிருந்து வந்த பிராமமணர்களை
வன்) விஸ்வகாமாவிறு செயப்பட்ட பொன்மயமான பசுக்
ாலும் திருபதியடையச் செய்தான் பிரஜைகளுக்கு நாதனே!
யானது ஆங்காங்கு யாகம் செய்கின்ற கயனுடைய யாகவேதி
ால நிறைக்கப்பட்டுச் சிறிதே மிச்சமிருந்தது பாரத!
யன் அந்தக் காமாவிறு இருந்திருந்த உலகங்களை அடைந
ன் பயோஷணியில் ஸநானம்செய்பவன் அவனுடைய
லோகயத்தை அடைவான் ராஜஸரேஷ்டனே! தாமரதவரு
னே! பூமியைக்காப்பவனே! ஆகையால், நீ பிரதாக்களுடன்
ரந்து இந்தப் பயோஷணியில் ஸநானம்செய்தால் பாவங்களை
றினவனாவாய்' என்று சொன்னா புருஷஸரேஷ்டரான அவர்
ரதாக்களுடன் பயோஷணியில்² ஸநானம் செய்தால் பாண்டவ
ரஷ்டரான அந்த அரசர், பிறகு, வைதூரயபாவத்தையும்
மதை என்கிற மகாரதியைபுற குறித்துப் புறப்பட்டார். தோஷ

1 உத்யோகபாவம் 408-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண்க சஷாலம் = பூப
கங்கள் பாதரிகள் = ஹவிஸைவைக்கிற பாதங்கள்

2 ஸநாத்வா' என்பது மூலம்

மற்றவரே! தேஜஸவியான அவா தம்பிமார்களுடன் சேர்ந்து (ஸ்தூராயபாவத்ததை) வந்தடைந்தாரா பகவானான ஸோமசரியானவா அங்கே இந்த யுதிஷ்டிரருக்கு ரமணீயமான எல்லா தீர்த்தங்களைபும் புண்பமான ஆயதனங்களைபும் கூறினா அவ தம்பிமார்களோடுகூடி, சோகங்கைக்குத் தக்கபடியும் பிரியத்தகுத் தக்கபடியும் சென்றா அந்த அந்த இடங்களில் பிராமணர்களுக்கு ஆயிரம் ஆயிரமாகத் தனத்தைக்கொடுத்தாரா ஸோமசரி, 'கௌந்தேய! ஒருவன் வைதூரயபாவத்ததைப் பார்த்த நாமதையில் நீராடியும் தேவர்கள் அரசர்கள் ஆகிய இடங்களின் ஸாலோகயத்தை அடைகிறான் நரஸ்ரேஷ்டனே! இத்தேரத்தை தவாபரம் இவற்றின் ஸந்தி குந்திபுத்தரனே! இவ்வுடைந்தால் மனிதன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான் ஐயா! மஹாபாக்யமுள்ளவனே! எந்த இடத்திலிருந்திரன் அஸ்வினீதேவர்களுடன் நேராகவந்து ஸோமபாஸ்பணணித்தோ, மஹா தபஸவியான சயவனரும் மஹேந்திர விஷயத்தில் கோபம்கொண்டாரோ, பிரபுவான சயவனா அது இருந்திரன் அசைவற்று நிற்கும்படியும் செய்தாரோ, அது ஸாஸ்கனயை என்கிற ராஜபுத்திரியையும் பாராயயாக அடைந்தாரோ, அஸ்வினீதேவர்களை ஸோமபானம் செய்கிறவர்களாகச் செய்தாரோ, சாயாதியினது யாகம் நடந்த அந்த இடம் இது விளங்குகிறது' என்று சொல்ல, யுதிஷ்டிரா, 'பகவானான அது இருந்திரன் அவரால் எவ்வாறு ஸதமபனம் செய்யப்பட்டான்? மஹாதபஸவியான சயவனரும் எதற்காகக் கோபம்கொண்டார்? பிராமணரே! அஸ்வினீதேவர்களை எப்படி ஸோமபானம் செய்யுங்களாகச் செய்தார்? பகவானான (தேவரீ) இவை அனைத்தையும் எனக்கு நடந்தபடி சொல்லக்கடவீர்' என்று வினவினார்

ஊற்றிருபததுமுன்றாவது அதயாயம்

தீ த த ய ர த ரா பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(ஸுகளீயோபாக்யானம், சர்யாகீராஜன் பரிவாரங்களுடன்
சீயவனருடைய ஆஸாமத்திக்கு வந்ததும், அங்கே அவன்
மகளான ஸுகளீயை நெடுங்காலமாகத் தவத்திலி
ருக்கிற சீயவனருடம்பில் வளர்ந்திருக்கும் புற்
றைக் கண்டு சீயவனருடைய கண்களை அறி
யாமையால் துக்கியதும், பிறகு, சீய
வனர் கோபந்தணிதற்காகச் சர்
யாகீ ஸுகளீயையை அவ
ருக்கு மனைவியாகத்
கொடுத்ததும்)

பாரதி பிருகுமஹரிஷிகு சயவனரென்னுமபுதரா உண்டா
ரா மிககதாரதிபுள்ளவரான அவா இரதஸரஸினருகில தவமசெய
ரா பாண்டவி அரசனே! மிகக ஒளியையுடைய அவா வீராஸன
துடன் கம்பம் போன்றவராகி ஒரேயிடத்தில் நெடுங்காலம் இருந
ரா அரசனே! ரிஷியானவா, வெகுதூரம் செல்லவே, கொடி
ளால நனகு சுற்றப்பட்ட (மரம்) போலப் புறநோடு கூடியவரும்
கறையானகளால் நிரம்பினவரும் ஆனா புத்திமானான அவா
புப்படி மணமுட்டுப்போல எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவ
ரானா, புறறினால் சூழப்பட்டப பயங்கமான தவம் செயதா
றகு, நெடுங்காலததுக்குப் பின் சாயாதி என்கிற அரசன வினை
ரடுதற்காக இனிமையான இரதச சிறந்த ஸரஸுகு வந்தான
ராத! அவனுக்கு நாலாயிரம் ஸதிரீகள் மனைவிகளாக இருந்தா
ள் அழகிய புருவங்களுள்ள ஸுகளீயை என்கிற ஒரே புதரி
ருந்தாள் திவ்யாபரணங்களாலலங்கரிககப்பட்ட அவள், தோழி
ளால் சூழப்பட்டு உலாவுகின்றவளாகி சயவனருடைய புறறை
புடைந்தாள் தோழிகளால் சூழப்பட்ட அவள் அங்கே
னத்தை மிக மகிழ்விப்பதான பூயியைப் பாரததுக்கொண்டும்
வங்களிலிருந்து மலாகளைப் பறித்ததுக்கொண்டும் வினையாடினா
வ்வள ரூபத்தாலும் பிரயத்தாலும் மனமதனாலும் மத்தத்தாலும்,
பிகபபூத்திருக்கிற காட்டிலுள்ள மரங்களின் கிளைகளை ஒடித்தாள்
புத்திமானான சயவனா, ஸுகளீயால் விடுபட்டவளும் தனித்திருப்ப

வரும் ஒற்றையாடை யுடுத்தவளும் அலங்கரிக் கப்பட்டவளுமா அவளை ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற மின்னலைப்போலக் கண்டா மிக்க காரதியுள்ள அவா ஜனங்களிலலாத இடத்தில் அவளை பார்த்து ஆனந்தமடைந்தாரா குரலமெலிந்தவரும் தபோபல துடன் சோந்தவருமான பிரமம்ரிஷிபானவா மங்களகரியான அ னுடன் பேசினா அவளுக்கு இவருடைய சொல் கேட்கவில்லை பிறகு, ஸ்கனையையானவள் புறநில சயவனருடைய கண்களை பார்த்து அறிவு மயக்கத்தால் வலிமை செய்யப்பட்டவளாகிக் கு ஹலத்தால் 'இது என்ன?' என்று சொல்லி முள்ளினால் இவருடை கண்களைக் குத்தினா அவவாறு நேத்திரங்கள் குத்தப்பட்டே மிக்க கோபமுள்ள அவா கோபமடைந்தாரா அதன் பிறகு, யாதியினது சேனைபின் மலஜலங்களைக் கட்டிவிட்டாரா பிறகு, ப ஜலங்கள் தடுக்கப்பட்டவுடன், சேனையானது அதிகத் துயரமுள்ள தாயிற்று அப்படி ஆனதைக்கண்டு, 'அந்த அரசன், (தன் ப ஜனங்களைப்பார்த்து), 'தவத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றவரு பிராயமுதிர்ந்தவரும் மிக்க கோபமுள்ளவரும் மஹாதமாவுமா சயவனருக்கு இப்பொழுது இங்கே தெரிந்தோ தெரியாமலே யாரால் தீமை செய்யப்பட்டது? அதனை விரைவில் சொல்லு கள் தாமதம் கூடாது' என்று கேட்டான் ஸைனிகர்கள் அ ல் வரும், அரசனைப்பார்த்து, 'நாங்கள் தீமை செய்யப்பட்டதை அ யோம நீர் இஷ்டப்படி எல்லா உபாயங்களாலும் அத ல் அறிந்துகொள்ளும்' என்று சொன்னார்கள் பிறகு, அந்த ஃ சன் தானே நண்பாக்கூட்டத்தை நயமாகவும் கடுமையாகவும் கே டான அவர்கள் (ஒன்றையும்) அறியவேயில்லை பிறகு, ஜ மல் பந்தத்தினால் துன்புற்றதும் அஸௌக்கியத்தால் வருந்துகிற மான அந்தச் சேனையைப்பார்த்தும் துன்பமுற்ற பிதாவைப் பார தும் ஸ்கனையையானவள், 'நான் இந்த இடத்தில் ஸஞ்சரிக்கின் வளாகிப் புறநில எதிரில் ஜவலிக்கின்ற ஒரு பிராணியைக் க டேன நான் அதனை 'மினமினிப்பூச்சி போன்றதென்றெனை அருகில் சென்று குத்திவிட்டேன்' என்னும் இதனைச் சொன்னா இத்தனைக் கேட்டு, சாயாதி விரைவாகப் புறநேரமாகிச் செ றுள்ள அதில் சந்திரனும் சூரியனும் போன்ற ஒளியுள்ள ரான தவமுதியவரைக் கண்டான் பிறகு, அரசன், கைக் பிக்கொண்டு, 'சிறுமி அறியாமையால் உமக்குச் -செய்ததை பொறுக்கக்கடவீர்' என்று வேண்டினான் பிறகு, பருகுவில்

லவரான சயவனா, அப்பொழுது அரசனைப்பாராதது, 'அகநா
ததால் நிறைந்த இரதப் பெண்ணை நான் அவமதிப்பி
ருத்தப்படேன வேந்தனே! பூபதியே! ரூபத்துடனும்
பிரியத்துடனும் கூடியவளும் லோபத்தாலும் மோகத்தாலும்
பிழைத்தபட்டவளுமான உன்னுடைய அரதப்பெண்ணையே
நான் மணம்புரிந்தால் பொறுப்பேனென்னும் இதனை உனக்கு
நாமையாகச் சொல்லுகிறேன்' என்றா நிரிஷியினுடைய வச
தையறிந்து சாயாதி ஆலோசியாமலே மஹாதமாவான அரத
பெண்ணைக் கொடுத்தான் பகவானான அவா
தப் பெண்ணைக் கைப்பற்றி அருளும்செய்தார அருளைப்பெற்ற
அனும் சேனைகளுடன் பட்டணத்திற்கு வந்தான் நிரதிககப
ரதவளான ஸுகனனியும் தவசியைக் கணவராக அடைந்து
பட்டணம் தவத்துடனும் அடக்கத்துடனும் (அவருக்குத்) தினந
ரமும் பணிசெய்தவந்தான், அஸுபியை இல்லாதவளும் அழ
முகமுள்ளவளுமான அவள் அகனிகளுக்கும் அதிதிகளுக்கும்
நரது பணிசெய்து சயவனரை நனகு ஆராதித்தான்

நூற்றிருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதாரபாவம் (தோடீச்சி)

கனியோபாக்யானம், சயவனுமாம் வந்த அஸுவினீதேவர்கள்
கனினியைத் தங்களுக்கு மனைவியாக வேண்டினதும், அவள் மறுக்க,
பர்கள் சயவனருக்கு அழகையுமேளவனத்தையும் தம்மோடொத்த
டிவத்தையும் தருவோமென்றும் அப்பொழுது ஒத்தவடிவமுள்ள
யும் ழுவநள் ஒருவரை மலக்கவேண்டுமென்றும் அவளுக்குச் சொல்
லியதும், பரித்தாவின் கட்டளையால் அவள் ஸம்மந்தக்க, அவர்
கள் சயவனருடன் துளத்தில் முழுகி ஒத்தபடிவத்துடனெழுந்
ததும், அவள் அம்முலுநள் சயவனரையே வரித்ததும்,
அவர் அஸுவினீதேவர்களுக்கு யாகத்தில்
ஸோமரஸம் கொடுக்கச் செய்ய
தாக உறுதிக்கறியது)

வேந்தே! சிலகாலம் சென்றபிறகு, அஸுவினீ தேவர்கள்,
நாமம் செய்தவளும் (ஆடையால்) மறைக்கப்படாதவளுமான
தஸுவினியைக் கண்டார்கள் பாரததற்கு இனிய அநகநக
ளவளும் தேவராஜனுடைய புதலவியைப்போன்றவளுமான

அவனைப்பார்த்து நாஸ்தயாகளென்கிற அஸ்விநீதேவர்கள் எத்
 ஓடிவந்து, 'அழகிய தொடைகளுள்ளவளே ! நீ யாருடையவன்
 இருக்கிறாய் ? இந்தக் காட்டில் என்ன பண்ணுகிறாய் ? கலயாணி
 உன்னை அறியவிரும்புகிறோம் அழகியே ! உண்மையைச் சொ
 என்கிற இதனைச் சொன்னார்கள் பிறகு, ஸுகனனி (ஆடை
 சுற்றிக்கொண்டு அந்தத் தேவஸுரேஷ்டர்களைப்பார்த்து, 'என்
 நீங்கள் சாயாதியின் புதல்வியென்றும் சயவனருடைய மனைவி
 றும் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் இந்த மானிடவுலகத்தில் ந
 ஸுகனனி என்கிற பெயர்பெற்றவள் அப்படிப்பட்டநான்
 லாவிதங்களாலும் எப்பொழுதும் பாததாலையே அனுசரித்த
 என்று சொன்னாள் அதன்பிறகு, அஸ்விநீதேவர்கள் சிரித்து,
 படியும் அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து, 'கலயாணி ! நீ எப்படி
 வினா கொடுக்கப்பட்டு வளத்தில் வந்திருக்கிறாய் ? பயந்தவ
 இந்தவளத்தில் நீ பிரகாசிக்கிற மின்னலபோல விளங்குகி
 அழகுள்ளபெண்ணே ! தேவர்களுள்ளும் உனக்கு ஸமமாக இ
 பவனே நாங்கள் பாரக்கவில்லை கலயாணி ! ஆபரணங்களில
 வளம் சிறந்தஆடை தரியாதவளுமான நீ அலங்கரிக்கப்படா
 ளாக இருந்தும் கானகத்தை அதிகமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்கி
 குற்றமற்ற அவயவங்களுள்ளவளே ! எல்லா ஆபரணங்களா
 அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சிறந்த வஸ்திரத்தை உடுத்தால் நீ பிரகா
 பாய இவ்வண்ணம் அழகுக் கும சேறுமுள்ளவளாயிருந்தால்
 காசிக்கமாட்டாய் கலயாணி ! இப்படிப்பட்டவளாயிருந்த
 யாதுகாரணம்பற்றி மூப்பினுலதளாதவரும் காமபோகங்களு
 விலக்கானவருமான பதியை நீ அடுத்திருக்கிறாய் ? நிராமலம்
 புனசிரிப்புள்ளவளே ! அப்படிப்பட்ட நீ ரக்ஷிப்பதிலும் போ
 பதிலும் திறமை இல்லாத சயவனரை விட்டுவிட்டு எங்கள் இ
 ருள் ஒருவரை விரிப்பாயாக தேவகனனிகைபோன்ற கா
 யுள்ளவளே ! (இந்தப்) பதிககாக உன் யௌவனத்தை வீண
 செய்யாதே' என்று சொன்னார்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கே
 ஸுகனனியும், அந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, 'நான் பாத
 வான் சயவனரிடத்தில் பற்றுதலுள்ளவள் என்னைப்பற்றி
 வண்ணம் நீங்கள் சந்தேகிக்கவேண்டாம்' என்னுமிதனைச் சொ
 ன்ள அவ்விருவரும் மறுபடியும் இவளைப்பார்த்து, 'நான்
 சிறந்த தேவ வைத்தியர்கள் உன்னுடைய பதியை யௌவனமு
 வரும் அழகுபொருந்தியவருமாகச் செய்வோம் பிறகு,

நாநகளுமாகிய எங்களுள் ஒருவரைப் பதியாக வரிப்பாயாக பாணி! இந்த உடன்பாட்டினால் இந்தப் பதியை ஆலோசித் 'கொள்' என்று சொன்னார்கள் அரசனே! அவள் அவாக நடைய வசனத்தினால் சயவனரை அடைந்து அவர்கள் அந்த வனரைப்பற்றிச் சொல்லிய வாகக்கியத்தைக் கூறினாள் அதனைக் கூட்டு, சயவனா மனைவியை நோக்கி, 'செய்யலாம்' என்று கூறி பிறகு, பாததாவினால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட அவள், 'செய்யலாம்' என்று உரைத்தாள் 'செய்யலாம்' என்கிற அவ நடைய அந்த வசனத்தை அஸ்வினீதேவர்கள் கேட்டு அந்த ராஜ திரியைப்பார்த்து, 'உன்னுடைய பதி ஜலத்தில் பிரவேசிக்கக் வா' என்று சொன்னார்கள் அதன்பிறகு, சயவனா ரூபத்தை நம்பினவராகச் சீக்கிரம் ஜலத்தில் பிரவேசித்ததா அரசனே! அஸ்வினீ தேவர்களும் அப்பொழுது அந்தத் தடாகத்தில் பிரவேசிக்க தாரர்கள் பிறகு, ஒரு முகூர்த்த காலத்துக்குப் பின் அம் வரும்! எல்லாருமே திவ்ய ரூபத்தைத் தரித்தவர்களும் யௌரமுள்ளவர்களும் மெருகிட்ட குண்டலங்களை அணிந்தவர்களும் த வேஷத்தைப் பூண்டவர்களும் மனத்திற்குப் பிரியத்தைப் ருக்குகிறவர்களாக அந்தத் தடாகத்தினின்று கரையேறினா அவர்களனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தவர்களாக, 'கலயாணி! களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளே! சிறந்த நிறமுள்ளவளே! களுள் இஷ்டமான ஒருவரைப் பதியாயிருந்ததலில் வரிப்பா க புசுமுள்ளவளே! மிக விளங்குபவளே! நீ அஸ்வினீதேவா ன ஒருவரையாவது சயவனரையாவது யாரிடத்தில் விருப்ப ளவளாக இருக்கிறாயோ அவரை வரிப்பாயாக' என்று சொன் 'கள் அந்தத் தேவி ஒத்த ரூபத்தைத் தரித்து நிற்கின்ற ஶர்கள் எல்லாரையும் பார்த்து மனத்தினாலும் புத்தியினாலும் சயித்துத் தன் பாததாவையே வரித்தாள் சயவனரோ னவியையும் விரும்பப்பட்ட வயதையும் ரூபத்தையும் அடைந்து ழந்தவரும் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ளவருமாகி அந்த அஸ்வினீதேவா பப்பார்த்து, 'பிராய முதிர்ந்தவனாக இருந்த நான் உங்களால் ல ரூபம் பொருந்தியவனாகவும் (பௌவனப்) பிராயத்துடன் டயவனாகவும் செய்யப்பட்டு இவளையும் பாரையாக அடைந்தே தலால், நான் பரிதியினால் உங்களைத் தேவராஜன பார்த்துக் காண்பிருக்கும்பொழுதே ஸோமரஸத்தைப் பருகுகிறவர்களா

கச செயவேன். இது உணமையென்று உனக்குககுச சொ
கிறேன்' என்று சொன்னா அவர்கள் அதனைக்கேட்டு ம
மகிழ்ந்து ஸவாககத்திற்குத் திருமபிச சென்றார்கள் சயவன
ஸுகன்னியும தேவர்கள் போல இனிது வாழ்ந்தார்கள்

ஶ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(சீயாகி சீயவனருடைய ஆஸ்ரமத்தீர்த்த வந்ததும், அவர் அவனுக்கு யா
சேய்வித்ததும், அந்த யாகத்தீர்த்த வந்த அஸ்விநீதேவர்
களுக்கு ஸோமாஸ்தைக் கொடுக்க முயலுகையில்
இரீகீர் வஜ்ராயுதத்தை ஓங்கியதும், சீயவனர்
வந்தையை ஸ்தம்பிச்சி செய்து
பிசாசை உண்டாக்கியதும்,
அது அவனிடம் சேர்ந்ததும்)

பிறகு, சாயாகி சயவனா (யௌவனப) பிராயத்திலிருப
ராகச செயப்பபட்டதைக் கேட்டு மிகமகிழ்ந்து சேனையுடன்
ருடைய ஆஸ்ரமத்தை அடைந்தான் சயவனரும் ஸுகன்ன
யும தேவகுமாரனும் தேவ குமாரியும் போலிருப்பதைப் பாரா
மனைவியுடனிருக்கும் சாயாகி பூமி முழுமையையும் அடைந்த
போல மகிழ்ந்தான் அந்த ரிஷியினால் பூஜிக்கப்பட்டவது
மனைவியுடனிருப்பவனுமான அரசன் அருகில் உட்கார
கொண்டு சபமானவையும் மனத்தை மகிழ்விப்பவையுமான
சுககளைப் பேசினான் அரசனே! பிறகு, சயவனா அவ
நோக்கி, இனசொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, 'அரசனே! ந
உனக்கு யாகத்தைச் செய்விப்பேன் யாகத்திற்குரிய பொரு
களைச் சித்தஞ் செய்வாயாக' என்று சொன்னா மஜ
ராஜனே! பிறகு, சாயாகிமகாராஜன் மிகமனக்களிப்பறறு சயவ
ருடைய அந்த வாககியத்தைப் புகழ்ந்தான் அவன் சிறந்த
யஜ்ஞத்திற்குரியதுமான தினத்தில் விருமபிய எல்லாப்பொரு
நிரமபின் உததமமான யாகசாலையைச் செய்வித்தான் அரசனே
அதில் பருகுக்குமாரரான சயவனா அவனுக்கு யாகத்தைச்
வித்தார அந்தயாகத்தில் நோந்த அதிசயங்களை என்னிடமிருந்
தெரிந்தனவோ அப்பொழுது, சயவனா அஸ்விநீதேவர்களுக்க

மத்தை எடுத்துவைத்தாரா அவர்களுக்காகக்¹ கிரகத்தைச் செய்
அவரை அந்த இரத்திரன் தடுத்தான்

இரத்திரன், 'இந்த அஸ்வினீதேவர்களுள் ஒருவரும் ஸோமத்
குத் தகாதவர்களென்பது என எண்ணம் இவர்கள்
ரக்கத்தில் தேவர்களுக்கு வைதயர்கள் அந்தச் செய்கை
ல தகாதவர்கள்' என்று சொன்னான் சயவனா, 'மகேந
ன்! எனனைத் தேவனைப்போல ஐரை இல்லாதவனாகச்
தவர்களும மஹாதமாக்களும் மிகக் அழகாகிய செல்வமுள்ள
ளுமான அந்த நாஸ்தயர்களை அவமதிக்காதே உன்னை
மற்றத் தேவர்களையும் தவிர அவர்கள் ஸோமத்தை யாது கார
தால் அடையத் தகாதவர்கள்? தேவேந்திர! புரந்தர! அஸ்வினீ
யர்களையும் தேவர்களென்று நீ அறிவாயாக' என்று சொன்

இரத்திரன், 'சிகிதனை செய்பவர்களும் நினைத்த வண்ணம்
தை எடுப்பவர்களும் மனிதர்களுடைய லோகத்தில் ஸஞ்சரிப்
களுமான வேலைக்காரர்கள் இங்கே எவ்வாறு ஸோமபானத்
குத் தகுதியுள்ளவர்கள்?' என்று சொன்னான் அப்பொழுது
வாக்கியத்தையே இரத்திரன் அடிக்கடி சொல்ல, சயவனா
ரை அலக்ஷ்யம் செய்து, பிறகு, ஸோமகரஹத்தைச் செய்

அப்பொழுது, அஸ்வினீதேவர்களுக்காக உத்தமமான
மத்தை எடுக்கப்போகிற அவரைப் பார்த்துத் தேவனான
ரன், 'இவர்களுக்காக நீ ஸோமத்தை உம் இஷ்டப்படி கிர
பிராகில கோர ரூபமுள்ளதும் தன்னிலும் சிறந்ததில்லாதது
வஜரத்தால் உமமை அடிப்பேன்' என்கிற இந்த வசனத்தை
த்தான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தப் பாராகவா இர
பப் பார்த்து நகைத்துக்கொண்டு அஸ்வினீதேவர்களுக்காக
ப்படி. உத்தமமான ஸோமகரஹத்தைக் கிரகித்தாரா பிறகு,
ரன் இவரைக் குறித்துக் கோர ரூபமுள்ள வஜராயுதத்தை
தான எறிகிற அவனுடைய கையை சயவனா அசைவற்று
மப்படி செய்தாரா மிகப்பெரிய வல்லமையுள்ள அவர் அதனை
மிகக்கச் செய்து தேவனான அவனைக் கொல்ல முயல்பவராகி
தையைய உண்டுபண்ண விருமபி மந்திரத்தினால் அகனியில்

1 ஒவ்வொரு தேவதையையும் உத்தேசித்து, உரல வடிவமாகச்
த மரப்பாத்திரத்தில் ஸோமாஸத்தை மந்திரத்துடன் எடுத்துவைத்
களவது, கரஹம்—கிரஹிததல்=எடுத்தல்

2 காண பாவம் 446-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், சாந்திபாவம் 762-ம் பக்
குறிப்பிலும் பாரக்க

ஹோமம் செயதா பிறகு, அந்த முனிவருடைய தவ வலி
னால் அந்த அகனியிலிருந்து மிகக் வீரமுள்ளதும் பெரிய
முள்ளதும் மதமென்கிற பெயருள்ளதுமான பெரிய அஸுர
யான கருதைய உண்டாயிற்று அதனுடைய சரீரமாக
தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் இவ்விதமென்று வெ
லப்பட முடியாமலிருந்தது அதனுடைய வாயானது உ
கரமாகவும் முனை கூரமையான பற்களுள்ளதாகவும் தே
தாகவுமிருந்தது அதனுடைய ஒரு மோவாய பூமியிலிரு
ந்து, மற்றொன்று ஆகாயத்தை அடைந்தது நான்கு
றுப்பற்கள் நூறு நூறு யோஜனம் நீண்டிருந்தன அதனு
மற்றப் பற்கள் பத்து யோஜனைத் தூரம் நீண்டவைகளாகவும் ம
கைகளின் சிகரம்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகவும் சூலாய
தின் முனைபோன்ற தோற்றமுள்ளவைகளாகவும் இருந்தன
கள் பரிகாயுதம்போன்றவைகளாகவும் பதினாயிரம் யோஜனை
முள்ளவைகளாகவும் ஒத்தவைகளாகவும் இருந்தன இரு கண்க
ஸூரிய சந்திரர்களபோலப் பிரகாசித்தன வாயானது ஊ
திப்போன்றிருந்தது அந்தப் பிசாசானது மின்னல் அசை
போல அசைகின்றதும் ஆவலுள்ளதுமான நானில வாயைந
கொள்வதும்வாயைத் திறந்துகொண்டதும் கோரமான கண்க
ளதும் உலகத்தை வலிமை செய்து விழுங்குகின்றதுபோன்ற
மிகக் கோபங்கொண்டதும் பயங்கரமாகத் தோற்றும் பேபெ
யால் உலகங்களை எதிரொலியிடச் செய்வதுமாகி இந்திர
தினன் விருமபி அருகில் ஓடியது

நிறற்குபத்தாரூவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனால் துக்கிப்பட்டுச் சீயவனர் ஓவன்மீது ஏவின் கிருந்
தையையக் கிருப்பி ஸ்திரீகள் முதலியவற்றில் பிரித்துவிட்ட
தும், லோமசர் ஸுகன்யோபாக்யானத்தை முடித்
துப் பல தீர்த்தங்களின் மகிமையைக் கூறியதும்)

பிறகு, பயங்கரமான முசமுள்ளதும் யமன்போல வான
திறந்துகொண்டு வருகின்றதும் தினன்ப போவதுமான அ
மத்ததைக்கண்டு, தேவனும் நூறு யாகங்களைச் செய்தவனும் அ

படி செய்யப்பட்ட கையுள்ளவனும் பயத்தினால் அடிக்கடி
வாய்களை நகருகிறவனும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனு
டேவராஜன், சயவனரைப் பார்த்து, ‘பருருநதனரே!
முதல இந்த அஸ்வினீதேவர்கள் (யாகங்களில்) ஸோம
ததுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாவா இந்த வசனம் உண்மை
மமணரே! எனவிய்யத்தில் அருளபுரிவீராக உமமுடைய நன்
றசி வீணாகவேண்டாம் இந்தச் செய்கை சிறந்ததாகாக பிரமம்,
யே! நீர் பயனில்லாத காரயத்தைச் செய்யமாட்டீர் என்று நான்
கிறேன் பிராமமணரே! நீர் இந்த அஸ்வினீ தேவர்களை இப்
முது ஸோமத்தைக்குடிப்பவர்களாகச் செய்ந்துபோல என்னை
கேழ்மத்தோடு சோக்கக் கடவீர் பாரக்கவரே! ‘உமமுடைய
லமை அதிகமாகவே பிரகாசிக்கவேண்டும் ஸுகன்னியின்
வான இவனுடைய கீர்த்தியும் உலகத்தில் பரவித்தியடைய
ண்டும்’ எனனும் எண்ணத்தால் உமமுடைய வல்லமையைப்
பாசப்படுத்தக்கூடிய இந்தக்காரயம் எனனால் செய்யப்பட்டது
லால், நீர் விருமபுகிறபடியே ஆகுக என விய்யத்தில்
நன் செய்வீராக’ என்று சொன்னான் இந்திரனால் இவ
று சொல்லப்பட்ட மஹாதமாவான சயவனருடைய அந்தக்
பமானது விரைவில் போயவிட்டது இந்திரனையும் விடுவித்

அரசனே! மிக்க வல்லமையுள்ள சயவனா முன்பு படைத்த
தையும் மதயபரணத்திலும் ஸ்திரீகளிடத்திலும் பாசசிகைகளி
வேட்டையிலும் மறுபடியும் மறுபடியும் பகுத்து வைத்ததா
சுகிறவர்களுள் சிறந்த சயவனா அப்பொழுது மத்ததை நனகு
மத்துவிட்டு, இந்திரனையும் அஸ்வினீதேவர்களுள்ளிட
வர்களையும் ஹோமத்தால் நனகு திருப்தியடையச் செய்து
த அரசனுக்கு யாகத்தைச் செய்வித்ததும் எல்லா உல
களிலும் தமது சக்தியைப் பிரவித்தப்படுத்தியும் ஒத்து
ப்பவளான ஸுகன்னியுடன் வனத்தில் இனிது வாழ்ந்து
தார வேந்தனே! பக்ஷிகள் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிற
ருடைய தடாகமானது இதோ விளங்குகிறது இதில்
காதரர்களுடன் நீ பிதருக்களையும் தேவர்களையும் தருப்தி
டயச் செய்வாயாக பாரத! வேந்தனே! இத்தனையும் விக
கத்தையும் தரிசித்து ஹைந்தவாரணயத்தை அடைந்து ¹ குல

¹குலயை = வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால், அல்லது சிறுநீர்

யைகளுடைய தரிசனத்தைச் செய்வாயாக மஹாராஜே
எல்லாப் புஷ்கரங்களிலும் ஜலத்தில் ஸநானம் செய்வாய்
பாரத! ஸதாணுவினா மந்திரங்களை ஜபித்து வித்தினை அ
வாய் நரசேஷ்டனே! குந்திபுத்திரா! எல்லாப் பாவங்
பும் போகும் திறமையுள்ள தரேதை தவாபரம் இரண்டின ஸந
குத துலயமான காலம் இதோ காணப்படுகிறது இது எல்ல
பாவங்களையும் போசகுவது இதிலும் நீ ஸநானம் செய்வாய்
கற்றறிந்தவர்களுக்கு இருபபிடமானதும் எப்பொழுதும் ப
களுள்ளதும் எப்பொழுதும் பிரவாகமுள்ளதும் தேவதை
டைய உததம் ஸதானமுமான ஆசசீக பாவதமும் இருக்கிற
யுதிஷ்டிர! இதோ பலவிதமான தேவதைகளினுடைய ய
வேதிகளும் இருக்கின்றன இரதச் சந்திர தீர்த்தத்தை வைக்
ஸாகள் முதலிய ரிஷிகளும் அப்படியே வால்கிலய ரிஷிக்
அடைகிறார்கள் புண்யமான முக்கோண வடிவமுள்ள வாய்
லியும் திரிவேணி ஸங்கமமான பரயாகையும் இருக்கின்ற
எல்லாவற்றையும் முறையே பிரதக்ஷிணம் செய்து இஷ்டப்
ஸநானம் செய்வாயாக ராஜேந்திர! மன்னவ! இங்கே சந்த
ராஜனும் சனக ராஜனும் நநாராயணரிருவரும் ஈஸ்வரத்
னத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாக வெடுககாலம் தவமபுரிந்து
வற்ற ஸதானத்தை அடைந்தார்கள் யுதிஷ்டிர! இரத ஆ
சீக பாவத்ததில் மஹரிஷிகளோடு கூடத் தேவர்களும் பித்
களும் நித்திய வாஸம்செய்துகொண்டு தவமபுரிந்தா
அவர்களை நீ பூஜிப்பாயாக பிரஜைகளுக்கு அதிபதியே! இ
இடத்தில் அநத ரிஷிகள் சருககளையும் பூஜித்தார்கள் இ
இடத்தில் யமுனையும் வற்றாத பெருக்குள்ளது, 1 கிருஷ்ண
என்னும் வியாஸரும் தவம் புரிவதில் பற்றுதலுள்ளவா ப
வர்களை அழிப்பவனே! பாண்டவ! நகுல ஸஹதேவர்கள்,
ஸேனன், திரௌபதி ஆகிய எல்லோரும் உன்னுடனகூட
இரத இடத்தில் செல்வோம் மனிதர்களுக்கு அதிபதியே! எ
இடத்தில், தாதாவும், விதாதாவும், வருணனும், மேலே வந்த
களோ புண்யமான இரதிரனுடைய அநத பரஸரவண தீர்த
இது அரசனே! சாந்தியுள்ளவர்களும், சிறந்த தாமமுள்ள
கருமான அவர்களும் இங்கே வலித்தார்கள் கபடமற்ற பு

1 'கருஷ்ணன்' எனப்பது மூலம், 'கிருஷ்ணன்' எனப்பது இங்கே
மொழிபெயர்ப்பு

யவர்களான மித்திரகுமாரர்களுடைய மனங்களகரமான தமலை இதோ இருக்கிறது 1 வேந்தனே! மஹரிஷிகளு யகூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும், ஊலவித யாகங்களால் மயிபதும் புணையமானதும் பாப பயத்தைப் போக்குகிறது அந்த யமுனை இது கௌந்தேய! இங்கே பெரியவில் ளவனும் அரசனுமான மாரதாதாவும் 2 ஸஹதேவனமகனும் பெபவாகளுள் சிறந்தவனுமான ஸோமகனும் தாங்களே மசெய்தாராகன' என்று கூறினார்.

நூற்றிருபத்தேழாவது அதயாயம்

தீரத்தயாதரபாவம் (தோடீச்சி)

(லோமசர் மாந்தாதா என்னும் பெயர்க் காரணத்தையும் மாந்தாதாவின் சரித்சீரத்தையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, 'மஹாபராமமணரே! மூவுலகங்களிலும் பிர ததிபெற்றவனும் அரசர்களுள் புலிபோன்றவனும் யுவஞ்சு புதரனுமான மாரதாதா என்னும் ராஜஸுரேஷ்டன் எவ்வாறு ந்தான்? எவனுக்கு, மூவுலகங்களும், மஹாத்மாவான விஷ்ணு கு வசப்பட்டிருந்ததுபோல வசப்பட்டிருந்தனவோ அள ந்த காரதியுள்ள அந்த மாரதாதா எவ்விதம் இந்தப் பெரும தையும் பெற்றான்? தோஷமற்றவரே! மெய்யான கீர்த்தி றறவனும் புத்திமானுமான அந்த மாரதாதாவினுடைய இந சரித்திரம் உம்மால் சொல்லப்படுவதை நான் கேட்க விரும்பு றன் இந்திரனுக்குச் சமமான ஒளியுள்ளவனும் நிகரற பமுள்ளவனுமான அவனுக்கு மாரதாதா என்கிற பெயரும் பபும் உண்டான விதத்தைச் சொல்லுவதற்கு நீர் வல்லவா' ருது வினவ, லோமசா கூறலானார்

'அரசனே! மஹாத்மாவான அந்த அரசனுக்கு உலகங்களில் ந்தாதா என்கிற பெயர் சொல்லப்படுகிற காரணத்தைக் ததுடன் கேள் யுவநாஸவனென்கிற அரசன் இகூஷ்வாகுவம் தில பிறந்தவன் அந்த அரசன் மிகுதியான தகஷிணைகளுள்ள

1 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

2 'ஸருஞ்சயனுடைய பெளதரன்' என்பது பழையவுரை

யாகங்களைச் செய்தான தாமததை வனாபபவாகளுள் சிற
வனான அவன் ஆயிரம் அஸ்வமேதங்களைச் செய்து மிக நீ
பின் தக்ஷிணைகளுள்ள முக்கியமான மற்ற யாகங்களையும் செ
ய்தான புத்திரனிலலாதவனும் பெருந்தன்மையுள்ளவனும்
அந்த ராஜரிஷியானவன் மந்திரிகளிடம் அந்த ராஜ்யத்
வைத்துவிட்டுப் பெரிய விரதமுள்ளவனும் மனததை வென்ற
மாகிச் சாஸ்திரங்களில் கண்ட விதிப்படி மனததைக் கடவுளி
சோதனாக தினமும வனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தா
வேந்தனே! அந்த அரசன் ஒரு ஸமயத்தில் பட்டினியால் து
முற்றவனாகவும் தாகத்தால் நெஞ்சலாந்தவனாகவும் பருகுவ
டைய ஆஸ்ரமத்தில் துழைந்தான் ராஜாரேஷ்டனே! மக
மாவும் பருகந்தனருமான மஹரிஷியானவா ஸுதயு
னுடைய குமாரனான (அந்த) புவநாஸ்வனுக்குப் புத்திரோதபத்
தாக அதே இரவில் ஓர் இஷ்டியைச் செய்தாரா ராஜேந்திரே
அவனுடைய மனைவியானவன் பருகி இந்திரனுக்கு ஸமனான பு
ரண்ப பெறுதற்குரியதும் மந்திரங்களால் பரிசுத்தமானதும்
தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட பெரிய குடம் முந்தியே அந்
வைக்கப்பட்டிருந்தது அரசனே! நன்கு லித்தம் செய
பட்ட அந்தத் தீர்த்தம் வைக்கப்பட்டிருந்த கலசத்தை அ
மகரிஷிகள் வேதியில் வைத்துவிட்டு உறங்கினார்கள் தொண்ட
புலாந்தவனும் மிகவும் தாகத்தால் வருந்துகின்றவனுமான அ
புவனாஸ்வராஜன் குடி தண்ணீரை விரும்பி இரவில் விழித்திரு
ந்தால் களைத்த அந்த ரிஷிகளைத் தாண்டி அந்த ஆஸ்ரமத்
துழைந்து சாந்தனாகி குடிநீரை யாசித்தான் அப்பொழு
த்களைத்தவனும் பறவையின் ஒலிபோல உலாந்ததொண்டைய
அழைக்கிறவனுமான அவனுடைய குரல் ஒருவருக்கும் கே
விலலை பிறகு, அந்த அரசன் ஜலம் நிரம்பியிருந்த அந்தக் கு
தைப் பார்த்து வேகத்துடன் அருகில் ஓடித் தண்ணீரைக்குடித்
(க்குடத்தை) எறிந்துவிட்டான் தாகத்தால் வருத்தப்பட்ட பு
மாணன் அந்த அரசன் குளிராத நீரைக் குடித்துத் தாக சாந்தி
யடைந்து அப்பொழுது மிகக் ஸுகமுள்ளவனான பிற
தபோதனாருடனிருக்கும் அந்த முனிவர்கள் விழித்துக்கொ
டார்கள் அவர்கள் எல்லோருமே அந்தக் கலசம் நீரில்லாமலி
பதைக் கண்டார்கள், அவர்கள் ஒன்றுசோந்து, 'இது ய
டைய செய்கை?' என்று வினவினார்கள் புவநாஸ்வன், 'இவ்வி

யகை எனனுடையது' என்று உண்மையை ஒப்புக்கொண்டான்
 (பொழுது, பகவானை பார்க்கவா அவனைப் பார்த்து, 'நீ
 பத காராயம் தக்கதன்று ஏனெனில், புத்திரனை உண்டுபண்ணு
 மகாகத் தவத்தினால் வித்ததஞ் செய்யப்பட்ட தீர்த்தம் வைக
 பட்டிருந்தது ராஜரிஷியே! மிகப் பல பராக்ரீமங்களுள்ள
 ன்! உனக்குப் புத்திரனுண்டாவதற்காக உக்கிரமான தவத்
 த்செய்து இந்தக் கலச தீர்த்தத்தில் ¹ ஒரு திவ்ய சக்தியானது
 க்கப்பட்டிருந்தது அரசனே! தன் திறமையால் இந்திரனை
 யமன் வீட்டை அடைவிக் கக்கடிப்பவனும் மிகப் வலிமையுள்ள
 மும் மிகப் வீரமுள்ளவனும் தவ வன்மைபுடன் சோர்தவனு
 ன் புத்திரன் உண்டாகத் தக்க இந்த விதியினால் எனனால் இது
 க்தஞ் செய்யப்பட்டிருந்தது அரசனே! உனனால் இப்
 பாழுது செய்யப்பட்ட தீர்த்த பானமானது தக்கதன்று இப்
 பாழுது இதனை நமமால் இதைக் காட்டிலும் வேறுவிதமாகச்
 செய்ய முடியாது நீ இப்படிச் செய்தது தெய்வத்தாலேயே
 செய்யப்பட்டதென்பது நிச்சயம் மஹாராஜனே! எனனுடைய
 வலிமையினால் நிறைக்கப்பட்டதும் விதிப்படி மந்திரங்களால்
 க்கப்பட்டதும் தாக்கங்கொண்ட உனனால் பருகப்பட்டது
 ன் தீர்த்தத்தால் நீ உன்னாலேயே இப்படிப்பட்ட புத்திரனைப்
 புவாய் மஹாராஜனே! எப்படி, வீரமுள்ளவனான நீ இந்
 நுகக்கொப்பான புத்திரனைப் பெறுவாயோ, உனக்குப் பிராண
 டி பிரிவும் உண்டாகாதோ, காப்பத்தைத் தாங்குவதல்லாது
 கும ஸ்ரமத்தையும் நீ அடையமாட்டாயோ அப்படிப்பட்ட
 சரியமான இஷ்டியை நாம் உனக்குச் செய்வோம் ராஜேந்
 ! நீ துயரப்படாதே விதி மிக வலிதன்றோ!' என்று சொன்
 பிறகு, தூறு வருஷம் நிரம்பினவுடன், மகாத்மாவான
 த அரசனுடைய இடவிலாவைப் பிளந்துகொண்டு ஸ்ஞாயன
 ரலிருப்பவனும் மகாதேஜஸவியுமான புதலவன் வெளிப்பட
 ன் அரசனான அந் தபுவனாவனையும் மரணம் அணுகவில்லை
 ன் ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு, மகாதேஜஸவியான இந்
 ன் அந் தப் புத்திரனைப் பார்க்க விரும்பி வந்தான் பிறகு,
 வாகள் அந் த மகேந்திரனைப் பார்த்து, 'இந்தக் குழந்தை
 யின் பாலிலலாமையால் எதைப் பருகும்?' என்று வினவினா
 பிறகு, இந்திரன், 'இவன் (மாம=) என்னை (தாஸயதி=)

1 'பரமம்' என்பது மூலம்

பருகுவன' என்று இவன் வாயில்தன் சுட்டு விரலை வைத்தான். இரதிரஞல இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்டவே, இரதிரனுடன் கூடிய தேவர்கள் இவனுக்கு, 'மாரதாதா' என்று பெயரிட்டார்கள். சனே! அப்பொழுது அந்தக் குழந்தை இரதிரஞல கொடுக்கப்பட்ட சுட்டுவிரலைப்பருகி மகாதேஜஸவியாகப் பதினமூன்று 10 உயரம் வளராதான் தனாவேத்ததுடன் கூடிய வேதங்களுக்கேவ ஸம்பந்தமான அஸ்திரங்களும் தியானம் செய்யப்பட்டவுடனே பிரபுவான் அந்த மகாராஜனை முழுமையும் வந்தன்தன் ஆஜகவமென்கிற விலலும் ஸவாககலோகத்தில் உடனே அம்புகளும் பிளக்க முடியாத கவசமும் உடனே அவ்வந்தடைந்தன. பாரத! பகவானான இரதிரஞல நேரில் பட்டபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மாரதாதா, மூன்று உலகங்களையும், விஷ்ணுவானவா காலடிகளால் ஜயித்ததுபோலத் தாமத்தஜயித்தான் மகாதமாவான் அவனுடைய கட்டளையானது தன்யறறதாக நடைபெற்றது ராஜரிஷியாகிப் அவனை ரத்தினமாதாமே வந்தடைந்தன பூமிகு அதிபதியே! அவ்வரசனுடைய இந்தப் பூமியானது தனங்களால் நிறைந்திருந்தது அது அரசஞல மிக நிரம்பின தக்ஷிணையுள்ள பலவகைப்பட்ட அநேக யாகங்கள் செய்யப்பட்டன அரசனே! அக்ஷிணைகளைச் செய்தவனும் பேராற்றலுள்ளவனும் அளவிற்காந்தியுள்ளவனுமான அவன் மிக்க தாமதங்களைச்செய்து இரதிரனுடைய அரத்தாஸனத்தைப் பெற்றான் தாமத்தில் எப்பொழுது நில்பெற்றவனும் புத்திமானுமான அவனால் ஸமுத்திரங்களுடைய பட்டணங்களுடனும் கூடிய பூமியானது கட்டளையினாலேயே ஒத்தினத்தில் ஜயிக்கப்பட்டது மகாராஜனே! மிக்கதக்ஷிணைகளுள் அவனுடைய யாகங்களின் மேடைகளால் நான்கு (ஸுத்திரங்களை) எல்லையாகக் கொண்ட பூமியானது நிரம்பியதாயிற்று (மேடைகளால்) மறைக்கப்பட்டத இடம் சிறுமில்லை மகாராஜனே! அந்த மகாதமாவினால் பிராமணர்களுக்கும் பத்தாலக்ஷம்கோடிப் பசுக்கள் கொடுக்கப்பட்டவென்று சொல்லுகிறார்கள் பன்னிரண்டு வாஷ்காலம் மழை இல்லாமற்போனபொழுது அந்த மகாதமாவினால் பயிரகள் விருத்த அடைவதற்சாக வஜரபாணியான இரதிரன் பாரததுக்கொருக்குமபொழுதே மழை பொழியும்படி செய்யப்பட்டது 11

1 'சாண என்னுமாம்' எனபது பழையவுரை

சந்திரவம்சத்தில் தோன்றினவனும மகிமைபுள்ளவனும மகா
கம்போலக காஜிப்பவனுமான காரதார தேசாதிபதியானவன
புகளால் மிக அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் அரசே! மனத
அடக்கின் அவனால நான்குவிதமான பிரஜைகள் சகலிகப
டன மிக வலமையுள்ள அவனால தனதவத்தினால் உலகந
வாட்டப்பட்டன குருகேசுத்திரத்தின் மத்தியில் 1 மிகக
யமான தேசத்தில் ஆதிதயனுடைய காரதிபோன்ற காரதி
ள அவனுடைய யாகம நடந்த இடம இது ராஜாரேஷ்டனே!
தியான மாந்தாதாவைப்போல நீயும் தாமததைச் செய்து
யைக காகக்கடவாய, ஸவாககலோகத்தையும் அடைவாய
ராலனே! நீ எனனைக் கேட்ட மாந்தாதாவினுடைய பெரிய
ததிரமும் சிறந்த பிறப்பும் ஆகிய இவை முழுமையும் என்னால்
ரக்குக் கூறப்பட்டன' என்று சொன்னார் பாரதரே! பிறகு,
ராமசமஹரிஷியினால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரா
படியும் ஸோமகனைப்பற்றி வினவலானார்

நூற்றிருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம் (தோடர்கீச)

ராமகனென்னும் அரசனுடைய நூறு மனைவியருள் முத்தவஸுக்கே
ஒரு பிள்ளை பிறந்ததும், அவன் எழும்பு கடித்து வந்ததுவதைத்
கண்ட அரசன் பல பிள்ளைகளை அடைய உபாயங்கேட்ட
தும், புரோகிதர் அந்த ஒரு புத்திரைப் பசுவாக்கி
ஹோமம் செய்து அந்தப் புகையை முகர்வத
னால் நூறு மனைவியரிடத்திலும் நூறு புத்தி
ரீர்கள் உண்டாவரென்றதும்)

யுதிஷ்டிரா, 'கொடுப்பவர்களுள் சிறந்தவனான ஸோமகனென
அந்த அரசன் எவ்வித வீரயமுள்ளவனாக இருந்தான்? அவனு
யசெய்கைகளையும் பெருமையையும் உள்ளபடி கேட்க விரும்பு
றன்' என்று வினவ, ஸோமசா, 'யுதிஷ்டிர! ஸோமகனென்று
வித்திபெற்ற தாமவானான ஓரசன் இருந்தான் அரசனே!
னுக்கு அப்பொழுது ஒத்தவர்களான நூறுமனைவியா இருந
ரா அந்த அரசன் நெடுங்காலம் பெருமுயற்சி செய்தும் அவா

1 பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் வீடப்பட்டது

களிதம் ஒரு புத்திரனைக்கூட அடையவில்லை பிராய முதிர்ந்
தும் முயல்கின்றவனும் புத்திரமானுமான அவனுக்கு ஒரு ஸம்
தில் அவனுடைய மூத்த மனையாளிடத்தில் ஜநதுவெனகிற
புத்திரன் உண்டானான் பிரஜைகளுக்கு நாதனே! எல்ல
தாய்மாராகவும் காம போகங்களை அலக்ஷ்யம் செய்து, பிறந்தி
கிற அவனை எப்பொழுதும் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் பிற
ஒரு ஸம்யம் (அநத) ஜநதுவை ஓர் எழும்பு அரையில் கடித்த
வேந்தே! கடிக்கப்பட்ட அநதச் சிறுவன் அநதத் துக்கத்த
அழுதான் அதனால் அநதத் தாய்மாராகவெல்லாரும் மிகக் துக்
தை அடைந்தவர்களாக ஜநதுவை விரைவாகச் சூழ்ந்துகொ
மிக அழுதார்கள் அநதச் சபதமானது நெருங்கியதாயிற்
மந்திரிகளின் ஸபைநடுவில் புரோகிதருடன் உட்காராதுகொ
டிருந்த அநத அரசன் அநதத் துன்பக்குரலேச சடிதியிற்
டான பிறகு, அரசன், 'இது என்ன' என்று (அறிந்து
வாயில்காப்பவனை அனுப்பினான் வாயில்காப்பவன் புத்திர
பற்றி நடந்ததை அவனுக்குச் சொன்னான் பண்கவரை அட
கிறவனான அநத ஸோமகன் மந்திரிகளோடுகூட விரைவாக எ
திருந்து அநதப்புரத்தில் துழைந்து புத்திரனைத் தேற்றின
அரசே! அரசன் அநதப் புத்திரனைச் சமாதானப்படுத்தி, அந
ப்புரத்தினின்று வெளிவந்து புரோகிதருடனும் மந்திரிகளுட்
சேர்ந்து உட்காராதான்

ஸோமகன், 'இவ்வுலகத்தில் ஒரே புத்திரனைபுடை
இகழ்த்தக்கது (அதனிலும்) புத்திரனில்லாமை சிறந்ததா
பிராணிகளுக்கு எப்பொழுதும் நோயுண்டாதலால் ஒரே பு
ரனைபுடைமை துக்கமே பிராமமணசே! பிரபுவே! புத்த
களை விரும்பின என்னால் பரீக்ஷித்தது (எனக்குத்) தகுந்த
ளான இந்த தூறு மனைவிகள் விவாகம் செய்யப்பட்டா
அவர்களுக்கு ஸந்ததியில்லை முயலுகின்ற எல்லா மனை
வர்களும் (ஒரு மனைவியினிடத்தில்) எனக்கு இந்த ஜ
எனகிற ஒரே புத்திரன் அதிகபரயாஸத்தால் பிறந்தா
இதைக்காட்டிலும் மேலான துக்கம் என்ன இருக்கிறது? பிரா
ணோத்தமசே! மனைவியருடனிருக்கும் எனக்குப் பிராயமும் செ
விட்டது இந்த ஸ்திரீகளுடைய பிராணன்களும் என்னு
உயிரும் இந்த ஒரு சிறிய புத்திரனையே பொறுத்திருக்கின்ற
பெரிதாகவோ அல்லது சிறிதாகவோ செவ்வதற்கரியதாக

ககிற எந்தசெய்கையினால் நூறுபுத்திரர்கள் உண்டாகலோ அப்படிப்பட்ட சகுந்த காமாவானது இருக்கிறதா?''
று வினவ, புரோஹிதா கூறலானா 'ஸோமக! எதனால் நூறு
திரர்கள் உண்டாவார்களோ அப்படிப்பட்ட காமாவானது
ககிறது அதை நீ செய்ய வல்லவனாயின் சொல்லுவேன்' என்று
னா ஸோமகன், 'எதனால் நூறுபிள்ளைகள் உண்டாவார்களோ
தக்காரியம் செய்யக்கூடியதானாலும் செய்யக்கூடாததானாலும்
னால் செய்யப்பட்டதென்றே நீ அறியக்கடவீர் பகவானுன
வீர் (அதனை) எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று வினவ,
ரோஹிதா, 'அரசனே! என்னால் உனக்குச் (செய்விக்கப்படும்)
வான யாகததில் நீ ஐந்து (என்கிற புத்திரனைப் பகவாககி)
னால் யாகம் செய்வாயாக பிறகு, உனக்கு ஒளிபொருந்தின
பிள்ளைகள் சீக்கிரம் உண்டாவார்கள் வபையானது ஹோமம்
யப்படும் பொழுது அந்தத் தாய்மார்கள் புகையை முகாந்
ல், பிறகு, மிகுந்த வீரயமுள்ள புத்திரர்களை உனக்குப் பெறு
ங்கள் ஐந்துவானவன் மீண்டும் அந்தத்தாயினிடத்திலேயே
க்குப் புத்திரனாகப் பிறப்பான இவனுடைய இடவிலாவிலுள்ள
ரன்னிறமான மச்சமுமிருக்கும்' என்கூறினா

நூற்றிருபத்தோன்பதாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ர ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

ரோகிதர்கட்டையால் ஸோமகன் ஐந்துவிள்வபையை ஹோமத்
சேய்ததும், அதன் வாசனையை முகர்ந்ததால் அவனுடைய
நூறுமனைவிரட்டும் நூறுபுத்திரர்கள் உண்டாவதும்,
அரசனும் புரோஹிதரும் இறந்தபின் தமது
வினைகளின் பயனைச்சேர்ந்து அனு
பவித்ததும்)

ஸோமகன், 'பிராமமணரே! எதை எதை எப்படி எப
சு செய்யவேண்டுமோ அதை அதை அப்படி அப்படிச் செய
ராக புத்திரர்களின்விருப்பத்தால் உமமுடையவசனம் முழுமை
யும் செய்வேன்' என்று சொன்னான்

பிறகு, அந்தப் புரோகிதா அந்த ஐந்துவைப் (பகவாககி)
ராமகனுக்கு யாகம் செய்வித்ததா தாய்மார்களோ, 'ஆ! ஆ!

நாங்கள் கெட்டுவிட்டோம்' என்று அலறுகிறவர்களும் கடுமையான வஞ்சகவர்களும் இரங்குபவர்களுமாகிப் புத்திவலிந்து இழுத்தார்கள் அவர்கள் அவனை வலக்கையில் பிடித்து இழுத்தார்கள் யாகம் செயலிக்கிற பிராமமணரும் இக்கையில் பற்றி இழுத்தாரா (அவர்கள்) அன்றிற்பேடுகளபோல துன்புற்றிருக்கும் பொழுதே (அவா) அநதப்புத்திரனைப் பிடித்து இழுத்து அவனை விதிப்படி கொன்று அவனுடைய வயை ஹோமம் செய்தாரா குருநாதன்! வயையானது ஹோமம் செய்யப்படும்பொழுது தாய்மாரை மணத்தை முகம் துன்பமுற்றவர்களாக உடனே பூமியில் விழுந்தார்கள் பிற அநத ராஜஸ்திரீகளனைவரும் காப்பமதரித்தவர்கள் பிராஜைகளுநாதனே! பாரத! பிறகு, பத்தமாத்தங்கள் சென்றவுடன், ஸோமனுக்கு அநத எல்லாரிடமும் குறைவின்றி நூறு புத்திரர்கள் உடனாக ஜநதுவென்பவன் முன்போலத் தனதாயினிடலேயே மூத்த பிள்ளையாகப் பிறந்தான் அவன் அவர்களு இஷ்டமாக இருந்ததுபோல (அவர்களுடைய) மற்றச் சொந்த பிள்ளைகள் இருக்கவில்லை அநத ஜநதுவுக்கு இடவிலாவில் பெரிதான அநத மச்சமும் இருந்தது அநத நூறு பிள்ளைகளு அவன் குணங்களாலும் மூத்தவனாகவே இருந்தான்

பிறகு, ஸோமன்கள் பாரததுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அநதக் குருவானவா பரலோகத்தை அடைந்தாரா பிறகு, மேமகனும் பரலோகம் சென்றான் பிறகு, அவன், கோரமான நரத்தில் வேலிக்கப்படுகின்ற அவரைக் கண்டான், 'பிராமமணனே நீ யாது காணம்பற்றி நரகத்தில் வேலிக்கப்படுகின்றீரா?' என்ற அவரை வினவினான் பிறகு, அகனிபிஞ்சு மிகவும் வேலிக்கப்படுகின்ற அநதக் குரு அவனைப் பார்த்து, 'அரசனே! நீ என்ன யாகம் செயலிக்கப்பட்டாய் இது அநதச் செயலையின் பயனென்று கூறினா பிறகு, அநத ராஜாவினவன் அதனைக் கேயமதாமராஜனை நோக்கி, 'நான் இநதநரகத்தில் பிரவேசிப்பேனெனக்கு யாகம் செயலித்தவா விடப்படவேண்டும் மிகக் புச்சாலியான இவா எனக்காகவன்றோ நரகத் தீயினால் வேலிக்கப்படுகிறா? அப்படிப்பட்ட நான் என தேகத்தை நரகத்தில் போவேன் குருவானவா விடப்படவேண்டும்' என்று சொன்னான் யமதாமராஜன், 'அரசனே! ஒருவன் செய்த வினையின் பயனை ஒருவன் ஒருபொழுதும் அனுபவிப்பதில்லை பேசுகிற

சிறந்தவனே ! உன்னுடைய காமபலன்கள் இதோ காணப்
பெற்றன' என்றான் ஸோமகன், 'நான் பிரம்மவாதியான (குரு)
நிப புண்ணியலோகங்களை விருமபவிஷலை தேவலோகத்
தலா நரகத்திலோ நான் இவருடன் கூடவே வலிக்க விருமபு
மன் தாமராஜனே ! நான் செய்கையினால் இவருக்குச் சம
ராவன தேவனே ! இந்தப் புண்ணியபாவங்களுடைய பலனானது
நருக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்' என்றான் தாமராஜன்,
சனே ! உனக்கு இப்படி விருப்பமிருந்தால் இவனுடைய (பாப)
னைச் சோரது அனுபவிப்பாயாக பிறகு, இவனோடுகூட ஒரே
பத்தில் நறகதியை அடைவாய்' என்று சொன்னான் தாமரை
போன்ற கண்களுள்ள அந்த அரசன் அப்படியே எல்லாவற்
பும் செய்தான் அவன் பாவந்தொலைந்து குருவுடன் அந்த
ததினின்று விடுபட்டான் அரசனே ! குருவினிடம் பிரிய
ள அவன், நலவினையினால் வசப்படுத்தப்பட்டவையும் சபமான
புமான விருமப்பபட்ட (உலகங்களைக்) குருவான் அந்த அந்
ருடன் கூடவே அடைந்தான் அவனுடைய ஆஸ்ரமமானது
தா எதிரில் விளங்குகிறது ஒரு மனிதன் பொறுமைபுள்ள
க இறகு ஆறுதினங்கள் வலித்ததால் நறகதியை அடைகிறான்
ஸரேஷ்டனே ! கலையற்றவர்களாகவும் மனத்தை அடக்கி
ரகளாகவும் இந்த இடத்திலும் ஆறுநாள் வலிப்போம் குரு
சத்தைத் தாங்குபவனே ! நீ வித்தமாக இரு' என்று
ன்னான்

1 ஸ்ரீமதுப்பதாவது அத்தியாயம்.

தீ ர த த ய ர த ர பாவ ம (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், மார்க்கண்டேயாஸாம்சேந்தரும், லோமசர்
மார்க்கண்டேயருடைய சரித்திரத்தைச்
சுருக்கமாகச் சொல்லியதும்)

நியமமுள்ளவரும் பகைவரை அடக்குபவரும் தர்மராஜரு
ன் யுதிஷ்டிரா பரிசுத்தமான ஸோமகனுடைய ஆஸ்ரமத்தில்

1 இந்த அத்தியாயம் வியாக்யான பாடத்தில் இல்லை, கிருஷ்ணசாரி
புத்தகத்தில் அதிகபாட அடையாளத்தினுள் போடப்பட்டிருக்
து

தம்பிமாரா முதலியவர்களோடு ஆறுதினங்கள் வலித்து, இடத்தினின்று புறப்படும் அப்படியே விரைவாக வடதிசை நோக்கிச் சென்றாஃ அந்த அரசர் அவ்விடத்தினின்று மீதுரம் சென்று அங்கே மனத்தைக் கவருகின்றதும் மிகக் மௌனமும் கணிகளாலும் நிரம்பியதும் மஹாநதியினால் விளங்குமான காட்டைப் பார்த்து, முனிவர்களுள் சிறந்தவரான லோசரை நோக்கி, 'அழகியதும் பல மிருகங்களும் பசுக்களுமுதும் அநேக புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடும் சோந்த முனிவர்களுடைய கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும் புண்ணியமான ஜலமுள்ள பெரிய நதியோடுகூடியதுமான வனம் காணப்படுகிறது இது என்ன? முனிவரே! பறபல விதமான நிஷிதைய புண்ணியமான ஆஸரமங்கள் காணப்படுகின்றன புண்ணியமான இந்த ஆஸரம் யாருடையது? தோஷமற்றவர்களான நிஷிகள எவரைச் சோந்தவர்கள்? பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன் நீர் சொல்லும்' என்று வினா -

லோமசா, 'ராஜேந்திரனே! தோஷமற்றவனே! உனக்குள்ளம் இப்பொழுது என்னால் சொல்லப்படுகின்ற புராதனம் இந்த வனத்தின் வரலாற்றை முழுமைபும கேள் மேதாவி விசாலமான புத்தியுள்ளவரும் எல்லா விதத்தைகளிலும் தோய்ந்தவரும் மருகண்டுவின புதலவருமான மாககண்டு மஹாமுனிவா சிறுவராயிருக்கையிலேயே தாய் தந்தையருகப் பிரியத்தைச் செய்துகொண்டு தவம் புரிவதற்கு வனத்தில் பிரசித்தாரா, இங்கே ஆஸரமஸ்தானத்தை அமைத்துக்கொண்டுப் பயங்கரமான தவத்தைச் செய்தாரா வெய்யில் காலத்தில் ஐ அகனிகளின் மத்தியில் நின்று தவஞ்செய்யவரும் மாரிகர்களில் சிறந்த வெளியிலிருப்பவரும் குளிகாலத்தில் ஜலத்திலிருப்பவர்க்கு நெடுங்காலம் தவத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாரா அகைகளை உயரத் தூக்கினவரும் பிடிப்பில்லாதவரும் காற்கடல் விரல துனியினால் நிற்பவரும் இருநிரியங்களை வென்றவரும் சுஸத்தை அடக்கினவரும் அழிவற்ற பரமாத்மாஸ்வத சித்மாநிசுத்திக்கின்றவரும் ஆகாரமில்லாதவரும் கேர்பத்தை அடக்கி ஸ்ருமரிக் இவ்வண்ணம் நெடுங்காலம் இருந்தாரா அரசனே! இவ்மயத்தில், எல்லாவற்றையும் அழிக்கின்றதும் மிக்க பயங்கரமான மழையினமையானது உண்டாயிற்று அதனால், சராச

எரிககப்பட்டன பஞ்சம நோநதவுடன், எல்லாரும் நாச
 டந்தாராகள் மகாதமாககளான வேறு சில முனிவர்களும்
 மமண ஸரேஷ்டர்களும் பிராமமணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும்
 ரயர்களும் சூத்திரர்களும் எல்லா ஸ்திரீகளும் பசுக்களும்
 களும் மிருகங்களும் ஆகிய எல்லாரும், பசியினாலும் தாகத்தா
 மிக வருத்தப்பட்டவர்களும், இளைத்தவர்களும், உதடுகளும்
 ணடைகளும் வறண்டவர்களும், களைத்தவர்களும், பிரமித்த
 ளும், மனத்தை இழந்தவர்களுமாகி ஏதோ ஒரு புண்ணிய
 ிதால் புத்திமாலான மரக்கண்டேயருடைய ஆஸரமத்தை
 ள வந்தடைந்து மூர்ச்சை அடைந்தவர்களாகி உடனே
 ி விழுந்தார்கள் பாரத! ஸமாதிக் கலைந்தெழுந்தவரும்
 பாகியும் மிக தவமுள்ளவருமான அந்த மரக்கண்டே
 பசியினாலும் தாகத்தினாலும் நனகு வருத்தப்பட்ட ஜனங்க
 ல நெருங்கியிருக்கிற அந்த வனத்தைக்கண்டு இரக்கத்தினால்
 கிய மனமுள்ளவராக ஹருதய கமலத்தில் சிவனை தயானம
 பது அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அப்பொழுது தவ
 ரிமையினால் வேத ஸம்பந்தமான ஸ்வரத்தினால் கண்கையை
 ிழத்தார அவரால் அழைக்கப்பட்டதும் மிக பரிசுத்தியுள்
 ம வேதநதியென்னும் பெயராலேயே பிரஸித்திபெற்றதும்
 கங்கைப் பரிசுத்தம் செய்வதுமான கங்கையானது விரைவில்
 தது பாரத! அழைக்கப்பட்ட பாயஜனயனும் ஸுகமாக
 ிழ பொழிந்தான ராஜேந்திரனே! இங்கே பயிர்களும்
 ித்தன, பழங்களும் கிழங்குகளும் மிகுதியாக உண
 யின, அந்த எல்லா ஜனங்களும் காப்பாற்றப்பட்டார்கள்.
 சனே! எல்லாப் பிராமமணஜனங்களும் மரக்கண்டே
 ரப் புகழ்ந்துகொண்டு அவரால் நனகு காப்பாற்றப்பட்டவாக
 க நெடுங்காலம் ஸுகமாக இருந்தார்கள் அவா புண்ணிய
 னசெய்கைகளுள்ள எல்லாருக்கும் இவ்வாறு பாதுகாவலீச
 யது பரமேஸ்வரருடைய மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு மீண்டும்
 ம புரிந்தார இவ்வண்ணம் பலகாலம் சென்றபிறகு, மஹேஸ்
 ர எதிரில் தோன்றினா எல்லாத் தேவர்களுக்கும் ஸுவரரும்
 திரை முடியில் தாங்கியவரும் உமையவளுக்குப்பதியும் பிரமமா
 ினு முதலிய தேவர்களாலும் வித்தார்களாலும் விதயாதராக
 ளும் உரகர்களாலும் சிறந்த கந்தாவர்களாலும் இயக்காக்களா

1 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

ஹும் கின்னரர்களாலும் பறவைகளாலும் துதிகப்படுகிறவ
மஹாதேவரும் அழிவற்றவரும் எங்குமிறைந்தவருமான சிவ
பாரதது மாரககண்டேயமுனிவர பகதியோடு அடிக்கடி¹ எ
டாங்கமாக நமஸ்கரித்தார முனிவர நமஸ்கரித்தெழுந்த
வாகக கைகுவிததுகொண்டு உலகங்களுக்குப் பதியான ம
தேவரைப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களால் துதித்தார மஹாதே
அந்த மாரககண்டேய மஹா முனிவரை, 'முனியே! உனக்கு
களம் வரததைக்கேள் உனக்கு வரங்களைக் கொடுப்பவ
இருக்கிறேன்' என்று சொன்னார, பரமாதமாவான அர
சிவனால் இவ்வண்ணம் தெரிவிக்கப்பட்ட அவர் பரமே
வரைப்பாரதது, 'சமபுவே! ஸ்வாமி! உமமுடைய சர
வீரத்ததில் மறவர்களால் எளிதில் அடைய முடியாத
வேறிடத்துச் செல்லாததுமான பகதியைத் தவிர வே
வரத்தை நான் வேண்டவில்லை' என்கிற இந்த வாக்யத்தை
தடுமாற்றமுள்ள குரலுடன் சொன்னார். முனிவரால் இவ்வ
சொல்லப்பட்டவரும் ஈஸ்வராகக்கெல்லாம் ஈஸ்வரருமான பகவ
மறுபடியுமே மாரககண்டேய மஹாமுனிவரைப்பாரதது, 'உ
னுடைய பிதாவினால் புத்திரன் உண்டாவதற்காகப் பகதியு
நன்கு ஆராதிக்கப்பட்டேன் நான், 'நூறு பிராயமுள்ள குண
லாத புத்திரன் ஒருவன், பதினாறு பிராயமுள்ள நல்ல புத்திரி
ஒருவன் ஆகிய இருவருள் ஒருவனை விருமபும' என்று செ
னேன் அவர் எனப்பாரதது, 'தேவர்களுக்கு ஈஸ்வரரே! ந
பிராயமுள்ள குணக்கேடனான புத்திரன் எனக்கு வேண்டாம்,
னூறு பிராயமுள்ள குணசாலியான புத்திரன் இப்பொழுது என
உண்டாகட்டும்' என்று சொன்னார் முற்காலத்தில் உன்னு
தகப்பனாரால் இவ்வாறு வரம் வேண்டப்பட்டது முனி
நான் உனனால் செய்யப்பட்டதவத்தினால் மிகவும் மகிழ்விக்கப
டேன் எனனால் நீண்ட ஆயுளானது (உனக்குக்) கொடுக்கப
டது மிருதபும தடுக்கப்பட்டது' என்கிற வாக்யத்தைச் செ
னனார் பகவானான ஈஸ்வரர் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு
விடத்திலேயே மறைந்தார புண்யமான இந்த ஆஸ்ரமம் அ

¹ பாதங்களும் முழங்கால்களும் கைகளும் மார்பும் தலையும்
யில் பட, புத்தியும் சொல்லும் பாவையும் வரதனம் பெறுபவரை
அடையச் செய்யும் மஸகாரம், இருகாலும் இருகையும் இருதோ
மார்பும் நெற்றியும் பூமியிலிடச் செய்யும் வணக்கம் எனப்பா சிலர்,

சகண்டேயருடையது பாவமில்லாதவர்களான இந்திரிஷிகள்
நரச சாரதவர்கள் இங்கே ஒருதினம் வலிப்பவர்கள் அனை
ம் மிருதயுவைக் கடக்கிறார்கள் பரதஸாரேஷ்டனே! பூமியைப்
பரகாப்பவனே! இந்த ஆசாரமத்திலேயே நியமமுள்ளவனாக
கக்ககடவாய்

நாற்றமுப்பத்தோராவது அதயாயம்

தீ த த யா த ரா பா வ ம். (தோடீச்சி)

(லோமசர் பல தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சொல்லியது)

அரசனே! முற்காலத்தில் பிரம்மதேவா இந்த இடத்தி
றே ஆயிரம் வருஷங்களில் நிறைவேறுவதான இஷ்டகருத
னகிற ஸதாததைத் தாமே செயதார நாரகனுடைய குமார
அம்பர்ஷ்ணம் யமுனையாற்றின் அருகில் யாகம் செய்தான
த இடத்தில் யாகம்செய்து ஸதஸயாகங்குப் பத்துப் பதம்ம
ரங்களைக் கொடுத்தான் அவன் யாகங்களாலும் தவத்தினாலும்
த வித்தியைப்பெற்றான் குருதி புத்திர! யாகம் செய்தவனும்
ணியகாமங்களுள்ளவனும் உலகமுழுதுடையவனும் அளவிறாத
ராயமுள்ளவனும் நஹுஷ்குமாரனுமான யயாதியினுடைய
சம் இது இந்த இடத்தில் இந்திரனோடு பணக்கின்ற அவனு
ய யாகபூமி இதோ இருக்கிறது பலவித வடிவங்களுள்ள அக்னி
பகும் மேடை)களால் நிறைக்கப்பட்டதும் முழுகுகின்றது
ல யயாதியினுடைய யாக காரியங்களால் நிரம்பியதுமான பூமி
ப்பார அந்த ஓர் இடையுள்ள வணனிமரத்தின் கீழே இது உத
மான சகடம் இது இந்த ராமஹரதங்களைப்பார நாராயண
டய ஆசாரமத்தையும் பார பூமியைக் காப்பவனே! அபரிமித
ன செளயமுள்ளவரும் யோகங்களால் பூமியில் ஸஞ்சரிப்பவ
ரான ரிசீகபுத்திரருடைய ஸஞ்சாரபூமியும் இதோ வெண
முள்ள ஸதலத்தில் இருக்கிறது குருநாதன்! இங்கே உரல
ரகிய காதணிகளோடு கூடின ஒரு பெண்பேய் சொல்லியதும்

1 'பதம்ம = தூறு கோடி' எனபது பழைய வுரை அதுசாஸன
ம் 583 ம பகம் குறிப்பில் பாரக

2 'ரௌபயை யென்னும் நதியில் என்தும் கொள்ளலாம்' எனபது
ழய வுரை,

பரமபரையாக வந்ததுமான கதையை, சொல்லுகின்ற. என டத்தினின்றும்கேள் 1பிராசானது, (புத்திரனுடன் கூட ஸ்நா செய்வதற்காக வந்த ஒரு பாரபபனியைப் பாராதது), 'புத்தர னிருக்கும் நீ யுகந்தரத்தில் தயிரைக்குடித்து அச்சதஸ்தலத் வலிதது அப்படியே பூதலயத்தில் ஸ்நானம் செயதமைய இவ்விடத்தில் (ஒரே ராதரி) வலிக்கத தகுதிபுள்ளவளாவா இரத இடத்தில் நீ ஒரு ராததிரி வலிதது இரண்டாவது ர திரி வலிப்பபாயாகில் பகல வலிப்பதற்காக உனக்கு நடப்ப இது இரவில வலிப்பதற்காக நடப்பது இதைக்காட்டிலும் கே விதமாகும்' என்று சொல்லியது பரதாருள் சிறுதவனே! பொழுது இரத இடத்தில் ஓர் இரவு வலிப்போம் குந்திபு பாரத! இது குருகேந்திரததிற்கு வாயிலன்றோ? அரசனே! இ இடத்திலேயே நகுஷ்ணுடைய குமாரனு யயாதிராஜ

1 "இங்கே, 'ஒரு பெண்பேய், நீராடுவதற்காகப் புத்தரனுடன்வந்த பாரபபனியைப்பாராதது, 'யுகந்தரமென்னும்தேசத்தில் ஓட்டகம் கழு முதலியவற்றின் பால் தயிராக்கப்படுகிறது அச்சத ஸ்தலமென் கிராமத்தில் கலப்பு ஜாதியிற் பிறந்தவர்கள் வலிக்கிறார்கள் பூத மென்னும் திருடருளில் தீயினால் சடப்பட்ட பிணங்களை எறியும் னுன்று இருக்கிறது நீ யுகந்தரத்தில் தயிர் குடித்தாய், அச்சதஸ்தலத் வலித்தாய், பூதிலயத்தில் நீராடியாய் ஆகவே, இப்படி மூன்று பா களை நீ செய்வவளாகியாய் இவற்றைக்கு மனுமுதலியவற்றில் பிர சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது இங்ஙனம் பாலியான நீ இரத இடத் வலித்தல் தகாது' என்றுசொல்லியும், அவள் கேளாமல் நீரா முதலியன் செய்தாள அப்பொழுது, பேய அவளுடைய செம்பு ஸத் முதலியவற்றை உடைத்து, 'பகல வலித்ததன் பயன் இது இ வசித்தால் அதன்பயனைக் காண்பாய் அதாவது, உனக்கேனையும் வெ னை மேலும், இரண்டாம் இரவும் வலிக்கவிரும்பினால் மிக்க தீ யைச் செய்வேன்' என்றது' என்பது முன்னோர்களின் அபிப்பிரா பிற்காலத்தவர்கள், பேய், 'நீ இரத மூன்றையும் செய்தமையால், வி பினால் இங்கே ஓரிர்வு வலிக்கலாம் இரண்டாம் நாளும் வசிக்க வ பினால் (செம்பு முதலியவற்றை உடைப்பதாக்க சைக்காட்டி), 'ப வலித்தவின் பயன் இது, இரவின்பயன் உயிரைக் கவாவது வரையுப னன்றது என்று கொள்ளல் வேண்டி' என்கின்றனா" என்றுகூறி யோகபரமாகவும் விரிவாகப் பொருள் கூறுவது பழையவுரை இ கதை காண்பாவம், 162-ம் பக்கத்தில் சிறிது மாறுபாட்டுடன் வந்த தல் காண்க,

நீரன மகிழ்ச்சியை அடைதற்குக் காரணமானவையும் பல
 கருவியல்களுடன் கூடினவையுமான அந்ந யாகங்களைச்
 பதான இது பலகூடாவதரனமென்கின்ற உததமமான
 னையினது துறை அறிஞர்கள் இதனைத் தேவலோகத்திற்கு
 லாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஐயனே! சிறந்த ரிஷிகள்
 ர இடத்தில்¹ ஸாரஸவத பராமமணாகளான ரிதவிக
 களைக் கொண்டு யாகம் செய்து யூபங்களையும் உரல்களையும்
 ததுக்கொண்டு அவபருதஸநானத்தைக் குறித்துச் செல்லுகிறா
 அரசனே! இரத இடத்தில் ராஜாவான பரதன் யாகங்களைச்
 பதான, தாமததால பூமியை அடைந்து அஸ்வமேத யாகத்தில்
 மையானதும் உறுதியான அங்கங்களுள்ளதும் யாகத்தக்குரிய
 னாகுதிரையைப் பலமுறை விட்டான் புருஷஸரேஷ்டனே!
 ததன் இரத இடத்திலேயே ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்தான் ஸமவாதத்
 பாதுகாக்கப்பட்டவனாக உததம் யாகத்தைச் செய்தான
 ஐந்திரனே! இரத இடத்தில் ஸநானம் செய்தால் மனிதன்
 லா உலகங்களையும் நன்கு காண்கிறான், பாவத்தினின்றும்
 பட்டுப்) பரிசுத்தனாகப்படுகிறான் இதிலும்² ஸநானம்
 பவாயாக என்று சொன்னா பாண்டவஸரேஷ்டர் தமபிமா
 டன் அதில் ஸநானம் செய்து மஹரிஷிகளால் துதிகப்படு
 றவராக லோமசரைப்பார்த்து, 'ஸத்யபராக்கிரமமுள்ளவரே!
 கிருந்தே தவத்துடன் (கூடியவனாகி) எல்லா உலகங்களையும்
 க்கிறேன், பாண்டவ ஸரேஷ்டனான அரஜுனனையும் பாரக்
 றன்' என்று சொன்னா லோமசர், 'தோளவலிமை மிக்க
 ன! இது உண்மையே சிறந்த ரிஷிகள் இதில் ஸநானம்செய்து
 வத்துடன் கூடியவர்களாகிச் சீராசரங்களுடன் கூடின மூவுல
 களையும் காண்கிறார்கள் ந்ரஸரேஷ்டனே! எதில் நீராடிப்
 வத்தை உதறினவனாவாயோ புண்யமானதும் புண்யத்தையே
 னமாகப் பற்றினவர்களால் சூழப்பட்டதுமான இரத ஸரஸ
 யைப் (பாா) குரதீபுதர்! தேவரிஷிகளும் (பிரமம்) ரிஷிகளும்
 படியே ராஜ ரிஷிகளும் இரத இடத்தில் ரிதவிகளுக்களாக வரிக
 பட்ட ஸாரஸவத பராமமணாகளால் யாகங்களைச் செய்தனர்.
 னகுபகங்ககளிலும் ஐந்து யோஜன விஸ்தாரமுள்ள பிரமம்

¹ 'ஸாரஸவதையா யஜ்ஞஞ' என்பது மூலம், 'ஸாரஸவத முறைப்படி
 யகிற யாககளியைகள்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிப்பெயர்ப்பு

² 'தபோயுக்தாஸ்' என்பது, 'தபோயுக்தாஸ்' என்று மாற்றப்பட்டது.

தேவருடைய யாகவேதி இது இது யாகம் செய்வதையே
மாககவிகாண்ட மகாதமாவான குருவினுடைய கேட்தரம்

ஹ்ருமுபபத்திரணடாவது அதமாயம்

-தீரததயாதரபாவம் (தோடர்ச்சி)

(லோமசா ஸ்ரஸ்வதீநகி முதலியவற்றினர் மகிமையைக் கூறியது
ஸ்யேவாகபோ தோபாங்கியாவதீதைச் சொல்லத்
தோடங்கியதும்)

பாரத ! இங்கே மனிதர்கள் சரீரங்களை விட்டு ஸ்வாககத
அடைகிறார்கள் வேரத்தனே ! மனிதர்கள் இங்கே மரிக்க
பத்துடன் ஆயிரம் ஆயிரமாக வருகிறார்கள் 'எந்த மனிதர்
இங்கே மரிப்பாராகளோ அவர்கள் ஸ்வாககததை ஜயித்த
என்கிற இவ்வித ஆசீர்வாதமானது முற்காலத்தில் (இந்
யாகம் செய்கின்ற தக்ஷனால் செய்யப்பட்டிருக்கிறதனே
அழகியதும் திவ்யமானதும் பெருக்கமுள்ளதுமான ஸ்ரஸ்
வதியானது இதோ இருக்கிறது ஜனாதிப ! வீரனே !
கருடைய குற்றத்தால் ஸ்ரஸ்வதியானது, 'என்னை நிஷி
கள் அறியவேண்டாம்' என்று பூமியில் பிரவேசித்ததோ அ
நிஷாதார்களுடைய ராஜ்யத்திற்கு தவாரமான ஸ்ரஸ்வதிந்
னுடைய அந்த விரசனமென்கிற கேடத்திரம் இது எந்த இ
தில் ஸ்ரஸ்வதியானது பராககததக்கதாகிறதோ, எந்த இடத்
கார்த்தியுள்ளவையும் கடலை குறித்துச் செலலுகின்றன
மான புண்பந்திகள் இந்தஸ்ரஸ்வதியை அடைகின்றன
அந்தச் சமஸேதபேதம் இது பகைவரை அடக்குபவ
எந்த இடத்தில் லோபாழுதரை வந்து அகஸ்தியரைப் பா
வாக வரித்தாளோ அந்த விரதுவினுடைய பெரியதீரததம் இ
சூரியனபோன்ற ஒளியுள்ளவனே ! இந்திரனுக்குப் பிரியமான
புண்பமானதும் பரிசுத்தமானதும் பாவத்தை அழிக்கிறதும்
பரபாஸதீரததம் இதோ விளங்குகிறது இதோ விஷ்ணுபத்
கிற உத்தம தீரததம் காணப்படுகிறது அழகியதும் மிகப்
சுத்தமானதுமான விபாசை என்கிற நீதியும் இதோ காணப்
கிறது பகவானான வலிஷ்டரிஷியானவா புத்திரசோகத்த
தமமை(க கயிறு) கடடிககொண்டு இந்தநதியில் விழுந்த

மறுக கடடுககளற்றவராகி மீண்டும் எழுந்தாரா பகை
 னை அடக்குபவனே! பாரத! எந்த இடத்தில் வட
 சயிலுள்ளவர்களான எல்லா ரிஷிகளுக்கும் நகுஷ்குமார
 யயாதிகும அகனிகும காரயபருகும் ¹ ஸைவாதம
 ததோ எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் புணயமானதும்
 ராஷிகளாலும் வலிக்கப்பட்டதுமான அந்தக் காரயமீர
 டலம் இது தமபிமாகளுடன் இதைப் பார மஹா
 னை! மானஸஸரஸுக்குத் துவாரமான இது பிரகாசிக்கிறது
 ந மலையின் நடுவில், தவறாத பராகரமமுள்ளவரென்று பிரசித்தி
 மற ஸ்ரீமானுன பரசராமரால் வாஸஸ்தானம் அமைக்கப்பட
 அது விதேக தேசத்தின் வடக்கிலிருக்கிறது அதன்
 ராததைக் ² காற்றினால் கொண்டுவரப்பட்ட (தாமரைமுதலிய
 றின்) குவியல் கடந்து செல்லவில்லை புருஷஸரேஷ்டனே!
 னந்தேய! இந்தத் தேசத்தில் (ஸௌர ஸாவன பாரஹஸ்பதய
 ஷ்டர சாந்தர ஸைவதஸரங்கனின் முடிவுக்காலமாகிற)
 முடிவுக்காலத்தில் பரமதகணங்களுடனும் உமையவளுடனும்
 டினைத்த உருவத்தை எடுக்கக்கூடிய ருத்திரருடைய தா
 மானது உண்டாகிறதெனனும் இந்த வேரோர் ஆசசாயமிருக்
 து யாகம் செய்பவர்கள் மங்களத்தை விருமபினவர்களாக
 த ஸரலில் சித்திரை மாதத்தில் பிதாகியை ஸ்தரங்களால்
 சுகடி நன்கு ஆராதிக்கின்றார்கள் ஒரு மனிதன் ஸரத்தை
 ளவனும் இந்திரியங்களை வென்றவனுமாகி இந்த ஸரலில் ஸரா
 செய்தால் பாவநதொலைந்து நல்ல உலகங்களை அடைகிறான்
 ல ஸமசயமில்லை ஸுபரமமணயரும், அருந்ததியின் துணை
 ம பகவானும் ரிஷியுமான வலிஷ்டரும் எந்த இடத்தில் சாந
 ய அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட உஜ்ஜானகமெனகிற
 யதீராததம் இது, எதில் தாமரை மலர்கள் தூறு இழங்களுட
 நுகுகின்றனவோ அந்த ஜலமுள்ள மடுவும் இது எந்த இடத்
 (ருகமிணியானவள்) கோபத்தை அடக்கிச் சாந்தியை
 டந்தாரளோ அந்த ருகமிணியினுடைய ஆஸரமமும் இது
 ணெந்தன்! மஹாராஜனே! (பாரததவுடன்) நிஷ்டை செய
 ன பயன் கைக்குமிடமென்று நீ கேட்டிருக்கிற அந்த பருகு

1 பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

2 'வாதிகஷ்டா' எனப்பது மூலம் 'காற்றினால் கொண்டுவரப்
 ட தாமரை முதலியவற்றின் குவியல்' எனப்பது பழையவுரை

சுசு

ஸ்ரீ ம ஹா பாரதம்.

தூதமெனகிற பெரிய மலையை நீ பாபபாய ராஜேந்திர
எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிக்கிறது மஹரிஷிக
வலிக்கப்பட்டதும் ஞானிராத ஜலமுள்ளதும் மிக நிர்மலமாய
பதுமான விதஸ்தா நதியையும், உச்சிர தேசாதிபதியானவன்
இடத்தில் யாகமசெய்து இந்திரனைக்காட்டிலும் மேனமை
ருளே யமுனைக்கு இருபக்கங்களிலுமிருக்கிற அந்த ஜலை உ
என்கிற நதிகளையும் பாப அரசனே! பாரத! இந்திரனும் அக
அரசர்களுள் சிறந்த அவனை அறிவதற்காக அவனுடைய
யாக ஸபையை நோக்கி வந்தார்கள் வரன்களைக் கொடுப்ப
ளான இந்திரன் கழுகும், அகனி புறவுமாகி மகாதமாவான
நரனைப் பரிசுஷித்ததறிய எண்ணுகொண்டு அவனுடைய யாக
யில் வந்தார்கள் அரசனே! கழுகினிடமிருந்து உண்டான
தால் துன்பமுற்ற புறவானது புகலிடத்தை வேண்டினதாக
பொழுது அரசனுடைய தொடையை அடைந்தது ஒளிரதுகெ
டது

நிறறுமுப்பததுமுன்றாவது அதயாயம்

தீ த த ய ர த ரா பாவம் (தோடர்ச்சி)

(சிபியைப் பரிசுஷிப்பதற்காகக் கழுகாகிவந்த இந்திரன் புறவாகி
அக்னியைத் துரத்தியதும், புற சிபியைச் சாணமடைந்ததும், உ
சன புறவைப் காக்கக் கந்தித் தன் தசையை அறுத்துப் புற
வுக்கு நாடாகத் தராசில் வைத்ததும், புறந்தட்டித்தாழ அவன்
தானே தாசுத்தட்டில் ஏறியதும், இந்திரனும் அக்னியும்
மகிழ்ந்து அவனைப் புகழ்ந்து தங்களுலகம் சென்றதும்)

கழுகு, 'அரசனே! எல்லா அரசர்களும் உன்னை ஒருவரை
தாமாதமாவென்று சொல்லுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட நீ
காரணமபற்றித் தாமதிரோதமான காரியத்தைச்செய்ய விடு
கிறாய்? அரசனே! பசியினால் வருத்தப்படுகிற எனக்கு அ
உணவைத் தாமததிலுள்ள பேராவலால் நீ கெடுகாதே த
தைவிட்டு நீ கெடாதே' என்றது அரசன், 'பெரிய பறவை
இந்தப் பறவையானது மிகப் பயந்த உருவமுள்ளதும் உ
டத்தினின்று பயந்ததும் உயிரில் விருப்பமுள்ளதும் பாதுகா
விரும்பினதுமாகி என் ஸமீபத்தை அடைந்தது கழுகே!
வண்ணம இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறது அப்பததை வேண்டுக

புறவைக கொடாமலிருப்பதில் சிறந்த தாமம இருக்கிறது விஷயத்தில் நீ எப்படி எண்ணுகிறாய்? கழுகே! புறது மிக நடுங்குகிறது பரப்பப்பள்ளதும் என்னிடமிருந்து விரும்பினதுமாகக் காணப்படுகிறது அதைக் (காப்பாற்ற) விடுவது இகழத்தக்கது பிராமமணாகளைக் கொல்பவரும் உலகத்துக்குத் தாயான பசுவைக் கொல்பவனுக்குச் சரணமடைந்தவனைக் கைவிடுகிறவனுக்கும் பாவம் ஸமானமுண்டா? என்று கூறினான் கழுகு, 'பூமிகு இறைவன்! எல்லாப் பிராணிகளும் உணவினால் உண்டாகின்றன, வினா வளாகின்றன அதனால் ஜநதுக்கள் உயிராவாழ்கின்றன விடமுடியாத விருப்பங்களை விடும் உயிராவாழ முடியும், வைவிட்டு நெடுநாள உயிரோடிருப்பதற்கு முடியாது அரசர்! உணவிலிருந்து விலக்கப்பட்ட என்னுடைய பிராணனை விட்டுவிட்டு, திருமயிவராதவழியை அடையப்போகின்றது ராதமாவே! நான் மாண்டுபோனால், எனதுகதிர்நமனைவிழுததாகனெல்லாம் நாசமடைவார்கள் நீ புறஒன்றைப் பாதுகாக்கவனாகி அநேகஉயிரகளைப் பாதுகாக்கவில்லை எந்தத்தாமம அரசுக் கெடுக்குமோ அது தாமமாகாது அது கொடியவழி, பமானபராகிரமமுள்ளவனே! எந்தத்தாமம (மற்றவைகளுக்கு) விரோதமில்லாமலிருக்குமோ அதுதான் தாமம பூமிக்காப்பவனே! விரோதமான தாமங்களுள் (தீமையின்) மிகுதியும் குறைவையும் நிச்சயித்து எதில் (அதிக) தீமை இல்லையோ எந்ததாமத்தைச் செய்யவேண்டும் அரசனே! தாமாதாமநிச்சயநில் (நன்மையின்) மிகுதியையும் குறைவையும் நன்கு அறிந்தால் நன்மை அதிகமோ அதில் தாமநிச்சயத்தைச் செய்வா? என்று கூறியது அரசன், 'சிறந்தபறவையே! நல்ல விஷயங்களுடன் பல பேசுகிறாய் தாமத்தை அறிந்தபேசுகிறாய் ஆதலால், நீ பக்ஷிராஜனான கருடனா? என்ன? அப்படி தாமங்களுக்குடையவையாகவும் ஆச்சரியகரமாகவும் பலவற்றைப் பேசப்பண்ணு? உனக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை என்று நான்களை அறிகிறேன் ரக்ஷணத்தை வேண்டிவந்தவனை விடுவதை வாறு நல்லதென்று நினைக்கிறாய்? பறவையே! உன்னுடைய ந முயற்சியானது ஆகாரத்திற்காக உனனால் (இதைக்காட்டி) அதிகமான ஆகாரங்கூட வேறுவிதத்தால் செய்துகொள்ளும், காளைையோ பன்றியையோ மாளையோ எருமைக்கடா

வையோ உனவிஷயத்தில் (உணவாகச்) செயவேன இங்கே எதை விருமபுகிறாய்?" என்றுவினவினான் கமுகு, 'மகாராஜே பனறியையாவது காணையையாவது அப்படியே பலவித மிருகம் யாவது நான் தின்னமாட்டேன் எனக்கு வேறென்றால் எப்பயன்? கூத்ததிரியாரேஷ்டனே! பூமியைப்பாதுகாப்பவனான எனக்கு எந்த ஆகாரமானது தெய்வத்தால் அமைக்கப்பட்டது அப்படிப்பட்ட இரதப்புறாவையே எனக்குவிட்டுவிட்டு கமுகு புறக்கனையே தின்னுகின்றனவென்னும் இது தொனறுதொவழக்கம் அரசனே! ஸாரததை அறியாமல் வாழையின் அடியில் பறவைப்பதுபோல ஸாரமில்லாததாமத்தில் பறவைக்காதே' என்று சொல்லிற்று அரசன், 'சிறந்த பறவை எனனால் கொடுக்கப்பட்ட செழிப்பான சிபிவம்சத்தரசர்களுள் இரத ராஜ்யமனை ததையும் பறவைகளால் அரசிக்கப்பட்டது அரசு போல நீ ஆண்டுவருவாயாக 1 கமுகே! பாதுகாவலை வேண்டவந்த இரதப் பறவையைத்தவிர எந்தவிருப்பத்தை நீ விரும்புகிறாயோ அதெல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுப்பேன் பமேனமைபுள்ளபறவையே! நீ எந்தச் செய்கையினால் இது உயிர்வாழ்ச் செய்வாயோ அதனைச் சொல், செயலே எளியபுறவைக் கொடுக்கமாட்டேன்' என்று கூறினான் கமுகு, 'அரசே! உசீரர! ராஜாரேஷ்டனே! உனக்குப் புறவினிடத்தே நேசமிருந்தால் உனதுதசையை அறுத்துப் புறவைவைத்தாசுத்தட்டுடன் நிறுத்து உனதசை புறவுக்குச்சமனானபே நீ அந்தத் தசையை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொயது அரசன், 'கமுகே! நீ என்னைக் கேட்கிற இதனை அது ஹமாக நினைக்கிறேன் ஆகையால், எனமாமஸத்தைத் தனனால் (புறவோடு ஸமமாக) நிறுத்து உனக்கு இப்பொருக் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான் குந்திபுத்திர! பிரபுபிறகு, உத்தமதாமங்களை அறிந்தவனான அரசன் தனப் பஸத்தை அறுத்துப் புறவோடு ஸமமாக நிறுத்தான் (அரசன் தசையுடன் நிறுக்கப்படுகின்ற புறவோ மிக அதிக நிறையுததாக இருந்தது உசீரரராஜன் மீண்டும் மாமஸங்களை அறுத்துக் கொடுத்தான் நிறுக்கப்பட்ட மாமஸம் புறவோடு ஒப்பாகப் போனபொழுது தசையறுக்கப்பட்ட அந்த அரசன் தானே தசை ஏறினான் கமுகு, 'தாமங்களை அறிந்தவனே! நான் இரத

1. இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

கப்புற அக்னிதேவன், தாமததை அறிய எண்ணி யாகசாலையில்
 னை வந்தடைந்தோம் அரசே! உன்னுடைய அவயவங்களி
 றாறு மாமஸங்கள் அழகப்பட்டுன என்னும் உனது இரதச்
 சுவதமானகோத்தியானது உலகங்களைக் கீழ்ப்படுத்தும். அரசே!
 கததில் உன்னை மனிதர்கள் எவ்வளவு காலமவரையில் சொல
 றார்களோ அவ்வளவுகாலமவரையில் உன்னுடைய கோத்தியும்
 மய லோகங்களும் சாஸுவதமாக இருக்கும்' என்று சொல்லி
 அரசே! இந்திரனும் அகனியும் இவ்வண்ணம் கூறி அந்த
 சனுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தபு புகழ்நது மன
 ழுநது சென்றார்கள் தாமாதமாவான உசீரரராஜனும் சரீ
 நால் நனகு விளங்குபவனாகித் தாமததால் ஆகாயத்தையும்
 யையும் வியாபித்துக்கொண்டு ஸவாககத்தில் ஏறினா
 ரதே! அப்படிப்பட்ட இந்த மாளிகை மஹாதமாவான அந்த
 சனுடையது புண்யமானதும் பாவங்களைப் போக்குகிறது
 ன இதனை என்னுடன் தாசனம் செய்வாயாக அரசனே!
 த இடத்தில் தேவர்களும் பழமையான ரிஷிகளும் புண்ய
 ள் மகாதமாககளான பிராமணர்களால் எப்பொழுதும்
 னப்படுகிறார்கள்

ஹ்ருமுப்பதநான்காவது அத்யாயம்

தீ த த ய ர த ரா ப வ ம (தொடர்ச்சி.)

அக்ஷரம் ஸவேதகேதுவின் ஆஸ்ரமத்தை அடைந்ததும், லோமசர்
 அஷ்டாலக்ஷோபாகயானத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியதும்,
 ஜனகனுடையபட்டணத்தை அடைந்த கஷோளரை வந்தி
 வேன்று ஜலத்தில் அமிழ்த்தியதும், அதனை
 அறிந்த அஷ்டாலக்ஷர் வந்தியை வேல்லுவ
 - தந்து ஸவேதகேதுவுடன்
 சென்றதும்)

பாண்டு புத்திரர்களே! பூமியில் மந்திரங்களை அறிந்தவரென
 சிறந்த புத்தியுள்ளவரெனறும் சொல்லப்படுகிறவரும் உததா
 ருடைய புதல்வருமான ஸவேதகேதுவினுடையதும் எப்பொழு
 பழங்களுள்ள மரங்களோடுகூடின துமான ஆஸ்ரமத்தைப்
 ருங்கள் ஸவேதகேதுவானவா ஸரஸ்வதியை இங்கே மாநிட

வடிவமும் உருவமுள்ளவளாக நேரில் கண்டார 'வாகை
 னறிவேன்' என்று வாதம் செய்வதற்குத் தொடங்கின ஸ்ரஸ்து
 யுடன் ஸவேதகேது. இந்த இடத்தில் ஸம்பாஷிததார இ
 யுகத்தில் பிரமமவிததுக்களுள்கிறதவாகனும் மாமனும் மருமா
 மான உததாலகருடைய புதலவரான ஸவேதகேதுவும் ¹கதே
 ருடைய புதலவரான அஷ்டாவகாரும் ஆகிய இரண்டு முனி
 கள் பூமியில் இருந்தார்கள் தீராகனும் அளததற்கரியவாக
 அமமானும் மருமானுமான அவ்விருவரும் விதேஹராஜனுடைய
 யாகசாலையில் பிரவேசித்தது கதேஹானரை ஜயித்த வந்தியை,
 வரசனருகில் விவாதத்தில் வென்றார்கள் குருதீரநதன்! வா
 செய்வதில் வனமையுள்ளவரும் பிராமமணாகளுள் தலைமை
 வரும் சிறுவராயிருக்கையிலேயே ஜனகனுடைய யாகசாலையி
 னென்று வாதத்தில் வந்தியைத் தோற்கச்செய்து நதியில் அமி
 செய்வதவருமான அஷ்டாவகாரரை எவருக்குப் பேரனாகச் சொ
 கிறார்களோ அந்த (உததாலகருடைய) மிக்க பரிசுத்தமான ஆ
 மத்தில் நீ தம்பிமாரகளுடன் பிரவேசித்து (அதனை) வழிபடு
 யாக' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'அப்படிப்பட்ட வந்தியை
 தோல்வியடைபச்செய்த அந்தப் பிராமமணா எவ்விதமகிமை
 ளவராயிருந்தாரா? விதேஹராஜனுடைய ஸம்பீதத்தில் எந்த உ
 யத்தைப்பற்றி அவ்விருவருக்கும் விவாதம் நடைபெற்றது? அ
 யாது காரணத்தால் அஷ்டாவகாரானகிற பெயருள்ளவரும் ஆஷ
 லோமசரே! எனக்கு அவை எல்லாவற்றையும் உள்ளப்படி சொ
 ராக' என்று வினவ, லோமசா சொல்லலானா

'அரசனே! உததாலகருக்கு நியமமுள்ளவரும் கதேஹா
 என்கிற பெயருள்ளவருமான ஒருவா சிஷ்யராக இருந்தாரா அ
 குருப்பணிவிடை செய்துகொண்டு ஆசாராயருடையவிருப்பத்தை
 பின்பற்றினவராக நெடுங்காலம் வேதாததியபனம் செய்த
² அவரை (மற்ற) பிராமமணசிஷ்யர்களோ அவ்விதத்தாராகள் அ
 ஆசாராயர் அந்த அவமானத்தை அறிந்து அவருக்கு உட
 வேதசாஸ்திரங்களை (உபதேசித்து) ஸ்ரஜாதை என்கிற
 குமாரியையும் மனைவியாகக் கொடுத்தாரா அவ்விடத்தில்

1 'கதேஹாருடைய' என்பது வேறுபாடும்

2 'அந்தச் சிஷ்யரான பிராமமணா அவருக்குப் பணிவிடை கொ
 தார குருவான அவர் அந்தப்பணிவிடையை அறிந்து' என்பது வே
 பாடத்தின் பொருள்

குடிசைமான் காப்பம் உண்டாபிற்று பிறகு, அது அததிய
 ம செய்யும் பிதாவைப் பார்த்து, 'பிதாவே! இரவு
 மூவதும் அததியயன்ம செய்கிறீர். இது திருத்தமாயிலலை
 ாலும்' என்று சொல்லிற்று சிஷ்யாக்களுடைய மத்தியில்
 மூப்பட்ட அந்த மஹரிஷியானவா வயிற்றினுள்ளிருக்கிற அந்
 காப்பத்தை, 'நீ (காப்பத்தில் கைகால்கள் முடங்கி) வகரமா
 ற்கையிலேயே பேசுகிறாயாதலால் எட்டுவிதமான கோண
 ளளவனாகவே பிறப்பாய்' என்று கோபத்தால் சபித்தாரா அவர்
 பபடியே வகரமாகப் பிறந்தாரா, மனிதர்களுள் அஷ்டாவகரா
 று பரஸித்தியும் பெற்றாரா இவருக்கு ஸவேதகேது என்கிற
 மான ஒருவா இருந்தாரா அவர் பிராயத்தினால் அந்த அஷ்டா
 ரருக்குச் சமமானவா வயிற்றில் வளர்கின்ற புத்திரனால் மிகத்
 னபுறுத்தப்படுகின்றவனும் தனமில்லாதவனும் தனத்தில் விருப
 ளளவனான ஸுஜாதையானவன் அப்பொழுது ஏகாந்தத்
 த பாததாவை அடைந்த மகிழ்வித்து, 'மஹரிஷியே! எனக்கு
 த மாத்மம் பத்தாவதாக இருக்கிறது எதனால் இந்த ஆபத்
 த தாண்டுவேனோ அப்படிப்பட்ட பொருளை எனக்குச் சிறி
 ம கொடுப்பவன் ஒருவனுமே இல்லை இப்பொழுது என்ன
 யவேன்?' என்று சொன்னான் மனைவி இவ்வண்ணம் சொல்
 கேட்ட கஹோளா, பிறகு, தனத்திற்காக ஜனகராஜனை அடைந்
 ா அந்தப் பிராமணர் அப்பொழுது வாதத்தில் வல்லவனான
 தியினால் தோல்வியடைவித்து ஜலத்தில் முழுகும்படி செய்யப்
 டாரா அப்பொழுது, உத்தாலகா ஸூதனால் வாதத்தில்
 ஹாளா அப்படி ஜலத்தில் முழுகுவிக்கப்பட்டதைக் கேட்டு,
 கு, அங்கே அந்த ஸுஜாதையைப் பார்த்து, 'இந்த விஷயத்தை
 ஷ்டாவகரனிடம் (தெரிவியாமல்) மறைத்துவைக்கவேண்டும்' என
 சொன்னார் அவனும் இவருடைய அந்தஆலோசனையை (வெளி
 ாமல்) காப்பாற்றினான் அந்த அஷ்டாவகரா பிறந்தபின்னும்
 த விஷயத்தைக் கேட்டதேயில்லை அந்த அஷ்டாவகரா உத்
 லகரைப் பிதாவாகவும் அப்படியே ஸவேதகேதுவைப் பராதாவா
 ம எண்ணிக்கொண்டிருந்தாரா பிறகு, பன்னிரண்டாம் பிரா
 தில் ஸவேதகேதுவானவா, தம் பிதாவினுடைய மடியில் உட
 ாந்திருக்கிற அஷ்டாவகரை அமும்பொழுதே கையில்பிடித்து
 தது விட்டாரா, 'இது உன் பிதாவினுடைய மடி அன்று'
 றும் சொன்னார் அவரால் அப்பொழுது சொல்லப்பட்ட கடு

ஞ்சொல அநத அஷ்டாவகரருடைய உள்ளத்தில் நிலைபெற்று ம்
துயரத்தைச் செய்வதாயிற்று பிறகு, அநதபராமமணா வீட்
குச்சென்று தமதாவையப்பார்த்து, 'என்னுடைய பிதா எங்கே
என்றுகேட்டார பிறகு, ஸுஜாதையானவள மிக்கதுயரு
உருவத்துடன் சாபத்தினின்றுப்பயரது இவருக்கு உணமை
உரைத்தாள் அநதபராமமணா அநத உணமைஎல்லாவற்றை
தெரிந்துகொண்டு இரவில் ஸவேதகேதுவைப் பார்த்து, 'ஜ
ராஜனுடைய யாகத்தைக்குறித்துச் செல்வோம் அவனு
யாகமானது மிக்க அற்புதமர்க இருக்கிறதென்று கேள்
அங்கே பிராமமணாகளுடைய (சாஸ்திர) விவாதத்தை
கேட்போம் அங்கே சிறந்தஅன்னத்தையும் புஜிப்போம் நம்
(ககலவியில்) மிக்க தோசசியும் உண்டாகும் வேதகோஷமா
மங்களகரமான தம் மனத்தைக்கவாவதுமன்றோ ?' எ
சொன்னா அம்மானும் மருமானுமான அவர்கள் செல்
பெருக்குள்ள ஜனகராஜனுடைய யாகத்தைக் குறித்தாச் செ
கள் அஷ்டாவகரா வழியில் அரசனூல் எதிரில்வந்து, 'வழி
விட்டு விலகிச்செல்' என்றுசொல்லப்பட்டவராகி இநதவா
யத்தைச் சொல்லலானா

நூற்றுமுப்பத்தைநதாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம (தோடர்ச்சி.)

(ஸவேதகேதுவுடன் ஜனகனுடையயாகசாலைகீதச் செல்லக்
கருதின அஷ்டாவகாரா வாயில்காப்போன் தடுத்தும்,
அஷ்டாவகாருக்கும் அவனுக்கும் ஸர்வாதும்,
அரசன் அஷ்டாவகாருக்கு ஸபைக்கு வர
அனுமதிக்கோடுத்தும்)

அஷ்டாவகரா, 'குருடனுக்கும் செவீடனுக்கும் ஸதிரீக்
கும் சுமைகொண்டவருகிறவனுக்கும் (விலகி) வழிவிடவேண்டு
பிராமமணனஅருகில் வராதபோது வழி அரசனுடையதாரு
நெருங்கிவிட்டாலோ வழி பிராமமணனுடையதேயாகும்' எ
சொன்னா அரசன், 'இப்பொழுது என்னால் உமக்கு இதோ
விடப்பட்டது எந்தவழியினால் போகவிரும்புகிறீரோ அநதவ
னால் உமதுஇஷ்டப்படி செல்லும் நெருப்பில் மிகவும் சிறியத

பு இலலை இரதிரனகூட பராமமணாகளைத் தினம் நமஸ
மண்ணுகிறுன' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக்
கடவுளா தம் மாதலரோடுகூடவே இஷ்டமானவழியினால்செ
யாகசாலையைஅடைந்த வாயிலகாப்பவனால் முறைப்படி தடுக்
கட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'ஐயா ! நாங்கள் யாகத்தைப் பராகக்
தாம் ஆவலானது மிகப்பெருகியிருக்கிறது நாங்கள் அதிதி
க வந்திருக்கின்றோம் வாயிலகாப்பானே ! உளளேறுழை
ரு உன்னுடையகட்டளையை விருமபுகிறோம் இவ்விடத்தில்
விரதபுமன்னுடைய குமாரனான 1 ஜனகனுடைய யாகத்தைக்
கவந்த நாங்கள் வாதம்செய்ய விருப்பமுள்ளவாகளாகவும்
நராஜனைப் பராகக் விருப்பமுள்ளவாகளாகவும் இருக்கி
ம் வாயில காப்பவனே ! நீ கோபம்கொள்ளலாகாது உத்த
ன வந்தியுடன் கூடினதில் சோப்பிப்பாயாக' என்கிறவசனத்
த கூறினா வாயில காப்போன, 'நாங்கள் வந்தியினுடைய
ளையைச் செய்வவர்கள் என்னால் சொல்லப்படுகிற வாக்கி
ந்த நீர் தெரிந்துகொள்ளும் இந்த இடத்தில் சிறுவர்களான
மமணர்கள் பிரவேசிக்கிறதில்லை முதிர்ந்தவர்களும் கற்றறிந்த
ருமான பிராமமணஸரேஷ்டர்களே பிரவேசிக்கின்றார்கள்'
று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'வாயில காப்பவனே ! இந்த
த்தில் உளளே செல்வது முதிர்ந்தவர்கள் விஷயத்தில் நியமிக
ட்டிருக்கமுமானால் நான் பிரவேசிப்பது தக்கதே ஏனெ
ன, நாங்கள், முதிர்ந்தவர்களும் விரதங்களை அனுஷ்டித்
களும் வேதமோதுவதனுண்டான பெருமையோடு கூடி
களும் (வேத சாஸ்திரங்களைக் கேட்பதில்) விருப்ப
ளவர்களும் இந்திரியங்களை அடக்கினவர்களும் வேதாந்த
திரத்திலும் நிச்சயத்தை அடைந்தவர்களுமாயிருக்கிறோம்
ரியோர்கள், சிறுவர்கள்) சிறுவனாக நினைக்கக் கூடாதென்று
ல்லுகிறார்கள் அகநி சிறியதாயிருந்தாலும் தொடரால்
கிறது' என்று சொன்னா தவாரபாலன், 'முனிவர்களால்
யப்பபட்டதும் அழிவற்ற பிரமத்தை அறிவிக்கின்ற
(மந்திரம் அர்த்தவாதம் முதலியவைகளால்) அநேக ரூபமுள
ம் காமகாண்டத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது விளங்குவதுமான
லலை (=உபநிஷத்தை) நீ அறிவாயாகில் சொல் ஏ ! உள
சிறுவனென்றறி ஏன் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாய் ? வாதவியத்தி

1 இவன் ஸீதையின் தந்தையல்லன், முந்தினவனாயிருக்கவேண்டும்.

யானது உனனால் எவ்விதத்தாலும் அடையமுடியாதது' என சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'இவ்வங்காயின் நடுவிலுள்ள பருந்திருப்பதுபோலச் சரீரம் பருத்திருப்பதைக்கொ (அறிவு) முதிர்ச்சி கருதப்படுகிறதில்லை ஒருவன் குடடையா னும் உடல்கிறியவனுமாயினும் (ஞான ரூபமான) பயனுள்ள யிருந்தால் மிக முதியவனே எவன் (ஞானப்) பயனில்லாதவ அவனுக்கு முதுமைத்தன்மை யில்லை' என்று கூறினான் பாலன், 'சிறுவர்கள் இவ்வுலகில் முதிர்ந்தவர்களிடத்தினி ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நாளடைவிலே வருத்தமாக றாக்களல்லவா? சிறிது காலத்தால் ஞானத்தை அடைவ ஸாத்யமன்று பாலனான் நீ யாதுகாரணத்தால் முதிர்ந்த போலப் பேசுகிறாய்?' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, நரைத்ததனால் மனிதன் முதிர்ந்தவனாகான் எவன் பால னிருந்தாலும் வேத சாஸ்திரங்களை மிக அறிகிறானே அவ் தேவர்கள் முதிர்ந்தவனென்று அறிகிறார்கள் ரிஷிகள் பிர களாலும் நரைகளாலும் பொருள்களாலும் உறவினர்களா (முதிர்ந்தவரை அறிபும) முறையை ஏற்படுத்தவில்லை எவன் கங்களுடன் கூடின வேதத்தை அததியயனம் செய்திருக்கிற அவனே நமக்கு முதிர்ந்தவன் நான் ராஜ ஸபையில் வந்தி பாகக் கீருமபி வந்திருக்கிறேன் வாயில்காப்பவனே!! பெ மாலையை அணிந்துகொண்டிருக்கிற அரசனுக்கு நான் வந்தி பதைத் தெரிவிப்பாயாக வாயில்காப்பவனே! நாம் விதவ களோடு வாதம் செய்கின்றதை இப்பொழுது பாப்பாய எ யோடுகூட வாதம் பெருகினால் அவனை ஜயிக்கப்பட்டவனை பாப்பாய கலவி நிரம்பினவாகளும் பிரதான புரோஹி டுடன் கூடினவாகளுமான பிராமமணர்கள் அரசனோடுகூட இப்பொழுது எல்லாரும் பேசாமலிருக்குந்நுணத்தில் உயர் யோ தாமழவையோ பாரக்கக்கடவா' என்று சொன்னான் பாலன், 'பத்து வயதுள்ளவனான் நீ மிக்க கற்றவர்களான வான்களால் நுழையத்தக்க யாகசாலையில் எவ்வாறு நுழையல நான் உனக்காக உபாயத்தால் முயலவேன் உள்ளே செல்ல உள்ளபடி முயற்சியைச்செய் இதோ அரசர் உன்னுடைய பெ

1 'புஷ்கரமாலிகே' எனப்பது மூலம், 'பொன் மாலையைத் தரி எனப்பது பழையவுரை, 'தாமரை மலர் மாலையணிந்த' எனப்பது லிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

நக்கடிய இடத்தில் வீற்றிருக்கிறார் நீ இவரைத் திருத்தமான களால் துதிப்பாயாக இவா உளனே வருவதில் அனுமதி உனக்கிஷ்டமான அனைத்தையும் பரீதிபுடன் கொடுப்பார்' சொன்னான்

அஷ்டாவகரா, 'ஓ! ஓ! அரசனே! ஜனக வம்சத்தில் பிறந்த களுள் மேனமை வாய்ந்தவனே! நீயே ஸமராட (ஃபேரரசன்) ரீடத்தில் எல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றன (இக்காலத்தில்) முற்காலத்தில் யயாதிமஹாராஜன் ஒருவனுமே யாக காமாக செய்கிறவர்கள் விதவானான வந்தியானவன் வாதம் அறிந் தனை, தனக்கு எதிரியிலையென நெண்ணி, வீரத்ததில் வென்று நறவார்களானவரையும் உன்னால் கட்டளைபிடப்பட்டவர்களும் ரிஷ்டத்தைச் செய்பவர்களுமான வேலைக்காரர்களைக் கொ ஜலத்தில் அமிழ்த்துவிடுகிறானென்று எங்களுக்குக்கேள்வி யிடப்பட்ட நான் (இதனைக்) கேட்டுப் பிரம்மம்ணாக்களினருகில் த வேதாரதாரத்தங்களை ஸபையில் சொல்வதற்கன்றோ ருக்கிறேன்? அந்த வந்தி எங்கே? அவனை எதிர்த்துச் சூரியன் திரங்களை மறையச் செய்வதுபோல நாசம் செய்வேன்' என்று னனார் அரசன், 'நீ எதிரியான வந்தியினுடைய வாக்கிய பலத் அறியாமலே அவனை ஜயிப்பதற்கு வீருமபுகிறாய் (வந்தியின்) மையை நன்கறிந்தவர்கள் இவ்வண்ணம் சொல்லுதல்கூடும் ம செய்வதில் தோரத் பிரம்மம்ணாக்கள் இவனுடன் (வாதம் து) பார்த்தும் விட்டார்கள் முற்காலத்தில் இந்த வந்தியி டயபலத்தை அறியாமல் இவனை வெல்லவீருமபின் பிரம்ம க்கள் இவனோடு எதிர்த்து ஸ்ராயனால் நகூத்திரங்கள் ஒளி னவாவதுபோல ஒளியற்றவராயினா உனக்கு இதில் கியானது ஆசைபற்றியதன்றோ? அது வந்தியை எதிர்த் அவ்வாறே நாசமடையும் குழந்தாய்! மிகக் அறிவுடைய னே தோலவி அடைவிக் கப்பட்டார்கள் நீ எவ்வாறு இந்த மைய வெல்லதற்கு வல்லவனாவாய்?' என்று சொன்னான் டாவகரா, 'இவன் எம்போன்றவர்களோடு விவாதம் செய் ப்பட்டவிலை ஆதலால், சூரனாகக் கருதப்பட்டு அச்சமற்றுப் கிறான் இப்பொழுது எனனை எதிர்த்து (என்னால்) லப்பட்டவனாக வழியில் முறிந்துகிடக்கிற வலிமையற்ற

1. 'பரமமாதவைதம்' எனபதும் 'பரமமாதயமவை' எனபதும் பாடல்கள்.

அசுசுள்ள வண்டிபோலக் கிடக்கப்போகிறான்' என்று சொல்லா அரசன், 'ஆறு¹ நாபிபுள்ளதும் பன்னிரண்டு அசுசுள்ளதும் இருபத்துநான்கு பொருத்துக்களையுடையதும் நூற்றறுபது ஆகவுள்ளதுமான (சகசரத்தின்) பயனை அறிவனே அவன் சிறந்தகவி' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகா. 'இருபத்துநான்கு பொருத்துக்களுள்ளதும் ஆறு நாபிபுள்ள பன்னிரண்டு அசுசுக்களுள்ளதும் முந்நூற்றறுபது ஆகவுள்ளதும் எப்பொழுதும் ஒடிக்கொண்டே யிருக்கிறதுமான² (சகசரம் உண்ணப்பாதுகாக்கவேண்டும்) என்று சொன்னான் அரசன். '(தேரில்) பூட்டப்பட்ட இரண்டு பெண்குதிரைகளபோலச் சிறப்பவைகளும் பருந்துகள்போல விழுகின்றவைகளு (இரண்டு வஸ்துகளிருக்கின்றன) தேவர்களுள் எவன் உயரதக காப்பத்தில் தரிக்கிறான்? அவ்விரண்டும் எந்தக்காப்ப உணடுபண்ணுகின்றன?' என்று கேட்டான் அஷ்டாவகாரா, சனே³ உன்னுடைய வீட்டிலும் உண்பகைவரின் வீட்டிலும் அவ்விரண்டும்⁴ (மின்னலும் இடியும்) நேரவேண்டாம்⁵ மானது (அவ்விரண்டையும்) உணடுபண்ணுகிறது அந்த மேகத்தையே உணடுபண்ணுகின்றன' என்று சொன்ன அரசன், 'எந்தப் பிராணி தூக்கத்தில் கண்ணை மூடாமல் இருக்கிறது? எந்த வஸ்துவானது பிறந்து அசைவற்றிருக்கிறது எதற்கு இருதயம் இல்லை? எது வேகத்தால் வருத்தியடைகிறது என்று வினவ, அஷ்டாவகாரா, 'மீன தூக்கத்தில் கண்ணை மூடவில்லை⁷ முட்டையானது பிறந்தும் அசைக்கிறதில்லை⁸ மிலலாததற்கு இருதயமில்லை⁹ நதியானது வேகத்தால் வரு

1 ஆதிபாவம் 64-ம் பக்கம் குறிப்பிற்கானது

2 'காலநதவருமல செயதஅறம்' எனபது பழையவுரை

3 வேறுபாடும் 4,5 'துயரமும் மாணமும் எனபதும், மனம் எனபதும் கருத்து' எனபது பழையவுரை

6 'ஜீவாதமா எனபது கருத்து' எனபது பழையவுரை

7 'பிரமமாண்டம் எனபது கருத்து' எனபது பழையவுரை

8 'உடலில் பற்றற்றவனுக்கு எனபது கருத்து' எனபது பழையவுரை

9 'சுததம் எனபது கருத்து' எனபதும், 'ஸவருப ஞானது அழிவிலலை யெனபதும், காணப்படுவன எல்லாம் ஜடமெனபதும், ரத்தில் பற்றற்றவனுக்கே முக்தி யெனபதும், மனமே பிரபஞ்சம் எனபதும் இருத விடைகளால் விளக்கப்பட்டன' எனபதும் பழையவுரை

டைகிறது' என்று சொன்னா அரசன, 'தேவனபோன்ற
மமை வாய்ந்தவனே! நான் உன்னை மனிதனாக எண்ணவில்லை
பாலனலலை என்னால் முதிர்ந்தவனாகக் கொள்ளப்படுகிறாய்
கருக்களின் பிரஸங்கத்தில் உனக்கு ஒப்பான மனிதன் இல்லை
ற்றிரந்தவனே! ஆதலால், ஸபையில் நுழைவதற்கு இதோ
ன் வழியைக் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

நூற்றுமுப்பத்தாறுவது அதயாயம்

தீர்த்தயாதாராவம் (தோடீச்சி)

(அஷ்டாவகாரங்கும் வந்தீக்தும் வாதம் நடந்ததும், தோற்ற
வந்தீ ஜலந்தீல் அமிழ்ந்ததும், ஜலந்தீல் அமிழ்ந்தப்பீட
புருந்த எல்லாப் பிராம்மணர்களும் எழுந்ததும், அஷ்ட
டாவகாரீ தந்தையுடனும் அம்மானுடனும் தமதாஸ
ராம் சேன்றதும், அஷ்டாவகாரீ பிதா
வின் கட்டளையால் ஸமங்கை என்
கிற நகியிலறங்கியதும், அவ
ருடம்பின் கோணல்
நிமிர்ந்ததும்.)

அஷ்டாவகரா, '1 உகரமான சேனையுள்ளவனே! அரசனே!
நகை வரது கூடியிருப்பவர்களும் ஒப்பற்றவர்களுமான இந்த
ரசர்களான, மஹா ஜனத்தில் பிரமமத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற
ரதிகளுக்கே வேறு தெரிந்ததுகொள்ள வேண்டிய விஷயமில்லா
துபோல, எனக்கும், (வந்தியை அறிவதைத் தவிர) வேறு
தரிந்ததுகொள்ள வேண்டிய விஷயமில்லை வாதஞ்செய்து

1 'உகரமான ஸேனையுடன் கூடியவனே! அரசனே! இச்சபையின்
ண் வரது கூடியிருப்பவர்களும் நிகரற்றவர்களுமான அரசர்களின்
லில் வாதிகளுள் சிறந்தவனான வந்தியை நான் அறியவில்லை பெரிய
ரநிலையில் அன்னப் பறவையைத் தேடுவதுபோல நான் அவனைத்
தடியறிக்கிறேன் அதிவாதியென்று காவம் கொண்டவனே! பந்த
த்தை ஒப்புக்கொண்டவனும் நதியின் நீரோட்டம் போன்றவனுமான
இப்பொழுது நன்கு மூண்டெடுக்கின்ற (ஊழித்) தீப்போன்ற என்னை
றிச செல்லப் போகிறதில்லை வந்தியே! இப்பொழுது இந்தச் சபை
ல் என முன்னிலையில் உறுதியுள்ளவனாக இரு' என்பது வேறுபாடத்
ன் பொருள்

(தோற்றவாகளை) முழுகச்செய்துகொண்டிருந்த நீ, தனமில்லா வன ஆற்றின் ஜலத்தில் விழுந்த மீளாமற்போவது போல விடுபட மாட்டாய் வந்தியே! நன்கு மூட்டப்பட்ட தீப்போலிருக்கி என விஷயத்தில் இப்பொழுது இங்கே ஸ்திரமாக இரு 'என சொன்னா 1 வந்தி, 'தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற புலியை எழுப்பாதே கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸாபபத்தைத் தயில் மிதித்தால், காலால் மிதிக்கப்பட்ட அதனிடமிருந்து நீ கழிகப்படாமல் விடுபடமாட்டாய் அதனைத் தெரிந்துகொள் திமான தேகமுள்ளவனும் (புத்தி) பலம் சிறிதுமில்லாதவனுமான ஒரு மனிதன் கொழுப்பினால் மலையைக் குத்தினால் அவனுடைய கையே நகங்களுடன் பிளக்கப்படுகிறது மலைக்குக் காயம் காணப்படுகிறதேயில்லையன்றோ?' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகரா 'மைநாகத்தாக்கு மறற மலைகள் போலவும் வண்டியிழுக்கிற காளைக்கு கனறுக்குடிகள் போலவும் மிதிலாதிபதியான அரசனுக்கு எல்லா அரசாசனம் கீழ்ப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், எப்படி தேவர்களுள் மஹேந்திரன் மிகச் சிறந்தவனோ, எப்படி நதிகளுக்கிடையே மிகச் சிறந்ததோ அப்படியே அரசர்களுள் நீ ஒருவனே மிகச் சிறந்தவன் வந்தியை என்னருகில் அழைத்தவரச் செவ்வாயாக' என்று சொன்னான் அரசனே! அஷ்டாவகரா ஸனையில் இவ்வண்ணம் காஜித்துக் கோபம் மூண்டவராக வந்திப்பாராதது, 'என்னால் சொல்லப்படும் வாக்கியத்துக்கு நீ விடை கூறுவாயாக உன்னுடைய வாக்கியத்திற்கும் நான் விடை கூறுகிறேன்' என்று சொன்னான்

வந்தி, 'அகனி ஒருவனே பலவாறு மூட்டப்படுகிறான் ஸ்ரீராயன் ஒருவனே இந்த உலகம் முழுமையிலும் பிரகாசிக்கிறான் வீரனை தேவராஜன் ஒருவனே பகைவரைக் கொல்கிறான் யமன் ஒருவனே பிதருக்களுக்குத் தலைவன்' என சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'நண்பர்களான இரத்திரனும் அ

1 இந்தப் பகுதியும் அஷ்டாவகரா சொன்னதாகவே கொண்டு, 'எனினும் படுத்திக்கொண்டிருக்கிற புலியென்று அறிவாயாக பிதாவிட்டால் நிகரஹத்தினால் முந்தியே காலால் மிதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸாபபம் போன்றவனுமான அப்படிப்பட்ட என்னுடைய தலையை மிதித்து என்னிடத்தினின்று கழிகப்படாமல் நீ விடுபடமாட்டாய்' என்று பொருள் செய்வது பழைவரை

ம இருவராகவே ஸஞ்சரிககிருடர்கள் நாரதா பாவதா என தேவரிஷிகளும் இருவரே அஸுவினீ தேவர்களும் இருவரே ததிரகுச சககரங்களும் இரண்டே பரமமதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கணவனும் மனைவியும் இருவரே' என்று சொன்னாதி, 'இந்த பரஜையானது தன்னுடைய வினையினால் 1 மூன்று மாகப் பிறக்கிறது மூன்று வேதங்கள் (தாதபாயததோடு) ரந்தவைகளாக (மூன்று ஆசரமங்களுக்கும் உரிய) எல்லாக் மக கூட்டங்களையும் தாங்குகின்றன யாகததை நடத்துகின்றனது வாணததாரர்கள் 2 மூன்று ஸவரங்களைச் செய்கின்றார்கள் வாககம் நரகம் பூமி என வினைப்பயனை அனுபவித்ததற்கிடமான) கங்கள் மூன்றே என்றும், (ஸொயன் சந்திரன் அகனி என) ரிகள் மூன்றே என்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்று சொன்ன அஷ்டாவகார, 'பிரமம் வித்துக்களுக்கு ஞானத்தை அடைந்தகிடமான ஆசரமங்கள் நான்கு நான்கு வாணததாரர்கள் த ஞான யாகததை நடத்துகிறார்கள் விராட ஸுத்தராதமாந்தாயாமி துரீய மூர்த்திகளின் ஸாக்ஷாதகார ரூபமான நிலைமை நான்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளைத்தெரிவிப்பவான அகாரம், உகாரம், மகாரம், அராததமாதரை ஆகிய உசரங்களும் நான்கு வாக்கும், பரா பரயந்தீ மதயமா வைகரீ நகிற நான்குபாதங்களுள்ளதென்று எப்பொழுதுமே சொல்லப்பட்டது' என்று கூறினா வந்தி, 'அகனிகள் 3 ஐந்து 1 பங்கு சந்தஸானது ஐந்துபாதங்களுள்ளது 5 யாகங்கள் ஐந்தே இப்படியே சபதம் முதலியவற்றை கரணிகிற இந்திரியங்களும் 6 ஐந்து

1 நலவினையினால், தேவா, தாவரம், மனிதா என மூன்று, தீவினையினால் நரகா, தாவரம், திரயக என மூன்று

2 பராதஸஸவனம், மாததியந்தினஸவனம், ஸாயமஸவனம்

3 காஹபதயம், ஆஹவநீயம், தசுதினுகனி, ஸபயம், ஆவஸதயம்

4 'உகதா, அதயுகதா, மதயா, பிரதிஷ்டா, ஸுபாதிஷ்டிதா, யதரீ, உஷ்ணிக, அநிஷ்டுப, பருஹதீ, பங்கதீ, தரிஷ்டுப, ஜகதீ, அதிஷ்டீ, சகவரீ, அதிசகவரீ, அஷ்ட, அதயஷ்ட, தருதி, அதிதருதி, நதி, பராகருதி, ஆகருதி, விகருதி, ஸங்கருதி, அதிகருதி, உதகருதி னச் சந்தஸுகள் இருபத்தாறு' என்பன வருத்தரதனாகரம் முதல் அத்யம் 19, 20, 21-வது ஸ்லோகங்கள்

5 அகனிஹோதரம், தாசபூணமாஸங்கள், சாதுமாஸங்கள், பசு, ஸாமம் ! கண-முககு-நாக்கு, செவி, தவக

சரீராகாரமாகப் பரிணமிகின்ற ஜலபரதானமான ஐரது பூதங்களில் சஞ்சரிகின்ற சிசுசகதியும் பரமானம், விபாயம், விபம், நிதரை, ஸமருதி என்கிற ஐரது வருத்தங்களாகிற ஐரது சிசுகளுடன் கூடியதாக வேதத்தில் காணப்பட்டிருக்கிறது உலகதாலும் ஐரது விஷய பரவாஹங்கள் புணயமானவை என்று விதிதிபெற்றிருக்கின்றன' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'ஆதானத்தில் ஆறு கோக்களைத் தக்ஷிணையாகச் சிலா சொல்கிறார்கள் காலச்சகரத்தை நடத்துகிற இரத ருதுக்களும் ஆரோனேந்திரியங்களும் ¹ ஆறு கருத்திக்கைகளும் ஆறு எலவேதங்களிலும் ஸாதயஸகங்களென்கிற யஜ்ஞவிசேஷங்களும் ஆ என்று காணப்பட்டிருக்கின்றன' என்று சொன்னார் வந்தி, 'இந்திரியங்களால் அனுபவிககத்தக்க உலக விஷயங்களில் பசுக்களே போலப் பற்றுதலுள்ள ² ஏழு கிராமப் பசுக்களும் ஆமுஷ்டமிக விஷயங்களில் பற்றுதலுள்ள ஏழு வரய பசுக்களும் ஏழு சந்தங்களும் ஒரு பாகத்தை நடத்துகின்றன ரிஷிகளும் எழுவா பூதங்களும் ஏழு வீணையும் ஏழு தந்தியுள்ளதென்று பரவித்தம் இருக்கிறது' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'நூற்றுக்கணக்கானவைகளை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற சண்ட நாராககோணிக ³ எட்டு அப்படியே சிங்கத்தைக் கொல்லுகிற சரபம் எட்டுக்கள்களை உடையது தேவதைகளுள் வஸுக்கள் எட்டுப் பேரென்கிற கேட்கிருக்கிறோம் எல்லா யஜ்ஞங்களிலும் பூபரு எட்டுப் பட்டையுள்ளதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார் வந்தி, 'பிதருக்களை உத்தேசித்துச் செய்யாததில் ஸாமிதேவீ என்கிற அக்கினியை மூட்டுகிற ருக்ருக்க ⁴ ஒன்பதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அப்படியே, முகரு

¹ முன சொல்லிய கண முதலிய ஐரதனோடு மனமும் சோர்வு

² முன சொல்லிய கண முதலிய ஆறுடன் புத்தியும் சோரது எ இவற்றின் விஷயங்களை இமமைப்பயனில் வந்தபோது கிராமப் பசுக்கள், மறுமைப் பயனில் வந்தபோது வரயபசுக்கள்

³ முன சொல்லிய கண முதலிய ஏழும் அஹங்காரமும் சோர்வுடன் விஷயங்கள்

⁴ ஒரேருக்கு மூன்று முறை ஜபிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு முறையிலும் மூன்று ஸயித்தங்கள் ஹோமம் செய்யப்படுதலால் ஸாமிதேவீ ஒன்பதாகின்றன

ரான பிரகருதியானது தன குணங்களின் ஏற்றம் தாழ்ச்சி மனகிற நிலைமைகளால் ஒன்பது எண்ணிக்கையைப் பெற பலவித வஸ்துகளை உண்டுபண்ணுகிறதென்று சொல்லுகிறா பருஷதீச சநதஸானது (தனித்தனி) ஒன்பது அக்ஷரங்களின் நான்கு பாதங்களுடன் கூடியதென்று சொல்லப்பட கிறது ஒன்பதுவரையிலுள்ள எண்களே வரிசைசுரமம் பிருந்து பல எண்களாகின்றன' என்று சொன்னான் அஷ்டா , 'இவவுலகத்தில் தேசமென்கிற பெயருள்ள புரத்தில கின்ற ஜீவனுக்குத் 1 திசைகள் பத்தென்று சொல்லப்பட கின்றன பத்து நூறுகளை நிறைந்த ஆயிரமாகச் சொல்லு கள காப்பினிகள் காப்பங்களைப் பத்துமாதம் சுமக்கிறா தத்துவத்தை உபதேசிக்கிறவர்கள் பத்துப்போகள் தத்து த நிராகரிப்பவர்கள் பத்துப்போகள் தத்துவ வித்யோப ததைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தக்க அதிகாரிகள் பத்துப் போ என்று சொன்னா வநதி, 'ஜீவபசுக்களுக்கு இந்திரியங்க அறியப்படுகிற விஷயங்கள் பதினென்று இந்தப் பதினெரு ங்களே இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஜீவ பசுக்களுக்கு யூபங்களாக கின்றன பராணிகளுக்கு ஸந்தோஷம் துக்கம் முதலிய ரங்கள் பதினென்று, தேவர்களுள் ருத்திரர்கள் பதினெரு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னான் டாலகரா, 'வருஷத்தைப் பன்னிரண்டு மாதங்களுள்ளதாகச் ஸ்லுகிறார்கள் ஜகதீச சநதஸின் பாதமானது பன்னிரண்டு ரங்களையே உடையது 2 பரகருதியாகமானது பன்னிரண்டு ளால் முடிக்கத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ல்கில் அறிஞர்கள் ஆதிதயாகளைப் பன்னிருவாகமென்று ஸ்லுகிறார்கள்' என்று கூறிலா வநதி, 'திரயோதசி நிதி து சிறந்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பூமியும் பதின று தவீபங்களுடன் கூடியது' என்று சொன்னான் வந்தியான இவவளவுமட்டிலும் சொல்லி ஓயந்தான் அஷ்டாவகரா ஸ்லோகத்தினுடைய பிரதியபாதிசைய உரைத் 'ஸங்கமில்லாத ஜீவாதமாவாவனவன் பத்து இந்திரியங்கள் மீனம் அஹங்காரம் ஆகப் பதினமூன்றையும் ஆஸாயித்து யந்திரியஸம்பந்தரூபமான போகமென்கிற யஜ்ஞத்தில்

1. 'வாக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் பத்து' என்பது பழையவுரை

2. 'பிரவீத்தமான யாகம்' என்றும் கொள்ளலாம்

நிலைபெற்றிருக்கிறான் ¹ அதிஜகதீசசுந்தஸ்களைப் பாதம் ஒன்று குப்பதினமூன்று முதலான அக்ஷரங்களுள்ளவைகளென்று வெலுகிறார்கள் ² என்று கூறினான்

பிறகு, ஸூத்ரபுத்தரான வந்தி பேசாமல் தலைகுனிந்து கவலையுள்ளவனாக இருப்பதையும் அஷ்டாவகரா மேலமேல் (யங்களைச்) சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதையும் பார்த்து, அப்போது, ஸபையில் பெரிய ஆரவாரம் எழுந்தது ஜனகராஜனுக்கு எல்லாம் நிரம்பின அந்தயஜ்ஞமானது அவ்வாறு ஜனங்களுக்கு ஆரவாரத்தால் குழப்பமடைந்திருக்கும் தருணத்தில், பிரவீணர்களான எல்லாப் பிராமமணர்களும் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு அஷ்டாவகரரைப் பூஜித்துக்கொண்டுமே நேரில் வந்தார்கள். அஷ்டாவகரா, 'அரசனே! இவனாலேயே, முற்காலத்தில், பணங்களான பிராமமணர்கள் வாதத்தில் ஐயிக்கப்பட்டு ஜல அமிழ்த்தப்பட்டார்கள் இந்தவந்தி இப்பொழுது அந்தக் கையே அடையக்கடவன் இவனை விரைவாகப்பிடித்து ஜல அமிழ்த்து' என்று சொன்னான் வந்தி, 'ஜனகமகாராஜனே! வருணராஜனுடைய புத்திரன் உன்னுடைய யாகம் இங்கு நடப்போதே அந்தவருணலோகத்தில் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு நிறைவேற்றத்தக்க ஸ்தையாகம் நடந்துகொண்டிருந்தது காக அந்தச் சிறந்தபிராமமணர்கள் என்னால் அனுப்பப்பட்டார்கள் வருணனுடைய யஜ்ஞத்தைப் பார்ப்பதற்காகப் போய் அவர்களெல்லாரும் இதோ மீண்டும் வருகிறார்கள் எவரால் தந்தையை அடையப்போகிறேனோ அந்தப் பூஜிக்கத்தக்க அவகாரைப் பூஜிக்கிறேன்' என்று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, மீதர்களான எந்தப் பிராமமணர்கள் வாக்ருடனுமே மோதையுடையதோலி அடைக்கப்பட்டவர்களாக ஸமுத்திர ஜலத்தில்

1 'ஜனாராவரணமான அஜ்ஞானத்தை அதிகாமிக்கிருக்கிற முதலியவைகள் புத்தி முதலிய பதினமூன்று இந்திரியங்களைப் பிறவைகளென்று சொல்லுகிறார்கள்' என்பது வேறுபொருள்

2 அஷ்டாவகரருக்கும் வந்திகும ஒன்றுமுதல் பதினமூன்று யுள்ள எண்களைக்கொண்டு நடந்த வாதத்தைத் தெரிவிக்கும் ருலோகங்களுக்கு, வெளிப்படையாகத் தோற்றுகிற பொருள் ஒரு இவகே எழுதப்பட்டது இவற்றில் ஒவ்வொரு எண்ணுக்கும் தாழ்மமாக ஒவ்வொரு ருலோகம் எழுதி அவ்வவற்றின் உள்ளுறைப் பெயர்களுக்குப் பழைய வரை அதனை அவ்வவையிற் காண்க

படி செய்ப்பட்டாராகனோ அவர்களுடைய வேதமயமான
தவாகை மேதைபுடன் நான் மீட்டேனென்பதை ஸாதுககள்
ராயநது பாரக்கக்கடவா நடந்ததை அழியும் நெருப்பானது
கரும் ஸவபாவமுள்ளதாக இருந்தாலும் மெய் பேசுபவர்களு
ய சரீரங்களை விட்டுப் பெரிய சொல்பவர்களுடைய சரீரங்களை
பபதுபோல, ஸதபுருஷர்கள், ¹ சிறுவர்களோ புத்திரர்களோ
சுந்திறமை குறைந்தவர்களாயினும் அவர்களுடைய பேச்சில்
மததை ஆராயவார்கள் ² நறுவிலி மாததின் இலையில் போஜ
செய்தோ பழத்தைச் சாப்பிட்டோ தேஜஸை இழந்தவனாக
நதுகொண்டு வந்தியின் வசனத்தைக் கேட்கிறாயோ, அல்லது,
மூல செய்ப்பட்டும் ஸதோத்திரங்கள் உன்னை மதமடையும்
செய்கின்றனவோ ஜனக! நீ யானையைப்போல வந்தியினால்
கொமாகத் தூண்டப்பட்டவனாகி என்னுடைய இந்த வசனத்
த கேட்கவில்லை' என்று சொன்னா ஜனகன், 'திவ்ய ரூபத்
தன் கூடியதும் மனுஷ்ய சக்திக்கு மேற்பட்டதுமான உம
டைய வாசகைக் கேட்கிறேன் நீர் நேரில் திவ்யரூபத்துடன்
யவராக விளங்குகிறீர் நீர் விவாதத்தில் வந்தியைத் தோலவி
டயச் செய்பதனால் இவன் இப்பொழுது உமமுடைய இஷ்டப்
பு உமது வசத்திலிருப்பவனாக ஒப்பிக்கப்பட்டுவிட்டான்'
று சொன்னான் அஷ்டாவகரா, 'வேந்தே! இந்த வந்தி உயி
டிருப்பதனால் எனக்கு யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை, இவ
ருப் பிதா வருண்ணையாகில் ஸமுத்திரத்தில் இவனை மூழ்கும்
செய்வாயாக' என்று சொன்னா வந்தி, 'நான் வருண்
னுடைய புத்திரனே ஜலத்தில் முழுகச் செய்யப்படுவதில்
கருப் பயமில்லை இந்த அஷ்டாவகரா, நெடுங்காலமாகக்
காலம் போயிருந்த பிதாவான் கஷோளரை இந்த முகூர்த்தத்
பாரப்பார' என்று சொன்னான்

பிறகு, மகாத்மாவான் வருண்ணால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தப்
மமனர்கள் எல்லாரும் ஜனகனுடைய ஸமீபத்தில் அந்த ஜலத்

¹ 'ஸதபுருஷர்கள், (பேசுகிறவர்கள்) சிறுவர்களானாலும் புதராக
நாலும் பேசுந்தன்மை குறைந்தவர்களானாலும் அவர்களுடைய பேச்
ஸாரத்தை ஆராயவார்கள்' என்றும் கொள்ளலாம்

² '஁லேஷ்மாதீ' என்பது மூலம், 'அதன் இலையில் உண்பதும்
ந பழத்தைப் புசிப்பதும் புத்தியைக் கெடுப்பவை, அதனால், குற்ற
வை' என்பது பழையவுரை

திலிருந்து மேலே எழுந்து வந்தார்கள் கஹோளா, 'ஜனநபுத்திரனைப் பெறுவதற்குரிய புனையகரமங்களால் இதற்காகப் புதலவர்களை விரும்புகிறார்கள் நான் செய்ய முடியாத அநகராயத்தை என்னுடைய புத்திரன் செய்தான் ஜனக! பலவலாதவனுக்குப் பலமுள்ள பிள்ளையும் அறிவிலாத குறைந்தவனுக்குப் பண்டிதனான பிள்ளையும் கற்றறியாதவனுக்குக் கற்றறிந்த பிள்ளையும் உண்டாகின்றனா' என்று சொன்னா வந்தி, 'அரண்மனையின தானாகவே புத்தத்தில் கூடாமையுள்ள கோடாலியினால் உபகந்தவர்களுடைய தலைகளை அறுத்துக்கொண்டு (இருக்கிற) உனக்கு மன்களமுண்டாகுக இங்கே ஜனகராஜனுடைய இயக்கத்தில் உகதயமென்கிற கரதுவிசேஷத்தில் கானம்பண்ணாத கதும் பெரிதும் சிறந்ததுமான ஸாமமானது கானம் பண்ணப்படுகிறது, ஸோமரஸமும் நன்கு பானம் பண்ணப்படுகிறது தேவர்கள் சந்தோஷத்துடன் பரிசுத்தமான ஹவிரப்பாகங்களே நேரில் பெற்றுக்கொண்டார்கள்' என்று சொன்னான் அரசே. பிறகு, அந்த எல்லாப் பிராமமணர்களும் மிக நல்ல ஒளியுள்ளவர்களாக எழுந்தவுடன், ஜனகராஜனால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட வந்தியானவன் ஸமுத்திர ஜலத்தில் பிரவேசித்தான் அஷ்டாவத அந்தப் பிராமமணர்களால் பிதாவான கஹோளரைப் பூஜிக்கச் செய்து தாழ்ம உள்ளபடி பூஜிக்கப்பட்டு வந்தியைவென்று மாணான் ஸவேதகேதுவுடன் சிறந்த ஆஸ்ரமத்தைக்குறித்தே திரிபிவந்தாரா பிறகு, பிதாவான கஹோளா, மாதாவான ஸாஜாபிண பக்கத்தில்நிற்கிற இந்த அஷ்டாவதகாரைப்பார்த்து, 'நீ இஸ்மநகரத்திலில் சீக்கிரம் ஸநாநம் செய்வாயாக' என்று சொன்னது அவர் அவ்வண்ணமே ஸநாநம் செய்தார் உடனே, கோகநிமிர்ந்த அங்கங்களுடன் கூடியவராலா ¹ ஸமநகரத்தியும் பாரமாயிற்று இதில் ஸநாநம் செய்கிறவன் பாவத்தினின்று படுகிறானன்றோ? நீயும் பிராதாக்களுடனும் பராயையுடனும் ² ஸநாநபாணவகாஹங்களுக்காக இந்தநதியில் பிரவேசிப்பாயிருந்திரந்தன! அஜமீட வம்சத்தில் பிறந்தவனே! பிரவித்த

¹ அதுமுதல் புனையமான அந்தத்தியும் ஸமங்கை என்னும் பெயரளத்தாயிற்று' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

² ஸநாநம், அவகாஹம் இரண்டும் ஒருபொருட்சொற்கள், ஸநாநம் திரவங்களோடு நீராடுவது, அவகாஹம் மந்திரங்களினிற் நீராடுவது என்று வேறுபாடுகொள்ளலாம்

ககிற நீ இந்த இடத்தில் பிராதாககளுடனும பிராமமணாகளுட
ஸுகமாக வலிதது எனனோடுகடப பரிசுத்தமான காமங்
லேயே பறறுதலுள்ளவனாக வேறு புணாணியஸ்தலனகளுககுச
ல்லககடவாய

நூற்றுமுப்பத்தேழாவது அதயாயம்

தீர்த்தயாதாரபாவம் (தோடர்க்சி)

ஷ்டிரர் ரைப்யநுடைய ஓஸராமத்தை அடைந்ததும், லோமசர் யவந்
நுடைய உபாங்கியாவத்தைச் சொல்லத்தோடங்கியதும், யவசர்கர்
ய் தகப்பனருந்தமிழ்ச்சாரான ரைப்யரிடமும் பராவஸுவிவிடமும்
அரீவாவஸுவிவிடமும் பொறமையினால் உபதேசமில்
லாமலே வேதங்களை அறிவதற்காகத் தவம்புரிந்
ததும், இந்திரன் தடுத்தும் அவனிடத்
கீனின்று வலந்து வரத்தைப் பெற்
றதும், பரகீலாஜர் யவகீர்த்தருக்
குப் பாலகியின் உபாங்
யானத்தைச் சொல்
லியதும்)

இதோ மதுவிலை எனகிற ஸமங்கையானது நனகு விளங்கு
து பரதன் ஸநானமசெய்த காததயிலமெனகிற தீர்த்தம் இது
மத்தினினது நமுவாதவனே! வருதரனைககொளறதனால் செல்
குன்றிய இந்திரன் ஸமங்கையில் நீராடி எல்லாப் பாவங்களி
னறும் விடுபட்டானும் புருஷஸரேஷ்டனே! முற்காலத்தில்
அதிதியானவள புதராகளை விருமபி எந்த இடத்தில் அதற்குரிய
னனத்தைச் சமைத்தாளோ அந்த வினசனமானது இதோ
மராகத்தினுடைய மத்தியில் இருக்கிறது, பரத ஸரேஷ்டரகனே!
தச சிறந்த மலையினம்தேறிப் புகழை அழிககின்றதும் வாககி
ல் சொல்லத்தகாததுமான துன்பத்தை விலககிககொள்ளுற
அரசே! ரிஷிகளுககுப் பிரியமான கனகலனககொன்னும் மலை
இவை புதிஷ்டிரா! கீர்த்திபெற்ற கனகையானது இதோ

1 'மைநாகமலை பூமியினுள் மறைந்தஇடம் இது ஆதலால், இது வீந
மென்னப்படும முற்காலத்தில் இங்கே அதிகி புதராகளை விருமபி,
மமெளதனமென்னும் அன்னத்தைச் சமைத்தாள' எனபது இவகி
டி மொழிபெயாப்பு

விளங்குகிறது முற்காலத்தில் பகவானுன் ஸனதகுமாரா இந்
இடத்தில் தவத்தின் விதிதியை அடைந்தாரா அஜமீட வம்ச
தில் பிறந்தவனே! இதில் ஸநானம் செயதால் எல்லாப் பாவங்
களாலும் விடப்படுவாய் குருதியின் புதல்வனே! புணயமென்
பெயருள்ள மடுவையும் பருகுதந்தம் என்கிற மலையையும்¹ ஒன்
யிலலாமல் செல்லுகிற கங்கையையும் அடைந்து ஸகோதராக
டனகூடி நன்கு ஸநானம்செய்வாயாக ஸதூலசிரஸினுடைய ஆ
ராமமானது அழகியதாகப்பிரகாசிக்கிறது குருநீரந்தன! இரத இட
தில் அகங்காரத்தையும் கோபத்தையும்விட்டுவிடு பாண்டு நந்தன்
எந்த இடத்தில் பரதவாஜபுதரரும் விதவானுமான? யவகரீதா நா
மடைந்தாரோ அந்த அழகிய ரைப்பருடைய ஆஸ்ரமம் இதே
விளங்குகிறது' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'பிரதாபசா
யான பரதவாஜ ரிஷியானவா எவ்வாறு யோகமகிமைபுள்ளவரா
இருந்தாரா? முனிபுதரரான யவகரீதா எதற்காக நாசமடைந்தார்
இவையனைத்தையும் நடந்தவண்ணம் உண்மையாகக் கேட்க விருப்
கிறேன் தேவர்களுக்கொப்பான ரிஷிகளுடைய செய்கைக
சொல்லப்படுவதனால் மிகத் மனக்களிப்படைகிறேன்' என
சொன்னா

லோமசா, 'பரதவாஜரும் ரைப்பரும் தோழர்களாயிரு
தாரகள் அவர்கள் இந்தக்காட்டின் மத்தியில் மிக அன்புபாரா
டிகொண்டு வலித்தாரர்கள். ரைப்பருக்குப் பராவஸு அர
வஸு என்கிற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தார்கள் பரதகு
தில் உதித்தவனே! பரதவாஜருக்கு யவகரி என்கிற ஒரு புத்தி
இருந்தான் ரைப்பா புத்திரர்களோடுகூடி விதவானை இருந்த
மற்றவா (=பரதவாஜா) தவமுள்ளவராக இருந்தாரா பரதஸு
டனே! அவ்விருவருக்கும் நிகரிலலாத அன்பு உண்டாயிற்
தேஜஸவியும் குற்றமற்றவருமான யவகரியானவா தவசிய
தமது மிதா பிராமமணர்களால் நன்குமதிக்கப்படாமலிருப்ப
யும் ரைப்பா புத்திரர்களோடுகூடப் பிராமமணர்களால் ந
மதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்துத் துக்கத்தால் நன்கு க
பட்டவராகி மனவருத்தமடைந்தாரா பாண்டவ! பிறகு, அ
வேதங்களை அறிவதன்பொருட்டுக் கடுந்தவம் புரிந்தாரா

1 தூஷணி அல்லது உஷணி என்றும், கங்கை என்றும் இரண்டி
கொள்வது வேறுபாடும்,

2 இந்தப்பெயர் யவகரி என்றும் வழங்குகிறது

பருந்தவமுள்ள அவா நன்கு மூட்டப்பட்ட பெரிய நெருப்பில்
தகததை வாட்டிக்கொண்டு இந்திரனுக்கு ஸந்தாபத்தை உண்டு
ண்ணினா யுதிஷ்டிர! பிறகு, இந்திரன் 'யவகரீதரிடம் வந்து,
நீ எதற்காகக் கடுமையான தவத்தைச் செய்கிறீர்?' என்று
எவிலுன் யவகரீதா, 'தேவகணங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனே!
பிராமமணர்களால் அததியயனம் செய்யப்பட்டிராத வேதங்கள்
ரணக்குத தாமாகவே) தோற்றவேண்டுமென்று நான் இந்தச்
சந்த தவத்தைச் செய்கிறேன் இந்திர! என்னுடைய இந்த
முயற்சியானது வேதங்களை அடைவதற்காக ² கௌசிக! தவத்
தூல எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் அறிய விரும்புகிறேன்
ரபுவே! குருமுகத்தினின்று வேதங்கள் நீண்டகாலத்தால்
முடையதககவைகளாக இருக்கின்றன ஆகையால், (அவைகளை)
முடையதற்காக நான் இந்தப் பெருமுயற்சியை அடைந்திருக்கி
றன்' என்று சொன்னா இந்திரன், 'பிரமமரிஷியே! நீ செல்ல
விரும்புகிற இது வழியல்லாவழி பிராமமணரே! உமமுடைய
தாமாவைத் துன்பமுடையச் செய்வதால் உமக்கு என்ன பயன்?
சலலும், குருவினுடைய வாக்கினின்று அதியயனம் செயவீ
ராக' என்று சொன்னான் பாரத! இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு இந்திர
ன் சென்றான் பாரத! அளத்தற்கரியவல்லமையுள்ள யவகரீதரும்
நீண்டுமே தவம்புரிவதில் முயற்சியைச்செய்தார அரட்சனே! பெரிய
தவத்தைச்செய்கின்ற யவகரீதா பயங்கரமான தவத்தினால் தேவேந
ரிரண் மிகவும் ஸந்தாபத்தை அடையும்படி செய்தாரென்று நமக்
தக கேள்வி அவ்வண்ணம் கடுந்தவம் செய்கின்ற அரதம்ஹா
மனிவரை அடைந்து, தேவேந்திரன், 'செய்ய இயலாத விஷயம்
உமமால் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது உமமுடைய இந்தக்காரியம்
ஜலோச்சனையுடன் செய்யப்பட்டதன்று. வேதங்கள் உமக்கும்

1 'பிராமமணராம்' என்பது மூலம், பொருட்பொருத்தத்திற்காக
முன்றும் வேற்றுமையாகக் கொள்ளப்பட்டது

² கௌசிகன் என்பது இந்திரனுக்குப் பெயர் 'குசிகராஜன் இந்திர
னுக்கு சிகரான புத்திரன் வேண்டுமென்று தவஞ்செய்ய, தன்னப்போல
வேறொருவன் உண்டாவானே என்ற பயத்தால் இந்திரன் குசிகராஜனுக்
குத தானே புதரானான் அதனால், அவனுக்குக் கௌசிகன் என்னும்
பெயர் வந்தது' என்றும், 'இந்திரன் பிறந்தபோது குசத்தால் குழப்பப்
பருந்தமையால் கௌசிகனென்ற பெயர்பெற்றான்' என்றும் ஹரிவம்சம்
உறும

உமது பிதாவுக்குமே (ஓதாமல்) ¹ விளங்கா' என்றுசொன்னால் யவகீதா, 'தேவராஜனே! என விருப்பமானது இவ்விதம் செய்யப்படாமல் போருமானால் நான் அதிகநியமத்தோடு மிகவுக்ஞமையான தவத்தைச் செயவேன் இந்திர! தேவராஜனே! இவ்விதமாக என்னால் விருமப்பபட்ட எல்லா விருப்பங்களையும் இச்சமயத்தில் நீ செய்யாமல் போவாயாகில் நன்றாக முட்டப்பட்ட நெருப்பில் ஒவ்வோர் அங்கத்தையும் அறுத்தே ஹோமத்தைச் செயவேன் அதனை நீ தெரிந்துகொள்' என்றுசொன்னான் புத்திமானான இந்திரன் மஹாத்மாவான அந்த முனிவருடை அந்தரிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அவரைத் தடுப்பதற்காக புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசித்தது, பிறகு, பல ஞாநுபிராயமுள்வரும் வலிமைகுறைந்தவரும் க்ஷயரோகமுள்ளவரும் தவமுள்வருமான ஒரு பிராமமணருடைய வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டான் அவன் அந்தக்கங்கையில் யவகீதருக்கு ஸநானம் முதலீகாரியங்களுக்குத் தக்கதாயிருந்த துறையில் மணல்களால் அலைபோட்டான சொல்லுகின்ற இந்திரனுடைய சொல்லை அந்த பிராமமணஸரேஷ்டா செய்யாமற் போனபொழுது, அவை கங்கையை மணல்களால் நன்குநிரப்புகிறவனாகக் கங்கையில் மண்பிடிக்கை ஓயாமல் போட்டுக்கொண்டிருந்தான் இந்திரன் ஸநானம் செய்வதற்காகவந்த யவகீதரை அதனைப் பாராக்குமபடி செய்தான் யவகீதா அனை கடலில் முயற்சியுள்ள அவனைப் பாராததால் அந்த முனிஸரேஷ்டா, உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு 'பிராமண! இது என்ன நடக்கிறது? நீ செய்யவிருப்பியது என்ன பிரயோஜனமில்லாத இந்தப் பெரியமுயற்சியானது அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறதன்றோ?' என்கிற இந்தவசனத்தை உரைத்ததால் இந்திரன், 'கங்கையை அணையினால் கட்டப்போகிறேன் (இன்னால்) ஸுகமானவழி ஏற்படும் ஐயா! (இதனைத்) தாண்டுகிற ஜனங்கள் அடிக்கடி கஷ்டப்படுகிறார்களன்றோ?' என்றுசொன்னான் யவகீதா, 'தபோதன்! பெரிதான் இந்த நீர்ப்பெருக்கானது உன்னால் கட்டமுடியாதது முடியாதசாரியத்தினின்று திருமட்டுவிட்டு, செய்யக்கூடியகாரியத்தைத் தொடங்கு' என்று சொன்னான் இந்திரன், 'எப்படி உம்மால் வேதங்களைப் பெறுவதற்காகச் செய்தற்கரிய இந்தத்தவமானது தொடங்கப்பட்டதோ அப்படியே எப்

1 நீலகண்டா அபிப்பிராயப்படி, முன் ஸலோகத்திலுள்ள நகாரப் இயஞ்ஞம் கட்டிப் பொருள்செய்யப்பட்டது

இந்தப் பொதுப்பானது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னான் யவகீதா, 'தேவர்களுக்கு இறைவனே! ஸாஸ்திரங்களைக் கொன்றவனே! தேவகணங்களுக்குத் தலைவனே! னுடைய இந்த முயற்சியைப்போல என்னுடைய இந்த முயற்சி மும் பயனற்றதென்று எண்ணுகிறாயாகில் உன்னால் செய்யக்கூடிய காரியத்தைச் செய்வைகளால் நான் விதவானாவேனே' படிப்பட்ட வரங்களுமும் வேறுவரங்களுமும் எனக்குக்கொடு' என்று சொன்னான் இந்திரன் யவகீதரைநோக்கி உம்மால் விரும்பட்ட வேதங்கள் உம்க்கும் உம்து பிதாவுக்கும் (தாமாதவே) றறும் இன்னும் நீர் விரும்புகிற வேறு விருப்பங்களையும் கீதரான நீர் அடையக் கடவீர்' என்று மிகக் தவமுள்ள அவா லலிய வரங்களைக் கொடுத்தான் விரும்பியவற்றை அடைந்த ா, பிறகு, பிதாவை அணுகி, 'எனக்கும் எனக்குப் பிதாவான க்கும் வேதங்கள் (ஓதாமலே) விளங்கும் பிறரை மிஞ்சி பபோம் அப்படிப்பட்ட வரங்கள் என்னால் அடையப்பட ' என்று சொன்னான் பரதவாஜா, 'ஐயனே! உன்னிஷ்டப்படி ன்களை அடைந்ததனால் உனக்கு அகங்காரம் உண்டாகும் ன்காரத்தால் நிறைந்தவனும் அலபனுமான நீ சீக்கிரமாக நசிப ப் இந்த விஷயத்திலும் தேவர்களால் சொல்லப்பட்ட இந்தக் கங்களை (பபெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் புத்திர! முற ளத்தில் பாலதி என்று பிரவித்தி பெற்ற ஒரு முனிவா இருந் அவா புத்திரசோகத்தால் அதிக மனவருத்தமடைந்து னக்குச் சாகாத பிள்ளை உண்டாக வேண்டும்' என்று செய்ய அரிய தவத்தைச் செய்தாரா அவா அப்படிப்பட்ட பிள்ளை அடையவும் அடைந்தாரா தேவர்களால் அந்தப் பாலதிக்கு, டது புத்திரன் அமரர்களுக்கு ஸம்ஸாரகான் ஏனெனில், மரிக்ஞர மையுள்ளவன் மரியாத் தனமையுள்ளவனாகானன்றோ? ஆத ல் 1 நிமித்தமான ஆயுள் உள்ளவன் ஆவான்' என்று அனுக மம் செய்யப்பட்டது பாலதி, 'தேவ ஸரேஷ்டர்களே! இந்த ிகள் எதுவரையில் சாஸுவதமாக இருக்குமோ அதுவரையில் மகன் ஜீவித்திருக்கக்கடவன் அப்படியானால் எனக்கு ஆனந்த துமென்பது என் எண்ணம்' என்று கூறினான் அப்பொழுது, றுக்குக் கோபமுள்ளவனான மேதாவி என்கிற புத்திரன் உண் னான வரங்களைப் பெற்ற அந்த மேதாவி அகங்காரத்தினால்

1 வேறொரு பொருளின் ஆயுள்ளவான ஆயுள்ளவன்

ரிஷிகளையுமே அவமதித்தான் அந்த மேதாவி மஹரிஷிகளுக்கி-
 தீமையைச் செய்துகொண்டு இவ்வுலகில திரிந்தான் மஹா
 முள்ளவரும் கற்றறிந்தவருமான தனுஷாக்ஷரை அடைந்த
 மேதாவியானவன் அவருக்கு அபகாரம் செய்தான் வீரயவா
 அவர் அவனைச் சபித்தார் 'சாமபலாகக கடவாய' எ-
 சொல்லப்படும் அவன் சாமபலாககவிலை முனிவரான தனு-
 ஷ்ரோ அந்த மேதாவி துன்பமடையாமலிருப்பதைப் பார-
 அதன் காரணத்தை அறிந்து தாமே எருமைக்கடாவின உ-
 மெடுத்தாக கொம்பினால் மலைகளை அசைத்தார் பிறகு, அவன் ச-
 லாளுன் மஹரிஷியானவா இவனுடைய (வாழ் நாட்களுக்கு
 காரணமான மலைகளைப் பிளந்தார் நிமித்தம் நாசமடைய
 அந்தச் சிறுவன் உடனே உயிர்துறந்தான் பிறகு, பிதா, மர்-
 அந்தப் புத்திரனை எடுத்தாகக்கொண்டு புலம்பினார் அவர் அ-
 துக்கமடைந்து புலம்புகின்றதைப் பார்த்து வேதங்களை அ-
 ளல்லா முனிவர்களும் கூறிய, 'தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்-
 டதை மனிதன் எவ்விதத்தாலும் தாண்டுவதற்குச் சகதியுள்ள-
 கான் தனுஷாக்ஷமஹரிஷியானவா மலைகளைப் பிளந்தாரான-
 னனனும் பொருளுள்ள காதையை என்னிடமிருந்து தெரி-
 கொள்வாயாக தவத்தைச் செய்பவர்களான சிறுவர்கள்
 வண்ணம் வரண்களைப்பெற்று அஹங்காரத்தால் நிரம்பினவாக
 கிச்சீக்கிரமே நாசமடைகிறார்கள் நீ அப்படி ஆகவேண்டாம் இ-
 ரையார் மஹா வீரயமுள்ளவா இவருடைய புத்திரர்களும்
 வித வீரயமுள்ளவர்கள் குழந்தைய! நீ அவரை அணுகா-
 ஜாகரதையாயிரு புத்தர்! அவர் கோபிப்பராயின கோபத்த-
 உனக்குத் துன்பஞ் செய்யத் திறமையுள்ளவா அவர் பெ-
 ரிஷி, தவமுள்ளவா, கோபமுள்ளவா' என்று கூறினார் யவகர்
 'தந்தையர்! இவ்வண்ணமே செயவேன் எவ்விதத்தாலும்
 வருத்தத்தை நீர் அடையவேண்டாம் எப்படி எனக்குப் பிதாவ்
 தேவரீர் பூஜிக்கத் தக்கவரோ அப்படியே ரையாரும் எனக்
 பூஜிக்கத்தக்கவர்' என்று சொன்னார் அந்த யவகரீதா பிதான-
 பார்த்து இவ்வண்ணம் அழகான வசனத்தைக் கூறிவிட்டு, ஓரி-
 தினினதும் பயமில்லாதவராக வேறு ரிஷிகளுக்கு அபகாரங்க-
 செய்துகொண்டு பரமானந்தத்தால் களிப்படைந்தார்

நூற்றிழுப்பததேட்டாவது அதயாயம்

தீரத்தயாதராவம் (தோடர்ச்சி)

பயருடைய ஆசாமதத்தில் பாவஸுவினாடைய மனைவியைப்
பார்த்து யவகீதர் ஏகாந்தத்தில் அவளை வலிமை செய்ததும், ரைப்
யார் அதனையறிந்து யவகீதரைக் கொல்வதற்காக ஒரு பெண்
பேயையும் ஒரு நாகுஷஸனையும் உண்பேண்ணியதும், அந்
தப் பேய் யவகீதரை மயக்கிக் கமண்டலுவைப்
பறித்ததும், ராஷஸன் துரத்த யவகீதர் தம்
பிதாவின் அகநிலோதார சாலையிலுறை
யப் போனதும், வாயில்காப்பவன்
தடுத்ததும், அரசர்கள் அவரைக்
கொன்றதும்)

அபபொழுது, ஒரிடத்தினின்றும் பயயிலலாதவரும் ஸஞ
ககின்றவருமான அநத யவகீதர் வைசாகமாஸத்தில் ரைபய
டைய ஆசாமததைக் குறித்துச் சென்றார் பாரத! அவர்
முகியதும் பூததிருக்கிற மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
சாமதத்தில் கினனர ஸதிரீபோல ஸஞசரித்துக்கொண்டிருக்கிற
த ரைபயருடைய மருமகளைப் பாரததார் லஜைஜயிலலாத
தம் காமததால் அறிவு கவரப்பட்டவருமான யவகீதர், வெட
தோடு கூடினவளான அவளைப்பார்த்து, 'என்னை வந்து அடை
யாக' என்று சொன்னார் அநதபபெண் அவருடைய ஸவபா
தை அறிந்த அவருடைய சாபத்துக்குப் பயந்தவளாக
பயருடைய தேஜஸையும் கினைத்து, 'அபபடியே' என்று
ராலிச சென்றார் பாரத! பிறகு, ¹ அவளை ஏகாந்தமான
ததிற்கு அழைத்துப்போய வெடகமடையச் செய்ததார் பகை
ர அடக்குபவனே! அபபொழுது, ரைபயர் தம் ஆசாமததிற்கு
தார் யுதிஷ்டிர! தமது மருமகளான பாவஸுவின மனைவி
ரப்பட்டு அழுவதைப் பார்த்து இனிமையான சொல்லால்
யனைத் தேறுதலடையச் செய்துகொண்டு (துக்க காரணத்தை)
ரவினார் மனங்களரியான அவள் யவகீதரால் சொல்லப்பட்ட
லாவறறையும் அபபடியே விவேகத்தை முன்னிட்டுத் தனனால்

1 'அவள் அவரைத் தனியிடத்துக்கு அழைத்துப்போய லஜைஜ
டையச் செய்தாள்' என்றும் கொள்ளலாம்

அவா மறுக்கப்பட்டதையும் ரைபயரிடம் சொன்னாள் யவக்ருடைய அந்தச் செயசையைக் கேட்கிற ரைபயருக்கு அப்பொருட்களைத் தை எரிக்கின்றதுபோன்ற பெருங்கோபம் உண்டாபிற்றிக் கோபமுள்ளவரும் தவசியுமான அவா அப்பொழுது கோதினா ல ஆவேசங்கொண்டவராகி ஒரு சடையைப் பிடுங்கி விபடி நன்கு மூட்டப்பட்ட அக்கினியில் ஹோமம் செய்தா அக்கினியிலிருந்து அந்தமருமகளுடைய உருவத்தோடொருவமுள்ள ஒருபெண்பேய் தோன்றியது அவா மீண்டும் மற்சடையையும் பிடுங்கி அக்கினியில் ஹோமம் செய்தா பிற அந்த அக்கினியிலிருந்து ஜவலிக்கின்றவாயுள்ளவனும் பயமான தோற்றமுள்ளவனுமான ஒரு ராக்ஷஸன் தோன்றி அவ்விருவரும் ரைபயரைப் பார்த்து, அப்பொழுது, 'யாதுயத்தைச் செய்கக்கடவோம்?' என்று கேட்டார்கள் ரிஷியான கோபங்கொண்டு, அவர்களை நோக்கி, 'யவகரியைக் கொல்லும' என்று சொன்னா அவ்விருவரும், 'அப்படியே' என்று சொவிட்டு யவகரீதரைக் கொல்லும் விருப்பத்தோடு சென்றா பாரத! பிறகு, மஹாத்மாவினால் அனுப்பப்பட்ட பிசாசானது அயவகரீதரை அடைந்து அவரை மயக்கிக் கமண்டலுவைப் பிடுங்கொண்டது கமண்டலுபறிக் கப்பட்டு (அதனால்) அசுரத்தான யரீதரை நோக்கி அந்த ராக்ஷஸன் சூலாயுதத்தை ஓங்கிக்கொண்டுகில் ஓடினான் யவகரீதா, கொல்லும் விருப்பத்தோடு சூலத்தைக் கையிற்கொண்டு ஓடிவருகிற அந்த ராக்ஷஸனைப் பார்த்து, விவாக எழுந்திருந்து தடாகயிருக்கிற இடத்துக்கு ஓடினா குஜலமில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து அவா மறுபடியும் விபவராகி எல்லாந்திகளையும் நோக்கி ஓடினா அவைகளும் வயிருந்தன பயங்கரமானவனும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியமான அரக்கனால் துரத்தப்படுகிற அந்தயவகரீதா பயந்து பின் அக்கினிஹோத்திர சாலையில் விரைந்து னுழைந்தா சனே! னுழைக்கின்ற அந்த யவகரீதா காலறகாரனும் குருமான சூத்திரனால் வாயிலில் வலிந்து தடுக்கப்பட்டா அவெளியிலேயே மின்னா சூத்திரனால் தடுக்கப்பட்ட யவகரீத அந்த ராக்ஷஸன் சூலத்தினால் அடித்தான் அவா மாபு பிள்கபட்டுக் கீழே விழுந்தா அந்த அரக்கன் யவகரீதரைக் கொவிட்டு ரைபயரிடம் வந்தான் ரைபயரால் அனுமதி கொடுக்கபட்டு அந்தப் பிசாசியுடன் விசித்தான்

நூற்றிழுப்பதனோனபதாவது அதயாயம்

தீநாததயாதரபாவம் (கோடர்ச்சி)

(பரத்வாஜர் தமது புந்ரீமரித்ததை வாயிலகாப்பவனுலிந்து
ரைப்பயரும் ழத்ததுமாரனல் கொலலப்படவேண்டுமேன்
சிற சாபத்தைக் கொடுத்துப் புந்ரீரைத்
தனுனம் செய்து தாழும் புந்ரீ
சோகந்தால் தீக்குளித்தது)

சூரதிபுதர ! பரதவாஜரோ பிரதிதினமும் செயபததகக
மமயஜஞததைச செயதுவிட்டு ஸமிததுககளினகடடை எடுத
கொண்டு தமமுடைய ஆஸ்ரமத்தில் றுழைநதார எல்லா
களினிகளும், அதற்குமுன், அவரைக கண்டவுடன் வரவேறுறுவர
புததிரன கொலலப்பட்ட அவரை அன்று அகனிகள வர
தகவிலை மிகக தவமுள்ள அவா அகனிஹோததிரசாலையில்
பறுபாடடைககண்டு, பிறகு, வீட்டைக் காப்பவனும் உடகார
நப்பவனும்சூருடனுமான சூததிரனைப் பாரதது, 'சூதர ! யாது
ரணததால் அகனிகள எனனுடைய தாசனததைக கொண்டாட
லை ? நீயும் முனபோல இலை இந்த ஆஸ்ரமத்தில் (எல்லா
ம்) கேஷமமா ? அறப அறிவுள்ள எனனுடைய புததிரன
ரபயரை அடையாமல் இருந்தானா ? இதனை எனக்கு விரைவாகச
கால் எனமனம் ஸந்தேகப்படுகிறதன்றோ ?' என்று வினவினா
ததிரன, 'உமமுடைய அலப்புத்தியுள்ள இந்தப் புதலவா ரைப
ற அடைந்தாரெனபது நிச்சயம், மிகக பலசாலியான ராக்ஷஸ
ல கொலலபட்டுக் கீழே படுத்திருக்கிறானன்றோ ? சூலாபுத்த
தக கையில் ஏந்தின அந்த ராக்ஷஸனால் துரததப்படுகின்றவரும்
கனிஹோ ததிர சாலையைக் குறித்தது (ஒடிவந்தவருமான) இந்த
பகரீதா வாசலில் எனனால் இருக்கக்களாலும் தடுக்கப்பட்டார
ற்கு, இந்த இடத்தில் ஆசை கெடுக்கப்பட்டவரும் ஜலத்தைவீரும்
வருமான அவா அசுததராயிருந்தாரெனபது திண்ணம்
வா அதிக வேகமுள்ளவனும் சூலத்தைக் கையிலேந்தினவனு
ன ராக்ஷஸனால் கொலலப்பட்டார' என்று சொன்னான்

பரதவாஜரோ சூதரனால் செய்யப்பட்டதான (புதரனைத்
ததததாகிய) அந்தப் பெரிதான அபரியததைக்கேட்டு மிகக
பரததை அடைந்தவராகி, உயிரை இழந்த புதலவரை எடுத்துக்

கொண்டு புலமபலாநா பரதவாஜா, 'குழந்தாய்! 1 பிராமமண ளால் அதயயனம் செய்யப்பட்டிராத வேதங்கள் (உணக்கு) நன தோற்றக்கடவன ன்னு பிராமமணாகளுடைய நனமைய பொருட்டனறே நீ தவத்தைச் செய்தாய்? மஹாதமாகள பிராமமணாகள் விஷயத்தில் அவ்வாறு நனமையைச் செய ஒழுகமுள்ளவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் ஒரு நீங்கை செயயாதவனுமான நீ கொடிய முடிவை அடைந்தாய் அப்பே ரையனுடைய வீட்டைப் பார்ப்பதினின்று எனனால் நீ தடுக்க பட்டிருந்தும், காலனுக்கும் அந்தக்கனுக்கும் எமனுக்குமொப்ப அந்த அலப்பை நீ அடைந்தே யிருக்கவேண்டும் மிக்க ஸௌ ளளவனும் மிக்கமதிக்கேடனுமான அவன் பிராயமுதிராத எ க்கு நீ ஒரே புத்திரனென்று தெரிந்திருந்தும் கோபத்தின் வ தையே அடைந்தான் குழந்தாய்! ரையனுடைய செயன னால் புத்திரசோகத்தை அடைந்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட ந டனை இழந்தமையால் உலகில் இனிமையான உயிரை விடப்பே கிறேன் துயரமேலிட்ட நான் எவ்வாறு புத்திரசோகத்த தைகத்தை விடப்போகிறேனோ அவ்வாறே ரையனைக் குற்ற றவனுயிருக்கையிலேயே அவனுடைய மூத்தமகன் விரைவா கொல்லக்கடவன எந்தமனிதர்களுக்குப் புத்திரன் பிறக்கவே லையோ, எவர்கள் புத்திரசோகத்தை அடையாமல் ஸௌக மஸஞ்சரிககிறார்களோ அவர்களே ஸௌகசாலிகள் எவர்கள் புத் தனால் உண்பெண்ணப்பட்ட சோகத்தால் மிக்க வியாகுலமான ப முள்ளவர்களாகவும் துன்பமுற்றவர்களாகவும் பிரியமான தோ களைச் சபிக்கின்றார்களோ அவர்களைக்காட்டிலும் கொடுமப யார? நான் மரித்த புத்திரனையும் பாராதேன, இஷ்டத் தோழனையும் சபித்தேன இவ்விதமான ஆபத்தை இப்புவிய னனைத் தவிர வேறு எவன் அனுபவிப்பான்?' என்று புல னா பரதவாஜா இப்படி பலவாறாகப் புலம்பிப் புத்திரனைத் த னம் செய்தார அதன் பிறகு, (தாமம்) நனகு மூட்டப்பட அகனியில் புகுந்துவிட்டார்

1 'பிராமமணாநாம்' எனபதுமூலம் 495-ம் பக்கம் குறிப்பிற்கான

ஶ்ரஹநாறபதாவது அதயாயம

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

நுஹத்யும்னன் யாகத்கில் பாவஸஸுவையும் அர்வாவஸஸுவையும்
தவிக்காக அழைத்ததும், அவர்கள் சென்றதும், மனைவியைப்
பார்ப்பதற்காகத் தீருமபிவந்த பாவஸஸு இராவில் மான் தோல்
போர்த்திருந்த ரைப்யனா மிருகமென்றெண்ணிக் கொன்ற
தும், பாவஸஸு தந்தைக்குத் தகன முதலியன செய்து
பின் யாகசாலைக்குப்போய்த் தான யாகத்தை நடத்
துவதாகவும் தனக்காக அர்வாவஸஸுவைப் பிராயச்சித்
தஞ்செய்துகொள்ளும்படியும் சொல்லியதும், அர்
வாவஸஸு அப்படியே செய்துவந்தும் பாவஸஸு
வின் தூண்டிலால் பிருஹத்யும்னன் அர்வாவ
ஸஸுவைத் தூக்கிச் செய்ததும், அர்வாவஸஸு
தவத்தினால் தேவர் களைமகிழ்வித்து யவக்
ரிதர் முதலியோர் உயிர்பெற்றெழதல்
முதலிய வரங்களைப் பெற்றதும்,
தேவர்கள் யவகரிதருக்கு நேர்ந்த
துக்கத்துக்கு உபதேசமின்றி
வேதங்கள் நோற்றுவதே
பயனென்பதைக்கூறி
ரைப்யர் முதலியவர்
களைப் பிழைப்
பித்ததும்)

மஹாபாககியமுள்ளவனும் பிரதாபசாலியும் ரைபயருக்குச்
த்யனுமான பிருஹத்யுமனனெனனும் அரசன் இரதச சமயத்தி
யே யாகம் செய்தான புத்திமானான அந்த பிருஹத்யுமன
ன் யாகம் செய்வதற்காக ரைபயரின புத்திரர்களான
ராவஸஸு அர்வாவஸஸு இருவரும் ஸஹாயாகளாக வரிக
பட்டார்கள் குரதீபுதர ! பிதாவினால் அனுமதி கொடுக
பட்ட அவர்கள் யாகத்துக்குச் சென்றார்கள் ஆஸுரமத
ல் ரைபயரும் பராவஸஸுவினுடைய மனைவியும் இருந்தார்கள்
ரு, பராவஸஸுவானவன் தன் மனைவியைப் பாரக்கவிரும்பி ஒரு
றுகத் தன் வீட்டை நோக்கிச் சென்றான் பின்ராததிரியில
கமயக்கமுள்ளவனான பராவஸஸுவானவன், இருள் நீங்காம
ருக்கையிலேயே கானகத்தில் மானதோலைப் போர்த்துக்கொண்

மிருககிற பிதாவைக் கண்டான் அவன் பிரவேசிக்க முடிய
காட்டில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பிதாவை மிருகமென்று நினைத்ததா
மிருகமென்று எண்ணுகின்றவனும்தன் சரீரத்தின் பாதுகாபக
விருமபுகின்றவனுமான பராவஸுவினால் அப்பொழுது கொ
வேண்டுமென்கிற விருப்பமில்லாமலே பிதா கொல்லப்பட்ட
பாரத ! பராவஸுவான்வன் பிதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய படு
காயங்களைத்தையும் செய்துவிட்டு, மறுபடியும், அ
யாகத்தை அடைந்து பிராதாவைப்பார்த்து, 'இந்தக் காமாவை
ஒருவனாக கிவ்விப்பதற்கு எவ்விதத்தாலும் சகதியற்றவ
எனனால் பிதா மிருகமென்று எண்ணிக் கொல்லப்பட்டார் ஐய
அப்படியப்பட்ட நீ எனக்காக பிரமமஹத்தி செய்தவர்கள் செய்
வேண்டிய பிராயச்சித்தவிரதத்தை அனுஷ்டிப்பாயாக மு
வனே ! நான் ஒருவனாகவே இந்த (யாக) காமாவைச் செய்வதற்
ஸமாததன்' என்று சொன்னான் அவாவஸு, 'நீ புத்திமானு
பருஹத்யுமன்னுடைய ஸ்தரத்தைச் செய்வாயாக நான் உனக்க
இந்திரியங்களை அடக்கினவனாக இருந்துகொண்டு பிரமமஹத்
யின் பிராயச்சித்தவிரதத்தை அனுஷ்டிப்பேன்' என்று சொ
ன்ன யுதிஷ்டிர ! அந்த அவாவஸுமுனிவன் அப்பொழுது
பராவஸுவினுடைய பிரமமஹத்தியின் பிராயச்சித்தவிரதத்
முடித்து மீண்டுமாயாகத்திற்கு வந்தான் பிறகு, பராவஸுவா
வன் தம்பி வந்ததைப்பார்த்து, பிருஹத்யுமனனை நோக்கி
'பிரமமஹத்தி செய்த இவன் உன்னுடைய யஜ்ஞத்தைப் பாரா
தற்கு (யஜ்ஞசாலையில்) நுழையக்கூடாது பிரமமஹத்தி செய்
வன் பாராபதனாலும்கூட ஸந்தேகமில்லாமல் உன்னைத் துன்
மடையச் செய்வான்' என்று மகிழ்ச்சியினால் தழுதழுத்த
லுடன் இந்த வசனத்தைக் கூறினான் அரசனே ! அப்பொழுது
அந்த வேந்தன் அதனைக் கேட்டவுடன் வேலைக்காரர்களுக்
(அவாவஸுவைத் தூரத்துமபடி) கட்டளைபிட்டான் அரசனே
அப்பொழுது, வேலைக்காரர்களாலே வெளியில் தூரத்தப்படுகின்
அவாவஸு, 'இந்தபிரமமஹத்தி எனனால் செய்யப்பட்டதன்
என்று மீண்டுமீண்டும உரைத்தான் பாரத ! ஏவலாளர்களா
பிரமமஹத்தி செய்தவனென்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்
அவாவஸு, 'பிரமமஹத்தியானது எனனால் செய்யப்பட
யில்லை, பரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் இது எனனுடைய ஸ்வேஹாத்
னால் செய்யப்பட்டது எனனால் அவன் (அந்தத் தோஷத்

ராறு) விடுவிககப்பட்டான்' என்று சொன்னான் கோபத்தால்
வாறு சொல்லுகின்றவனும், அந்த ஏவலாளர்களால் (பொய்
லலுகிறவனென்று) அவமதித்துச் சொல்லப்பட்டவனும்,
ந்தவமுள்ளவனுமான பிரமமரிஷியானவன் பேசாமல் கான்
ந்தக குறித்துச்சென்றான் பிறகு, பிராமமனோத்தமனான் அந்த
பாவஸு உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு சூரியனை வழி
நி ஸ்ராய ஸம்பந்தமான ¹ ரகஸ்யவேதத்தை ² அநிரதான
ந், யாகங்களில் முதலில் ஹவிரப்பாகத்தைப் புஜிப்பவனும்
வற்றவனுமான சூரியன் வடிவமுள்ளவனாகி அவனுக்குத் தரி
ம கொடுத்தான் அரசனே! தேவர்கள் அந்த ஆவாவஸு
டைய செய்கையினால் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களானார்கள் தேவா
ஆவாவஸுவை (ரிதவிககாக) வரித்தார்கள், பாவஸுவை
கினார்கள் பிறகு, அகனியை முந்தினவனாகக்கொண்ட
ர்கள் ஆவாவஸுவைக்கு வரணைக்கொடுத்தார்கள் பிராமமண
ஷ்டனான் அவனும், தன்னுடைய பிதா (உயிரோடு) எழுந்திருப்
படும் தன் பிராதா குற்றமில்லாதவனாதலையும் பிதா (தமக்கு
ந்த) வதவிஷயத்தில் நினைவில்லாமலிருப்பதையும் பரதவாஜா
ரிதா இருவரும் (உயிரோடு) எழுந்திருப்பதையும் (தன்னால்
ரப்பட்ட) சூரிய ஸம்பந்தமான வேதம் நிலைபெற்றிருந்ததையும்
ர்களாகக் கேட்டுக்கொண்டான் தேவர்கள், அவனைக்
தது, 'இப்படியே ஆகுக' என்று சொல்லி வரணைக்கொடுத்த
கள் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அவர்களெல்லாருமே (முனபோலத்)
னறினார்கள்

பிறகு, யவகரிதா அகனியைத் தலைவனாகக்கொண்ட தேவா
ப்பார்த்தது, 'தேவர்களுள் சிறந்தவர்களே! என்னால் வேதம்
ந் அதிதியன்ம செய்யப்பட்டது விரதங்களும் செய்யப்
பட்ட வேதங்களை ஒதுகின்றவனும் தவசியுமான என்னை
யா அப்படிச் செய்யப்பட்ட முறையினால் எவ்வாறு கொல்ல

¹ 'ரஹஸ்யவேதம்=ஸ்ராய மந்திரத்தைப் பிரவீதப்படுத்துகிற
ம், 'ஹ்ருணி என்னும் இரண்டெழுத்தும் ஸ்ராய என்னும் மூன்
ந்ததும் ஆதித்ய என்னும் மூன்றெழுத்தும் ஆகிய எட்டெழுத்துள்
ஸ்ராய அஷ்டாஷ்டம் இது மிக்க சிறப்புடன கூடியதென்பது
கப்பராமணம்' என்பது பழையவுரை இதில் 'ஸ்ராய' என்பதை
குமபோது, 'ஸ்ரூரிய' என்று மூன்றெழுத்தாக உச்சரிக்க வேண்டு
பா

² 'கருதவாந்' என்பது மூலம்.

வல்லவரானா? என்று வினவியோ தேவர்கள், 'யவகீத முனிவரே! நீ சொலுகிறபடி மறுபடியும் சொல்கிற முறகாலத்தில் நீ வேதங்களை ஆசாராயரினரிடையே ஒதினீரல்லவா? இந்த ரையரோ தம் செய்கையினை ஆசாராயர்களை அதிகப் பிரயாஸத்தால் மகிழ்வித்து உத்தமப் வேதத்தை நீண்டகாலத்தால் ஸரமப்பட்டு அடைந்தார்' என்று சொன்னார்கள் பிறகு, அகனியைத் தலைவனாகக்கொண்ட தேவர்கள் யவகீதருக்கு இவ்வண்ணம் உரைத்து அவர்களைவணங்கி பிழைக்கும்படிசெய்து மீண்டும் ஸ்வாகக்கலோகத்திற்குச் சென்றார்கள் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அந்த யவகீதா நாற்பத்தெட்டு வருடங்களாகப் பிரம்மசாயத்தை அனுஷ்டித்ததால் எப்பொழுதும் பூதப் பூதத்தாமிருக்கிற மரங்களுள்ள இந்தப் புண்ணியாஸரமமா அந்த யவகீதருடையது ராஜ ஸரேஷ்டனே! இந்த ஆஸரமம் வலித்தால் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுவாய்

நூற்று நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

தீ த த யா த ரா பா வ ம். (தோடீர்ச்சி)

(லோமஸருடைய தூண்டிலால் யுதிஷ்டிரர் கைலாஸ் முதலிய மலைகளுக்கீழ் சென்றது)

பாரத! கௌரதேய! அரசனே! உசிர்பீஜத்தையும் மைந்தையும் ஸவேதகிரியையும் காலசைலத்தையும் தாண்டிவிட்ட பரதஸரேஷ்டனே! ஏழுவிதமாகச் செல்லுகிற கங்கையா இதோ பிரகாசிக்கிறது எந்த இடத்தில் அகனியானது நித்தியப் பிரகாசிக்கிறதோ அந்த விரஜஸமென்கிற புண்ணியஸ்தானம் இங்கிறது அற்புதமான இந்த ஸ்தானம் இப்பொழுது மனிதர்களுடைய பாரகக் முடியாது நீங்கள் ஒரு வழிப்பட்ட மனத்துடன் நிஷ்டையைச் செய்யுங்கள் இந்தத்தீர்த்தங்களைப் பாப்பீரே தேவர்களுடைய காலடிகளால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட உத்தியானத்தையும் பாப்பாய் குந்திரந்தன! காலசைலமென்கிற மலையையும் நீ தாண்டிவிட்டாய் அரசே! மாணிபதரன்னென்கிற மலையையும் யக்ஷர்களுக்கு அரசனான குபேரனும் சீக்கிரம் செல்லுகிறார்களான எண்பத்தெண்ணாயிரம் கந்தாவர்களும் அவ்வளவு கிஷ்கிந்தர்களும் (அவர்களுக்கு) நான்குமடங்கான யக்ஷர்களும்

புவேதகிரியையும் மந்தரபாவத்தையும் அடைவோம் புருஷ
ரஷ்டனே! அவர்கள் பலவித உருவமும் வடிவமுமுள்ளவா
ர்களும் பலவித ஆயுதங்களுள்ளவர்களாகவும் யக்ஷராஜனு
ள் பிபத்திரனை உபாவிக்கிறார்கள் இங்கே அவர்களுக்குச் செல்
பெருக்கு அதிகம் அவர்கள் வேகத்தில் காற்றுக்கு ஒப்பான
ள ஐயா! தேவராஜனையும் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து நிச்சய
நமுவசசெய்யக்கூடியவர்களும் பலசாலிகளுமான அவா
ல காககப்பட்டவையும் ராக்ஷஸர்களால் காககப்பட்டவையு
மலைகள் அடைதற்கரியவை பாரதத்! நீ நிகரற்ற ஸமா
ப்ச செய்வாயாக வேறு பயங்கரர்களான குபேரனுடைய மந்தி
நம் (அவனுக்கு) மிதரர்களான ராக்ஷஸர்களும் இருக்கிறார்கள்.
நியின் புதல்வனே! அவர்களோடு ஸந்திக்கப்போகிறோம்
ப்பதில் முயற்சியுள்ளவனாக இரு அரசனே! பாரத! தேவர்கள்
கூடுவதும் மிகப் பெரிய இலந்தைமரமிருப்பதுமான கைலாஸ
அறுநூறு யோஜனை உயரந்திருக்கிறது சூரநீரந்தன்! குபேர
ய மாளிகையின் ஸமீபத்தில் கணக்கிடமுடியாத யக்ஷர்களும்
க்ஷஸர்களும் கினனரர்களும் நாகர்களும் ஸூபாணர்களும் கந
ர்களும் வலிக்கின்றனா பாரதத்! வேந்தே! இப்பொழுது
றலும் பீமஸேனனுடைய பலத்தாலும் காககப்படுகின்றவ
நீ தவததுடனும் இந்திரிய அடக்கத்துடனும் அநத
களில் செல்வாயாக வருணராஜனும் போர்வெல்பவனான
ம கங்கையும் யமுனையும் பாவதங்களும் அஸ்வினீதேவா
மருததுக்களும் நதிகளும் தடாகங்களும் உனக்கு மங்களாத
கொடுக்கக்கூடவா பேராற்றலுள்ளவனே! தேவர்களிட
தும் அஸூரர்களிடமிருந்தும் வஸூகர்களிடமிருந்தும்
க்கு மங்களமுண்டாகுக என்றா அநதலோமசா, கங்கா
யநோக்கி, 'கங்காதேவியே! இந்திரனுடைய தான பொன்மலையி
று உன்னுடைய சபத்ததைக் கேட்கிறேன் நல்லபாசகிய
வனே! அஜமீடவம்சத்திலுள்ள நத எல்லாருள்ளும் சிறந்தவ
இந்த அரசனை மலைகளினிடமிருந்து காப்பாற்றுவாயாக பா
புத்திரியே! இந்த மலைகளில் பிரவேசிக்க விரும்புகிற இந்த
னுக்கு ஸூகத்தைக் கொடுப்பாயாக எல்லா நதிகளுள்ளும்
மவாயந்தவனே! ஸகோதரர்களுடனிருக்கும் புதிஷ்டிர
ந இந்த இடத்தில் மங்களத்தைக் கொடுப்பாயாக' என்று
ராறு. 'சொல்லிவிட்டு, புதிஷ்டிரரை, 'ஜாகரதையுள்ளவனாக

இரு' என்று கட்டளையிட்டாரா யுதிஷ்டிரா, 'லோமசருடைய இ
மனக்குழப்பமானது இதற்கு முன்னிலலாததாக இருக்கிறது
லோரும் தரௌபதியைப் பாதுகாததுவாருங்கள் தவறலாகா
ஏனெனில், இந்த இடமானது அடைதற்கரியதெனபது இ
டைய எண்ணம் ஆகையால், இந்த இடத்தில் சிறந்தவாக
சுத்தியையும் மனத்தின் சுத்தியையும் தேக சுத்தியையும் கெ
ளுங்கள்' என்று சொன்னா பிறகு, யுதிஷ்டிரா, மிக்க வீராயச
யான பீமனைப்பார்த்து, 'பீமனே! முயற்சியுள்ளவனாகி தடு
பதியைக் காப்பாற்று அப்பா! திரௌபதியானவள் ஜன
சாரமில்லாத இந்த மலைபரதேசத்தில், அராஜகனும் ஸம்
தில் இல்லாமலிருக்கையில், பயங்கள் உண்டாகும் தருணங்கள்
உண்டையே ரக்ஷைகளை அடைகிறாள்' என்று சொன்னா பி
மஹாதமாவான அந்தத் தாமராஜா நஞல ஸகதேவர்களிடமவ
உச்சிமுகானது சரீரத்தைத் தடவிக் கொடுத்தது அவர்களைப்பார்த்து
'பயப்படாதீர்கள், அராகரத்தையினறி வாருங்கள்' என்று கண்
ரால் விளங்காதருளுடன் சொன்னா

நூற்றநூற்பத்திரண்டாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(நடந்து செல்லமுடியாத இடத்தில் தீரௌபதி முதலியவர்களை
யுதிஷ்டிரா தடுத்ததும், பீமன் அவர்களைத் தான் தூக்கிச்
செல்லதாக ஒப்புக்கொண்டதும், வழியில் அவர்கள்
தம்மை உபசரித்த ஸுபாகுவினிடம் தம்
பரிஜனங்களை வைத்துவிட்டு அரிஜுனனைப்
பாரிக்கும் விருப்பத்தால் கந்தமாதன்
பரிவதத்தைக் குறித்துச்
சேன்றதும்)

யுதிஷ்டிரா, 'பீமா! பலமுள்ளவைகளான பிராணிக
ராக்ஷஸகணங்களும் அங்கே மறைந்திருக்கின்றன அகனியுட
தவததுடனுமே அங்கே செல்லுதல் கூடும் குரதீ நந்த
பலத்தை அடுத்ததுப பசிதாகங்களைப் போக்கிக் கொள் வருகோ
பிறகு, பலத்தையும் ஸாமாததியத்தையும் அடை கை
பாவத்ததைக்குறித்து ரிஷி சொல்லியதை நீ கேட்டிருக்கி

நந்திரதன ! தரௌபதியானவள எவ்வாறு செல்லுவாளென
தைப புத்தியினுல நன்றாக ஆலோசித்துப்பாரா பிரபுவே ! விசால
ான கண்களுள்ளவனே ! பீமா ! இல்லாவிடில, ஸஹதேவனோடும்
தளமயரோடும் ஸூதார்களோடும் சமையற்காரர்களோடும் எல்
லாப பரிசாரகர்களோடும் தோர்களோடும் குதிரைகளோடும் வழி
லில கிலேசத்தைப பொறுக்கத் திறமையிலலாத எல்லாப பிராம
ணர்களோடுகூட நீ திருமபிவிடு நானும் நகுலனும் மிகத் தவ
முள்ள லோமசருமாகிய நாங்கள் மூவரும் லகுவான ஆகாரமுள்ள
பாக்களாகவும் விரத நியமமுள்ளவர்களாகவும் செல்வோம் நீ என
பரவை எதிர்பாராது ஜாகரதையுள்ளவனாகி தரௌபதியைப
ராதுகாத்துக்கொண்டு நான் வருகிறவரையில் இந்தக் கங்கா
நவாரத்தில வலிக்கக்கடவாய் என்று சொன்னா பீமன, 'பார
தரே ! ராஜபுத்திரியும் ஸரமத்தால களைத்தவனும் துக்கத்தால
துன்பமுற்றவனும் கலயாணியுமான தரௌபதியானவள அராஜுன
னப பாகாக விருப்பத்தினுல செல்லவே செல்வாள ஆலஸ்ய
நிலலாதவனும் அதிகமான மனவலிமையுள்ளவனும் புத்ததங்களில
புறங்காட்டி ஒடாதவனுமான அநத் அராஜுனன ஒருவனைப
பாராமலிருப்பதிலேயே உமக்குக் கடுமையான மனவருத்தம்
வருக்கிறது பாரதரே ! ஸஹதேவனையும் என்னையும் தரௌபதி
யையும் பாராமலிருப்பதில் உமக்கு மனவருத்தம் உண்டாகு
மென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ ? பிராமமண்களும் நம்
முடைய எல்லாப பரிசாரகர்களும் ஸூதார்களும் சமையற்காரா
களும் மற்றும் கூடவரவேண்டாமென்று நீர் நினைக்கிறவனும் ஆகிய
எல்லாரும் இஷ்டப்படி திருமபக்கடவா ராக்ஷஸ்கள் பரவி
பிருக்கிற இந்த மலையிலும் பரவேசிக்கமுடியாத காடுகளிலும்
உமமைவிட்டுப் பிரிவதற்கு ஒருபொழுதும் நான் விரும்பவில்லை
புருஷஸரேஷ்டரே ! மஹா பாக்யமுள்ளவனும் பதிவரதையுமான
இந்தப் பாஞ்சாலியும் உமமைவிட்டுத் திரும்புவதற்கு விரும்ப
மாட்டாளா அப்படியே, எப்பொழுதும் உமமை அனுஸரித்திருக்
கிற இந்த ஸஹதேவனும் ஒருகாலும் திரும்பான் நான் இவ
னுடைய எண்ணத்தை அறிந்திருக்கிறேன் மஹாராஜரே !
மேலும், இந்த இடத்தில் ஸவயஸாசியைப் பாப்பதில் எல்லாரும்
மிகக் ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் ஆகையால், எல்லாரும்
சோந்தே செல்வோம் அரசரே ! அனேக குகைகளுள்ள இந்த
மலையானது ரதங்களால் செல்வதற்குக் கூடாததாயிருந்தால்

காலகளாலேயே செலவோம் நீ மனவருததமடையவேண்டாம்
 அரசரே! பாஞ்சாலி நடந்துசெல்ல முடியாத இடங்களிலெல்லாம்
 அவனை நான் தூக்கிக்கொண்டு செல்வேனென்ற எண்ணம் எனக்கு
 இருக்கிறது நீ கவலையற்றவராக இரும் அப்படியே, மெல்லிய
 தன்மையுள்ள வீரர்களான மாத்ரீகுமாரர்களிருவரையும் அவர்கள்
 நடக்கமுடியாத செல்லுதற்கரிய இடங்களில் நான் தாண்டி
 செயவேன்' என்று சொன்னான் புதிஷ்டிரா, 'பீம! இவ்வண்ணம்
 பேசுகிற உனக்குப் பலமானது மேலமேல் வளாவதாக வெகு
 தூரமுள்ள வழியில் பாஞ்சாலியையும் நகுல ஸஹதேவர்களைப்படி
 தூக்கிச் செல்ல விருமபுகிறாயென்னும் இது வேறு மனிதனிடத்திலே
 இல்லை உனக்கு மன்களம் நீ திரௌபதியையும் நகுல ஸஹ
 தேவர்களைப்படி தூக்கிச் செல்ல விருப்பமுள்ளவனாக இருந்தலால்
 உனக்குப் பலமும் யசஸும் தாமமும் கீர்த்தியும் பெருகுவன
 வாக புஜபலமிகக்கவனே! உனக்கு ஸரமம் உண்டாகவேண்டாம்
 உனக்கு அவமானமும் உண்டாகவேண்டாம்' என்று கூறினான்
 பிறகு, மனத்தை மகிழ்விப்பவளான பாஞ்சாலியானவள், சிரித்துக்
 கொண்டு தாமராஜரைப்பார்த்து, 'பாரதரே! நான் நடப்பேன்,
 என்னைப்பற்றி மனவருததம் பாராட்டவேண்டாம்' என்கிற வாக்
 யத்தை உரைத்தாள் லோமசா, 'குருநீநதனனே! கந்த
 மாதன பாவதமானது தவத்தினாலே அடையக் கூடியது,
 நாமெல்லாரும் தவத்தோடு சேருவோம் அரசனே! குருநி
 யின் புதலவனே! நகுலனும் ஸஹதேவனும் பீமஸேனனும்
 நானும் நீயும் அரஜுனனைப் பாப்போம்?' என்று சொன்னான்.
 அரசரே! இவ்வாறு பேசுகின்றவர்களான அவர்கள் இமயமலையில்
 மிகுதியான யானைகளும் குதிரைகளுமுள்ளதும் பெரியதும் கிரா
 தர்களாலும் தங்கணர்களாலும் சூழப்பட்டதும் பல வேடங்களால்
 நிரம்பியதும் தேவர்களால் அடையப்பட்டதும் அனேக அற்புதங்
 கள் நிறைந்திருப்பதுமான ஸுபாகுவின தேசத்தை மகிழ்ச்சி
 யுடன் கண்டார்கள் குருநதர்களுக்கு அரசனான ஸுபாகுவும்
 தன் தேரத்தின் எல்லையில் அந்தப் பாண்டவர்களைக் கண்டு அந்
 பை முன்னிட்டுப் பூஜித்து வரவேற்றான் அந்தப் பாண்டவாக
 ளனைவருமே அவனால் பூஜிக்கப்பட்டு அங்கே ஸுகமாக வலித
 தார்கள் குரியன் நன்கு பிரகாசித்தவுடன், அவர்கள் இமய மலையே
 நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள் அரசரே! மஹாரதர்களும் மகா
 வீரமுள்ளவர்களுமான கௌரவ நதனர்கள், இந்நிதிரஸேனை

தலிய வேலைகாரர்களையும் அப்படியே சமையற்காரர்களையும்
 ரொப்பதியினுடைய ஆடை ஆபரணங்களெல்லாவற்றையும் குளிர
 ரதிபனான அரசனிடம் அடைக்கலமாக வைத்துவிட்டுக் காலக
 ராலேயே சென்றார்கள் அந்தப் பரண்டவர்கள் அனைவரும்
 ரொப்பதியுடன் கூட மிக்க மனக்களிப்புள்ளவர்களாகவும் தனஞ்
 யனைப் பாராகக் எண்ணுகொண்டவர்களாகவும் அந்த இடத்தி
 றுந்து மௌள மௌள நடந்து சென்றார்கள் ' என்று கூறினா

ஹறுநாற்பத்து மூன்றாவது அத்யாயம்.

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(தனஞ்சயனைப் பாராமையால் வந்தீய யுதீஷ்டிரர், பீமன் முதல்
 யோரிடம் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துகொண்டே அவனைக் காண்
 பதற்காகக் கந்தமாதன் மலையிலு் ஏற நீச்சியித்தது)

யுதிஷ்டிரா, ' பீமனேன ! 1 இரட்டையரே ! பாஞ்சாலி ! காண்
 ததில் ஸஞ்சரிககின்றவர்களான நமமைப் பாருங்கள் நாம்
 பலிமை குளறினவர்களாகவும் துன்பத்தை அடைவிககப்பட்ட
 பர்களாகவும் இருக்கிறோமென்று ஒருவரோடொருவா சொல்லிக
 கொள்ளுகிறோம் தனஞ்சயனைப்பார்க்கும் விருப்பத்தினால் செல்லு
 கற்கரிய இடத்திலும் செல்லுகிறோம். ஆதலால், முன் செய்த
 வினைக்கு அழிவு இல்லையென்று நன்கு அறிந்துகொள்ளுங்கள்
 வீரனான தனஞ்சயனை அருகில் காணாமலிருப்பது, பஞ்சக குவியலை
 வருப்பு எரிப்பதுபோல, என அங்கங்களை எரிககிறது வீரனே !
 அவனைக் காணாமையால் எரிககப்பட்டவனும் தம்பிமாருடனிருப்
 பவனும் வனத்தை அடைந்தவனுமான என்னைத் திரொப்பதியின
 கூந்தலைப்பற்றி இழுத்ததான்) அந்த அவமானமும் எப்பொழு
 தும் எரிககிறது விருகோதரனே ! நகுலனுக்கு முந்திப் பிறந்தவ
 னும் அளவிறந்த செளரயமுள்ளவனும் (பகைவர்களால்) ஜயிகக
 முடியாதவனும் உககிரமான விலலைபுடையவனுமான பாரதத்தை
 நான் காணவில்லை அதனால், தவிககிறேன் நான் அவனைப் பாராக
 கும் விருப்பத்தாலே உங்களுடன் தீர்த்தங்களிலும் அழகிய காடு
 களிலும் தடாகங்களிலும் ஸஞ்சரிககிறேன் விருகோதர ! வீரனும்
 ஸதயஸந்தனும் தனஞ்சயனுமான பீபதஸுவை ஐந்து வருஷ

1 பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

காலமாக நான் பாராமையால் தவிக்கிறேன் விருகோத்ஸகருமை நிறமுள்ளவனும் வரிமமப்போன்ற கம்பீர நடைபுள்ளவனும் நீண்ட கைகளுள்ளவனுமான அநத¹ அராஜுனனை நான் காணாமையால் தவிக்கிறேன் குருடரேஷ்டனே! அஸ்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவனும் ஸமாததனும் புத்தத்தில் விற்பித்தவனும் நிகரற்றவனுமான அராஜுனனை நான் காணவில்லை அனால, தவிக்கிறேன் தோஷமற்றவனே! பகைவர்களுடைய ஸகங்களில் கோபங்கொண்ட யமனபோல ஸஞ்சரிப்பவனும் மதப்பெருக்குள்ள யானேபோன்றவனும் சிங்கமபோன்ற தோள்களையுடையவனுமான தனஞ்சயனைக் காணவில்லை பீம! வீரயத்தாலும் பலத்தாலும் இரதிரனுக்குக் குறையாதவனும் நகுலஸகதேவர்களுக்கு முந்திப்பிறந்தவனும் வெண்மையான குதிரைகளுள்ளவனும அளவற்றபராசரமமுள்ளவனும் புத்தத்தில் நாராயணருக்கு ஒப்பானவனும் ஸதயஸந்தனும் உறுதியான வீரதமுள்ளவனுமான அநத அராஜுனனைப் பாராமலிருக்கிற என்னுள்ளத்திற்கு ஆறுதலே இல்லை விருகோத்ஸ! நான், அதிகமான துக்கத்தால் கவரப்பட்டு, உக்கிரமான விலலுள்ளவனும் பகைவர்களால் ஜயிக்க முடியாதவனுமான அராஜுனனை இரவுமபகலும் நினைக்கிறேன், அதனால், தவிக்கிறேன் மிக்க அற்புத அலமதிகப்பட்டாலும் எப்பொழுதும் பொறுக்குந் தன்மைபுள்ளவனும் நேரவழியை அடைந்தவனுக்கும் பயந்தவனுக்கும் ஸுகத்தைக் கொடுக்கிறவனுமான அராஜுனன், கபடமாகத் தொடங்கிக் கபடத்தால் கொல்லக்கருதினவன் வஜ்ரபானையான இரதிரனையானாலும் அவனுக்கும் கொடிய விஷத்திற்கு ஸமானாக இருப்பான பகைவனையானாலும் சரணமடைந்தவனதிறத்தில் அவன் மன இரக்கமுள்ளவன், பிரதாபசாலி, அபயம் கொடுப்பவன், போரக்களத்தைப் பாரக்கவழங்காதபடி செய்பவன், பெரியமனமுள்ளவன், வலிமைமிக்கவன், நமமனைவருக்குப் ஆதாரமாக இருப்பவன் புத்தத்தில் பகைவரை நொறுக்குகிறவன், சிறந்த பொருள்களையெல்லாம் கொண்டுவிருகிறவன், நபமெல்லோருக்கும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் பாண்டவ வீர! னுரியோதனன் கவாநதுகொண்ட ஏராளமான பலஜாதி திவ்யரதனங்கள் எவனுடைய வீரயத்தினால் எனக்கு முற்காலத்தில் இருந்தனவோ, எவனுடைய கைவன்மையால் எல்லா ரததினங்களாலுமிழைக்கப்பெற்றதும் மூவுலகங்களிலும் பிரலித்தி பெற்ற

1. 'குடாகேசம்' என்பது மூலம்

மான ஸபையானது முனடி எனக்கு இருந்ததோ, வீரயத்தில
 ரஸுதேவருக்கு ஸமானனும் புத்தத்தில காததவீரயனுக்கு
 நரானவனும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் புத்தத்தில் அளவுகடந்த
 ரயமுள்ளவனுமான அந்தப்பல்குன்றை நான காணவில்லை பீம!
 கைவரைக கொல்பவனான அவன், தன் வீரயத்தினால், மிகக் வீரய
 ள்ள பலராமரையும் (பகைவரால்) ஜயிக்கப்படாத உன்னையும்
 ரஸுதேவரையும் அனுஸரித்தவன் மகா பாகுபலமுள்ளவனே!
 ரனே! எவனுக்குத் தோளவனமையிலும் பெருமையிலும் புரந
 ன ஸமானனே, வேகத்தில் வாடி ஒப்பானவனே, முகத்தில் சந
 ன ஒப்பானவனே, கோபத்தில் பழமையான யமன் ஒப்பான
 னே அந்த நரஸேஷ்டனைப் பராகக்விருப்பமுள்ள அபபடிப
 ட்ட நாமனைவரும் கந்தமாதன் மலையில் செல்வோம் என்கே
 சாலமான பதரீ என்கிற நரநாராயணர்களின் ஆஸ்ரமமிருக
 ரதோ இயக்கங்களால் எப்பொழுதும் வலிக்கப்பட்ட அந்தச்
 ரந்தமலையைப் பாரப்போம் நாம் பெரியதவத்தைச் செய
 னறவர்களாகி அரசுகளால் நரற்புறங்களிலும் அடையப்பட
 தும் மகிழ்ந்திருந்ததுமான குபேரனுடைய தாமரை ஓடைக்குக்
 லகளாலேயே நடந்ததுசெல்வோம் விருகோதரனே! பாரத!
 மபுரியாதவனாலும் குரூரனாலும் உலோபியாலும் மனவடக்க
 லலாதவனாலும் அந்த இடம் அடைய முடியாது பீம! நாமெல்
 றும் ஆபுதங்களுள்ளவர்களாகவும் கத்திக்களைக் கடடிக்கொண்ட
 களாகவும் பெரிய விரதமுள்ள பிராமமணர்களுடனகூட
 ரஜுன்னனுடைய ஸ்தானத்தைக் காண்பதில் விருப்பமுள்ளவாக
 ரக அங்கே செல்வோம் குந்திபுத்ர! நியமமில்லாதவன் ஈகர்களை
 ம் காட்டக்கூடும் கொசுக்குகையும் சிங்கங்கூடும் புலிகளையும்
 மபுகளையும் அடைகிறான் நியமமுள்ளவன் அவைகளைக் காண்
 லதில்லை அபபடிப்பட்ட நாம் மனத்தை அடக்கினவர்களாகவும்
 தமான ஆகாரமுள்ளவர்களாகவும் தன்னஞ்சயனைப் பராகக்
 ரப்பமுள்ளவர்களாகக் கந்தமாதன் பாவத்ததில் பிரவேசிப்
 'ராம்' என்று கூறினா

நூற்றாறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

தீர்த்தயுத்தராபாலம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் மந்தரகிரித்துச் சென்று ஆகாச கங்கையை
அடைந்ததும், நரகாஸ்ரனுடைய எலும்புகளின் துவிய
யலைக் கண்டதும், லோமசர் விஷ்ணு நரகாஸ்ர
னைக் கொன்றதையும் பாரதீதால் முழக்கிப்போன
பூமியை வாகவடிவமெடுத்து மேலே
தூக்கியதையும் சொல்லியதும்.)

லோமசா, 'பாரபவாகளே ! (மதரததைத தவீர) மர
மலைகளும் பட்டணங்களும் காடுகளும் நதிகளும் அழகிய தீர்த்த
களும் ஆகிய எல்லாம் பாரக்கப்பட்டன கைகளால் தீர்த்தபூ
தொடப்பட்டது இந்த வழியானது தேவஸம்பந்தம் பெற்
மந்தரபாவத்ததுக்குப் போகிறது பாண்டவர்களே ! நீங்கள்
எல்லாரும் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தினவர்களும் பயமற்ற
கருமாவேண்டும் தேவர்களுடைய வாஸஸ்தானமும் நற்க
மங்களைச் செய்த தேவரிஷிகளுடைய இருப்பிடமுமான இரதம்
உங்களுக்கு அடையத்தக்கதாகும் ஐயனே ! அரசனே ! மங்க
கரமான ஜலமுள்ளதும் புண்பமானதும் பதிரியிலிருந்து உற்பத்
யாவதும் தேவர்கள் ரிஷிகள் ஆகிய இவர்களின் கூட்டங்களா
அடையப்பட்டதுமான மகாதியானது இதோ செல்லுகிற
இந்த நதியானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகின்ற மகாதமாகளா
வாலகியர்களாலும் மகாதமாகளான கந்தாவர்களாலும் எ
பொழுதும் அரசிக்கவும் அடையவும் பட்டது இந்த இடத்தி
ஸாமகர்களான மரீசியும் புலஹரும் பருகுவும் அப்படியே அந்
ஸம் ஸாமவேதத்தை இனியருளுடன் கானமண்ணுகிராக
தேவர்களுள் சிரேஷ்டனான இந்திரன் தேவகணங்களுடன் தி
தோறும் செய்வதான ஜபத்தைச் செய்கிறான் ஸாதயாகரு
அஸ்விநீ தேவர்களும் அப்பொழுது அவனுக்குப் பணிசெய்கிற
கள் ஸ்ராவணம் சந்திரனும் கரஹங்களும் நகந்திரங்களும் பச
இரவு பாகுபாட்டினால் இந்த நதியை அனுஸரித்துச் செல்லுகி
றன மகாபாக்கியமுள்ளவனே ! எந்த வருஷப்பவஜரால் உலக
திறகு நிலை ஏற்படுமோ அவா கங்காதவாரத்தில் இதன் ஜலத்தை
முடியில் தாங்கினா ஐயா ! பகவதியும் தேவியுமான இதனை நீங்கள்

ல்லோருமே மனததையடக்கினவாகளாகி அடைந்த 'வண்ணகக
 ட்வீர்' என்று சொன்னா மகாதமாவான் அந்த லோமச
 டைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு, அந்தப்பாண்டவர்கள் ஆகாச
 கையை மிக்க அடக்கத்தான நமஸ்கரித்தார்கள் தாமதத்தைச்
 சம்பவங்களான அந்தப் பாண்டவர்களேவரும் (சங்கையை)
 தனம் செய்து மகிழ்ச்சி மிக்கவர்களாகி எல்லாரிஷ்டிகணங்களுட்
 ம் மதுபடியும் சென்றார்கள் பிறகு, நரசுரேஷ்டர்களான
 வாகளும் தூரத்தில் பிரகாசிக்கின்றதும் வெண்ணிறமுள்ள தும்
 மருமலை போன்றதும் எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறிக் கிடப்
 துமான (எலும்புகளின் குவியலை) கண்டார்கள் வாக்கியங்
 ள் அறிந்தவரான அந்த லோமசரோ, அந்தப்பாண்டவர்கள்
 தைப்பற்றி வினவ எண்ணமுள்ளவர்களாயிருப்பதை அறிந்து,
 ண்டு நந்தனாகளே! கேளுங்கள் புருஷஸுரேஷ்டனே!
 தறி இருப்பவையும் நல்ல ஒளியுள்ளவையும் கைலாஸ
 கரம் போன்றவையும் மலை போன்றவையுமாக இதோ
 காணும் இவைகள் பெரிய சரீரமுள்ளவனான நகர்ஸூர
 டைய எலும்புகள் இவை மலையிலுள்ள கல்தரையை அடைந்
 மலைபோல விளங்குகின்றன புராதனரும் தேவரும் பரமாத்
 ரவும் தேவராஜனுக்கு நனமையை விருட்புகின்றவருமான
 நத் விஷ்ணுவால் நகர்ஸூரன் நாசம்செய்யப்பட்டான்
 க்க மனவலிமையுள்ளவனான நகன் பதியிரம் வாஷம்
 வம் புரிந்து தவம் வேதாததியனம் இவற்றின் வலிமை
 லை இருதிரனுடைய ஸ்தானத்தை வேண்டினான் அந்த அஸு
 ன பெரிதான தபோபலத்தாலும் கைகளுடைய வேகபலத்தா
 ம ஒருவராலும் அவமதிக்கப்பட்டாதவனாக இருந்துகொண்டு எப்
 பாழுதுமே (எல்லாரையும்) அவமதித்து வந்தான் தோஷமற்ற
 னே! அந்த இருதிரனே, அவனுடைய பலத்தையும் (அவன்)
 மவீஷ்யத்தில் விரதங்களைச் செய்தவனுயிருத்தலையும் அறிந்து,
 ப்பொழுது பயத்தினால் கவரப்பட்டவனும் மனவருத்தம் மிக்க
 னுமானான் அவன் தேவரும் அழிவற்றவருமான விஷ்ணுவை
 னத்தினால் நன்கு தியானித்தான் எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருப்
 வரும் பிரபுவும் இணையிரியாத லக்ஷ்மியையுடையவருமான
 ஷ்ணுவும் நேரில் வந்துமின்று பிரகாசித்தாரா நிஷிகளும் தேவா
 ளும் ஆகிய அனைவரும் அவரைத் துதிசெய்தார்கள் ஜவலிக
 றகாரதியையுடைய அக்னிபகவான், அவரைப்பார்த்து, அவ்

ருடைய தேஜஸுகளால் அடக்கப்பட்டுத் தனதேஜஸை இழந்
வனான வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்தவனான இந்திரன் வரனகளை
கொடுப்பவரும் தேவரும் தேவகணங்களுக்கு ஈஸ்வரனும்
அநதவிஷ்ணுவைப் பார்த்துக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டவனு
மிகவணங்கினவனுமாகித் தண்டனிடடு யாரிடமிருந்து தனக்கு
பயமுண்டாகிறதென்பதை உள்ளபடி உரைத்தான் விஷ்ணு, 'இ
திர! அஸுர ராஜனான நரகனிடத்தினின்று உன்சகு உண்டா
பயத்தை நான் அறிவேன அவன் தவத்தினால் வித்தித்த ந
வினையால் இந்திரனுடைய ஸ்தானத்தைப் பிரார்த்திக்கிறான்
தேவேந்திர! அப்படிப்பட்டநான், அவன் தவத்தினால் வித்
யடைந்தவனாக இருந்தாலும் உன்னிடத்திலுள்ள பரிதியின
(அவனுடைய) தேகத்தினின்று உயிரை நிச்சயமாகப் பிரித்
விகிறேன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் எதிர்பாரத்திரு' என்று கூ
றா மிக்க தேஜஸ்வியான விஷ்ணுவானவா கையினால் (கன்னத்
லறைந்து) அவனுயிரை வாங்கித் திரி, அவன் அடக்கப்பட
கிறத மலைபோலப் பூமியில் விழுந்தான் மாயையினால் கொ
லப்பட்ட அவனுடைய எலும்புகளுவியல் இது இதோ விஷ்ணு
னுடைய இரண்டாவதான வேறு ஒருசெய்கை விளங்குகிறது பூ
முழுமையும் பாதாளத்தில் அமிழ்த்துப் பட்டுக் காணாமற்போயிற்ற
ஒற்றைக் கொம்புள்ள வராக வடிவங்கொண்ட அநத விஷ்ணுவா
மீண்டுமே மேலே தூக்கிக்கொண்டுவரப்பட்டது' எனலும் வசன்
தைச் சொல்லினா புதிஷ்டிரா, 'பகவானே! இந்தக் கதை
உள்ளபடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கடவீர் பிராமமணரே! அ
பொழுது பாதாளத்தில் அமிழ்ந்து காணாமல்போன பூமியானது
தேவராதாரான அவரால் எவ்வாறு நூலுயோஜனைதூரம் மீண்டு
மேலே தூக்கிக்கொண்டுவரப்பட்டது? சராசரங்களைத் தாரு
கின்றதும் அசைவற்றிருப்பதும் மஹக்ள ஸ்வரூபமுள்ளது
விளங்குவதும் மிக்க மகிமைபுள்ளதும் எல்லாஸஸ்யங்களையும் வ
ரசு செய்கின்றதுமான பூமியானது யாருடைய மகிமைகாரண
மாக எந்தவிதத்தால் நூலுயோஜனைதூரம் பாதாளத்தை அடை
ந்தது? எதனால் பரமாதமாவின்னுடைய அநத வீரமுழுமையு
காண்பிக்கப்பட்டது? பிராமமணோத்தமரே! இதெல்லாவற்றையு
உள்ளபடி முழுமையும் விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்
நீர் அதற்கு இருப்பிடமன்றோ?' என்று சொன்னா லோமசா
'புதிஷ்டிரா! நீ இந்தக் கதையைச் (சொல்லுமபடி) எனனை, வி

ஹயாதலால் இஃதனைத்தையும் இப்பொழுது சொல்லுகிற என
டத்தினின்று மிச்சமின்றிக் கேட்கக்கடவாய ஐயா! முன்பு
நத்யுகத்தில் பயங்கரமான ஒரு ஸமயத்தில் புராகனரான ஆதி
ர்வா (அஹிம்ஸை, ஸத்யம், அஸதேயம், பிரமமசாயம், அப
ரஹம் என்கிற யோகாபகமான) யமத்தை அனுஷ்டித்ததா தா
ந்தினின்று நமுவாதவனே! சிறந்த வித்தியை உடையவரான
ந்தத் தேவதேவா போகாங்கமான யமத்தைச்செய்த அந்தக்
லத்தில் ஒரு பிராணியாவது மரணமடையவில்லை, ஆனால், முன்
மாலவே பிறந்துகொண்டிருந்தது புருஷஸரேஷ்டனே! பகவா
ளவாட்டுவனே! பறவைகளின் கூட்டங்களும் பசுக்களும்¹ கோ
ளும் ஆடுகளும் குதிரைகளும் மாபஸாசிகளான மிருகங்களும்
ரிதாக்களும் ஆகிய அவையெல்லாம் ஆயிரமாயிரமாகவும் பதினாயி
பதினாயிரமாகவும் ரீப (பெருக்குப்) போல விருத்தியடைந்தன
ரா! மிக்ககுழப்பமானதும் அச்சந்தருவதுமான இரதஸமயத்தில்
திகபாரத்தால் பூமியானது நூறுயோஜனதூரம் கீழே அமிழ்ந்து
ராயவிட்டது எல்லா அங்கங்களுந் துன்புறுத்தப்பட்டவளும்
ரத்தால் அறிவு கவரப்பட்டவளுமான அர்தப பூமிதேவியான
ர சிறந்த தேவரான நாராயணரிடம் சென்று அவரைச் சரண
டந்தாளா

பூமி, 'பகவானே! தேவரீருடைய அருளாலன்றோ நெடுந்
லமாக இங்கு இருக்கக்கூடியவளானேன் (இப்பொழுது) பாரத்
ல் நன்கு ஆகரமிக்கப்பட்டவளாகிறேன் நிற்பதற்குக் கூட்
லில் பகவானே! எனனுடைய இரதப் பாரத்தைப் போக்குவதற்
த் தேவரீர் தகுதியுள்ளவராக இருக்கிறீர் தேவரே! நான் உம்
ம்ச் சரணமடைந்தவளாகிறேன் விடுவே! எனக்கு அனுகிரஹம்
ய்யும்' என்று பிரார்த்தித்ததாள் அழிவற்றவரும் பரபுஷமான
வான அவளுடைய அர்தவசனத்தைக்கேட்டு, 'பூமியே!
ரத்தால் துன்பமடைந்தவளே! தனங்களைத் தரித்துக்கொண்
நப்பவளே! நீ பயப்படவேண்டாம் நீ பாரம் குறைந்தவ
ருமபடி நான் இதோ *செய்கிறேன்' என்று கேட்டற்கினிய
கூர்நங்களுடன் உச்சரிக்கப்பட்ட வசனத்தைச் சந்தோஷத்
ராடு சொல்லினா அவா, மலைகளைக் குண்டலங்களாக அணிந்த
ரதப் பூமிதேவியை அனுப்பிவிட்டு, பிறகு, ஒற்றைக்கொம்
ளதும் அதிக காரதியுள்ளதுமான வராஹமாகத் தோன்

¹ இரட்டித்தலால் ஒருசொல்-விடப்பட்டது

றினா, சிவந்த இருகண்களாலும் பயத்தை உணடுபண்ணிகொண்டு காரதியினுல புகையை ஜவலிககச்செயதுகொண்டும் அந்த இத்தில வளாரதார வீரனே ! வேதஸவருபியான ¹ அவா பிரகாசினறஓற்றைக்கொம்பினுல பூமியை எடுத்து நூறுயோஜனதூரமேலே தூக்கினா அது தூக்கப்படும் தருணத்தில், அதிகக் கலகம உண்டாயிற்று தேவர்களும் தவத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட ரிஷிகளும் ஆகிய அனைவரும் நனுகுலங்கப்பட்டார்களெலவாகம, அந்தரிக்ஷம், பூமி ஆகிய எல்லாம், ‘ஆ ! ஆ ! !’ எனும் ஒலிபுள்ளனவாயின தேவனோ மனிதனோ ஒருவனாவது நன்றில்மையை அடைந்திருக்கவில்லை பிறகு, ரிஷிகளாகளுட்கூடின பெருமபாலரான தேவர்கள், வீற்றிருக்கின்றவரும் காரதியினுல ஜவலிக்கின்றவாபோன்றவருமான பிரம்மதேவரிடம் சென்றனர் தேவேசரும் உலகங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக இருப்பவருமா பிரம்மதேவரை அணுகி அப்பொழுது எல்லோரும் கைகளை குவித்துக்கொண்டு, ‘உலகங்களெல்லாம் மிகக் கலக்கப்பட்டன ஜங்கமங்களும் தாவரங்களும் துன்பத்தை அடைந்தன தேவராதரே ! ஸமுத்திரங்களுக்கும் கலகம் தெரிகிறது அப்படிப்பட்ட இந்தப் பூமி முழுமையும் நூறுயோஜனதூரம் கீழே சென்விட்டது இதென்ன ? யாருடைய பிரபாவத்தால் இந்த உருமானது கலக்கமுற்றது ? தேவரீர் எங்களுக்கு இதனை விரைவிலே சொல்லக்கடவீர் இந்த ஸமயத்தில், நாங்களெல்லாரும் அறிவ இழந்தவர்களாக இருக்கிறோம்’ என்று கூறினார்கள் பிரம்மதேவ ‘ஒரிடத்திலும் ஒருபொழுதும் உங்களுக்கு அஸூரர்களிடமிருந்து பயம் இல்லை தேவர்களே ! எதற்காக இந்தக் கலகம் உண்டாகித்தென்பதைக் கேளுங்கள் எல்லா வஸ்துக்களையும்டைந்தும் இணைபிரியாத திருவுடனிருப்பவரும் அழிவில்லாத முள்ளவரும் என்கும் நிலைபெற்றிருக்கிறவருமான இவருடைய பாவத்தால் ஸவாகத்திற்கு மிகக் குழப்பம் தெரிகிறது நூறுயோஜனதூரம் ஆழந்து சென்ற இந்தப் பூமி முழுமையும் பரமமாவான அந்த விஷ்ணுவினால் மறுபடியும் உயரத்தூக்கப்பட்ட, அது தூக்கப்படும் தருணத்தில், இந்தக் கலகம் உண்டாயிற்று (இதனை) இவ்வண்ணம் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள் உங்களுடைய ஸந்தேசத்தையும் விலக்கிக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொன்னா தேவர்கள், ‘ பகவானே ! எந்த இடத்தில் அந்த மகா வரா

¹ இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

என்று ஸந்தோஷமுள்ளதாகப் பூமியை நன்கு மேலே தூக்கிய
 'அந்த இடத்தைச் சொல்லும் அங்கு நாம் போவோம்'
 என்று வினவினார்கள் பிரமமா, 'ஸந்தோஷம், செல்லுங்கள்
 களுக்கு மங்களம் நந்தனவனத்திலிருக்கிற நாராயணரைப்
 ருங்கள் இதோ இந்த இடத்தில் சிறந்த காரதியுடன் கூடின
 டு பகவான் பிரகாசிக்கிறார் உலகங்களைக் காப்பவரான பக
 ன வராஹ வடிவத்தோடேயே பூமியை மேலே தூக்குகின்றவ
 கிக காலாகினிபோலப் பிரகாசிக்கிறார் இவருடைய மார்பில்
 வதஸமென்கிற மறுவானது நன்கு வெளிப்படையாகப் பிரகா
 சிற்று தேவர்களே! அனைவரும் இந்த மகாவராஹம் ஸரம
 லாமலிருப்பதைப் பாருங்கள்' என்று சொன்னார் பிறகு,
 வர்கள் பிதாமகரை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாதமாவான்
 ாஹ மூர்த்தியைப் பார்த்தும், (அவருடைய வசனத்தைக்)
 ட்டும், அவரிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொண்டும், வந்தபடி
 'சென்றார்கள்' என்று சொன்னார் ஜனமேஜயரே! பாண்டவாக
 னைவரும் அந்தக் கதையைக்கேட்டு லோமரரால் காட்டப்பட்ட
 நியினால் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகி விரைவாகச்
 ன்றார்கள்

நூற்றாறபத்தைநதாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாதிராவம். (தோடீச்சி.)

(நந்தமாதனத்தை நோக்கிப் பாண்டவர்கள் செல்லும்போழுது
 நடுவழியில் பெரு மழைபோழிந்ததும், அப்போழுது உவர்
 கள் மா முதலியவைகளில் ஒதுங்கியிருந்து மழை
 ஓய்ந்தவுடன் மறுபடியும் புறப்பட்டதும்)

ஆரசரே! ஞராகளும் நானேற்றப்பட்ட விற்களுள்ளவர்களும்
 மபுத தூணிகளையுடையவர்களும் அம்புகளுள்ளவர்களும்
 மபுததோலாற் செய்த விரலுறை கட்டிகொண்டவர்களும்
 திகளை உடையவர்களும் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவா
 நம் எல்லா விலலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களுமான அந்தப்
 ண்டவர்கள் பிராமமணஸ்ரேஷ்டர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு
 ஞ்சாலியுடன் கந்தமாதனத்தைநோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்
 ராக்களான பாண்டவர்கள் மனத்தைப் பரமாத்மாவினிடம்

வைததூக கிழங்குகளையும் பழங்களையும் புஜிப்பவர்களாகித் தகவங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் காடுகளையும் மலையுச்சிய அதிக கிழங்குள்ள மரங்களையும் எப்பொழுதும் பூத்ததும் பழுதமிருக்கிற (மரங்க) ஞுள்ளவையும் தேவர்கள் ரிஷிகள் இவர்கள் கூட்டங்களாலடையப்பட்டவையுமான இடங்களையும் கண்டுகள் அவர்கள் பறபலவிதமான அநேக மிருகக்கூட்டங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பலவித வடிவமுள்ளவையும் கரடுமுரடாயிருந்தலால் செல்லுதற்கரியவையுமான இடங்களில் ஸஞ்சரித்ததாக மகாத்மர்களான அவர்கள், ரிஷிகளும் லித்ததாகளும் தேவர்கள் முள்ளதும் கந்தாவாக்களுக்கும் அபஸரஸ்களுக்கும் பிரியமானும் கின்னரர்களால் அடையப்பட்டதுமான மலையில் சென்றவர்கள் பிரஜைகளுக்குப் பதியே! பிறகு, (பாண்டவ) வீரர்கள் கந்தமாதன் பாவதத்தில் செல்லுமபோது, உக்கிரமாகாற்றுடன் பெருமழை தோன்றியது பிறகு, மிக்க சருகளுடன் கிளம்பின் பெரும் புழுதியானது பூமியையும் ஆகாயத்தையும் தேவலோகத்தையும் வீரையில் மூடியது ஆகாயமான புழுதியினால் மூடப்பட்டபொழுது ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை ஆதலால், ஒருவரோடொருவர் பேசுவதற்கும் சக்தியற்றவர்களாகப் பாரதரே! பிறகு, கற்பொடிகளுடன் கூடின காற்றினால் இழுக்கப்படுகின்றவர்களாகவும் இருளால் கண்கள் மறைக்கப்பட்டவர்களாகவும் ஒருவரை ஒருவர் பாரக்கவில்லை காற்றினால் மூடப்பட்டு ஓய்வறங்கு கீழே விழுகின்ற மரங்களும் மற்ற மரங்களாகிய இவற்றின் சபதமானது பெரிதாகத் தோன்றியது காற்றினால் மிக மயக்கப்பட்ட அவர்களின்வரும், 'ஆகாயம் கீழே விழிறதோ, அல்லது பூமி வெடிக்கிறதோ, அல்லது மலை வெடிக்கிறதோ' என்று நினைத்தவர்கள், அவர்கள் காற்றுக்குப் பயந்து வந்த ஓரத்திலிருக்கிற மரங்களையும் புறங்குகளையும் மேடு பள்ளங்களை யுக்கைகளால் தேடிப் பார்த்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பதுங்கினார்கள் பிறகு, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் விலகை கையில் ஏந்தித் திரௌபதியைத் தேடி அழைத்துக்கொண்டு ஒரு மரத்தை அடைந்து நின்றான் தாமராஜரும் தெளமயரும் பெருங் காட்டிப் பதுங்கி இருந்தவர்கள் ஸஹதேவனோ அக்ஷிஹோததிர ஸாமகர்களை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு மலையில் மறைந்திருந்ததான் நகுனும் மற்றப் பிராமமணர்களும் தவத்தில் சிறந்தவரான லோமரும் பயந்து அங்கங்கே மரங்களை அடைந்து பதுங்கி இருந்தா

காற்றுத தணிநது அநதப புழுதியும் அடங்கியவுடன், மிகுதி
 ன பெரிய நீர்ததிலைகளுடன் மழைவந்துவிட்டது எறியப்படு
 னற வஜராயுதங்களுடைய ஒலிபோலச் சூசட எனனும் ஒலி
 குதியாகத் தோன்றியது அதன்பிறகு, மேகங்களில் சஞ்சல
 ன ஒளிபுள்ள அப்படிப்பட்ட மின்னல்கள் ஸஞ்சரித்தன
 றகு, அநத மலையில் வேகமான காற்றினால் வீசப்பட்ட ஆலங்
 டி மழைகள் எல்லாப்பக்கங்களையும் மூடிக்கொண்டு எப்பொழு
 ம விழுந்தன அரசரே! அநத மலையில் எல்லாப் பக்கங்களிலும்
 பாழியப்படுகிற ஜலங்கள் கலங்கினவையும் துரையுள்ளவையு
 ன நதிகளாயின துரைகளாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பிய
 குதியான ஜலத்தைக் கொண்டு செல்லுகின்ற நதிகள் மரங்களைப்
 றித்துக்கொண்டு பேரொலியுள்ளவைகளாக ஓடின பாரதரே!
 நத ஒலி அடங்கிக் காற்றும் தணிநது தண்ணீரும் பள்ளங்களில்
 டுநது ஸ்ராயனும் உதிககவே, அவர்கள் எல்லாரும் மௌள்
 வளிப்பட்டு ஒன்று கூடினார்கள் வீரர்களான பாண்டவர்கள்
 ண்டும் கந்தமாதன பாவதத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டார்கள்

நூற்றுநூற்பத்தாருவது அதயாயம்.

தீ ர த த ய ர த ர ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(நடக்கமாட்டாமல் கீழேவிழ்ந்து மயக்கமடைந்த தீரோபதியைப்
 பாண்டவர்கள் களைதேவிவித்ததும், யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சாலி
 நடந்து செல்வதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டதும்,
 பீமன் தானுவது கடுமீகசனுவது பாஞ்
 சாலியைத் தூக்கிச் செல்லுவதாகச்
 சொல்லியதும்)

பிறகு, மகர் பலசாலிகளான பாண்டவர்கள் 1 புறப்பட்ட
 டன, கால்களால் வழி நடப்பதில் பழக்கமில்லாதவளான
 ரோபதியானவள் (களைத்து) உட்காராதாள் அநதக்காற்றினால்
 ம மழையினாலும் ஸரமமடைந்தவளும துக்கத்தால் கவரப்
 ட்டவளும மெனமை காரணமாக இரக்கப்பட்டதக்கவளுமான
 ாஞ்சாலியானவள் மூச்சை அடைந்தாள் கருமையான கண்

1 'கரோசமாதரம் ப்ரயாதேஷு' என்பது வேறுபாடும், ஒரு
 ரோசம் (= 'இரண்டு மைல்') சென்றவுடன்' என்பது அதன் பொருள்.

களுள்ள அநதப பாஞ்சாலி மயக்கததால். நடுநகுகிறவளா உருண்டவைகளும் ஒத்தவைகளுமான இரு கைகளாலும் இரணை தொடைகளையும் பிடித்துக்கொண்டாள் யானையின் துதிகளை போன்றவைகளும் சோந்திருப்பவைகளுமான இரண்டு தொடைகளையும் பிடித்துக்கொண்டும் வாழைமரம்போல நடுங்கிக்கொண்டும் உடனே பூமியில் விழுந்தாள் அழகியவளும் ஒடிக்கப்பட்டு கின்ற கொடிபோலக் கீழே விழுகின்றவளுமான அவளை விரைவான நகுலன் விரைவாக ஓடிவந்து பிடித்துக்கொண்டான் நகுலன், 'அரசரே! கரிய கண்களை உடையவளான இரதப பாஞ்சாலராஜ குமாரியானவள் களைத்துப் பூமியில் விழுந்துவிட்டாள் பாரதரே! இவளைப் பாரும துக்கத்தை அனுபவிக்கத் தகாதவளும் மெல்ல நடப்பவளுமான இவள் மிக்க துக்கத்தை அடைந்த விட்டாள் மஹாராஜரே! ஸரமத்தால் மெலிந்திருக்கின்ற அடிப்படிப்பட்ட இவளைத் தேற்றுவீராக' என்று சொன்னான் தாமராராஜரும் பீமனும் ஸ்ஹதேவனும் நகுலனுடைய வசனத்தால் மிக்க துக்கத்துடன் விரைவாக ஓடி வந்தார்கள் தாமாதமாவால் யுதிஷ்டிரரோ அவளமுகம் நிறம் மாறி மெலிந்திருப்பதைக் கண்டு (அவளை) மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மனவருத்தத்துடன் புலமபலானா யுதிஷ்டிரா, 'பூதுகாக்கப்பட்ட மாளிகைகளில் நல்ல விரிப்புக்களுள்ள படுக்கையில் படுத்தப் பழகிவருப ஸுகத்திற்கே தக்கவளும் அழகு வாய்ந்தவளுமான பாஞ்சாலியானவள் எவ்வண்ணம் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறாள்? சிறந்த ஸுகானுபவத்திற்குத் தகுந்தவளான இவளுடைய மிருதுவான பாதங்களும் தாமரை மலர்போன்ற ஒளியுள்ள முகமும் எப்படி நான் காரணமாக இப்பொழுது கருமையை அடைந்தன? சூதாட்டத்தில் விருப்பமுள்ளவனும் புத்தி இல்லாதவனும் மிருகங்களின் கூட்டங்களால் நிரம்பிய கானத்தில் பாஞ்சாலியை அழைத்துக் கொண்டு திரிகின்றவனுமான ஞானனால் இதென்ன காரயம் செய்யப் பட்டது? 'கலயாணி! பாண்டவர்களைப் பாததாக்களாக அடைந்து ஸுகத்தை அடைவாய்' என்று பிதாவான தருபதராஜனின் நீண்ட கண்களையுடைய (இவள்) கொடுக்கப்பட்டாள் இவள் அவற்றையெல்லாம் அடையாமல் களைப்பினாலும் சோகத்தாலும் மெலிந்தவளாகப் பாவியான என்னுடைய செய்கைகளால் பூமியில் விழுந்து கிடக்கிறாள்' என்று புலமபினா தாமராராஜரான யுதிஷ்டிரா அவ்வண்ணம் அடிக்கடி புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்

ல, தெளமயா முதலிய எல்லாப் பிராமமனோத்தமர்களும் அநத
 டத்திற்கு வந்தார்கள் அவர்கள் (தாமராஜரை) நன்கு தேற்றி
 றார்கள், ஆசீர்வாதங்களாலும் கௌரவித்தார்கள், அப்படியே,
 ரக்ஷஸர்களைக் கொல்லக்கூடிய மந்திரங்களையும் ஜபித்தார்கள்;
 சாந்திக் பௌஷ்டிகக் கிரியைகளையும் செய்தார்கள் அநிஷ்ட
 ராத்தியின்பொருட்டு நிகரற்ற ரிஷிகளால் மந்திரங்கள் ஓதப்படும்
 பாழுது, பாண்டவர்களால் குளிராச்சியுள்ள கைகளால் அடிககடி
 தாடப்படுகின்றவனும் ஜலத்துடன் சோந்த குளிராத காற்றினால்
 சப்படுகின்றவனுமான பாஞ்சாலியான்வன ஸௌககியத்தை
 புடைந்து மௌளமௌளப் பிரஜைஞயை அடைந்தான் பாரத்
 யர்கள், பிரஜைஞயை அடைந்தவனும் இரக்கப்படத்தக்கவனும்
 ளிமைபுற்றவனுமான அநத கருஷ்ணையை எடுத்து மானதோற்
 டுகையில் படுக்கச்செய்து களையாற்றினார்கள் நகுலஸஹ
 தவர்கள் உள்ளங்கால்கள் சிவந்தவையும் சிறந்த லக்ஷணங்க
 நள்ளவையுமான அவளுடைய கால்களை (ஆபுதம் பிடித்துத்)
 மூம்புபட்ட கைகளால் மௌளப் பிடித்தார்கள் தாமராஜரான
 திஷ்டாரும் அவளைக் களைதெளிவித்தார் குருஸரேஷ்டர், பீம
 ஸனனைப் பார்த்து, 'பீம! மேடுபள்ளமானவையும் பனியினால்
 டந்துசெல்லமுடியாதவையுமான மலைகள் பல இருக்கின்றன
 தாளவலிமைபுள்ளவனே! அவைகளில் கிருஷ்ணையானவள
 வவாறு ஸஞ்சரிப்பாளா?' என்று சொன்னார் பீமஸனன்,
 அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! உமமையும் ராஜபுத்திரியையும்
 டுரட்டையரையும் நானே தூக்கிக்கொண்டு செல்வேன் ராஜேந
 ரரே! துயரத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டாம் தோஷ
 லலாதவரே! அல்லது, எனனால் உண்டானவனும் ஆகாயத்தில்
 ஸஞ்சரிப்பவனும் என்னுடைய பலத்திற்கு ஸமமான பலமுள்ள
 னுமான கடோதகசன் உமமுடைய கட்டளையினால் நம்மெல்லோ
 ரையும் தூக்கிச் செல்வான்' என்று சொன்னான்

ஊறஹநாற்பததேழாவது அதயாயம்
தீ த த் த ய ர த் ர ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் நினைத்தமாத்மீரத்தில வந்த கடோதகசன் கிரேளபதியை யும் உடன்வந்த ராக்ஷஸர்கள் பாண்டவர்களையும் பிராமம்ணர்களை யும் தூக்கிச்சென்றதும், எல்லோரும் நானாராயணஸ்ராமத்தை அடைந்து ஸுகமாக வஸித்ததும்)

புதிஷ்டிரா, 'தாமதகளை அறிந்தவனும் பலமுள்ளவனும் ஶ்ரீராம ராக்ஷஸஸரேஷ்டனும் பகதனும் (உன்னுடைய) ஒளர புதரனுமான கடோதகசன் நமமையும் (தனக்குத்) தாயா திரேளபதியையும் உடனே தூக்கிக்கொண்டு செலலககடவன் பயங்கரமான பராக்ஷிரமமுள்ளவனே! பீம! உன் புதலவனான நான் பாஞ்சாலியுடன் சுமந்து செல்லப்பட்டுத் துன்பமில்லாம கந்தமாதனம் செல்வேன்' என்று சொன்னா பலசாலியான பீமஸேனன் தமையனருடைய வசனத்தைக்கேட்டுப் பலபராக்ஷிரமமிகக் கடோதகசனை நினைத்தான் தாமாத்மாவான கடோதகசனும் பிதாவினில் நினைக்கப்பட்டவுடன், கைகளைக் குவித்து கொண்டு, அப்பொழுது வந்து சேர்ந்தான் பிறகு, மிகக் புஜமுள்ளவனும் ஸதயமான விக்ஷிரமமுள்ளவனுமான கடோதகசன் பாண்டவர்களையும் பிராமம்ணர்களையும் அபிவாதன செய்து அவர்களால் புகழ்ப்பட்டுப் பிதாவான பீமஸேனைப் பார்த்து, 'உங்களால் நான் நினைக்கப்பட்டேன் நான் உங்களைக் கட்டையைச் செய்யக்கருதி விரைவாக வந்தேன், மிகக் தோளவயமைநகவரே! கட்டையிலிவீராக நான் எல்லாவற்றையும் செல்வேன் இதில் ஐயமில்லை' என்று சொன்னான் பீமஸேனனே, அந் வசனத்தைக்கேட்டு, ராக்ஷஸனைத் தழுவிக் கொண்டான் விக்ஷிரமமான, நினைத்தமாத்மிரத்தில் வந்த அவனைநோக்கி, 'ஹிடிபையின் புதலவனே! பிறரால் அவமதிக்கமுடியாத உனதாயான இவள களைப்படைந்திருக்கிறாள் அப்பா! ஆகாயத்தில் செல்பவனே! இஷ்டப்படி செல்கிறவனும் பலசாலியுமான நீ இவளை தூக்கிக்கொள் உனக்கு மனமளம் இவளைத் துன்புறுத்தாம தோளில் ஏற்றிக்கொண்டு எங்களுடைய மத்தியில் மெதுவாநடையுடன் ஆகாயமாகக்கமாகச் செலலககடவாய' என்று சொன்னான். கடோதகசன், 'தாமராக்ஷிரமம் தெளமயவரையு கிருஷ்ணையையும் நகுலஸஹதேவர்களையும் நான் தனியே தூக்கி

ராண்டு செலவதற்குத் திறமைபுள்ளவன் இப்பொழுது ஸ்ஹா கருடனிருக்கையில் சொல்லவும் வேண்டுமா? தோஷமற்ற ரா! ஆகாயத்தில் செலபவாகளும் நினைத்தவண்ணம் உருவ டுப்பவாகளும் சூராகளுமான நூற்றுக்கணக்கான ராக்ஷஸா சோரது பிராமமணாகளோடுகூட உறவுகளைவரையும் சுமந்து லலுவராகள் நான் தருபதராஜருடைய புதலவியை எடுத்துக் காண்டு மௌளமௌளச செலவேன்' என்று சொன்னான். நதக கடோதகசன் இவ்வண்ணமுரைத்தது, பிறகு, பாண்டவாக டைய மததியை அடைந்தது கிருஷ்ணையைச் சுமந்துசென்றான். றவர்களும் பாண்டவர்களைச் சுமந்துசென்றார்கள் நிகரற்ற ங்ஸுள்ளவரான அந்த லோமசா தமமுடைய பரபாவத்தினு லயே இரண்டாவது சூரியனபோல லிததாகள் செல்லும் வழி னுல் சென்றா பயங்கரமான பராகிரமமுள்ள ராக்ஷஸர்கள் டாதகசனுடைய கட்டளையினால் அந்தப்பிராமமணாகளைவரை ம் தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள் அவர்கள் இவ்விதம் மிகக் ழுள்ள காடுகளையும் உதயானவனங்களுக்கும் பராககின்றவா ராக விசாலமான பதரியைக் குறித்துச் சென்றார்கள் வீரா ான அந்தப் பாண்டவர்கள் விரைவாகச் செலபவர்களும் மிகக் வகுமுள்ளவர்களான அந்த ராக்ஷஸர்களால் சுமக்கப்பட்டு, டுந்தூரமுள்ளவழியைச் சிறிதுதூரமுள்ளவழிபோல விரை ரகத் தாண்டிச் சென்றார்கள், பாண்டவர்கள் மிலேசச் ஜனங ால நிரம்பினவைகளும் பலவித ரத்தினசூசகங்களுகோடு சாரதவைகளான தேசங்களையும், பலவித தாதுவாக்கங்கள் ரம்பினவையும் விதயாதரர்களால் சூழப்பட்டவையும் வான ற்களோடும் கின்னரர்களோடும் சோரதவையும் அப்படியே ானகுபகங்ககளிலும் கிம்புருஷர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் யில்களாலும் சுமர்பிருக்கங்களாலும் மான்களாலும் புள்ளிமான ாாலும் பன்றிகளாலும் கவயங்களாலும் எருமைகளாலும் ழுப்பட்டவையும் நதிகளுடைய வரிசைகளால் நிரம்பின வையும் பலவகைப் பறவைகளோடு சோரதவையும் பலவித ருக்கங்களால் அடையப்பட்டவையும் சாரணர்களால் பிர ராகிகின்றவையும் மதத்ததுடன் கூடின பறவைகளோடும் மரங ளோடும் கூடியவையுமான குன்றுகளைக் கண்டார்கள் அவா ள ராக்ஷஸர்களின் தோள்களினின்று கீழேஇறங்கி அனேக தசங்களையும் உத்தர குருதேசத்தையும் பலவிதஆசசாயங்களுள்

ள தும பாவதங்களுள் சிறந்ததுமான கைலைமலையையும் கண்ட
கள அதன் பக்கத்தில், அறபுதமான காட்சியுள்ளவைகளும் எ
பொழுதும் மலராகளும் பழங்களுமுள்ளவைகளுமான மரங்களே
கூடியதான் நரநாராயணஸ்ரமத்தையும் கண்டார்கள் பாண
வர்கள் அடிமரம் உருண்டிருப்பதும், மனத்தை மகிழ்விப்பது
செழிப்புள்ளதும், இடைவிடாத நிழலுள்ளதும், சிறந்த ச
ருளளதும், பளபளப்புள்ளவையும் நெருங்கியவையும் மெதுவா
வையுமான இலைகளோடு கூடியதும், மங்களகரமானதும், விச
மான் கிளைகளுள்ளதும், விஸ்தாரமானதும், மிகக் காந்தியுள்
தும், பருத்தவையும் அறபுதமானவையும் ருசியுள்ளவையு
தேனைப்பெருகுகின்றவையுமான பழங்களால் எப்பொழுது
மிக நிறைந்திருப்பதும், திவ்யமானதும், மஹரிஷிகளுடைய கூ
டங்களால் அடையப்பட்டதும், மத்ததிலை மிகக் களித்திருக்க
பலவகைப் பச்சைக்கூட்டங்களோடு எப்பொழுதும் சோந்திரு
தும், ஈக்களும் கொசுகளுமில்லாததும் மிகுதியான கிழங்குகளு
களிகளும் ஜலமுமுள்ளதும் பசும்புறங்களால் நன்கு மறைக்கப்பட
தும் தேவர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் அடையப்பட்டதும் ந
பூமிபாகத்தால் விளங்குகிறதும் ¹ இயற்கையாகவே மிகவும் ஹ
மானதும் மங்களகரமானதும் குளிரந்ததும் தொடுத்திருக்கியத
முட்களற்றதுமான ² இடத்தில் உண்டாயிருப்பதுமான அந்த
³ பதரீவருக்கூத்தையும் கண்டார்கள் பிறகு, மகாதமாகளால்
பாண்டவர்கள் அனைவரும் அந்தப் பதரியை அடைந்து அந்த
பிராமமணஸரேஷ்டாக்களோடுகூட ராக்கூஸாக்களுடைய தோள்க
லிருந்து மெதுவாக இறங்கினார்கள் அரசரே! பிறகு, பாண்ட
கள் பிராமமணஸரேஷ்டாக்களுடன் சோந்து ⁴ புணையமானதும்
நாராயணர்களால் அடையப்பட்டதும் இருளில்லாததும் பால
தைப் போக்குகின்றதும் ஸ்ரீராயகிரணங்களால் தொடப்பட்ட
தும் பசி, தாகம், சீதம், உஷ்ணம் ஆகிய தோஷங்களால் விடுப
டதும் சோகத்தைப் போக்குவதும் மஹரிஷிகளின் கூட்ட
ளால் நெருங்கியதும் ⁵ பரமமதேஜஸோடு கூடியதும் தாமத
னின்று விலகின் மனிதர்களால் செல்லமுடியாததும் பலிகளா

1 வேறு பாடம் 2 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

3 இலங்கை மரம் 4 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

5 'வேதங்களாலுண்டான பெருமையுள்ளதும்' எனப்பது இவ்வி

மாமங்களாலும் அரசிக்கப்பட்டதும் அதபுதமானதும் நன்கு
பருக்கி மெழுகி இருப்பதும் திவ்யமான புஷ்பபலிகளால் என்கும்
நான்குகின்றதும் விசாலமான அகனிகிருஷ்ணங்களாலும் மங்களகர
ன ஸருக்கு முதலிய கருவிகளாலும் நிறைக்கப்பட்டதும் பெரிய
கருடங்களாலும் உறுதியான உறிகளாலும் விளங்குகின்றதும்
ஸலாப பிராணிகளுக்கும் சக்ஷமமாக இருக்கின்றதும் வேத
சாஷ்ததால் முழக்கமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் தெய்வத்
தன்மை பொருந்தியதும் அடையத்தக்கதும் ஸரமத்தைப் போக்கு
தும் ஸக்ஷமீகரமானதும் இப்படிப்பட்டதென்று குறித்துக்
கூட்ட முடியாததும் தேவஸரேஷ்டர்களால் விளங்குகின்றதும்
மங்களையும் கிழங்குகளையும் பக்ஷிக்கின்றவர்களும் இரத்திரியங்களை
அடக்கினவர்களும் அழகிய மானதோலுடையவர்களும் ஸ்வாய
க்கும் அகனிக்கும் ஸமானமாக இருப்பவர்களும் தவத்தினால்
தமாலை அநிந்தவர்களுமான மஹரிஷிகளுடனும் மோக்ஷத்தில்
நித்தையவர்களும் இரத்திரியங்களை அடக்கினவர்களுமான
நயாலிகளுடனும் பிரமம்பாவத்தை அடைந்தவர்களும் மகா
மையுடையவர்களுமான பிரமமவாதிகளுடனும் கூடியதுமான
நத ஆஸரமத்தைக் கண்டார்கள் மிக்க தேஜஸ்வள்ளவரும்
நிரியங்களை அடக்கினவரும் சுத்தியுள்ளவரும் புத்திமானும்
மபுதரருமான அநத யுதிஷ்டிரா பிராதாக்களுடன்கூட அநத
யிகளை அடைந்தார திவ்யஜ்ஞானத்துடன் கூடினவர்களும்
வலோகத்தவர்களுமான அநதத தேவமஹரிஷிகள், யுதிஷ்டிரா
ததைப்பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்கொண்டதைத்தார
வேதாததியயனத்தில் மிக்க பற்றுள்ளவர்களும் அகனிபோன்ற
களுமான அநத ரிஷிகள் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசீர்வாதங்களைச்
சயதுகொண்டு விதிப்படி அவருக்கு உபசரணை செய்தார்கள்
சுத்தமான ஜலத்தையும் புஷ்பங்களையும் கிழங்குகளையும் பழங்
களையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள் பிறகு, அநத மஹரிஷி
களால் பிரியத்துடன் செய்யப்பட்ட உபசரணையைத் தாமராஜ
ன யுதிஷ்டிரா அடக்கத்துடன் பெற்றுக்கொண்டார தேவா
நவரே! யுதிஷ்டிரா கிருஷ்ணையுடனும் தம்பிமார்களுடனும்
தவேதாநகங்களின் கரைகண்டவர்களான பிராமமணிகளுட்
ம பூஜிக்கப்பட்டு மகிழ்ந்து இரத்திரனுடைய மாளிகைபோன்ற
ம திவ்யவாஸனையுள்ளதும் மனத்தை மகிழ்விப்பதும் ஸவர்க்கம்
பான்றதும் புண்யமானதும் காரதியுடன்கூடியதுமான அநத ஆஸ்

ரமத்தில் பிரவேசித்தாரா தாமாதமாவான அந்த புதிஷ்டி-
ஸகோதரர்களுடன் அங்கே தேனைப் பெருக்குகின்ற பழங்களுள்
தும் பிரம்மரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் வலிக்கப்பெற்றதுமா
அந்தப் பதரியை அடைந்த அந்த இடத்தில் தேவர்களாலும் தே-
ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும் கங்கையினால் பிரகாசிக்கின்ற
மான நரநாராயணர்களுடைய ஸ்தானத்தைப் பார்த்தாரா அ-
பொழுது மகாதமாக்களான அவர்கள் அந்த இடத்தில் பலவகை
பறவைக்கூட்டங்களுள்ளதும் பொன்மயமான சிவங்களுள்ள
மான மைநாகத்தையும் மத்தியில் மங்கலகரமான பிரதஸரஸையு-
பார்த்துப் பிரியததுடன் கூடியவர்களாக மகிழ்ந்திருந்தாராக
மஹாதமாக்களான பாண்டவர்கள், அங்கே நல்ல துறைகளுள்
தும் குளிரந்த மாசுற்ற ஜலமுள்ளதும் மங்கலத்தை உண்டுபண்ணு-
கிறதும் ரத்தினங்களாலும் பவளங்களாலும் கட்டிய படித்துறை
களுள்ளதும் பசுங்களில் மரங்களால் விளங்குகின்றதும் தே-
லோகத்து மலர்களால் நிரம்பியதும் மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியை
பெருக்குவதுமான பாசீர்தியையும் பாரகின்றவர்களாகி அங்கே
மகிழ்ந்தாராக குரதீபுதரர்கள் மிக்க பரிசுத்தியை அடைந்த
தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டதும் அடைதற்கு மி-
அரியதுமான அந்த இடத்தில் பாசீர்தியின் புண்ய தீர்த்தத்தினால்
பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் திருபதியடையச் செ-
ந்தார்கள் வீரர்களும் புருஷஸரேஷ்டாகளுமான அந்தப்பாண்-
வர்கள் அங்கே தாப்பணம் செயதுகொண்டும் ஜபித்துக்கொண்-
டும் பிரம்மமணர்களோடு கூட வலித்தாராக அந்த இடத்தி-
தேவர்களின் ஒளிப்போன்ற ஒளிப்பாருகதியவர்களும் புரு-
ஸரேஷ்டாகளுமான பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணபின் பலவித விசே-
யாட்கெகளைப் பாரப்பவர்களாகி மகிழ்ந்தார்கள்.

ஐற்று நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதாராவம். (தோடீச்சி.)

(பாஞ்சால காற்றினால் அடித்துவரப்பட்ட அத்புதமான ஒரு ஸௌ-
கீக மலரைப் பாடித்து அதுபோன்ற பல மலர்களை வீறும்பியதும்,
பீமன் அவைகளைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டதும், அவனுக்கு
வழியில் ஹனுமான் ஸம்வாதமும்.)

புருஷஸரேஷ்டாகளும் மிக்க பரிசுத்தியை அடைந்தவ-
ர்களும் வீராகளுமான அந்தப் பாண்டவர்கள், அழகியதும் எல்லா

ராணிகளுடைய மனததைபும் மகிழ்விப்பதுமான அநதச சிறந்த
னகத்தில், விளையாடுகின்றவர்களாகவும் மகிழ்கின்றவர்களாக
தனஞ்சயனைப் பாகும விருப்பத்தினுள் ஆறு தினம் வலித்
தர்கள பாவதமானது, மலாநதிருக்கின்ற மலாநுள்ளவைகளும்
புகளுடைய பாரததால் வளைக்கப்பட்டவைகளும் ஆண் குயில
நடைய கூட்டங்களால் நிரம்பியவைகளும் பள்பளப்பான இலை
நள்ளவைகளும் நெருங்கியவைகளும் குளிராத நிழலுள்ளவை
நம் மனததை மகிழ்விப்பவைகளுமான மரங்களால் விளங்குவ
தவும் ரமணியமாகவுயிருந்தது பாண்டவர்கள் அங்கே பலவித
னவைகளும் தெளிந்த ஜலமுள்ளவைகளும் உத்பலங்களுடன்
டன் தாமரை மலர்களால் என்கும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும்
மகிய தோற்றமுள்ளவைகளுமான தடாகங்களைப் பார்த்து
முந்தாரங்கள் அநத இடத்தில் நல்ல வாஸனைபுள்ள தும் இனிய
சமுள்ள துமான காற்றானது, கிருஷ்ணையுடனும் சிறந்த பிரம்
ளாகளுடனுயிருக்கும் பாண்டவர்களைவரையும் ஸந்தோஷ
டையச் செய்துகொண்டு வீசியது பிறகு, வடகிழக்கில் வீசுகின்ற
ற்றானது, ஆயிரம் இதமுள்ள தும் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கிற
திவ்யமானதுமான ஒரு தாமரை மலரைத் தற்செயலாகக்
கொண்டுவந்தது பாஞ்சாலியானவள், திவ்யமான மணம்பொருந
தும் மனததை மகிழ்ச்செய்கின்றதும் காற்றினால் கொண்டுவரப்
டதும் பூமியில் விழுந்திருப்பதும் சுததமானதுமான அநதத்
மரைமலரைப் பார்த்தாள அரதரே! கலயாணியான அவள் மன
கரமானதும் தன்னிலும் சிறந்ததில்லாததுமான அநத¹ ஸௌ
திக மலரை அடைந்து மிகமகிழ்ந்தது உடனே பீமஸேனனைப்பார
ர, 'பீமஸேனரே! திவ்யமான தும் மிக அழகிய தும் ஸாவோததம்
க இருப்பதும் நறுமணமும் வடிவமும் பொருந்தியதும் என
ததை மகிழ்விப்பதுமான இந்தமலரைப் பாரப்பிரக பகை
ர வாட்டுபவரே! இதனைத் தாமராஜருக்குக் கொடுப்பேன்
த ஜாதியைச்சேர்ந்த இன்னும் பல புஷ்பங்களையும் பறித்துக்
கொண்டு வாரும், அவையோ காமயகவனத்திலுள்ள நமதுஆரம்
தில் எனது பிரியத்துக்கு ஆகும் பாரத்தரே! நான் உமக்கு
யமானவளாயிருந்தால் இந்தமலர்களை மிகுதியாகக் கொண்டு
ரும் நான் அவைகளைக் காமயகவனத்திலுள்ள நமமாபரமத்
ருக் கொண்டுபோக விருமபுகிறேன்' என்று கூறினாள் இக்

¹ 'ஒருவகைத்தாமரைமலர்' என்பது பழையபுரை

முப்படாதவனான பாஞ்சாலியானவன் பீமஸேனனைப்பாரி
இவ்வண்ணமுரைத்து அப்பொழுது அந்தமலரை எடுத்த
கொண்டு தாமராஜரிடம் சென்றான் புருஷாரேஷ்டனும் மகா
சாலியுமான அந்தப் பீமன் மனைவியினுடைய கருத்தை அறி
காதலியான அவளுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பிப் புறப்
படான வேறமலர்களையும் கொண்டுவரக்கருதிய அவன், பின்
பொன்னுலவகளிக்கப்பெற்ற விலலைபும் ஸாப்பம் போன்ற அ
களையும் எடுத்துக்கொண்டு, மலரைக் கொண்டுவந்த காற்றை
நோக்கி, கோபம்முண்ட சிங்கம்போலவும் மதம்பெருஞ்சி
யானைபோலவும் விரைவாகச் சென்றான் பெரிய அம்பு
யும் விலலைபும் தரித்த பீமஸேனனை எல்லாப்பிராணிகளும் பா
தன் வாய்க்குமாரனான பாரதத்தை வாட்டமாவது வருத்தமாக
பயமாவது கலக்கமாவது ஒருபொழுதும் அணுகவில்லை
முள்ளவனும் தன் புஷ்பலதையே அடுத்தவனுமான அந்
பீமன் திரௌபதிகுப் பிரியத்தைச்செய்ய விரும்பி அ
மும மதிமயக்கமுமில்லாதவனாகி மலையினமீது ஏறினான் ப
வரைக் கொல்பவனான அந்தப்பீமன் மரங்களாலும் கொடி
களும் புதர்களாலும் மூடப்பட்டதும் கருமையான கல்தரைகளுந்
தும் கிணனரங்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதும் மண்கள்கரமான
பல நிறங்களுள்ளவையான தாதுகளாலும் மரங்களாலும் ப
கங்களாலும் பறவைகளாலும் விசித்ரமானதும் எல்லாப் பூஷ
களும் நிரம்பின மேலேதூக்கப்பட்ட பூமிதேவியின் கைபோன்ற
மான மலையில் ஸஞ்சரித்தான் அளவுகடந்த ஆற்றலுள்ளவ
மிக்க தேஜஸுள்ளவனுமான அவன், எல்லாருதுக்களின் புஷ்ப
லியவற்றாலும் ரமணீயமான கந்தமாதன் மலையின் சரிவுக்
பாாவை பற்றியவனாகவும், பல அபிபராயங்களை மனத்தினால் அ
கடி நினைக்கின்றவனாகவும், ஆண்குயில்களின் சபதங்களிலும் வ
டுகளால் செய்யப்பட்ட நீங்காரங்களிலும் செவ்வகையும் உள்
தையும் கண்களையும் கட்சிச் செலுத்துபவனாகவும், எல்லா ருது
களிலு முண்டாகும் மலர்களினினது உண்டாகிற அபரிமிதமான
மணத்தைக்காட்டில் மதம்கொண்டயானைபோல முகாநிறவனாக
தடையற்றவனாகவும் சென்றான் பகைவரையடக்குபவனான அவ
மிகப் பரிசுத்தமானதும் பலவகை மலர்களின் வாஸனையுள்ள
தந்தையின் தொடுகைபோலக் குளிராததுமான கந்தமாதன்பா
தின் காற்றினால் வீசப்படுகின்றவனும், தந்தையான வாயுவி

நாயாற்றப்படுகின்றவனும், மயிர புளகிதவனும், பொன்மையும்
நமையும் வெண்மையுமான மாசற்ற தாதுவகைகளால் பூசப்பட்ட
நிலைமபாலையிலைகளால், விரல்களால் பூசப்படுவது போல, பூசப்
பட்டவனுமாகி, இயக்காக்கள் கந்தாவாகள் தேவாக்கள் பிரமம் ரிஷி
ஆகிய இவர்களின் கூட்டங்களாலடையப்பட்டதும், பக்கந
ரில் படிந்திருக்கிற மேகங்களால் சிறகுக்குடன நாததனம்
யகிற்று போன்றதும், பெருகிவருகின்ற அருவிரீர்களால் முதது
லைகளால்லங்கிக்கப்பட்டது போன்றதும், அழகிய குகைகளும்
காடிப்பந்தல்களும் அருவிரீரும் சிறுகுகைகளுமுள்ளதும், அப
ரஸ்திரீகளுடைய சிலம்புகளின் சபதங்களுடன் நனகு கூத்தாடு
பாற சிறந்த மயில்களுள்ளதும், திகக்கஜங்கள் கொம்பு நுனிகளால்
பட்டத தேயந்திருக்கிற கற்களையுடைய கல் தரைகளுள்ளதும்,
கைமுடியாத நதிகளினின்று பெருகிவருகின்ற ஜலத்தால் ஆடை
நலுவது போலிருப்பதுமான மலையைப் புஷ்பங்களுக்காக அப
பாழுது நனகு நோக்கினான் காரந்தியுள்ள வாய்குமாரனான
களந்தேயன், வாயினால் புறப்பிக்களைக் கெளவிககொண்டிருப்
பவகளும கவலையற்றவைகளும் ஸம்பத்தில ஸஞ்சரிப்பவைகளும்
பத்தை அறியாதவைகளுமான மான்களால் குதூஹலத்துடன்
பாக்கப்பட்டவகையும், தன்னுடைய வேகத்தால் கொடிகளின்
பட்டங்களைப் பலவாறு புரட்டி விடுகின்றவகையும், விளை
பட்டாகச் சென்றான் தன் காதலியின் விருப்பத்தை நிறை
பற்றுவதற்காக முயன்றவனும், அழகிய கண்களுள்ளவனும்,
பாரதவனும், பொன்னின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவனும், சிவகம்
பானற் உடலுள்ளவனும், காளைப்பருவமுள்ளவனும், மதயாணை
பால் நடப்பவனும், மதயாணையின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ள
னும், மதயாணையின் கண்போலச் சிவந்த கண்களுள்ளவனும்,
பாரில்) மதயாணைகளைத் தடுப்பவனும், காதலர்களின் பக்கத்
லுட்காரந்திருப்பவர்களும் பலவிதச் செய்கைகளிலிருந்து திரும
னவர்களும் காணப்படாமலிருப்பவர்களுமான யக்கூ ஸ்திரீகளா
ம் கந்தாவ ஸ்திரீகளாலும் பார்க்கப்பட்டவனும், ஸௌந்தரயத்தி
டைய புதிய அலதாரமுமான பாண்டுநதனன் ரமணீயமான கந
மாதன் மலையின் பிரதேசங்களில் விளையாடுபவன்போல ஸஞ்சரித்
தன் வனத்தில் வலிக்கிற திரௌபதிக்கு விருப்பத்தைச் செய்வ
ற்கு முயன்ற அவன், தூயோதனனால் செய்யப்பட்ட பலவாறான

கிலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டு சிந்திக்கலானான். ¹ 'அராஜகன ஸ்வாகமம் சென்று நானும் புஷ்பங் காரணமாக (இங்கே) வந விட்டபொழுது, பூஜ்யரான யுகிஷ்டிரா என்ன செய்வா? ஸ்ரேஷ்டரான யுகிஷ்டிரா நேசத்தாலும் பலத்தில் நம்பிக்கை இ லாமையாலும் நஞுலையும் ஸஹதேவனையும் ² விடமாட்டாரெ பது திண்ணம் எவ்வாறு மலாகளை நான் விரைவில் அடைத் கூடும்?' என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நரஸ்ரேஷ்டனான அவ பக்ஷிராஜனபோல வேகத்துடன் புறப்பட்டான் திரௌபதியி சொல்லையே வழியுணவாகக் கொண்டவனும் பூதகிருக்கிற மலை பிரதேசங்களில் உள்ளமும் கண்களும் பற்றின்வனும் பாண நந்தனனும் காற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவனும் ³ விருதே தரனும் மிகப் பலமுள்ளவனுமான பீமன், பாவகாலங்களில் உ பாதம்போலக் காலகளால் பூமியை நடுங்கச் செய்துகொண் யானைக் கூட்டங்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டும் சிங்கங்கள யும் புலிகளையும் மானகளையும் கொறுக்கிக்கொண்டும் பொ மரங்களை வேரோடு பறித்துக்கொண்டும் மாரபிலை முறித்த கொண்டும் வேகத்தால் ⁴ லதைகளையும் ⁵ வலலிகளையும், மலையு யில் மேலும் மேலும் ஏறக்கருதிய யானைபோல, பியத்துக்கொ டும் மிக விரைவாகச் சென்றான் மிகப் பலசாலியான அநந பீமஸேனன் மிகக் ஜலத்துக்கு ஆதாரமானதும் மின்னலுட் கூடியதுமான மேகம்போலப் பேரொலியுடன் காஜித்தான ப கள் பீமனுடைய அநதப் பேரொலியால் எழுப்பப்பட்டிரு குை களை விட்டகன்றன, வனத்தில் வலிககிற பிராணிகள் பது கின, பறவைகள் பயந்த மேலே எழுந்தன, மானகள் கூட்டங்கள் ஒடின, கரடிகளும் தாம வலித்த மரங்க விட்டன, சிங்கங்கள் குகையை விட்டு வெளியில் சென்றன பெரிய சிங்கங்கள் உறக்கம் கலைந்தன காட்டில் ஸஞ்சரிககின் எருமைகள் வாயைப்பிளந்தன பெணயானைகளால் சூழப்பப ஆணயானைகள் அநதச் சத்தத்தால் பயமுறுத்தப்பட்டு அநத காட்டைவிட்டு வேறு பெரிய காட்டை அடைந்தன பன்றிகக்

1 வேறு பாடம் 2 நஞுல ஸஹதேவர்களை, தன்னையும் அராஜகனையும் தேடி வருமபடி அனுப்பவுமாட்டாமல் கவலைப்படுவாரா எனப்

3 பொருள் இரட்டித்ததால், 'பலீ' எனப்பது விடப்பட்டது

4, 5 கொடிகளின் வகைகள், தரையிற்படாவனவென்றும் மரத்த படாவனவென்றும் வேறுபாடு கொள்ளலாம்

மக்களும் மானகூட்டங்களும் காட்டில் ஸஞ்சரிககின்ற எருமை
 ளும் புலிகளும் நரிககூட்டங்களும் கவயங்களுடனகூட உரக்க
 த்தின் சகரவாகப்புகளும் சாதகங்களும் அன்னங்களும் நீரக
 கைகளும் வாததுகளும் கிளிகளும் புருக்களும் அன்றில்களும்
 ணாசசியற்றவைகளாகித் திசைகளை அடைந்தன. அப்படியே,
 காழுப்புள்ளவைகளும் பெணயானைகளால் உணடுபண்ணப்பட்ட
 ராமவிகாரத்தால் பீடிககப்பட்டவைகளுமான சில யானைகளும் சி
 றங்களும் புலிகளும் மிகக் கோபங்கொண்டு பீமஸேனை எதிர்த்து
 டிவந்தன மிகக் பயங்கரமான அந்த மிருகங்கள் பயத்தினால் மனம்
 கிகக் கலங்கி மலஜலங்களை விட்டுக்கொண்டும் வாயைத் திறந்து
 காண்டும் பயங்கரமான சத்தங்களைச் செய்தன பிறகு, பிரபுவு
 மலசாலியும் காரதியுள்ளவனும் வாயுவின் புதலவனுமான பீம
 காபத்தால் தன் புஜபலத்தை அடுத்த யானையினால் மறையானை
 னையும் சிங்கத்தால் சிங்கத்தையும் உள்ளங்கை அறைகளால் மற
 மிருகங்களையும் கொன்றான் பீமனால் பயங்கரமாக அடிக்கப்படுகின்ற
 அந்தச் சிங்கங்களும் புலிகளும் சிறுத்தைகளும் பயத்தினால் பய
 ரமான (ஒலியை) வெளியிட்டன, மலத்தையும் ஜலத்தையும்
 பெருக்கின் பிறகு, மகா பலசாலியும் ஸ்ரீமானுமான பாண்டு
 துமான அவைகளைத் தூத்திவிட்டுச் சத்தத்தால் திசைகளை நிரப
 கிகொண்டு காட்டில் விரைவாகப் பிரவேசித்தான் பிறகு, பு
 ஜபலமிகக் அவன், கந்தமாதன் பாவத்தின் தாழ்வரைகளில், மிக
 பும அழகியதும் பல யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதுமான வாழை
 மரங்களடங்கி ஒரு சோலையைக் கண்டான் மகா பலசாலியான
 அவன், மதயானைபோலப் பலவகை மரங்களை முறித்துக்கொண்டு
 அந்த வாழைக்காட்டை அழிக்கக்கருதிச் சென்றான் பலசா
 லி னுள்ள சிறந்தவனும் மிகக் பேரொளியுள்ளவனும் நரலிமம்முதாதி
 பாடுக காவங்கொண்டவனுமான பீமன், பல பனை உயரமுள்ள
 வாழைமரங்களைப் பிடுங்கி ஒடித்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் விரை
 வாக எறிந்தான் பிறகு, அந்த இடத்தில் பெரியவையும் மிகப்
 பலவுமான புள்ளிமானகூட்டங்களும் யானைகூட்டங்களும் ஜலத்
 தை அடுத்துவசிக்க எருமைகளும் (பீமனை) எதிர்த்து வந்தன
 பிறகு, மகாபலசாலியும் ஒளிபொருந்திவனுமான பாண்டுநத்
 தன் அவைகளை விரைவாகத் தூத்திவிட்டுச் சிங்கநாதத்தால்
 திசைகளை நிரப்பிக்கொண்டு காட்டில் துழைந்தான் பிறகு, அந்த
 (மிருகங்களின்) சத்தத்தாலும் பீமஸேனனுடைய சத்தத்தாலும்

வேறுகாட்டிலிருக்கிற மிருகங்களும் பക്ഷிகளும் மிகப் பயந்தன பிறகு, மிருகங்களுக்கும் பക്ഷிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட கலகதப் உண்டாகவே, ஜலத்தால் நனைந்த சிறகுளுள்ள பறவைகள் ஆயி மாயிரமாகக் கிளம்பிவந்தன பரதஸரேஷ்டனான பீமன் அந்த நீர்ப்பறவைக்கூட்டங்களைப் பார்த்து அவை (வந்த வழி)களை யே நோக்கிச் சென்று, அழகியதும், பொன்மயமானவையும் இளந் காற்றினால்சைக்கப்பட்டவையும் ஒரு கரையிலிருந்து மறுகை வரையில் பரவியிருப்பவையுமான வாழைக்கூட்டங்களால் வீசப் படுவதுபோன்றதும், கலகமுடியாததுமான மிகப்பெரிய ஒரு குளத்தைக் கண்டான் பலசாலியான அவன் ஏராளமான தாமரை மலகளுள்ள அந்தக் குளத்தில் விரைவாக இறங்கிப் பெரிய யானைபோலத் தடையற்றவனாகி உதஸாஹமாக விளையாடி னான் அளவுகடந்த காரதியுள்ளவனான பீமன், மதம பெருகுகிற யானைபோல ஜலத்தைக் குழப்பிக்கொண்டு அழகாக விளையாடி விட்டுக் கரை ஏறினான் பிறகு, பாண்டவன் பலமரங்களுள்ள அந்தக் காட்டில் வேகத்தோடு துழைந்தான், நல்ல ஒலியுள்ள சங்கத்தையும் முழுவலிமையோடு ஊதினான் பலசாலியான பீமன் திசைகளை ஒலியிடச் செய்துகொண்டு தோள்களையும் தட்டினான் மலையின் குகைகள், அந்தச் சங்கத்தின் ஒலியினாலும் பீமஸேன னுடைய அட்டஹாஸத்தாலும் பயங்கரமான கைகளின் ஒசையின லும் அலறுவனபோன்றன இடியோசைபோன்ற அந்தத் தோள தட்டுதலாகிய பேரொலியைக்கேட்டு மலைகளின் குகைகளில் உற் கிக்கொண்டிருந்த சிங்கங்களை பேரொலியை வெளியிட்டன பாரதரே ! சிங்கங்களின் தொனியினால் பயந்த யானைகளும் மலையை நிரப்பிய மிகப் பெரிய ஒலியை வெளியிட்டன பிறகு, வான், ஸரேஷ்டரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தவரும் வானரருமான அந்த ஹனுமான, பீமஸேனனை பராதாவென்றறிந்து, 'இந்த வழியினால் (அவன்) போகக்கூடாது' என்றுலோசித்தது பீமனுக்காக ஸ்வாக்ரம செல்லும் வழியைத் தடுத்ததா வாழைச்சோலை நடுவிலிருக் கும் (அந்த) வானரா, பிராதாவான பீமனைப் பாதுகாப்பதற்காக அப்பொழுது, 'பாண்டவன் இந்த வழியில் சாப்பதையும் அவ் மானத்தையும் அடையவேண்டாம்' என்று இவ்வாறு ஆலோ சித்தது, வாழைமரச்சோலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒற்றை யடிப் பாதையில் அந்த வழியைத் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார் அப்பொழுது, பெரிய சரீரமுள்ள அனுமான்னனும் வானர

வாழைத்தோட்டத்தின் நடுவிலிருந்துகொண்டு நித்திரையின் வசதையைடைந்து கொட்டாவி விட்டா பெரிய வானரான அவர் அந்தப் பேரொலியால் விழித்ததுகண்டனடா மிகப்பெரிதாகக் கொட்டாவிவிடுகின்ற அவர் உயர்த்து நடப்பட்ட இந்திரதலஜம்போன்ற வாலி இடிபோன்ற ஒசையுள்ளதாமபடி (தரையில்) சுழற்றி அடித்தார் மலையானது, முக்காரம் போடுகிற எருது போல அந்த அனுமானுடைய வாலினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஒசைக்கு நல்ல குகைகளாகிற வாய்களால் எதிரொலியை எல்லாப் பக்கங்களிலும் வெளியிட்டது அந்தப் பெரிய மலையும் வாலிச் சுழற்றி அடித்த ஒலியால் அசைக்கப்பட்டுக் கொடுமுடிகள் சுழல்வதாகி எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதறியது அவருடைய அந்த வாலொலியானது மதயானைகளின் பேரொலியை உள்ளடக்கிப் பல வகையான தோற்றங்களுள்ள மலைவெளிகளில் பரவியது அந்தப் பீமஸேனன் அவ்வொலியைக் கேட்டு மயிர்சிலிர்த்தது, வாழைக்காட்டில் அவ்வொலி உண்டாகுமிடத்தைத் தேடிக் கொண்டுதிரிந்தான் பிறகு, மிக நீண்டகைகளுள்ள பீமன் அப்பொழுது வாழைக்காட்டின் நடுவில் பருத்த கற்பீடத்திலிருப்பவரும், மின்னல் மின்னியதுபோலப் பாரப்பதற்கரியவரும், மின்னல் மின்னியதுபோலப் பொன்மை நிறமுள்ளவரும், மின்னல் மின்னியதுபோலக் காஜிப்பவரும், மின்னல் மின்னியதுபோல அசைப்பவரும், பருத்தும் உருண்டுமிருக்கிற கழுத்தைக் கைகளால்மெந்த ஸ்வஸ்திகத்தின் மீது வைத்திருப்பவரும், சரீரம் மிகப் பருத்த தோள்கள் அமைந்திருத்தலால் நடுமெலிந்த இடையுள்ளவரும், துனி சிறிது வளைந்ததும் நீண்ட உரோமங்களால்லங்கரிக்கப்பட்டதும் உயரக்கிளம்பியதும் கொடிமரம்போன்றதுமான வாலினால் விளங்குகிறவருமான வானராதிபதியைக் கண்டான், உத்தடுகள்குறுகியதும் நாவும் முகமும் சிவந்ததும் காதுகள் சிவந்ததும் புருவங்களைச்வதும் கிரணங்களுள்ள சந்திரனபோன்றதும் வாயின் நடுவை அடைந்திருக்கிற வெண்மையான பற்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் (கேஸரமடாந்த) அசோக மலாக்ருவியல்போலச் கேஸர (=பிடரிமயிர்)க் குவியல் அடாந்திருப்பதுமான அவருடைய முகத்தையும் பார்த்தான் புத்திசாலியான பீமன், பொன்மயமான வாழைகளின் நடுவிலிருப்பவரும் அதிக காரதியுள்ளவரும் பிரகாசிக்கின்ற சரீரத்தால் மிகக் ஜவாலையுள்ள நெருப்புப்போலிருப்பவரும் தேனபோலப் பிண்கல நிறமுள்ள கண்களால் பாரக்

கின்றவரும் பயமில்லாதவரும் பருத்த உடலுள்ளவரும் வலிமை மிக்கவரும் ஸ்வாககமராககத்தைத் தடுத்தாக்கொண்டு இமய மலை போலிருப்பவருமான அந்த வானஸரேஷ்டரைக் கண்டான் நீண்ட கைகளுள்ளவனும் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவனுப் பலசாலியுமான பீமன், அந்தப் பெரிய காட்டில் தனிமையாக இருக்கிற அவரைப் பார்த்து, பிறகு, விரைவாக அருகிறசென்று உக்கிரமானதும் இடிபோன்றதுமான சிங்கநாதத்தைச் செய்தான் பீமனுடைய அந்தச் சத்தத்தினால் மிருகங்களும் பക്ഷிகளும் பயந்தன பிறகு, வலிமைமிக்க ஹனுமானும் கண்களைச் சிறிது திறந்தேனபோல! பிங்கலநிறமுள்ள கண்களால் அவனை அலக்கிய மாகப¹ பார்த்தார பிறகு, வாய்குமாரரும் கார்திபுள்ளவருமான ஹனுமான, அருகிலிருப்பவனும் சௌரயமிகவனுமான அவனைப் புன்கிரிப்புடன் அழைத்தது, 'ரோகத்தாடனகூடியவனுய் ஸுகமாக உறங்கிக்கொண்டிருந்தவனுமான என்னை எதற்காக நீ எழுப்பினாய்? அறிவுள்ளவனான நீ பிராணிகளிடம் தயை பாராட்டவேண்டுமன்றோ? விலங்குப் பிறவியை அடைந்திருக்கிற நான்கள் தாமதத்தை அறியோம் பருத்தறிவுள்ள மனிதர்களோ பிராணிகளிடம் தயையைப் பாராட்டுகிறார்கள உன்னைப்போன்ற புத்திமான்கள் கொடியவையும் மனமொழிமெய்களைக் கெடுப்பவையும் தாமததையழிப்பவையுமான செய்கைகளில் எவ்வாறு பறமுதல் வைக்கிறார்கள்? அலப்பத்திபுடைமையாலும் பாலயத் தாலும் மிருகங்களைக் கொல்லுகிறாயதலால், நீ தாமதத்தை அறிய வில்லை, பெரியோராகளையும் அடுக்கவில்லை சொல், நீ யார்? மானிடத்தனமையற்றதும் அப்படியே மனிதர்களில்லாததுமான இந்தக் காட்டுக்கு² எதற்காகவந்தாய்? புருஷஸரேஷ்டனே! நீ இப்பொழுது எங்கே போகவேண்டும? சொல் இந்த மலை யானது இதற்குமேல் செல்லமுடியாதது, ஏறுவதற்கும் முடியாதது வீரனே! ஹிததமாககத்தைத் தவிர இந்த இடத்துக்கு வேறுவழி இல்லை இது தேவலோகத்திற்குப் போகிறவழி, எப்பொழுதும் மனிதர்களால் செல்லமுடியாதது வீரனே! சுருணையினால் நான் உன்னைத் தடுக்கிறேன் நான் சொல்வதைத் தெரிந்தது கொள் பிரபுவே! இதற்குமேல் நீ செல்வது முடியாது, நமது புருஷஸரேஷ்டனே! இப்பொழுது இங்கே உன்வரவு எல்லாவிதத் தாலும் நல்லவரவாகுக் நரஸரேஷ்டனே! ஹிதமான என்சொல்லலை

¹ 'தருஷ்டவா' என்பது மூலம்

² ஒரு சொல் விடப்பட்டது

றறுகுகொளவதானால் அமருதமபோன்ற இரதப்பழங்கனையும்
தங்குகளையும் புசித்ததுவிட்டுத் திருமபு வீணாக வதத்தை நீ
டையவேண்டாம்' என்று சொன்னான் •

நூற்றநூற்றத்தோன்பதாவது அதயாயம்

தீ ர த த ய ர த ர ர ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(பீமன் அனுமான விலகச் சொல்லியதும், அவர் கமகீதச் சமீதி
யில்லாமையால் தம் வாலேத்தூக்கி அப்பால் போட்டுச்
செல்லும்படி பீமனுக்குச் சொல்லியதும், அவன்
அதனை அசைக்கவு முடியாமல் அவருடைய
வாலாற்றை வினவியதும், அவர் தம்
வாலாற்றைக்கூறி ராமகதையைச்
சொல்லத்தோடங்கியதும்)

புத்திமானும் வானரேந்திரருமான அவருடைய இந்தவசனத்
தக கேட்டு, அளவுபடாத பராகிரமமுள்ளவனும் வீரனுமான
மஸேனன் அப்பொழுது கூறலானான் பீமன், 'நீ யாரா? எதற்
க வானர சரீரத்தை அடைந்திருக்கிறீர்? பிராமமண வானத்
தகம்தக வானத்தானால் கூத்ததிரியன் உமமை வினவுகிறான்
அவன்) குருபரமபரையில் வந்தவன், சந்திர வம்சத்திற்பிறந்த
ன், குரத்தேவியினால் காப்பதில் தாங்கப்பட்டவன், பாண்ட
ன், வாயுவின புத்திரன், பீமஸேனனென்று பிரஸித்திபெற்ற
ன்' என்று சொன்னான் வாயுபுத்திரரான அந்த அனுமான பீம
ஸனனுடைய அந்த வாக்கியத்தைப் புன்கிரிப்போடு ஏறறுக
காண்டு, வாயுபுத்திரனான அவனைப்பார்த்து, 'நான் ஒரு குரங்கு
னக்கு இஷ்டப்படி வழியை விடமாட்டேன் போதும் திரும
சசெல நீ அழிவை அடையாதே' என்று சொன்னான் பீம
ஸனன், 'வானரமே! அழிவோ மற்றதோ உண்டாகட்டும் உன்னை
ரன் கேட்கவில்லை, வழியை விடு எழுந்திரு என்னிடத்தி
ரின்று துன்பத்தை நீ அடையவேண்டாம்' என்று சொன்னான்.
புனுமான, 'எனக்கு எழுந்திருக்கச் சக்தி இல்லை நான் முதுமை
ரால் துன்புறுக்கிறேன் அவஸ்யம் போகவேண்டுமானால் என்னைத்
ராணடிசசெலவாயாக' என்று சொன்னான் பீமன், 'நீரக்குணரான
ரமாதமா உனதேகத்தை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறா ஞானத்
ராலறியத்தக்க அவரை நான் அவமதியேன், தாண்டமாட்டேன்

சராசரங்களைப் படைத்துப் பாதுகாப்பவரான அந்தப் பரமாத்மாவைச் சாஸ்திரங்களால் நான் அறியாமலிருந்தால் அனுமானஸமுத்திரத்தைத் தூண்டினதுபோல உன்னையும் மலையையும்தாண்டிவேன்' என்று சொன்னான் ஹனுமான, 'நரசுரேஷ்டனே கடலைத் தாண்டிய அந்த அனுமானென்பவன் யார்? நான் உன்னைக் கேட்கிறேன் முடியுமானால் சொல்' என்று சொன்னான் பீமன் 'வானரராஜரும் ராமபதனியைத் தேடுவதற்காக னுறு யோஜனை அகலமுள்ள கடலை ஒரு பாய்ச்சலால் தாண்டியவரும் குண்டுகளால் புகழ்த்தக்கவரும் புத்தி, பராக்ரீரமம், தேகபலம் ஆகிய இவைகளுடன் கூடியவரும் ராமாயணத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றவரும் ஸ்ரீமானுமான வானர ஸுரேஷ்டர் எனக்குப் பராதா எனத் தடையபிராதாவான அவர் மிக்க வீரமுள்ளவர் பலத்திலும் பராக்ரீரமத்திலும் புத்தத்திலும் 1 தேஜஸிலும் நான் அவருக்கு ஒப்பாவேன் உன்னைச் சிசுவிப்பதில் நான் வல்லவன் ஒரு காரணத்தினால் இந்த இடத்திற்கு வந்தேன் எழுந்திரு எனக்கு வழியையிடு இப்பொழுது என ஆணமையைப் பார எனனுடைய கட்டளையைச் செய்விடில் உன்னை யமலோகத்தை அடைவிப்பேன்' என்று சொன்னான் அனுமான அவனைப் பலத்தால் அதிகமதன்கொண்டவனாகவும் கைகளின் வீரத்தினால் காவம் கொண்டவனாகவும் அறிந்த அவனை உள்ளத்தினால் பரிஹ்வித்தது, 'தோஷமற்றவனே! கோபநதணிவரயாக முதுமையால் எனக்கு எழுந்திருக்கச் சகதி இல்லை எனமீது கருணையினால் இந்தவாலை நகரத்திவிட்டு செல்லக்கடவாய்' என்று சொன்னான்

அனுமான இவ்வாறு சொல்லியவுடன், தன்னுடைய புஜபலத்தால் காவன்கொண்ட பீமன் அவரை, 'வீரயமும் பராக்ரீரமமும் மீலாதவர்' என்றும், 'வீரயமும் பராக்ரீரமமும்பற்ற இந்தக் குரங்கு இப்பொழுது இங்கே வேகத்தோடு வாலைப்பிடித்தது யமலோகத்தை அடைவிக்கிறேன்' என்றும் மனத்தினால் நினைத்தான் பிறகு பீமன் சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பெரிய வானரருடைய வாய் அவமதிப்புடன் பிடித்தான், (அதனை) அசைப்பதற்கும் முடியா வனான மகா பலசாலியான பீமன் உயர்ந்து நிற்கிற இந்தியுத்தமபோன்ற வாலை மறுபடியும் இரண்டு கைகளாலும் மேலே தூக்கினான், இரு கைகளாலும் கூடத் தூக்க முடியாதவனான பீமன் புருவங்கள் மேலேறினவனும் விழிபிதுங்கினவனும் புருவ

'தேஜஸா' என்பது மூலம்

கள் நெறிநது சோந்த முகமுள்ளவனும உடல வோத்தவனு
மானுன, அதனைத் தூக்குவதற்கும் இயலாதவனுன பிறகு,
நீமானுன பீமன் வாலைத் தூக்குவதில் முழுநிறமும் (முடியாமல்)
அனுமானுடைய பக்கத்தை அடைந்த வெட்கத்தால் முகங்கவிழ்
ந்த நினறான குந்தி புதரன், (அவரைத்) தண்டனிட்டுக் கை
குவித்துக்கொண்டு, 'வானரோத்தமரே! கருணை புரிவீராக என
னுடைய துடுக்கானசொல்லைப் பொறுக்கக்கடவீர் நீர் வலித்தரா?
அல்லது தேவரா? அல்லது கந்தாவரா? அல்லது யக்ஷரா? நீர்
பாரா? எனனால் வினவப்பட்ட நீர் சொல்லக்கடவீர் வானர
உருவத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற நீர் யாரா? மிக்கவைவன
மையுள்ளவரே! இது ரஹஸ்யமாயில்லாமல் நான் கேட்கத்தக்கதா
கவுமிருந்தால் சொல்லவேண்டும் சிஷ்யனபோல உம்மைக் கேட
கிறேன் குற்றமற்றவரே! உம்மைச் சரணமடைந்தவனாக இருக்க
ிறேன்' என்று சொன்னான் அனுமான, 'பகைவாக்களை அடக்கு
கிறவனே! பாணநெந்தன்! என்னை அறிவதில் உனக்கு அவா இருத்
தலால் முழுமையும் மிச்சமின்றி நீ கேள் தாமரையிதழ்போன்ற
கண்களுள்ளவனே! நான், கேஸரி என்கிற வானரனுடைய பத்
னியினிடத்தில் உலகங்களுக்கு ஆயுளான வாயுவுக்குப் பிறந்த
ஹனுமானென்கிற பெயருள்ள வானரன் மிக்க பலசாலிகளான
எல்லா வானரபூதபதிகளும், எல்லா வானரர்களுக்கும் அரசா
களான ஸூரிய புத்திரனான ஸூகீவனையும் இந்திர புத்திரனான
வாலியையும் அடுத்திருந்தார்கள் பகைவரை வாட்டுபவனே!
காற்றுக்கு நெருப்போடு நடப்பு உண்டாவதுபோல எனக்கு ஸூக
ீவனோடு நடப்பு உண்டாயிற்று பிறகு, ஸூகீவன், ஏதோ ஒருகா
ணத்தினால் தமையனான வாலியினால் துரத்தப்பட்டு என்னு
டன் ரிஸ்யமுகமலையில் நெடுங்காலம் வலித்தான் பிறகு, விஷ்
ணுவானவா மானிட்விடிவத்துடன் தசரதபுத்திரரும் வீரரும் மகா
பலமுள்ளவருமான ராமராக (அவதரித்துப்) பூமியில் ஸஞ்சரித்
தார விற்பிடித்தவர்களுள் சிறந்தவரான அவர், பிதாவுக்குப்
பிரியத்தைச் செய்யவிரும்பி, மனைவியுடனும் தம்பியுடனும் வில்
லைக் கையிலேந்தித் தண்டகாரணயத்தை அடைந்தார் குற்றமற்ற
வனே! ராக்ஷஸராஜனும் பலசாலியும் துராதமாவுமான ராவணன்
அப்பொழுது பொன்போன்றவைமும் ரதனம்போன்றவைமும்
புள்ளிகளால் பல நிறமுள்ள மான் வடிவங்கொண்ட மாரீசனென
கிற ராக்ஷஸனால் அந்த நரசுரேஷ்டரை வஞ்சிக்கச் செய்து

அவருடைய பராயையைக் கபடத்தால் ஜனஸ்தானத்தினின்று வலிந்து கவராதான்

நூற்றைம்பதாவது அத்யாயம்.

தீ. ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(அனுமான் ராமகதைமுழுமையும் பீமனுக்குச் சொல்லியது)

மனைவி கவரப்பட்ட அந்த ராகவா தம்பியுடன் மனைவியைத் தேடிக்கொண்டு மலைச்சிகரத்தில் வானஸ்ரேஷ்டனான ஸுகரீ வனைக் கண்டார மகாதமாவான அந்த ராகவருக்கு அவனோடு நட்பு உண்டாயிற்று அவர் வாலியைக்கொன்று ராஜ்யத்தில் ஸுகரீவனை அமரத்தினார் அந்த ஸுகரீவன் ராஜ்யத்தை அடைந்து வீரதையைத் தேடுவதில் நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிர மாகவும் வானராகளை அனுப்பினான் நரோத்தமனே! புஜபல முள்ளவனே! பிறகு, நான் கோடிக் கணக்கான வானராகளுடன் வீரதையைத் தேடிக்கொண்டு தென்திசையைக் குறித்துக் கிளம்பி னேன் பிறகு, மிகக் வலிமைபொருந்திய ஸம்பாதி என்கிற கழுகு வீரத ராவணனுடைய வீட்டில் இருப்பதாக அவருடைய வரலாற்றைச் சொல்லிற்று பிறகு, நான் எளிதில் காரியங்களைச் செய்ய வல்ல ராமருடைய கரையலித்தியினப்பொருட்டு நூறுயோஜனை விஸ்தாரமுள்ள கடலை விரைவாகத் தாண்டினேன் பரதஸ்ரேஷ்டனே! நான் என்னுடைய வீரயத்தினால் முத்திகளுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ராவணனுடைய வீட்டில் தேவ கண்ணிகைபோன்ற ஜனகராஜன் புதல்வியான வீரதையைக் கண்டேன் நான், ராகவருடைய காதலியும் விதேஹராஜ குமாரியுமான அந்தத்தேவியை அணுகி (ப பேசியபின்), மாளிகைகளும் பிராகாரங்களும் வாசல்களுமுள்ள லங்கையை மிகுதியின்றி எரித்து, இந்த ராமருடைய பெயரை அவ்விடத்தில் பிரகாசமடையச் செய்தது, மறுபடியும் திருமபிவந்தேன் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரான ராமா, என் வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் செய்ய வேண்டியதை நிச்சயித்துப் பிறரால் இதற்குமுன் கட்டப்படாத அணையைப் பெருங்கடலில் விரைவாகக் கட்டி வானரகூட்டங் களால் சூழப்பட்டவராக அந்தப் பெருங் கடலைத் தாண்டினார் பிறகு, ராமா எல்லா அரக்கர்களையும் கொன்று ராக்ஷஸக் கூட்டங்

நாயுடையவனும் - உலகங்களை அலறச்செய்பவனும் ராக்ஷஸ
 ஜனுமான ராவணனையும் தம்பியோடும் புத்திரர்களோடும் பந்தக
 ளோடும் கொண்டு, தாமததை அனுஷ்டிப்பவரும் (தம்பிடம்)
 கதியுள்ளவரும்! அன்புடன் அனுனிப்பவர்களிடம் அன்புள்ள
 ருமான விபீஷணரை ராக்ஷஸர்களுக்கரசராக ஸங்கர் ராஜ
 கதில் பட்டாபிஷேகம் செய்து, பின்பு, லீதையை நஷ்டமாய்ப
 பான வேதத்தை மீட்டுவததுபோல மீட்டுவததா பிறகு,
 கழிக்கவரும் சூருநதனரும் பிரபுவுமான ராமா பதிவிரதையான
 நதப் பதனிபுடனகடவே. அங்கிருந்து பகைவரால் எதிர்த்துப்
 பாபுரியமுடியாத அயோத்தியென்னும் தமது நகரத்தை அடை
 து அதில் வலித்தார பிறகு, அரசாருள்ள மிகச்சிறந்தவரான
 மா ராஜ்யத்தில் நிலைபெறுததப்பட்டார தாமரைமலர்போன்ற
 ன்களையுடையவரான அநத ராமரை, 'பகைவரை' அழிப்பவரே!
 மரே! உமமுடைய இநதக கதையானது உலகங்களில் எவ்வளவு
 'லமிருக்குமோ அவ்வளவுகாலமவரையில் நான் உயிரவாழ்க
 டவேன்' என்று நான் வரத்தை வேண்டினேன் அவரும்,
 ப்பபடியே ஆகட்டும்' என்று சொன்னார பகைவர்களை அடக்கு
 வனே! பீம! லீதையின் அருளாலும், திவ்யமான போகங்கள்
 வவிடத்திலிருக்கிற என்னை நான் விரும்பியபடி எப்பொழுதும்
 நதடைகின்றனவனறே? ராமா பதினேராயிர வருஷம் அரசு
 சலுத்தினா, பிறகு, தமதிருபதிடமான வைகுண்டத்தை
 டைந்தார ஐயா! தோஷமற்றவனே! அநத லீதையின் அரு
 ல இநத இடத்தில் எப்பொழுதும் அபஸாஸுகளும் கந்தாவா
 ரும் அநத வீரருடைய சரித்திரத்தைப் பாடி என்னை மகிழ்விக
 ராகள் சூருநதன்! இநத மாரகமானது மனிதர்களால்
 சலத்தகாதது பாரத! அதனால், நான் இநத வழியினால்
 சலலுகிற உன்னை யகூடே ராக்ஷஸனே ஒருவனும் அவமதிக்கக்
 டாதென்றும் சபிக்கக்கூடாதென்றும் தேவர்களாலடையப
 டும் இநத உனது வழியைத் தடுத்தேன் இது தேவலோகம்
 சலவதான தேவர்களின் மாரகம் இதில் மனிதர்கள் செல்வ
 லலை நீ தேடிவந்த குளமும இங்கே இருக்கிறது' என்று
 றினா

நூற்றைம்பத்தோராவது அதயாயம்

தீர்த்தயாதாராவம். (தொடர்ச்சி)

(கடலைத்தாண்டும்போது எடுத்த பெரிய உருவத்தைக் காட்டும்ப
பீமன் ஹனுமானே வேண்டினதும், அவர் அங்காலத்து மனிதர்கள்
முற்காலத்துக்கேற்ற அந்த உருவத்தைப் பார்க்க முடியாதென்
பதைச் சொல்லி யுந் தீர்மானங்களைக் கூறியதும்)

பிறகு, இவ்விதம் சொல்லக் கேட்ட நீண்ட கைகளையுடைய
பிரதாபசாலியான பீமன் மனம் களித்து அனபுடன் பிரதாப
வானராதிபதியுமான ஹனுமானை நமஸ்கரித்து, 'நான் தமைய
ரான (உமமைக்) கண்டேனாதலால் என்னைக் காட்டிலும் அந்
பாக்கியமுள்ளவன் இல்லை உமது தரிசனத்தினால் எனக்கு (நீ
செய்த) அனுசரணம் மிகப்பெரிது (உண்டான) திருபதியு
மிகப் பெரிது ஆயினும், ஆயிரான நீர் எனது விருப
மான இதனைச் செய் விருமபுகிறேன் வீரரே! உமக்
மகராலயமான ஸாகரத்தைத் தாண்டிப்பொழுதிருந்த ஒப்பிலா
உருவத்தை நான் பாகக விருமபுகிறேன் இவ்வாறு செய்தா
நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாவேன், உமமுடைய சொல்லையு
நம்புவேன்' என்று அழகிய வாக்கினால் கூறினான் இவ்வா
கூறப்பட்டவரும் தேஜஸ்விபுமான அந்த அனுமான சிரித்து
சொண்டு, 'அந்த உருவமானது உனதுமே மற்ற எவனது
பாககமுடியாதது ஏனெனில், அப்பொழுது காலநிலைமை வேறு
இருந்தது, அது இப்பொழுது இல்லை நரஸரேஷ்டனே! ஆன
யால, இப்பொழுது எனதுமே (அந்த) ரூபமானது பாககமு
யாதது கிருதயுகத்தில் காலம் வேறு, திரேதையில் வேறு, து
பரத்திலும் வேறு இது பொருள்களின் சக்தி முதலியவற்றை
குறைக்கிற காலம் அந்த ரூபம் இப்பொழுது எனக்கு இல்
யுநதோறும் பொருள்கள் அனுஸரிப்பதுபோல, பூமியும் ந
களும் மரங்களும் மலைகளும் வ்ந்ததாகளும் தேவர்களும் மற்ற
களும் காலத்தை அனுஸரிக் கிறார்கள் புருஷாரேஷ்டனே! ம
தாகளுடைய பலமும் தேகமும் பிரபாவமும் அந்த அந்தக் கால
த்தை அடைந்து குறைவடைகின்றன, வளர்ச்சியையும்டைகின்ற
குருகுலத்தைத் தாங்குபவனே! ஆதலால், அந்த ரூபத்தை

ராபப்தில் ஆசைவேண்டாம் யுகத்தை நான் அனுஸரிக்கிறேன்
ரமமானது மீறிச்செல்ல முடியாததன்றோ?’ என்று சொன்னா
மன, ‘யுகங்களின் (கால) அளவையும் சுவ்வொரு யுகத்திலு
ள்ள ஆசாரத்தையும் அறம்பொருளினபங்களின் உண்மைகளை
ம இருவினைகளையும் ஆற்றலையும் பிறப்பையும் இறப்பையும்
‘சாலலககடவீ’ என்று வினவினான்

ஹனுமான, ‘எந்த யுகத்தில் தாமம் நிலைபெற்றிருந்ததோ
யுந்த கருதமென்னும் யுகமானது சிறந்தது அந்த உத்தம
கத்தில் (செய்ய வேண்டிய நலவினைகளெல்லாம்) செய்யப
ட்டே வந்தன, செய்யப்பட வேண்டியவையாக இல்லை
யுந்த யுகத்தில் தாமங்கள் வாடவில்லை, பரீஜைகளும் குறைய
வில்லை, அதனால், (அது) கருதயுகமெனப்பபட்டது. அது
ராலகரமத்தில் குறைவை அடைந்தது ஐயா! கருத யுகத்
தில் தேவர்களும் அசுரர்களும் கந்தாவர்களும் யக்ஷர்களும்
ரக்ஷஸர்களும் பன்னகர்களும் இருக்கவில்லை அக்காலத்தில்
ராகுசுவனும் விற்பதுமில்லை, ஸாம ருக் யஜுர வேதங்கள் இல்லை,
பயிரிடுதல் முதலிய) மனிதருக்குரிய உழைப்பும் இல்லை அந்த
கத்தில் நினைத்த மாததிரத்தினாலேயே பயன கைகூடுதலைப் பெற
ரங்கள் ஸந்தாஸம் (=பறவை விடுவது) ஒன்றே தாமமாயிருந்தது
யுந்த யுகத்தில் ரோகங்களில்லை, இரத்திரியங்களுக்குச் (சுகதி)
நறைவதில்லை, அஸூயையும் அழுகையும் அகங்காரமும் கபட
மம் சண்டையும் இல்லை, சோம்பல ஏது, விரோதமில்லை, கோள
சாலலுத்தலும் இல்லை, பயமும் இல்லை, ஸந்தாபமும் இல்லை,
பாருமையும் இல்லை, மாறசரியமும் இல்லை, அதனால், எவா யோகி
ருக்கெல்லாம் சிறந்த கதியோ, எவா எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
யுந்தராதமாவோ பரமானந்தமயமான அந்த பரமமூர்த்தியான
ராயனா அப்பொழுது வெண்ணிறமுள்ளவராக இருந்தாரா கிருத
யுகத்தில் பிராமமணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் வைஸ்யர்களும் சூத்
ர்களும் ஆகிய மனிதர்கள் (சமமதம் முதலிய) லக்ஷணங்கள் இயற்
கயிலமைந்தவர்களாகவும் தத்தமக்குரிய கருமங்களில் பற்றுள்ள
ரர்களாகவுமிருந்தாராக அப்பொழுது நான்கு வாணத்தார
ளும் முக்கியமாகப் பிரமமதத்தையே சரணமாகக் கொண்டவா
ளும் பிரமமதத்தை அடைதற்கே உரிய ஒழுகுமுள்ளவர்களும்
பிரமமதத்தையே விஷயமாகக் கொண்ட ஞானமுள்ளவர்களும்
பிரமமதத்தையே பற்றின் செய்கையுள்ளவர்களுமாகி (பிரமமதத்தை

யடையும்) தகுதியை அடைந்தார்கள் வெவ்வேறான (ஜாதி) தா
மங்களைபுடையவர்களாயிருந்தாலும், ஒரே தெய்வமான பிர
மத்தினிடம் மனதஷ்டச செலுத்தியவர்களும் (பரணவம்) ஒவ
றையே மந்திரமாகவும் (வேதாந்தபாவணம்) ஒன்றையே வித்
யாகவும் தியானம் ஒன்றையே கிரியையாகவும் உடையவர்களு
டே வேதமொன்றையே பிரமாணமாகக்கொண்டவர்களும் ஒரேமத
தைப் பின்பற்றினவர்களுமாகிப் பயனில் விருப்பத்தை விட்டு
காலத்தில் செய்யப்பட்ட நான்கு ஆசரமங்களுக்கூரிய செயலை
யால் உத்தம கதியை அடைந்தார்கள் ஆதம-யோகத்துடன் கூடி
னதும் கிருதயுகத்தைத் தெரிவிப்பதும் அழிபாததுமான நான்கு
வாணத்தார்களுடைய இரத்தத்தாமமானது கிருதயுகத்தில் நான்கு
காலகளுள்ளதாக இருந்தது மோக்ஷத்தை விரும்புகிற பிரமமவித்
துக்களிடம் காமமானது அறநேபோயிற்று ஸதவம், ரஜஸு, தமஸு
என்கிற முக்குணங்களிலலாத இது கிருதயுகமென்பது திரேத
யுகத்தையும் என்னிடமிருந்து கேள் அந்தயுகத்தில் யாகம் நட
கிறது, தாமம் ஒருகாலால் குறைவுபடுகிறது, அச்சத்தரும் சிவப
நிறத்தை அடைகிறா, மனிதர்கள் ஸதயத்திலேயே சென்றார்கள்
(யாகமுதலிய) காமாக்களையும் மறந்ததாமங்கலையும் முக்கியமாகக்
கருதினார்கள் ஆதலால், யாகங்களும் தாமங்களும் பலவித கிரியை
களும் நடைபெற்றன திரேதாயுகத்தில் (மனிதர்கள்) கிரியையைச்
செய்தால்தான் பயனை அடையலாமென்று கருதிக் கிரியைகளா
லும் கொடையாலும் பயனை அடைந்தார்கள் தவத்தையு
தானத்தையும் முக்கியமாகக் கெண்டு தாமத்தினின்று தவறவே
யிலலை திரேதாயுகத்தில் மனிதர்கள் தம தாமத்திலிருப்பவா
களும் கிரியைகளைச் செய்பவர்களுமாயிருந்தார்கள் துவாபரயுகத்
தில் தாமமானது இரண்டுகால்கள் குறைந்து நடந்துவருகிறது
விஷ்ணுவானவா பொன் நிறத்தை அடைகிறா, வேதமும் நான்கு
விதமாகிறது அதனால், சிலா நான்குவேதமுள்ளவர்களும் அப
படியே சிலா மூன்றுவேதமுள்ளவர்களும் சிலா இரண்டுவேத
முள்ளவர்களும் சிலா ஒருவேதமுள்ளவர்களும் அபபடியே சிலா
வேதமில்லாதவர்களும் ஆகிறார்கள் இவ்விதம் சாஸ்திரங்கள் பிரி
யவே, கிரியை பலவிதமாகப்படுகிறது ஜனங்கள் ரஜோகுணமுள்ள
வர்களாகித் தவத்திலும் தானத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களா
கிறார்கள் ஒன்றாயிருந்த வேதத்தை (முழுமையும்) அறியமுடியா
மையால் அது பல்வேதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது இந்தயுகத்தில்

புத்திசக்தி குறைந்தபோனதலை ஸத்தியத்தில் ஒருவனும் லைபெற்றறிருக்கவில்லை அப்பொழுது ஸத்யத்தினின்று நழுவின யுவர்களுக்குப் பலநோய்களும் காமங்களும், தெய்வசெயலான பத்திரவங்களும் உண்டாயின மனிதர்கள் அவற்றால் மிகவும் டிககப்பட்டுத் தவத்தைச் செய்கிறார்கள் சிலர் இம்மை னப்பத்துக்குரிய பொருள்களை விரும்பியும் ஸவாககத்தை விரும்பி ம யாகங்களையும் செய்கிறார்கள் மனிதர்கள் துவாரபரத்தை டுடைந்து அதாமத்தால் இவ்வாறு க்ஷீணிக்கிறார்கள் குந்தி தர்! கலியுகத்தில் தாமம் ஒருகாலால் நிற்கிறது தமோ ண்பரதானமான (கலி)யுகத்தை அடைந்து கேசவா ருமை நிறமுள்ளவராகிறார் வேதங்களும் ஆசாரங்களும் அவ ராரே தாமங்களும் யாகங்களும் மறற்க்கிரியைகளும் அற்றுப் பாகினறன் 2 ஈதிபாத்தைகளும் வியாதிகளும் ஆலஸ்யமும் அப டியே கோபமுதலிய தோஷங்களும் உபத்திரவங்களும் மனோ வியாதிகளும் அப்படியே பசியினால் அச்சமும் உண்டாகின்றன யுகங்கள் செல்லச் செல்லத் தாமமும் குறைவடைகிறது தா மம் குறையக் குறைய உலகமும் குறைகிறது உலகம்குறைந்த புடன், உலகத்தை நடைபெறச் செய்கின்ற தாமம் ஞானம் முத லியவைகள் குறைவடைகின்றன யுகக்ஷயத்தில் செய்யப்பட்ட காமங்கள் விரும்பிய பலன்களை எதிரிடையாக்குகின்றன ஸமீ தத்தில் வரப்போகிற இது கலியுகமென்னப்படும் சிரஞ்சீவிகள் யுகத்தை அனுஸரித்தலென்கிற இதனைச் செய்கிறார்கள் பகை யாகளை அடக்குபவனே! என்னை அறிபும் விஷயத்தில் உனக்கு ஆவல் இருக்கிறதே அறிவாளியான மனிதனுக்குப் பிரயோஜன மற்ற விஷயங்களில் என்ன பிடிவாதம்? நீண்டகைகளையுடைய வனே! யுகங்களின் வரலாற்றைப்பற்றி நீ என்னைக்கேட்டது முழு மையும் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது கேட்கத்தை அடைவாயாக, (திருமபிப) போகலாம்' என்று சொன்னார்

1 வேறுபாடும், 'ஸதவருணம்' என்றும் கொள்ளலாம்

2 மிகுமழை, மழையின்மை, எலி, வீட்டில், கிளி, பகையாசா அருகி ிருத்தல் என ஆறு, மிகுமழை, மழையின்மை, வீட்டில், எலி, கிளி, தன்னரசு, வேற்றரசு என ஏழு எனவும், வீட்டில், கிளி, யானை, வேற் றரசு, தன்னரசு, மழையின்மை, பெருமழை, காற்று என எட்டு எனவும் கூறலாம்

நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அடியாய்ம்

தீ ர் த் த யா த ரா பாவ ம். (தோடீச்சி)

(அனுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிற ஸமயத்தில் தாமேதீத்
மிகப் பெரிய உருவத்தைப் பீமனுக்குக் காட்டி நான்
வீரணங்களையும்பற்றிச் சொல்லியது)

பீமஸேனன, 'உமமுடைய முன ரூபத்தைப் பாராமல நான்
எவவிதத்தாலும் போகமாட்டேன் உமக்கு நான் அணுகக்கூடாது,
தக்கவனாயிருந்தால் நீரே உமது ரூபத்தைக் காண்பிப்பீராக
என்று வேண்டினான் பீமன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட அத
மான, நகைசெய்து கட்டைத் தாண்டுமபொழுது இருந்த ரூபத்தை
காண்பித்தாரா முன்னே ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிற ஸமய
தில் தமக்கிருந்த ரூபத்தைக் காட்டி பாரதாவுக்குப் பிரியத்தை
செய்ய விருமபிப் பெரிய சரீரத்தை எடுக்க ஆரம்பித்தாரா பிறகு
அவருடைய தேகமானது¹ உயரத்தாலும் அகலத்தாலும் மி
வளராதது அளவிறந்த காரதியுள்ள அனுமான மற்ற மர
களுடன் கூடின வாழைக்காட்டை மறைத்துக்கொண்டு விந்திய
போல உயரத்தையும்டைந்து மிக உயரந்த பருத்த சரீரமுள்ள
வராக அந்த இடத்தில் நின்றாரா சிவந்த கண்களையுடையவரு
கூமைபான தெற்றுப் பற்களுள்ளவரும் புருவநெறித்த க
களுள்ளவருமான ஹனுமான நீண்ட வாலேச சுழற்றிக்கொண்ட
இரண்டாவது மலைபோலத் திசைகளை வியாபித்து நின்றா
கௌரவ நந்தனான பீமன் அப்பொழுது பிராதாவினுடைய அ
தப் பெரிய ரூபத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தான், அடிக
ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தான் பீமன், தேஜஸ்களுடன்
கூடின சூரியனைப் போலவும், பொன்னாலாகிய மலையைப் போ
லும், மிக விளங்குகிற ஆகாசத்தைப்போலவும் இருக்கிற அந
ஹனுமானைப் பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டான் ஹனுமான
பீமஸேனைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, 'குற்றமற்றவனே
இப்பொழுது எனது ரூபத்தை இவ்வளவு மட்டுமே நீ பாரக்க
சகதியுள்ளவன், இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக என மனம் விரு
பிய அளவும் நான் வளருவேன் பீம! பகைவரினிடையில் (எ
னுடைய) மூர்த்தியானது சகதியினால் அதிகமாக வளர்கிறது

1 'ஆயாம்' எனப்பது மூலம்.

என்று சொன்னா, வாய்குமாரனான பீமன் அதபுதமாகவும் மகா
 ரயங்கரமாகவும் விரகியமலேககு ஒப்பாகவுமிருக்கிற அனுமானு
 டைய அந்தச்சரீரத்தைப் பார்த்துத் தடுமாறும்படைந்தான் பிறகு,
 நன்றாத தன்மையுள்ள பீமன், மயிர மிகச்சிலிர்த்துக கைகளைக்
 துவித்துக்கொண்டு நேரிலிருக்கிற அனுமானைப்பார்த்து, 'பிரபுவே!
 உமமுடைய இரதச் சரீரத்தின் பெரிதான பிரமாணம் பராக்ஷப
 டட்டது மகா வீரயமுள்ளவரே! நீர் உமது சரீரத்தை உமமுடைய
 சிருப்பப்படி நீரே சுருக்கக்கடவீர் உதித்த ஸ்ரோயனபோன்ற
 பரும அளத்தற்கரியவரும் அவமதிக்க முடியாதவரும் மைனாக
 மலைபோன்றவருமான உமமைப் பாரப்பதற்கு நான் சகதியற்ற
 புனாக் இருக்கிறேன் வீரரே! நீர் பகத்திலிருக்கும்பொழுது
 ராமா ராவணனைத் தாமே எதிர்த்துச் சென்றாரென்பது என்னு
 டைய மனத்தககு இப்பொழுது மிகப் பெரிய ஆச்சரியமாயிருக்
 கிறது நீரே உமமுடைய தோளவனமையை அடுத்தபு போர
 வீரர்களுடனும ராவணனுடனும கூடின அந்த லங்கையை விரை
 யில் அழிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவா வாய்புத்திரரே! உமமால்
 அடைய முடியாதது ஒன்றுமில்லை பரிவாரங்களுடன் கூடிய ராவ
 ணன் யுத்தத்தில் உமக்குப்போதாதவன்' என்றுசொன்னான் பீமன்
 வவவாறு சொல்லக் கேட்ட வானரோத்தமரான ஹனுமான,
 பிறகு, இனிமையாகவும் கம்பீரமாகவுமிருக்கிற வாக்கினுல, 'பாரத்!
 நீண்ட கைகளுள்ளவனே! நீ சொல்லுகிறது உண்மையே பீம
 னீஸன்! அந்தராக்ஷஸாதமன் எனக்கு ஒருவனுக்கே போதாதவன்
 லீலாக கண்டகனான அந்த ராவணன் எனனால் கொல்லப்பட்டால்
 ராகவருடைய கோத்தியானது அழிந்துபோகும் அதனால், இது
 உபேக்ஷிக்கப்பட்டது வீரரான அந்த ராமா பரிவாரங்களுட்
 னிருந்த அந்த ராவணனைக் கொன்று வீரதையைத் தமது பட்டணத்
 திற்கு அழைத்துவந்தாரா, மனிதர்களினிடையில கோத்தியையும்
 கிலை நாட்டினா விரிவான அறிவுள்ளவனே! ஆகையால், பிரா
 தாவின் பிரியத்திலும் ஹித்தத்திலும் பற்றுதலுள்ளவனான நீ வாயு
 வினால் பாதுகாக்கப்பட்டு இடையூறில்லாத கேஷமமானவழியோடு
 செல்வாயாக கௌரவர்களுள் கிறந்தவனே! இது உனக்கு
 ஷென்கருதிகவனத்திற்குப்போகிறவழி யக்ஷாக்களாலும் ராக்ஷஸாக
 ளாலும் காக்கப்பட்ட குபேரனுடைய உதயானத்தை நீ பாரப்
 பாய நீ வலிமையினால் ஸவயமே புஷ்பங்களைப் பறிக்காதே மனி
 தன் தேவதைகளை முகயமாகப் பெருமைப்படுத்தவேண்டுமன்றோ

பரதார்களுள் கிறந்தவனே ! பாரத ! பூஜைகளாலும் ஹோமங்களாலும் நமஸ்காரங்களாலும் மந்திரங்களாலும் பகதியினாலும் தேவர்கள் அருளைச் செய்கிறார்களன்றோ ? அப்பா ! ஸாஹஸ்ய் செய்யாதே உன்னுடைய கடமையைக் காக்கக்கடவாய் சொந்தக் கடமையை நிலைநிறுத்தவதையே தாம்மென்று அறி¹ அவஸைப்படாதே பிருஹஸ்பதிபோன்றவர்களாலும் தம் கடமையை அறிபாமலும் பெரியோர்களை அடுக்காமலும்² தாமததை அறிதல் இயலாது எந்த விஷயத்தில், அதாம்மும் தாம்மென்று சொல்லப்படுகிறதோ, தாம்மும் அதாம்மென்று சொல்லப்படுகிறதோ மந்திரனாகள் மயங்குகிற அந்த விஷயத்தைப் பகுத்தறிய வேண்டுமே தாம்மானது ஆசாரத்தினின்று உண்டாகிறது வேதங்கள் தாம்த்தினின்று உண்டாயின வேதங்களிலிருந்து யஜ்ஞங்கள் உண்டாயின யஜ்ஞங்களால் தேவர்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டார்கள், தேவதைகள் வேதங்களாலும் தாம்சாஸ்திரங்களாலும் சொல்லப்பட்ட யாகங்களால் நிலைநிறுத்தப்படுகிறார்கள் மனிதர்கள், பிருஹஸ்பதியினாலும் சுகிரராலும் சொல்லப்பட்ட ரீதிகளால் நிலைநிறுத்தப்படுகிறார்கள் பிரமம் ஸூத்திரிய வைஸ்யர்களால் வரி வாக்ரதல், சுரணங்களினின்று பொன் வெள்ளி ரதனங்கள் முதலியவைகளைத் தோண்டி எடுத்தல், வாததகம், வியவஸாயவேலைகள், காலநடைகளைப் போலித்தல், கூலிவேலை ஆகிய இந்தத் தொழில்களால் எல்லாம் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன அறிஞர்களான (முதல் மூன்று வாணததாராளுக்கும்)³ தரயீ, தண்டரீதி,⁴ வாராததாளன் வித்தைகள் மூன்று நன்கு உபயோகிக்கப்படுகிற அவைகளால் உலகத்தின் ஜீவனம் நடைபெறுகிறது அந்த லோகயாததிரையானது பூமியில் (தததம்) தொழிலால் செய்யப்படாமல் போனால் வைதிக தாம்மில்லாமலும் தண்டரீதியில்லாமலும் இந்த உலகம் வரப்பறந்தாகிவிடும் இந்தப் பிரஜைகள் வாராததாதாமத்தில் இல்லாவிடில் அழிந்துவிடுவா. நன்றாக நடத்தப்படுகிற இந்த மூன்று தொழில்களாலும் மனிதர்கள் புண்ணியத்தையும் உண்டுபண்ணி

1 'கமயஸவ' எனபது வேதபாடம், 'போதபூாவம் அதுநிஷ்டஸவ' எனபது பழையவுரை, 'அறிந்து அனுஷ்டிப்பாயாக' எனபது அதன்பொருள்

2 'தாமாததென்' எனபது வேதபாடம், 'அறம்பொருள்களை' என்பது அதன் பொருள் ³ மூன்றுவேதங்கள்

4 பயிரிடுதல், வாணிகம் பசுக்காததல்

கொள்ளுகிறார்கள் இருபிறப்பாளர்களுக்குக் கேவலஸாதவிகமான
மோக்ஷமொன்றே தாமம் யாகமசெய்தல், வேதமோதுதல்,
தல் ஆகிய மூன்றும் மூன்றுவாணசதாரகளுக்கும் பொதுவான
தாமங்களுள்ளு ஸமிருதிகளால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன பிராம
மணர்களுக்கு வேட்பித்தல் ஒதுவித்தல் ஆகியஇரண்டும் ஏற்றலும்
தொழிலென்றும், கூத்ததிரியர்களுக்குக் காததல் தொழிலென்றும்,
நவஸ்யர்களுக்கு (ஆடுமாடுகளை) வளாததல் தொழிலென்றும்,
சூதார்களுக்கு தவிஜார்களுக்குப் பணிசெய்வது தொழிலென்றும்
சொல்லப்படுகின்றன சூததிரர்கள் பிணைத்துத்தலையும் ஹோ
மததையும் விசதனகையும் செய்யலாகாது குருநினுடைய (=எஜ
மான்னுடைய) வீட்டிலேயே வலிக்கவேண்டும் குருநிநதன !
இங்கே இரத்த தாமங்களுள் கூத்ததிரியதாமமான பாதுகாப்பு உள்
னுடைய தொழில் நீ விரயமுள்ளவனும் புலன்களையடக்கிவனும்
மாகி உள் தொழிலை அடையக்கடவாய பெரியோர்களுடன்
ஆலோசித்து யோகயார்களும் புத்திமான்களும் சாஸ்திரங்களில்
நீதாசசியடைந்தவர்களுமான (மந்திரிகளால்) உதவப்பெற்றவன்
நடைத்தினால் ஆள்கிறான் (அந்நன்மினறி) ¹ வயஸன்முள்ளவன்
அவமதிக்கப்படுகிறான் அரசன் நிகரஹானுகரஹங்களால் நன்றாக
நினைச்சு செலுத்தும்பொழுது உலகத்தினுடைய வரன்முறைகள்
னரு அமைக்கப்பட்டவைகளாகின்றன ஆகையால், தேசத்தி
லும் (கோட்டை முதலிய) அரசர்களிலும் பகைவா்களிடத்திலும்
,ணபா்களிடத்திலும் சேனைகளிடத்திலும் நிலைமையையும் வளாச
யையும் அப்படியே குறையையும் நிதயம் சாராகளால் அறிய
வண்டும் அரசர்களுக்கு உபாயமும் சாராகளும் புத்தியும் மந
நிராலோசனையும் பராககிரமமும் சிணைக்கும் ரணையும் ஸாமாததி
மும் காராயண்களைச் சாதிப்பவையாம் ஸாமம், தானம், பேதம்,
நண்டம், உபேகை இவற்றைச் சோத்தோ தனித்தனியோ உப
யாகித்தலால் காரியங்களை ஸாதிக்கவேண்டும் பரதஸுரேஷ்ட!
ரல்லாநீதிகளும் சாராகளும் மந்திராலோசனையை மூலமாகக்
கொண்டவர்கள் நீதிசாஸ்திரத்தை நன்கு ஆராய்ந்தவாசளும்
அத்தனையுள்ளவா்களுமான பெரியோர்களுடன் மந்திராலோ

1 'ருதம்' என்பது வேறுபாடும், 'ஆதம்ஜனானம்' என்பது பழைய
புரை

2 ஸபாபாவம் 19, சாந்திபாவம் 181, 289-ம் பக்கம் குறிப்பு
களில் காண்க

சனை செயயவேண்டும் ஸதிரீயோடாவது மூடனோடாவது சிறுவனோடாவது பேராசையுள்ளவனோடாவது அலபனோடாவது¹ பயித்தியக குறிப்புள்ளவர்களுடனாவது ரஹஸ்யமான விஷயங்களை ஆலோசிக்கக் கூடாது கற்றறிந்தவர்களுடன் ஆலோசிக்கவேண்டும், திறமையுள்ளவர்களால் காரியங்களைச் செயலிக்கவேண்டும், நண்பர்களைக்கொண்டு² நீதி செலுத்தலைச் செயலிக்கவேண்டும் மூர்க்கர்களை எல்லாக் காரியங்களிலும் விலக்கவேண்டும் தாம்காரியங்களில் தாமிகர்களையும் பொருள் ஸம்பந்தமான காரியங்களில் கற்றறிந்தவர்களையும் ஸதிரீகளிடம் (காவலாந)நபுமஸ்கார்களையும் குருரமான காரியங்களில் குருரர்களையும் ஏவவேண்டும் காரியங்களில் செயயத்தகத்து தகாததென்னும் விஷயத்தில், பகைவருடைய நிச்சயத்தையும் பலாபலத்தையும்³ தனனைச் சோந்தவர்களிடத்தினின்றும் பகைவரைச் சோந்தவர்களிடத்தினின்றும் அறியவேண்டும் நல்ல புத்தியுடன் தனனைச் சரணமடைந்த ஸாதுக்களவிஷயத்தில் அனுகிரஹத்தைச் செயயவேண்டும் வரம்புமீறிச் செல்லுகிற அயோக்கியர்களிடங்களில் நிகரஹத்தைச் செயயவேண்டும் எப்பொழுது அரசன நிகரஹத்திலும் அனுகரஹத்திலும் நனகுசெல்லுகிறானோ அப்பொழுது உல்கத்தினுடைய வரம்பானது நனகு நிலைநாட்டப்பட்டதாகிறது பாரதத! பின்பற்றுதற்கரியதான இந்த ராஜதாமமானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது நீ விரயத்தில் நிலைபெற்றவனாக அநதததாமத்தை உனக்கு அமைந்ததாமமென்று பரிபாலனம் செய்வாயாக எப்படி பிராமமணாக்கள் தவத்தினாலும் தாமததாலும் பொறிகளின் அடக்கத்தாலும் யாக்கங்களாலும் ஸவாககத்தை அடைகிறார்களோ, எப்படி வைச்யர்களும் தானத்தாலும் விருந்தளித்தலாலும் தாமங்களாலும் நல்லகதியை அடைகிறார்களோ, எப்படி சூதரர்கள் தவிஜாக்களுடைய சுஸருஷையினால் உத்தமகதியை அடைகிறார்களோ அப்படியே கூத்திரியர்கள் பூமியில் தாஷ்ட நிகரஹங்களாலும் சிஷ்டப்பரிபாலனங்களாலும் ஸவாககத்தை அடைகின்றனர் விருப்பு வெறுப்பற்றவர்களும் பேராசை இல்லாதவர்களும் கோபமில்லாதவர்களும்

1 வேறுபாடும்

2 வேறுபாடும்

3 'சாராக்களிடத்தினின்றும் பரிதான முதலியவற்றால் ஆசையுடைய பண்ணப்பட்ட பகைவா பகைத்தாரிடத்தினின்றும்' எனபது பழைய வரை

னகு நீதி செலுத்தியவர்கள் ஸாதுகளுடைகிற உலகங்களை
முடைகிறார்கள்

நூற்றைம்பத்துமுனராவது அத்யாயம்

தீ ர த த ய ர த ரா ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(அனுமான் பெரியஉருவத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு பீமனைத்
தழுவி வரங்கொடுத்தனுப்பியதும், அவன் கந்தமா
தளமலையில் ஸௌமந்தீகமுள்ள தளத்தைக்கண்டதும்)

பிறகு, அனுமான தமமிசசைப்படி வளரந்திருக்கிற அந்தப்
பரிய தேகத்தை அடக்கிக்கொண்டு பீமஸேனை மறுபடியும்
ககளால தழுவினா பாரதரே! பிராதாவினால கட்டிக்கொள்ளப்
பட்ட அந்தப் பீமனுடைய ஸரமமானது உடனே நீங்கிவிட்டது
ரல்லாமும் அனுகூலமாயின பலமும் உண்டாயிற்று அதிகபல
முள்ள பீமன், 'எனக்கு நிகரான பலசாலி இல்லை' என்று நினைத்
தான பிறகு, அனுமான கண்களில் நீர்த்துமப மறுபடியும்
பீமனை அழைத்தது, அனபுகாரணமான கண்ணீரால் தடுமாற்ற
முள்ள குரலுடன், 'வீர! உன்னிருப்பிடத்தைக் குறித்துப்
பா ஸந்தாபங்களில் எனனை நினைக்கக்கடவாய், குருடேஷ
டனே! நான் இங்கு இருப்பதாக ஒருவருக்கும் தெரிவிப்பதே
வலிமைமிககவனே! குபேரனுடைய அரணமனையிலிருந்து அனுப
ப்பப்பட்ட தேவஸ்திரீகளும் கந்தாவஸ்திரீகளும் இங்குவருவதற்கு
வது ஸமயம் (உனனைப்பாராததனால்) எனனுடைய கண்ணும
பயனுள்ளதாயிற்று பீம! உனனோடு கூடி மானிட தேகத்தின
பரிசுத்தை அடைந்து, ரகுசுலத்தில அவதரித்தவரும் ராமரென
நிற பெயருள்ளவரும் உலகத்தவரின் மனத்தை மகிழ்விப்பவரும்
வீரனையின் முநமாகிற தாமரைமலருக்கு ஸ்ராயனாயிருப்பவரும்
ராவணனாகிற அந்தகாரத்திற்கு ஸ்ராயனாயிருப்பவருமான விஷ்
ணுவை நினைக்கும்படி செய்யப்பட்டேன் வீரனே! குருதீபுத்திர!
ஆகையால், எனனைப்பாராதது உனக்குப் பயனுள்ளதாகு
பாரத! நீ பிராதாவாயிருத்தலை முன்னிட்டு வரத்தைக் கேட்பா
பாக ஹஸ்தினாபட்டணத்தை அடைந்து அறபார்களான திருத்
ராஷ்டிரபுத்திரர்களைக் கொல்லவேண்டுமானால், நான் இதனை
உடனே செயவேன் மிகப்பலசாலியே! கலவினால அந்த ஹஸ்தின

புரததை நொறுக்கவேண்டுமானாலும் துரியோதனனைக் கட்டிப்
இப்பொழுதே உ னிடம் கொண்டு வரவேண்டுமானாலும் உ
னுடைய இரத விருப்பத்தை இப்பொழுதே நான் செயவேன
என்று சொன்னா

பீமஸேனனே, மஹாதமாவான அனுமானுடைய அந
வாகியத்தைக் கேட்டு, மிகக் மனமகிழ்ச்சியுடன் அவரை
பார்த்து, 'வானரசஸரேஷ்டரே! உமமால் எனக்கு எல்லா
செய்யப்பட்டவைகளே மிகக் புஜபலமமைந்தவரே! உமக்
மங்களமுண்டாகுக உமமைப் பிராத்தனிக்கிறேன் என வி
யத்தில் கிருபை செய்வீராக வியமுள்ளவரே! நாதரான உ
மால் பாண்டவாகளெல்லோரும் நாதருள்ளவாகளானார்கள் உ
முடைய பலத்தினாலேயே நாங்கள் எல்லாச் சத்தருக்களையு
ஜயிப்போம்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட
ஹனுமான பீமஸேனைப் பார்த்து, 'பிராதாவாக இருப்பத
லும் நேசத்தாலும் உனக்குப் பிரியத்தைச் செயவேன மிக
வலிமையுடையவனே! வீரனே! சிறந்த வல்லமையுள்ள பகைவ
படையில் துழைந்து நீ விரிமமராதத்தைச் செய்யும்பொழுது
நான் உன்னுடைய அந்தச் சத்தத்தை, யுத்தத்தில் கேட்டவுடனே
உன்னுடைய பகைவர்கள் உயிர் துறக்கக்கூடிய என்னுடைய ச
த்ததால் விருத்தியடையச் செயவேன விஜயனுடைய தவஜத
லிருந்துகொண்டும், பயங்கரமானவையும் பகைவாருடைய வ
மையைக் குறைப்பவைபுமான ஒலிகளை வெளியிடுவேன அத்தன
நீங்கள் பகைவாக்களை எளிதில் கொல்லுவீர்கள்' என்று சொன்னான்
அனுமான அப்பொழுது பாண்டவாக்களை மகிழ்விப்பவனான பீ
னைப் பார்த்து இவ்வண்ணமுரைத்து அவனுக்கு வழியைச் சொல்ல
அந்த இடத்திலேயே மறைந்தாரா அந்த வானரசஸரேஷ்ட
சென்றவுடன், பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான பீமனும் அந்த வழியி
னால் பெரிதான கந்தமாதனத்தில் செல்லலானான் ஹனுமான
டைய சரீரத்தையும் பூமியில் நிகரிலலாத (அவருடைய) காரதின
யும் நினைத்துக்கொண்டும் தாசரதியினுடைய பெருமையையும் ஆ
றலையும் நினைத்துக்கொண்டும் சென்றான் பீமன், அப்பொழுது
ஸௌகந்திகவனத்தை அடையும் விருப்பத்தால், மனத்துக்கினி
வையான அந்தக் காடுகளிலும் சோலைகளிலும் மலாந்த தாமரை
மலர்களால் விசித்திரமான தடாகங்களிலும் நதிகளிலும் பலவ
மலர்களால் விசித்திரமான பூத்திருக்கிற காடுகளிலும் திரிந்தான்

ாரதரே! மழை பொழிகின்ற மேகங்களின் கூட்டங்கள் போலிருப்பவையும் சேற்றினால் நனைக்கப்பட்டவையுமான மத யானைகட்டங்களை அப்பொழுது பாரததான காரதியுள்ளவனான அவன, வழியில், வெருண்ட விழியுள்ளவைகளும் பெணமானகளுடனிருப்பவைகளும் புலலைக் கௌவிககொண்டிருப்பவைகளுமான மானருடனகூடின காட்டைப் பாரததுக்கொண்டு விரைவாகச் சன்றான பீமஸேனன எருமைகளாலும் பன்றிகளாலும் வேங்குகளாலும் அடையப்பட்ட மலையில் செளரயத்தால் பயமற்றவாகப் பிரவேசித்தான திரௌபதியின் சொல்லை வழியுணவாக அடையவனும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவனுமான பீமன, காட்டில் மலர்களால் கிளைகள் தாழ்ந்திருப்பவைகளும் சிவந்த மரங்களால் அழகியவைகளும் காற்றினால் அசைக்கப்பட்டவைகளான மரங்களால் அழைக்கப்படுகிறவன போன்றவனும், தாமரை மாட்டுக்களாகிற கைக்குவித்தலைச் செய்தவைகளும் மதங்கொண்ட பண்டிகளால் அடையப்பட்டவைகளும் இனிய துறைகளும் வனங்களுமுள்ளவைகளுமான தாமரை ஓடைகளை வழியில் தாண்டிச் செலுகிறவனும், பூத்திருக்கிற மலைத் தாழ்வரைகளில் மனமுமண்களும் பற்றியவனுமாகி, பிறகு, பிறபகலில் மானகன் சூழ்நரளள காட்டில் பொனமயமான மாசற்ற தாமரை மலர்களுடனடியதும் அன்னங்களோடும் நீர்க்காக்கைகளோடும் கூடியதும் கரவாகப் புடகளால் விளங்குகின்றதும் அநத மலைக்குத் தொத்துப் போடப்பட்ட பரிசுத்தமான தாமரை மலர்களுள்ள மாலை பானறதுமான ஒரு ¹ நதியைக் கண்டான மகா பலசாலியான அவன, அநத நதியில், மகிழ்ச்சியை உணடுபண்ணுகிறதும் இளஞநீரியனைப் போன்ற காரதியுள்ளதுமான பெரிய ஸௌகந்திக மலாஸின் கூட்டத்தைக் கண்டான பாண்டு குமாரனான பீமன, புத்தனைப் பாரதது, விரும்பியதை மனத்தினால் அடைந்தவனாகி, வனாஸத்தால் துன்பத்தை அடைந்திருக்கிற மனைவியை மனத்தால் அடைந்தான

1 இது சில இடங்களில் ஓடையெனறும் கூறப்படுகிறது.

ஹரஹம்பதது நான்காவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாதரபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸௌகந்திக ஓடையில் இறங்கக் கருதீய பீமனை நோக்கி, அதனைக் காக்கிற அரக்கர்கள் அவனுடைய விருப்பத்தை வினவியது)

அந்தப் பீமன், கந்தமாதனத்தில் சென்று அழகிய வனங்
ருள்ளதும் அழகியதுமான கைலாஸ கிரியின் உச்சியில், அழகி
தும் அரக்கர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் குபேரனுடைய
வாஸஸ்தானத்திற்கு அருகில் மலை அருவிகளாலுண்டானது
மனததுக்கு மிக இனியதும் விசாலமான நிழலுள்ளதும் பலவன
மரங்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப்பட்டதும் பசுமை நிறமுள்ள
தாமரையிலைகளால் மூடப்பட்டதும் திவ்யமானதும் ஸ்வாணம
மான தாமரை மலகளுள்ளதும் பலவகைப் பறவைகளின்
இனங்களால் நிரம்பியதும் நல்ல கரைகளுள்ளதும் சேறிலலாதது
மிக அழகியதும் நல்ல ஜலமுள்ளதும் மலையின் தாழ்வரைகள
லமைந்ததும் உலகத்துக்கு விசித்திரமாக இருப்பதும் மன்கள்க
மானதும் அற்புதமான காட்சியுள்ளதுமான தாமரை ஓடையை
கண்டான். குந்தி நந்தனனான பீமன், அந்த ஓடையில் அமருத்
போல ருசியுள்ளதும் குளிராததும் லேசாக இருப்பதும் மன்க
கரமானதும் மாசுறதுமான ஜலத்தைக் கண்டான், அதனை
அதிகமாகப் பருகவும் பருகினான் அழகியதும், திவ்யமான ஸௌ
கந்திக மலர்களால் சூழப்பட்டதும், பொன்மயமானவைகளு
கிறந்த வாஸனை யுள்ளவைகளும் வைபவமயமான சிறந்த காமபுள
வைகளும் பறபல நிறமுள்ளவைகளும் மனமகிழ்ச்சியை உண்ட
பண்ணுகின்றவைகளும் அன்னப் பறவைகளாலும் நீரகக்கா
களாலும் அசைக்கப்பட்டவைகளும் நிரமலமான பூநதாதுக்கள்
வெளிவிடுகின்றவைகளுமான தாமரை மலர்களால் மூடப்பட
தும், ராஜராஜனும் மகாத்மாவும்மான குபேரனுக்கு விளையாடடி
மும், கந்தாவர்களாலும் அபஸ்ரஸுகளாலும் தேவர்களாலு
நன்குமதிக்கப்பட்டதும், தேவரிஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலு
அப்படியே கிம்புருஷர்களாலும் அடையப்பட்டதும், ராக்ஷஸ
களாலும் கின்னரர்களாலும் குபேரனாலும் காக்கப்பட்டதுமா
அந்த ஓடையைப் பார்த்தவுடன், மகாபலசாலியும் கு
ந்தனனுமான பீமனேனன மிகக் மகிழ்ச்சியுள்ளவனான, தெ

புத்தன்மை பொருநதியதும் பெரிதுமான ஸௌகந்திக ஸரணை
 னருகப் பாரதது மகிழ்ச்சியடைநதான். அதனைப் பலவிதமான
 ஆபுதங்கனையும் உடைகளையும் தரித்தவர்களான கரோதவசாக
 னென்கிற ராக்ஷஸர்கள் நூறுபிரவா அரசன கட்டளையினால் பாது
 காகினறாகள் அவர்கள் மானதோலகளை உடுத்தவனும்
 பொன்னாலாகிய தோளவளைகளை அணிந்தவனும் வீரனும் பயந
 னனும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவனும் ஆபுதங்கனையுடைய
 வனும் கத்தி கட்டிகொண்டவனும் பயயிலலாதவனும் பகைவா
 களை அடக்குகிறவனும் ஸௌகந்திக மலர்களை விரும்பினவனும்
 அருகில் வருகின்றவனுமான பீமனைப் பாரததவுடனே, 'ஆபுதங்க
 னோடு கூடியவனும் மானதோலுடுத்தவனுமான இந்தப் புருஷ
 னரேஷ்டன் இங்கே செய்ய விரும்பிவந்த காரியத்தை, 'நீங்கள்
 வினவக்கடவீர்' என்று ஒருவரோடொருவா கூக்குரலிட்டுச்
 சொன்னார்கள் பிறகு, எல்லா ராக்ஷஸர்களும், நீண்ட புஜங்க
 ளுள்ள தேஜஸவியான விருகோதரனை அணுகி, 'நீ யார? சொல்
 முனிவேஷ்த்ததைப் பூண்டவனும் ஆபுதங்கனையுடையவனுமாகக்
 காணப்படுகிறாய் பேரறிவாளனே! நீ வந்த காரியத்தைச் சொல்'
 என்று வினவினார்கள்

நூற்றைம்பத்தைநதாவது அத்யாயம்.

தீராதயாதராவம். (தோடர்ச்சி.)

(பீமன் தான் ஸௌகந்திக மலர்களுக்காக வந்ததைக் காவற்காரர்களுக்
 குத் தெரிவித்து மலர்பறிக்க முயன்றதும், அவர்கள் பீமனைத் தடுத்த
 துக் கொல்லக் கருதியதும், அவன் அந்த அரக்கர்களைக் கதை
 யினால் அடித்ததும், அவர்கள் அந்த அடியைத் தாங்கமாட்
 டாமல் துபோனிடம் ழறையிட்டதும், துபேன்
 பீமனுடைய சேய்கையைப் புகழ்ந்ததும்)

பீமன், 'ராக்ஷஸர்களே! நான் பாண்டு மகாராஜருடைய
 புதலவன், பீமஸேனன் என்னும் பெயருள்ளவன், தாமராஜரை
 அடுத்தப பிறந்தவன் பிராதாககளோடு விசாலமான பதரியை
 வந்தடைந்தேன் அவ்விடத்தில், பாஞ்சாலியானவள், நிச்சயமாக
 இந்த இடத்திலிருந்தே காற்றினால் ததுக்கொண்டுவரப்பட்டதும்
 மிகச் சிறந்ததுமான ஒரு ஸௌகந்திக மலரைக் கண்டாள் அவள்
 பல (ஸௌகந்திக மலர்களை) விரும்புகிறாள் ராக்ஷஸர்களே!

எனனைக் குற்றமற்ற அங்கங்களுள்ள அந்தத் தாம பதனிக்ருப பிரியத்தைச் செய்வதில் நிலைபெற்றவனென்றும் மலர்களைக் கொண்டுபோவதற்காக இங்கே வந்தவனென்றும் தெரிந்த கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் ராக்ஷஸர்கள், 'புருஷ ஸரேஷ்டனே! இது குபேரனுடைய பரியமான விளையாட்டும் (பிறப்பு, இறப்பு பிணி முதலிய) மானிட இயற்கையுள்ள மனிதனின் இவ்விடத்தில் விளையாடுதல் இயலாது விருகோதர! தேவரிஷிகளும் அப்படியே யக்ஷர்களும் தேவர்களும் யக்ஷராஜனைக் கேட்டுக் கொண்டு இதில் (நீரைப்) பருகுகிறார்கள், (மலர்களையும்) கொண்டு போகிறார்கள் பாண்டவ! யக்ஷர்களுக்கு அதிபதியும் மகாதமாவ்மான குபேரனுடைய அனுமதியின்மேல் கந்தாவர்களும் அபஸர ஸுகரும இதில் விளையாடுகின்றார்கள் குபேரனை அவமதித்தது அநீதியினால் இதில் விளையாட விருமபுகிற கெட்ட நடையுள்ளவன் அழிந்துவிடுவான், நைதேகமில்லை அந்தக் குபேரனை அலக்ஷியம் செய்து இங்கே தாமரை மலர்களை வலிந்து கவர விருமபுகிறாய் தாமராஜருக்கு உன்னை எவ்வாறு பிரதாவாகச் சொல்லுகிறாய்? யக்ஷ ராஜனைக் கேட்டுக்கொண்டு, பிறகே (நீரைப்) பருகக் கடவாய், (மலர்களையும்) கொண்டுபோவாயாக இதைத் தவிர வேறுவிதத்தால் நீ ஒரு தாமரைமலரைப் பார்ப்பதற்கும் முடியாது' என்று கூறினார்கள் வீரனுடைய மீமஸேனன், 'ராக்ஷஸர்களே! அந்தத் தனேயாவரனை இந்த இடத்தில் ஸமீபத்தில் நான் காணவில்லை மகாராஜனான அவனைப் பார்த்தாலும் நான் யாசிக்க விருமபவில்லை அரசர்கள் யாசிக்க மாட்டார்களென்றும் இது சாவதமான தாமமன்றோ? நான் கூத்திரியனுக்குரிய தாமத்தை எவ்விதத்தாலும் விடவிருமபவில்லை அழகிய இந்த ஓடையும் மலை அருவியால் உண்டானது இது மகாதமாவான குபேரனுடைய வீட்டிலும் இருக்கவில்லை இது எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வைஸ்ரவணனுக்கும் பொதுவானதன்றோ? பொருள்கள் இவ்வித நிலைமையிலிருக்கும்பொழுது, எவன் எவனை யாசிக்கவேண்டும்?' என்று எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, மதம் பெருகுகிற யானைபோல அந்தப் புஷ்கரிணியில் இறங்கினான் பிறகு, பிரதாபசாலியும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவனும் மிகக் பலசாலியுமான பீமன் கரோதமுள்ளவர்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அடங்கிவருவார்களான ராக்ஷஸர்களால், 'இவ்விதம் செய்யாதே, செய்யாதே' என்று வாக்கினால் தடுக்கப்

டமே, அநத ராக்ஷஸாக்ளை அலக்ஷயம் செயது இறங்கினுன வாகள அனைவரும் அவனைத் தடுத்தார்கள கோபங் காண்டவார்களான அவர்கள் கண்களை உருட்டிவிழித்து, 'நதப் பீமஸேனனைப் பிடியுங்கள், கட்டுங்கள், அறுங்கள், வளிப்போம், கடித்துத் தின்னபோம்' என்று சொல்லிக் காணடும் சஸ்திரங்களை ஒங்கிக்கொண்டும் எதிர்த்துச் சென்றார் பிறகு, வேகமுள்ள பீமஸேனன கனமானதும் யமதண்டம் பானறதும் பொற்பூண கட்டியதுமான பெரிய கதாயுதத்தைத்டுத்துக்கொண்டு அவர்களை எதிர்த்துச் சென்றான் பிறகு, 'நிலலுங்கள், நிலலுங்கள்' என்றும் சொன்னான் அவர்கள் அப் பாழுது தோமரம் பட்டாக்கத்தி முதலிய சமுற்றப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் விரைவாக அவனை எதிர்த்து வந்தார்கள் கொடிய ராசனும் மிக்க பயங்கராகளுமான கரோதவசாகள் பீமனைக் காலல விரும்பி எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார் ன வாயுவினால் குந்தியினிடத்தில் பிறந்தவனும் பலவானும் ரனும் வேகமுள்ளவனும் பகைவர்களைக் கொல்பவனும் எப் பாழுதுமே ஸத்தியத்திலும் தாமதத்திலும் பற்றுதலுள்ளவனுப் பராகிரமத்தில் பகைவார்களால் கீழ்ப்படுத்தத் தகாதவனுப் பாதமாலுமான அநதப்பீமன், பகைவார்களுடைய பலவிதமான ஆயுத) கதிகளையும் அவர்களுடைய ஆயுதங்களையும் நாசம்செயது, ஷ்கரிணியின் பக்கத்தில் ஞாற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களைப் பவிஷ் ரவரிசையாகக் கொன்றான் அநத வீரர்கள் அவனுடைய வீர ததையும் பலத்தையும் விதயாபலத்தையும் அப்படியே தோள னமையையும் பார்த்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒன்றுசேர்ந ம எதிராகச் சக்தியற்றவார்களாகி உடனே விரைவாகத் திருப்பி ட்டார்கள் பீமனால் அடிக்கப்பட்டவார்களும் நன்கு நொதுக் பட்டவார்களும் ஆயுதங்களால் பிளக்கப்படுகின்றவார்களுமான ரோதவசாகள் மிகவும் நினைவு தவறினவார்களாக அநதஇடந்நி ின்றே விரைவாக ஆகாயத்தை அடைந்து கைலாஸத்தின் சிக ள்களை நோக்கி ஓடினார்கள் இந்திரன், தானவர்கள் தைதயர்கள் கிய இவர்களுடைய கூட்டங்களை ஆகாயத்து வென்றது போல, அநதப்பீமன் போரில் பகைவார்கூட்டங்களை வென்று பகையற்ற னாகி அநதப் புஷ்கரிணியில் இறங்கி அதிலிருந்து தன்னிஷ்டப் பி டி ஸௌகந்திக மலாகளைப் பறித்தான் பிறகு, அநதப் பீமன்

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

அமருதத்திற்கு ஒப்பான தண்ணீரைப்பருகி மறுபடியும் சிறந்
வீரயமும் பலமுமுள்ளவனான அதனபிறகு, சிறந்தவாசனை
யுள்ள ஸௌகந்திகமென்னும் தாமரைமலர்களைப் பறித்து
சோததான பிறகு, பீமனுடையபலத்தால தூரத்தப்பட்ட அந்
கரோதவசாகள், எளிமை மிக்கவாகளாகிக் குபேரனை அடைந்த
யுத்தத்தில் பீமனுக்குள்ள வீரயத்தையும் பலத்தையும் உள்ளப
உரைத்தாராகள் தேவனான (குபேரன்). அவர்களுடைய அந்
வசனத்தைக்¹ கேட்டு நகைத்துப் பிறகு அவர்களைப்பார்த்து
'பீமன் தரௌபதிககாக ஸௌகந்திகமலர்களை இஷ்டப்ப
பறித்துக்கொள்ளட்டும் இது எனக்குத் தெரிந்தவிஷயம்' என.
சொன்னான் பிறகு, அவர்கள் குபேரனிடம் அனுமதிபெற்று
கோபமற்றவர்களாகிக் கௌரவஸரேஷ்டனான பீமனை நோக்கி
சென்றார்கள், அந்த ஓடையில் ஒருவனாகத் தன்னிஷ்டப்ப
விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற பீமனையும் கண்டார்கள்

ஹரஹம்பததாருவது அதயாயம்

தீ ரா த த யா த ரா பா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், அபசதுங்களைக் கண்டு பீமனோனைக்காணாமல் தீரே
பதியீடும் பீமன்சேன்ற இடத்தைவினவியதும், அவள் பீமன் மலர்
பறிக்கச் சேன்றதைத் தெரிவித்ததும், யுதிஷ்டிரர் கடுமற்கு
னுடைய உதவியினால் பீமனிடம் சேன்றதும், அவர்கள்
குபேரனால் நன்து மதிக்கப்பெற்று அர்ஜுனனைப்
பரீக்ஷி விநப்பத்தால் அங்கேயே
ஸுகமாக வசித்ததும்.)

பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, பீமன் மிகச்சிறந்தவைகளும் திவ
மானவைகளும் அனேகமானவைகளும் பலருபங்களுள்ளவைகளு
மாசற்றவைகளுமான அந்தமலர்களைப் பறிக்கத்தொடங்கினான்
பிறகு,² பரதற்களைக் கொண்டுபோவதும் கடுமையாகத் தாக்கு
வதுமான பெருங்காற்றானது யுத்தத்தை நெருங்குவதாகத் தெ
வித்துக்கொண்டு சடிதியில் தோன்றியது இடியுடன் கூடிய மிக
பயங்கரமான பெரிய உறகையும் விழுந்தது ஸ்ராயணம், கி
ணங்கள் மறைக்கப்பட்டவனும் இருளால் சூழப்பட்டவனும்
ஒளி இழந்தவனுமானான் பீமன் பராகிரமத்தைக் காட்டி

1. வேறுபாடும்

2. ஒருசொல் வீடப்பட்டது

பாழுது, பயங்கரமான இடிமுழக்கமும் உண்டாயிற்று, பூமியும்
 நடுகியது, மணமாரியும் பெய்தது, திசைகள் சிவப்பு
 நெழுள்ளவையும் மிருகங்களும் பசுஷிகளும் பயங்கரமாகக் கத்து
 நின்றவைவாயின் எல்லாம் இருளால் மூடப்பட்டனவாயின்
 உன்றுமே அறியப்படவில்லை பயங்கரமான மற்றும் பல உத-
 பாத்தங்களும் அங்கே தோன்றின பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரும்
 தாம் தேவதைக்குப் புத்திரருமான யுதிஷ்டிரா அநத ஆசசா-
 பத்தைக் கண்டு, 'எவனோ நமமை அவமதிக்கப் போகி-
 றன, யுத்தத்தில் கொடிய மதன்கொண்ட பாண்டவர்களே!
 ஸனந்ததார்களாக இருங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் உத்பாதங்-
 களைப் பாராக்கிறேனாதலால் நமமுடைய பராக்ரமத்தாக்கு இது
 காலமென்பது வெளிப்படை' என்று கூறினா அரசர், இவ்வாறு
 சொல்லி, பிறகு, நாற்புறமும் பாராததா தாமபுத்தரும் பகைவரை
 அடக்குபவருமான யுதிஷ்டிரா பீமனைக் காணாமல், பிறகு, அருகி-
 லிருநத கிருஷ்ணையையும் நகுல் ஸஹதேவாகளையும் பாராது, யுத்-
 தத்தில் பயங்கரமான செய்கையுள்ள பிராதாவான பீமனைப்பற்றி,
 'பாஞ்சாலி! பீமனைக் காணவில்லையே? ஸாஹஸ்தத்தில் விருப்ப-
 முள்ள அநத வீரன எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறான்?
 அல்லது, எந்த ஸாஹஸமான காரியத்தைச் செய்தான்? பெரிய
 யுத்தத்தைத் தெரிவிக்கின்றவையும் கடுமையான பயத்தைக் காண-
 பிக்கின்றவையுமான உத்பாதங்கள் இத்தோ திடீரென்று நாற்புறங்-
 களிலும் தோன்றியிருக்கின்றன' என்று வினவினா அவ்வாறு
 சொல்லுகின்ற அவரைப் பாராது, நல்ல மனமுள்ளவரும்
 காதலியும் பரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறவரும் அழகிய நகைப்-
 புள்ளவனும் ராஜமகிஷியுமான கிருஷ்ணையானவள், 'அரசரே!
 காற்றினால் அடித்துக்கொண்டுவிடப்பட்ட ஒரு ஸௌகந்திகமல்லரை
 நான் பரீதியுடன் பீமஸேனரிடம் இப்பொழுது கொடுத்தேன்
 மேலும், நான் வீரரான பீமஸேனரை, 'இந்தப் புஷ்பம் போன்ற
 பல புஷ்பங்களை நீர் பாராததால் அவைகளெல்லாவற்றையும் பறித்-
 துக்கொண்டு விரைவில் வரக்கடவீர்' என்றும் சொன்னேன்
 அரசரே! தோளவலிமையுள்ள அநதப் பாண்டவர் எனக்கு பரி-
 யத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு அநத மலாகளைக் கொண்டுவருவ-
 தற்காக இங்கிருநது வடகிழக்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றா-
 டு இது நிச்சயம்' என்று சொன்னாள் கருஷ்ணை இவ்வாறு சொல்லக்
 கேட்ட வேந்தர், உடனே நகுல் ஸஹதேவாகளைப் பாராது,

ததையும் தாமததையும் நடைபய்யும் ராஜநிஷிகளுடைய சரித்திர
தையும் மங்களகரமான பலவிதகதைகளையும் மங்களகரமாய் ஆஸ்
மங்களில் ஆங்காங்குக் கேட்டுக்கொண்டு பிராமமணராகளோடு கூட
விசேஷமாக ஸநானமும் செயதோம் புஷ்பங்களாலும் ஜலங்
களாலும் எப்பொழுதும் தேவர்களை அரசசித்திரிகள் கிடைத்
மட்டில் கிழங்குகளாலும் பழங்களாலும் நீங்கள் பிதருக்களையு
திருபதியடையச் செய்தீர்கள் ரமணியமான மலைகளிலும் எல்ல
ஸரஸங்களிலும் மகா புண்ணியமான ஸமுத்திரத்திலும் மகா
மாகங்களோடு நன்றாக ஸநானம் செயதோம் இளை, ஸரஸவத்
விரதம், யமுனை, நாமதை ஆகிய ரமயமான பல தீர்த்தங்களி
பிராமமணர்களுடன் நன்கு ஸநானம் செயதோம் கங்காதவார
தைத் தாண்டி மங்களகரமான பல மலைகளையும் பலவகைப் ப
வைக கூட்டங்களோடு சோந்த இமயமலையையும் விசாலமா
பதரியையும் நரநாராயணஸரமததையும் பாரததோம் விதிதா
ளாலும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட தேவஸ
பந்தமான ஓடையையும் கண்டோம் பிராமமணஸரேஷ்டரு
மகாத்மாவுமான லோமசரால் வரிசை தவறாமல் விசேஷத்துடன்
எல்லா ஆயத்தனங்களும் காண்பிக்கப்பட்டன பீம ! 1 புணயமா
தும் விதிதார்களாலடையப்பட்டதுமான இந்தக் குபேரனுடைய
இருப்பிடத்தை எப்படி அடைவோம்? உள்ளே எப்படிச் செ
வோம்? ஆலோசிக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னார் ராஜேந்திர
இவ்வண்ணம் சொல்லும்பொழுது, அசுரீரிவாக்கானது, 'அடைத்
கரிய குபேரனுடைய இருப்பிடமானது அடைதற்குமுடியாதது
வேந்தே! இந்த வைரவணுஸரமத்திலிருந்து இந்த வழியிலு
லேயே பதரியென்று பிரவித்திபெற்ற நரநாராயண ஸ்தான
துக்கு, வந்தபடி திரும்பிச்செல் கௌந்தேய! அங்கிருந்து வி
தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதும் மலர்களு
களிலும் மிக்கதும் அழகியதுமான விருஷபாவாவினுடைய
ஆஸரமத்தை அடைவாய் குந்தீநந்தன்! அந்த ஆஸரமத்தை
தாண்டி ஆரஷ்டிஷேணருடைய ஆஸரமத்தில் வலிப்பாயாக
குந்தீநந்தன்! அங்கிருந்து குபேரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை
பாரப்பாய்' என்று உரைத்தது இதனிடையில், தேவலோகத்து
வாஸனையைக் கொண்டுவருவதும் மங்களகரமானதும் மனதை
மிக மகிழ்விப்பதும் குளிரந்ததுமான காற்று மலாமாரியை

மகாபுஷ்பம்
சுந்தரம் மருகம்
மருகம் மருகம்

மருகம்
மருகம் , மகாபுஷ்பம்
மருகம் மருகம்

4

119

நிசுந்

வனபாவம்.

பாழிநதது ஆகாயத்தினின்று தீவயமான அந் வசனத்தைக்
கட்டு, நிஷிகளுக்கும் பிராமமணாக்களுக்கும் அரசாங்கங்கும் மிகக்
புச்சாயம் உண்டாயிற்று அந்நப பெரிய ஐச்சாயவசனத்தைக்
கட்டு. தெளமயரெனகிற பிராமமணா, 'பாண்டவ! (இதற்கு
கருகியப்படாது, திருமயிச செல

யார்களாலும் பாஞ்சாலம்
அப்பொழுது மிகவும் ஸுகமாக வலித்தா.

தீர்த்த யாத்ரா பர்வம் முற்றிற்று.

